

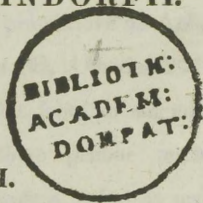
ARISTOPHANIS
C O M O E D I A E

ACCEDUNT

PERDITARUM FABULARUM FRAGMENTA.

EX RECOGNITIONE
ET CUM ANNOTATIONIBUS

GUILIELMI DINDORFII.

VOL. I.

7

L I P S I A E

LIBRARIA WEIDMANNIA

• MDCCCXXX.

P R A E F A T I O.

Quum Aristophanis exemplaria ex poetarum scenorum editione mea seorsum excudi viderem mutata chartarum forma, hac opportunitate usus sum, ut et annotationum alio tempore scriptarum supplementa ederem et apparatus critici ad aliquot fabulas auctaria, ex libris Florentinis tribus cum exemplo Kusteriano collatis deprompta. Quorum de duobus (*ΓΔ*) in praefatione ad Acharnenses est expositum: tertius (*Θ*, Abbatiae 2779) idem est quem olim ad Equites fabulam emendam adhibuit editionis Iuntinae primae auctor. Huic igitur editioni quam laudem tribui in praefatione ad Equites, tota est in codicem Laurentianum conferenda.

Scribebam Lipsiae mense Februario MDCCCXXX.

P. S.

Postquam maxima huius libri pars confecta erat, Hermanni nostri Nubium editio prodiit novis curis perpolita, quem aliis in rebus mecum conspirantem video, de aliis, ut fit, aliter sentientem. In illis si quae forte sint coniecturae ope inventa, soli Hermanno tribui cupio. Inutile est enim duos earundem emendationum auctores perhiberi.

A D D E N D A.

EQUITES. V. 341. *πάρες πάρες etiam Θ habere videtur.* V. 1098. ΓΔ] Adde Θ. V. 1331. **Libri τεττιγοφόρος.** Porsoni emendatio est *τεττιγοφόρας*, quae Hesychii glossa *Τεττιγοφόρας* confirmari videtur.

VESPAE. P. 267. in annotatione lin. 4. *interprolatum*] corrige *interpolatum*.

PAX. Pag. 324. Ante didascaliam ex codice Veneto 474. editam haec inserenda est ex eodem codice *Υπόθεσις*.

Τρυγαῖος ἄγροικος πρεσβύτης Ἀθήνησιν ὀχοῦμενος ἐπὶ κανθάρον ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναφέρεται. γενόμενος δὲ κατὰ τὴν τοῦ Διὸς οἰκίαν ἐντυγχάνει τῷ Ἐρμῆϊ, καὶ ἀκούει ὅτι μετοικισαμένων τῶν θεῶν εἰς τὰ τοῦ οὐρανοῦ ἀνωτάτω διὰ τὴν τῶν Ἑλλήνων ἀλληλοκτονίαν, ἐνοικισάμενος ὁ Πόλεμος εἰς ἄντρον τὴν Εἰρήνην εἶρξας λίθους ἐπιφορήσειε, καὶ νῦν μέλλει τὰς πόλεις ἐμβάλων ἐν θυνείᾳ τρίβειν. καὶ μέχρι μὲν τινος ἐναγώνιος γίνεται· ἐπεὶ δὲ μεταπεμπομένου τοῦ Πολέμου παρὰ Ἀθηναίων δοῖδυκα Κλέωνα καὶ παρὰ Λακεδαιμονίων Βρασίδαν ἐκάτεροι χόρησαντες ἀπολωλεκέναι εἰς Θράκην ἔφασαν, ἀναθαρρεῖ· καὶ ἐν ᾧ περὶ κατασκευὴν δοῖδυκος ὁ Πόλεμος γίνεται, κηρύττει τοὺς δημιουργοὺς, ἔτι δὲ καὶ ἐμπόρους ἅμα μοχλοὺς καὶ σχοινία λαβόντας παραγενέσθαι. συνδραμόντων δὲ πολλῶν ἐν χοροῦ σχήματι προθύμως ἀφέλκει τε τοὺς λίθους ἀπὸ τοῦ ἄντρου, καὶ καθικετεύσας τὸν Ἐρμῆϊ συλλαβέσθαι ἕξάγει πρὸς τὸ φῶς τὴν Εἰρήνην. ἀσμένως δὲ τῆς θεῆς

πᾶσιν ὀφθείσης, καὶ παρ' αὐτὴν εὐθέως Ὀπώ-
 ρας τε καὶ Θεωρίας ἀναφανεισῶν, συμπαρῶν ὁ
 Ἑρμῆς ἀνιστορούσης τι τῆς Εἰρήνης καὶ πυνθα-
 νομένης τε τὰ περὶ τὸν Τρουγαῖον διασαφεῖ τὰ
 δέοντα· πάλιν ἀποφαινομένης πρὸς τοῦτο μη-
 νύει, προδιελθόντος αὐτοῦ καὶ περὶ τῆς ἀρχῆς
 τοῦ πολέμου καὶ δι' ἧς αἰτίας συνέστη, Φειδίου
 τε καὶ Περικλέους μνησθέντος. τὰ λοιπὰ τοῦ
 δράματος ἐπὶ τῆς γῆς ἤδη περαίνεται, καὶ ὁ
 μὲν χορὸς περὶ τῆς τοῦ ποιητοῦ τέχνης γατέρων
 τινῶν πρὸς τοὺς θεατὰς διαλέγεται, ὁ δὲ Τρου-
 γαῖος, καθὰ συνέταξεν ὁ Ἑρμῆς, τὴν μὲν Θεω-
 ρίαν τῇ βουλῇ συνέστησεν, αὐτὸς δὲ τὴν Ὀπώ-
 ραν γαμεῖν διαγνοὺς τὴν Εἰρήνην ἰδρύνεται, καὶ
 οὕσα ἐν τῷ προφανῇ πρὸς εὐωχίαν τρέπεται.
 ἐντεῦθεν οἱ τε τῶν εἰρημικῶν ὀπλων δημιουργοὶ
 χαίροντες καὶ οἱ τῶν πολεμικῶν τοῦμπαλιν κλαί-
 οντες. εἰσάγεται δὲ καὶ ἐπὶ τέλει τοῦ λόγου παι-
 δία τινὰ τῶν κεκλημένων ἐπὶ τὸ δεῖπνον λέγοντα
 ῥήσεις γελωτοποιούσας. τὸ δὲ δράμα τῶν ἄγαν
 ἐπιτετευγμένων. τὸ δὲ κεφάλαιον τῆς κωμωδίας
 ἔστι τοῦτο· συμβουλεύει Ἀθηναίοις σπείσασθαι
 πρὸς Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς ἄλλους Ἕλληνας.
 οὐ τοῦτο δὲ μόνον ὑπὲρ εἰρήνης Ἀριστοφάνης
 τὸ δράμα τέθεικεν, ἀλλὰ καὶ τοὺς Ἀχαρνεῖς
 καὶ τοὺς Ἰππέας καὶ Ὀλκιάδας, καὶ πανταχοῦ
 τοῦτο ἐσπούδακεν, τὸν δὲ Κλέωνα κωμωδῶν τὸν
 ἀντιλέγοντα καὶ Λάμαχον τὸν φιλοπόλεμον αἰεὶ
 διαβάλλον. διὸ καὶ νῦν διὰ τούτου τοῦ δράμα-
 τος εἰρήνης αὐτοὺς ἐπιθυμεῖν ποιεῖ, δεικνύς
 ὅποσα μὲν ὁ πόλεμος κακὰ ἐργάζεται, ὅσα δὲ
 ἀγαθὰ ἢ εἰρήνη ποιεῖ. οὐ μόνος δὲ περὶ εἰρήνης
 συνεβούλευσεν, ἀλλὰ καὶ ἄλλοι πολλοὶ ποιηταί.
 οὐδὲν γὰρ συμβούλων διέφερον· ὅθεν αὐτοὺς
 καὶ διδασκάλους ὠνόμαζον, ὅτι πάντα τὰ πρόσ-
 φορα διὰ δραμάτων αὐτοὺς ἐδίδασκον.

ΕΚ ΤΩΝ

ΠΛΑΤΩΝΙΟΥ

ΠΕΡΙ ΔΙΑΦΟΡΑΣ ΚΩΜΩΔΙΩΝ.

Καλὸν ἐπισημῆνασθαι τὰς αἰτίας δι' ἃς ἡ μὲν ἀρχαία κωμῳδία ἰδίῳν τινα τύπον ἔχει, ἡ δὲ μέση διάφορός ἐστι πρὸς ταύτην. ἐπὶ τῶν Ἀριστοφάνους καὶ Κρατίνου καὶ Εὐπόλιδος χρόνων τὰ τῆς δημοκρατίας ἐκράτει παρ' Ἀθηναίους καὶ τὴν ἐξουσίαν σύμπασαν ὁ δῆμος εἶχεν, αὐτὸς αὐτοκράτωρ καὶ κύριος τῶν πολιτικῶν πραγμάτων ὑπάρχων. τῆς ἰσηγορίας οὖν πᾶσιν ὑπαρχούσης ἄδειαν οἱ τὰς κωμῳδίας συγγράφοντες εἶχον τοῦ σκώπτειν καὶ στρατηγούς καὶ 10 δικαστὰς τοὺς κακῶς δικάζοντας καὶ τῶν πολιτῶν τινὰς ἢ φιλαργύρους ἢ συζῶντας ἀσελγείᾳ. ὁ γὰρ δῆμος, ὡς εἶπον, ἐξήρει τὸν φόβον τῶν κωμῳδοῦντων, φιλοτίμως τῶν τοὺς τοιοῦτους βλασφημοῦντων ἀκούων. ἴσμεν γὰρ ὡς ἀντίκει- 15 ται φύσει τοῖς πλουσίοις ἐξ ἀρχῆς ὁ δῆμος καὶ ταῖς δυσπραγαίαις αὐτῶν ἠδεται. ἐπὶ τοίνυν τῆς Ἀριστοφάνους καὶ Κρατίνου καὶ Εὐπόλιδος κωμῳδίας ἀφόρητοί τινες κατὰ τῶν ἁμαρτανόντων ἦσαν οἱ ποιηταί. λοιπὸν δὲ τῆς δημοκρατίας 20 ὑποχωρούσης ὑπὸ τῶν κατὰ τὰς Ἀθήνας τυραννούντων καὶ καθισταμένης ὀλιγαρχίας καὶ μετα-

Haec grammaticorum veterum excerpta nuper Acharnensium editioni praefixi, nunc ex codicibus passim emendata repetii.

πιπτούσης τῆς ἔξουσίας τοῦ δήμου εἰς ὀλίγους
καὶ κρατυνομένης τῆς ὀλιγαρχίας ἐνέπιπτε τοῖς
ποιηταῖς φόβος· οὐ γὰρ ἦν τινὰ προφανῶς
σκώπτειν δίκας ἀπαιτούντων τῶν ὑβριζομένων
5 παρὰ τῶν ποιητῶν. ἴσμεν γοῦν τὸν Εὐπολιν
ἐπὶ τῷ διδάξαι τοὺς Βάπτας ἀποπνιγέτα εἰς
τὴν θάλασσαν ὑπ' ἐκείνων εἰς οὓς καθῆκε τοὺς
Βάπτας, καὶ διὰ τοῦτο ὀκνηρότεροι πρὸς τὰ
σκώμματα ἐγένοντο. καὶ ἐπέλιπον οἱ χορηγοί·
10 οὐ γὰρ ἔτι προθυμίαν εἶχον οἱ Ἀθηναῖοι τοὺς
χορηγοὺς τοὺς τὰς δαπάνας τοῖς χορευταῖς πα-
ρέχοντας χειροτονεῖν. τὸν γοῦν Αἰολοσίκωνα
Ἀριστοφάνης ἐδίδαξεν, ὃς οὐκ ἔχει τὰ χορικά
μέλη. τῶν γὰρ χορηγῶν μὴ χειροτονουμένων
15 καὶ τῶν χορευτῶν οὐκ ἐχόντων τὰς τροφὰς ὑπέξ-
ηρέθη τῆς κωμωδίας τὰ χορευτῶν μέλη καὶ
τῶν ὑποθέσεων ὁ τρόπος μετεβλήθη. σκοποῦ
γὰρ ὄντος τῇ ἀρχαίᾳ κωμωδίᾳ τοῦ σκώπτειν
δῆμους καὶ δικαστὰς καὶ στρατηγούς, παρεῖς
20 ὁ Ἀριστοφάνης τὸ συνήθως ἀποσκῶψαι διὰ τὸν
πολὸν φόβον Αἰόλον τὸ δράμα τὸ γραφὲν τοῖς
τραγωδοῖς ὡς κακῶς ἔχον διασύρει. τοιοῦτος
οὖν ἐστὶν ὁ τῆς μέσης κωμωδίας τύπος, οἷός
ἐστὶν ὁ Αἰολοσίκων Ἀριστοφάνους καὶ οἱ Ὀδυσ-
25 σεῖς Κρατίνου καὶ πλεῖστα τῶν παλαιῶν δραμά-
των οὔτε χορικά οὔτε παραβάσεις ἔχοντα.

Παράβασις δέ ἐστι τοιοῦτο. μετὰ τὸ τοὺς
ὑποκριτὰς τοῦ πρώτου μέρους πληρωθέντος
ἀπὸ τῆς σκηνῆς ἀναχωρῆσαι, ὡς ἂν μὴ κενὸν
30 τὸ θέατρον ἢ καὶ ὁ δῆμος ἀργῶς καθέζεται, ὁ
χορὸς οὐκ ἔχων πρὸς τοὺς ὑποκριτὰς διαλέγε-
σθαι ἀπόστροφον ἐποιεῖτο πρὸς τὸν δῆμον.
κατὰ δὲ τὴν ἀπόστροφον ἐκείνην οἱ ποιηταὶ διὰ
τοῦ χοροῦ ἢ ὑπὲρ ἑαυτῶν ἀπελογοῦντο ἢ περὶ
35 δημοσίων πραγμάτων εἰσηγοῦντο. ἢ δὲ παρὰ-

βασίς ἐπληροῦτο ὑπὸ μελυδρίου καὶ κομματίου
 καὶ στροφῆς καὶ ἀντιστρόφου καὶ ἐπιρρήματος
 καὶ ἀντεπιρρήματος καὶ ἀναπαίστιον. τὰ μὲν
 γὰρ ἔχοντα τὰς παραβάσεις κατ' ἐκείνον τὸν
 χρόνον ἐδιδάχθη καθ' ὃν ὁ δῆμος ἐκράτει, τὰ 5
 δὲ οὐκ ἔχοντα τῆς ἐξουσίας λοιπὸν ἀπὸ τοῦ δή-
 μου μεδισταμένης καὶ τῆς ὀλιγαρχίας κρατού-
 σης. οἱ δὲ τῆς μέσης κωμωδίας ποιηταὶ καὶ
 τὰς ὑποθέσεις ἤμειψαν καὶ τὰ χορικά μέλη πα-
 ρέλιπον, οὐκ ἔχοντες τοὺς χορηγούς τοὺς τὰς 10
 δαπάνας τοῖς χορευταῖς παρέχοντας. ὑποθέσεις
 μὲν γὰρ τῆς μὲν παλαιᾶς κωμωδίας ἦσαν αὐταί,
 τὸ στρατηγοῖς ἐπιτιμῶν καὶ δικασταῖς οὐκ ὀρ-
 θῶς δικάζουσι καὶ χρήματα συλλέγουσιν ἐξ ἀδι-
 κίας τισὶ καὶ μοχθηρὸν ἐπανηρημένοις βίον· ἢ 15
 δὲ μέση κωμωδία ἀφῆκε τὰς τοιαύτας ὑποθέ-
 σεις, ἐπὶ δὲ τὸ σκώπτειν ἱστορίας ῥηθείας
 ποιηταῖς ἦλθεν. ἀνεύθυνον γὰρ τὸ τοιοῦτον,
 οἷον διασύρειν Ὀμηρον εἰπόντα τι ἢ τὸν δαίνα
 τῆς τραγωδίας ποιητὴν· τοιαῦτα δὲ δράματα 20
 καὶ ἐν τῇ παλαιᾷ κωμωδίᾳ ἔστιν εὔρεϊν, ἀπερ
 τελευταῖον ἐδιδάχθη λοιπὸν τῆς ὀλιγαρχίας κρα-
 τυνθείσης. οἱ γοῦν Ὀδυσσεῖς Κρατίνου οὐδενὸς
 ἐπιτίμησιν ἔχουσι, διασυρμὸν δὲ τῆς Ὀδυσσεΐας
 Ὀμήρου. τοιαῦται γὰρ αἱ κατὰ τὴν μέσην κωμω- 25
 δίαν ὑποθέσεις εἰσὶν· μύθους γὰρ τινὰς τιθέντες
 ἐν ταῖς κωμωδίαις τοῖς παλαιότεροις εἰρημένους
 διέσυρον ὡς κακῶς ῥηθέντας· καὶ τὰς παραβά-
 σεις παρητήσαντο, διὰ τὸ τοὺς χορηγούς ἐπι-
 λείψαι χορῶν οὐκ ὄντων. οὐ μὲν οὐδὲ τὰ προσ- 30
 ωπεῖα ὁμοιοτρόπως τοῖς ἐν τῇ παλαιᾷ κωμωδίᾳ
 κατεσκευασμένοις εἰσῆγον. ἐν μὲν γὰρ τῇ πα-
 λαιᾷ εἴκαζον τὰ προσωπεῖα τοῖς κωμωδομέ-
 νοις, ἵνα, πρὶν τι καὶ τοὺς ὑποκριτὰς εἰπεῖν,
 ὁ κωμωδοῦμενος ἐκ τῆς ὁμοιότητος τῆς ὄψεως 35
 καταδήλος ᾗ· ἐν δὲ τῇ μέσῃ καὶ νέα κωμωδίᾳ
 ἐπίτηδες τὰ προσωπεῖα πρὸς τὸ γελοιώτερον

ἐδημιούργησαν, δεδοικότες τοὺς Μακεδόνας καὶ τοὺς ἐπηρητημένους ἕξ ἐκείνων φόβους, ἵνα μὴδὲ ἐκ τῆς τινὸς ὁμοιότητος προσώπου συμπέσῃ τινὶ Μακεδόνων ἄρχοντι καὶ δόξας ὁ ποιητῆς ἐκ προαιρέσεως κωμωδεῖν δίκας ὑπόσχη. ὀρώμεν γοῦν τὰς ὀφροῦς ἐν τοῖς προσώποις τῆς Μενάνδρου κωμωδίας ὁποίας ἔχει καὶ ὅπως ἔξεστραμμένον τὸ στόμα καὶ οὐδὲ κατ' ἀνθρώπων φύσιν.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ διαφορᾶς χαρακτήρων.

- 10 Κρατῖνος ὁ τῆς παλαιᾶς κωμωδίας ποιητῆς, ἅτε δὴ κατὰ τὰς Ἀρχιλόχου ζητήσεις ἀσπηρὸς μὲν ταῖς λοιδορίαις ἐστίν. οὐ γὰρ ὡσπερ ὁ Ἀριστοφάνης ἐπιτρέχει τὴν χάριν τοῖς σκώμασι ποιεῖ, τὸ φορτικὸν τῆς ἐπιτιμήσεως διὰ ταύτης ἀναιρῶν, ἀλλ' ἀπλῶς καὶ κατὰ τὴν παροιμίαν γυμνῇ τῇ κεφαλῇ τίθησι τὰς βλασφημίας κατὰ τῶν ἁμαρτανόντων. πολλῆς δὲ καὶ τῆς τροπῆς τυγχάνει. εὐστοχος δὲ ὢν ἐν ταῖς ἐπιβολαῖς τῶν δραμάτων καὶ διασκευαῖς, εἶτα
- 20 προῖδὼν καὶ διασπῶν τὰς ὑποθέσεις οὐκ ἀκολούθως πληροῖ τὰ δράματα. Εὐπόλις δὲ εὐφάνταστος μὲν εἰς ὑπερβολὴν ἐστὶ κατὰ τὰς ὑποθέσεις. τὰς γὰρ εἰσηγήσεις μεγάλας τῶν δραμάτων ποιεῖται, καὶ ἦνπερ ἐν τῇ παραβάσει
- 25 φαντασίαν κινουῦσιν οἱ λοιποὶ, ταύτην ἐκείνος ἐν τοῖς δράμασιν ἀναγαγεῖν ἱκανὸς ὢν ἕξ Αἰδου νομοθετῶν πρόσωπα, καὶ δι' αὐτῶν εἰσηγού-

11 κατὰ τὰς Ἀρχιλόχου ζητήσεις] καὶ τὰ τοῦ Ἀρχιλόχου ζηλώσας Hemsterhusius.

26 Haec ad Δήμους fabulam spectant.

μενός ἢ περὶ θέσεως νόμων ἢ καταλύσεως.
 ὡσπερ δὲ ἐστὶν ὑψηλός, οὕτω καὶ ἐπίχαρις, καὶ
 περὶ τὰ σκώμματα λίαν εὐστοχος. ὁ δὲ Ἀριστο-
 φάνης τὸν μέσον ἐλήλακε τῶν ἀνδρῶν χαρα-
 κτῆρα. οὔτε γὰρ πικρὸς λίαν ἐστὶν ὡσπερ ὁ 5
 Κρατῖνος οὔτε χαρίεις ὡσπερ ὁ Εὐπόλις, ἀλλ'
 ἔχει καὶ πρὸς τοὺς ἁμαρτάνοντας τὸ σφοδρὸν
 τοῦ Κρατῖνου καὶ τὸ τῆς ἐπιτρεχούσης χάριτος
 Εὐπόλιδος.

ΠΕΡΙ ΚΩΜΩΔΙΑΣ.

Τὴν κωμῶδιαν ἠρῆσθαι φασὶν ὑπὸ Σου- 10
 σαρίωνος· τὴν δὲ ὀνομασίαν ἔχειν οἱ μὲν ὅτι
 ἐπὶ τὰς κώμας περιόντες ἦδον καὶ ἐπεδεικνυντο,
 μήπω πόλεων οὐσῶν, ἀλλ' ἐν κώμαις οἰκούν-
 των τῶν ἀνθρώπων, οἱ δὲ ἀντιλέγοντές φασὶ
 μὴ κώμας καλεῖσθαι παρὰ Ἀθηναίοις, ἀλλὰ 15
 δήμους, καὶ κωμῶδιαν αὐτὴν καλοῦσιν, ἐπεὶ
 ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐκώμαζον. τὴν αὐτὴν δὲ καὶ τρυ-
 γωδίαν φασὶ διὰ τὸ τοῖς εὐδοκιμοῦσιν ἐπὶ τῷ
 Ἀθηναίῳ γλεῦκος δίδεσθαι, ὅπερ ἐκάλουν τρυγά,
 ἢ ὅτι μήπω προσωπείων ἠρῆμένων τρυγὶ δια- 20
 χρίοντες τὰ πρόσωπα ὑπεκρίνοντο. γέγονασι δὲ
 μεταβολαὶ κωμῶδιας τρεῖς· καὶ ἡ μὲν ἀρχαία,
 ἡ δὲ νέα, ἡ δὲ μέση. οἱ μὲν οὖν τῆς ἀρχαίας
 κωμῶδιας ποιηταὶ οὐχ ὑποθέσεως ἀληθοῦς, ἀλλὰ
 παιδείας εὐτραπέλου γινόμενοι ζηλωταὶ τοὺς 25
 ἀγῶνας ἐποίουν. καὶ φέρεται αὐτῶν πάντα τὰ
 δράματα τῆς σὺν τοῖς ψευδεπιγράφοις. τούτων
 δὲ εἰσὶν ἀξιολογώτατοι Ἐπίχαριμος Μάγνης
 Κρατῖνος Κράτης Φερεκράτης Φρόνιχος Εὐπο-
 λις Ἀριστοφάνης.

365:

Ἐπίχαρμος. οὗτος πρῶτος τὴν κωμωδίαν διερομιμένην ἀνεκτίησεν πολλὰ προσφιλοτεχνήσας. χρόνοις δὲ γέγονε κατὰ τὴν ογ' Ὀλυμπιάδα, τῇ δὲ ποιήσῃ γνωμικὸς καὶ εὐρετικὸς καὶ φιλό-
 40 5 τεχνος. σώζεται δὲ αὐτοῦ δράματα μ', ὧν ἀντιλέγονται δ'.

Μάγνης δὲ Ἀθηναῖος ἀγωνισάμενος Ἀθήνησι νίκας ἔσχεν ἰά. τῶν δὲ δραμάτων αὐτοῦ οὐδὲν σώζεται. τὰ δὲ ἐπιφερόμενά ἐστιν ἑννέα.

9 **10** **Κρατῖνος** Ἀθηναῖος νικᾷ μετὰ τὴν πέ' Ὀλυμπιάδα, τελευταῖα δὲ Λακεδαιμονίων εἰς τὴν Ἀττικὴν εἰσβαλόντων τὸ πρῶτον, ὡς φησὶν Ἀριστοφάνης,

ῥακιάσας· οὐ γὰρ ἐξηνέσχετο

15 ἰδεῖν πίθον καταγνύμενον οἴνου πλέων.
 γέγονε δὲ ποιητικώτατος, κατασκευάζων εἰς τὸν Αἰσχύλου χαρακτῆρα. φέρεται δὲ δράματα αὐτοῦ κά.

21 **Κράτης** Ἀθηναῖος. τοῦτον ὑποκριτὴν φασὶν
 20 γεγονέναι τὸ πρῶτον, ὃς ἐπιβέβληκε Κρατίνῳ, πάνν γέλοιος καὶ ἰλαρὸς γινόμενος, καὶ πρῶτος μεθύοντας ἐν κωμωδίᾳ προήγαγε. τούτου δράματά ἐστιν ἑπτὰ.

Φερεκράτης Ἀθηναῖος νικᾷ ἐπὶ θεάτρου γινόμενος, ὃ δὲ ὑποκριτὴς ἐξήλωκε Κράτητα. καὶ αὐτὸς τοῦ μὲν λαιδορεῖν ἀπέστη, πράγματα δὲ εἰσηγούμενος καινὰ ἠῦδοκίμει, γενόμενος εὐρετικὸς μύθων.

Φρύνιχος Φράδμονος ἕθανεν ἐν Σικελίᾳ.

1 Addidi Ἐπίχαρμος.

5 ἀντιλέγονται δ'] Ergo genuina triginta sex, qui numerus prope accedit ad Lyconis rationem, qui triginta quinque numerabat, teste Suida in Ἐπίχαρμος.

10 μετὰ τὴν πέ'] κατὰ τὴν πέ' Meinekius.

12 Ἀριστοφάνης] Pacis v. 702.

29 Φράδμονος] Polyphradmon Phrynichi tragici pater, Phrynichus comicus Eunomidae filius fuit.

Εὐπολις Ἀθηναῖος ἐδίδαξεν ἐπὶ ἄρχοντος Ἀπολλοδώρου, ἐφ' οὗ καὶ Φρόνιχος, γεγονώς δυνατὸς τῇ λέξει καὶ ζηλῶν Κρατῖνον, πολὺ τὸ λοιδόροδόν τε καὶ σκαιὸν ἐπιφαίνει. γέγραπται δὲ αὐτῷ δράματα ἰδ'. 5 14

Ἀριστοφάνης Φιλίππου Ἀθηναῖος, μακρολογώτατος Ἀθηναίων καὶ εὐφρῖα πάντας ὑπεραίρων, ζηλῶν δὲ Εὐριπίδην, τοῖς δὲ μέλεσι λεπτότερος. ἐδίδαξε δὲ πρῶτος ἐπὶ ἄρχοντος Διοτίμου διὰ Καλλιστράτου. τὰς μὲν γὰρ πο- 10 λιτικὰς τούτῳ φασὶν αὐτὸν διδόναι, τὰ δὲ κατ' Εὐριπίδου καὶ Σωκράτους Φιλωνίδη. διὰ δὲ τοῦτο νομισθεὶς ἀγαθὸς ποιητῆς τοὺς λοιποὺς ἐπιγραφόμενος ἐνίκα. ἔπειτα τῷ νῖῳ ἐδίδου τὰ δράματα, ὄντα τὸν ἀριθμὸν νδ', ὧν νόθα δ'. 15 54

Τῆς δὲ μέσης κωμωδίας οἱ ποιηταὶ πλάσματος μὲν οὐχ ἤψαντο ποιητικοῦ, διὰ δὲ τῆς συνήθους ἰόντες λαλιῆς λογικὰς ἔχουσι τὰς ἀρετὰς, ὥστε σπάνιον ποιητικὸν εἶναι χαρακτηῆραι παρ' αὐτοῖς. κατασχολοῦνται δὲ πάντες περὶ 20 τὰς ὑποθέσεις. τῆς μὲν οὖν μέσης κωμωδίας εἰσὶ ποιηταὶ νζ', καὶ τούτων δράματα χιζ'. τούτων δὲ εἰσὶν ἀξιολογώτατοι Ἀντιφάνης καὶ Στέφανος. Ἀντιφάνης μὲν οὖν Στεφάνου Ἀθηναῖος καὶ ἤρξατο διδάσκειν μετὰ τὴν ἧ' Ὀλυμπιάδα. 30 καὶ φασὶν αὐτὸν γενέσθαι μὲν τῶν ἀπὸ Θεσσα-

6 μακρολογώτατος] μακροῦ λογιώτατος?

9 πρῶτος] Conf. infra p. XIV, 18. Georgium Syncellum p. 483, 12. 502, 4. 538, 1. Bekkerus hic et infra πρῶτον.

10 Διοτίμου Scaliger. Vulgo Φιλοτίμου.

15 νδ'] Immo μδ'.

22 χιζ'] ωιζ' Meinekius. Athenaeus enim VIII. p. 336. d. se plus octingentas mediae comoediae fabulas legisse narrat.

λίας ἐκ Λαορίσσης, παρεγγραφῆναι δὲ εἰς τὴν
 Ἀθηναίων πολιτείαν ὑπὸ Δημοσθένους. γενέσθαι
 δὲ λέγουσιν αὐτὸν εὐφρέστατον εἰς τὸ γράφειν
 καὶ δραματοποιεῖν. ἐτελεύτησε δὲ ἐν Χίῳ καὶ
 5 τὰ ὄστιά αὐτοῦ εἰς τὰς Ἀθήνας μετηνέχθη.
 τῶν δὲ κωμωδιῶν αὐτοῦ τινὰς καὶ ὁ Στέφανος
 ἐδίδαξεν. ἔστι δὲ αὐτοῦ δράματα σξ'.

Τῆς δὲ νέας κωμωδίας γεγόνασι μὲν ποιη-
 ται ξδ', ἀξιολογώτατοι δὲ τούτων Φιλήμων

10 Μένανδρος Δίφιλος Φιλίππιδης Ποσειδίππος
Απολλόδωρος. Φιλήμων μὲν οὖν Δάμωνος Συ-
ρακούσιος, μετέσχε δὲ τῆς τῶν Ἀθηναίων πο-
 λιτείας, ἐδίδαξε δὲ πρὸ τῆς οργῆς Ὀλυμπιάδος.
 σίωξεται δὲ αὐτοῦ δράματα ἐπὶ πρὸς τοῖς ἐνε-

108 15 νήκοντα. Μένανδρος δὲ Διοπαίδου υἱός, Ἀθη-
 ναῖος, λαμπρός καὶ βίῳ καὶ γένει, συνδιατρούσας
 δὲ τὰ πολλὰ Ἀλέξιδι ὑπὸ τούτου δοκεῖ παιδευ-
 θῆναι. ἐδίδαξε δὲ πρῶτος ἔφηβος ὢν ἐπὶ Διο-
κλέους ἄρχοντος. γέγονε δ' εὐφρέστατος πάντων.

20 γέγραφε δὲ πάντα δράματα ρή. τελευτῶν δὲ ἐν
 Ἀθήναις ἐτῶν ὑπάρχων νξ'. Δίφιλος Σινωπέυς
 κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἐδίδαξε Μενάνδρω. τε-
 100 λευτῶν δὲ ἐν Σμόρῃ. δράματά δὲ αὐτοῦ ρ'.

ΑΛΛΩΣ ΠΕΡΙ ΚΩΜΩΔΙΑΣ.

Τὸ παλαιὸν οἱ ἐν ταῖς κώμαις ἀδικούμενοι
 25 ὑπὸ τῶν πολιτῶν νυκτὸς ἀπήρχοντο παρὰ τὸν
 δῆμον ἐκεῖνον ἔνθα ὁ ἀδικήσας ἦν, καὶ ἔλεγον
 ὅτι ἔστι τις ἐνταῦθα ποιῶν εἰς τοὺς γεωργοὺς
 τάδε. καὶ τοῦτο ποιοῦντες ὑπεχώρουν λέγοντες
 καὶ τούνομα. μεθ' ἡμέραν δὲ ὁ δράσας ἐξητά-

4 Χίῳ] Κίῳ Suidas.

21 νξ'] νβ' Bekkeri editio.

ζετο, καὶ οὕτως ἀσχνυάμενος ἀνεστέλλετο τοῦ
 ἀδικεῖν. ὁρῶντες οὖν οἱ πολῖται τοῦτο χρήσιμον
 τῇ πόλει καὶ ἀδικίας ἀποτρεπτικόν, ἐκέλευσαν
 τοὺς ἀδικουμένους ἐπὶ μέσης ἀγορᾶς τοὺς ἀδι-
 κήσαντας κωμωδεῖν. οἱ δὲ δεδιότες αὐτοὺς ὥστε 5
 πλουσίους πηλῶ χροῖοντες καὶ τρυγία ἐπὶ μέσης
 ἀγορᾶς τοὺς ἀδικοῦντας ἐκωμῶδουν. ἐπεὶ δὲ
 μεγάλα ἢ πόλις ὠφελεῖτο ἐκ τούτου, ποιητὰς
 ἔταξαν ἐπὶ τούτῳ, κωμωδεῖν ὃν ἂν βούλωνται
 ἀκωλύτως. ἐπεὶ δὲ ἡ κακία προέκοπτεν, οἱ πλού- 10
 σιοι καὶ οἱ ἄρχοντες μὴ βουλόμενοι κωμωδεῖσθαι
 τοῦ μὲν φανερῶς κωμωδεῖν ἐκώλυσαν, ἐκέλευον
 δὲ κρύφα οἷον αἰνιγματωδῶς. εἶτα δὴ καὶ τοῦτο
 ἐκώλυσαν. καὶ πτωχοὺς ἔσκωπτον, εἰς δὲ πλου-
 σίους καὶ ἐνδόξους οὖν, γέγονε δὲ τῆς μὲν ποώ- 15
 τῆς κωμωδίας ἄριστος τεχνίτης οὗτος ὁ Ἄρι-
 στοφάνης καὶ Εὐπολις, τῆς δὲ δευτέρας Πλά-
 τωνα, τῆς δὲ τρίτης Μένανδρος. κωμωδία οὖν,
 ἢ ὅτι οἱ ἀπὸ κωμῶν συναγόμενοι ἡδον ταῦτα,
 ἢ ὅτι ἐν καιρῷ κώματος ἡδον· ἔστι δὲ ταύτην 20
 εἰπεῖν καὶ τραγωδίαν, οἷονεὶ τραγωδίαν τινὰ
 οὔσαν, ὅτι τρυγία χροῖόμενοι ἐκωμῶδουν. καὶ
 τῆς μὲν τραγωδίας τὸ εἰς ἔλεον κινῆσαι τοὺς
 ἀκροατὰς, τῆς δὲ κωμωδίας τὸ εἰς γέλωτα. διό
 φασιν, ἢ μὲν τραγωδία λύει τὸν βίον, ἢ δὲ 25
 κωμωδία συνίστησιν.

ΑΛΛΩΣ ΠΕΡΙ ΚΩΜΩΔΙΑΣ.

Τῆς κωμωδίας τὸ μὲν ἔστιν ἀρχαῖον, τὸ
 δὲ νέον, τὸ δὲ μέσον. τῆς δὲ νέας διαφέρει ἢ
 παλαιὰ κωμωδία χρόνῳ, διαλέκτῳ, ὕλῃ, μέτρῳ, 00
 διασκευῇ. χρόνῳ μὲν καθὼ ἢ μὲν νέα ἐπὶ Ἄλε- 30
 ξάνδρου, ἢ δὲ παλαιὰ ἐπὶ τῶν Πελοποννησιῶ-

κῶν εἶχε τὴν ἀκμὴν. διαλέκτῳ δὲ καθὸ ἡ μὲν
 νέα τὸ σαφέστερον ἔχει, τῇ νέα κεχορημένη Ἀτ-
 θίδι, ἡ δὲ παλαιὰ τὸ δεινὸν καὶ ὑψηλὸν τοῦ
 λέγειν, ἐνίοτε δὲ ἐπιτηδεύει καὶ λέξεις τινάς.
 5 ὕλη δὲ καθὸ ἡ μὲν * * * *
 μέτρῳ δὲ καθὸ ἡ μὲν νέα κατὰ τὸ πλεῖστον
 στρέφεται περὶ τὸ ἰαμβικόν, σπανίως δὲ μέτρον
 ἕτερον. ἐν δὲ τῇ παλαιᾷ πολυμετρία τὸ σπονδα-
 ζόμενον. διασκευῇ δὲ, ὅτι ἐν μὲν τῇ νέα χοροῦ
 10 οὐκ ἔδει, ἐν ἐκείνῃ δὲ δεῖ. καὶ αὐτὴ δὲ ἡ πα-
 λαιὰ ἑαυτῆς διαφέρει. καὶ γὰρ οἱ ἐν Ἀττικῇ
 πρῶτον συστησάμενοι τὸ ἐπιτήδευμα τῆς κω-
 μωδίας (ἦσαν δὲ οἱ περὶ Σουσαρίωνα) καὶ τὰ
 πρόσωπα εἰσηγον ἀτάκτως, καὶ μόνος ἦν γέλως
 15 τὸ κατασκευαζόμενον. ἐπιγενόμενος δὲ ὁ Κρατῖ-
 νος κατέστησε μὲν πρῶτον τὰ ἐν τῇ κωμωδίᾳ
 πρόσωπα μέχρι τριῶν, συστήσας τὴν ἀταξίαν
 καὶ τῷ χαρίεντι τῆς κωμωδίας τὸ ὠφέλιμον
 προσέθηκε, τοὺς κακῶς πράττοντας διαβάλλων
 20 καὶ ὡσπερ δημοσίᾳ μάστιγι τῇ κωμωδίᾳ κολά-
 ζων. ἀλλ' ἔτι μὲν καὶ οὗτος τῆς ἀρχαιότητος
 μετεῖχε καὶ ἤρεμα πῶς τῆς ἀταξίας. ὁ μέντοι
 γε Ἀριστοφάνης μεθοδεύσας τεχνικώτερον τῆς
 μεθ' ἑαυτοῦ τὴν κωμωδίαν ἐνέλαμψεν ἐν ἡπα-
 25 σιν ἐπίσημος ὁφθεῖς οὕτω καὶ οὕτω πᾶσαν κω-
 μωδίαν ἐμελέτησε. καὶ γὰρ τὸ τούτου δρᾶμα
 ὁ Πλοῦτος νεωτερίζει κατὰ τὸ πλάσμα. τὴν τε
 γὰρ ὑπόθεσιν οὐκ ἀληθῆ ἔχει καὶ χορῶν ἐστέ-
 ρηται, ὅπερ τῆς νέας ὑπῆρχε κωμωδίας.

ΣΤΑΙΟΜΕΛ ΤΗΣ ΣΩΦΙΑ

ΑΛΛΩΣ ΠΕΡΙ ΚΩΜΩΙΔΙΑΣ.

30 Ὅτι ὁ γέλως τῆς κωμωδίας ἔκ τε λέξεων
 καὶ πραγμάτων ἔχει τὴν σύστασιν. ἔκ μὲν τῆς
 λέξεως κατὰ τρόπους ἐπτά. πρῶτον καθ' ὁμο-

νυμίαν, ὡς τὸ διαφοροῦμενος, οἷον τὸ μέτρον. δεῦτερον καὶ κατὰ συνωνυμίαν, ὡς τὸ, ἦκω δὲ καὶ κατέροχομαι· ταυτὸν γὰρ ἔστιν. τρίτον κατὰ ἀδολεσχίαν, ὡς ὅταν τις τῷ αὐτῷ ὀνόματι χροῖσθαι. τέταρτον κατὰ περιωνυμίαν, ὅταν⁵ τῷ κυρίῳ ἔξωθεν τις ἄπτηται, ὡς τὸ, Μώμαξ καλοῦμαι Μίδας. πέμπτον κατὰ ὑποχορισμὸν, ὡς τὸ Σωκρατίδιον, Εὐριπίδιον. ἕκτον κατὰ ἑξαλλαγήν, ὡς τὸ, ὦ Βδεῦ δέσποτα, ἀντὶ τοῦ ὦ Ζεῦ. ἑβδομον κατὰ σχῆμα λέξεως τούτῳ γί-¹⁰ νεται ἢ φωνῇ, ἢ τοῖς ὁμογενέσιν. ἕκ δὲ τῶν πραγμάτων κατὰ τρόπους δύο. πρῶτον κατὰ ἀπάτην, ὡς Στρεψιάδης πεισθεῖς ἀληθεῖς εἶναι τοὺς περὶ ψύλλης λόγους. δεύτερον κατὰ ὁμοίω-
σιν. ἢ δὲ ὁμοίωσις εἰς δύο τέμνεται, ἢ εἰς τὸ¹⁵ βέλτιον, ὡς ὁ Ξανθίας εἰς Ἡρακλέα, ἢ εἰς τὸ χεῖρον, ὡς ὁ Διόνυσος εἰς Ξανθίαν.

Ὁ χορὸς ὁ κωμικὸς εἰσῆγετο ἐν τῇ ὀρχή-
στρα, τῷ νῦν λεγομένῳ λογεῖῳ. καὶ ὅτε μὲν πρὸς τοὺς ὑποκριτὰς διελέγετο, πρὸς τὴν σκη-²⁰ νὴν ἀφεώρα, ὅτε δὲ ἀπελθόντων τῶν ὑποκρι-
τῶν τοὺς ἀναπαίστους διεξήει, πρὸς τὸν δῆμον ἀπεστρέφετο. καὶ τοῦτο ἑκαλεῖτο στροφή. ἦν δὲ τὰ ἰαμβεῖα τετράμετρα. εἶτα τὴν ἀντίστροφον προσάδοντες πάλιν τετράμετρα ἐπέλεγον ἴσων²⁵ στίχων. ἦν δὲ ἐπὶ τὸ πλεῖστον ις'. ἑκαλεῖτο δὲ ταῦτα ἐπιρρήματα. ἢ δὲ ὅλη πάροδος τοῦ χο-
ροῦ ἑκαλεῖτο παράβασις. Ἀριστοφάνης ἐν Ἰπ-
πεῦσιν „Εἰ μὲν τις ἀνὴρ τῶν ἀρχαίων κωμωδο-
διδάσκαλος ἡμᾶς ἠνάγκασεν ἐπὶ τὸ μέτρον πα-³⁰ ραβῆναι.“

2 ἦκω] Ranar. v. 1157.

6 Μώμαξ — Μίδας] Fortasse Aristophanis verba.

9 Βδεῦ] Vide ad Lysistr. v. 940.

25 ἴσων στίχων] εἰς ὧν στίχος Bekkeri editio.

29 Haec emendanda ex Equit. v. 507.

Τῶν τῆς ἀρχαίας κωμωδίας ποιη-
τῶν ὀνόματα καὶ δράματα.

Θεοπόμπου δράματα ιζ', Στράτιδος δρά-
ματα ις', Φερεκράτους δράματα ιή, Κράτητος
δράματα ή, Πλάτωνος δράματα κή, Τηλεκλεί-
δου δράματα ς, Φορνίχου δράματα ι.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΒΙΟΣ.

- 5 Ἀριστοφάνης ὁ κωμωδοποιὸς πατρὸς μὲν
ἦν Φιλίππου, τὸ δὲ γένος Ἀθηναῖος, τὸν δῆ-
μον Κυδαθηναίους, Πανδιονίδος φυλῆς· ὃς
πρῶτος δοκεῖ τὴν κωμωδίαν ἔτι πλανωμένην τῇ
ἀρχαίᾳ ἀγωγῇ ἐπὶ τὸ χρησιμώτερον καὶ σεμνό-
10 τερον μεταγαγεῖν, πικρότερόν τε καὶ αἰσχροτέ-
ρον Κρατίνου καὶ Εὐπόλιδος βλασφημούντων ἢ
ἔδει. πρῶτος δὲ καὶ τῆς νέας κωμωδίας τὸν τρό-
πον ἐπέδειξεν ἐν τῷ Κωκάλῳ, ἔξ οὗ τὴν ἀρχὴν
λαβόμενοι Μένανδρός τε καὶ Φιλήμων ἐδραμα-
15 τούργησαν. εὐλαβῆς δὲ σφόδρα γενόμενος τὴν
ἀρχὴν, ἄλλως δὲ εὐφυῆς, τὰ μὲν πρῶτα διὰ
Καλλιστράτου καὶ Φιλωνίδου καθίει δράματα.
διὸ καὶ ἔσκωπτον αὐτὸν Ἀριστώννυμός τε καὶ
Ἀμειψίας, τετράδι λέγοντες αὐτὸν γεγονέναι,
20 κατὰ τὴν παροιμίαν, ὡς ἄλλοις πονοῦντα.
ἕστερον δὲ καὶ αὐτὸς ἠγωνίσαστο. διεχθρεύσας
δὲ μάλιστα Κλέωνι τῷ δημαγωγῷ καὶ γράψας
κατ' αὐτοῦ τοὺς Ἰππέας, ἐν οἷς διελέγχει αὐτοῦ
τὰς κλοπὰς καὶ τὸ τυραννικόν, οὐδενὸς δὲ τῶν
25 σκευοποιῶν τολμήσαντος τὸ πρόσωπον αὐτοῦ
σκευάσαι δι' ὑπερβολὴν φόβου, ἅτε δὴ τυραν-
νικοῦ ὄντος, μηδὲ μὴν ὑποκρίνασθαι τινος τολ-
μῶντος, δι' ἑαυτοῦ Ἀριστοφάνης ὑπεκρίνατο,
εὔτοῦ τὸ πρόσωπον μίλιθ' ἤχρισας, καὶ αἴτιος

αὐτῶ γέγονε ζημίας πέντε ταλάντων, ἃ ὑπὸ τῶν Ἰππέων κατεδικάσθη, ὡς φησιν ἐν Ἀχαρνεῦσιν

Ἐγὼ δ' ἔφ' ὧ γε τὸ κέαρ ἠΰφρανθην ἰδὼν,
τοῖς πέντε ταλάντοις οἷς Κλέων ἐξήμεσεν. 5

διήχθρευσε δὲ αὐτῶ ὁ Ἀριστοφάνης, ἐπειδὴ ξενίας κατ' αὐτοῦ γραφὴν ἔθετο, καὶ ὅτι ἐν δράματι αὐτοῦ Βαβυλωνίοις διέβαλε τῶν Ἀθηναίων τὰς κληρωτὰς ἀρχὰς παρόντων ξένων. ὡς ξένον δὲ αὐτὸν ἔλεγε παρόσον οἱ μὲν αὐτὸν φασὶ 10 Ῥόδιον ἀπὸ Λίνδου, οἱ δὲ Αἰγινήτην, στοχαζόμενοι ἐκ τοῦ πλεῖστον χρόνον τὰς διατριβὰς ποιῆσθαι αὐτόφθι, ἢ καὶ ὅτι ἐκέκτητο ἐκεῖσε. κατὰ τινὰς δὲ, ὡς ὅτι ὁ πατὴρ αὐτοῦ Φίλιππος Αἰγινήτης. ἀπολυθῆναι δὲ αὐτὸν εἰπόντα ἀστεί- 15
ως ἐκ τοῦ Ὀμήρου ταῦτα

Μήτηρ μὲν τέ μέ φησι τοῦ ἔμμεναι, αὐτὰρ
ἔγωγε
οὐκ οἶδ'· οὐ γάρ πώ τις ἐὼν γόνον αὐτὸς
ἀνέγνω.

δεύτερον δὲ καὶ τρίτον συκοφαντηθεὶς ἀπέφυγε, καὶ οὕτω φανερὸς κατασταθεὶς πολίτης κατεκράτησε τοῦ Κλέωνος. ὅθεν φησὶν „Αὐτὸς δ' 20
ἔμμαντὸν ὑπὸ Κλέωνος ἄττ' ἔπαθον ἐπίσταμαι δὴ“ καὶ τὰ ἐξῆς. φασὶ δὲ αὐτὸν εὐδοκιμῆσαι συκοφάντας καταλύσαντα· οὗς ὠνόμασεν ἠπιήλους ἐν Σφηξίν, ἐν οἷς φησιν „Οἱ τοὺς πατέρας αὐτῶν ἠγχοῦν νύκτωρ, καὶ τοὺς πάππους 25
ἀπέπνιγον.“ μάλιστα δὲ ἐπηρεάθη καὶ ἠγαπήθη ὑπὸ τῶν πολιτῶν, ἐπειδὴ δὲ διὰ τῶν ἑαυτοῦ δραμάτων ἐσπούδασε δεῖξαι τὴν τῶν Ἀθηναίων πολιτείαν ὡς ἔλευθέρα τέ ἐστι καὶ ὑπ' οὐδενός

2 Ἀχαρνεῦσιν] V. 5.

16 Ὀμήρου] *Odyss. a*, 215.

20 *Acharnensium v.* 377.

24 Σφηξίν] V. 1039.

τυράννου δουλαγωγουμένη, ἀλλ' ὅτι δημοκρα-
 τία ἐστὶ καὶ ἐλεύθερος ὢν ὁ δῆμος ἄρχει ἑαυτοῦ.
 τούτου χάριν ἐπηνέθη καὶ ἐστεφανώθη Θαλλῶ
 τῆς ἱερᾶς ἐλαίας, ὃς νερόμισται ἰσότιμος χροσῶ
 5 στεφάνῳ, εἰπὼν ἐκεῖνα ἐν τοῖς Βατράχοις περὶ
 τῶν ἀτίμων „Τὸν ἱερὸν χορὸν δίκαιον πολλὰ
 χρηστὰ τῇ πόλει συμπαραναιεῖν.“

Ὡνομάσθη δὲ ἀπ' αὐτοῦ, ἐπειδὴ ἔνδοξον,
 τὸ μέτρον τὸ Ἀριστοφάνειον. οὕτω δὲ γέγονεν
 10 ἡ φήμη τοῦ ποιητοῦ ὡς καὶ παρὰ Πέρσαις διή-
 κειν καὶ τὸν βασιλέα Περσῶν πυνθάνεσθαι παρ'
 ὀποτέροις εἶη ὁ κωμωδοποιός. φασὶ δὲ καὶ Πλά-
 τωνα Διονυσίῳ τῷ τυράννῳ βουληθέντι μαθεῖν
 τὴν Ἀθηναίων πολιτείαν πέμψαι τὴν Ἀριστο-
 15 φάνους ποιήσιν [τὴν κατὰ Σωκράτους ἐν Νε-
 φέλαις κατηγορίαν] καὶ συμβουλευῶσαι τὰ δρά-
 ματα αὐτοῦ ἀσκηθέντα μαθεῖν αὐτῶν τὴν πο-
 λιτείαν. ἐγένετο δὲ καὶ αἴτιος ζήλου τοῖς νέοις
 κωμικοῖς, λέγω δὲ Φιλήμονι καὶ Μενάνδρῳ.
 20 ψηφίσματος γὰρ γενομένου χορηγοῦ ὥστε μὴ
 ὀνομαστὶ κωμωδεῖν τινα, καὶ τῶν χορηγῶν οὐκ
 ἀντεχόντων πρὸς τὸ χορηγεῖν, καὶ παντάπασι
 ἐκλελοιπυίας τῆς ὕλης τῶν κωμωδιῶν διὰ τού-
 των αὐτῶν, αἴτιον γὰρ κωμωδίας τὸ σκώπτειν
 25 τινὰς, ἔγραψε Κώκαλον, ἐν ᾧ εἰσάγει φθορὰν
 καὶ ἀναγνωρισμὸν καὶ τᾶλλα πάντα ἃ ἐξήλωσε
 Μένανδρος. πάλιν δὲ ἐκλελοιπότης καὶ τοῦ χο-
 ρηγεῖν τὸν Πλοῦτον γράψας εἰς τὸ διαναπαύε-
 σθαι τὰ σκηνικὰ πρόσωπα καὶ μετεσκευάσθαι,
 ἐπιγράφει χοροῦ, φθεγγόμενος ἐν ἐκείνοις ἃ καὶ
 30 ὁρῶμεν τοὺς νέους ἐπιγράφοντας οὕτω ζήλω

5 Βατράχοις] V. 686.

9 οὕτω δὲ] Vide Acharn. v. 646.

20 χορηγοῦ] χορηγικοῦ Meinekiius.

25 ἔγραψε] Addebatur κωμωδίας τινὰς.

30 χοροῦ] Vide Dobraeum ad Pluti v. 252.

Ἀριστοφάνους. ἐν τούτῳ δὲ τῷ δράματι συνέ-
 στησε τῷ πλήθει τὸν υἱὸν Ἀραρότα, καὶ οὕτω
 μετήλλαξε τὸν βίον, παῖδας καταλιπὼν τρεῖς,
 Φίλιππον ὁμώνυμον τῷ πάπῳ καὶ Νικόστρα-
 τον καὶ Ἀραρότα, δι' οὗ καὶ ἐδίδαξε τὸν Πλοῦ- 5
 τον. τινὲς δὲ δύο φασί, Φίλιππον καὶ Ἀραρότα,
 ὧν καὶ αὐτὸς ἐμνήσθη

Τὴν γυναῖκα δὲ

αἰσχύνομαι τὼ τ' οὐ φρονοῦτε παιδίῳ,
 ἴσως αὐτοὺς λέγων. 10

Ἐγραψε δὲ δράματα μὲν, ὧν ἀντιλέγεται
 τέσσαρα ὡς οὐκ ὄντα αὐτοῦ. ἔστι δὲ ταῦτα,
 Ποίησις Ναυαγὸς Νῆσοι Νίοβις, ἃ τινὲς ἔφα-
 σαν εἶναι τοῦ Ἀρχίππου.

Ἐποκρίται Ἀριστοφάνους Καλλίστρατος 15
 καὶ Φιλωνίδης, δι' ὧν ἐδίδασκε τὰ δράματα
 ἑαυτοῦ, διὰ μὲν Φιλωνίδου τὰ δημοτικὰ, διὰ
 δὲ Καλλιστράτου τὰ ἰδιωτικὰ.

Ὁ κωμικὸς χορὸς συνέστηκεν ἕξ ἀνδρῶν
 καὶ εἰ μὲν ὡς ἀπὸ τῆς πόλεως ἤρχετο ἐπὶ 20
 τὸ θέατρον, διὰ τῆς ἀριστερᾶς ἀψίδος εἰσῆει,
 εἰ δὲ ὡς ἀπὸ ἀγροῦ, διὰ τῆς δεξιᾶς, ἐν τετρα-
 γώνῳ σχήματι, ἀφορῶν εἰς τοὺς ὑποκριτάς.
 ἀναχωρούντων δὲ τῶν ὑποκριτῶν ἐπτάκις ἐστρέ-
 φετο ὁ χορὸς, προσέχων ἑφ' ἑκάτερα μέρη τοῦ 25
 θεάτρον. ἐκαλεῖτο δὲ τῷ γένει τὸ τοιοῦτον ὄνο-
 μα τῆς ὀρχήσεως παράβασις, ὁμωνύμως τῷ
 γένει. τὸ τρίτον μακρὸν, τὸ καὶ πνῆγος. τέταρ-
 τον στροφὴ ἢ ὠδή. τὸ πέμπτον ἐπίρρημα. τὸ
 ἕκτον ἀντίστροφος ἢ ἀντιῶδή. τὸ ἕβδομον ἀν- 30
 τεπίρρημα.

Πόσα μέρη κωμωδίας. α. πρόλογος τὸ μέ-
 χρι τῆς εἰσόδου τοῦ χοροῦ μέρους. β. χορικὸν

13 Νίοβις] Alibi Νίοβος dicitur. Ita variant Χίονος
 et Χίονις.

26 ὄνομα] ὀρχημα codex Venetus. Fortasse σχῆμα.

τὸ τοῦ χοροῦ διδόμενον μέλος. γ. ἔπεισόδιον τὸ μεταξὺ δύο χορικῶν μελῶν. δ. ἔξοδος τὸ ἐπὶ τέλει λεγόμενον τοῦ χοροῦ. εἴρηται δὲ καὶ πόσα μέρη παραβάσεως. ἢ δὲ παράβασις τοῦ χορικοῦ.

ΘΩΜΑ ΤΟΥ ΜΑΓΙΣΤΡΟΥ.

- 5 Ἀριστοφάνης ὁ κωμωδοποιὸς γένει μὲν ἦν Ἀθηναῖος, πατρὸς δὲ Φιλίππου, τὸν δῆμον Κυδαθηναεὺς, Πανδιονίδος φυλῆς. πάνυ δὲ ὦν εὐφυῆς καὶ ἀγγίνους ἐπὶ τοσοῦτον ἐν νέᾳ κομιδῇ τῇ ἡλικίᾳ ἠνδοκίμησεν ἐν κωμωδίαις ὡς
- 10 οὐ μόνον τοὺς κατ' αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ τοὺς πρὸ αὐτοῦ ὑπερᾶραι· μᾶλλον δὲ οὐδὲ τοῖς ἐπιγιγνομένοις παρῆκεν ὑπερβολὴν, ἀλλὰ καὶ τούτους μετὰ πολλοῦ τοῦ περιόντος παρῆλθεν. οὐκ οὖν ἀνεφάνη τις ὕστερον Ἀριστοφάνει παρα-
- 15 πλήσιος. διὰ τοῦτο καὶ παρὰ τοῖς βασιλάνοις αὐτοῖς ἀξιοῦται θαύματος. δράματα δὲ τέσσαρα πρὸς τοῖς πενήκοντα γέγραφεν, ἅπαντα εὐμουσίας καὶ χάριτος Ἀττικῆς μεστὰ, καὶ πείθοντα τοὺς ἀκούοντας θαυμάζειν τε καὶ κρο-
- 20 τεῖν. οὕτω δὲ τοῦ τῆς πολιτείας συμφέροντος ἐποιεῖτο λόγον, ὡς μηδένα τῶν ἐπὶ τῆς λαμπρᾶς τύχης οὐδέποτε ἀποσχέσθαι τοῦ σκώπτειν, εἰ ἀδικοῦντος ἦσθετο. ὅθεν τὴν παρρησίαν αὐτοῦ δεδιότες οἱ τοιοῦτοι μετρίους σφᾶς αὐτοὺς
- 25 παρῆγον ἀεὶ καὶ τῷ δήμῳ λυσιτελοῦντας. ἔσχε δὲ τρεῖς υἱοὺς, Φίλιππον, Νικόστρατον καὶ Ἀραρότα. ἀποθανόντα δὲ οὕτω Πλάτων ἐτίμησεν ἐν ἐπιγράμματι ἠρωελεγειῶ

16 τέσσαρα πρὸς τοῖς πενήκοντα] Secutus est Thomas corruptam scripturam νδ' grammatici superioris p. XIII, 21.

Αἱ Χάριτες τέμενός τι λαβεῖν ὅπερ οὐχὶ πε-
σεῖται

ζητοῦσαι ψυχὴν εὖρον Ἀριστοφάνους.

Ἰστέον ὅτι κωμωδία ἐκλήθη ἀπὸ τοῦ ἐν
κώμαις ἄδεσθαι τὰς κωμωδίας (κώμας δὲ ἐκά-
λουν οἱ παλαιοὶ τοὺς στενωποὺς) ἢ ἀπὸ τοῦ ἐν 5
ταῖς κωμάσεσι τοῦ Διονύσου πρῶτον ἐπινοηθῆ-
ναι ταυτασί, ἢ παρὰ τὸ κῶμα, ὁ ὕπνος. φασὶ
γὰρ ὡς πρὸ τοῦ εὐρεθῆναι τοὺς κωμικοὺς ποιη-
τὰς ἀδικούμενοί τινες ὑπὸ τινων ἀφανῶς ἤρ-
χοντο ἐν νυκτὶ ἐπὶ τοὺς τῶν ἀδικούντων στενω- 10
ποὺς, βοῶντες, ὁ δεῖνα ἀδικία χαίρει καὶ τὰ
καὶ τὰ πράττει, θεῶν ὄντων καὶ νόμων· καὶ
τούτων λεγομένων οἱ συνειδότες ἑαυτοῖς ταῦτα,
σώφρονες ἐγίνοντο τοῦ λοιποῦ. ἐπεὶ οὖν ἄριστα
τοῦτο ἔχον ἐδόκει καὶ τῇ πολιτείᾳ συνοῖσον, ἅτε 15
τῆς μὲν ἀδικίας ἐντεῦθεν παντάπασιν ἀναιρου-
μένης, δικαιοσύνης δὲ ἀντεισαγομένης καὶ τρό-
πων χρηστῶν, ἐτάχθησαν ἐπὶ τοῦτο οἱ κωμικοὶ
ποιηταί, ἐν μέρει παιδιᾶς σκώμματά τε τῶν
ἀδικούντων καὶ διδαχὴν ὧν προσῆκεν ἐργαζό- 20
μενοι. ἠδοντο δὲ κωμωδίαὶ ἐν τοῖς Διονυσια-
κοῖς ἔαρος ὥρα.

ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΣ
ΕΙΣ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΝ.

(In Anthologia Palat. vol. II. p. 63.)

Βίβλοι Ἀριστοφάνεως, θεῖος πόνος, αἴσιν Ἀχαρ-
νεὺς

κισσὸς ἐπὶ γλοερῆν πουλὺς ἔσεισε κόμην.
ἦνιδ' ὅσον Διόνυσον ἔχει σελίς, οἷα δὲ μῦθοι
ἠχεῦσιν, φοβερῶν πληθόμενοι χαρίτων.
ὦ καὶ θυμὸν ἄριστε, καὶ ἠθεσιν Ἑλλάδος ἴσα
κωμικῆ, καὶ στύξας ἄξια καὶ γελάσας.

ΔΙΟΔΩΡΟΥ.

Ἐπιτύμβιον.

(In Anthologia Palat. vol. I. p. 348.)

Θεῖος Ἀριστοφάνεως ὑπ' ἔμοι νέκυσ, εἴ τινα
πέυθη
κωμικὸν, ἀρχαίης μνᾶμα χοροστασίης.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΔΙΚΑΙΟΦΟΝΟΣ

ΚΛΕΥΣ

ΔΑΜΟΦΩΝΟΣ

ΠΡΕΣΒΥΤΕΣ ΜΕΛΕΤΕΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙΣ ΠΡΟΣΩΠΟΙΣ

ΦΕΥΛΙΠΠΟΣ

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΧΟΡΟΣ

ΕΥΝΗ

Α Χ Α Ρ Η Σ

ΕΥΡΥΚΛΗΣ

ΚΑΜΜΗΧΟΣ

ΜΕΛΕΤΕΣ

ΚΟΡΗ ΘΥΡΑΙΩΝ ΤΟΥ ΔΕΙΛΩΝΟΣ

ΕΥΣΟΦΑΝΗΣ

ΠΟΛΙΤΟΣ

ΔΙΚΑΙΟΦΩΝΟΣ

ΘΥΡΑΙΩΝ ΔΕΙΛΩΝΟΣ

ΚΕΡΤΟΣ

ΑΛΦΑΝΟΥΣ

ΑΤΤΙΛΟΣ

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ΚΗΡΥΞ.

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

ΠΡΕΣΒΕΙΣ Ἀθηναίων παρὰ βασιλέως ἤκοντες.

ΨΕΥΔΑΡΤΑΒΑΣ.

ΘΕΩΡΟΣ.

ΧΟΡΟΣ ΑΧΑΡΝΕΩΝ.

ΓΥΝΗ Δικαιοπόλιδος.

ΘΥΓΑΤΗΡ Δικαιοπόλιδος.

ΚΗΦΙΣΟΦΩΝ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

ΚΟΡΑ θυγατέρι τοῦ Μεγαρέως.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

ΝΙΚΑΡΧΟΣ.

ΘΕΡΑΠΩΝ Λαμιάχου.

ΓΕΩΡΓΟΣ.

ΠΑΡΑΝΥΜΦΟΣ.

ΑΓΓΕΛΟΙ.

Τ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Ἐκκλησία ὑφέστηκεν Ἀθήνησιν ἐν τῷ φανερωῷ, καθ' ἣν πολεμοποιοῦντας τοὺς ῥήτορας καὶ προφανῶς τὸν δῆμον ἐξαπατῶντας Δικαιοπόλις τις τῶν αὐτουργῶν ἐξελέγχων παρεισάγεται. τούτου δὲ διὰ τινος, Ἀμφιθέου καλουμένου, σπείσαμένου κατ' ἰδίαν τοῖς Λάκωσιν, Ἀχαρικοὶ γέροντες πεπυσμένοι τὸ πρᾶγμα προσέρονται διώκοντες ἐν χοροῦ σχήματι· καὶ μετὰ ταῦτα θύοντα τὸν Δικαιοπόλιν ὀρῶντες, ὡς ἐσπείσαμενον τοῖς πολεμιωτάτοις καταλεύσειν ὀρμῶσιν. ὁ δὲ ὑποσχόμενος ὑπὲρ ἐπιζήνου τὴν κεφαλὴν ἔχων ἀπολογήσασθαι, ἔφ' ᾧτ', ἂν μὴ πείσῃ τὰ δίκαια λέγων, τὸν τράχηλον ἀποκοπήσεσθαι, ἔλθῶν ὡς Εὐριπίδην αἰτεῖ πτωχικὴν στολὴν. καὶ στολισθεὶς τοῖς Τηλέφου ρακῶμασι παρωθεῖ τὸν ἐκείνου λόγον, οὐκ ἀχαρίτως καθαρπτόμενος Περικλέους περὶ τοῦ Μεγαρικοῦ ψηφίσματος. παροξυνθέντων δὲ τινῶν ἐξ αὐτῶν ἐπὶ τῷ δοκεῖν συνηγορεῖν τοῖς πολεμίοις, εἴτα ἐπιφερομένων, ἐνισταμένων δὲ ἐτέρων ὡς τὰ δίκαια αὐτοῦ εἰρηκότος, ἐπιφανεῖς Λάμαχος θορυβεῖν πειροῦται. εἴτα γενομένου διελκυσμοῦ κατενεχθεὶς ὁ χορὸς ἀπολύει τὸν Δικαιοπόλιν καὶ πρὸς τοὺς δικαστὰς διαλέγεται περὶ τῆς τοῦ ποιητοῦ ἀρετῆς καὶ ἄλλων τινῶν. τοῦ δὲ Δικαιοπόλιδος ἄγοντος καθ' ἑαυτὸν εἰρήνην τὸ μὲν πρῶτον Μεγαρικός τις παῖδια ἑαυτοῦ διεσκευασμένα εἰς χοιρίδια φέρων ἐν σάκκῳ πρᾶσιμα παραγίνεται· μετὰ τοῦτον ἐκ Βοιωτῶν ἕτερος ἐγγέλεις τε καὶ παντοδαπῶν ὀρνίθων γόνον ἀνατιθέμενος εἰς τὴν ἀγοράν. οἷς ἐπιφανέντων τινῶν συχοφαντῶν συλλαβόμενος τινὰ ἐξ αὐτῶν ὁ Δικαιοπόλις καὶ βάλλων εἰς σάκκον, τοῦτον τῷ Βοιωτῷ ἀντίφορον ἐξάγειν ἐκ τῶν Ἀθηνῶν παραδίδωσι, καὶ προσαγόντων αὐτῷ πλειό-

νων καὶ δεομένων μεταδοῦναι τῶν σπονδῶν, καθυπερηφανεῖ. παροικούντος δὲ αὐτῷ Λαμάρχου, καὶ ἐνεστηκυίας τῆς τῶν Χοῶν ἐορτῆς, τοῦτον μὲν ἄγγελος παρὰ τῶν στρατηγῶν ἤκων κελεύει ἐξελθόντα μετὰ τῶν ὄπλων τὰς εἰσβολὰς τηρεῖν· τὸν δὲ Δικαιοπόλιον παρὰ τοῦ Διονύσου τοῦ ἱερέως τις καλῶν ἐπὶ δεῖπνον ἔρχεται. καὶ μετ' ὀλίγον ὁ μὲν τραυματίας καὶ κακῶς ἀπαλλάττων ἐπανήκει, ὁ δὲ Δικαιοπόλις δεδειπνηκῶς καὶ μεθ' ἑταίρας ἀναλύων. τὸ δὲ δρᾶμα τῶν εὖ σφόδρα πεπονημένων, καὶ ἐκ παντὸς τρόπου τὴν εἰρήνην προκαλούμενον. ἐδιδάχθη ἐπὶ Εὐθυδήμου ἄρχοντος ἐν Ἀθηναίοις διὰ Καλλιστράτου· καὶ πρῶτος ἦν· δεύτερος Κρατῖνος Χειμαζομένοις. οὐ σώζονται. τρίτος Εὐπόλις Νουμηνίαις.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Ἐκκλησίας οὔσης παραγίνονται τινες πρέσβεις παρὰ Περσῶν καὶ παρὰ Σιτάλκους πάλιν, οἱ μὲν στρατιὰν ἄγοντες, οἱ δὲ χρυσίον· παρὰ τῶν Λακεδαιμονίων τε μετὰ τούτους τινὲς σπονδὰς φέροντες, οὓς Ἀχαρνεῖς οὐδαμῶς εἶασαν, ἀλλ' ἐξέβαλον, ὧν καθάπτεται σκληρῶς ὁ ποιητής. αὐτὸ τὸ ψήφισμά τε Μεγαρικὸν ἰκανῶς φησι, καὶ τὸν Περιζιλέα οὐκ τῶν Λακῶνων τῶνδε πάντων αἴτιον, σπονδὰς λύσειν τε τῶν ἐφρεσιῶτων κακῶν.

Α Χ Α Ρ Η Σ

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

- Ὅσα δὴ δέδηγμαί τὴν ξυαυτοῦ καρδίαν,
 ἦσθην δὲ βαιὰ, πάνυ δὲ βαιὰ τέτταρα·
 ἃ δ' ὠδυνήθην, ψαμμακοσιογάραρα.
 φέρ' ἴδω, τί δ' ἦσθην ἄξιον χαρηδόνοσ;
5 ἔγωδ' ἔφ' ὧ γε τὸ κέαρ εὐφρανθὴν ἰδῶν,
 τοῖσ πέντε ταλάντοισ οἷσ Κλέων ἐξήμεσεν.
 ταῦθ' ὡσ ἐγανώθην, καὶ φιλω τοὺσ ἱπέασ
 διὰ τοῦτο τοῦργον· ἄξιον γὰρ Ἑλλάδι.
 ἀλλ' ὠδυνήθην ἔτερον αὐ τραγωδιζόν,
10 ὄτε δὴ κεχήγη προσδοκῶν τὸν Δισχύλον,
 ὁ δ' ἀνεῖπεν εἶσαγ', ὧ Θεόγνι, τὸν χορόν.
 πῶσ τοῦτ' ἔσεισέ μου δοκεῖσ τὴν καρδίαν;
 ἀλλ' ἔτερον ἦσθην, ἠνίκ' ἐπὶ μόσχω ποτὲ
 Δεξιθεοσ εἰσῆλθ' ἄσόμενοσ Βοιωτίον.
15 τῆτεσ δ' ἀπέθανον καὶ διεστράφην ἰδῶν,
 ὄτε δὴ παρέκυψε Χαῖρισ ἐπὶ τὸν ὄρθιον.
 ἀλλ' οὐδεπώποτ' ἐξ ὄτου γὼ ῥύπτομαι
 οὔτωσ ἐδήχθην ὑπὸ κονίας τὰσ ὀφρῶσ
 ὡσ νῦν, ὀπότ' οὔσησ κυρίασ ἐκκλησίασ
20 ἔωθινῆσ ἔρημοσ ἠ πνυξ αὐτή·
 οἱ δ' ἐν ἀγορᾷ λαλοῦσι, κᾶνω καὶ κάτω
 τὸ σχοινίον φεύγουσι τὸ μεμιλωμένον·
 οὐδ' οἱ πρυτάνεισ ἠκουσιν, ἀλλ' ἀωρίαν

-
- 4** φέρ' ἴδω, τί δ' ἦσθην] Epicharmus apud Diogenem
 Laert. III, 14. φέρ' ἴδω, τί δ' ἀυλητίας;
8 Aristides vol. I. p. 803. (543, 11. Iebb.) ἄξιον γὰρ
 Ἑλλάδι ἀνακαλέσαι —.
23 ἀωρίαν] Rarior hic accusativi usus. Sophocli in
 Oedipo tyr. v. 1138. optimorum librorum auctoritate

ΚΗΡΥΞ.

σίγα.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

βαβαιάξ, ὠκβάτανα, τοῦ σχήματος.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

- 65 ἐπέμψαθ' ἡμᾶς ὡς βασιλέα τὸν μέγαν,
μισθὸν φέροντας δύο δραχμὰς τῆς ἡμέρας
ἐπ' Εὐθυμένους ἄρχοντας·

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οἴμοι τῶν δραχμῶν.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

καὶ δῆτ' ἐτροχόμεσθα παρὰ Καῦστριον
πεδίον ὁδοιπλανοῦντες ἐσκηνημένοι,

- 70 ἐφ' ἄρμαμαζῶν μαλθακῶς κατακείμενοι,
ἀπολλύμενοι.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

σφόδρα γὰρ ἐσωζοῦσιν ἐγὼ
παρὰ τὴν ἑπαλξιν ἐν φορυτῶ κατακείμενος;

ΠΡΕΣΒΥΣ.

ξενιζόμενοι δὲ πρὸς βίαν ἐπίνομεν
ἐξ ὑαλίνων ἐκπομάτων καὶ χρυσίδων

- 75 ἄκρατον οἶνον ἠδύν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὦ Κραναὰ πόλις, ποῦ γὰρ
ἄρ' αἰσθάνει τὸν κατάγελων τῶν πρέσβων;

ΠΡΕΣΒΥΣ.

οἱ βάρβαροι γὰρ ἄνδρας ἠγοῦνται μόνους
τοὺς πλεῖστα δυναμένους φαγεῖν τε καὶ πιεῖν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἡμεῖς δὲ λαικαστίας τε καὶ καταπύχονας.

-
- 68 Liber Ravennas παρὰ τῶν Καῦστρίων πεδίων,
alii διὰ τῶν Καῦστρίων πεδίων. Scribendum erat
παρὰ Καῦστριον πεδίον. Non solent talia plurali
numero dici: vide exempla apud Strabonem p. 897.
984. ed. Falcon.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

80 ἔτει τετάρτῳ δ' εἰς τὰ βασίλει' ἤλθομεν·
ἀλλ' εἰς ἀπόπατον ὄχετο, στρατιάν λαβῶν,
κ' ἄχεζεν ὀκτὼ μῆνας ἐπὶ χρυσῶν ὀρῶν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

πόσου δὲ τὸν προκτὸν χρόνου ξυνήγαγεν;

ΠΡΕΣΒΥΣ.

τῇ πανσελήνῳ· κατ' ἀπῆλθεν οἴκαδε.

85 εἴτ' ἐξένιζε, παρείδει θ' ἡμῖν ὄλους
ἐκ κριβάνου βοῦς.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

καὶ τίς εἶδε πώποτε
βοῦς κριβανίτας; τῶν ἀλαζονευμάτων.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

καὶ ναὶ μὰ Δι' ὄρονι τριπλάσιον Κλεωνύμου
παρέθηκεν ἡμῖν· ὄνομα δ' ἦν αὐτῷ φέναξ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

90 ταῦτ' ἄρ' ἐφενάκιζες σὺ, δύο δραχμὰς φέρων.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

καὶ νῦν ἄγοντες ἤκομεν Ψευδαρτάβαν,
τὸν βασιλέως ὀφθαλμόν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἐκκόψειέ γε
κόραξ πατάξας τὸν γε σὸν τοῦ πρέσβευς.

ΚΗΡΥΞ.

ὁ βασιλέως ὀφθαλμός.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὦναξ Ἡράκλεις·

95 πρὸς τῶν θεῶν, ἄνθρωπε, ναύφαρκτον βλέπεις,

95 ναύφαρκτον] Antiquior esse scriptura ναύφαρ-
κτον videtur. Photius p. 290, 13. Ναύφαρ-
κτον βλέπειν: φησὶν ἐπὶ τοῦ περιαιθροῦντος
καὶ σεμνῶς ἰόντος. Πρὸς τῶν θεῶν ἄνθρωπε
ναύφαρκτον βλέπεις. Ibidem 11. Ναύφαρκτον καὶ
ναύφαρκτον τὴν ἀπτικὴν δύναμιν καλοῦσιν. ubi
τὴν ναυτικὴν scribendum ex p. 639, 14. Φαρ-

ἢ περὶ ἄκραν κάμπτων νεώσοικον σκοπεῖς;
 ἄσχωμ' ἔχεις που περὶ τὸν ὀφθαλμὸν κάτω.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

ἄγε δὴ σὺ, βασιλεὺς ἅττα σ' ἀπέπεμψεν φράσον
 λέξοντ' Ἀθηναίοισιν, ὧ Ψευδαρτάβα.

ΨΕΥΔΑΡΤΑΒΑΣ.

100 ἰαριταμῶν ἕξαρχς' ἀναπισσόναί σάτρα.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

ξυνήκαθ' ὃ λέγει;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

μὰ τὸν Ἀπόλλω γὼ μὲν οὔ.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

πέμψειν βασιλέα φησὶν ὑμῖν χρυσίον.

λέγε δὴ σὺ μεῖζον καὶ σαφῶς τὸ χρυσίον.

ΨΕΥΔΑΡΤΑΒΑΣ.

οὐ λῆψι χρῖσο, χαυνόπρωξι' Ἰαοναῦ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

105 οἴμοι κακοδαίμων, ὡς σαφῶς.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

τί δαὶ λέγει;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὃ τι; χαυνοπρώκτους τοὺς Ἰάονας λέγει,

εἰ προσδοκῶσι χρυσίον ἐκ τῶν βαρβάρων.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

οὐκ, ἀλλ' ἀχάνας ὅδε γε χρυσίου λέγει.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ποιῶς ἀχάνας; σὺ μὲν ἀλαζῶν εἶ μέγας.

110 ἀλλ' ἄπιθ'· ἐγὼ δὲ βασανιῶ τοῦτον μόνος.

ἄγε δὴ σὺ φράσον ἐμοὶ σαφῶς, πρὸς τουτονί,

ἵνα μὴ σε βάρη βάμμα Σαρδιανιζόν·

βασιλεὺς ὁ μέγας ἡμῖν ἀποπέμψει χρυσίον; —

ἄλλως ἂν' ἕξαπατώμεθ' ὑπὸ τῶν πρέσβων; —

115 Ἑλληνιζόν γ' ἐπένευσαν ἄνδρες οὗτοι,

κτεσθαι: τὸ φράττεσθαι. καὶ ναύφρακτον (ma-
 lim ναύφρακτον) καὶ ναυτικὴν δύναμιν. ναυ-
 φράκτω στρατῷ est in Equit. v. 567.

ζούκ ἔσθ' ὅπως οὐκ εἰσὶν ἐνθὲνδ' αὐτόθεν.
καὶ τοῖν μὲν εὐνοῦχοιν τὸν ἕτερον τουτονὶ
ἐγὼδ' ὅς ἐστι, Κλεισθένης ὁ Σιβυρτίου.
ὦ θερμοβούλον πρῶκτὸν ἐξυρημένε.

120 τοιόνδε δ', ὦ πίθηκε, τὸν πώγων' ἔχων
εὐνοῦχος ἡμῖν ἦλθες ἐσκενασμένος;

ὄδι δὲ τίς ποτ' ἐστίν; οὐ δῆπου Στράτων;
ΚΗΡΥΞ.

σίγα, κάθιζε.
τὸν βασιλέως ὀφθαλμὸν ἢ βουλή καλεῖ

125 εἰς τὸ πρυτανεῖον.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ταῦτα δῆτ' οὐκ ἀγχόνῃ;
κᾶπειτ' ἐγὼ δῆτ' ἐνθαδὶ στραγγεύομαι;
τοὺς δὲ ξενίζειν οὐδέποτε γ' ἴσχει θύρα.

ἀλλ' ἐργάσομαι τι δεινὸν ἔργον καὶ μέγα.
ἀλλ' Ἄμφιθέος μοι ποῦ' στί;

ἌΜΦΙΘΕΟΣ.

οὔτωσὶ πάρα.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

130 ἐμοὶ σὺ ταῦτασὶ λαβὼν ὀκτώ δραχμαῖς

σπονδὰς ποιῆσαι πρὸς Μακεδαιμονίους μόνῃ
καὶ τοῖσι παιδίοισι καὶ τῇ πλάτιδι.
ὑμεῖς δὲ προσβέεσθε καὶ κελήνετε.

ΚΗΡΥΞ.

προσίτω Θέωρος ὁ παρὰ Σιτάλκου.

ΘΕΩΡΟΣ.

ὄδι.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

135 ἕτερος ἀλαζῶν οὗτος εἰσκηρύττεται.

ΘΕΩΡΟΣ.

χρόνον μὲν οὐκ ἂν ἤμεν ἐν Θράκῃ πολύν;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

μὰ Δί' οὐκ ἂν, εἰ μισθὸν γε μὴ ἔφερεις πολύν.

ΘΕΩΡΟΣ.

εἰ μὴ κατένιθε χιόνι τὴν Θράκην ὅλην,

καὶ τοὺς ποταμοὺς ἐπῆξ' ὑπ' αὐτὸν τὸν χρόνον.

140 ὄτ' ἐνθαδὶ Θέογνις ἠγωνίζετο.
 τοῦτον μετὰ Σιτάλκουσ ἐπινον τὸν χρόνον·
 καὶ δῆτα φιλαθήναιος ἦν ὑπερφυῶς,
 ὑμῶν τ' ἔραστὴς ἦν ἀληθῆς, ὥστε καὶ
 ἐν τοῖσι τοίχοις ἔγραφ', Ἀθηναῖοι καλοί.

145 ὁ δ' υἱὸς, ὃν Ἀθηναῖον ἐπεποιήμεθα,
 ἦρα φαγεῖν ἀλλάντας ἐξ Ἀπατουρίων,
 καὶ τὸν πατέρ' ἠντιβόλει βοηθεῖν τῇ πάτρει·
 ὁ δ' ὤμοσε σπένδων βοηθήσειν, ἔχων
 στρατιὰν τοσαύτην ὥσι' Ἀθηναίους ξερεῖν,

150 ὅσον τὸ χρῆμα παρνόπων προσέρχεται.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

κάκιστ' ἀπολοίμην, εἴ τι τούτων πείθομαι
 ὧν εἶπας ἐνταυθὶ σὺ, πλὴν τῶν παρνόπων.

ΘΕΩΡΟΣ.

καὶ νῦν ὅπερ μαχιμώτατον Θρακῶν ἔθνος
 ἐπεμψεν ὑμῖν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τοῦτο μὲν γ' ἤδη σαφές.

ΚΗΡΥΞ.

155 οἱ Θρακῆς ἴτε δεῦρ', οὓς Θέωρος ἠγάγεν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τουτὶ τί ἐστι τὸ κακόν;

ΘΕΩΡΟΣ.

Ἄδομάντων στρατός.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ποίων Ἄδομάντων; εἰπέ μοι, τουτὶ τί ἦν;
 τίς τῶν Ἄδομάντων τὸ πέος ἀποτεθράκεν;

ΘΕΩΡΟΣ.

τούτοις ξάν τις δύο δραχμὰς μισθὸν διδώ,

160 καταπελλάσσονται τὴν Βοιωτίαν ὅλην.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τοισδὲ δύο δραχμὰς τοῖς ἀπειψωλημένοις;

ὑποστένοι μέντιαν ὁ θρανίτης λεῶς,

ὁ σωσίπολις. οἴμοι τάλας, ἀπόλλυμαι,

ὑπὸ τῶν Ἄδομάντων τὰ σκόροδα πορθηόμενος.

165 οὐ καταβαλεῖτε τὰ σκόροδ';

ΘΕΩΡΟΣ.

ὦ μοχθηρὲ σὺ,
οὐ μὴ πρόσει τούτοισιν ἔσκοροδισμένοις;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ταυτὶ περιείδεθ' οἱ πρυτάνεις πάσχοντά με
ἐν τῇ πατρίδι καὶ ταῦθ' ὑπ' ἀνδρῶν βαρβάρων;
ἀλλ' ἀπαγορεύω μὴ ποιεῖν ἐκκλησίαν

170 τοῖς Θραξὶ περὶ μισθοῦ· λέγω δ' ὑμῖν ὅτι
διοσημία ἔστι καὶ ῥαγὶς βέβληκέ με.

ΚΗΡΥΞ.

τοὺς Θραξῆς ἀπιέναι, παρεῖναι δ' εἰς ἔτην.
οἱ γὰρ πρυτάνεις λύουσι τὴν ἐκκλησίαν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οἴμοι τάλας, μυτιωτὸν ὅσον ἀπώλεσα.

175 ἀλλ' ἐκ Λακεδαιμόνος γὰρ Ἀμφίθεος ὀδί.
χαῖρ', Ἀμφίθεε.

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

μήπω γε, πρὶν ἂν σιῶ τρέχων·
δεῖ γὰρ με φεύγοντ' ἐκφυγεῖν Ἀχαρνέας.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τί δ' ἔστιν;

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

ἐγὼ μὲν δευρὸ σοι σπονδὰς φέρων
ἔσπευδον· οἱ δ' ὡσφροντο πρεσβυταί τινες

180 Ἀχαρνικοὶ, σπιπτοὶ γέροντες, πρίνινοι,
ἀτεράμονες, Μαραθωνομάχαι, σφενδάμνινοι.

ἔπειτ' ἀνέκραγον πάντες, ὧ μισαρώτατε,
σπονδὰς φέρεις, τῶν ἀμπέλων τετμημένων;

κὰς τοὺς τρίβωνας ξυνελέγοντο τῶν λίθων·

185 ἐγὼ δ' ἔφευγον· οἱ δ' ἐδίωκον κἀβόων.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οἱ δ' οὖν βοῶντων· ἀλλὰ τὰς σπονδὰς φέρεις;
ἐγωγέ φημι, τρία γε ταυτὶ γείματα.

αὐταὶ μὲν εἰσι πεντέτεται. γεῦσαι λαβῶν
ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

αἰβοῖ.

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

τί ἐστιν;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οὐκ ἀρέσκουσίν μ', ὅτι

190 ὄζουσι πίττης καὶ παρασκευῆς νεῶν.

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

σὺ δ' ἀλλὰ τασδί τὰς δεκέτεις γεῦσαι λαβών.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὄζουσι χάνται πρέσβων ἐς τὰς πόλεις
ὀξύτατον, ὥσπερ διατριβῆς τῶν ξυμμάχων.

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

ἀλλ' αὐταὶ γὰρ σοι τριακοντούτιδες

195 κατὰ γῆν τε καὶ θάλατταν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὦ Διονύσια,

αὐται μὲν ὄζουσ' ἀμβροσίας καὶ νέκταρος,

καὶ μὴ' πιτηρεῖν σιτί' ἡμερῶν τριῶν,

κὰν τῷ στόματι λέγουσι, βαῖν' ὅποι θέλεις.

ταύτας δέχομαι καὶ σπένδομαι κακπίομαι,

200 χαίρειν κελεύων πολλὰ τοὺς Ἀχαρνέας·

ἐγὼ δὲ πολέμου καὶ κακῶν ἀπαλλαγίς

ἄξω τὰ κατ' ἀγροὺς εἰσιῶν Διονύσια.

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

ἐγὼ δὲ φρευσοῦμαι γε τοὺς Ἀχαρνέας.

ΧΟΡΟΣ.

τῆδε πᾶς ἔπον, δίωκε, καὶ τὸν ἄνδρα πυθάνου

205 τῶν ὀδοιπόρων ἀπάντων· τῇ πόλει γὰρ ἄξιον

ξυλλαβεῖν τὸν ἄνδρα τοῦτον. ἀλλὰ μοι μηνύετε,

εἴ τις οἶδ' ὅποι τέτραπται γῆς ὁ τὰς σπονδὰς

φέρων.

210 ἐκπέφευγ', οἴχεται φροῦδος. οἴμοι τάλας τῶν

ἔτῶν τῶν ἐμῶν·

οὐκ ἂν ἐπ' ἐμῆς γε νεότητος, ὅτ' ἐγὼ φέρων

ἀνθρώπων φορτίον

215 ἠκολούθουν Φαῦλλῳ τρέχων, ὧδε φαύλως ἂν ὁ

σπονδοφόρος οὗτος ὑπ' ἐμοῦ τότε διωκόμενος

ἐξέφυγεν οὐδ' ἂν ἐλαφρῶς ἂν ἀπεπλίζατο.
 νῦν δ' ἐπειδὴ στερεὸν ἤδη τοῦμὸν ἀντικνήμιον

220 καὶ παλαιῶ Λακραιίδῃ τὸ σκέλος βαρύνεται,
 οἴχεται. διωκτέος δέ· μὴ γὰρ ἐγχάνῃ ποτὲ
 μηδέ περ γέροντας ὄντας ἐκφυγῶν Ἀχαρνέας.

225 ὅστις, ὦ Ζεῦ πάτερ καὶ θεοί, τοῖσιν ἐχθροῖσιν
 ἐσπέισατο,

οἷσι παρ' ἐμοῦ πόλεμος ἐχθοδοπὸς αὖξεται τῶν
 ξυῶν χωρίων·

230 κούκ ἀνήσω πρὶν ἂν σχοῖνος αὐτοῖσιν ἀντεμπαγῶ
 ὄξυς, ὀδυνηρὸς, * * * ἐπίκωπος, ἵνα
 μήποτε παιῶσιν ἔτι τὰς ἐμὰς ἀμπέλους.

ἀλλὰ δεῖ ζητεῖν τὸν ἄνδρα καὶ βλέπειν Βαλ-
 λήναδε

235 καὶ διώκειν γῆν πρὸ γῆς, ἕως ἂν εὐρεθῇ ποτέ·
 ὡς ἐγὼ βάλλων ἐκείνον οὐκ ἂν ἐμπλήμην λίθοις.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

εὐφημεῖτε, εὐφημεῖτε.

ΧΟΡΟΣ.

σῖγα πᾶς. ἠκούσατ', ἄνδρες, ἄρα τῆς εὐφημίας;
 οὗτος αὐτός ἐστιν ὃν ζητοῦμεν. ἀλλὰ δεῦρο πᾶς

240 ἐκποδῶν· θύσων γὰρ ἀνῆρ, ὡς ἔοικ', ἐξέροχεται.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

εὐφημεῖτε, εὐφημεῖτε.

προῖτω 'ς τὸ πρόσθεν ὀλίγον ἢ κανηφόρος·

ὁ Ξανθίας τὸν φαλλὸν ὀρθὸν σιησάτω.

242 Libri προῖθ' ὡς τὸ πρόσθεν. Brunckius προῖθ'
 ξς. Ego in priore editione προῖτω εἰς edideram,
 tribus syllabis pronunciandum, ut ἴττω Ἡρακλῆς
 quattuor syllabis effertur v. 860. et quae sunt si-
 milia. Sed recte F. A. Wolfius προῖτω 'ς scripsit.
 Cuius elisionis duo exempla sunt in Lysistratae
 versu 2.

ἦ 'ς Πανὸς ἦ 'πὶ Κωλιάδ' ἦ 'ς Γενετυλλίδος.
 et in Ranis v. 186. 187.

τίς ἐς τὸ Αἴθης πεδίον ἦ 'ς ὄνου πόκας

ἦ 'ς Κερβεσίους ἦ 'ς κόρακας ἦ 'πὶ Ταίναρον.

Discrimen autem inter duplicem praepositionis for-

ΜΗΤΗΡ.

κατάθου τὸ κανοῦν, ὦ θύγατερ, ἴν' ἀπαρξώμεθα.

ΘΥΓΑΤΗΡ.

245 ὦ μῆτερ, ἀνάδος δεῦρο τὴν ἐιρήρουν,
ἴν' ἔτινος καταγέω τοῦλατῆρος τουτουί.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

καὶ μὴν καλὸν γ' ἔστ', ὦ Διόνυσε δέσποτα,
κεχαρισμένως σοι τήνδε τὴν πομπὴν ἐμὲ
πέμφαντα καὶ θύσαντα μετὰ τῶν οἰκειῶν
250 ἀγαγεῖν τυχηρῶς τὰ κατ' ἀγρούς Διονύσια,
στρατιᾶς ἀπαλλαχθέντα· τὰς σπονδὰς δέ μοι
καλῶς ξυνενεγκεῖν τὰς τριακοντούτιδας.

ΜΗΤΗΡ.

ἄγ', ὦ θύγατερ, ὅπως τὸ κανοῦν καλὴ καλῶς
οἴσεις, βλέπουσα θυμβροφάγον. ὡς μακάριος
255 ὅστις σ' ὀπύσει, κάκποιήσεται γαλᾶς
σοῦ μηδὲν ἤτιον βδεῖν, ἐπειδὰν ὄρθρος ἦ.
πρόβαινε, κὰν τῶχλω φυλάττεσθαι σφόδρα
μὴ τις λαθῶν σου περιτράγη τὰ χρυσία.

mam εις et ες apud comicos hoc videtur intercedere ut εις ante vocales, ες ante consonantes litteras scribatur. Hanc normam, quae idonea ratione non caret, si sequimur, multo pauciores loci contra codicum fidem corrigendi erunt quam Elmsleio corrigendi fuerunt, qui ες ex comicorum scriptis funditus tollendum esse decreverat. Ab hac lege tragicorum usus ita tantum recedit, ut ες etiam ante vocalem dicatur ubi metri necessitas postulat. In Aristophanis igitur Ranarum versu ἦ εις ὄνου πόκας potius scribendum erit cum codice Barocciano, nisi forte eiusmodi in loco etiam ἦ 's iustam excusationem habere videatur.

255 *κάκποιήσεται γαλᾶς σοῦ μηδὲν ἤτιον βδεῖν]*
Exspectes potius γαλῶν σὲ μηδὲν ἤτιον, sed Graeci haec interdum invertunt. Eiusmodi est quod nuper Euripidi in Andromacha v. 707. ex libris reddidi

δεῖξω δ' ἐγὼ σοι μὴ τὸν Ἰδαῖον Πάριν
ἦσσω νομίζειν Πηλέως ἐχθρὸν ποτε.
ubi vulgo μεῖξω νομίζειν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

- ὦ Ξανθία, σφῶν δ' ἔστιν ὀρθὸς ἐκτέος
 260 ὁ φαλλὸς ἐξόπισθε τῆς κανηφόρου·
 ἐγὼ δ' ἀκολουθῶν ἄσομαι τὸ φαλλικόν·
 σὺ δ', ὦ γύναι, θεῶ μ' ἀπὸ τοῦ τέγους. πρόβα.
 Φαλῆς, ἑταῖρε Βακχίου,
 ξύγκωμε, νυκτοπεριπλάνη-
 265 τε, μοιχὲ, παιδεραστὰ,
 ἔκτω σ' ἔτει προσεῖπον ἐς
 τὸν δῆμον ἐλθὼν ἄσμενος,
 σπονδὰς ποιησάμενος ἑμαυ-
 τῷ, πραγμάτων τε καὶ μαχῶν
 270 καὶ Λαμιάων ἀπαλλαγείς.
 πολλῶ γὰρ ἔσθ' ἠδίων, ὦ Φαλῆς Φαλῆς,
 κλέπτουσαν εὐρόνθ' ὠρικὴν ὑληφόρον,
 τὴν Στρυμοδώρου Θραῦτταν ἐκ τοῦ Φελλέως,
 μέσην λαβόντ', ἄραντα, κατα-
 275 βαλόντα καταγιγαρτίσαι,
 Φαλῆς Φαλῆς.
 ἐὰν μεθ' ἡμῶν ξυμπίης, ἐκ κραιπάλης
 ξωθεν εἰρήνης ῥοφήσει τρουβλίον·
 ἢ δ' ἀσπίς ἐν τῷ φεψάλῳ κρεμήσεται.

ΧΟΡΟΣ.

- 280 οὔτος αὐτός ἐστιν, οὔτος.
 βάλλε βάλλε βάλλε βάλλε,
 παῖε παῖ τὸν μισρόν.
 οὐ βαλεῖς, οὐ βαλεῖς;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

Ἡράκλεις, τουτὶ τί ἐστι; τὴν χύτραν συντρίψετε.

284 — 301. = 335 — 346.

266 ἔκτω] Scholiasta ad Pacis v. 990. in codice Veneto,
 Τριακαίδεξ' ἔτη: τὸ χ' ὅτι οὐ συμφωνεῖ τοῖς
 χρόνοις. ἀπὸ γὰρ Πυθοδώρου μέχρι Ἀλκαίου θ'
 ἔτη. καὶ ἐν Ἀχαρνεῦσι δὲ εἶπεν ὅτι ζ' ἔτη εἰσὶν
 ἀφ' οὗ ὁ πόλεμος. ἀπὸ δὲ τῆς τῶν Ἀχαρνεῶν δι-
 ARISTOPH.

ΧΟΡΟΣ.

285 σὲ μὲν οὖν καταλεύσομεν, ὧ̄ μιὰρὰ κεφαλῆ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀντὶ ποίας αἰτίας, ὧ̄ χαρνέων γεραίτατοι;

ΧΟΡΟΣ.

τοῦτ' ἐρωτᾶς; ἀνάσχυντος εἶ καὶ βδελυρὸς,
290 ὧ̄ προδότα τῆς πατρίδος, ὅστις ἡμῶν μόνος
σπεισάμενος εἶτα δύνασαι πρὸς ἔμ' ἀποβλέπειν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀντὶ δ' ὧ̄ν ἐσπεισάμην οὐκ οἶδατ'· ἀλλ' ἀκούσατε.

ΧΟΡΟΣ.

295 σοῦ γ' ἀκούσωμεν; ἀπολεῖ· κατὰ σε χῶσομεν
τοῖς λίθοις.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

μηδαμῶς, πρὶν γ' ἂν ἀκούσητ'· ἀλλ' ἀνάσχεσθ',
ὧ̄γαθοί.

ΧΟΡΟΣ.

οὐκ ἀνασχήσομαι· μηδὲ λέγε μοι σὺ λόγον·
300 ὡς μεμίσηκά σε Κλέωνος ἔτι μᾶλλον, ὄν
κατατεμῶ τοῖσιν ἰππεῦσι καττύματα.
σοῦ δ' ἐγὼ λόγους λέγοντος οὐκ ἀκούσομαι μα-
κροῦς,

ὅστις ἐσπείσω Λάκωσιν, ἀλλὰ τιμωρήσομαι.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

305 ὧ̄γαθοί, τοὺς μὲν Λάκωνας ἐκποδῶν ξείσατε,
τῶν δ' ἐμῶν σπονδῶν ἀκούσατ', εἰ καλῶς
ἐσπεισάμην.

ΧΟΡΟΣ.

πῶς δ' ἔτ' ἂν καλῶς λέγοις ἂν, εἴπερ ἐσπείσω
γ' ἅπαξ

οἷσιν οὔτε βωμὸς οὔτε πίστις οὔθ' ὄρκος μένει;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οἶδ' ἐγὼ καὶ τοὺς Λάκωνας, οἷς ἄγαν ἐγκείμεθα,
310 οὐχ ἀπάντων ὄντας ἡμῖν αἰτίους τῶν πραγμάτων.

δασκαλίας γ' ἔτη εἰσίν. οἱ δὲ ποιηταὶ πολλάκις
ἀποσχεδιάζουσιν εἰς τοὺς χρόνους.

ΧΟΡΟΣ.

οὐχ ἀπάντων, ὦ πανοὔργε; ταῦτα δὴ τολμᾶς
λέγειν

ἐμφανῶς ἤδη πρὸς ἡμᾶς; εἴτ' ἐγὼ σοῦ φείσομαι;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οὐχ ἀπάντων οὐχ ἀπάντων· ἀλλ' ἐγὼ λέγων ὀδὴ
πόλλ' ἂν ἀποφῆναιμ' ἐκείνους ἔσθ' εἰ κἀδικου-
μένους.

ΧΟΡΟΣ.

315 τοῦτο τοῦπος δεινὸν ἤδη καὶ ταραξικάρδιον,
εἰ σὺ τολμήσεις ὑπὲρ τῶν πολεμίων ἡμῶν λέγειν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

κἄν γε μὴ λέγω δίκαια, μηδὲ τῷ πλήθει δοκῶ,
ὑπὲρ ἐπιξήνου θελήσω τὴν κεφαλὴν ἔχων λέγειν.

ΧΟΡΟΣ.

εἰπέ μοι, τί φειδόμεσθα τῶν λίθων, ὦ δημόται,
320 μὴ οὐ καταξαίνειν τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐς φοι-
νικίδα;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οἶος αὖ μέλας τις ὑμῶν θυμάλωψ ἐπέξεσεν.
οὐκ ἀκούσεσθ' οὐκ ἀκούσεσθ' ἔτεδόν, ὦ χαρνηίδα;

ΧΟΡΟΣ.

οὐκ ἀκουσόμεσθα δῆτα.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

δεινά τᾶρα πείσομαι.

ΧΟΡΟΣ.

ἐξολοίμην, ἣν ἀκούσω.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

μηδαμῶς, ὦ χαρνηικό.

318 τὴν κεφαλὴν] Dactylum in versibus trochaicis ad-
misit Epicharmus: poetae Attici an nunquam admi-
serint dubitatur. Huius tamen versus et Ecclesiazu-
sarum v. 1156.

τοῖς γελῶσι δ' ἠδέως διὰ τὸν γέλων κρίνειν ἐμέ,
non difficilis solum, sed etiam improbabilis correctio est.

ΧΟΡΟΣ.

325 ὡς τεθνήξων ἴσθι νυνί.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

δήξομάρ' ὑμᾶς ἐγώ.

ἀνταποκτενῶ γὰρ ὑμῶν τῶν φίλων τοὺς φι-
τάτους·

ὡς ἔχω γ' ὑμῶν ὀμήρους, οὓς ἀποσφάξω λαβών.

ΧΟΡΟΣ.

εἰπέ μοι, τί τοῦτ' ἀπειλεῖ τοῦπος, ἄνδρες δη-
μόται,

τοῖς Ἀχαρικοῖσιν ἡμῖν; μῶν ἔχει του παιδίον

330 τῶν παρόντων ἔνδον εἰρξας; ἦ' πὶ τῷ θρασύ-
νεται;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

βάλλετ', εἰ βούλεσθ'. ἐγὼ γὰρ τουτονὶ διαφθερῶ.

εἴσομαι δ' ὑμῶν τάχ' ὅστις ἀνθρώκων τι κήδεται.

ΧΟΡΟΣ.

ὡς ἀπωλόμεσθ'. ὁ λάρκος δημότης ὅδ' ἔστ' ἐμός.

ἀλλὰ μὴ δράσης ὁ μέλλεις· μηδαμῶς, ὦ μηδαμῶς.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

335 ὡς ἀποκτενῶ, κέκραχθ'. ἐγὼ γὰρ οὐκ ἀκούσομαι.

ΧΟΡΟΣ.

ἀπολεῖς ἄρα τὸν ἥλικα τόνδε φιλανθρωκέα;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οὐδ' ἐμοῦ λέγοντος ὑμεῖς ἀρτίως ἠκούσατε.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλὰ νυνὶ λέγ', εἴ σοι δοκεῖ, τὸν Λαζε-

325 Liber Ravennas δελξομ' ὑμᾶς ἄρ', ceteri vel δη-
ξομαι γὰρ ὑμᾶς vel δήξομαί γ' ἄρ' ὑμᾶς. Ra-
vennatis scriptura non dubium est quin librario de-
beatur, qui etiam alibi verba saepe traiecit. Quum
δήξομαι et ἄρα seiungi nequeant, crasin restitui δή-
ξομάρα, similem illi περιόψομαπελθόντα in Ranis
v. 509 et Platonis comici apud Athen. XIV. p. 644d.
ἐνιαυτίζομαπλάκουντος.

δαιμόνιον αὐτὸν ὅτι τῷ τρόπῳ σουστὶ φίλος·
 340 ὡς τότε τὸ λαρκίδιον οὐ προδώσω ποτέ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τοὺς λίθους νῦν μοι χαμᾶζε πρῶτον ἔξεράσατε.

ΧΟΡΟΣ.

οὔτοι σοι χαμαὶ, καὶ σὺ κατάθου πάλιν τὸ ξίφος.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀλλ' ὅπως μὴ ἔν τοις τρίβωσιν ἐγκάθηνται πού
 λίθοι.

ΧΟΡΟΣ.

ἐκσέσεισται χαμᾶζ'. οὐχ ὄρας σειόμενον;
 345 ἀλλὰ μὴ μοι πρόφασιν, ἀλλὰ κατάθου τὸ βέλος.
 ὡς ὅδε γε σεισιὸς ἅμα τῇ στροφῇ γίγνεται.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἐμέλλετ' ἄρ' ἅπαντες ἀνασειεῖν βοήν,
 ὀλίγου τ' ἀπέθανον ἄνθρωποι Παρνηῆσιοι,
 καὶ ταῦτα διὰ τὴν ἀτοπίαν τῶν δημοτῶν.

350 ὑπὸ τοῦ δέους δὲ τῆς μαρίλης μοι συχνὴν
 ὁ λάρκος ἐνετίλησεν ὥσπερ σηπία.

δεινὸν γὰρ οὕτως ὀμφακίαν πεφυκέναι
 τὸν θυμὸν ἀνδρῶν ὥστε βάλλειν καὶ βοᾶν
 ἐθέλειν τ' ἀκοῦσαι μηδὲν ἴσον ἴσῳ φέρον,

355 ἐμοῦ θέλοντος ὑπὲρ ἐπιξήνου λέγειν
 ὑπὲρ Λακεδαιμονίων ἅπανθ' ὅσ' ἂν λέγω·
 καίτοι φιλοῦ γε τὴν ἐμὴν ψυχὴν ἐγώ,

ΧΟΡΟΣ.

τί οὖν οὐ λέγεις ἐπίξηνον ἐξενεγκῶν θύραζ'
 360 ὅ τι ποί', ὦ σχέτιε, τὸ μέγα τοῦτ' ἔχεις;
 πάννυ γὰρ ἔμεγε πόθος ὅ τι φρονεῖς ἔχει.

ἀλλ' ἤπερ αὐτὸς τὴν δίχην διωρίσω,

365 θεῖς δεῦρο τοῦπίξηνον ἐγχείρει λέγειν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἰδοῦ θεάσαι, τὸ μὲν ἐπίξηνον τοδὶ,
 ὁ δ' ἀνήρ ὁ λέξων οὔτοσὶ τυννουτοσί.

358 — 365. = 385 — 392.

- ἀμέλει μὰ τὸν Δι' οὐκ ἔνασπιδώσομαι,
 λέξω δ' ὑπὲρ Λακεδαιμονίων ἅ μοι δοκεῖ.
- 370 καίτοι δέδοικα πολλά· τοὺς τε γὰρ τρόπους
 τοὺς τῶν ἀγροίκων οἶδα χαίροντας σφόδρα
 εἴαν τις αὐτοὺς εὐλογῇ καὶ τὴν πόλιν
 ἀνὴρ ἀλαζῶν καὶ δίκαια κᾶδικα·
 κἀνταῦθα λανθάνουσ' ἀπεμπολώμενοι·
- 375 τῶν τ' αὖ γερόντων οἶδα τὰς ψυχὰς ὅτι
 οὐδὲν βλέπουσιν ἄλλο πλὴν ψήφῳ δακεῖν,
 αὐτὸς τ' ἔμαυτὸν ὑπὸ Κλέωνος ἄπαθον
 ἐπίσταμαι διὰ τὴν πέρουσι κωμωδίαν.
 εἰσελκύσας γάρ μ' εἰς τὸ βουλευτήριον
- 380 διέβαλλε καὶ ψευδῇ κατεγλώττιζέ μου
 κἀκυκλοβόρει κᾶπλυνεν, ὥστ' ὀλίγου πάνυ
 ἀπωλόμην μολυνοπραγμονούμενος.
 νῦν οὖν με πρῶτον πρὶν λέγειν ἔάσατε
 ἔνσκευάσασθαι μ' οἷον ἀθλιώτατον.

ΧΟΡΟΣ.

- 385 τί ταῦτα στρέφει τεχνάζεις τε καὶ πορίζεις τριβάς;
 λαβὲ δ' ἔμοῦ γ' ἔνεκα παρ' Ἱερωνύμου
- 390 σκοτοδαστυκνότηριχά τιν' Ἄιδος κυνῆν·
 εἴτ' ἔξάνοιγε μηχανὰς τὰς Σισύφου,
 ὡς σκῆψιν ἀγῶν οὗτος οὐκ εἰσδέξεται.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

- ᾧρα ὅστιν ἄρα μοι καρτερὰν ψυχὴν λαβεῖν,
 καὶ μοι βαδιστέ' ἔστιν ὡς Εὐριπίδην.
- 395 παῖ παῖ.

ΚΗΦΙΣΟΦΩΝ.

τίς οὗτος;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἔνδον ἔστι' Εὐριπίδης;

ΚΗΦΙΣΟΦΩΝ.

οὐκ ἔνδον ἔνδον ἔστιν, εἰ γνώμην ἔχεις.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

πῶς ἔνδον, εἴτ' οὐκ ἔνδον;

ΚΗΦΙΣΟΦΩΝ.

ὀρθῶς, ᾧ γέρον.

ὁ νοῦς μὲν ἔξω ξυλλέγων ἐπύλλια
οὐκ ἔνδον, αὐτὸς δ' ἔνδον ἀναβάδην ποιεῖ
400 τραγωδίαν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὦ τρισμακάρι' Εὐριπίδη,
ᾧ θ' ὁ δοῦλος οὕτωσὶ σοφῶς ὑποκρίνεται.
ἐκκάλεσον αὐτόν.

ΚΗΦΙΣΟΦΩΝ.

ἀλλ' ἀδύνατον.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀλλ' ὅμως.

οὐ γὰρ ἂν ἀπέλθοιμ', ἀλλὰ κόψω τὴν θύραν.
Εὐριπίδη, Εὐριπίδιον,
405 ὑπάκουσον, εἴπερ πώποτ' ἀνθρώπων τινί·
Δικαιοπόλις καλεῖ σε Χολλίδης, ἐγώ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἀλλ' οὐ σχολή.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀλλ' ἐκκυκλήθητ'.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἀλλ' ἀδύνατον.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀλλ' ὅμως.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἀλλ' ἐκκυκλήσομαι· καταβαίνειν δ' οὐ σχολή.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

410 Εὐριπίδη,

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τί λέλακας;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀναβάδην ποιεῖς,

ἔξον καταβάδην· οὐκ ἐτὸς χωλοὺς ποιεῖς.

ἀτὰρ τί τὰ ῥάκι' ἐκ τραγωδίας ἔχεις,

ἔσθῃτ' ἔλεινῃν; οὐκ ἐτὸς πτωχοὺς ποιεῖς.

ἀλλ' ἀντιβολῶ πρὸς τῶν γονάτων σ', Εὐριπίδη,

415 δός μοι ῥάκιόν τι τοῦ παλαιοῦ δράματος.

δει γάρ με λέξαι τῷ χορῷ ῥῆσιν μακρῶν·
αὕτη δὲ θάνατον, ἣν κακῶς λέξω, φέρει.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τὰ ποῖα τρύχη; μῶν ἐν οἷς Οἰνεὺς ὀδὶ
ὁ δύσποτμος γεραιὸς ἠγωνίζετο;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

420 οὐκ Οἰνέως ἦν, ἀλλ' ἔτ' ἀθλιωτέρου.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τὰ τοῦ τυφλοῦ Φοίνικος;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οὐ Φοίνικος, οὐ,

ἀλλ' ἕτερος ἦν Φοίνικος ἀθλιώτερος.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ποῖας ποθ' ἀνὴρ λακίδας αἰτεῖται πέπλων;
ἀλλ' ἢ Φιλοκλήτου τὰ τοῦ πτωχοῦ λέγεις;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

425 οὐκ, ἀλλὰ τούτου πολὺ πολὺ πτωχιστέρου.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἀλλ' ἢ τὰ δυσπινῆ θέλεις πεπλώματα
ἃ Βελλεροφόντης εἶχ' ὁ χωλὸς οὔτοσί;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οὐ Βελλεροφόντης· ἀλλὰ κακείνος μὲν ἦν
χωλὸς, προσαιτῶν, στωμύλος, δεινὸς λέγειν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

430 οἶδ' ἄνδρα, Μυσὸν Τηλέφον.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

καὶ Τηλέφον·

τούτου δὸς ἀντιβολῶ σέ μοι τὰ σπάργανα.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ὦ παῖ, δὸς αὐτῷ Τηλέφου ῥακώματα.
κεῖται δ' ἄνωθεν τῶν Θυεστείων ῥακῶν,
μεταξὺ τῶν Ἴνους.

ΚΗΦΙΣΟΦΩΝ.

ἴδου ταυτὲ λαβέ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

435 ὦ Ζεῦ διόπια καὶ κατόπια πανταχῆ.
[ἔνσκευάσασθαί μ' οἶον ἀθλιώτατον.]

Εὐριπίδη, 'πειδήπερ ἔχαρίσω ταδί,
κακείνά μοι δὸς τὰκόλουθα τῶν ῥακῶν,
τὸ πιλίδιον περὶ τὴν κεφαλὴν τὸ Μύσιον.

440 δεῖ γάρ με δόξαι πτωχὸν εἶναι τήμερον,
εἶναι μὲν ὅσπερ εἰμι, φαίνεσθαι δὲ μή·
τοὺς μὲν θεατὰς εἰδέναι μ' ὅς εἰμ' ἔγω,
τοὺς δ' αὖ χορευτὰς ἠλιθίους παρεστάναι,
ὅπως ἂν αὐτοὺς ῥηματίοις σκιμαλίσω.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

445 δώσω· πυκνῆ γὰρ λεπτὰ μηχανᾷ φρενί.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

εὐδαιμονοίης, Τηλέφω δ' ἄγὼ φρονῶ.
εὖ γ' οἶον ἤδη ῥηματίων ἐμπύπλωμαι.
ἀτὰρ δέομαι γε πτωχικοῦ βακτηρίου.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τουτὶ λαβὼν ἄπελθε λαΐνων σταθμῶν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

450 ὦ θύμ', ὄρας γὰρ ὡς ἀπωθοῦμαι δόμων,
πολλῶν δεόμενος σκευαρίων· νῦν δὴ γενοῦ
γλίσχρος προσαιτῶν λιπαρῶν τ'. Εὐριπίδη,
δός μοι σπυρίδιον διακεκαυμένον λύχνω.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τί δ', ὦ τάλας, σε τοῦδ' ἔχει πλέκους χοῆος;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

455 χοῆος μὲν οὐδὲν, βούλομαι δ' ὅμως λαβεῖν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

λυπηρὸς ἴσθ' ὧν ἀποχώρησον δόμων.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

φεῦ·

εὐδαιμονοίης, ὅσπερ ἢ μήτηρ ποτέ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἄπελθε νῦν μοι.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

μᾶλλά μοι δὸς ἔν μόνον
κοτυλίσκιον τὸ χεῖλος ἀποκεχρουμένον.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

460 φθείρου λαβὼν τόδ'· ἴσθ' ὄχληρὸς ὧν δόμοις. —

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οὔπω μὰ Δι' οἶσθ' οἷ' αὐτὸς ἐργάζει κακά.
ἀλλ', ὦ γλυκύτατ' Εὐριπίδη, τοῦτ' ἄλλο μόνον,
δὸς μοι χυτρίδιον σφογγίῳ βεβυσμένον.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἄνθρωπ', ἀφαιρήσει με τὴν τραγωδίαν.

465 ἄπελθε ταυτηνὴ λαβών.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἄπερχομαι.

καίτοι τί δράσω; δεῖ γὰρ ἑνὸς, οὗ μὴ τυχῶν
ἀπόλωλ'. ἀκουσον, ὦ γλυκύτατ' Εὐριπίδη·
τουτὶ λαβών ἄπειμι καὶ πρόσσειμ' ἔτι·
εἰς τὸ σπυρίδιον ἰσχνά μοι φυλλεῖα δός.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

470 ἀπολεῖς μ'. ἰδοῦ σοι. φροῦδά μοι τὰ δράματα.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀλλ' οὐκέτ', ἀλλ' ἄπειμι. καὶ γὰρ εἰμ' ἄγαν
ὀχληρὸς, οὐ δοκῶν με κοιράνους στυγεῖν.
οἴμοι κακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλ'. ἐπελαθόμεν
ἐν ᾧπέρ ἐστι πάντα μοι τὰ πράγματα.

475 Εὐριπίδιον ὦ γλυκύτατον καὶ φίλιατον,
κάκιστ' ἀπολοίμην, εἴ τί σ' αἰτήσαιμ' ἔτι,
πλὴν ἐν μόνον, τοῦτ' ἄλλο μόνον τοῦτ' ἄλλο μόνον,
σκάνδικά μοι δός, μητρόθεν δεδεγμένος.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἀνὴρ ὑβρίζει· κλεῖε πηκτὰ δωμάτων.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

480 ὦ θυμ', ἄνευ σκάνδικος ἐμπορευτέα.
ἄρ' οἶσθ' ὅσον τὸν ἀγῶν' ἀγωνιεῖ τάχα,
μέλλων ὑπὲρ Λακεδαιμονίων ἀνδρῶν λέγειν;
πρόβαινε νῦν, ὦ θυμέ· γραμμὴ δ' αὐτῆ.
ἔστηκας; οὐκ εἶ καταπιῶν Εὐριπίδην;
485 ἐπήνεσ'· ἄγε νυν, ὦ τάλαινα καρδία,
ἄπελθ' ἐκεῖσε, κατὰ τὴν κεφαλὴν ἐκεῖ
παράσχεις, εἰποῦσ' ἅτι' ἂν αὐτῇ σοι δοκῇ.
τόλμησον, ἴθι, χώρησον, ἄγαμαι καρδίας.

ΧΟΡΟΣ.

- 490 τί δράσεις; τί φήσεις; ἀλλ' ἴσθι νυν
 ἀναίσχυντος ὦν σιδηροῦς τ' ἀνήρ,
 ὅστις παρασχὼν τῇ πόλει τὸν ἀρχένα
 ἅπασι μέλλεις εἰς λέγειν τὰναντία.
 ἀνήρ οὐ τρέμει τὸ πρᾶγμα'. εἶά νυν,
 495 ἐπειδήπερ αὐτὸς αἰρεῖ, λέγε.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

- μῆ μοι φθονήσῃτ', ἄνδρες οἱ θεώμενοι,
 εἰ πτωχὸς ὦν ἔπειτ' ἐν Ἀθηναίοις λέγειν
 μέλλω περὶ τῆς πόλεως, τρουγῳδίαν ποιῶν.
 500 τὸ γὰρ δίκαιον οἶδε καὶ τρουγῳδία.
 ἐγὼ δὲ λέξω δεινὰ μὲν, δίκαια δέ.
 οὐ γὰρ με νῦν γε διαβαλεῖ Κλέων ὅτι
 ξένων παρόντων τὴν πόλιν κακῶς λέγω.
 αὐτοὶ γὰρ ἔσμεν οὐπὶ Ἀθηναίῳ τ' ἀγῶν,
 505 κοῦπω ξένοι πάρεισιν· οὔτε γὰρ φόροι
 ἤκουσιν οὔτ' ἐκ τῶν πόλεων οἱ ζύμμαχοι·
 ἀλλ' ἔσμεν αὐτοὶ νῦν γε περιεπτισμένοι·
 τοὺς γὰρ μετοίκους ἄχυρα τῶν ἀστῶν λέγω.
 ἐγὼ δὲ μισῶ μὲν Λακεδαιμονίους σφόδρα,
 510 καυτοῖς ὁ Ποσειδῶν, οὐπὶ Ταινάρῳ θεός,
 σείσας ἅπασιν ξμβάλοι τὰς οἰκίας·
 κάμοι γὰρ ἔστιν ἀμπέλια κεκομμένα.
 ἀτὰρ, φίλοι γὰρ οἱ παρόντες ἐν λόγῳ,

504 αὐτοὶ γὰρ ἔσμεν] Hinc emendari poterat quod apud Plutarchum legitur ἴσμεν Moral. p. 755 c. ὁ δὲ Ἀνθεμίων, Νεανικὸν μὲν, ἔφη, τὸ τόλμημα καὶ Ἀήμιον ὡς ἀληθῶς, αὐτοὶ γὰρ ἴσμεν, σφόδρα ἐρώσης γυναικός. Non minus aperta huius versus imitatio apud Aristidem est vol. II. p. 417, 16. πάντως δὲ οὔτε πανήγυρις τὸ νῦν εἶναι οὔτε παρουσία τοσαύτη ξένων, ἐν οἷς ἐξελεγχόμενοι δυσχερῶς οἴσεσθε — λέγω γὰρ οὖν ὡς πρὸς παρόντας τοὺς ἄνδρας — ἀλλ' ἐν ἐλάττωσιν ἢ ἐπὶ Ἀθηναίῳ τὰ τῆς παρρησίας ἔσται.

- τί ταῦτα τοὺς Λάκωνας αἰτιώμεθα;
- 515 ἡμῶν γὰρ ἄνδρες, οὐχὶ τὴν πόλιν λέγω, ἀλλ' ἀνδράρια μοχθηρὰ, παρακεκομμένα, ἄτιμα καὶ παράσημα καὶ παράξενα, ἔσουκοφάντει Μεγαρέων τὰ χλανίσκια.
- 520 κεῖ που σίκυον ἴδοιεν ἢ λαγώδιον ἢ χοιρίδιον ἢ σκόροδον ἢ χόνδρους ἄλας, ταῦτ' ἦν Μεγαρικά κάπεπρατ' αὐθημερόν· καὶ ταῦτα μὲν δὴ σμικρὰ κάπιχώρια, πόρνην δὲ Σιμαίθαν ἰόντες Μέγαράδε
- 525 νεανία κλέπτουσι μεθυσοζότταβοι· καὶ οἱ Μεγαρῆς ὀδύναις πεφυσιγγωμένοι ἀντεξέκλειψαν Ἀσπασίας πόρνα δύο· κἀντεῦθεν ἀρχὴ τοῦ πολέμου κατερράγη· Ἑλλησι πᾶσιν ἐκ τριῶν λαικαστριῶν.
- 530 ἐντεῦθεν ὄργῃ Περικλῆς οὐλύμπιος ἦστραπτεν, ἐβρόντια, ξυνεκύκα τὴν Ἑλλάδα, ἐτίθει νόμους ὥσπερ σκόλια γεγραμμένους, ὡς χρὴ Μεγαρέας μῆτε γῆ μῆτ' ἐν ἀγορᾷ μῆτ' ἐν θαλάττῃ μῆτ' ἐν ἡπείρῳ μένειν.
- 535 ἐντεῦθεν οἱ Μεγαρῆς, ὅτε δὴ πείνων βάδην, Λακεδαιμονίων ἐδέοντο τὸ ψήφισμ' ὅπως μεταστραφεῖ τὸ διὰ τὰς λαικαστρίας· κοῦκ ἠθέλομεν ἡμεῖς δεομένων πολλάκις· κἀντεῦθεν ἦδη πάταγος ἦν τῶν ἀσπίδων.
- 540 ἔρεϊ τις, οὐ χρῆν· ἀλλὰ τί ἐχορῆν εἶπατε· φέρ', εἰ Λακεδαιμονίων τις ἐκπλεύσας σκάφει ἀπέδοτο φήνας κυνίδιον Σεριφίων, καθῆσθ' ἂν ἐν δόμοισιν; ἢ πολλοῦ γε δεῖ· καὶ κάρτα μέντ' ἐν εὐθέως καθέλκετε
- 545 τριακοσίας ναῦς, ἣν δ' ἂν ἡ πόλις πλέα θορύβου στρατιωτῶν, περὶ τριηράρχου βοῆς, μισθοῦ διδομένου, Παλλαδίων χρυσομένων,

527 Ἀσπασίας] Ad hunc locum et Pacis v. 605. spectant Plutarchi verba Moral. p. 855 f.

στοιᾶς στεναχούσης, σιτίων μειρουμένων,
 ἄσκων, τροπωτήρων, κίδους ὠνουμένων,
 550 σκορόδων, ἔλαων, κρομμύων ἐν δικτύοις,
 στεφάνων, τριχίδων, αὐλητρίδων, ὑπωπίων,
 τὸ νεώριον δ' αὖ κωπέων πλατουμένων,
 τύλων ψοφούντων, θαλαμιῶν τροπουμένων,
 αὐλῶν κελυστῶν, νιγλάρων, συριγμαίων.
 555 ταῦτ' οἶδ' ὅτι ἂν ἔδρατε· τὸν δὲ Τήλεφον
 οὐκ οἴομεσθα; νοῦς ἄρ' ἡμῖν οὐκ ἔνι.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

ἄληθες, ὥπιτριπτε καὶ μιαρώτατε;
 ταῦτ' σὺ τολμᾶς πτωχὸς ὢν ἡμᾶς λέγειν,
 καὶ συκοφάντης εἴ τις ἦν, ὠνειδίσας;

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

560 νῆ τὸν Ποσειδῶ, καὶ λέγει γ' ἅπερ λέγει
 δίκαια πάντα κούδεν αὐτῶν ψεύδεται.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

εἴτ' εἰ δίκαια, τοῦτον εἰπεῖν αὐτ' ἐχρῆν;
 ἀλλ' οὐδὲ χαίρων ταῦτα τολμήσει λέγειν.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

οὔτος σὺ ποῖ θεῖς, οὐ μενεῖς; ὡς εἰ θενεῖς
 565 τὸν ἄνδρα τοῦτον, αὐτὸς ἀρθήσει τάχα.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

ἰὼ Λάμαχ', ὧ βλέπων ἀστραπᾶς,
 βοήθησον, ὧ γοργολόφα, φανεῖς,
 ἰὼ Λάμαχ', ὧ φίλ', ὧ φυλέτα·
 εἴτε τις ἔστι ταξίαρχός τις ἢ

570 τειχομάχας ἀνῆρ, βοηθησάτω
 τις ἀνύσας. ἐγὼ γὰρ ἔχομαι μέσος.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

πόθεν βοῆς ἤκουσα πολεμιστηρίας;
 ποῖ χρῆ βοηθεῖν; ποῖ κυδοιμὸν ξιμβαλεῖν;
 τίς Γοργόν' ἐξήγειρεν ἐκ τοῦ σάγματος;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

575 ὧ Λάμαχ' ἦρως, τῶν λόφων καὶ τῶν λόγων.

ΧΟΡΟΣ.

ὧ Λάμαχ', οὐ γὰρ οὔτος ἄνθρωπος πάλαι

ἄπασαν ἡμῶν τὴν πόλιν κακορροθεῖ;

ΛΑΜΑΧΟΣ.

οὗτος σὺ τολμᾷς πτωχὸς ὦν λέγειν τάδε;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὦ Λάμαχ' ἤρωσ, ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε,

εἰ πτωχὸς ὦν εἶπόν τι κέστωμυλάμην.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

580 τί δ' εἶπας ἡμᾶς; οὐκ ξερεῖς;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οὐκ οἶδά πω·

ὑπὸ τοῦ θεοῦ γὰρ τῶν ὄπλων ἰλιγγιῶ.

ἀλλ' ἀντιβολῶ σ', ἀπένεγκέ μου τὴν μορμόνα.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ἰδοῦ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

παράθες νυν ὑπτίαν αὐτὴν ξμοί.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

κεῖται.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

φέρε νυν ἀπὸ τοῦ κράνουσ μοι τὸ πτερόν.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

585 τουτὶ πτίλον σοι.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τῆς κεφαλῆς νύν μου λαβοῦ,

ἔν' ἐξεμέσω· βδελύττομαι γὰρ τοὺς λόφους.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

οὗτος, τί δράσεις; τῷ πτίλῳ μέλλεις ξμεῖν;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

πτίλον γὰρ ἔστιν; εἰπέ μοι, τίνοσ ποτὲ

ὄρνιθός ἔστιν; ἄρα κομπολακύθου;

ΛΑΜΑΧΟΣ.

590 οἴμ' ὡσ τεθνήξεις.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

μηδαμῶσ, ὦ Λάμαχε·

οὐ γὰρ κατ' ἰσχύν ἔστιν· εἰ δ' ἰσχυρόσ εἶ,

τί μ' οὐκ ἀπεψώλησασ; εὖοπλοσ γὰρ εἶ.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ταυτὶ λέγεις σὺ τὸν στρατηγὸν πτωχὸς ὢν;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἐγὼ γάρ εἰμι πτωχός;

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ἀλλὰ τίς γὰρ εἶ;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

595 ὅστις; πολίτης χρηστός, οὐ σπουδαρχίδης,
ἀλλ' ἐξ ὅτου περ ὁ πόλεμος στρατωνίδης,
σὺ δ' ἐξ ὅτου περ ὁ πόλεμος μισθαρχίδης.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ἐχειροτόνησαν γάρ με

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

κόκκυγές γε τρεῖς.

ταῦτ' οὖν ἐγὼ βδελυττόμενος ἐσπείσαμην,
600 ὄρων πολιούς μὲν ἄνδρας ἐν ταῖς τάξεσιν,
νεανίας δ' οἶος σὺ διαδεδρακότας
τοὺς μὲν ἐπὶ Θράκης μισθοφοροῦντας τρεῖς
δραχμάς,

Τισαμενοφαινίππους, Πανουρογίππαρχίδας·
ἐτέρους δὲ παρὰ Χάρητι, τοὺς δ' ἐν Χαόσι

605 Γερητοθεοδώρους, Διομειαλαζόνας,
τοὺς δ' ἐν Καμαρίνῃ καὶ Γέλα καὶ Καταγέλα.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ἐχειροτονήθησαν γάρ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

αἴτιον δὲ τί

ὑμᾶς μὲν αἰεὶ μισθοφορεῖν ἀμηγέπη,
τωνδὲ δὲ μηδέν'; ἐτεὸν, ὦ Μαριλάδη,
610 ἤδη πεπρέσβευκας σὺ πολὺς ὢν; ἐνί,
ἀνένευσε· καίτοι γ' ἐστὶ σῶφρων ἀρογάτης.
τί δαὶ Δράκυλλος κεύφορίδης ἢ Πρινίδης;
οἶδέν τις ὑμῶν τὰκβάταν' ἢ τοὺς Χαόνας;
οὐ φασιν. ἀλλ' ὁ Κοισύρας καὶ Λάμαχος,
615 οἷς ὑπ' ἐράνου τε καὶ χρεῶν πρώην ποτὲ,
ὥσπερ ἀπόνιπτρον ἐκχέοντες ἐσπέρας,
ἅπαντες ἐξίστω παρήγουν οἱ φίλοι.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ὦ δημοκρατία, ταῦτα δῆτ' ἀνασχετά;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οὐ δῆτ', ἐὰν μὴ μισθοφορῇ γε Λάμαχος.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

620 ἀλλ' οὖν ἐγὼ μὲν πᾶσι Πελοποννησίοις
αἰεὶ πολεμήσω, καὶ ταράξω πανταχῇ,
καὶ ναυσὶ καὶ πεζοῖσι, κατὰ τὸ καρτερόν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἐγὼ δὲ κηρύττω γε Πελοποννησίοις
ἅπασι καὶ Μεγαρεῦσι καὶ Βοιωτίοις

625 πωλεῖν ἀγοράζειν πρὸς ἐμὲ, Λαμάχῳ δὲ μὴ.

ΧΟΡΟΣ.

ἀνῆρ νικᾷ τοῖσι λόγοισιν, καὶ τὸν δῆμον μετα-
πείδει

περὶ τῶν σπονδῶν. ἀλλ' ἀποδύντες τοῖς ἀναπαί-
στοις ἐπίωμεν.

Ἐξ οὗ γε χοροῖσιν ἐφρέστηκεν τρυγικοῖς ὁ διδά-
σκαλος ἡμῶν,

οὐπω παρέβη πρὸς τὸ θέατρον λέξων ὡς δεξιός
ἔστιν.

630 διαβαλλόμενος δ' ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἐν Ἀθηναίοις
ταχυβούλοις,

ὡς κωμῳδεῖ τὴν πόλιν ἡμῶν καὶ τὸν δῆμον κα-
θυβρίζει,

ἀποκρίνεσθαι δεῖται νυνὶ πρὸς Ἀθηναίους μετα-
βούλους.

φησὶν δ' εἶναι πολλῶν ἀγαθῶν ἄξιός ὑμῖν ὁ
ποιητῆς,

παύσας ὑμᾶς ξενικοῖσι λόγοις μὴ λίαν ἐξαπατᾶσθαι,

635 μὴθ' ἠδεσθαι θωπευομένους μήτ' εἶναι χαννο-
πολίτας.

πρότερον δ' ὑμᾶς ἀπὸ τῶν πόλεων οἱ πρόσβεις
ἐξαπατῶντες

πρῶτον μὲν ἰοστεφάνους ἐκάλουν· κάπειδῆ τοῦτό
τις εἶποι,

εὐθύς διὰ τοὺς στεφάνους ἐπ' ἄκρων τῶν πυγιδίων ἐκάθησθε.

εἰ δέ τις ὑμᾶς ὑποθωπεύσας λιπαρὰς καλέσειεν Ἀθήνας,

640 εὔρετο πᾶν ἂν διὰ τὰς λιπαρὰς, ἀφύων τιμὴν περιάψας.

ταῦτα ποιήσας πολλῶν ἀγαθῶν αἴτιος ὑμῖν γένηται,

καὶ τοὺς δῆμους ἐν ταῖς πόλεσιν δειξας, ὡς δημοκρατοῦνται.

τοιγάρτοι νῦν ἐκ τῶν πόλεων τὸν φόρον ὑμῖν ἀπάγοντες

ἤξουσιν, ἰδεῖν ἐπιθυμοῦντες τὸν ποιητὴν τὸν ἄριστον,

645 ὅστις παρεκινδύνευσ' εἰπεῖν ἐν Ἀθηναίοις τὰ δίκαια.

οὕτω δ' αὐτοῦ περὶ τῆς τόλμης ἤδη πόρρω κλέος ἔχει,

ὅτε καὶ βασιλεὺς, Λακεδαιμονίων τὴν πρεσβείαν βασανίζων,

ἠρώτησεν πρῶτα μὲν αὐτοὺς πότεροι ταῖς ναυσὶ κρατοῦσιν·

εἶτα δὲ τοῦτον τὸν ποιητὴν ποτέρους εἶποι κακὰ πολλά·

650 τούτους γὰρ ἔφη τοὺς ἀνθρώπους πολὺ βελτίους γεγενῆσθαι

καὶ τῷ πολέμῳ πολὺ νικήσειν, τοῦτον ξύμβουλον ἔχοντας.

διὰ ταῦθ' ὑμᾶς Λακεδαιμόνιοι τὴν εἰρήνην προκαλοῦνται,

καὶ τὴν Αἴγινα ἀπαιτοῦσιν· καὶ τῆς νήσου μὲν ἐκείνης

οὐ φροντίζουσ', ἀλλ' ἵνα τοῦτον τὸν ποιητὴν ἀφέλωνται.

655 ἀλλ' ὑμεῖς τοι μὴ ποτ' ἀφῆθ'. ὡς κωμωδήσει τὰ δίκαια·

φησὶν δ' ὑμᾶς πολλὰ διδάξειν ἀγάθ', ὥστ' εὐδαίμονας εἶναι,

οὐ θωπεύων, οὐδ' ὑποτείνων μισθοὺς, οὐδ'
 ἔξαπατούλλων,
 οὐδὲ πανουργῶν, οὐδὲ κατάρδων, ἀλλὰ τὰ βέλ-
 τιστα διδάσκων.

πρὸς ταῦτα Κλέων καὶ παλαμάσθω

660 καὶ πᾶν ἐπ' ἔμοι τεκταινέσθω.

τὸ γὰρ εὖ μετ' ἔμοῦ καὶ τὸ δίκαιον
 ζύμμαχον ἔσται, κοῦ μή ποθ' ἄλῶ
 περὶ τὴν πόλιν ὦν ὥσπερ ἐκεῖνος
 δειλὸς καὶ λαζαταπύγων.

665 δεῦρο Μοῦσ' ἔλθῃ φλεγυρὰ πυρὸς ἔχουσα μέ-
 νος, ἔντονος Ἀχαρική.

οἷον ἔξ ἀνθρώκων πρηνίνων φρέψαλος ἀνήλατ',
 ἔρεθιζόμενος οὐρία ριπίδι,

670 ἠνίκ' ἂν ἐπανθρακίδες ὥσι παρακείμεναι,
 οἱ δὲ Θασίαν ἀνακυκῶσι λιπαράμπυκα,
 οἱ δὲ μάτιωσιν, οὕτω σοβαρὸν ἔλθῃ μέλος εὔτο-
 νον, ἀγροικότερον,

675 ὡς ξμὲ λαβοῦσα τὸν δημότην.

οἱ γέροντες οἱ παλαιοὶ μεμφόμεσθα τῇ πόλει.
 οὐ γὰρ ἀξίως ἐκείνων ὦν ἐναυμαχήσαμεν
 γηροβοσκοῦμεσθ' ὑφ' ὑμῶν, ἀλλὰ δεινὰ πάσχομεν,
 οἵτινες γέροντας ἀνδρας ξμβαλόντες ἐς γραφὰς

680 ὑπὸ νεανίσκων ἔατε καταγελαῖσθαι ρητόρων,
 οὐδὲν ὄντας, ἀλλὰ κωφοὺς καὶ παρεξηλημένους,
 οἷς Ποσειδῶν ἀσφάλειός ἐστιν ἢ βακτηρία·
 τονθορύζοντες δὲ γῆρα τῷ λίθῳ προσέσταμεν,
 οὐχ ὀρῶντες οὐδὲν εἰ μὴ τῆς δίκης τὴν ἠλύγην.

685 ὁ δὲ νεανίας ἑαυτῷ σπουδάσας ξυνηγορεῖν
 ἐς τάχος παῖει ξυνάπτων στρογγύλοις τοῖς ρή-
 μασι·

κατ' ἀνεγκύσας ξρωτᾶ, σκανδάληθρ' ἰστάς ἐπῶν,
 ἀνδρα Τιθωνὸν σπαράττων καὶ ταράττων καὶ
 κυκῶν.

ὁ δ' ὑπὸ γῆρως μασταρύζει, κατ' ὀφλῶν ἀπέρχεται·

690 εἶτα λύζει καὶ δακρύει, καὶ λέγει πρὸς τοὺς φίλους,

σου μ' ἔχρησεν σορὸν πρίασθαι, τοῦτ' ὄφλων
ἀπέρχομαι.

ταῦτα πῶς εἰκότα γέροντι' ἀπολέσαι, πολὺν ἄν-
δρα, περὶ κλεψύδραν,

695 πολλὰ δὴ ξυμπονήσαντα, καὶ θερμὸν ἀπομορξά-
μενον ἀνδρικὸν ἰδρωῖτα δὴ καὶ πολὺν,
ἄνδρ' ἀγαθὸν ὄντα Μαραθῶνι περὶ τὴν πόλιν;
εἶτα Μαραθῶνι μὲν ὅτ' ἤμεν, ξιδιώκομεν.

700 νῦν δ' ὑπ' ἀνδρῶν πονηρῶν σφόδρα διωκόμεθα,
κἄτα πρὸς ἀλισκόμεθα.

πρὸς τὰδε τίς ἀντερεῖ Μαρψίας;

τῷ γὰρ εἰκόσ ἀνδρα κυφόν, ἠλίκον Θουκυδίδην,
ἔξολέσθαι συμπλακέντα τῇ Σκυθῶν ξρημίσ,

705 τῷδε τῷ Κηφισοδήμῳ, τῷ λάλῳ ξυνηγόρῳ;
ὥστ' ἐγὼ μὲν ἠλέησα κάπεμορξάμην ἰδὼν
ἄνδρα πρεσβύτην ὑπ' ἀνδρὸς τοξότου κυκώμενον,
ὅς μὰ τὴν Δήμητρο', ἐκείνος ἦν ἐκ' ἣν Θουκυδίδης,
οὐδ' ἂν αὐτὴν τὴν Ἀχαιῶν ῥαδίως ἠνέσχειτ' ἂν,

710 ἀλλὰ κατεπάλαισεν ἂν μὲν πρῶτον Εὐάθλους
δέκα,

κατεβόησε δ' ἂν κεκραγῶς τοξότας τρισχιλίους,
περιετόξευσεν δ' ἂν αὐτοῦ τοῦ πατρὸς τοὺς ξυγ-
γενεῖς.

ἀλλ' ἐπειδὴ τοὺς γέροντας οὐκ ἔαθ' ὕπνου τυχεῖν,
ψηφίσασθε χωρὶς εἶναι τὰς γραφὰς, ὅπως ἂν ἦ

715 τῷ γέροντι μὲν γέρον καὶ νωδὸς ὁ ξυνήγορος,
τοῖς νέοισι δ' εὐρύπρωκτος καὶ λάλος χῶ Κλει-
νίου.

κἄξελαύνειν χορὴ τὸ λοιπὸν, κἂν φύγη τις, ζημιούν
τὸν γέροντα τῷ γέροντι, τὸν νέον δὲ τῷ νέῳ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὄροι μὲν ἀγορᾶς εἰσιν οἷδε τῆς ξμῆς.

720 ἐνταῦθ' ἀγοράζειν πᾶσι Πελοποννησίοις
ἔξεστι καὶ Μεγαρεῦσι καὶ Βοιωτίοις
ἐφ' ὧτε πωλεῖν πρὸς ἐμὲ, Λαμάχῳ δὲ μή.
ἀγορανόμους δὲ τῆς ἀγορᾶς καθίσταμαι

τρεις τούς λαχόντας τούσδ' ἰμάντας ἐκ Λεπρῶν.
 725 ἐνταῦθα μήτε συκοφάντης εἰσῆτω
 μήτ' ἄλλος ὅστις Φασιανός ἐστ' ἀνήρ.
 ἔγὼ δὲ τὴν στήλην καθ' ἣν ἐσπείσαμην
 μέτειμ', ἵνα στήσω φανεράν ἐν τάγορᾷ.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

ἀγορὰ ἔν' Ἀθήναις χαῖρε, Μεγαρεῦσιν φίλα.
 730 ἐπόθουν τυ ναὶ τὸν φίλιον ἔπερ ματέρα.
 ἀλλ', ὦ πονηρὰ κόρη' ἀθλίου πατρὸς,
 ἄμβατε ποιτᾶν μᾶδδαν, αἶ χ' εὖρητέ πα.
 ἀκούειον δῆ, ποτέχει' ἐμὴν τὰν γαστέρα·
 πότερα πεπρᾶσθαι χρήδδεται, ἢ πεινῆν κακῶς;

ΚΟΡΑ.

735 πεπρᾶσθαι πεπρᾶσθαι.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

ἐγὼνγα καὶ τὸς φαμι. τίς δ' οὕτως ἄνους
 ὅς ὑμέ κα προίαιτο, φανεράν ζαμίαν;
 ἀλλ' ἔστι γὰρ μοι Μεγαρικά τις μηχανά.
 χοίρους γὰρ ὑμέ σκευάσας φασῶ φέρειν.
 740 περίθεσθε τάσδε τὰς ὀπλὰς τῶν χοιρίων.
 ὅπως δὲ δοξεῖτ' ἤμεν ἐξ ἀγαθᾶς νός·

724 ἰμάντας] Brunckius ἰμᾶντας, quem olim sum secutus cum Lobeckio in Wolfii Anal. III. p. 59. Quod poenitet fecisse. Nam quae Etymolog. M. p. 101, 41. de formis oxytonis ἀνδριάς et ἰμάς tradit, non recentis sunt commenta grammatici, sed Herodiani nituntur auctoritate in libro περὶ μονήρους λέξεως p. 34, 14. σημειῶδες ἄρα τὸ ἀνδριάς ὀξυνόμενον. οὐκ ἀγνοῶ δὲ ὅτι Ἡλιόδωρος ἐβούλετο αὐτὸ περισπᾶν· ὁμοίως δὲ καὶ τὸ ἰμάς. τὸ δ' αὐτὸ ἡξίου καὶ Δράκων ὁ Στρατονίκου, ἔτι δὲ καὶ Τυραννίων. οὐκ ἔχει δὲ οὕτω τὰ τῆς ἀναγνώσεως, ὡς ἐν ἑτέροις ἐδήλωσα. Ex his intelligitur ἰμᾶντα et ἀνδριᾶντα, quae Ioannes grammaticus p. 8. Attica esse perhibet, ab grammaticis esse excogitata analogiam, ut solent, constanti usu potiore habentibus.

ὡς ναὶ τὸν Ἑρμᾶν, εἶπερ ἰξεῖτ' οἴκαδ' ἰς,
τὰ πρῶτα πειρασεῖσθε τᾶς λιμῶ κακῶς.

ἀλλ' ἀμφίθεσθε καὶ ταδὶ τὰ ῥυγχία,
745 κῆπειεν ἕς τὸν σάκκον ὧδ' ἔσβαίνετε.

ὅπως δὲ γουλιξεῖτε καὶ κοῖξετε
χῆσεῖτε φωνὰν χοιριῶν μυστηρικῶν.

ἔγῶν δὲ καρυζῶ Δικαιοπόλιν ὅπα.
Δικαιοπόλι, ἧ λῆς πρίασθαι χοιρία;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

750 τί; ἀνὴρ Μεγαρικός;

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

ἀγοράσοντες ἔχομες.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

πῶς ἔχετε;

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

διαπεινᾶμες ἀεὶ ποτιτὸ πῦρ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀλλ' ἠδύ τοι νῆ τὸν Δί', ἦν αὐλὸς παρῆ.

τί δ' ἄλλο πράττεθ' οἱ Μεγαρῆς νῦν;

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

ὅσα μὲν ἔγῶν τῆνῶθεν ἐμπορευόμενα,

755 ἄνδρες πρόβουλοι τοῦτ' ἔπραττον τῇ πόλει,

ὅπως τάχιστα καὶ κάκιστ' ἀπολοίμεθα.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

αὐτίκ' ἄρ' ἀπαλλάξεσθε πραγμάτων.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

οἶα δὴ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τί δ' ἄλλο Μεγαροῖ; πῶς ὁ σῖτος ὦνιος;

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

παρ' ἀμὲ πολυτίματος, ἄπερ τοὶ θεοί.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

760 ἄλας οὐκ φέρεῖς;

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

οὐκ ὑμῆς αὐτῶν ἄρχετε;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οὐδὲ σκόροδα;

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

ποῖα σκόροδ' ; ὑμῆς τῶν αἰεί,
ὄκκ' ἔσβάλητε, τῶς ἀρωραῖοι μῦες,
πάσσακι τὰς ἄγλιθας ἔξορῦσσετε.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τί δαὶ φέρεις;

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

χοῖρους ἐγώνγα μυστικάς.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

765 καλῶς λέγεις· ἐπίδειξον.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

ἀλλὰ μὰν καλάι.

ἄντεινον, αἰ λῆς· ὡς παχεῖα καὶ καλά.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τουτὶ τί ἦν τὸ προᾶγμα;

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

χοῖρος ναὶ Δία.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τί λέγεις σύ; ποδαπὴ χοῖρος ἦδε;

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

Μεγαρικά.

ἦ οὐ χοῖρός ἐσθ' ἄδ' ;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οὐκ ἔμοιγε φαίνεται.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

770 οὐ δεινά; θᾶσθε τοῦδε τὰς ἀπιστίας·

οὐ φατι τάνδε χοῖρον ἤμεν. ἀλλὰ μὰν,
αἰ λῆς, περιίδου μοι περὶ θυμητιδᾶν ἀλῶν,
αἰ μὴ ᾽στιν οὗτος χοῖρος Ἑλλάνων νόμῳ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀλλ' ἔστιν ἀνθρώπου γε.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

ναὶ τὸν Διοκλέα,

775 ξμά γα. σὺ δέ νιν εἶμεναι τίνας δοκεῖς;

ἦ λῆς ἀκοῦσαι φθεγγομένας;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

νὴ τοὺς θεοὺς

ἔγωγε.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

φώνει δὴ τὸ ταχέως, χοιρίον.
οὐ χρῆσθα σιγῆν, ὦ κάκιστ' ἀπολουμένα.
πάλιν τ' ἀποισῶ νὰ τὸν Ἑρμᾶν οἰκαδὶς.

ΚΟΡΗ.

780 κοὶ κοῖ.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

αὐτὰ ἴστί χοῖρος;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

νῦν γε χοῖρος φαίνεται.
ἀτὰρ ἐκτραφεῖς γε κύσθος ἔσται.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

πέντ' ἐτῶν,

σάφ' ἴσθι, ποιτὰν ματέρ' εἰκασθήσεται.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀλλ' οὐχὶ θύσιμός ἐστιν αὐτηγί.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

σά μάν;

785 πᾶ δ' οὐχὶ θύσιμός ἐστι;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

κέρονον οὐκ ἔχει.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

νέα γάρ ἐστιν· ἀλλὰ δελφρακουμένα
ἔξεῖ μεγάλην τε καὶ παχεῖαν κήρουθράν.
ἀλλ' αἰ τράφεν λῆς, ἄδε τοι χοῖρος καλά.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὡς ξυγγενῆς ὁ κύσθος αὐτῆς θατέρρα.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

790 ὁμοματρία γάρ ἐστι κῆκ τωὺτῶ πατρός.

ἀλλ' ἂν παχυνθῆ κἀναχνωανθῆ τριχί,
κάλλιστος ἔσται χοῖρος Ἀφροδίτα θύειν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀλλ' οὐχὶ χοῖρος τὰφροδίτη θύεται.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

οὐ χοῖρος Ἀφροδίτα; μόνα γὰ δαιμόνων.

795 καὶ γίγνεται γὰ τᾶνδε τᾶν χοίρων τὸ κρῆς
ἄδιστον ἂν τὸν ὀδελὸν ἔμπεπαρμένον.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἤδη δ' ἄνευ τῆς μητρὸς ἐσθίοιεν ἄν;

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

καὶ τὸν Ποτειδᾶ, καὶ ἄνευ γὰρ τῷ πατρὸς.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τί δ' ἐσθίει μάλιστα;

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

πάνθ' ἅ κα διδῶς.

800 αὐτὸς δ' ἐρώτη.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

χοῖρε χοῖρε.

ΚΟΡΑ.

κοῖ κοῖ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τρῶγοις ἄν ἐρεβίνθους;

ΚΟΡΑ.

κοῖ κοῖ κοῖ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τί δαί; φιβάλεως ἰσχάδας;

ΚΟΡΑ.

κοῖ κοῖ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὡς οὐκ πρὸς τὰς ἰσχάδας κεκράγατε.

805 ἐνεγκάτω τις ἐνδοθεν τῶν ἰσχάδων

τοῖς χοιριδίοισιν. ἄρα τρώζονται; βαβαί,

802 Post hunc versum in codicibus sequitur,

Δι. τί δαί; σύκα τρώγοις ἄν αὐτός; Κο. κοῖ κοῖ.
 ut in Ravennati libro scriptum est, cui corrigendo
 operam frustra insumserunt critici non animadvertentes
 grammaticum, cuius ille versus est, σύκα suae
 aetatis consuetudine syllaba priore correpta dixisse.
 Futile additamentum, quod non legit Suidas huius
 loci mentionem faciens in ν. φίβαλις, eiiciendum
 esse perspexit Bentleyus, neque obscura eius origo
 est. Nam ad praecedentia verba φιβάλεως ἰσχάδας
 adscriptum fuit, opinor, σύκα τρώγοις ἄν.

οἶον βοθιάζουσ', ὃ πολυτίμηθ' Ἡράκλεις.
ποδαπὰ τὰ χοιρί' ; ὡς τραγασαῖα φαίνεται.
ἀλλ' οὐχὶ πάσας κατέτραγον τὰς ἰσχάδας.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

810 ἐγὼ γὰρ αὐτῶν τάνδε μίαν ἀνειλόμαν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

νῆ τὸν Δ' ἄστειώ γε τὸ βοσκήματε·
πόσον πρίωμαί σοι τὰ χοιρίδια ; λέγε.

ΜΕΓΑΡΕΥΑ.

τὸ μὲν ἄτερον τούτων σκοροόδων τροπαλίδος,
τὸ δ' ἄτερον, αἰ λῆς, χοίνικος μόνας ἄλων.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

815 ὠνήσομαι σοι· περίμεν' αὐτοῦ.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

ταῦτα δῆ.

Ἐρμᾶ ἔμπολαῖε, τὴν γυναῖκα τὴν ἐμὴν
οὕτω μ' ἀποδόσθαι τὴν τ' ἐμαντιῶ ματέρα.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

ὦνθρωπε, ποδαπός ;

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

χοιροπόλας Μεγαρικός.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

τὰ χοιρίδια τοίνυν ἐγὼ φανῶ ταδὶ

820 πολέμια καὶ σέ.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

τοῦτ' ἐκεῖν', ἔκει πάλιν

ὄθενπερ ἀρχὰ τῶν κακῶν ἀμῖν ἔφν.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

κλάων μεγαριεῖς. οὐκ ἀφήσεις τὴν σάκον ;

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

Δικαιοῖπολι Δικαιοῖπολι, φαντάζομαι
ὑπό του.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τίς ὁ φαίνων σ' ἐστίν ; ἀγορανόμοι,

825 τοὺς συκοφάντας οὐ θύραζ' ἐξείρξετε ;

τί δῆ μαθῶν φαίνεις ἄνευ θρουαλλίδος ;

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

οὐ γὰρ φανῶ τοὺς πολεμίους;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

κλάων γε σὺ,

εἰ μὴ ἔτρωσε συκοφαντήσεις τρέχων.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

οἶον τὸ κακὸν ἐν ταῖς Ἀθάναις τοῦτ' ἐνι.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

830 θάρρει, Μεγαρίκ' ἄλλ' ἤς τὰ χοιρίδι' ἀπέδου
τιμῆς, λαβὲ ταυτὶ τὰ σκόροδα καὶ τοὺς ἄλας,
καὶ χαῖρε πόλλ'.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

ἄλλ' ἄμιν οὐκ ἐπιχώριον.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

πολυπραγμοσύνη νυν ἐς κεφαλὴν τρέποι' ἔμοι.

ΜΕΓΑΡΕΥΣ.

ὦ χοιρίδια, πειρήσθε κἄνις τῷ πατρὸς

835 παίειν ἐφ' ἄλλ' τὰν μᾶδδαν, αἶ κά τις διδῶ.

ΧΟΡΟΣ.

εὐδαιμονεῖ γ' ἄνθρωπος. οὐκ ἤκουσας οἷ προ-
βαίνει

τὸ πρᾶγμα τοῦ βουλευματος; καρπώσεται γὰρ
ἄνηρ

ἐν τὰγορᾷ καθήμενος·

κἂν εἰσὶη τις Κτησίας,

840 ἢ συκοφάντης ἄλλος, οἰ-
μῶζων καθεδεῖται·

οὐδ' ἄλλος ἀνθρώπων ὑποψωνῶν σε πημανεῖ τι·

οὐδ' ἐξομόρξεται Πρέπιδι τὴν εὐρυπρωκτίαν σοι,

833 πολυπραγμοσύνη] Ita liber Ravennas: vulgo πολυπραγμοσύνης. Idem τράποι'.

842 πημανεῖ τι] Legebatur πημανεῖται, quod non potuit significatu activo dici. πημανεῖ hinc attulit Suidas in hoc ipso vocabulo: unde Elmsleius πημανεῖ τις. Praestat πημανεῖ τι ab L. Dindorfio ad Xenophontis Cyrop. VIII. 7, 15. restitutum.

οὐδ' ὥσπερ Κλεωνύμῳ·

845 χλαῖναν δ' ἔχων φανήν δίει·
κοῦ ξυντυχῶν σ' Ὑπέρολος
δικῶν ἀναπλήσει·

οὐδ' ἐντυχῶν ἐν τάγορᾷ πρόσεισί σοι βαδίζων
Κρατῖνος αἰὲ κεκαρμένος μοιχὸν μᾶ μαχαίρα,

850 ὁ περιπόνηρος Ἀρτέμων,
ὁ ταχὺς ἄγαν τὴν μουσικὴν,
ὄζων κακὸν τῶν μασχαλῶν
πατρὸς τραγασαίου·

οὐδ' αὐθις αὐτὸ σε σκώπεται Παύσων ὁ παμπό-
νηρος,

855 Λυσίστρατός τ' ἐν τάγορᾷ, Χολαργέων ὄνειδος,
ὁ περιαλουργὸς τοῖς κακοῖς,
ρίγῶν τε καὶ πεινῶν αἰὲ
πλεῖν ἢ τριάκονθ' ἡμέρας
τοῦ μηνὸς ἐκάστου.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

860 ἴττω Ἡρακλῆς, ἔκαμόν γα τὰν τίλαν κακῶς,
κατάθου τὴν τὰν γλάχων' ἀτρέμας, Ἴσμηνία·
ὕμεις δ', ὅσοι Θείβαθεν αὐληταὶ πάρα,
τοῖς ὀστίνοις φρυσῆτε τὸν προικτὸν κυνός.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

παῦ' ἐς κόρακας. οἱ σφῆκες οὐκ ἀπὸ τῶν θυρῶν;

865 πόθεν προσέπτανθ' οἱ κακῶς ἀπολούμενοι
ἐπὶ τὴν θύραν μοι Χαιριδῆς βομβαύλιοι;

ΒΟΙΩΤΟΣ.

νῆ τὸν Ἰόλαον, ἐπιχαρίττως γ', ὦ ξένε·
Θείβαθι γὰρ φρυσᾶντες ἐξόπισθέ μου
τᾶνθεια τᾶς γλάχωνος ἀπέκιξαν χαμαί.

870 ἀλλ' εἴ τι βούλει, πρίασο, τῶν ἐγὼ φέρω,
τῶν ὀριταλίων, ἢ τῶν τετραπτερουλλίδων.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὦ χαῖρε, κολλικοφάγε Βοιωτίδιον.
τί φέρεις;

ΒΟΙΩΤΟΣ.

ὅσ' ἐστὶν ἀγαθὰ Βοιωτοῖς ἀπλῶς,

ὀρίγανον, γλαγω, ψιάθως, θρυαλλίδας,
875 νάσσας, κολοιώς, ἄτταγᾶς, φαλαριδας,
τροχιλως, κολύμβως.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὡσπερὲι χειμῶν ἄρα
ὀρνιθίας εἰς τὴν ἀγορὰν ἐλήλυθας.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

καὶ μὰν φέρω χᾶνας, λαγᾶς, ἀλώπεκας,
σκάλοπας, ἐχίνως, ἀελοῦρως, πικτίδας,
880 ἰκτίδας, ἐνύδρους, ἐγγέλεις Κωπαῖδας.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὦ τερπνότατον σὺ τέμαχος ἀνθρώποις φέρων,
θός μοι προσεῖπειν, εἰ φέρεις τὰς ἐγγέλεις.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

πρέσβειρα πεντήκοντα Κωπαῖδων κορᾶν,
ἐκβαθι τῷδε κῆπιχαρίττα τῷ ξένῳ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

885 ὦ φιλάτη σὺ καὶ πάλαι ποθουμένη,
ἦλθες ποθεινὴ μὲν τρυγωδιχοῖς χοροῖς,
φίλη δὲ Μορούχῳ. δμῶες, ἐξενέγκατε
τὴν ἐσχάραν μοι δεῦρο καὶ τὴν ῥιπίδα.
σκέψασθε, παῖδες, τὴν ἀρίστην ἐγγελυν,

884 Τῷδε frustra ab Koenio et Elmsleio in vitii suspi-
cionem adducitur, quod non magis corruptum est
quam τῆσδε τῆς ξένης versu 892. Est autem, quod
illos fugerat, τῷδε κῆπιχαρίττα dictum pro καὶ
τῷδ' ἐπιχαρίττα, rariore collocatione verborum, ut
apud Aeschylum in Prometheus v. 51.

ἔγνωκα τοῖσδε κούδεν ἀντειπεῖν ἔχω.
et fortasse apud Sophoclem in Antigona v. 718.

ἀλλ' εἶκε θυμῷ καὶ μετάστασιν δίδου.

Quibus in locis quum per metrum liceret καὶ prae-
poni, poetae alterum verborum ordinem praetulerunt,
qui usitatam praeberet caesuram πενθήμεμερῆ. Si-
militer poetae Latini et particulam interdum post-
ponunt.

890 ἤκουσαν ἔκτω μόλις ἔτει ποθουμένην·
 προσείπατ' αὐτήν, ὦ τέκν'· ἀνθρακας δ' ἐγὼ
 ὑμῖν παρέξω τῆσδε τῆς ξένης χάριν.
 ἀλλ' εἴσφερ' αὐτήν· μηδὲ γὰρ θανάων ποτε
 σοῦ χωρὶς εἶην ἐντετευτλανωμένης.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

895 ἔμοι δὲ τιμὰ τᾶσδε πᾶ γενήσεται;
 ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.
 ἀγορᾶς τέλος ταύτην γέ που δώσεις ἔμοι·
 ἀλλ' εἴ τι πωλεῖς τῶνδε τῶν ἄλλων, λέγε.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

ἰώγα ταῦτα πάντα.
 ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

φέρε, πόσου λέγεις;
 ἢ φορτί' ἕτερ' ἐνθένδ' ἐκεῖσ' ἄξεις ἰών;

ΒΟΙΩΤΟΣ.

900 ὅ τι γ' ἔστ' Ἀθάνας, ἐν Βοιωτοῖσιν δὲ μή·
 ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀφύας ἄρ' ἄξεις πριάμενος Φαληρικὰς
 ἢ κέραμον.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

ἀφύας ἢ κέραμον; ἀλλ' ἔντ' ἐκεῖ·
 ἀλλ' ὅ τι παρ' ἀμῖν μή' στί, τᾶδε δ' αὖ πολὺ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἐγὼ δα τόλυνν· συζοφάντην ἔξαγε

905 ὥσπερ κέραμον ἐνδησάμενος.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

νῆ τὰ σιῶ,
 λάβοιμι μέντ' ἄν κέρδος ἀγαγὼν καὶ πολὺ,
 ἄπερ πίθων ἀλιτρίας πολλὰς πλέων.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

καὶ μὴν ὀδὶ Νίκαρχος ἔρχεται φανῶν.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

μικρὸς γὰ μᾶχος οὗτος.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀλλ' ἅπαν κακόν.

ΝΙΚΑΡΧΟΣ.

910 ταυτὲ τίγος τὰ φορτί' ἐστί;

ΒΟΙΩΤΟΣ.

τῶδ' ἐμὰ

Θεῖβαθεν, ἴτω Δεύς.

ΝΙΚΑΡΧΟΣ.

ἐγὼ τοίνυν ὀδὶ

φαίνω πολέμια ταυταγί.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

τί δαὶ παθῶν

ὀρναπειτίοισι πόλεμον ἤρα καὶ μάχαν;

ΝΙΚΑΡΧΟΣ.

καὶ σέ γε φανῶ πρὸς τοῖσδε.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

τί ἀδικειμένος;

ΝΙΚΑΡΧΟΣ.

915 ἐγὼ φράσω σοι τῶν περιεστῶτων χάριν.

ἐκ τῶν πολεμίων γ' εἰσάγεις θρυαλλίδα.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἔπειτα φαίνεις δῆτα καὶ θρυαλλίδα;

ΝΙΚΑΡΧΟΣ.

αὕτη γὰρ ἐμπρήσειεν ἂν τὸ νεώριον.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

νεώριον θρυαλλίς;

ΝΙΚΑΡΧΟΣ.

οἶμαι.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τίνι τρόπῳ;

ΝΙΚΑΡΧΟΣ.

920 ἐνθεις ἂν ἐς τίφην ἀνῆρ Βοιώτιος

ἄψας ἂν εἰσπέμψειεν ἐς τὸ νεώριον

δι' ὑδρορροῆας, βορέαν ἐπιτηρήσας μέγαν.

κεῖπερ λάβοιτο τῶν νεῶν τὸ πῦρ ἄπαξ,

σελαγοῖντ' ἂν εὐθύς.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὦ κάκιστ' ἀπολούμενε,

925 σελαγοῖντ' ἂν ὑπὸ τίφης τε καὶ θρυαλλίδος;

ΝΙΚΑΡΧΟΣ.

μαρτύρομαι.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ξυλλάμβαν' αὐτοῦ τὸ στόμα·
δός μοι φορυτὸν, ἵν' αὐτὸν ἐνδήσας φέρω.

ΧΟΡΟΣ.

930 ἐνδησον, ὦ βέλτιστε, τῷ
ξένῳ καλῶς τὴν ἐμπολήν
οὕτως ὅπως
ἂν μὴ φέρων κατάξῃ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἔμοι μελήσει ταῦτ', ἐπεὶ
τοὶ καὶ ψοφεῖ λάλον τι καὶ
πυροραγές
κἄλλως θεοῖσιν ἐχθρόν.

ΧΟΡΟΣ.

935 τί χρήσεται ποτ' αὐτῷ;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

πάγχρηστον ἄγγος ἔσται,
κράτηρ κακῶν, τριπτήρ δικῶν,
φαίνειν ὑπευθύνους λυχνού-
χος, καὶ κύλιξ
τὰ πράγματ' ἐγκυκᾶσθαι.

ΧΟΡΟΣ.

940 πῶς δ' ἂν πεποιθοίη τις ἀγ-
γείῳ τοιούτῳ χρώμενος
κατ' οἰκίαν
τοσόνδ' ἀεὶ ψοφοῦντι;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἰσχυρόν ἐστιν, ὧγάθ', ὥστ'
οὐκ ἂν καταγείη ποτ', εἰ-

929 — 939. = 940 — 951.

Post 927. sequebatur

ὥσπερ κέραμον, ἵνα μὴ καταγῆ φορούμενος.

945 περ ἐκ ποδῶν
κάτω κάρα κρέμαιο.

ΧΟΡΟΣ.

ἤδη καλῶς ἔχει σοι.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

μέλλω γέ τοι θερίδδεν.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ', ὦ ξένων βέλτιστε, καὶ
τοῦτον λαβὼν πρόσβαλλ' ὅπου

950 βούλει φέρων

πρὸς πάντα συκοφάντην.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

μόλις γ' ἐνέδησα τὸν κακῶς ἀπολούμενον.
αἴρου λαβὼν τὸν κέραμον, ὦ Βοιωτίε.

ΒΟΙΩΤΟΣ.

ὑπόκυπτε τὰν τύλαν ἰὼν, Ἰσμήνιχε.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

955 χῶπως κατοίσεις αὐτὸν εὐλαβοῦμενος.

πάντως μὲν οἴσεις οὐδὲν ὑγιές, ἀλλ' ὅμως·
κἂν τοῦτο κερδάνης ἄγων τὸ φορτίον,
εὐδαιμονήσεις συκοφαντῶν γ' οὐνεκα.

ΘΕΡΑΠΩΝ ΛΑΜΑΧΟΥ.

Δικαιόπολι.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τί ἔστι; τί με βωστρεῖς;

ΘΕΡΑΠΩΝ.

ὅ τι;

960 ἐκέλευε Λάμαχος σε ταυτησὶ δραχμῆς
εἰς τοὺς Χόας αὐτῷ μεταδοῦναι τῶν κικλῶν,
τριῶν δραχμῶν δ' ἐκέλευε Κωπᾶδ' ἔγγελυν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὁ ποῖος οὗτος Λάμαχος τὴν ἔγγελυν;

ΘΕΡΑΠΩΝ.

ὁ δεινός, ὁ ταλαύρινος, ὃς τὴν Γοργόνα

965 πάλλει, κραδαίνων τρεῖς κατασκίους λόφους.

960 ταυτησὶ nunc ex Ravennate dedi. Vulgo ταύτης τῆς.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οὐκ ἂν μὰ Δί', εἰ δοίη γέ μοι τὴν ἀσπίδα·
 ἀλλ' ἐπὶ ταρίχη τοὺς λόφους κραδανέτω·
 ἦν δ' ἀπολιγαίνῃ, τοὺς ἀγορανόμους καλῶ.
 ἐγὼ δ' ἔμαυτῶ τόδε λαβὼν τὸ φορτίον

970 εἴσειμι' ὑπαὶ πτερούγων κηλῶν καὶ κοψίχων.

ΧΟΡΟΣ.

εἶδες ὦ εἶδες ὦ πᾶσα πόλι τὸν φρόνιμον ἄν-
 δρα, τὸν ὑπέροσφον,
 οἷ' ἔχει σπεισάμενος ἔμπορικὰ χρήματα διεμ-
 πολᾶν,

975 ὦν τὰ μὲν ἐν οἰκίᾳ χρήσιμα, τὰ δ' αὖ πρόπει
 χλιαρὰ κατεσθίειν.

αὐτόματα πάντ' ἀγαθὰ τῷδ' γε πορίζεται.
 οὐδέποτε' ἐγὼ πόλεμον οἶκαδ' ὑποδέξομαι,

980 οὐδὲ παρ' ἐμοί ποτε τὸν Ἀρμόδιον ἕσεται

ξυγκατακλινεῖς, ὅτι παροίνιος ἀνὴρ ἔφην,
 ὅστις ἐπὶ πάντ' ἀγάθ' ἔχοντας ἐπικωμάσας,
 εἰργάσατο πάντα κακὰ κἀνέτρεπε κἀξέχει,
 κἀμάχετο, καὶ προσέτι πολλὰ προκαλουμένον,

985 πῖνε, κατάκεισο, λαβὲ τήνδε φιλοτησίαν,

τὰς χάρακας ἦπτε πολὺ μᾶλλον ἔτι τῷ πυρὶ,
 ἐξέχει θ' ἡμῶν βίᾳ τὸν οἶνον ἐκ τῶν ἀμπέλων.

988 * * * * ταί τ' ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἅμα καὶ μεγάλα
 δὴ φρονεῖ,

τοῦ βίου δ' ἐξέβαλε δεῖγμα τάδε τὰ πτερὰ πρὸ
 τῶν θυρῶν.

ὦ Κύπριδι τῇ καλῇ καὶ Χάρισι ταῖς φίλαις ξύν-
 τροφε Διαλλαγῇ,

990 ὡς καλὸν ἔχουσα τὸ πρόσωπον ἄρ' ἐλάνθανες.

πῶς ἂν ἐμὲ καὶ σέ τις Ἔρως ξυναγάγοι λαβὼν,
 ὡσπερ ὁ γεγραμμένος, ἔχων στέφανον ἀνθέμων·
 ἢ πάνυ γερόντιον ἴσως νενόμικας με σύ·
 ἀλλὰ σε λαβὼν τρία δοκῶ γ' ἂν ἔτι προσβαλεῖν·

995 πρῶτα μὲν ἂν ἀμπελίδος ὄρχον ἐλάσαι μακρὸν,
 εἶτα παρὰ τόνδε νέα μοσχίδια συκίδων,

971 — 987. = 988 — 999.

καὶ τὸ τρίτον ἡμερίδος ὄσχον, ὁ γέρον ὀδὶ,
καὶ περὶ τὸ χωρίον ἐλαῖδας ἅπαν ἐν κύκλῳ,
ὥστ' ἀλείφεσθαι σ' ἀπ' αὐτῶν καμὲ ταῖς νου-
μηναίαις.

ΚΗΡΥΞ.

1000 ἀκούετε λεῶ· κατὰ τὰ πάτρια τοὺς χόας
πίνειν ὑπὸ τῆς σάλπιγγος· ὅς δ' ἂν ἐκπλή
πρώτιστος, ἀσκὸν Κησιφῶντος λήψεται.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὦ παῖδες, ὦ γυναῖκες, οὐκ ἠκούσατε;
τί δρᾶτε; τοῦ κήρυκος οὐκ ἀκούετε;

1005 ἀναβράττειτ', ἐξοπιᾶτε, τρέπειτ', ἀφέλκετε
τὰ λαγῶνα, ταχέως τοὺς στεφάνους ἀνείρετε.
φέρε τοὺς ὀβελίσκους, ἵν' ἀναπείρω τὰς κίχλας.

ΧΟΡΟΣ.

ζηλῶ σε τῆς εὐβουλίας,
μᾶλλον δὲ τῆς εὐωχίας,

1010 ἄνθρωπε, τῆς παρούσης.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τί δῆτ', ἐπειδὴν τὰς κίχλας
ὀπτωμένας ἴδητε;

ΧΟΡΟΣ.

οἶμαί σε καὶ τοῦτ' εὖ λέγειν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τὸ πῦρ ὑποσκάλευε.

ΧΟΡΟΣ.

1015 ἤκουσας ὡς μαγειρικῶς
κομψῶς τε καὶ δειπνητικῶς
αὐτῷ διακονεῖται;

ΓΕΩΡΓΟΣ.

οἶμοι τάλας.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὦ Ἡράκλεις, τίς οὐτοσί;

ΓΕΩΡΓΟΣ.

ἀνὴρ κακοδαίμων.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

κατὰ σεαυτὸν νυν τρέπον.

1008 — 1017. = 1037 — 1046.

ΓΕΩΡΓΟΣ.

1020 ὦ φίλτατε, σπονδαὶ γάρ εἰσι σοὶ μόνῳ,
μέτρησον εἰρήνης τί μοι, κἄν πέντ' ἔτη.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τί δ' ἔπαθες;

ΓΕΩΡΓΟΣ.

ἔπειτρίβην ἀπολέσας τῷ βόε.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

πόθεν;

ΓΕΩΡΓΟΣ.

ἀπὸ Φυλῆς ἔλαβον οἱ Βοιώτιοι.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὦ τρισκακοδαίμων, εἶτα λευκὸν ἀμπέχει;

ΓΕΩΡΓΟΣ.

1025 καὶ ταῦτα μέντοι νῆ Δί' ὥπερ μ' ἔτρεφέτην
ἐν πᾶσι βολίτοις.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

εἶτα νυνὶ τοῦ δέει;

ΓΕΩΡΓΟΣ.

ἀπόλωλα τῷφθαλμῷ δακρῶν τῷ βόε.

ἀλλ' εἴ τι κήδει Δερζέτου Φυλασίου,

ὑπάλειψον εἰρήνη με τῷφθαλμῷ ταχύ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

1030 ἀλλ', ὦ πονήρ', οὐ δημοσιεύων τυγχάνω.

ΓΕΩΡΓΟΣ.

ἔθ' ἀντιβολῶ σ', ἦν πως κομίσωμαι τῷ βόε.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ κλᾶε πρὸς τοὺς Πιττάλου.

ΓΕΩΡΓΟΣ.

σὺ δ' ἀλλά μοι σταλαγμὸν εἰρήνης ἔνα

εἰς τὸν καλαμίσκον ἐνστάλαξον τουτονί.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

1035 οὐδ' ἂν στριβιλιζίγξ· ἀλλ' ἀπιὼν οἴμωξέ που.

ΓΕΩΡΓΟΣ.

οἴμοι κακοδαίμων τοῖν γεωργοῖν βοιδίοιν.

ΧΟΡΟΣ.

ἀγήρῳ ἀνεύρηξέν τι ταῖς

σπονδαῖσιν ἠδὺ, κούζ ἔοι-
κεν οὐδενὶ μεταδώσειν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

1040 κατὰγει σὺ τῆς χορδῆς τὸ μέλι·
τὰς σηπίας σιάθειε·

ΧΟΡΟΣ.

ἤκουσας ὀρθιασμάτων;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὀπιᾶτε τὰ γγέλια.

ΧΟΡΟΣ.

ἀποκτενεῖς λιμῶ με καὶ

1045 τοὺς γείτονας κνίσῃ τε καὶ
φωνῇ τοιαῦτα λάσκων.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὀπιᾶτε ταυτὶ καὶ καλῶς ξανθίζετε.

ΠΑΡΑΝΥΜΦΟΣ.

Δικαιοπόλι.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τίς οὔτοσὶ τίς οὔτοσί;

ΠΑΡΑΝΥΜΦΟΣ.

ἔπεμψέ τίς σοι νυμφίος ταυτὶ κρέα

1050 ἐκ τῶν γάμων.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

καλῶς γε ποιῶν, ὅστις ἦν.

ΠΑΡΑΝΥΜΦΟΣ.

ἐκέλευε δ' ἐγγέαι σε, τῶν κρεῶν χάριν,

ἵνα μὴ στρατεύοιτ', ἀλλὰ βινοίῃ μένων,

ἐς τὸν ἀλάβαστον κύαθον εἰρήνης ἕνα.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀπόφερ' ἀπόφερε τὰ κρέα καὶ μὴ μοι δίδου,

1055 ὡς οὐκ ἂν ἐγγέαιμι χιλίων δραχμῶν.

ἀλλ' αὐτὴ τίς ἐστίν;

ΠΑΡΑΝΥΜΦΟΣ.

ἡ νυμφεύτρια

δεῖται παρὰ τῆς νύμφης τι σοὶ λέξαι μόνω.

1055 χιλίων] Scribebatur χιλίων. Ravennas μυρίων.

Vide ad Pacis v. 1237.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

φέρει δὴ, τί σὺ λέγεις; ὡς γελοῖον, ὦ θεοί, τὸ δέημα τῆς νύμφης, ὃ δεῖται μου σφόδρα,

1060 ὅπως ἂν οἰκουρῇ τὸ πέος τοῦ νυμφίου.

φέρει δεῦρο τὰς σπονδάς, ἵν' αὐτῇ δῶ μόνη, ὅτι ἡ γυνή ἔστι τοῦ πολέμου τ' οὐκ ἀξία.

ὑπεχ' ὦδε δεῦρο τοῦξάλειπτρον, ὦ γυναῖ.

οἶσθ' ὡς ποιεῖτε τοῦτο; τῇ νύμφῃ φράσον,

1065 ὅταν στρατιώτας καταλέγωσι, τουτιῶν νύκτωρ ἀλειφέτω τὸ πέος τοῦ νυμφίου.

ἀπόφερε τὰς σπονδάς. φέρε τὴν οἰνήρυσιν, ἵν' οἶνον ἐγγέω λαβὼν ἐς τοὺς χόας.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ μὴν ὀδί τις τὰς ὀφρῦς ἀνεσπακῶς

1070 ὡσπερ τι δεινὸν ἀγγελῶν ἐπείγεται.

ΚΗΡΥΞ.

ὦ πόνοι τε καὶ μάχαι καὶ Λάμαχοι.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

τίς ἀμφὶ χαλκοφάλαρα δώματα κτυπεῖ;

ΚΗΡΥΞ.

ἵεναι σ' ἐκέλευον οἱ στρατηγοὶ τήμερον

ταχέως λαβόντα τοὺς λόχους καὶ τοὺς λόφους.

1075 κάπειτα τηρεῖν νιφόμενον τὰς εἰσβολάς.

ὑπὸ τοὺς Χόας γὰρ καὶ Χύτρον αὐτοῖσιν τις

ἤγγειλε ληστὰς ἐμβαλεῖν Βοιωτίους.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ὦ στρατηγοὶ πλείονες ἢ βελτίονες.

οὐ δεινὰ μὴ ἔξειναί με μηδ' ἐορτάσαι;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

1080 ὦ στρατεύμα πολεμολαμαχαϊκόν.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

οἴμοι κακοδαίμων, καταγελάς ἤδη σὺ μου.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

βούλει μάχεσθαι Γηρῶνῃ τετραπίλῳ;

1064 Legebatur ποιεῖται. Florentini libri unius lectionem ποιεῖτε confirmavit Ravennas accuratius inspectus.

Λ Α Μ Α Χ Ο Σ.

αἰαῖ, οἴαν ὁ κήρυξ ἀγγελίαν ἤγγειλέ μοι.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

αἰαῖ, τίνα δ' αὖ μοι προστρέχει τις ἀγγελῶν;

ΚΗΡΥΞ.

1085 Δικαιόπολι.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τί ἔστιν;

ΚΗΡΥΞ.

ἐπὶ δεῖπνον ταχὺ βράδιζε, τὴν κίστην λαβὼν καὶ τὸν χόα.

ὁ τοῦ Διονύσου γὰρ σ' ἱερεὺς μεταπέμπεται.

ἀλλ' ἐγκόνει δειπνεῖν κατακωλύεις πάλα.

τὰ δ' ἄλλα πάντ' ἔστιν παρεσκευασμένα,

1090 κλῖναι, τράπεζαι, προσκεφάλαια, στρώματα,

στέφανοι, μύρον, τραγήμαθ', αἱ πόρται πάρα,

ἄμυλοι, πλακοῦντες, σησαμοῦντες, ἰτρία,

ὄρχηστρίδες, τὰ φίλταθ' Ἀρμόδιου, καλά.

ἀλλ' ὡς τάχιστα σπεῦδε.

Λ Α Μ Α Χ Ο Σ.

κακοδαίμων ἐγώ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

1095 καὶ γὰρ σὺ μεγάλην ἐπεγράφου τὴν Γοργόνα.

σύγκλειε, καὶ δεῖπνόν τις ἐνσκευαζέτω.

Λ Α Μ Α Χ Ο Σ.

παῖ παῖ, φέρ' ἔξω δεῦρο τὸν γύλιον ἐμοί.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

παῖ παῖ, φέρ' ἔξω δεῦρο τὴν κίστην ἐμοί.

Λ Α Μ Α Χ Ο Σ.

ἄλας θυμίτας οἶσε, παῖ, καὶ κρόμμυα.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

1100 ἐμοὶ δὲ τεμάχη· κρομμύοις γὰρ ἄχθομαι.

Λ Α Μ Α Χ Ο Σ.

θρῖον ταρίχους οἶσε δεῦρο, παῖ, σαπροῦ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

κάμοι σὺ δὴ, παῖ, θρῖον· ὀπτήσω δ' ἐκεῖ.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ἔνεγκε δεῦρο τὸ πτερὸν τὸ ἔκ τοῦ κράνουσ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

1105 ἔμοι δὲ τὰς φάττας γε φέρε καὶ τὰς κίχλας.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

καλὸν γε καὶ λευκὸν τὸ τῆς στρουθοῦ πτερόν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

καλὸν γε καὶ ξανθὸν τὸ τῆς φάττης κρέας.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ὦνθρωπε, παῦσαι καταγελῶν μου τῶν ὄπλων.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὦνθρωπε, βούλει μὴ βλέπειν εἰς τὰς κίχλας;

ΛΑΜΑΧΟΣ.

τὸ λοφεῖον ἐξένεγκε τῶν τριῶν λόφων.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

1110 κάμοι λεκάνιον τῶν λαγῶν δὸς κρεῶν.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ἀλλ' ἢ τριχόβρωτες τοὺς λόφους μου κατέφαγον.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀλλ' ἢ πρὸ δείπνου τὴν μίμαρχον κατέδομαι.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ὦνθρωπε, βούλει μὴ προσαγορεύειν ἐμέ;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

οὐκ, ἀλλ' ἐγὼ χῶ παῖς ἐρίζομεν πάλαι.

1115 βούλει περιδόσθαι, κάπιτρέψαι Λαμάχῳ,

πότερον ἀκρίδες ἢδιὸν ἔστιν, ἢ κίχλαι;

ΛΑΜΑΧΟΣ.

οἴμ' ὡς ὑβρίζεις.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τὰς ἀκρίδας κρίνει πολὺ.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

παῖ παῖ, καθελὼν μοι τὸ δόρυ δεῦρ' ἔξω φέρε.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

παῖ παῖ, σὺ δ' ἀφελὼν δεῦρο τὴν χορδὴν φέρε.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

1120 φέρε, τοῦ δόρατος ἀφελκύσωμαι τοῦλυτρον.

ἔχ', ἀντέχου, παῖ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

καὶ σὺ, παῖ, τοῦδ' ἀντέχου.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

τοὺς κιλλίβαντας οἶσε, παῖ, τῆς ἀσπίδος.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

καὶ τῆς ξμῆς τοὺς κριβανίτας ἔκφερε.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

φέρε δεῦρο γοργόνωτον ἀσπίδος κύκλον.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

1125 κάμοι πλακοῦντος τυρόνωτον δὸς κύκλον.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ταῦτ' οὐ κατὰ γελῶς ἔστιν ἀνθρώποις πλατύς;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ταῦτ' οὐ' πλακοῦς δῆτ' ἔστιν ἀνθρώποις γλυκίς;

ΛΑΜΑΧΟΣ.

κατάχει σὺ, παῖ, τοῦλαιον. ἐν τῷ χαλκίῳ

ἔνορῳ γέροντα δειλίας φευξοῦμενον.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

1130 κατάχει σὺ τὸ μέλι. κἀνθάδ' εὐδῆλος γέρων

κλάειν κελεύων Λάμαχον τὸν Γοργάσου.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

φέρε δεῦρο, παῖ, θώρακα πολεμιστήριον.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἔξαιρε, παῖ, θώρακα κάμοι τὸν χόα.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ἐν τῷδε πρὸς τοὺς πολεμίους θωρήξομαι.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

1135 ἐν τῷδε πρὸς τοὺς συμπότας θωρήξομαι.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

τὰ στρώματ', ὦ παῖ, δῆσον ἐκ τῆς ἀσπίδος.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τὸ δεῖπνον, ὦ παῖ, δῆσον ἐκ τῆς κιστίδος.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ἐγὼ δ' ἔμαυτῷ τὸν γύλιον οἶσω λαβών.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἐγὼ δὲ θοῖμάτιον λαβὼν ἐξέρχομαι.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

1140 τὴν ἀσπίδ' αἶρου, καὶ βιάδιζ', ὦ παῖ, λαβών.
νίφει. βαβαιάξ· χειμέρια τὰ πράγματα.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

αἶρου τὸ δεῖπνον· συμποτικὰ τὰ πράγματα.

ΧΟΡΟΣ.

ἴτε δὴ χαίροντες ἐπὶ στρατιάν.

ὡς ἀνομοίαν ἔρχεσθον ὁδόν·

1145 τῷ μὲν πίνειν στεφανωσαμένῳ,
σοὶ δὲ ῥιγῶν καὶ προφυλάττειν,
τῷ δὲ καθεύδειν

μετὰ παιδίσκης ὠραιοτάτης,

ἀνατριβομένῳ τε τὸ δεῖνα.

1150 Ἀντίμαχον τὸν Ψακάδος τὸν ξυγγραφεῖ, τὸν
μελέων ποιητὴν,

ὡς μὲν ἀπλῶ λόγῳ κακῶς ἐξολέσειεν ὁ Ζεὺς·

1155 ὅς γ' ἐμὲ τὸν τλήμονα Λήναια χορηγῶν ἀπέ-
κλεισ' ἄδειπνον.

ὄν ἔτ' ἐπίδοιμι τευθίδος

δεόμενον, ἢ δ' ὠπτημένη

σίζουσα πάραλος, ἐπὶ τραπέζης κειμένη,

ὀκέλλοι· κᾶτα μέλ-

1160 λοντος λαβεῖν αὐτοῦ κύων

ἀρπάσασα φεύγοι.

1162 τοῦτο μὲν αὐτῷ κακὸν ἔν· κᾶθ' ἕτερον νυκτε-
ρινὸν γένοιτο.

1165 ἠπιαλῶν γὰρ οἴκαδ' ἐξ ἱππασίας βαδίζων,

εἶτα κατάξειέ τις αὐτοῦ μεθύων τῆς κεφαλῆς
Ὁρέστης

μαινόμενος· ὁ δὲ λίθον λαβεῖν

βουλούμενος ἐν σκότῳ λάβοι

1170 τῇ χειρὶ πέλεθρον ἀρτίως κεχεσμένον·

ἐπάξειεν δ' ἔχων

τὸν μάρμαρον, κᾶπειθ' ἄμαρ-

τῶν βάλοι Κρατῖνον.

1150 — 1161. = 1162 — 1173.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

- ὦ δμῶες οἱ κατ' οἶκόν ἔστε Λαμάχου,
1175 ὕδωρ ὕδωρ ἐν χυτρίδιῳ θερμαίνετε·
 ὀθόνια, κηρωτὴν παρασκευάζετε,
 ξρι' οἰσυπηρὰ, λαμπάδιον περὶ τὸ σφυρὸν.
 ἀνήρ τέτρωται χάρακι διαπηδῶν τάφρον,
 καὶ τὸ σφυρὸν παλίνορον ἐξεζόκησε,
1180 καὶ τῆς κεφαλῆς κατέαγε περὶ λίθον πεσῶν,
 καὶ Γοργόν' ἐξήγειρεν ἐκ τῆς ἀσπίδος.
 πτίλον δὲ τὸ μέγα κομπολακύθου πεσὸν
 πρὸς ταῖς πέτραισι δεινὸν ἐξηύδα μέλος·
 ὦ κλεινὸν ὄμμα, νῦν πανύστατόν σ' ἰδῶν
1185 λείπω φάος γε τοῦμόν, οὐκέτ' εἴμ' ἐγώ.
 τοσαῦτα λέξας εἰς ὑδρορρόαν πεσῶν
 ἀνίσταται τε καὶ ξυναντιᾶ δραπεταῖς
 ληστὰς ἐλαύνων καὶ κατασπέρχων δορί.
 ὀδὶ δὲ καυτός· ἀλλ' ἀνοιγε τὴν θύραν.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

- 1190** ἀτταταῖ ἀτταταῖ,
 στυγερά τάδε κρουερά πάθεα.
 τάλας ἐγὼ διόλλυμαι
 δορὸς ὑπὸ πολεμίου τυπεῖς.
1195 ἐκεῖνο δ' αἰαχτὸν ἂν γένοιτό μοι,
 Δικαιοπόλις ἂν μ' ἴδοι τετρωμένον,
 κατ' ἐγχανεῖται ταῖς ἐμαῖς τύχαισιν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

- ἀτταταῖ ἀτταταῖ
 τῶν τιθίων, ὡς σκληρὰ καὶ κυδώνια.
1200 φιλήσατόν με μαλθακῶς, ὦ χρυσίω,
 τὸ περιπεταστὸν κάπιμανδαλωτόν.
 τὸν γὰρ χόα πρῶτος ἐκπέπωκα.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

- ὦ συμφορὰ τάλαινα τῶν ξμῶν κακῶν.
1205 ἰὼ ἰὼ τραυμάτων ἐπωδύνων.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἦ ἦ χαῖρε Λαμαχίππιον.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

στιγερὸς ἐγώ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

μογερὸς ἐγώ.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

τί με σὺ κυνεῖς;

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τί με σὺ δάκνεις;

ΛΑΜΑΧΟΣ.

1210 τάλας ἐγὼ ξυμβολῆς βαρείας.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

τοῖς Χουσι γάρ τις ξυμβολὰς ἐπράττειτο;

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ἰὼ ἰὼ Παιὰν Παιάν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἀλλ' οὐχὶ νυνὶ τήμερον Παιώνια.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

λάβεσθέ μου, λάβεσθε τοῦ σκέλους· παπαῖ,

1215 προσλάβεσθ', ὦ φίλοι.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ξμοῦ δέ γε σφὼ τοῦ πέους ἄμφω μέσου

προσλάβεσθ', ὦ φίλοι.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

ἔλιγγιῶ κάρα λίθῳ πεπληγμένος,

καὶ σκοτοδινιῶ.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

1220 κἀγὼ καθεύδειν βούλομαι καὶ στύομαι

καὶ σκοτοβινιῶ.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

θύραξέ μ' ἐξενέγκατ' ἐς τοῦ Πιττάλου

παιωνίαισι χερσίν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὡς τοὺς κριτὰς μ' ἐκφέρετε· ποῦ ἴστιν ὁ βα-

σιλεύς;

1225 ἀπόδοτέ μοι τον ἄσκόν.

ΛΑΜΑΧΟΣ.

λόγῃ τις ἐμπέπηγέ μοι δι' ὀστέων ὀδυρτά.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ὄρατε τουτονὶ κενόν. τήνελλα καλλίνικος.

ΧΟΡΟΣ. ΚΙΙ

τήνελλα δῆτ', εἶπερ καλεῖς, ὦ πρόσβυ, καλλίνικος.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

καὶ πρὸς γ' ἄκρατον ἐγγέας ἄμυσιν ἐξέλαψα.

ΧΟΡΟΣ. ΚΙΙ

1230 τήνελλά νυν, ὦ γεννάδα· χώρει λαβῶν τὸν ἄσκόν.

ΔΙΚΑΙΟΠΟΛΙΣ.

ἔπεσθέ νυν ἄδοντες ὦ τήνελλα καλλίνικος.

ΧΟΡΟΣ. ΚΙΙ

ἀλλ' ἐψόμεσθα σὴν χάριν

τήνελλα καλλίνικόν ἄ-

δοντες σὲ καὶ τὸν ἄσκόν.

ΤΑ ΠΟΤΕΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΑΠΟΘΕΚΗ

ΜΙΚΡΩΝ

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Ι Π Π Η Σ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ΝΙΚΙΑΣ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ οὐδ' ὄνομα

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

ΚΛΕΩΝ.

ΧΟΡΟΣ ΙΠΠΕΩΝ.

ΔΗΜΟΣ.

Τ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Τὸ δράμα τῶν Ἰππέων ποιεῖται εἰς Κλέωνα, τὸν τῶν Ἀθηναίων δημαγωγόν. ὑπόκειται δὲ ὡς Παφλαγῶν γεώγητος, δουλεύων τῷ Δήμῳ, καὶ προαγόμενος παρ' αὐτῷ περιττότερον. ἐπιτιθεμένων δὲ αὐτῷ δυοῖν τοῖν ὁμοδούλοιν, καὶ κατὰ τινα λόγια πονηρίας διάσημον ἀλλαντοπώλην Ἀγοράκριτον ἐπαγόντοιν, ὡς ἐπιτροπέυση τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων, αὐτοὶ οἱ Ἀθηναίων Ἰππεῖς συλλαβόντες ἐν χοροῦ σχήματι παρραινοῦνται· ὑφ' ὧν προπηλακιζόμενος ὁ Κλέων ἀγανακτεῖ, καὶ διενεχθεὶς ἱκανῶς περὶ τοῦ ἀνώτερος εἶναι τῶν ἐναντιουμένων, σφὰς ὡς συνομομοκότας κατὰ τῆς πόλεως πρὸς τὴν βουλὴν ἴεται· διώξαντος δὲ καὶ τοῦ ἀλλαντοπώλου κατὰ πόδας, οἱ Ἰππεῖς περὶ τε τοῦ ποιητοῦ τινα καὶ τῶν προγόνων, ἔτι δὲ καὶ τῶν συγκινδυνευόντων σφίσιν ἐπὶ ταῖς μάχαις ἵππων, πρὸς τοὺς πολίτας ἀδροτέρως διαλέγονται. ὁ δὲ ἀλλαντοπώλης περιγεγενημένος ἐν βουλῇ μάλα γελοίως τοῦ Κλέωνος, καὶ λοιδορούμενος αὐθις αὐτῷ προσέρχεται· ἐκκαλεσαμένου δὲ τοῦ Κλέωνος τὸν Δῆμον, προσελθὼν οὗτος διαφερομένων ἀκροᾷται. λόγων δὲ πολλῶν γενομένων κατὰ τοῦ Κλέωνος, τοῦ Ἀγορακρίτου μάλ' ἐντέχνως τοῖς ἐπινοήμασι καὶ ταῖς θωπείαις, καὶ προσέτι ταῖς ἐκ τῶν λογίων ὑπερβολαῖς κρατοῦντος, κατὰ μικρὸν τοῖς λόγοις ὁ Δῆμος συνεφέλκεται. δεισαντος δὲ τοῦ Κλέωνος,

καὶ τὸ ψωμίζειν τὸν Δῆμον ὀρμήσαντος, ἀντιψωμίζειν ἄτερος ἐγχειρεῖ. καὶ τέλος τοῦ Δήμου τὴν ἑκατέρου κίστην συνέντος, εἶτα τῆς μὲν κενῆς, τῆς δὲ τοῦ Κλέωνος μεστῆς εὐρεθείσης, ἐλεγχθεῖς αὐτὸς ὡς περιφανῶς τὰ τοῦ Δήμου κλέπτων, εἴκει θατέρῳ τῆς ἐπιτροπείας. μετὰ ταῦτα δὲ τοῦ ἀλλαντοπώλου τὸν Δῆμον ἀφεψήσαντος, εἶτα νεώτερον ἑξαυτῆς ἕς τοῦμφρανὲς γεγονότα προάγοντος, Κλέων περιζέμενος τὴν Ἀγορακρίτου σκευὴν ἐπὶ παραδειγματισμῷ διὰ μέσης πόλεως ἀλλαντοπωλῶν ἀνὰ μέρος, καὶ τῇ τέχνῃ χρῆσάμενος πέμπεται, καὶ ἡ ἐπιτροπὴ τῷ ἀλλαντοπώλῃ παραδίδεται. τὸ δὲ δρᾶμα τῶν ἄγαν καλῶς πεποιημένων.

Α Λ Λ Ω Σ.

Ὁ σκοπὸς αὐτῷ πρὸς τὸ καθελεῖν Κλέωνα. οὗτος γὰρ βυρσοπώλης ὢν ἐκράτει τῶν Ἀθηναίων ἐκ προφάσεως τοιαύτης. Ἀθηναῖοι πόλιν Πύλον, λεγομένην Σφακτηρίαν, ἐπολιόρχουν διὰ Δημοσθένους στρατηγοῦ καὶ Νικίου· ὢν στρατηγῶν χρονισάντων ἐδυσχέραινον οἱ Ἀθηναῖοι. καὶ εἰς ἐκκλησίαν συνελθόντων αὐτῶν καὶ ἀδημονούντων, Κλέων τις βυρσοπώλης ἀναστὰς ὑπέσχετο δεσμίους φέρειν τοὺς ὑπεναντίους εἰσω εἴκοσιν ἡμερῶν, εἰ στρατηγὸς αἰρεθείη· ὅπερ καὶ γέγονε. κατὰ τὰς ὑποσχέσεις οὖν ἐστρατήγει, κυκῶν τὴν πόλιν. ἐφ' οἷς μὴ ἐνεγκῶν Ἀριστοφάνης καθήσει τὸ τῶν Ἰππέων δρᾶμα δι' αὐτοῦ, ἐπεὶ τῶν σκευοποιῶν οὐδεὶς ἐπλάσατο τὸ τοῦ Κλέωνος πρόσω-

πον διὰ φόβον. καὶ τὰ μὲν πρῶτα κύπτει φοβούμενος· εἶτα προφανείς αὐτὸς ἀνεδίδαξε τὸ δράμα.

Ἔοικεν ὁ προλογίζων εἶναι Δημοσθένης, ὃς ἐξεκμήκει περὶ τὴν Πύλου πολιορκίαν, ἀφηρέθη δὲ τὴν στρατηγίαν ὑπὸ Κλέωνος, ὑποσχομένου τότε τοῖς Ἀθηναίοις παραστήσασθαι τὴν Πύλον εἴσω εἴκοσιν ἡμερῶν· ὃ καὶ κατώρθωσε διὰ τὸ πλεῖστα τῆς ἀλώσεως προπεπονησθαι Δημοσθένει. ἔοικε δὲ ὡς ἐπὶ οἰκίας δεσποτικῆς ποιῆσθαι τὸν λόγον. εἶη δ' ἂν δεσπότης ὁ Ἄῆμος, οἰκία ἢ πόλις. οἰκέται δὲ δύο τοῦ Ἄῆμου προλογίζουσι, κακῶς πάσχοντες ὑπὸ Κλέωνος. ὁ δὲ χορὸς ἐκ τῶν ἱππέων ἐστίν, οἳ καὶ ἐξημίωσαν τὸν Κλέωνα πέντε ταλάντοις ἐπὶ δωροδοκίᾳ ἀλόντα. λέγουσι δὲ τῶν οἰκετῶν τὸν μὲν εἶναι Δημοσθένην, τὸν δὲ Νικίαν, ἵνα ᾧσι δημηγόροι οἱ δύο.

Ἐδιδάχθη τὸ δράμα ἐπὶ Στρατοκλέους ἄρχοντος δημοσίᾳ εἰς Ἀθήναια, δι' αὐτοῦ τοῦ Ἀριστοφάνους. πρῶτος ἐνίκαι· δεύτερος Κρατῖνος Σατύροις· τρίτος Ἀριστομένης Ὑλοφόροις.

Ἰστέον ὅτι εἰς τέτταρα μέρη διήρητο ὁ δῆμος τῶν Ἀθηναίων, εἰς πεντακοσιομεδίμνους, εἰς ἱππέας, εἰς ζευγίτας καὶ εἰς θῆτας.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Παράγει τινὰ Κλέωνα, τὸν καλούμενον
 Παφλαγόνα, καὶτι βυρσοπώλην, πικρότατα
 κατεσθιόντά πως τὰ κοινὰ χρήματα· καὶ
 κὰν παραλογισμοῖς διαφέροντ' ἑρωμένως
 ἀλλαντοπώλην, εὐθέως τε σκατοφάγον,
 πεισθέντα τ' ἐπιθέσθαι σὺν ἱππεῦσιν τισι,
 τοῖς ἐν χορῶ παροῦσι, τῇ τῶν πραγμάτων
 ἀρχῇ· Κλέωνός τ' ἐν μέσῳ κατηγορεῖ.
 ἔγένετο τοῦτ'· ἐξέπεσεν ὁ Κλέων παγκάκως·
 ὁ δὲ σκατοφάγος ἔτυχε προεδρίας καλῆς.

I Π Π Η Σ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

Ίατταταιάξ τῶν κακῶν, ἰατταταῖ.
κακῶς Πάφλαγόνα τὸν νεώνητον κακὸν
αὐταῖσι βουλαῖς ἀπολέσειαν οἱ θεοί.
ἐξ οὗ γὰρ εἰσήρρησεν εἰς τὴν οἰκίαν,
5 πληγὰς ἀεὶ προστρίβεται τοῖς οἰκέταις.

ΝΙΚΙΑΣ.

κάκιστα δῆθ' οὗτός γε πρῶτος Πάφλαγόνων
αὐταῖς διαβόλαις.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ὦ κακόδαιμον, πῶς ἔχεις;

ΝΙΚΙΑΣ.

κακῶς καθάπερ σύ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

δεύρο νυν πρόσελθ', ἵνα
ξυναυλίαν κλαύσωμεν Οὐλύμποῦ νόμον.

1 ἰαττανταιάξ Γ. ἰατατάξ τῶν κακῶν et ἰατταταί ex hoc loco sed absque poetae nomine attulit Theodosius περὶ γραμματικῆς p. 79, 15. Emendata scriptura utitur Suidas v. ἐποποιῶ vol. I. p. 844.

4 εἰσήρρησεν] Moschopolus p. 55. ed. Titz.

6 γε] γε Δ. 7 αὐταῖσι ΓΔΘ.

9 Theodorus Metochita Miscell. p. 304. Οἱ δὲ καὶ (ὑποκρίνονται) ξυναυγοῦντας ὁμοῦ καὶ ξυναυλίαν ὀλοφυρομένους Ὀλύμποῦ νόμον, ὡς ἡ κωμικὴ παροιμία. Forma nominis Οὐλύμποῦ utitur Euripides in Iphig. Aul. v. 578.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ καὶ ΝΙΚΙΑΣ.

10 μὺ μῦ μὺ μῦ μὺ μῦ μὺ μῦ μὺ μῦ μὺ μῦ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

τί κινυρόμεθ' ἄλλως; οὐκ ἔχρην ζητεῖν τινα
σωτήριαν νῶν, ἀλλὰ μὴ κλάειν ἔτι;

ΝΙΚΙΑΣ.

τίς οὖν γένοιτ' ἄν λέγε σύ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

— σὺ μὲν οὖν μοι λέγε,
ἵνα μὴ μάχωμαι.

ΝΙΚΙΑΣ.

μὰ τὸν Ἀπόλλω γὼ μὲν οὐ·

15 ἀλλ' εἶπέ θαρρῶν, εἶτα καὶ γὼ σοι φράσω.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

1 πῶς ἂν σύ μοι λέξεις ἀμὲν χρὴ λέγειν;

ΝΙΚΙΑΣ.

ἀλλ' οὐκ ἔνι μοι τὸ θρόνιτε. πῶς ἂν οὖν ποτε
εἴποιμ' ἂν αὐτὸ δῆτα κομψευριπικῶς;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

μή μοι γε, μή μοι, μὴ διασκανδικίσης·

20 ἀλλ' εὐρὲς τιν' ἀπόκλινον ἀπὸ τοῦ δεσπότη.

ΝΙΚΙΑΣ.

λέγε δὴ μόλωμεν ξυνεχῆς ὡδὶ ξυλλαβῶν.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

καὶ δὴ λέγω· μόλωμεν.

ΝΙΚΙΑΣ.

ἔξόπισθε νῦν

αὐτὸ φάθι τοῦ μόλωμεν.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

αὐτό.

11 κινυρόμεθ' Δ. κινυρώμεθα schol. Homeri Iliad.

ψ, 144.

14 μὴ] μὴ σοι Γ. σοι μὴ ΔΘ.

18 κομψευριπιδικῶς Kust.] κομψευριπικῶς ΓΔΘ.

ἱ

19 διασκανδακίσης Θ (ἱ ab m. rec.).

ΝΙΚΙΑΣ.

πάνυ καλῶς.

ὡσπερ δεφόμενος νῦν ἀτρέμα πρῶτον λέγε
25 τὸ μὴ μολῶμεν, εἶτα δ' αὐτὸ, κατεπάγων πυκνόν.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

μὴ μολῶμεν αὐτὸ μολῶμεν αὐτομολῶμεν.

ΝΙΚΙΑΣ.

οὐχ ἡδύ; ἦν,

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

νῆ Δία· πλήν γε περὶ τῷ δέσματι
δέδοικα τουτονὶ τὸν οἰωνόν.

ΝΙΚΙΑΣ.

τί δα;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ὅτι τὸ δέσμα δεφόμενων ἀπέρχεται.

ΝΙΚΙΑΣ.

30 κράτιστα τοίνυν τῶν παρόντων ἐστὶ νῶν,
θεῶν ἴοντε προσπλεσεῖν που πρὸς βρέτας.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ποῖον βρέτας * * ; ἐτεὸν ἡγεῖ γὰρ θεοῦς;

ΝΙΚΙΑΣ.

ἔγωγε.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ποῖω χρώμενος τεζμηρῶ;

ΝΙΚΙΑΣ.

ὅτι θεοῖσιν ἐχθρός εἰμ'. οὐκ εἰκότως;

24 ἀτρέμας Δ.

25 μὴ μολῶμεν Γ. κατεπάδων Γ. κατεπάγων Δ.

28 δα] δέ Γ. 32 Indicavi syllabae defectum,

quae quum plus uno modo restitui possit, nullo est restituenda. ποῖον βρετιέτας ἐτεὸν ἡγῆ Γ. βρέτας; ποῖον βρέτας ἡγῆ Γ. ποῖον βρέτας ἐτεὸν ἡγῆ Θ.

27. 28
C

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

35 εὖ προσβιβάσεις μ'.

ΝΙΚΙΑΣ.

ἀλλ' ἑτέρω πη σκεπτέον.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

βούλει τὸ πρᾶγμα τοῖς θεαταῖσιν φράσω;

ΝΙΚΙΑΣ.

οὐ χεῖρον· ἐν δ' αὐτοὺς παραιτησώμεθα,
ἐπίδηλον ἡμῖν τοῖς προσώποισιν ποιεῖν,
ἦν τοῖς ἔπεισι χαίρωσι καὶ τοῖς πράγμασι.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

40 λέγοιμ' ἂν ἤδη. νῶν γάρ ἐστι δεσπότης
ἄγροικος ὄργην, κυαμοτρῶξ, ἀκράχολος,
Δῆμος πυκνίτης, δύσκολον γερόντιον
ὑπόκωφον. οὗτος τῇ προτέρω νομηνίᾳ
ἐπρίατο δοῦλον, βυρσοδέψην Παφλαγόνα,

45 πανουργότατον καὶ διαβολώτατόν τινα.

οὗτος καταγνοὺς τοῦ γέροντος τοὺς τρόπους,
ὁ βυρσοπαφλαγῶν, ὑποπεσὼν τὸν δεσπότην
ἦκαλλ', ἐθώπευ', ἐκολάκευ', ἐξηπάτα
κοσκυλματίοις ἄκροισι, τοιαυτὴ λέγων·

50 ὦ Δῆμε, λοῦσαι πρῶτον ἐκδικάσας μίαν,
ἐνθουῖ, ῥόφησον, ἐντραγ', ἔχε τριώβολον.
βούλει παραθῶ σοι δόρπον; εἴτ' ἀναρπάσας
ὅ τι ἂν τις ἡμῶν σκευάσῃ, τῷ δεσπότη
Παφλαγῶν κεχάρισται τοῦτο. καὶ πρῶην γ' ἐμοῦ
55 μᾶζαν μεμαχότος ἐν Πύλῳ Λακωνικῆν,

-
- 35 ^β προσβιβάσεις Θ (β ab rec. m.) ^{οι} πη Θ. πη Δ.
πη (γρ. καὶ ποι) Γ.
- 38 προσώποισι Θ. ποεῖν ΓΘ.
- 41 ἀκρόχολος Δ. ἀκρόχολος Θ. 42 πνυκίτης
(γρ. πυκνίτης) Γ. πνυκίτης ΔΘ correcti, πυκνί-
της a pr. m. 49 ταυτὶ Θ correctus: τοιαυτὶ
a pr. m. 54 πρῶην γ'] χάριν ΔΘ. πρῶην
γ' margo Δ. πρῶην ab correctore Θ.

- πανουργότατά πως περιδραμῶν ὑφαρπάσας
 αὐτὸς παρέθηκε τὴν ὑπ' ἐμοῦ μεμαυμένην.
 ἡμᾶς δ' ἀπελαύνει, κούκ ἐξ τὸν δεσπότην
 ἄλλον θεραπεύειν, ἀλλὰ βυρσίην ἔχων
 60 δειπνοῦντος ἐσιῶς ἀποσοβεῖ τοὺς ῥήτορας.
 ἄδει δὲ χρησμούς· ὁ δὲ γέρον σιβυλλιᾶ.
 ὁ δ' αὐτὸν ὡς ὄρᾳ μεμακχοηκότα,
 τέχνην πεποίηται. τοὺς γὰρ ἔνδον ἀντικρυσ
 ψευδῆ διαβάλλει· κᾶτα μαστιγούμεθα
 65 ἡμεῖς· Παφλαγῶν δὲ περιθέων τοὺς οἰκέτας
 αἰτεῖ, ταράττει, δωροδοκεῖ, λέγων τάδε·
 ὄρατε τὸν Ὑλαν δι' ἐμὲ μαστιγούμενον;
 εἰ μὴ μ' ἀναπέισετ', ἀποθανεῖσθε τήμερον.
 ἡμεῖς δὲ δίδομεν· εἰ δὲ μὴ, πατούμενοι
 70 ὑπὸ τοῦ γέροντος ὀκριαπλάσια χέζομεν.
 νῦν οὖν ἀνύσαντε φροντίσωμεν, ὦγαθέ,
 ποίαν ὁδὸν νῦν τρεπτέον καὶ πρὸς τίνα.

ΝΙΚΙΑΣ.

κράτιστ' ἐκείνην τὴν μόλωμεν, ὦγαθέ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

- ἀλλ' οὐχ οἷόν τε τὸν Παφλαγόν' οὐδὲν λαθεῖν·
 75 ἐφορᾷ γὰρ αὐτὸς πάντ'. ἔχει γὰρ τὸ σκέλος
 τὸ μὲν ἐν Πύλῳ, τὸ δ' ἕτερον ἐν τήκκλησίᾳ.
 τοσόνδε δ' αὐτοῦ βῆμα διαβεβηκότος
 ὁ πρωκτός ἐστιν αὐτόχημ' ἐν Χαόσι,
 τὸ χεῖρ' ἐν Αἰτωλοῖς, ὁ νοῦς δ' ἐν Κλωπιδῶν.

ΝΙΚΙΑΣ.

- 80 κράτιστον οὖν νῦν ἀποθανεῖν. ἀλλὰ σκόπει,
 ὅπως ἂν ἀποθάνοιμεν ἀνδρικότατα.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

πῶς δῆτα πῶς γένοιτ' ἂν ἀνδρικότατα;

- 67 ὕλλαν ΔΘ. 68 τήμερον ΓΘ. τήμερον Δ.
 71 ἀνύσαντες Kust.] ἀνύσαντε ΓΘ. 77 τοσόνδ'
 αὐτοῦ ΓΘ. 78 Χαόσιν Kust.] χαόσι Θ.
 79 ὁ δὲ νοῦς ἐν ΓΔ. 81 ἀπαθάνομεν Kust.]
 ἀποθάνοιμεν Θ. 83 βέλτιστον μὲν ἡμῖν Γ.

ΝΙΚΙΑΣ.

βέλτιστον ἡμῖν αἶμα ταύρειον πιεῖν.
ὁ Θεμιστοκλέους γὰρ θάνατος αἰρετώτερος.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

85 μὰ Δε' ἀλλ' ἄκρατον οἶνον ἀγαθοῦ δαίμονος.
ἴσως γὰρ ἂν χρηστόν τι βουλευσαίμεθα.

ΝΙΚΙΑΣ.

ἰδοῦ γ' ἄκρατον. περὶ ποτοῦ γοῦν ἐστὶ σοί;
πῶς δ' ἂν μεθύων χρηστόν τι βουλεύσαιτ' ἀνήρ;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ἄληθες, οὗτος; κρουνοχυτρολήραιος εἶ.

90 οἶνον σὺ τολμᾷς εἰς ἐπίνοιαν λοιδορεῖν;
οἶνου γὰρ εὐροις ἂν τι πρακτικώτερον;
ὄρᾳς; ὅταν πίνωσιν ἄνθρωποι, τότε
πλουτοῦσι, διαπράττουσι, νικῶσιν δίκας,
εὐδαιμονοῦσιν, ὠφελοῦσι τοὺς φίλους.

95 ἀλλ' ἐξένεγκέ μοι ταχέως οἶνου χόα,
τὸν νοῦν ἔν' ἄρδω καὶ λέγω τι δεξιόν.

ΝΙΚΙΑΣ.

οἴμοι, τί ποθ' ἡμᾶς ἐργάσει τῷ σῷ ποτῷ;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ἀγάθ'· ἀλλ' ἔνεγκ'· ἐγὼ δὲ κατακλιθήσομαι.

ἦν γὰρ μεθυσθῶ, πάντα ταυτὶ καταπάσω

100 βουλευματίων καὶ γνωμιδίων καὶ νοιδίων.

86. βουλευσώμεθα Kust.] βουλευσαίμεθα Γ. βουλευ-
σαίμεθα Θ. 87 γοῦν] γὰρ margo Δ et ab
correctore codex Venetus. Ravennas οὔν. Euripides
in Helena v. 1247.

ἐν εὐμαρεῖ γοῦν σὴν κασιγνήτην θανεῖν;

89 κρουνοχυτρολήραιος Γ. 93 νικῶσι ΔΘ.

95 χοᾶ (γρ. χοέα) Γ. Ita etiam codex Venetus.

97 ἐργάση ΓΔΘ.

99 μεθυσθῶ (γρ. μεθύσω) Γ. μεθύσω (σθῶ ab m.
rec.) Θ. 101 ὅτ' Kust.] ὅτι ΓΔΘ.

ΝΙΚΙΑΣ.

ὡς εὐτυχῶς ὄτι οὐκ ἐλήφθην ἔνδοθεν
κλέπτων τὸν οἶνον.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

εἰπέ μοι, Παφλαγῶν τί δρᾷ;

ΝΙΚΙΑΣ.

ἐλπαστα λείξας δημιόπραθ' ὁ βάσκανος
ῥέγκει μεθύων ἐν ταῖσι βύρσαις ὑπτιος.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

105 ἴθι νυν, ἄκρατον ἐγκάναξόν μοι πολὺν
σπονδήν.

ΝΙΚΙΑΣ.

λαβὲ δὴ καὶ σπεῖσον ἀγαθοῦ δαίμονος·
ἔλχ' ἔλκε τὴν τοῦ δαίμονος τοῦ Πραμνίου.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ὦ δαῖμον ἀγαθὲ, σὸν-τὸ βούλευμ', οὐκ ἐμόν.

ΝΙΚΙΑΣ.

εἴπ', ἀντιβολῶ, τί ἔστι;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

τοὺς χρησμοὺς ταχὺ

110 κλείψας ἔνεγκε τοῦ Παφλαγόνος ἔνδοθεν,
ἕως καθεύδει.

ΝΙΚΙΑΣ.

ταῦτ'· ἀτὰρ τοῦ δαίμονος
δέδοιχ' ὅπως μὴ τεύξομαι κακοδαίμονος.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

φῆρε νυν ἐγὼ' μαυτῷ προσάγαω τὸν χόα,
τὸν νοῦν ἔν' ἄρδω καὶ λέγω τι δέξιόν.

ΝΙΚΙΑΣ.

115 ὡς μεγάλ' ὁ Παφλαγῶν πέρδεται καὶ ῥέγκεται,

104 ῥένχει Δ.

ταῖσι] ταῖς Θ.

αι

105 ἐγκάναψον Θ.

110 ἔνεγκε Θ.

113 προσάγαω Δ.

114 λέγω] λέξω Γ.

115 πέρδεται καὶ ῥέγκεται] ῥέγκεται καὶ πέρδεται ΔΘ.

ὄσι' ἔλαθον αὐτὸν τὸν ἱερὸν χρῆσμον λαβὼν,
ὄνπερ μάλιστ' ἐφύλατιεν.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ὦ σοφώτατε,

φέρ' αὐτὸν, ἐν' ἀναγνῶ· σὺ δ' ἔγχεον πιεῖν
ἀνύσας τι. φέρ' ἴδω τί ἄρ' ἔνεστιν αὐτόθι.

120 ὦ λόγια. δὸς μοι δὸς τὸ ποτήριον ταχύ.

ΝΙΚΙΑΣ.

ἰδού· τί φησ' ὁ χρῆσμός;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ἑτέραν ἔγχεον.

ΝΙΚΙΑΣ.

ἐν τοῖς λογιῶσι ἔνεστιν ἑτέραν ἔγχεον;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ὦ Βάκι.

ΝΙΚΙΑΣ.

τί ἔστι;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

δὸς τὸ ποτήριον ταχύ.

ΝΙΚΙΑΣ.

πολλῷ γ' ὁ Βάκις ἐχρήτο τῷ ποτηρίῳ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

125 ὦ μιαρὲ Παφλαγῶν, ταῦτ' ἄρ' ἐφυλάττου πάλαι,
τὸν περὶ σεαυτοῦ χρῆσμον ὀρρωδῶν;

ΝΙΚΙΑΣ.

τιή;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ἐνταῦθ' ἔνεστιν, αὐτὸς ὡς ἀπόλλυται.

ΝΙΚΙΑΣ.

καὶ πῶς;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ὅπως; ὁ χρῆσμός ἀντικρὺς λέγει

---

120 δὸς σύ μοι τὸ Knst.] δὸς μοι τὸ Γ. et codex
Venetus. δὸς σύ μοι δὸς τὸ Δ. δὸς μοι δὸς τὸ Θ
cum Ravennate.

ὡς πρῶτα μὲν στιππειοπώλης γίγνεται,
 130 ὃς πρῶτος ἔξει τῆς πόλεως τὰ πράγματα.

ΝΙΚΙΑΣ.

εἰς οὐτοσὶ πώλης. τί τούντεϋθεν; λέγε.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

μετὰ τοῦτον αὐθις προβατοπώλης δεύτερος.

ΝΙΚΙΑΣ.

δύο τῷδε πῶλα. καὶ τί τόνδε χρὴ παθεῖν;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

κρατεῖν, ἕως ἕτερος ἀνὴρ βδελυρώτερος

135 αὐτοῦ γένοιτο· μετὰ δὲ ταῦτ' ἀπόλλυται.

ἐπιγίγνεται γὰρ βυρσοπώλης ὁ Παφλαγῶν,
 ἄρπαξ, κεκράκτης, Κυκλοβόρου φωνὴν ἔχων.

ΝΙΚΙΑΣ.

τὸν προβατοπώλην ἦν ἄρ' ἀπολέσθαι χρεῶν
 ὑπὸ βυρσοπώλου;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

νὴ Δί'.

ΝΙΚΙΑΣ.

οἴμοι δέλλαιος.

140 πόθεν οὖν ἂν ἔτι γένοιτο πώλης εἰς μόνος;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ἔτ' ἔστιν εἰς, ὑπερφυᾶ τέχνην ἔχων.

ΝΙΚΙΑΣ.

εἴπ', ἀντιβολῶ, τίς ἔστιν;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

εἴπω;

ΝΙΚΙΑΣ.

νὴ Δία.

129 ^τστιππειοπώλης Δ. 133 τοῦτον Kust.]

τόνδε ΔΘ. τοῦτον margo Δ.

134 ἕως ἂν Kust.] ἂν om. Γ et ab rec. m. deletum
 est in Θ.

136 Παφλαγῶν Kust.] ὁ παφλα-
 γῶν ΓΔΘ.

140 πώλης ἀνὴρ εἰς μόνος ΔΘ.

ἀνὴρ in Δ punctis notatum.

ΔΗΜΟΣΔΕΝΗΣ.

ἀλλαντοπώλης ἔσθ' ὁ τοῦτον ἐξελῶν.

ΝΙΚΙΑΣ.

ἀλλαντοπώλης; ὦ Πόσειδον τῆς τέχνης;

145 φέρε ποῦ τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐξευρήσομεν;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ζητῶμεν αὐτόν.

ΝΙΚΙΑΣ.

ἀλλ' ὀδὶ προσέρχεται

ὄσπερ κατὰ θεῖον εἰς ἀγοράν.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ὦ μακάριε

ἀλλαντοπῶλα, δεῦρο δεῦρ', ὦ φίλτατε,
ἀνάβαινε σωτήρ τῇ πόλει καὶ νῶν φανείς.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

150 τί ἔστι; τί με καλεῖτε;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

δεῦρ' ἔλθ', ἵνα πύθῃ

ὡς εὐτυχῆς εἶ καὶ μεγάλως εὐδαιμονεῖς.

ΝΙΚΙΑΣ.

ἴθι δὴ, κάθει' αὐτοῦ τοῦλεόν, καὶ τοῦ θεοῦ

τὸν χρησμὸν ἀναδίδαξον αὐτόν ὡς ἔχει·

ἔγὼ δ' ἰὼν προσκέψομαι τὸν Παφλαγόνα.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

155 ἄγε δὴ σὺ κατάθου πρῶτα τὰ σκευῆ χαμαί·

ἔπειτα τὴν γῆν πρόσκυσον καὶ τοὺς θεούς.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἰδού· τί ἔστιν;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ὦ μακάρι', ὦ πλούσιε,

149 γῶν ΔΘ ut solent: sed γῶν correxit rec. m. in Θ.

150 ἔλθ'] ἴσθ' Δ, ἔλθ' in margine.

153 ἀναδίδαξον ὡς ex Θ enotatum, qui fortasse αὐ-
τόν ante ἀναδίδαξον habet, ut liber Parisinus
Brunckii.

157 μακάριε ΔΘ.

ὦ νῦν μὲν οὐδεὶς, αὔριον δ' ὑπέριμεγας·
ὦ τῶν Ἀθηνῶν ταγὲ τῶν εὐδαιμόνων.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

160 τί μ', ὦγάθ', οὐ πλύνειν ἕως τὰς κοιλίας
πωλεῖν τε τοὺς ἀλλᾶντας, ἀλλὰ καταγελαῖς;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ὦ μῶρε, ποίας κοιλίας; δευρὶ βλέπε.
τὰς στίχας ὀρᾶς τὰς τῶνδε τῶν λαῶν;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ὄρῶ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

τούτων ἀπάντων αὐτὸς ἀρχέλας ἔσει,
165 καὶ τῆς ἀγορᾶς καὶ τῶν λιμένων καὶ τῆς πυκνός·
βουλήν πατήσεις καὶ στρατηγούς κλασάσεις,
δήσεις, φυλάξεις, ἐν πρυτανείῳ λαικάσεις.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἔγώ;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

σὺ μέντοι· κούδέπω γε πάνθ' ὀρᾶς.
ἀλλ' ἐπανάβηθι κατὰ τοῦλεόν τοδὶ

170 καὶ κάτιδε τὰς νήσους ἀπάσας ἐν κύκλῳ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

καθορῶ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

τί δαί; τὰμπόρια καὶ τὰς ὀλκάδας;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἔγωγε.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

πῶς οὖν οὐ μεγάλως εὐδαιμονεῖς;
ἔτι νῦν τὸν ὀφθαλμὸν παράβαλ' εἰς Καρίαν

158 δὲ Θ.

162 δεῦρο Kust.] δευρὶ Θ.

163 ὀρᾶς γε τῶνδε Kust.] γε om. Γ.

164 ἔση ΓΘ.

165 πνυκὸς Δ. γρ. πνυκὸς Γ.

πνυκὸς Θ ab correctore.

ἀ

166 κλαστησεις (a rec. m.) Θ.

168 ποδὶ Δ, τοδὶ in margine.

172 γε punctis no

tatum Δ.

173 παράβαλλ' Kust.] παράβαλ' ΓΘ.

τὸν δεξιὸν, τὸν δ' ἕτερον εἰς Καλχηδόνα.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

175 εὐδαιμονήσω δ', εἰ διαστραφήσομαι;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

οὐκ, ἀλλὰ διὰ σοῦ ταῦτα πάντα πέρονται.

γίγναι γὰρ, ὡς ὁ χρησμὸς οὕτως λέγει,

ἀνὴρ μέγιστος.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

εἰπέ μοι, καὶ πῶς ἐγὼ

ἀλλαντοπώλης ὦν ἀνὴρ γενήσομαι;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

180 δι' αὐτὸ γὰρ τοι τοῦτο καὶ γίγναι μέγας,

ὅτι πονηρὸς καὶ ἀγορᾶς εἶ καὶ θρασύς.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

οὐκ ἀξιώ' γὰρ 'μαυτὸν ἰσχύειν μέγα.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

οἴμοι, τί ποτ' ἔσθ' ὅτι στυγερὸν οὐ φῆς ἀξίον;

ξυνειδέναι τί μοι δοκεῖς στυγερῶν καλόν.

185 μῶν ἐκ καλῶν εἶ καγαθῶν;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

μὰ τοὺς θεοὺς,

εἰ μὴ' κ' πονηρῶν γ'.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ὦ μακάριε τῆς τύχης,

ὅσον πέπονθας ἀγαθὸν εἰς τὰ πράγματα.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἀλλ', ὦ γὰρ, οὐδὲ μουσικὴν ἐπίσταμαι,

πλὴν γραμμάτων, καὶ ταῦτα μέντοι κακὰ κακῶς.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

190 τουτὶ μόνον σ' ἔβλαψεν, ὅτι καὶ κακὰ κακῶς.

177 γίγναι Δ. γίγνη Θ.

180 δι' αὐτὸ γὰρ τοῦτο καὶ γίγναι Θ.

186 εἴμ' ἐκ Kust.] ἀλλ' ἐκ Δ. Conf. Thesmophor. v. 898.

ἡ δημαγωγία γὰρ οὐ πρὸς μουσικοῦ
 ἔτι ἔστιν ἀνδρὸς οὐδὲ χρηστοῦ τοὺς τρόπους,
 ἀλλ' εἰς ἀμαθῆ καὶ βδελυρόν. ἀλλὰ μὴ παρῆς
 ἅ σοι διδώσ' ἐν τοῖς λογιόισιν οἱ θεοί.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

195 πῶς δῆτά φησ' ὁ χρησμός;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

εὖ νῆ τοὺς θεοὺς
 καὶ ποικίλως πῶς καὶ σοφῶς ἠνιγμένος.
 Ἄλλ' ὁπόταν μάρψῃ βυρσαίετος ἀγκυλοχέλης
 γαμφηλῆσι δράκοντα κοάλεμον αἱματοπώτην,
 δὴ τότε Παφλαγόνων μὲν ἀπόλλυται ἢ σκορο-
 δάλμη,

200 κοιλιοπώλησιν δὲ θεὸς μέγα κῦδος ὀπάξει,
 αἶ κα μὴ πωλεῖν ἀλλᾶντας μᾶλλον ἔλονται.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

πῶς οὖν πρὸς ξμὲ ταῦτ' ἔστιν; ἀναδιδασκέ με.
 ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

βυρσαίετος μὲν ὁ Παφλαγὼν ἔσθ' οὔτοσί.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

τί δ' ἀγκυλοχέλης ἔστιν;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

αὐτό που λέγει,

205 ὅτι ἀγκύλαις ταῖς χερσὶν ἀρπάζων φέρει.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ὁ δράκων δὲ πρὸς τί;

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

τοῦτο περιφανέστατον.

ὁ δράκων μακρόν γάρ ἐστιν ἀλλᾶς τ' αὐ μακρόν·
 εἶθ' αἱματοπώτης ἔσθ' ὃ τ' ἀλλᾶς χῶ δράκων.

194 δίδωσιν ΔΘ.

201 αἶκε Θ.

205 ὅτι] ὅτ' ΔΘ.

207 Libri omnes ὁ δράκων γὰρ ἐστὶ μακρόν ἀλλᾶς
 τ' αὐ μακρόν. cui scripturae duo insunt vitia,
 quae transposito μακρόν et crasi restituta ἀλλᾶς
 correxi. 208 ἔστιν Kust.] ἔσθ' ΓΔΘ.

τὸν οὖν δράκοντά φησι τὸν βυρσαίετον
 210 ἤδη κρατήσῃν, αἶ κε μὴ θαλφθῆ λόγοις.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

τὰ μὲν λόγι' ἀκάλλει με· θαυμάζω δ' ὅπως
 τὸν δῆμον οἶός τ' ἐπιτροπεύειν εἴμ' ἐγώ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

φραυλότατον ἔργον· ταῦθ' ἄπερ ποιεῖς ποιεῖ·
 τάρατε καὶ χόρδεν' ὁμοῦ τὰ πράγματα
 215 ἅπαντα, καὶ τὸν δῆμον ἀεὶ προσποιοῦ
 ὑπογλυκαίνων ῥηματίοις μαγειρικῶς.
 τὰ δ' ἄλλα σοι πρόσεστι δημαγωγικὰ,
 φωνὴ μιὰρὰ, γέγονας κακῶς, ἀγοραῖος εἶ·
 ἔχεις ἅπαντα πρὸς πολιτείαν ἃ δεῖ·

220 χρησμοί τε συμβαίνουσι καὶ τὸ Πυθικόν.
 ἀλλὰ στεφανοῦ, καὶ σπένδε τῷ Κοαλέμφ·
 χῶπως ἀμυνεῖ τὸν ἄνδρα.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

καὶ τίς ξύμμαχος
 γενήσεται μοι; καὶ γὰρ οὔτε πλούσιοι
 δεδίασιν αὐτὸν ὃ τε πένης βδύλλει λεώς.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

225 ἀλλ' εἰσὶν ἱππῆς ἄνδρες ἀγαθοὶ χίλιοι
 μισοῦντες αὐτὸν, οἱ βοηθήσουσί σοι,
 καὶ τῶν πολιτῶν οἱ καλοὶ τε ἀγαθοί,
 καὶ τῶν θεατῶν ὅστις ἐστὶ δεξιός,
 καὶ γὰρ μετ' αὐτῶν χῶ θεὸς ξυλλήψεται.

209 φησι ΔΘ. 210 ἄκε Θ, αἶκε m. rec.

211 λόγι' ἀκάλλει (γρ. καλεῖ ἀντὶ τοῦ κινεῖ καὶ προ-
 τρέπεται) Γ. λόγια καλεῖ με ΔΘ.

οι οι ΔΘ καὶ 102
 213 ποιεῖς ποιεῖ Δ.

215 προσποιοῦ ΓΔΘ (ι superscr. in Δ).

217 δημαγωγικὰ] γρ. μαγειρικὰ Γ.

218 κακὸς Kust.] κακῶς Θ. 219 τὰ πρὸς Kust.]

τὰ om. ΓΔΘ. 225 ἱππεῖς ΓΔ.

230 καὶ μὴ δέδιθ'· οὐ γάρ ἐστιν ἐξηκασμένος.
 ὑπὸ τοῦ δέους γὰρ αὐτὸν οὐδεὶς ἤθελε
 τῶν σκευοποιῶν εἰκάσαι· πάντως γε μὴν
 γνωσθήσεται· τὸ γὰρ θέατρον δεξιόν.

ΝΙΚΙΑΣ.

οἴμοι κακοδαίμων, ὁ Παφλαγῶν ἐξέρχεται.

ΚΛΕΩΝ.

235 οὐ τοι μὰ τοὺς δώδεκα θεοὺς χαιρήσεται,
 ὅτι ἤ πῃ τῷ δήμῳ ξυνόμνυτον πάλαι.
 τουτὶ τί δρᾷ τὸ Χαλκιδικὸν ποτήριον;
 οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ Χαλκιδέας ἀφίστατον.
 ἀπολεῖσθον, ἀποθανεῖσθον, ὦ μιαρωιάτω.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

240 οὗτος, τί φεύγεις, οὐ μενεῖς; ὦ γεννάδα
 ἀλλαντοπῶλα, μὴ προδῶς τὰ πράγματα.
 ἄνδρες ἱππῆς, παραγένεσθε· νῦν ὁ καιρός. ὦ
 Σίμων,

ὦ Παναίτι', οὐκ ἔλατε πρὸς τὸ δεξιὸν κέρας;
 ἄνδρες ἑγγύς· ἀλλ' ἀμύνου, κάπαναστρέφου
 πάλιν.

245 ὁ κοινορτὸς δῆλος αὐτῶν ὡς ὁμοῦ προσκειμένων.
 ἀλλ' ἀμύνου καὶ δίωκε καὶ τροπὴν αὐτοῦ ποιοῦ.

ΧΟΡΟΣ.

παῖε παῖε τὸν πανοῦργον καὶ ταραξιπλόστρατον
 καὶ τελώνην καὶ φάραγγα καὶ Χάρυβδιν ἀρπαγῆς,
 καὶ πανοῦργον καὶ πανοῦργον· πολλάκις γὰρ
 αὐτ' ἔρω.

250 καὶ γὰρ οὗτος ἦν πανοῦργος πολλάκις τῆς ἡμέρας.
 ἀλλὰ παῖε καὶ δίωκε καὶ τάραττε καὶ κύκα
 καὶ βδελύττου, καὶ γὰρ ἡμεῖς, κάπικείμενος βόα·

230 ἐξηκασμένος Kust.] ἐξηκασμένος ΓΔΘ.

231 ἤθελεν ΓΔΘ.

238 τί δρα (sic) Δ. 242 παραγίνεσθε ΓΘ.

246 ποοῦ Δ. 248 ἀρπαγῆς Δ.

εὐλαβοῦ δὲ μὴ ἄφύγη σε· καὶ γὰρ οἶδε τὰς
ὁδοὺς,

ὥσπερ Εὐκράτης ἔφευγεν εὐθὺ τῶν κυρηβίων.

Κ Λ Ε Ω Ν.

255 ὦ γέροντες ἠλιασταί, φράτορες τριωβόλου,
οὓς ἐγὼ βόσκω κεκραγῶς καὶ δίκαια κᾶδικα,
παραβοηθεῖθ', ὡς ὑπ' ἀνδρῶν τύπτομαι ξυνω-
μοτῶν.

ΧΟΡΟΣ.

ἐν δίκῃ γ', ἐπεὶ τὰ κοινὰ πρὶν λαχεῖν κατε-
σθίεις,

καποσυχάζεις πιέζων τοὺς ὑπευθύνους σκοπῶν
260 ὅστις αὐτῶν ὠμός ἐστιν ἢ πέπων ἢ μὴ πέπων,
κᾶν τιν' αὐτῶν γνῶς ἀπράγμον' ὄντα καὶ κε-
χρηνότα,

καταγαγὼν ἐκ Χερρονήσου διαλαβὼν ἠγκύρισας,
εἴτ' ἀποστρέψας τὸν ὠμον αὐτὸν ἐνεκολήβασας·
καὶ σκοπεῖς γε τῶν πολιτῶν ὅστις ἐστὶν ἀμνοκῶν,

265 πλούσιος καὶ μὴ πονηρὸς καὶ τρέμων τὸ πρᾶγ-
ματα.

Κ Λ Ε Ω Ν.

ξυνεπίκεισθ' ὑμεῖς· ἐγὼ δ', ὧνδρες, δι' ὑμᾶς
τύπτομαι,

ὅτι λέγειν γνώμην ξμελλον ὡς δίκαιον ἐν πόλει
ἐστάναι μνημεῖον ὑμῶν ἐστὶν ἀνδρείας χάριν.

254 ὥσπερ (γρ. ἄς) Θ. 256 οἷς ἐγὼ Δ.

263 ἐνεκολήβησας Θ, ἐνεκολήβασας m. rec.

264 ὅστις] ὅς Γ. 265 μὴ om. Δ.

268 ἀνδρείας] ἀνδρίας Δ, cum aliis quibusdam libris scriptis. Recte vulgo ἀνδρείας consentiente codice Ravennate, quam unam veram esse vocabuli formam praeter alia argumenta diligens poetarum usus observatio dudum docere potuerat. Nam in Euripidis versu Herc. fur. 475. πατήρ ἐπύργου, μέγα φρονῶν ἐπ' ἀνδρία, certissima Elmsleii emendatio est μέγα φρονῶν εὐανδρία. In contrariam partem

ΧΟΡΟΣ.

ὡς δ' ἀλαζῶν, ὡς δὲ μάσθλης· εἶδες οἱ' ὑπέρ-
χεται;

270 ὡσπερ εἰ γέροντας ἡμᾶς ἐκκοβαλικεύεται.

ἀλλ' ἐὰν ταύτη γε νικᾷ, ταυτὴν πεπλήξεται·

ἦν δ' ὑπεκκλίνη γε δευρὶ, τὸ σκέλος κυρηβάσει.

ΚΛΕΩΝ.

ὦ πόλις καὶ δῆμ', ὑφ' οἴων θηρίων γαστριζομαι;

ΧΟΡΟΣ.

καὶ κέκραγας, ὡσπερ αἰετὴν τὴν πόλιν καταστρέφει;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

275 ἀλλ' ἐγὼ σε τῇ βοῇ ταύτη γε πρῶτα τρέφουμαι.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἐὰν μέντοι γε νικᾷς τῇ βοῇ, τήνελλος εἶ·

ἦν δ' ἀναιδεία παρέλθης, ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς.

ΚΛΕΩΝ.

τουτοῦν τὸν ἄνδρ' ἐγὼ δείκνυμι, καὶ φῆμ'

ἐξάγειν

ταῖσι Πελοποννησίων τριήρεσι ζωμεύματα.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

280 ναὶ μὰ Δία κ' ἄγωγε τοῦτον, ὅτι κενῆ τῇ κοιλίᾳ

ἔσδραμῶν ἐς τὸ πρῦτανεῖον, εἶτα πάλιν ἐκθεῖ

πλέα.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

νῆ Δί', ἐξάγων γε τ' ἀπόρρηθ', ἅμ' ἄρτον καὶ

κρέας

peccant ἀνανδρεία εὐανδρεία φιλανδρεία, quae
passim in codicibus inventa, in — ανδρία sunt
mutanda, ut ab ἀνανδρος εὐανδρος φίλανδρος
formata: ad quam normam locos quosdam in nupera
Aristidis editione mea corrigi velim.

ὡς

274 κέκραγας litteris as deletis Γ. ὡσπερ αἰετὸν Kust.]

ὡσπερ αἰετὸν Θ.

275 ἀλλ' ἐγὼ γέ σε τῇ Γ.

278 ἄνδρα Θ.

279 ταῖσι] ταῖς Δ. τοῖσι πελοποννησίων Θ.

281 ἔσδραμῶν] εἰσδραμῶν ΓΘ. ἐς] εἰς Θ.

καὶ τέμαχος, οὗ Περικλέης οὐκ ἠξιώθη πώποτε.
ΚΛΕΩΝ.

ἀποθανεῖσθον αὐτίκα μάλα.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

285 τριπλάσιον κεκράζομαι σου.

ΚΛΕΩΝ.

καταβοήσομαι βοῶν σε.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

κατακεκράζομαι σε κρᾶζων.

ΚΛΕΩΝ.

διαβαλῶ σ', ἔὰν στρατηγῆς.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

κυνοκοπήσω σου τὸ νῶτον.

ΚΛΕΩΝ.

290 περιελῶ σ' ἀλαζονείαις.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ὑποτεμοῦμαι τὰς ὁδοὺς σου.

ΚΛΕΩΝ.

βλέψον εἰς μ' ἀσκαρδάμυκτος.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἐν ἀγορᾷ κἀγὼ τέθραμμαι.

ΚΛΕΩΝ.

διαφορήσω σ', εἴ τι γρύξει.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

295 κοπροφορήσω σ', εἰ λαλήσεις.

287 σου Kust.] σε Γ. σου Θ.

290 ἀλαζονείαις Elmsleius. Legebatur ἀλαζονείαις.

292 εἰς ἔμ' Kust.] εἰς punctis notatum in Δ.

295 ἀσκαρδάμυκτος ΓΔ. ἀσκαρδαμύκτως Eustathius
p. 756, 59.

293 τέθραμμαι] Alterum μ puncto notatum in Δ.

294 γρύξεις Kust.] γρύξεις Δ.

295 λαλήσεις] λαλήσεις Δ.

ΚΛΕΩΝ.

ὁμολογῶ κλέπτειν· σὺ δ' οὐχί.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

νῆ τὸν Ἑρμῆν τὸν ἀγοραῖον,
καπιορκῶ γε βλεπόντων.

ΚΛΕΩΝ.

ἀλλότρια τοίνυν σοφίζει,
300 καί σε φανῶ τοῖς προτάνεσιν,
ἀδεκατεύτους τῶν θεῶν ἰ-
ρὰς ἔχοντα κοιτίας.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ μιὰρὲ καὶ βδελυρὲ καὶ κατακεκρῶκτα, τοῦ σοῦ
θράσους
305 πᾶσα μὲν γῆ πλέα, πᾶσα δ' ἐκκλησία, καὶ τέλη
καὶ γραφαὶ καὶ δικαστήρι', ὦ βορβοροτάραξι καὶ
310 τὴν πόλιν ἄπασαν ἡμῶν ἀνατετυρβακῶς,
ὅστις ἡμῶν τὰς Ἀθήνας ἐκκεκώφηκας βοῶν,
313 καπὸ τῶν πετρῶν ἄνωθεν τοὺς φόρους θυνο-
σκοπῶν.

ΚΛΕΩΝ.

οἶδ' ἐγὼ τὸ πρᾶγμα τοῦθ' ὄθεν πάλαι κατιύεται.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

315 εἰ δὲ μὴ σύ γ' οἶσθα κάττυμ', οὐδ' ἐγὼ χορ-
δεύματα,

303 — 313. = 382 — 390.

299 σοφίζει ^η Δ.

300 φαινῶ Ravennas. φανῶ producto a interdum
dixisse poetas ex Apollonio de adverb. p. 600, 28.
ostendit Bekkerus. Ita ἀναφᾶνῶ Euripides in
Bacch. v. 528.

301 Libri ἱερὰς. Recte Hermannus ἱρὰς et in Vesp.
v. 308. ἱρόν. 304 καὶ κρᾶκτα Δ.

312 οστις] οὔτις (sic) Δ. ἔκκεκώφηνκας ^η Δ.

313 πόρους Kust.] φόρους ΓΔΘ.

315 ἐγὼ τὰ χορδεύματα Θ.

ὅσις ὑποτέμωνων ἐπώλεις δέρμα μοχθηροῦ βοῶς
 τοῖς ἀγροίκοισιν πανούργως, ὥστε φαίνεσθαι
 παχὺ,
 καὶ πρὶν ἰμέραν φορηῆσαι, μεῖζον ἦν δυοῖν δοχ-
 μαῖν.

ΝΙΚΙΑΣ.

νῆ Δι καμὲ τοῦτ' ἔδρασε ταυτὸν, ὥστε κατά-
 γελων

320 πάμπολυν τοῖς δημόταισι καὶ φίλοις παρασχεθεῖν.
 πρὶν γὰρ εἶναι Περγασῆσιν, ἔνεον ἐν ταῖς ἐμβάσιν.

ΧΟΡΟΣ.

322 ἄρα δῆτ' οὐκ ἀπ' ἀρχῆς ἐδήλους ἀναί-
 δειαν, ἥπερ μόνῃ προστατεῖ ῥητόρων;

326 ἦ σὺ πιστεύων ἀμέλγει τῶν ξένων τοὺς καρπί-
 μους,

πρῶτος ὢν· ὁ δ' Ἴπποδάμου λείβεται θεώμενος.
 ἀλλ' ἐφάνη γὰρ ἀνὴρ ἔτερος πολὺ
 σοῦ μικρότερος, ὥστε με χαίρειν,

330 ὅς σε παύσει καὶ πάρεισι, δῆλός ἐστιν αὐτόθεν,
 πανουργία τε καὶ θράσει
 καὶ κοβαλικεύμασιν.

ἀλλ' ὦ τραφεῖς ὄθενπέρ εἰσιν ἄνδρες οἵπερ εἰσὶ,
 νῦν δεῖξον ὡς οὐδὲν λέγει τὸ σωφρόνως τρα-
 φῆναι.

322 — 334. = 397 — 408.

316 ὑπερτέμωνων (γρ. ὑπο) Θ.

327 ἀγροίκοισι ΓΘ cum Ravennato et Veneto.

328 δοχμαῖν] γρ. δραχμαῖν Γ.

319 νῆ Δι] Liber Ravennas νῆ Δία, ceteri καὶ νῆ Δία.
 Vera scriptura est νῆ Δι, de qua in praefatione
 ad poetas scenicos dixi.

320 φίλοις] τοῖς φίλοις ΔΘ.

330 πάρεισι Kust.] πάρεισι Γ. αὐτόθεν] ἐν-
 ταῦθα (γρ. αὐτόθεν) ΓΔΘ.

331 ἐν, quod ante πανουργία habet Kusterus, om. Θ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

335 καὶ μὴν ἀκούσαθ' οἷός ἐστιν οὔτοσι πολίτης.

ΚΛΕΩΝ.

οὐκ αὖ μ' εἰσέσεις;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

μὰ Δί', ἐπεὶ καὶ γὰρ πονηρός εἰμι.

ΧΟΡΟΣ.

ἐὰν δὲ μὴ ταύτη γ' ὑπέλκη, λέγ' ὅτι κακ πονηρῶν.

ΚΛΕΩΝ.

οὐκ αὖ μ' εἰσέσεις;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

μὰ Δία.

ΚΛΕΩΝ.

καὶ μὰ Δία.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

μὰ τὸν Ποσειδῶ,

ἀλλ' αὐτὸ περὶ τοῦ πρότερος εἰλεῖν πρῶτα δια-
μαχοῦμαι.

ΚΛΕΩΝ.

340 οἴμοι, διαρραγήσομαι.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

καὶ μὴν σ' ἐγὼ οὐ παρήσω.

ΧΟΡΟΣ.

πάρες πάρες πρὸς τῶν θεῶν αὐτῶ διαρραγήναι.

ΚΛΕΩΝ.

τῷ καὶ πεποιδῶς ἀξιοῖς ξμοῦ λέγειν ἔναρτα;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ὅτι ἢ λέγειν οἷός τε καὶ γὰρ καὶ καρυκοποιεῖν.

335 ἐστιν] ἐσθ' ΔΘ et codex Venetus.

337 ἐὰν δὲ] ἀλλ' εἴ γε margo Δ.

338 οὐ μὰ Δία Kust.] οὐ om. ΓΔΘ.

339 αὐτὸ] αὐτὸ τοῦτο ΓΔΘ.

340 ἐγὼ σ' οὐ

Kust.] ἐγὼ σε οὐ ΔΘ.

341 Alterum πάρες

om. Kust., haben ΓΔ.

342 πέπονθας (γρ.

πέπονθως) ΓΘ.

343 καρυκοποιεῖν Kust.]

καρυκοποιεῖν Θ.

ΚΛΕΩΝ.

ἰδοὺ λέγειν. καλῶς γ' ἂν οὖν τι πρᾶγμα προσ-
πεσόν σοι

345 ὠμοσπάρακτον παραλαβὼν μεταχειρίσαιο χρησιῶς.
ἀλλ' οἶσθ' ὃ μοι πεπονθέναι δοκεῖς; ὅπερ τὸ
πλήθος.

εἴ που δικίδιον εἶπας εὖ κατὰ ξένου μετόικου,
τὴν νύκτα θουλῶν καὶ λαλῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς σεαυτῷ,
ὑδωρ τε πίνων, κἀπιδεικνὺς τοὺς φίλους τ' ἀνιῶν,

350 ὅφου δυνατὸς εἶναι λέγειν. ὦ μῶρε τῆς ἀνοίας.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

τί δαὶ σὺ πίνων τὴν πόλιν πεποίηκας, ὥστε νυνὶ
ὑπὸ σοῦ μονωτάτου κατεγλωτισμένην σιωπᾶν;

ΚΛΕΩΝ.

ἐμοὶ γὰρ ἀντέθηκας ἀνθρώπων τίν'; ὅστις εὐθύς
θύνηναι θερμὰ καταφαγὼν, κἄτ' ἐπιπιὼν ἄκρατον
355 οἴνου χόα κασαλβάσω τοὺς ἐν Πύλῳ στρατηγούς.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἐγὼ δέ γ' ἤνυστρον βοῦς καὶ κοιλίαν ὑείαν
καταβροχθίσας, κἄτ' ἐπιπιὼν τὸν ζωμὸν ἀναπό-
νιπτος

λαρυγγιῷ τοὺς ῥήτορας καὶ Νικίαν ταράξω.

ΧΟΡΟΣ.

τὰ μὲν ἄλλα μ' ἤρεσας λέγων· ἐν δ' οὐ προσ-
λείται με

360 τῶν πραγμάτων, ὅτι μόνος τὸν ζωμὸν ἐκρο-
φήσει.

ΚΛΕΩΝ.

ἀλλ' οὐ λάβρακας καταφαγὼν Μιλησίους κλονήσεις.

344 γ' ἂν οὖν πρᾶγμα ΓΔΘ.

346 οἶσθ'

ὅπερ Γ.

351 νῦν Δ.

354 θυνία Γ. θυνεῖα Θ.

ἄκρατον] ἄκραται Δ.

ἄκρατα Θ.

359 ἤρεσας] ἤνεσας margo Δ.

360 μόνος Γ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἀλλὰ σκελίδας ἐδηδοκῶς ὠνήσομαι μέταλλα.

ΚΛΕΩΝ.

ἐγὼ δ' ἐπείσπηδῶν γε τὴν βουλὴν βία κυκῆσω.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἐγὼ δὲ κινήσω γέ σου τὸν προκτὸν ἀντὶ φύσκης.

ΚΛΕΩΝ.

365 ἐγὼ δέ γ' ἐξελῶ σε τῆς πυγῆς θύραζε κύβδα.

ΧΟΡΟΣ.

νῆ τὸν Ποσειδῶ κάμῃ γὰρ, ἥνπερ γε τοῦτον
ἔλκης.

ΚΛΕΩΝ.

οἶόν σε δῆσω τῷ ξύλῳ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

διώξομαι σε δειλίας.

ΚΛΕΩΝ.

ἡ βύρσα σου θρανεύσεται.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

370 δερῶ σε θύλακον κλοπῆς.

ΚΛΕΩΝ.

διαπαταλευθήσει χαμαί.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

περικόμματ' ἐκ σοῦ σκευάσω.

ΚΛΕΩΝ.

τὰς βλεφαρίδας σου παρατιλῶ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

τὸν προγορῶνά σου κτεμῶ.

364 σου] σοι Θ.

365 δέ τ' ἐξολῶ^ε σε τῆς πυγμῆς (margo τῆς πηγῆ) Δ.
δέ τ' ἐξολῶ σε τῆς πυγμῆς (margo ἐξελῶ σε τῆς
πυγῆ) Θ. 366 ἥνπερ] εἶπερ margo Δ.

369 θρανεύσεται] σ punctis notatum in Δ.

371 διαπαταλευθήση ΓΔΘ. ει superscr. in Δ.

372 ἐξ οὔ (γρ. ἐκ σοῦ) Γ. 374 σου ἐκτεμῶ ΓΔΘ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ

- 375 καὶ νῆ Δί' ἐμβalόντες αὐ-
 τῷ πάπταλον μαγειρικῶς
 εἰς τὸ στόμ', εἶτα δ' ἔνδοθεν
 τὴν γλωτταν ἐξείραντες αὐ-
 τοῦ σκεπόμεσθ' εὖ κἀνδρικῶς
 380 κεχηγνόςτος
 τὸν προωκτὸν, εἰ χαλαζᾶ.

ΧΟΡΟΣ.

- ἦν ἄρα πυρός γ' ἕτερα θερμότερα, καὶ λόγων
 ἐν πόλει
 385 τῶν ἀναιδῶν ἀναιδέστεροι· καὶ τὸ πρᾶγμ' ἦν
 ἄρ' οὐ
 φαῦλον ὧδ'. * * * ἀλλ' ἐπιθι καὶ σιρόβει,
 μηδὲν ὀλίγον ποίει. νῦν γὰρ ἔχεται μέσος·
 ὡς ἐὰν νυνὶ μαλάξης αὐτὸν ἐν τῇ προσβολῇ,
 390 δειλὸν εὐρήσεις· ἐγὼ γὰρ τοὺς τρόπους ἐπί-
 σταμαι.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἀλλ' ὅμως οὗτος τοιοῦτος ὧν ἅπαντα τὸν βίον,
 κατ' ἀνῆρ ἔδοξεν εἶναι, τἀλλότριον ἀμῶν θέρος.
 νῦν δὲ τοὺς στάχους ἐκείνους, οὓς ἐκεῖθεν ἤγαγεν,
 ἐν ξύλῳ δῆσας ἀγαυεὶ κἀποδόσθαι βούλεται.

377 εἶτ' ἔνδοθεν ΓΔΘ.

378 ἐξείραντες Δ. ἐξήραντες Θ.

σθα

379 σκεπόμεσθ' Γ. σκεπόμεθα Δ. σκεπόμεθα Θ.

382 γ' om. ΓΘ. 385 οὐκ ἄρ' ἦν φαῦλον ΓΔΘ.

γρ. καὶ τὸ πρᾶγμα ἦν ἄρ' οὐ φαῦλον margo Γ.

387 ὀλίγον ποιεῖ (γρ. καὶ ἔλαττον) Γ.

388 μῖσγος ΔΘ, μέσος correcti.

389 μαλάξης Δ. τῇ om. Θ. 393 τὰς στάχους Γ.

394 ἀγύνει Δ.

ΚΛΕΩΝ.

395 οὐ δέδοιχ' ὑμᾶς, ἕως ἂν ζῆ τὸ βουλευτήριον
καὶ τὸ τοῦ δήμου πρόσωπον μακκοῦ καθήμενον.

ΧΟΡΟΣ.

ὡς δὲ πρὸς πᾶν ἀναιδεύεται καὶ μεδί-
στησι τοῦ χρώματος τοῦ παρεστηκότος.

400 εἶ σε μὴ μισῶ, γενοίμην ἐν Κρατίνου κώδιον,
καὶ διδασκοίμην προσέδειν Μορσίμου τραγῳδίαν.

ὦ περὶ πάντ' ἐπὶ πᾶσί τε πράγμασι
δωροδόκοισιν ἐπ' ἄνθεσιν ἴζων,
εἶθε φάυλως, ὥσπερ εὔρες, ἐκβάλοις τὴν ἔνθεσιν.

405 ἄσαιμι γὰρ τότ' ἂν μόνον·

πῖνε πῖν' ἐπὶ συμφοραῖς·

τὸν Ἰουλίου τ' ἂν οἶομαι, γέροντα πυρροπίπην,
ἡσθέντ' ἰηπαιωνίσει καὶ Βακχέβακχον ἄσαι.

ΚΛΕΩΝ.

οὐ τοί μ' ὑπερβαλεῖσθ' ἀναιδεία μὰ τὸν Ποσειδῶ,

410 ἢ μὴ ποτ' ἀγοραίου Διὸς σπλάγγνοισι παραγε-
νοίμην.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἔγωγε νῆ τοὺς κονδύλους, οὓς πολλὰ δὴ ἔπι
πολλοῖς

ἠνεσχόμην ἐκ παιδίου, μάχαιρίδων τε πληγὰς,
ὑπερβαλεῖσθαί σ' οἶομαι τούτοισιν, ἢ μάτην γ' ἂν

415 ἀπομαγδαλίας σιτούμενος τοσοῦτος ἐξτραφεῖην.

400 ἐν Kust.] ἂν ΔΘ. γρ. ἐν Θ.

404 ^ξ ἄνθεσιν ΔΘ.

406 πῖν'] πῖνε Γ, ut Ravennas et Venetus.

407 οἶομαι] οἶμαι Θ. ^{ην} πυρροπίπτον Δ.

408 ἡσθέντ' ἰῆ παιῶν ἄσαι Γ. ἡσθέντ' ^{καὶ} ἐκ παιῶν
ἄσαι Δ. ἡσθέντ' ἰῆ παιῶνα ἄσαι Θ.

412 μαχαιριδίων πληγὰς ΔΘ.

414 ^α μγδαλίας hic et infra Δ. μγδαλιᾶς hic et infra Θ.

ΚΛΕΩΝ.

ἀπομαγδαλάς ὡσπερ κύων; ὦ παμπόνηρε, πᾶς
οὖν

κυνὸς βορᾶν σιτούμενος μαχεῖ σὺ κυνοκεφάλῳ;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

καὶ νῆ Δι' ἄλλα γ' ἐστὶ μου κόβαλα παιδὸς
όντος.

ἐξηπάτων γὰρ τοὺς μαγείρους ἐπιλέγων τοιαυτῶν.
σκέψασθε, παῖδες· οὐχ ὁράθ'; ὦρα νέα, χελιδῶν.

420 οἱ δ' ἔβλεπον, καὶ γὼ 'ν τοσούτῳ τῶν κρεῶν
ἔκλεπτον.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ δεξιότατον κρέας, σοφῶς γε προὔνοησ'·
ὡσπερ ἀκαλήφας ἐσθίων πρὸ χελιδόνων ἔκλεπτες.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

καὶ ταῦτα δρῶν ἐλάνθανόν γ'· εἰ δ' οὖν ἴδοι
τις αὐτῶν,

ἀποκρουπτόμενος εἰς τὰ κοχῶνα τοὺς θεοὺς ἀπώ-
μυνη·

425 ὥστ' εἶπ' ἀνὴρ τῶν ῥητόρων ἰδὼν με τοῦτο
δρῶντα·

οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ παῖς ὅδ' οὐ τὸν δῆμον ἐπιτρο-
πεύσει.

ΧΟΡΟΣ.

εὖ γε ξυνέβαλεν αὐτ'· ἀτὰρ δῆλόν γ' ἀφ' οὔ
ξυνέγνω·

ὅτι ἡ πῶρκεῖς θ' ἠρπακῶς καὶ κρέας ὁ προκτιὸς
εἶχεν.

416 μάχη σὺ Γ.

417 μου] μοι Γ.

418 ἐπιλέγων] λέγων ΓΘ.

420 καὶ γὼ ἐν Θ.

422 ἀκαλήφας Δ.

423 γ' om. ΓΘ.

424 τὰς κοχῶνας Δ.

425 τοῦτο] ταῦτα margo Δ.

426 ἐπιτροπεύει Γ. ἐπιτροπευει Θ.

ΚΛΕΩΝ.

ἐγὼ σε παύσω τοῦ θράσους, οἶμαι δὲ μᾶλλον
ἄμφω.

430 ἔξειμι γάρ σοι λαμπρὸς ἦδη καὶ μέγας καθιεῖς,
ὁμοῦ ταράττων τὴν τε γῆν καὶ τὴν θάλατταν
εἰκῆ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἐγὼ δὲ συστείλας γε τοὺς ἀλλᾶντας εἴτ' ἀφήσω
κατὰ κῆμ' ἐμαυτὸν οὖριον, κλάειν σε μακρὰ
κελεύσας.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

κᾶγωγ', ἐάν τι παραχαλᾶ, τὴν ἀντλίαν φυλάξω.

ΚΛΕΩΝ.

435 οὐ τοι μὰ τὴν Δήμητρα καταπροῖξει τάλαντα
πολλὰ

κλέψας Ἀθηναίων.

ΧΟΡΟΣ.

ἄθρει, καὶ τοῦ ποδὸς παρίει·
ὡς οὗτος ἦτοι καικίας ἢ συκοφαντίας πνεῖ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

σὲ δ' ἐκ Ποτιδαίας ἔχοντ' εὖ οἶδα δέκα τάλαντα.

ΚΛΕΩΝ.

τί δῆτα; βούλει τῶν τάλάντων ἐν λαβῶν σιωπᾶν;

ΧΟΡΟΣ.

440 ἀνῆρ ἂν ἠδέως λάβοι. τοὺς τεοθρίους παρίει.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

τὸ πνεῦμ' ἔλαττον γίγνεται.

ΚΛΕΩΝ.

φρεύξει γραφὰς ἑκατονταλάντους τέτταρας.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

σὺ δ' ἀστρατείας γ' εἴχοσιν,
κλοπῆς δὲ πλεῖν ἢ χιλίας.

433 κλάειν τε ΔΘ.

434 ἐάν] ἂν ΓΛΘ.

437 καικίας ΓΛΘ. γο. καικίας Θ.

438 δ'] τ' ΓΛΘ.

440 τοὺς τε θρίους ΓΔ.

444 πλεῖον Δ.

ΚΛΕΩΝ.

445 ἐκ τῶν ἀλιτηρίων σέ φη-
μι γεγονέναι τῶν τῆς θεοῦ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

τὸν πάππον εἶναί φημί σου
τῶν δορυφόρων.

ΚΛΕΩΝ.

ποίησιν; φράσον.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

τῶν Βυρσίνης τῆς Ἰππίου.

ΚΛΕΩΝ.

450 κόβαλος εἶ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

πανοῦργος εἶ.

ΧΟΡΟΣ.

παῖ' ἀνδρικῶς.

ΚΛΕΩΝ.

λοῦ λοῦ,

τύπτουσί μ' οἱ ξυνωμόται.

ΧΟΡΟΣ.

παῖ' αὐτὸν ἀνδρικώτατα, καὶ
γάστριζε καὶ τοῖς ἐντέροις

455 καὶ τοῖς κόλοις,

χῶπως κολᾷ τὸν ἄνδρα.

ὦ γεννικώτατον κρέας ψυχὴν τ' ἄριστε πάντων,
καὶ τῇ πόλει σωτῆρ φανείς ἡμῖν τε τοῖς πολίταις,
ὡς εὖ τὸν ἄνδρα ποικίλως θ' ὑπῆλθες ἐν λόγοισιν.

460 πῶς ἂν σ' ἐπαινέσαιμεν οὕτως ὥσπερ ἠδόμεσθα;

ΚΛΕΩΝ.

ταυτὶ μὰ τὴν Δῆμητρά μ' οὐκ ἐλάνθανεν
τεχταινόμενα τὰ πράγματ', ἀλλ' ἠπιστάμην

453 ἀνδρικώτατα καὶ ΓΔ. καὶ om. Kust.

455 κόλοις Θ.

457 γενικώτατον ΔΘ.

εἰς

459 ὑπῆλθεν ΔΘ. ὑπῆλθεν Γ.

460 ἠδόμεσθα ΔΘ. ἠδήμεθα Θ.

γομφούμεν' αὐτὰ πάντα καὶ κολλώμενα.

ΧΟΡΟΣ.

οἴμοι, σὺ δ' οὐδὲν ἐξ ἀμαξουργοῦ λέγεις;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

465 οὐκ οὖν μ' ἐν Ἄργει οἷα πράττει λανθάνει.
 πρόσφασιν μὲν Ἀργείους φίλους ἡμῖν ποιεῖ·
 ἰδίᾳ δ' ἐκεῖ Λακεδαιμονίοις ξυγγίγνεται.
 καὶ ταῦτ' ἐφ' οἷσιν ἔστι συμφορῶμενα
 ἐγὼ δ' ἐπὶ γὰρ τοῖς δεδεμένοις χαλκεύεται.

ΧΟΡΟΣ.

470 εὖ γ' εὖ γε, χάλκευ' ἀντὶ τῶν κολλωμένων.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

καὶ ξυγχοροῦσιν ἄνδρες αὐτ' ἐκεῖθεν αὖ,
 καὶ ταῦτά μ' οὐτ' ἀργύριον οὔτε χρυσίον
 διδούς ἀναπέσεις, οὔτε προσπέμπων φίλους,
 ὅπως ἐγὼ ταῦτ' οὐκ Ἀθηναίοις φράσω.

ΚΛΕΩΝ.

475 ἐγὼ μὲν οὖν αὐτίκα μάλ' εἰς βουλήν ἰὼν
 ὑμῶν ἀπάντων τὰς ξυνομοσίας ἐρῶ,
 καὶ τὰς ξυνόδους τὰς νυκτερινὰς ἐν τῇ πόλει,
 καὶ πᾶνθ' ἃ Μήδοις καὶ βασιλεῖ ξυνόμνυτε,
 καὶ τὰκ Βοιωτῶν ταῦτα συντυρούμενα.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

480 πῶς οὖν ὁ τυρὸς ἐν Βοιωτοῖς ὤνιος;

ΚΛΕΩΝ.

ἐγὼ σε νῆ τὸν Ἡρακλέα περαστορῶ.

463 γομφούμενα τὰ πάντα ΓΔΘ.

464 abest ab Δ: post 471 habent ΓΘ.

ο
 466 ποιεῖ Γ. ποιεῖ Θ.

469 ἐγὼ δ' Δ. 471 συγχοροῦσιν Θ.

473 προσπέμπων] γρ. καὶ προσπεσῶν Γ. προσπέμ-
 πτων Δ.

ο
 478 ξυνόμνυτε Θ.

479 συντυρούμενα Θ.

ΧΟΡΟΣ.

ἄγε δὴ σὺ τίνα νοῦν ἢ τίνα γνώμην ἔχεις;
 νυνὶ διδάξεις, εἴπερ ἀπεκρύψω ποτὲ
 εἰς τὰ κοχῶνα τὸ κρέας, ὡς αὐτὸς λέγεις.

485 θεύσει γὰρ ἄξια εἰς τὸ βουλευτήριον,
 ὡς οὗτος εἰσπεσὼν ἐκεῖσε διαβαλεῖ
 ἡμᾶς ἅπαντας καὶ κραγὸν κεκράξειται.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἀλλ' εἶμι· πρῶτον δ', ὡς ἔχω, τὰς κοίλλας
 καὶ τὰς μαχαίρας ἐνθαδὶ καταθήσομαι.

ΧΟΡΟΣ.

490 ἔχε νυν, ἄλειψον τὸν τράχηλον τουτωί,
 ἵν' ἐξολισθάνειν δύνῃ τὰς διαβολάς.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἀλλ' εὖ λέγεις καὶ παιδοτριβικῶς ταυταγί.

ΧΟΡΟΣ.

ἔχε νυν, ἐπέγκαιρον λαβὼν ταδί.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

τί δαί;

ΧΟΡΟΣ.

ἵν' ἄμεινον, ὦ τῶν, ἐσκοροδισμένος μάχη.

495 καὶ σπεῦδε ταχέως.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ταῦτα δρω.

ΧΟΡΟΣ.

μέμνησό νυν

δάκνειν, διαβάλλειν, τοὺς λόφους κατεσθῆειν,
 χῶπως τὰ κάλλαι' ἀποφαγὼν ἤξεις πάλιν.

ἀλλ' ἔθι χαιρών, καὶ πράξιαις

κατὰ νοῦν τὸν ἐμὸν, καὶ σε φυλάττοι

500 Ζεὺς ἀγοραῖος· καὶ νικήσας
 αὐθις ἐκεῖθεν πάλιν ὡς ἡμᾶς

485 αἴξια ΓΔΘ.

490 τουτοῖ θ.

δια

496 καταβάλλειν Γ. καταβάλλειν ΔΘ.

ἔλθοις στεφάνοις κατάπαστος.

ὑμεῖς δ' ἡμῖν πρόσχετε τὸν νοῦν
τοῖς ἀναπαύστοις,

505 ὦ παντοίας ἤδη μούσης

πειραθέντες καθ' ἑαυτούς.

εἰ μὲν τις ἀνὴρ τῶν ἀρχαίων κωμωδοδιδάσκα-
λος ἡμᾶς

ἠνάγκαζεν λέξοντας ἔπη πρὸς τὸ θέατρον παρα-
βῆναι,

οὐκ ἂν φαύλως ἔτυχεν τούτου· νῦν δ' ἄξιός
ἐσθ' ὁ ποιητής,

510 ὅτι τοὺς αὐτοὺς ἡμῖν μισεῖ, τολμαῖ τε λέγειν τὰ
δίκαια,

καὶ γενναίως πρὸς τὸν Τυφῶ χωρεῖ καὶ τὴν
ἐριώλην.

ἃ δὲ θαυμάζειν ὑμῶν φησιν πολλοὺς αὐτῷ προσ-
ιόντας,

καὶ βασανίζειν, ὡς οὐχὶ πάλαι χορὸν αἰτοῖη καθ'
ἑαυτὸν,

ἡμᾶς ὑμῖν ἐκέλευσε φράσαι περὶ τούτου. φησὶ
γὰρ ἀνὴρ

515 οὐχ ὑπ' ἀνοίας τοῦτο πεπονθῶς διατρέβειν,
ἀλλὰ νομίζων

κωμωδοδιδασκαλίαν εἶναι χαλεπώτατον ἔργον
ἀπάντων·

πολλῶν γὰρ δὴ πειρασάντων αὐτὴν ὀλίγοις χα-
ρίσασθαι·

ὑμᾶς τε πάλαι διαγιγνώσκων ἐπετελοῦς τὴν φύ-
σιν ὄντας,

504 τοῖς] καὶ τοῖς ΓΔΘ.

507 κωμωδιοδιδάσκα-

λος ΔΘ.

508 ἔπη λέξοντας ἐς ΓΔΘ.

509 ἔτυχε ΓΔΘ.

511 χωρεῖν ΓΔ.

512 φησὶ Δ.

513 οὐ πάλαι ΔΘ. οὐχὶ ab al.

m. Θ.

516 κωμωδιοδιδασκαλίαν ΓΔ.

517 δὴ] ἤδη ΓΔΘ.

ὀλίγοις] ὀλίγοις ἤδη ΓΔΘ.

518 ἡμᾶς Γ.

διαγιγνώσκων Kust.] διαγιγνώσκων Δ.

- καὶ τοὺς προτέρους τῶν ποιητῶν ἅμα τῷ γήρῳ
 προδιδόντας·
- 520 τοῦτο μὲν εἰδὼς ἄπαθε Μάγνης ἅμα ταῖς πο-
 λιαῖς κατιούσαις,
 ὃς πλεῖστα χορῶν τῶν ἀντιπάλων νίκης ἔστησε
 τροπαῖα·
 πάσας δ' ὑμῖν φωνὰς εἰς καὶ ψάλλον καὶ πτε-
 ρυγίζων
 καὶ λυδίζων καὶ ψηνίζων καὶ βαπτόμενος βατρα-
 χείοις
 οὐκ ἐξήρχεσεν, ἀλλὰ τελευτῶν ἐπὶ γήρῳ, οὐ
 γὰρ ἐφ' ἥβης,
- 525 ἐξεβλήθη πρεσβύτης ὢν, ὅτι τοῦ σκώπτειν ἀπε-
 λείφθη·
 εἶτα Κρατίνου μεμνημένος, ὃς πολλῷ ρεύσας
 ποτ' ἐπαίνω
 διὰ τὰν ἀφελῶν πεδίῳ ἔρρει, καὶ τῆς στάσεως
 παρασύρων
 ἐφόρει τὰς δρυὺς καὶ τὰς πλατάνους καὶ τοὺς ἐχ-
 θροὺς προθελύμονους·
 ἄσαι δ' οὐκ ἦν ἐν ξυμποσίῳ πλήν, Δωροῖ συκο-
 πέδιλε,
- 530 καὶ, τέκτονες εὐπαλάμων ὕμνων· οὕτως ἦνθησεν
 ἐκεῖνος.
 νυνὶ δ' ὑμεῖς αὐτὸν ὄρωντες παραληροῦντι' οὐκ
 ἐλεεῖτε,
 ἐκπιπτουσῶν τῶν ἠλέκτρων, καὶ τοῦ τόγου οὐκ
 ἔτ' ἐνόητος,
 τῶν θ' ἀρμονιῶν διαχασκουσῶν· ἀλλὰ γέρων
 ὢν περιέρρει,

522 ὑμῖν] ἡμᾶς Γ.

526 τότε Θ.

527 παιδίων ΔΘ.

530 ἦνθησ' ΓΔΘ.

533 ἀλλὰ γὰρ γέρων ΓΔΘ.

πέριέρρει Θ.

περιέρρει] γρ. πα-

- ὡσπερ Κορνᾶς, στέφανον μὲν ἔχων αὖτον, δίψη
 δ' ἀπολωλώς,
 535 ὃν χοῖν διατὰς προτέρας νίκας πίνειν ἐν τῷ
 πρυτανείῳ,
 καὶ μὴ ληρεῖν, ἀλλὰ θεᾶσθαι λιπαρὸν παρὰ τῷ
 Διονύσῳ.
 οἷας δὲ Κράτης ὀργὰς ὑμῶν ἠνέσχετο καὶ στυ-
 φελιγμούς·
 ὅς ἀπὸ σμικρᾶς θαπάνης ὑμᾶς ἀριστίζων ἀπέ-
 πεμπεν,
 ἀπὸ κραμβοτάτου στόματος μάττων ἀστειοτάτας
 ἐπινοίας·
 540 χούτος μέντοι μόνος ἀντήρκει, τοτὲ μὲν πίπτων,
 τοτὲ δ' οὐχί.
 ταῦτ' ὀρρωδῶν διέτριβεν αἰεὶ, καὶ πρὸς τούτοισιν
 ἔφασκεν
 ξρέτην χοῖναι πρῶτα γενέσθαι, πρὶν πηδαλίοις
 ἐπιχειρεῖν,
 κᾶτ' ἐντεῦθεν προωρατεῦσαι, καὶ τοὺς ἀνέμους
 διαθρῆσαι,
 κᾶτα κυβερνᾶν αὐτὸν ἑαυτῷ. τούτων οὖν οὐνεκα
 πάντων,
 545 ὅτι σωφρονικῶς κοῦκ ἀνοήτως ἐσπηδήσας ἐφλυ-
 ἄρει,
 αἴρεσθ' αὐτῷ πολὺ τὸ ῥόθιον, παραπέμψαντ'
 ἐφ' ἑνδεκα κόπαις
 θόρυβον χρηστὸν ληναῖτην,
 ἵν' ὁ ποιητὴς ἀπὶ χαίρων,

ει

- 534 δίψη ΔΘ.   535 χοῖν ΓΘ.
 536 ἀλλὰ λιπαρὸν θεᾶσθαι ΓΔΘ.
 538 μικρᾶς ΔΘ.   ἀπέπεμπεν] ἔπεμπεν ΔΘ.
 542 πρῶτον ΓΔΘ.   543 κᾶντεῦθεν ΔΘ.
 544 εἵνεκα ΓΔ. ου superscr. in Γ.
 545 ἐφλυἄρει] ε punctis notatum in Δ.
 546 παραπέμψαντ' Γ. παραπέμψαντες ΔΘ.

- κατὰ νοῦν πράξας,
550 φαιδρὸς λάμποντι μετώπῳ.
 ἔπι' ἀναξ Πόσειδον, ᾧ
 χαλκοχρότων ἵππων κτύπος
 καὶ χρεμετισμὸς ἀνδάνει,
 καὶ κυανέμβολοι θοαὶ
555 μισθοφόροι τριήρεις,
 μαιρακίων θ' ἄμιλλα λαμ-
 πρνομένων ἐν ἄρμασιν
 καὶ βαρυσυμνομένων,
 δεῦρ' ἔλθ' ἐς χορὸν, ᾧ χρυσοτρίαιν', ᾧ
560 δελφίνων μεδέων, Σουνιάρατε,
 ᾧ Γεραίστιε παῖ Κρόνου,
 Φορμίωνί τε φίλτατ', ἐκ
 τῶν ἄλλων τε θεῶν Ἀθη-
 ναίοις πρὸς τὸ παρεστὸς.
565 εὐλογῆσαι βουλόμεσθα τοὺς πατέρας ἡμῶν, ὅτι
 ἄνδρες ἦσαν τῆσδε τῆς γῆς ἄξιοι καὶ τοῦ πέλλου,
 οἵτινες πεζαῖς μάχαισιν ἐν τε ναυφράκτιω στρατῷ
 πανταχοῦ νικῶντες ἀεὶ τήνδ' ἐκόσμησαν πόλιν·
 οὐ γὰρ οὐδεὶς πώποτ' αὐτῶν τοὺς ἐναντίους ἰδὼν
570 ἠρίθμησεν, ἀλλ' ὁ θυμὸς εὐθύς ἦν ἀμυνίας·
 εἰ δέ που πέσειεν ἐς τὸν ὠμὸν ἐν μάχῃ τινί,
 τοῦτ' ἀπειρήσαντ' ἄν, εἴτ' ἠρνοῦντο μὴ πεπτω-
 κέναι,
 ἀλλὰ διεπάλαιον αὐθις. καὶ στρατηγὸς οὐδ' ἄν εἰς
 τῶν πρὸ τοῦ σίτησιν ἦτησ' ἐρόμενος Κλεαίνετον·

551 — 580. = 581 — 610.

-
- 550** φαιδρῶς Γ. **557** ἄρμασι ΓΔΘ.
559 ἐς] εἰς ΔΘ. ^οχωρὸν ΓΘ. χωρὸν Δ.
565 βουλόμεσθα ΓΔΘ. **566** τῆς om. Δ.
568 αἰεὶ Kust.] αἰεὶ ΓΔΘ. **569** οὐδεὶς γὰρ
 πώποτ' αὐτῶν ΓΔΘ. **571** πέσειεν Γ.
574 σίτησιν ΔΘ. ἦτησεν ΓΔΘ et Venetus.

575 νῦν δ' ἔὰν μὴ προεδρίαν φέρωσι καὶ τὰ σιτία,
οὐ μαχεῖσθαι φασιν. ἡμεῖς δ' ἀξιοῦμεν τῇ πόλει
προῖκα γενναίως ἀμύνειν καὶ θεοῖς ἐγγωρίοις.
καὶ πρὸς οὐκ αἰτοῦμεν οὐδέν, πλὴν τοσοῦτον
μόνον·

ἦν ποτ' εἰρήνη γένηται καὶ πόνων παυσώμεθα,
580 μὴ φθονεῖθ' ἡμῖν κομῶσι μηδ' ἀπεστλεγγισμένοις.
ὧ πολιοῦχε Παλλὰς, ὧ
τῆς ἱερωτάτης, ἀπα-
σῶν πολέμῳ τε καὶ ποιη-
ταῖς δυνάμει θ' ὑπερφερού-

585 σης μεδέουσα χώρας,
δεῦρ' ἀφικουῦ λαβοῦσα τὴν
ἐν στρατιαῖς τε καὶ μάχαις
ἡμετέραν ξυνεργὸν

Νίκην, ἣ χορικῶν ἔστιν ἑταῖρα,

590 τοῖς τ' ἐχθροῖσι μεθ' ἡμῶν στασιάζει.
νῦν οὖν δεῦρο φάνηθι· δεῖ
γὰρ τοῖς ἀνδράσι τοῖσδε πά-
ση τέχνῃ πορίσαι σε νί-
κην εἶπερ ποτὲ καὶ νῦν.

595 ἂ ξύνισμεν τοῖσιν ἵπποις, βουλόμεσθ' ἐπαινέσαι.
ἄξιοι δ' εἶσ' εὐλογεῖσθαι· πολλὰ γὰρ δὴ πράγ-
ματα

ξυндиήνεγχαν μεθ' ἡμῶν, εἰσβολάς τε καὶ μάχας.
ἀλλὰ τὰν τῇ γῆ μὲν αὐτῶν οὐκ ἄγαν θαυμάζομεν,
ὡς ὅτ' εἰς τὰς ἵππαγωγούς εἰσεπήδων ἀνδρικῶς,

600 πριάμενοι κώθωνας, οἱ δὲ καὶ σκόροδα καὶ
κρόμνα·

εἶτα τὰς κώπας λαβόντες ὥσπερ ἡμεῖς οἱ βροτοὶ
ἐμβalόντες ἀνεβρούαξαν, ἵππαπαῖ, τίς ἐμβαιεῖ;

575 προεδρίαν ΔΘ.

590 ἐχθροῖς ΔΘ.

594 ποτὲ] τότε Δ.

595 τοῖς ἵπποις βουλόμεθ' ΔΘ.

600 οἱ δὲ σκόροδα ΓΔΘ.

ληπιτέον μάλλον. τί δρωμεν; οὐκ ἔλας, ὦ σαμ-
φόρα;

ἔξεπήδων τ' ἐς Κόρινθον· εἶτα δ' οἱ νεώτατοι
605 ταῖς ὀπλαῖς ὄρυττον εὐνάς καὶ μετῆσαν στρώ-
ματα·

ἦσθιον δὲ τοὺς παγούρους ἀντὶ ποίας Μηδικῆς,
εἴ τις ἐξέρποι θύραζε, καὶ βυθοῦ θηρώμενοι·
ὥστ' ἔφη Θέωρος εἰπεῖν καρκίνον Κορίνθιον·
δεινά γ', ὦ Πόσειδον, εἰ μηδ' ἐν βυθῷ δυνή-
σομαι,

610 μήτε γῆ μήτ' ἐν θαλάττῃ διαφυγεῖν τοὺς ἰππέας.
ΧΟΡΟΣ.

ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν καὶ νεανικώτατε,
ὄσσην ἀπὼν παρέσχεσ ἡμῖν φροντίδα·
καὶ νῦν ἐπειδὴ σῶς ἐλήλυθας πάλιν,
ἄγγειλον ἡμῖν πῶς τὸ προῶγμ' ἠγωνίσω.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

615 τί δ' ἄλλο γ' εἰ μὴ νικόβουλος ἐγενόμην;
ΧΟΡΟΣ.

νῦν ἄρ' ἄξιόν γε πᾶσιν ἔστιν ἐπολολύξαι.
ὦ καλὰ λέγων, πολὺ δ' ἀμείνον' ἔτι τῶν λόγων
ἐργασάμεν', εἴθ' ἐπέλ-
θοις ἅπαντά μοι σαφῶς·

620 ὡς ἐγὼ μοι δοκῶ
καὶν μακρὰν ὁδὸν διελθεῖν
ὥστ' ἀκοῦσαι. πρὸς τὰδ', ὦ βέλ-

616—623. = 683—690.

603 σαπφόρα ΓΘ. σαπφότερα Δ.

604 τε εἰς ΔΘ.

605 ὄρυσσον ΓΔΘ. γρ. ὄρυττον Γ.

606 πόας Kust.] ποίας Δ. 607 ἐξέρπει ΔΘ.

608 ἔφθη Kust.] ἔφη ΔΘ. 609 δυνά γ' ΔΘ.

611 γενικώτατε ΓΔΘ. γρ. καὶ νεανικώτατε Γ.

615 ἄλλο εἰ ΔΘ. 616 ἄξιόν γε] γε om. ΓΔΘ.

618 εἴθ'] εἴθ' Γ. ἴθ' ΔΘ. 622 θαρρήσας
(γρ. καὶ θαρρήσας) Γ.

τιστε, θαρρήσας λέγ', ὡς ἄ-
παντες ἠδόμεσθ' ἀ σοι.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

καὶ μὴν ἀκοῦσαί γ' ἄξιον τῶν πραγμάτων.

- 625 εὐθύς γὰρ αὐτοῦ κατόπιν ἐνθένδ' ἰέμην·
ὁ δ' ἄρ' ἐνδον ἐλασίβροντ' ἀναρρηγνύς ἔπη
τερατευόμενος ἤρειδε κατὰ τῶν ἰπέων,
κρημνοὺς ἔρειδων καὶ ξυνώμοτας λέγων
πιθανώταθ'· ἡ βουλὴ δ' ἅπασ' ἀκροωμένη
- 630 ἐγένεθ' ὑπ' αὐτοῦ ψευδατραφάξυος πλέα,
κἄβλεψε νᾶπυ, καὶ τὰ μέτωπ' ἀνέσπασεν.
κἄγω γ' ὅτε δὴ ἔγνω ἐνδεχομένην τοὺς λόγους
καὶ τοῖς φενακισμοῖσιν ἔξαπατωμένην,
ἄγε δὴ Σκίταλοι καὶ Φένακες, ἦν δ' ἐγὼ,
- 635 Βερέσχεθοί τε καὶ Κόβαλοι καὶ Μόθων,
ἀγορά τ', ἐν ἧ παῖς ὦν ἐπαιδεύθην ἐγὼ,
νῦν μοι θράσος καὶ γλῶτταν εὐπορον δότε
φωνὴν τ' ἀναιδῆ. ταῦτα φροντίζοντί μοι
ἐκ δεξιᾶς ἀπέπαρδε καταπύγων ἀνὴρ.
- 640 κἄγ' ἠ προσέειπα· κἄτα τῶ προκτιῶ θεῶν
τὴν κικλίδ' ἐξήραξα, κἄναχανὼν μέγα
ἀνέκραγον· ὦ βουλὴ, λόγους ἀγαθοὺς φέρων
εὐαγγελίσασθαι πρῶτον ὑμῖν βούλομαι·
ἐξ οὗ γὰρ ἡμῖν ὁ πόλεμος κατερράγη,
- 645 οὐπώποτ' ἀφύας εἶδον ἀξιωτέρας.

- 623 ἠδόμεθα ΓΔΘ. 629 πιθανώτατα δ' ἡ Γ.
πιθανώτατα θ' ἡ Δ. πιθανώταθ' ἡ Θ.
βουλὴ δ' ἅπασ' ΔΘ. βουλὴ ἅπασ' Γ.
- 630 ψευδατραφάξυος Γ. ψευδατραφύξυος Δ. ψευ-
γρ. α
δατραφύξυος Θ.
- 631 κἄβλεψεν ἄπυ Δ. ἀνέσπασεν Γ.
- 633 τοῖσι Kust.] τοῖς ΓΔΘ. ἔξηπατωμένην Γ.
ἔξηπατωμένην Δ.
- 637 γλῶσσαν Kust.] γλῶτταν ΓΔΘ.
- 640 κἄτα τῶν προκτιῶν Δ.

- οἱ δ' εὐθέως τὰ πρόσωπα διεγαλήνισαν·
 εἶτ' ἔστεφάνουν μ' εὐαγγέλια· καὶ γὰρ ᾠφρασα
 αὐτοῖς ἀπόρρητον ποιησάμενος ταχὺ,
 ἵνα τὰς ἀφύας ὠνοῖντο πολλὰς τοῦ βολοῦ,
 650 τῶν δημιουργῶν ξυλλαβεῖν τὰ τρυβλία.
 οἱ δ' ἀνεκρότησαν καὶ πρὸς ἔμ' ἐκεχήνεσαν.
 ὁ δ' ὑπονοήσας, ὁ Παφλαγῶν, εἰδὼς θ' ἅμα
 οἷς ἦδεθ' ἡ βουλή μάλιστα ρήμασιν,
 γνώμην ἔλεξεν· ἄνδρες, ἤδη μοι δοκεῖ
 655 ἐπὶ συμφοραῖς ἀγαθαῖσιν εἰσηγγελημέναις
 εὐαγγέλια θύειν ἑκατὸν βοῦς τῇ θεῷ.
 ἐπένευσεν εἰς ἐκεῖνον ἡ βουλή πάλιν.
 καὶ γὰρ ὅτε δὴ γνων τοῖς βολίτοις ἠττημένος,
 διακοσμίασι βουσίην ὑπερηκόντισα·
 660 τῇ δ' Ἀγροτέρα κατὰ χιλίων παρήνεσα
 εὐχὴν ποιήσασθαι χιμάρων εἰσαύριον,
 αἱ τριχίδες εἰ γενοίαθ' ἑκατὸν τοῦ βολοῦ.
 ἔκαρადόκησεν εἰς ἔμ' ἡ βουλή πάλιν.
 ὁ δὲ ταῦτ' ἀκούσας ἐκπλαγεὶς ἐφληνάφα.
 665 κᾶθ' εἰλκον αὐτὸν οἱ πρυτάνεις χοῖ τοξόται.
 οἱ δ' ἔθορύβουν περὶ τῶν ἀφύων ἐσθηκότες·
 ὁ δ' ἠντιβόλει γ' αὐτοὺς ὀλίγον μεῖναι χρόνον,
 ἵν' αἴθ' ὁ κήρυξ οὐκ Ἀακεδαίμονος λέγει
 πύθησθ'· ἀφίεται γὰρ περὶ σπονδῶν λέγων.
 670 οἱ δ' ἐξ ἑνὸς στόματος ἅπαντες ἀνέκραγον·
 νυνὶ περὶ σπονδῶν; ἐπειδὴ γ', ὦ μέλε,
 ἦσθοντο τὰς ἀφύας παρ' ἡμῖν ἀξίας;
 οὐ δεόμεθα σπονδῶν· ὁ πόλεμος ἐρπέτω.

646 εὐθύς ΓΔ. γρ. εὐθέως Γ.

649 τοὺς ἀφύας Γ.

656 τῇ θεῷ ΓΔΘ. γρ. τῇ θεῷ ΓΘ.

659 διηκοσίησι ΓΔΘ.

662 τριχίδες δ' ΓΔΘ.

668 λέγει πάλιν ΔΘ.

669 λέγων] λόγων Θ.

670 πάντες Δ.

671 μέλε' Θ.

673 ἐρπέτω] γρ. καὶ ἐρρέτω Γ.

ἐκεκράγεσάν τε τοὺς προτάνας ἀφιέναι·

675 εἶθ' ὑπερεπήδων τοὺς δρυφάκτους πανταχῆ·

ἐγὼ δὲ τὰ κορίανν' ἐπριάμην ὑποδραμῶν

ἅπαντα τὰ τε γήτει' ὅσ' ἦν ἐν τὰγορᾷ·

ἔπειτα ταῖς ἀφύαις ἐδίδουν ἠδύσματα

ἀποροῦσιν αὐτοῖς προῖκα, κἀχαριζόμεν.

680 οἱ δ' ὑπερεπήγουν ὑπερεπύππαζόν τέ με

ἅπαντες οὕτως ὥστε τὴν βουλήν ὄλην

ὀβολοῦ κοριάννοις ἀναλαβὼν ἐλήλυθα.

ΧΟΡΟΣ.

πάντα τοι πέπραγας οἶα χρῆ τὸν εὐτυχοῦντα·

εὔρε δ' ὁ πανοῦργος ἕτερον πολὺ παγουργίας

685 μείζοσι κεκασμένον,

καὶ δόλοισι ποικίλοις,

ρήμασιν θ' αἰμύλοις.

ἀλλ' ὅπως ἀγωνιεῖ φρόν-

τιζε τὰπίλοιπ' ἄριστα·

συμμάχους δ' ἡμᾶς ἔχων εὖ-

690 νους ἐπίστασαι πάλαι.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

καὶ μὴν ὁ Παφλαγῶν οὕτοσιν προσέρχεται,

ὠθῶν κολόκυμα καὶ ταράττων καὶ κυκῶν,

ὡς δὴ καταπιόμενός με. μορμῶ τοῦ θράσους.

ΚΛΕΩΝ.

εἰ μὴ σ' ἀπελέσαιμ', εἴ τι τῶν αὐτῶν ἔμοι

695 ψευδῶν ἐνείη, διαπέσοιμι πανταχῆ.

674 ἐκεκράγεσσαν Δ.

675 οἶθ' (γρ. εἶθ') ΓΔΘ. δρυφάκτας ΓΔΘ.

676 ἐγὼ] ἐπεὶ ΔΘ. γρ. ἐγὼ Θ.

677 τῇ ἀγορᾷ Kust.] τὰγορᾷ ΓΔΘ.

679 κἀνεχαριζόμεν ΔΘ.

683 πέπραγας Kust.] πέπραγας ΓΔΘ.

687 αἰμύλοις ΓΔΘ. 689 ἡμᾶς ἔχων] ἔχων

ἡμᾶς ΔΘ. εὔνους ἐπίστασαι] ἐπίστασαι

εὔνους ΓΔΘ. 692 κολείκυμα Δ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἦσθην ἀπειλαῖς, ἐγέλασα ψολοκομπίαις,
ἀπεπυδάρισα μόθωνα, περιεκόκκασα.

ΚΛΕΩΝ.

οὐ τοι μὰ τὴν Δήμητρά γ', εἰ μὴ σ' ἐκφάγω
ἐκ τῆσδε τῆς γῆς, οὐδέποτε βιώσομαι.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

700 εἰ μὴ ἔκφάγῃς; ἐγὼ δέ γ', εἰ μὴ σ' ἐκπίω,
καί τ' ἐκροφήσας αὐτὸς ἐπιδιαρραγῶ.

ΚΛΕΩΝ.

ἀπολῶ σε νῆ τὴν προεδρίαν τὴν ἐκ Πύλου.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἴδου προεδρίαν· οἶον ὄφομαί σ' ἐγὼ
ἐκ τῆς προεδρίας ἔσχατον θεώμενον.

ΚΛΕΩΝ.

705 ἐν τῷ ξύλῳ δῆσω σε νῆ τὸν οὐρανόν.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ὡς ὄξύθυμος. φέρε τί σοι δῶ καταφαγεῖν;
ἐπὶ τῷ φάγοις ἦδιστ' ἄν; ἐπὶ βαλαντίῳ;

ΚΛΕΩΝ.

ἔξαρχάσομαι σου τοῖς ὄνυξι τάντερα.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἀπονυχιᾶ σου τὰν πρυτανείῳ σιτία.

697 περιεκόκκασα Γ. Codex Ravennas περιεκόκκασα.

v

Ноч ест περιεκόκκασα. Photius p. 416, 16. πε-
ριεκόκκασα: περιεγέλασα καὶ κατορχησά-
μην. Ἀριστοφάνης. Ноч igitur praetuli vulgato πε-
ριεκόκκασα. In Thesmophor. v. 1059. ubi ἐπι-
κοκκύστρια edebatur, ex eodem codice et Eusta-
thio edidi ἐπικοκκίαστρια.

700 ἐγὼ δέ σ', ἦν μὴ γ' ἐκπίω Kust. nulla ex nostris
libris annotata dissensione praeter μὴ ἔκπίω ex ΓΘ.

701 ἐπεὶ διαρραγῶ Θ.

703 προεδρίαν ΔΘ.

706 δῶ] δοκῶ Δ.

707 φάγῃς ΔΘ.

ΚΛΕΩΝ.

710 ἔλξω σε πρὸς τὸν δῆμον, ἵνα δῶς μοι δίκην.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

καὶ γὰρ δέ σ' ἔλξω καὶ διαβαλῶ πλείονα.

ΚΛΕΩΝ.

ἀλλ', ὦ πονηρὲ, σοὶ μὲν οὐδὲν πείθεται·

ἐγὼ δ' ἐκείνου καταγελῶ γ' ὅσον θέλω.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ὡς σφόδρα σὺ τὸν δῆμον σεαυτοῦ νενόμικας.

ΚΛΕΩΝ.

715 ἐπίσταμαι γὰρ αὐτὸν οἷς ψωμίζεται.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

καὶ θ' ὡσπερ αἱ τιθαί γε σιτίζεις κακῶς.

μασώμενος γὰρ τῷ μὲν ὀλίγον ἐντίθης,

αὐτὸς δ' ἐκείνου τριπλάσιον κατέσπακας.

ΚΛΕΩΝ.

καὶ νῆ Δί' ὑπὸ γε δεξιότητος τῆς ἐμῆς

720 δύναμαι ποιεῖν τὸν δῆμον εὐρὺν καὶ στενόν.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

χῶ προκτὸς οὐμὸς τουτογὶ σοφίζεται.

ΚΛΕΩΝ.

οὐκ, ὦ γὰθ', ἐν βουλῇ με δόξεις καθυβρίσαι.

ἴωμεν εἰς τὸν δῆμον.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

οὐδὲν κωλύει·

ἰδοῦ, βάδιζε, μηδὲν ἡμᾶς ἰσχέτω.

ΚΛΕΩΝ.

725 ὦ Δῆμε, δεῦρ' ἔξελθε.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

νῆ Δί', ὦ πάτερ,

ἔξελθε δῆτ'.

711 γε πλείονα ΓΘ. σε πλείονα Δ.

716 καθ' ὡσπερ Γ. 717 μασώμενος Γ.

τῷ] τὸ ΓΘ. 721 οὐμὸς] ἐμὸς Δ.

τουτοῦ Kust.] τουτογὶ Γ.

725 δεῦρ' ὦ δῆμ' ἔξελθε ΔΘ.

ΚΛΕΩΝ.

ὦ Δημίδιον ὦ φίλτατον,
 ἔξελεθ', ἐν' εἰδῆς οἷα περιυβρίζομαι.

ΔΗΜΟΣ.

τινες οἱ βοῶντες; οὐκ ἄπιτ' ἀπὸ τῆς θύρας;
 τὴν εἰρεσιώνην μου κατεσπαράξατε.

730 τίς, ὦ Παφλαγῶν, ἀδικεῖ σε;

ΚΛΕΩΝ.

διὰ σὲ τύπτομαι
 ὑπὸ τουτουὶ καὶ τῶν νεανίσκων.

ΔΗΜΟΣ.

τιῆ;

ΚΛΕΩΝ.

ὀτιῆ φιλω σ', ὦ Δῆμ', ξεραστής τ' εἰμὶ σός.

ΔΗΜΟΣ.

σὺ δ' εἶ τίς ξετεόν;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἀντεραστής τουτουὶ,
 ξεῶν πάλαι σου, βουλόμενός τέ σ' εὖ ποιεῖν,
 735 ἄλλοι τε πολλοὶ καὶ καλοὶ τε κάγαθοί.

ἀλλ' οὐχ οἷός τ' ἔσμεν διὰ τουτονί. σὺ γὰρ
 ὁμοῖος εἶ τοῖς παισὶ τοῖς ξερωμένοις·

τοὺς μὲν καλοὺς τε κάγαθούς οὐ προσδέχει,
 σαυτὸν δὲ λυγροπώλαισι καὶ νευρορράφοις

740 καὶ σκυτοτόμοις καὶ βυρσοπώλαισιν δίδως.

ΚΛΕΩΝ.

εὖ γὰρ ποιῶ τὸν δῆμον.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

εἰπέ νυν, τί δρωῶν;

729 οἷάπερ ὑβρίζομαι ΓΔΘ.

732 τ' om. ΓΔΘ.

733 καὶ τουτουὶ ΔΘ.

734 ποιεῖν ΔΘ.

738 προσδέχη ΓΔΘ.

740 σκυτοτόμοισι καὶ βυρσοπώλησι ΓΔΘ.

741 ποῶ ΓΔΘ.

ΚΛΕΩΝ.

ὅτι τῶν στρατηγῶν ὑποδραμῶν τῶν ἐκ Πύλου,
πλεύσας ἐκεῖσε, τοὺς Λάκωνας ἤγαγον.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἐγὼ δὲ περιπατῶν γ' ἀπ' ἐργαστηρίου
745 ἔψοντος ἑτέρου τὴν χύτραν ὑφειλόμην.

ΚΛΕΩΝ.

καὶ μὴν ποιήσας αὐτίκα μάλ' ἐκκλησίαν,
ὦ Δῆμ', ἔν' εἰδῆς ὀπότερος νῦν ἐστί σοι
εὐνούστερος, διάκρινον, ἵνα τοῦτον φιλῆς.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ναὶ ναὶ διάκρινον δῆτα, πλὴν μὴ 'ν τῇ πυκνί.
ΔΗΜΟΣ.

750 οὐκ ἂν καθιζομένη ἐν ἄλλῳ χωρίῳ·
ἀλλ' ἐς τὸ πρόσθε χρὴ παρεῖν' ἐς τὴν πύκνα.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

οἴμοι κακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλ'. ὁ γὰρ γέρων
οἴκοι μὲν ἀνδρῶν ἐστί δεξιώτατος,
ὅταν δ' ἐπὶ ταυτησὶ κάθηται τῆς πέτρας,
755 κέχηγεν ὥσπερ ἐμποδίζων ἰσχάδας.

ΧΟΡΟΣ.

νῦν δεῖ σε πάντα δὴ κάλων ἐξιέναι σεαυτοῦ,
καὶ λῆμα θούριον φορεῖν καὶ λόγους ἀφύκτους,
ὅτοισι τόνδ' ὑπερβαλεῖ. ποικίλος γὰρ ἀνήρ
κάκ τῶν ἀμηχάνων πόρους εὐμηχάνους πορίζων.
760 πρὸς ταῦθ' ὅπως ἔξει πολὺς καὶ λαμπρὸς ἐς τὸν
ἄνδρα.

ἀλλὰ φυλάττου, καὶ πρὶν ἐκεῖνον προσικέσθαι
σου, πρότερον σὺ

756 — 760. = 836 — 840.

ὄν ὄν ὄν
742 τῶν στρατηγῶν — τῶν Γ. τῶν στρατηγῶν —
τῶν Θ. τὸν στρατηγὸν — τὸν Kust.

745 ὑφειλόμην ΔΘ. 746 ποιήσας ΓΔΘ.

748 εὐνούστερον ΔΘ. 753 δεξιώτερος ΔΘ.

756 νῦν δὴ σε πάντα δεῖ Γ. 761 προκεῖσθαι Δ.

τοὺς δελφίνας μετεωρίζου καὶ τὴν ἄκατον παρα-
βάλλου.

ΚΛΕΩΝ.

τῇ μὲν ἰδεσποίνῃ Ἀθηναίῃ, τῇ τῆς πόλεως με-
δεούσῃ,

εὐχομαι, εἰ μὲν περὶ τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων
γεγέννημαι

765 βέλτιστος ἀνὴρ μετὰ Λυσιζλέα καὶ Κύνναν καὶ
Σαλαβακχῶ,

ὥσπερ νυνὶ μηδὲν δράσας δειπνεῖν ἐν τῷ πρυ-
τανείῳ·

εἰ δέ σε μισῶ καὶ μὴ περὶ σοῦ μάχομαι μόνος
ἀντιβεβηκῶς,

ἀπολοίμην καὶ διαπρισθείην κατάτμηθείην τε
λέπαδνα.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

κἄγωγ', ὦ Δῆμ', εἰ μὴ σε φιλῶ καὶ μὴ στέργω,
κατάτμηθεις

770 ἐφοίμην ἐν περικομματίοις· καὶ μὴ τούτοισι πέ-
ποιδας,

ἐπὶ ταυτησί κατακνησθείην ἐν μυτιτωτῷ μετὰ
τυροῦ

καὶ τῇ κρεάγρῃ τῶν ὄρχιπέδων ἐλκοίμην ἐς Κε-
ραμειζόν.

ΚΛΕΩΝ.

καὶ πῶς ἂν ξμοῦ μᾶλλον σε φιλῶν, ὦ Δῆμε,
γένοιτο πολίτης;

762 παραβαλοῦ Δ. παραβαλοῦ (γρ. παράβαλε) Γ.

763 πόληος ΔΘ.

764 μὲν om. Θ.

765 κύναν ΓΔΘ.

767 μὴ om. Δ. ἀντιβεβληκῶς] ἀντιβεβλημένος
correctus Γ, deleto etiam μόνος.

κ

771 κατακνησθείην Δ.

773 μᾶλλον σταφυλῶν Δ.

ὅς πρῶτα μὲν, ἤνικ' ἐβούλευόν σοι, χρήματα
 πλεῖστ' ἀπέδειξα
 775 ἐν τῷ κοινῷ, τοὺς μὲν στρεβλῶν, τοὺς δ' ἄγχων,
 τοὺς δὲ μεταιτῶν,
 οὐ φροντίζων τῶν ἰδιωτῶν οὐδενός, εἰ σοὶ χα-
 ριοίμην.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

τοῦτο μὲν, ὦ Δῆμ', οὐδὲν σεμνόν· καγὼ γὰρ
 τοῦτό σε δράσω.
 ἀρπάζων γὰρ τοὺς ἄρτους σοι τοὺς ἀλλοτρίους
 παραθήσω.
 ὡς δ' οὐχὶ φιλεῖ σ' οὐδ' ἔστι' εὔνοος, τοῦτ'
 αὐτό σε πρῶτα διδάξω,
 780 ἀλλ' ἢ διὰ τοῦτ' αὐθ' ὅτιή σου τῆς ἀνθρακιᾶς
 ἀπολαύει.

σὲ γὰρ, ὅς Μῆδοισι διεξιφίσω περὶ τῆς χώρας
 Μαραθῶνι,
 καὶ νικήσας ἡμῖν μεγάλως ἐγγλωττιοτυπεῖν πα-
 ρέδωκας,
 ἐπὶ ταῖσι πέτραις οὐ φροντίζει σκληρῶς σε κα-
 θήμενον οὕτως,
 οὐχ ὥσπερ ἐγὼ ραψάμενός σοι τουτὶ φέρω. ἀλλ'
 ἐπαναίρου,
 785 κἄτα καθίζου μαλακῶς, ἵνα μὴ τρίβῃς τὴν ἐν
 Σαλαμῖνι.

ΔΗΜΟΣ.

ἄνθρωπε, τίς εἶ; μῶν ἔκγονος εἶ τῶν Ἀρμοδίου
 τις ἐκείνων;
 τοῦτό γέ τοι σου τοῦργον ἀληθῶς γενναῖον καὶ
 φιλόδημον.

775 στρεβλῶν τοὺς δὲ μεταιτῶν Δ.

777 δράση Δ.

780 ἀπολαύεις Δ.

τυπεῖν

782 ἐγγλωττιοποιεῖν ΔΘ. ἐγγλωττιοποιεῖν Γ.

783 φροντίζεις ΔΘ. σε om. Γ.

787 τοῦτο γέ σου τοῦργον ΓΔΘ. ἔστιν γενναῖον

Kust.] ἔστιν om. Θ.

ΚΛΕΩΝ.

ὡς ἀπὸ μικρῶν εὐνοὺς αὐτῷ θωπευματίων γε-
γένησαι.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

καὶ σὺ γὰρ αὐτὸν πολὺ μικροτέροις τούτων δε-
λεάσμασιν εἶλες.

ΚΛΕΩΝ.

790 καὶ μὴν εἴ ποῦ τις ἀνὴρ ἐφάνη τῷ δήμῳ μάλ-
λον ἀμύνων

ἢ μᾶλλον ἐμοῦ σε φιλῶν, ἐθέλω περὶ τῆς κε-
φαλῆς περιδόσθαι.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

καὶ πῶς σὺ φιλεῖς, ὅς τοῦτον ὄρων οἰκοῦντ' ἐν
ταῖς πιθάγκναισι

καὶ γυπαρίοις καὶ πυργιδίοις ἔτος ὄγδοον οὐκ
ἐλεαίρεις,

ἀλλὰ καθείρξας αὐτὸν βλέπεις· Ἀρχεπιτόλεμου
δὲ φέροντος

795 τὴν εἰρήνην ἐξεσκέδασας, τὰς πρεσβείας τ' ἀπε-
λαύνεις

ἐκ τῆς πόλεως ῥαδαπυγίζων, αἶ τὰς σπονδὰς
προκαλοῦνται.

ΚΛΕΩΝ.

ἵνα γ' Ἑλλήνων ἄρξῃ πάντων. ἔστι γὰρ ἐν τοῖς
λογίοισιν

ὡς τοῦτον δεῖ ποτ' ἐν Ἀρκαδίᾳ πεντώβολον
ἠλιάσασθαι,

ἦν ἀναμείνη· πάντως δ' αὐτὸν θρέψω· γὰρ καὶ
θεραπεύσω,

800 ἐξευρίσκων εὖ καὶ μιαιρῶς ὀπόθεν τὸ τριώβολον
ἔξει.

788 σμικρῶν ΓΔΘ.
μικροτέροις ΔΘ.

789 πολὺ τούτων μι-
δεδεάσμασι συνεἶλες ΓΔΘ.

792 ἐν ταῖσι πιθάγκναισι Γ. ἐν πιθάγκναισι Δ. ἐν ταῖς
πιθάγκναισι Θ.

793 δεῖ] δὴ ΔΘ.
σθαι) Γ.

ἠλιάσασθαι (γρ. καὶ ἠλίσσα-
799 θρέψ' ἐγὼ ΓΔΘ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

οὐχ ἵνα γ' ἄρχῃ μὰ Δί' Ἀρκαδίας προνοούμε-
νος, ἀλλ' ἵνα μᾶλλον

σὺ μὲν ἀρπάξης καὶ δωροδοκῆς παρὰ τῶν πό-
λεων· ὁ δὲ δῆμος

ὑπὸ τοῦ πολέμου καὶ τῆς οὐμίχλης ἅ πανουργεῖς
μὴ καθορᾷ σου,

ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης ἅμα καὶ χρείας καὶ μισθοῦ
πρὸς σε κεχῆνη.

805 εἰ δέ ποτ' εἰς ἀγρὸν οὗτος ἀπελθὼν εἰρηναῖος
διατρέψῃ,

καὶ χῆδρα φαγῶν ἀναθαρρήσῃ καὶ στεμφύλω ἐς
λόγον ἔλθῃ,

γνώσεται οἶων ἀγαθῶν αὐτὸν τῇ μισθοφορᾷ
παρεκόπτου,

εἶθ' ἦξει σοι δριμύς ἄγροικος, κατὰ σοῦ τὴν
ψῆφον ἰχνεύων.

ἅ σὺ γινώσκων τόνδ' ἔξαπαταῖς, καὶ ὄνειροπο-
λεῖς περὶ σαυτοῦ.

ΚΛΕΩΝ.

810 οὐκουν δεινὸν ταυτί σε λέγειν δῆτ' ἔστ' ἐμὲ
καὶ διαβάλλειν

πρὸς Ἀθηναίους καὶ τὸν δῆμον, πεπονηκότα
πλείονα χρηστὰ

νῆ τὴν Δήμητρα Θεμιστοκλέους πολλῶ περὶ τὴν
πόλιν ἤδη;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ὦ πόλις Ἀργούς, κλύεθ' οἷα λέγει. σὺ Θεμιστο-
κλεῖ ἀντιφερίζεις;

ὅς ἐποίησεν τὴν πόλιν ἡμῶν μεστὴν εὐρῶν ἐπι-
χειλῆ,

801 ἵνα γ'] ἴν' ΔΘ. μᾶλλον] γρ. μόνον Γ.

802 τῶν om. ΔΘ. 806 ἀναθαρρήσῃ Kust.] ἀνα-
θαρρήσει Γ. εἰς] ἐς ΔΘ. ἔλθῃ Γ.

ἔλθοι ΔΘ. 809. γινώσκων ΓΔΘ.

σαυτοῦ Kust.] σαυτοῦ Γ. 814 ἐποίησε

Kust.] ἐποίησεν ΓΔΘ.

815 καὶ πρὸς τούτοις ἀριστώσῃ τὸν Πειραιᾶ προσέ-
μαξεν,
ἀφελών τ' οὐδέν των ἀρχαίων ἰχθῦς καινοὺς
παρέθηκε.

σὺ δ' Ἀθηναίους ἐζήτησας μικροπολίτας ἀπο-
φῆναι
διατειχίζων καὶ χρησιμωδῶν, ὃ Θεμιστοκλεῖ ἀν-
τιφερίζων.

κάκεινος μὲν φεύγει τὴν γῆν, σὺ δ' Ἀχιλλείων
ἀπομάττει.

ΚΛΕΩΝ.

820 οὐκ οὖν ταυτὶ δεινὸν ἀκούειν, ὦ Δῆμ', ἐστὶν μ'
ὑπὸ τούτου,

ὅτι ἴ σε φιλῶ;

ΔΗΜΟΣ.

παῦ παῦ', οὗτος, καὶ μὴ σκέρβολλε πονηρά.
πολλοῦ δὲ πολὺν με χρόνον καὶ νῦν ἐλελήθης
ἐγκρουφιάζων.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

μιαρώτατος, ὦ Δημακίδιον, καὶ πλεῖστα πα-
νοῦργα δεδρακώς,

ὁπότεν χασμαῖ, καὶ τοὺς κανλοὺς

825 τῶν εὐθυνῶν ἐκκαυλίζων

καταβροχθίζει, κάμφοῖν χειροῖν
μυστιλᾶται τῶν δημοσίων.

ΚΛΕΩΝ.

οὐ χαιρήσεις, ἀλλὰ σε κλέπτονθ'
αἰρήσω ἄ γὰρ τρεῖς μυριάδας.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

830 τί θαλαττοκοπεῖς καὶ πλατυγίσεις,

μιαρώτατος ὢν περὶ τὸν δῆμον

τὸν Ἀθηναίων; καὶ σ' ἐπιδειξω

νῆ τὴν Δήμητρο', ἢ μὴ ζώην,

816 παρέθηκε] παρέθηκεν Γ.

821 σκέρβολε Δ.

822 χρόνον ἐλελήθεις ΔΘ.

823 πανοῦργος Δ.

827 μυστιλᾶται Γ. μιστυλᾶ τὰ ΔΘ.

δαροδοκήσαντ' ἐκ Μυτιλήνης

835 πλεῖν ἢ μῶς τετραράκοντα.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ πᾶσιν ἀνθρώποις φανείς μέγιστον ὠφέλημα,
 ζηλῶ σε τῆς εὐγλωττίας. εἰ γὰρ ὦδ' ἐποίσεις,
 μέγιστος Ἑλλήνων ἔσει, καὶ μόνος καθέξεις
 τὰν τῇ πόλει, τῶν ξυμμάχων τ' ἄρξεις ἔχων
 τρίαίαναν,

840 ἢ πολλὰ χρήματ' ἐργάσει σείων τε καὶ ταράττων.
 καὶ μὴ μεθῆς τὸν ἄνδρ', ἐπειδὴ σοι λαβὴν δέ-
 δωκεν·

κατεργάσει γὰρ ῥαδίως, πλευρὰς ἔχων τοιαύτας.

ΚΛΕΩΝ.

οὐκ, ὦγαθοί, ταῦτ' ἐστὶ πω ταύτη μὰ τὸν Πο-
 σειδῶ.

ἔμοι γὰρ ἐστ' εἰργασμένον τοιοῦτον ἔργον ὥστε
 845 ἀπαξάπαντας τοὺς ἔμοὺς ἐχθροὺς ἐπιστομίζειν,
 ἕως ἂν ἦ τῶν ἀσπίδων τῶν ἐκ Πύλου τι λοιπόν.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἐπίσχετος ἐν ταῖς ἀσπίσιν· λαβὴν γὰρ ἐνδέδωκας.
 οὐ γὰρ σ' ἐχορῆν, εἴπερ φιλεῖς τὸν δῆμον, ἐκ
 προνοίας

ταύτας ἔαν αὐτοῖσι τοῖς πόρπαξιν ἀνατεθῆναι.

850 ἀλλ' ἐστὶ τοῦτ', ὦ Λῆμε, μηχανήμ', ἔν', ἣν σὺ
 βούλῃ

τὸν ἄνδρα κολάσσει τουτοῖ, σοὶ τοῦτο μὴ γγέ-
 νηται.

835 τεσσαράκοντα ΓΔΘ. τι superscr. in Γ.

836 ἀνθρώποισι ΓΘ.

838 ἔση ΔΘ. ἔση Γ. ^{ει} καθέξει ΓΔΘ. γρ. — εις ΓΘ.

839 συμμάχων ΓΔ. 840 ἐργάση ΓΔΘ.

841 δέδωκεν] δέδωκε ΔΘ. 842 κατεργάση

ΓΔΘ. ει superscr. Γ. 843 πω] ποι Δ.

846 ἢ τι τῶν ΓΔΘ. 847 ἀσπίσι ΓΔΘ.

849 αὐτοῖς Δ. τοῖς om. Δ.

ὄρας γὰρ αὐτῷ στίφος οἶόν ἐστι βυρσοπωλῶν
νεανιῶν· τούτους δὲ περιοικοῦσι μελιτοπῶλαι
καὶ τυροπῶλαι· τοῦτο δ' εἰς ἕν ἐστι συγκεχυρός.
855 ὥστ' εἰ σὺ βριμήσαιο καὶ βλέψειας ὄστρακίοντα,
νύκτωρ κατασπίασαντες ἂν τὰς ἀσπίδας θέοντες
τὰς εἰσβολὰς τῶν ἀλφίτων ἂν καταλάβοιεν ἡμῶν.

ΔΗΜΟΣ.

οἴμοι τάλας· ἔχουσι γὰρ πόρπακας; ἅ πονηρῆ,
ὅσον με παρεκόπτου χρόνον τοιαῦτα κρουσιδημῶν.

ΚΛΕΩΝ.

860 ὦ δαιμόνιε, μὴ τοῦ λέγοντος ἴσθι, μηδ' οἰηθῆς
ξμοῦ ποθ' εὐρήσειν φίλον βελτίον· ὅστις εἰς ὧν
ἔπαυσα τοὺς ξυνωμότας, καί μ' οὐ λέληθεν οὐδὲν
ἐν τῇ πόλει ξυριστάμενον, ἀλλ' εὐθέως κέκραγα.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ὅπερ γὰρ οἱ τὰς ἐγγέλεις θηρώμενοι πέπονθας.
865 ὅταν μὲν ἡ λίμνη καταστῆ, λαμβάνουσιν οὐδέν·
ἐὰν δ' ἄνω τε καὶ κάτω τὸν βόρβορον κυκῶσιν,
αἰροῦσι· καὶ σὺ λαμβάνεις, ἦν τὴν πόλιν ταράττης.
ἐν δ' εἶπέ μοι τοσουτονί· σκύτη τοσαῦτα πωλῶν,
ἔδωκας ἤδη τουτῶι κάττυμα παρὰ σεαυτοῦ
870 ταῖς ἐμβάσιν, φάσκων φιλεῖν;

ΔΗΜΟΣ.

οὐ δῆτα μὰ τὸν Ἀπόλλω.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἔγνωκας οὖν δῆτ' αὐτὸν οἶός ἐστιν; ἀλλ' ἐγὼ σοι
ξεῦγος πριάμενος ἐμβάδοιν τουτὶ φορεῖν δίδωμι.

ΔΗΜΟΣ.

κρίνω σ' ὅσων ἐγῶδα περὶ τὸν δῆμον ἄνδρ'
ἄριστον

857 ἐσβολὰς Γ.

861 εὐρεῖν ΔΘ.

863 συν — Kust.] ξυν — ΓΔΘ.

864 τὰς ^{υς} ἐγγέλεις Γ.

865 ὅτ' ἂν μὲν Γ.

869 τουτῶ Γ. τοῦτο ΔΘ.

872 τουτὶ] τού-

των Γ.

873 ὅσον γ' Kust.] γ' om. ΓΔΘ.

εὐνούστατόν τε τῷ πόλει καὶ τοῖσι δακτύλοισιν.

ΚΛΕΩΝ.

875 οὐ δεινὸν οὖν δῆτ' ἐμβάδας τοσουτοῖν δύνασθαι,
ἐμοῦ δὲ μὴ μνείαν ἔχειν ὅσων πέπονθας; ὅστις
ἔπαυσα τοὺς βινουμένους, τὸν Γρύττον ἐξαλείψας.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

οὐκ οὖν σε δῆτα ταῦτα δεινὸν ἔστι πρωκτοτηρεῖν,
παῦσαί τε τοὺς βινουμένους; κοῦκ ἔσθ' ὅπως
ἐκείνους

880 οὐχὶ φθονῶν ἔπαυσας, ἵνα μὴ ῥήτορες γένοιτο.
τονδὶ δ' ὄρων ἄνευ χιτῶνος ὄντα τηλικούτον,
οὐπόποι' ἀμφιμασχάλου τὸν Δῆμον ἠξίωσας,
χειμῶνος ὄντιος· ἀλλ' ἐγὼ σοι τουτοῖν δίδωμι.

ΔΗΜΟΣ.

τοιουτοῖν Θεμιστοκλῆς οὐπόποι' ἐπενόησεν.

885 καίτοι σοφὸν κάκειν' ὁ Πειραιεύς· ἔμοιγε μέντοι
οὐ μείζον εἶναι φαίνεται' ἐξεύρημα τοῦ χιτῶνος.

ΚΛΕΩΝ.

οἴμοι τάλας, οἷσις πιθήκισμοῖς με περιελαύνεις.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

οὐκ, ἀλλ' ὅπερ πίνων ἀνήρ πέπονθ' ὅταν χεσεῖη,
τοῖσιν τρόποις τοῖς σοῖσιν ὡσπερ βλαυτίοισι
χρῶμαι.

ΚΛΕΩΝ.

890 ἀλλ' οὐκ ὑπερβαλεῖ με θωπέαις· ἐγὼ γὰρ αὐτὸν
προσαμφιωῖ τοδί· σὺ δ' οἴμωζ', ὦ πονήρ'.

875 οὖν om. Δ.

877 βινουμένους Kust.] βι-

νουμένους Δ. βινουμένους (γρ. κ) Θ hic et infra.

878 δῆτα om. ΓΔΘ.

879 βινουμένους Kust.]

βινουμένους Δ.

881 τουτόν Kust.] τονδὶ

ΓΔΘ.

δ' ὄρων] διορων Δ.

884 οὐδέποι' ΓΔΘ. γρ. οὐ πόποι' Γ.

885 γε μέντοι] γρ. ὅμως γε Γ.

888 ὅταν χεσεῖη

ΔΘ. γρ. χεσεῖη Θ.

890 ὑπερβαλεῖς Kust.]

ὑπερβαλεῖ ΔΘ. ὑπερβαλῆ Γ.

891 τοδί] τεδί Δ.

ΔΗΜΟΣ.

ζαιβοῖ.

οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθερεῖ, βύρσης κάκιστον
ὄζων;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

καὶ τοῦτό γ' ἐπλήθές σε περιύμπεσχεν, ἔν'
ἀποπνίξῃ·

καὶ πρότερον ἐπεβούλευσέ σοι. τὸν καυλὸν οἶσθ'
ἐκεῖνον

895 τοῦ σιλφίου τὸν ἄξιον γενόμενον;

ΔΗΜΟΣ.

οἶδα μέντοι.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἐπλήθες οὗτος αὐτὸν ἔσπευδ' ἄξιον γενέσθαι,
ἔν' ἐσθίοιτ' ὠνούμενοι, κάπειτ' ἐν Ἡλιαίᾳ
βδέοντες ἀλλήλους ἀποκτείνειαν οἱ δικασταί.

ΔΗΜΟΣ.

νῆ τὸν Ποσειδῶ καὶ πρὸς ἐμὲ τοῦτ' εἶπ' ἀνῆρ
κόπρειος.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

900 οὐ γὰρ τόθ' ὑμεῖς βδεόμενοι δήπου γένεσθε
πυρροί;

ΔΗΜΟΣ.

καὶ νῆ Δί' ἦν γε τοῦτο Πυρράνδρου τὸ μηχά-
νημα.

893 περιήμπισχεν ἔν' ΓΔΘ.

896 ἔσπαδ' Δ.

897 ἐσθίητ' ΓΔΘ.

899 τοῦτό γ' εἶπ' Γ.

τοῦτ' εἶπεν ΔΘ.

ἀνῆρ] ἀνῆρ τις ΔΘ.

κόπρις (γρ. ιος) Θ, κοπρειος Ravennas. Recte alii κόπρειος, quod ab Κόπρω ductum, qui Hiprothontidis tribus demus fuit, ut ab Boeckhio ostensum est in Corp. Inscr. vol. I. p. 216. 903.

900 βδεόμενοι γίνεσθε πυρροί Δ. πυρροί etiam Θ.

901 ἦν καὶ τοῦτο Kust.] ἦν γε καὶ τοῦτο ΓΔΘ.
πυρράνδρου ΔΘ.

ΚΛΕΩΝ.

οἷοισί μ', ὧ πανοῦργε, βωμολοχεύμασιν ταράττεις.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἦ γὰρ θεός μ' ἐκέλευσε νικῆσαι σ' ἀλαζονείᾳ.

ΚΛΕΩΝ.

ἀλλ' οὐχὶ νικήσεις. ἐγὼ γὰρ φημί σοι παρέξειν,
905 ὧ Δῆμε, μηδέν δρῶντι μισθοῦ τρουβλίον ῥοφήσαι.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἐγὼ δὲ κυλίχνην γέ σοι καὶ φάρμακον δίδωμι
τῶν τοῖσιν ἀντικνημίοις ἐλκύνδρια περιαιλεῖφειν.

ΚΛΕΩΝ.

ἐγὼ δὲ τὰς πολιὰς γέ σου κλέγων νέον ποιήσω.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἰδοὺ δέχου κέρκρον λαγὼ τῷ φθαλμίδιῳ περιψῆν.

ΚΛΕΩΝ.

910 ἀπομυξάμενος ὧ Δῆμέ μου πρὸς τὴν κεφαλὴν
ἀποψῶ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἐμοῦ μὲν οὖν.

ΚΛΕΩΝ.

ἐμοῦ μὲν οὖν.

ἐγὼ σε ποιήσω τριη-
ραρχεῖν, ἀναλίσκοντα τῶν
σαυτοῦ, παλαιὰν ναῦν ἔχοντι,

915 εἰς ἣν ἀναλῶν οὐκ ἐφέ-
ξεις οὐδὲ ναυπηγούμενος
διαμηχανήσομαι θ' ὅπως

902 ὧ πανοῦργε (γρ. πόνηρε) Γ. ὧ πόνηρε (γρ. πα- 210
νοῦργε) Θ. βωμολοχεύμασι ΓΔΘ.

904 οὐχὶ νικήσεις Γ. οὐ νικήσεις ΔΘ.

906 τέ σοι Kust.] γέ σοι Γ. 908 γε om. Δ.
ἐκλέγων ΓΔΘ. νέον σε ΔΘ.

910 ἀπομαξάμενος ΔΘ. ἀπομυξάμενος Γ.

914 ἔχοντα τ' εἰς ΔΘ. 917 διαμηχανησόμεθ' ΔΘ.

ἂν ἰστίον σαπρὸν λάβης.

ΧΟΡΟΣ.

ἀνήρ παφλάζει, παῦε παῦ,

- 920 ὑπερζέων· ὑφελκτέον
τῶν δαδίων, ἀπαρυστέον
τε τῶν ἀπειλῶν ταυτηί.

ΚΛΕΩΝ.

δώσεις ἔμοι καλήν δίκην,
ἰπούμενος ταῖς εἰσφοραῖς.

- 925 ἐγὼ γὰρ εἰς τοὺς πλουσίους
σπεύσω σ' ὅπως ἂν ἐγγραφῆς.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἐγὰρ δ' ἀπειλήσω μὲν οὐ-
δὲν, εὐχομαι δέ σοι ταδί·
τὸ μὲν τάγηνον τευθίδων

- 930 ἐφρεστάναι σίζον· σὲ δὲ
γνώμην ξρεῖν μέλλοντα περὶ
Μιλησίων καὶ κερδανεῖν
τάλαντον, ἦν κατεργάση,
σπεύδειν ὅπως τῶν τευθίδων

- 935 ἐμπλήμενος φθαίης ἔτ' εἰς
ἐκκλησίαν ἐλθεῖν· ἔπει-
τα πρὶν φαγεῖν, ἀνήρ μεθή-
κοι, καὶ σὺ τὸ τάλαντον λαβεῖν
βουλόμενος ἐ-

- 940 σθίων ἐπαποπνιγείης.

ΧΟΡΟΣ.

εὐ γε νῆ τὸν Δία καὶ τὸν Ἀπόλλω καὶ τὴν Δή-
μητρα.

- 918 σαπρὸν (γρ. λαμπρὸν) Γ. 921 ὑφελκτέον
δὲ τῶν δάδων ΓΔΘ, nisi quod δὲ in Δ omissum.

συμ

- 924 εἰσφοραῖς Γ. 926 ἂν γραφῆς Δ.

η ει

η α

- 929 ταγηνον Δ. τάγηνον Θ.

- 935 ἐμπλήμενος ΔΘ. γρ. ἐμπλήμενος Θ.

- 941 εὐ νῆ γε Kust.] εὐ γε νῆ Δ.

ΔΗΜΟΣ.
 κάμοι δοκεῖ καὶ τᾶλλα γ' εἶναι καταφανῶς
 ἀγαθὸς πολίτης, οἷος οὐδεὶς πω χρόνου

945 ἀνὴρ γεγένηται τοῖσι πολλοῖς τούβολου.
 σὺ δ', ὦ Παφλαγῶν, φάσκων φιλεῖν μ' ἔσκο-
 ρόδισας.

καὶ νῦν ἀπόδος τὸν δακτύλιον, ὡς οὐκ ἔτι
 ἔμοι ταμιεύσεις.

ΚΛΕΩΝ.

ἔχε· τοσοῦτον δ' ἴσθ' ὅτι,
 εἰ μὴ μ' ἔάσεις ἐπιτροπεύειν, ἕτερος αὖ
 950 ἔμοῦ πανουργότερός τις ἀναφανήσεται.

ΔΗΜΟΣ.
 οὐκ ἔσθ' ὅπως ὁ δακτύλιός ἐσθ' οὔτωσιν
 οὐμός· τὸ γοῦν σημεῖον ἕτερον φαίνεται,
 ἀλλ' ἢ οὐ καθορῶ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

φέρ' ἴδω, τί σοι σημεῖον ἦν;
ΔΗΜΟΣ.

δημοῦ βοείου θρῖον ἐξωπιτημένον.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

955 οὐ τοῦτ' ἔνεστιν.

ΔΗΜΟΣ.

οὐ τὸ θρῖον; ἀλλὰ τί;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

λάρος κεχηνῶς ἐπὶ πέτρας δημηγορῶν.

ΔΗΜΟΣ.

αἰβοῦ τάλας.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

τί ἔστιν;

ΔΗΜΟΣ.

ἀπόφερ' ἐκποδῶν.

943 καὶ μοι (γρ. κάμοι) Γ. καταφανῆς Δ. κα-

ὡς
 ταφανῆς Θ. 944 που χρόνου Γ.

946 ὦ] ὁ Θ. 953 σοι om. Δ.

οὐ τὸν ἐμὸν εἶχεν, ἀλλὰ τὸν Κλεωνύμου.
παρ' ἐμοῦ δὲ τουτοῦ λαβὼν ταμίευέ μοι.

ΚΛΕΩΝ.

960 μὴ δῆτά πώ γ', ὦ δέσποτ', ἀντιβολῶ σ' ἐγὼ,
πρὶν ἄν γε τῶν χρησμῶν ἀκούσης τῶν ἐμῶν.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

καὶ τῶν ἐμῶν νυν.

ΚΛΕΩΝ.

ἀλλ' ἂν τούτῳ πίθῃ,
μολγὸν γενέσθαι δεῖ σε.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ!

ἄν γε τουτοῦ,
ψωλὸν γενέσθαι δεῖ σε μέχρι τοῦ μυρρίνου.

ΚΛΕΩΝ.

965 ἀλλ' οἷ γ' ἐμοὶ λέγουσιν ὡς ἄρξαι σε δεῖ
χώρας ἀπάσης ἑστεφανωμένον ῥόδοις.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

οὔ μοι δέ γ' αὖ λέγουσιν ὡς ἄλουργίδα
ἔχων κατάπαστον καὶ στεφάνην ἐφ' ἄρματος
χρυσοῦ διώξει Σμικύθην καὶ κύριον.

ΔΗΜΟΣ.

970 καὶ μὴν ἔνεγκ' αὐτοὺς ἰὼν, ἴν' οὔτοσι
αὐτῶν ἀκούσῃ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

πάνυ γε.

ΔΗΜΟΣ.

καὶ σύ νυν φέρε.

ΚΛΕΩΝ.

ἰδοῦ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἰδοῦ νῆ τὸν Δί· οὐδὲν κωλύει.

962 πύθῃ (γρ. πιθῆ) Γ. πείθῃ ΔΘ.

967 δ' αὖ ΔΘ.

969 διώξης Δ.

970 ἰὼν] εἰσιὼν ΓΔΘ.

971 σὺ δῆ Kust.] σὺ

νῦν ΓΔΘ.

ΧΟΡΟΣ.

ἥδιστον φάος ἡμέρας

ἔσται τοῖσι παροῦσι πᾶ-

975 σιν καὶ τοῖς ἀρικνουμένοις,

ἦν Κλέων ἀπόληται.

καίτοι προσβυτέρων τινῶν

οἴων ἀργαλεωτάτων

ἐν τῷ δαίγματι τῶν δικῶν

980 ἦκουσ' ἀντιλεγόντων,

ὡς εἰ μὴ γένηθ' οὗτος ἐν

τῇ πόλει μέγας, οὐκ ἂν ἦ-

στην σκευὴ δύο χρησίμω,

δοίδυξ οὐδὲ τορύνη.

985 ἀλλὰ καὶ τόδ' ἔγωγε θαν-

μάζω τῆς ὑμοουσίας

αὐτοῦ· φασὶ γὰρ αὐτὸν οἱ

παῖδες οὐ ξυνεφοίτων

τὴν Δωριστὶ μόνην ἐναρ-

990 μόττεσθαι θαμὰ τὴν λύραν,

ἄλλην δ' οὐκ ἐθέλειν λαβεῖν·

κατὰ τὸν κιθαριστὴν

ὀργισθέντ' ἀπάγειν κελεύ-

ειν, ὡς ἀρμονίαν ὁ παῖς

995 οὗτος οὐ δύναται μαθεῖν

ἦν μὴ Δωροδοκησί.

ΚΛΕΩΝ.

ἰδοῦ, θεάσαι, κοῦχ ἅπαντας ἐκφέρω.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

οἴμ' ὡς χεσεῖω, κοῦχ ἅπαντας ἐκφέρω.

ΔΗΜΟΣ.

ταυτὶ τί ἐστι;

973 — 984. = 985 — 996.

982 ἦστην] ἦστην ἐν τῇ πόλει ΓΔΘ.

983 σκευὴ δύο] δύο σκευὴ ΓΔΘ.

989 μόνην]

μόνον ΔΘ.

ἂν om. ΓΔΘ.

996 δωροδοκητί Δ. δωροδοκητι Θ.

ΚΛΕΩΝ.

λόγια.

ΔΗΜΟΣ.

πάντ';

ΚΛΕΩΝ.

ἐθαύμασας;

1000 καὶ νῆ Δί' ἔτι γέ μοῦστι κιβωτὸς πλέα.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἔμοι δ' ὑπερῶν καὶ ξυνοικία δύο.

ΔΗΜΟΣ.

φέρ' ἴδω, τίος γάρ εἰσι οἱ χρησμοί ποτε;

ΚΛΕΩΝ.

οὔμοι μὲν εἰσι Βάκιδος.

ΔΗΜΟΣ.

οἱ δὲ σοὶ τίος;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

Γλάνιδος, ἀδελφοῦ τοῦ Βάκιδος γεραιτέρου.

ΔΗΜΟΣ.

1005 εἰσὶν δὲ περὶ τοῦ;

ΚΛΕΩΝ.

περὶ Ἀθηνῶν, περὶ Πύλου,

περὶ σοῦ, περὶ ἔμοῦ, περὶ ἀπάντων πραγμάτων.

ΔΗΜΟΣ.

οἱ σοὶ δὲ περὶ τοῦ;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

περὶ Ἀθηνῶν, περὶ φακῆς,

περὶ Λακεδαιμονίων, περὶ σκόμβρων γέων,

περὶ τῶν μετρούντων τάλφιτ' ἐν ἀγορᾷ κακῶς,

1010 περὶ σοῦ, περὶ ἔμοῦ. τὸ πέος οὔτοσὶ δάχοι.

1001 ^οδύω Δ. 1002 γ' ἄρ' Θ.

1004 τοῦ om. ΔΘ.

1005 εἰσὶ Kust.] εἰσὶν Γ.

1006 περὶ πάντων ΓΔΘ.

1007 ἀθηνάων ΓΔΘ.

1009 ἐν τᾷγορᾷ ΓΘ.

1010 Quae post ἔμοῦ

habet Kust. περὶ ἀπάντων πραγμάτων om. ΔΘ.

τὸ πέος οὔτοσὶ δάχοι] γρ. περὶ ἀπάντων

πραγμάτων Θ. πέος ἂν Kust.] ἂν om. ΓΔΘ.

ΔΗΜΟΣ.

ἄγε νυν ὅπως αὐτοὺς ἀναγνώσεσθέ μοι,
καὶ τὸν περὶ ἐμοῦ κείνον ᾧ περ ἦδομαι,
ὡς ἐν νεφέλαισιν ἀετὸς γενήσομαι.

ΚΛΕΩΝ.

ἄκουε δὴ νυν καὶ πρόσεχε τὸν νοῦν ἐμοί.

1015 Φράζευ, Ἐρεχθεΐδη, λογίων ὁδὸν, ἣν σοὶ Ἀπόλλων
ἴαχεν ἐξ ἀδύτοιο διὰ τριπόδων ξριτίμων.
σώζεσθαι σ' ἐκέλευσ' ἱερὸν κύνα καρχαρόδοντα,
ὃς πρὸ σέθεν χάσκων καὶ ὑπὲρ σοῦ δεινὰ κε-
κραγῶς

σοὶ μισθὸν ποριεῖ, κἂν μὴ δρᾷ ταῦτ', ἀπολεῖται.

1020 πολλοὶ γὰρ μίσει σφ' κατακράζουσι κολοιοί.

ΔΗΜΟΣ.

ταυτὶ μὰ τὴν Δήμητρ' ἐγὼ οὐκ οἶδ' ὅ τι λέγει.
τί γὰρ ἔστ' Ἐρεχθεῖ καὶ κολοιοῖς καὶ κυνί;

ΚΛΕΩΝ.

ἐγὼ μὲν εἶμ' ὁ κύων· πρὸ σοῦ γὰρ ἀπύω·
σοὶ δ' εἶπε σώζεσθαι μ' ὁ Φοῖβος τὸν κύνα.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

1025 οὐ τοῦτό φησ' ὁ χρησμὸς, ἀλλ' ὁ κύων ὁδὸν
ὡσπερ θύρας σοῦ τῶν λογίων παρεσθίει.
ἐμοὶ γὰρ ἔστ' ὀρθῶς περὶ τούτου τοῦ κυνός.

ΔΗΜΟΣ.

λέγε νυν· ἐγὼ δὲ πρῶτα λήψομαι λίθον,
ἵνα μὴ μ' ὁ χρησμὸς ὁ περὶ τοῦ κυνός δάκη.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

1030 Φράζευ, Ἐρεχθεΐδη, κύνα Κέρβερον ἀνδραπο-
διστήν,
ὃς κέρκω σαίνων σ', ὅποταν δειπνῆς, ἐπιτηρῶν,

1012 κείνον Θ.

1017 ἐκέλευσεν Δ.

1018 δάκνων Kust.] γρ. χάσκων Θ. χάσκων (γρ. δά-
κνων) Γ.

1020 κατακράζουσι Kust.] κατακράζουσι Γ. κατακρά-
ζουσι Θ.

1022 κολοιοῖσι ΓΔΘ.

1031 σ' in Kust. omissum habent ΓΔΘ.

ἐξέδεται σου τοῦτον, ὅταν σύ που ἄλλοσε χάσκησ·
ἐσφροισῶν τ' ἐς τοῦπιάνιον λήσει σε κυνηδὸν
νύκτωρ τὰς λοπάδας καὶ τὰς νήσους διαλεῖχων.

ΔΗΜΟΣ.

1035 νῆ τὸν Ποσειδῶ πολὺ γ' ἄμεινον, ὦ Γλάνι.

ΚΛΕΩΝ.

ὦ τᾶν, ἄκουσον, εἶτα διάκρινον τότε.

Ἔστι γυνή, τέξει τε λέονθ' ἱεραῖς ἐν Ἀθήναις,
ὅς περὶ τοῦ δήμου πολλοῖς κώνωσι μαχεῖται,
ὥστε περὶ σκύμοισι βεβηκῶς· τὸν σὺ φυλάξαι,

1040 τεῖχος ποιήσας ξύλινον πύργους τε σιδηροῦς.
ταῦτ' οἶσθ' ὅ τι λέγει;

ΔΗΜΟΣ.

μὰ τὸν Ἀπόλλω γῶ μὲν οὔ.

ΚΛΕΩΝ.

ἔφραζεν ὁ θεὸς σοι σαφῶς σώζειν ἐμέ·

ἐγὼ γὰρ ἀντὶ τοῦ λέοντός εἰμί σοι.

ΔΗΜΟΣ.

καὶ πῶς μ' ἐλελήθης Ἀντιλέων γεγεννημένος;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

1045 ἔν οὐκ ἀναδιδάσκει σε τῶν λογίων ἐκῶν
ὁ μόνον σιδηροῦν τεῖχός ἐστι καὶ ξύλον,
ἐν ᾧ σε σώζειν τόνδ' ἐκέλευσ' ὁ Λοξίας.

ΔΗΜΟΣ.

πῶς δῆτα τοῦτ' ἔφραζεν ὁ θεός;

1032 τ' ὄψον ΔΘ.

ἄκουσον Θ.

1036 ἀκούσας ΔΘ. γρ.

ξαι

1039 ὄν (γρ. τὸν) σὺ φύλασσε Γ. φύλασσε etiam ΔΘ.

Kust. φύλαξαι.

1041 Personarum nomina

inverso ordine Kust. ΔΗΜ. et ΑΛΛ. Ita etiam

Θ, sed adscripto γρ. ΑΛΛ. — γρ. ΔΗΜ. Unde
vulgatum correxi.

1043 τοῦ om. ΔΘ. et

in Δ coniunctim scriptum ἀντιλέοντος.

1044 γενόμενος] γρ. γεγεννημένος ΓΔΘ.

ω

ινον

1046 ξύλων Θ. ξύλον Γ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

δῆσαι σ' ἐκέλευε πεντεσυρίγῳ ξύλω. ^{τουτον}

ΔΗΜΟΣ.

1050 ταυτὶ τελεῖσθαι τὰ λόγι' ἤδη μοι δοκεῖ.

ΚΛΕΩΝ.

μὴ πείθου· φθονεραὶ γὰρ ἐπικρῶζουσι κορῶναι.
ἀλλ' ἱέρακα φίλει, μεμνημένος ἐν φρεσίν, ὅς σοι
ἤγαγε συνδήσας Λακεδαιμονίων κορακίνους.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

τοῦτό γέ τοι Παφλαγῶν παρεκινδύνευσε με-
θυσθεῖς.

1055 Κεκροπίδη κακόβουλε, τί τοῦθ' ἤγεῖ μέγα τοῦργον;
καί κε γυνὴ φέροι ἄχθος, ἐπεὶ κεν ἀνὴρ ἀναθείη·
ἀλλ' οὐκ ἂν μαχέσαιο· χέσαιο γὰρ, εἰ μαχέ-
σαιτο.

ΚΛΕΩΝ.

ἀλλὰ τόδε φράσσαι, πρὸ Πύλου Πύλον ἦν σοι
ἔφραζεν.

Ἔστι Πύλος πρὸ Πύλοιο

ΔΗΜΟΣ.

τί τοῦτο λέγει, πρὸ Πύλοιο;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

1060 τὰς πυέλους φησὶν καταλήψεσθ' ἐν βαλανείῳ.

ΔΗΜΟΣ.

ἐγὼ δ' ἄλουτος τήμερον γενήσομαι.
οὗτος γὰρ ἡμῶν τὰς πυέλους ἀφήρπασεν.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἀλλ' οὐτοσί γάρ ἐστι περὶ τοῦ ναυτικοῦ
ὁ χρησμὸς, ᾧ σε δεῖ προσέχειν τὸν νοῦν πάνυ.

1053 κορακίνους ΓΔΘ. γρ. κορακίνους Γ.

1055 ἡγή ΓΔΘ.

1056 καί γε ΓΔΘ. γρ. καί κε Γ. ^{οι} φέροι Γ. φέ-
ρει Δ. καταθείη ΓΔΘ. γρ. ἀναθείη Γ.

1058 ἔφραζεν Δ. 1060 φησὶ ΓΔΘ. ἐν
τῷ Δ. 1062 αὐτὸς] γρ. οὐτοσί Γ.

ΔΗΜΟΣ.

1065 προσέχω· σὺ δ' ἀναγίγνωσκε, τοῖς ναύταισί μου
ὅπως ὁ μισθὸς πρῶτον ἀποδοθήσεται.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

Αἰγεΐδη, φράσσαι κυναλώπεκα, μὴ σε δολώσῃ,
λαίθαργον, ταχύπουν, δολίαν κερδῶ, πολυίδριν.
οἶσθ' ὅ τί ἐστιν τοῦτο;

ΔΗΜΟΣ.

Φιλόστρατος ἢ κυναλώπηξ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

1070 οὐ τοῦτό φησιν, ἀλλὰ ναῦς ἐκάστιοτε
αἰτεῖ ταχείας ἀργυρολόγους οὐτοσί·
ταύτας ἀπαυδᾷ μὴ διδόναι σ' ὁ Λοξίας.

ΔΗΜΟΣ.

πῶς δὴ τριήρης ἐστὶ κυναλώπηξ;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ὅπως;

ὅτι ἡ τριήρης ἐστὶ γὰρ κύων ταχύ.

ΔΗΜΟΣ.

1075 πῶς οὖν ἀλώπηξ προσετέθη πρὸς τῷ κυνί;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἀλωπεκίοισι τοὺς στρατιώτας ἤκασεν,
ὅτι ἡ βότρυς τρώγουσιν ἐν τοῖς χωρίοις.

ΔΗΜΟΣ.

εἶεν·

τούτοις ὁ μισθὸς τοῖς ἀλωπεκίοισι ποῦ;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἐγὼ ποριῶ καὶ τοῦτον ἡμερῶν τριῶν.

1080 ἀλλ' ἔτι τόνδ' ἐπάκουσον, ὃν εἶπέ σοι ἐξαλέασθαι,
χρησμὸν Αἰητοΐδης, Κυλλήνην, μὴ σε δολώσῃ.

ΔΗΜΟΣ.

ποίαν Κυλλήνην;

1067 τὴν κυναλώπεκα Δ.

1069 οἶσθ' ὅτι ἐστὶ

τοῦτο Γ. οἶσθ' ὅτι τοῦτο ΔΘ.

1076 εἶκασεν ΓΔΘ.

1077 ὅτι Δ.

1082 ἐποίησε] γρ. εἶπεν Γ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

τὴν τούτου χεῖρ' ἐποίησεν
Κυλλήνην ὀρθῶς, ὅτι φησ', ἔμβαλε κυλλῆ.

ΚΛΕΩΝ.

οὐκ ὀρθῶς φράζει· τὴν Κυλλήνην γὰρ ὁ Φοῖβος
1085 ἐς τὴν χεῖρ' ὀρθῶς ἠνίξατο τὴν Διοπεύθους.
ἀλλὰ γὰρ ἔστιν ἔμοι χρησμός περὶ σοῦ πτερου-
γῶτος,

αἰετός ὡς γίγναι καὶ πάσης γῆς βασιλεύσεις.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

καὶ γὰρ ἔμοι, καὶ γῆς καὶ τῆς ἐρυθρᾶς γε θα-
λάσσης,

ᾧτι γ' ἐν Ἐκβατάνοις δικάσεις, λείχων ἐπί-
παστα.

ΚΛΕΩΝ.

1090 ἀλλ' ἐγὼ εἶδον ὄναρ, καὶ μούδοκει ἡ θεὸς αὐτῇ
τοῦ δήμου καταχεῖν ἀρουαίνην πλουθυγίαν.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

νῆ Δία καὶ γὰρ ἐγώ· καὶ μούδοκει ἡ θεὸς αὐτῇ
ἐκ πόλεως ἐλθεῖν καὶ γλαυξ αὐτῇ ἵπικαθῆσθαι·
εἶτα κατασπένδειν κατὰ τῆς κεφαλῆς ἀρυβάλλω

1095 ἀμβροσίαν κατὰ σοῦ, κατὰ τούτου δὲ σκορο-
δάλμην.

ΔΗΜΟΣ.

λοῦ λοῦ.

οὐκ ἦν ἄρ' οὐδείς τοῦ Γλάνιδος σοφώτερος.
καὶ νῦν ἑμαυτὸν ἐπιτρέπω σοι τουτονὶ
γερονταγωγεῖν κἀναπαιθεῖν πάλιν.

ΚΛΕΩΝ.

1100 μήπω γ', ἱκετεύω σ', ἀλλ' ἀνάμεινον, ὡς ἐγὼ
κριθὰς ποριῶ σοι καὶ βλον καθ' ἡμέραν.

ΔΗΜΟΣ.

οὐκ ἀνέχομαι κριθῶν ἀκούων· πολλάκις

1085 ἐς] εἰς Γ.

1086 ἔστι μοι ΓΔΘ.

1087 ὡς γίνῃ ΔΘ.

1088 γέ] τε ΓΔΘ.

1098 μὴν Kust.] νῦν ΓΔ.

1100 ἐγὼ] ἐγωγε ΔΘ.

ἐξηπαιθήθην ὑπό τε σοῦ καὶ Θουφάνου.

ΚΛΕΩΝ.

ἀλλ' ἄλφειτ' ἤδη σοι ποριῶ σκευασμένα.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

1105 ἐγὼ δὲ μαζίσκας γε διαμεμαγμένας
καὶ τούψον ὀπτόν· μηδὲν ἄλλ' εἰ μὴ σθιε.

ΔΗΜΟΣ.

ἀνύσατέ νυν, ὅ τι περ ποιήσεθ'· ὡς ἐγὼ,
ὀπότερος ἂν σφῶν εὖ με μᾶλλον ἂν ποιῇ,
τούτῳ παραδώσω τῆς πυκνὸς τὰς ἡνίας.

ΚΛΕΩΝ.

1110 τρέχοιμ' ἂν εἴσω πρότερος.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

οὐ δῆτ', ἀλλ' ἐγὼ.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ Δῆμε, καλὴν γ' ἔχεις

ἀρχήν, ὅτε πάντες ἂν-

θρωποὶ δεδίασί σ' ὥσ-

περ ἄνδρα τύραννον.

1115 ἀλλ' εὐπαράγωγος εἶ,

θωπευόμενός τε χαί-

ρεις κάξαπαιώμενος,

πρὸς τὸν τε λέγοντ' ἀεὶ

κέχηνας· ὁ νοῦς δέ σου

1120 παρὼν ἀποδημεῖ.

ΔΗΜΟΣ.

νοῦς οὐκ ἔνι ταῖς κόμαις

ὑμῶν, ὅτε μ' οὐ φρονεῖν

νομίξει· ἐγὼ δ' ἐκὼν

ταῦτ' ἠλιθιάζω.

1111 — 1130. = 1131 — 1150.

1103 θουφάνου (γρ. θεο) Θ.

1105 γε om. ΓΔΘ.

1108 με om. ΔΘ.

ἂν ποιῇ] ἂν εὖ ποιῇ Γ.

ἂν ποῖ ΔΘ.

1110 ἤδη (γρ. εἴσω) Γ.

1118 πρὸς τε τὸν ΓΔΘ.

1119 δέ] τε (γρ. δέ)

Γ. τε Θ.

1122 ὑμῖν Θ.

ὅτι] ὅτε Γ.

- 1125 αὐτός τε γὰρ ἦδομαι
 βρούλλων τὸ καθ' ἡμέραν,
 κλέπτοντά τε βούλομαι
 τρέφειν ἕνα προστάτην·
 τοῦτον δ', ὅταν ἦ πλέως,
 1130 ἄρας ἐπάταξα.

ΧΟΡΟΣ.

- χοῦτω μὲν ἂν εὖ ποιῶς,
 εἴ σοι πυκνότης ἔνεστ'
 ἐν τῷ τρόπῳ, ὡς λέγεις,
 τούτῳ πάνυ πολλή,
 1135 εἰ τοῦσδ' ἐπίτηδες ὥσ-
 περ δημοσίους τρέφεις
 ἐν τῇ πυκνῇ, καὶ δ' ὅταν
 μή σοι τύχῃ ὄψον ὄν,
 τούτων ὅς ἂν ἦ παχὺς,
 1140 θύσας ἐπιδειπνεῖς.

ΔΗΜΟΣ.

- σκέψασθε δέ μ', εἰ σοφῶς
 αὐτοὺς περιέρομαι,
 τοὺς οἰομένους φρονεῖν
 κάμ' ἐξαπατούλλειν.
 1145 τηρῶ γὰρ ἐκάστοτ' αὐ-
 τοὺς, οὐδὲ δοκῶν ὄραν,
 κλέπτοντας· ἔπειτ' ἀναγ-
 κάζω πάλιν ἐξεμεῖν
 ἅττ' ἂν κεκλόφωσί μου,
 1150 κημὸν καταμηλῶν.

ΚΛΕΩΝ.

ἄπαγ' ἐς μακαρίαν ἐκποδῶν.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

σύ γ', ὦ φθόρε.

1127 βουλόμενοι Δ. βουλόμενοι Θ.
 1130 ἄρας] ἄρ' Δ.

οῖς ΓΔΘ.

1131 ποιῆς Kust.] ποι-

1139 ἦ om. Δ.

ΚΛΕΩΝ.

ὦ Δῆμ', ἐγὼ μέντοι παρεσκευασμένος
 τρίπαλαι κάθημαι, βουλόμενός σ' εὐεργετεῖν.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἐγὼ δὲ δεκάπαλαι γε καὶ δωδεκάπαλαι
 1155 καὶ χιλιόπαλαι καὶ πρόπαλαι, πάλαι πάλαι.

ΔΗΜΟΣ.

ἐγὼ δὲ προσδοκῶν γε τρισμυριόπαλαι
 βδελύττομαι σφῶ, καὶ πρόπαλαι, πάλαι πάλαι.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

οἴσθ' οὖν ὃ δρᾶσον;

ΔΗΜΟΣ.

εἰ δὲ μὴ, φράσεις γε σύ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἄφες ἀπὸ βαλβίδων ἐμέ τε καὶ τουτονί,

1160 ἴνα σ' εὖ ποιῶμεν ἐξ ἴσου.

ΔΗΜΟΣ.

δρᾶν ταῦτα χρῆ.

ἄπιτον.

ΚΛΕΩΝ.

ἰδοί.

ΔΗΜΟΣ.

θέουτ' ἔν.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ὑποθεῖν οὐκ ἔω.

ΔΗΜΟΣ.

ἀλλ' ἢ μεγάλως εὐδαιμονήσω τήμερον
 ὑπὸ τῶν ἐραστῶν νῆ Δί' ἢ γὰ θρύψομαι.

ΚΛΕΩΝ.

ὄρᾳς; ἐγὼ σοι πρότερος ἐκφέρω δίφρον.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

1165 ἀλλ' οὐ τράπεζαν, ἀλλ' ἐγὼ προτεραίτερος.

ΚΛΕΩΝ.

ἰδοὺ φέρω σοι τήνδε μαζίσκην ἐγὼ
 ἐκ τῶν ὀλῶν τῶν ἐκ Πύλου μεμαγμένην.

1153 σ' om. ΓΔΘ.

1155 καὶ πρόπαλαι καὶ Θ.

1160 ποιῶμεν ΓΔ.

1163 ἢ ἐγὼ Δ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἔγὼ δὲ μυστίλας μεμυστιλημένας
ὑπὸ τῆς θεοῦ τῇ χειρὶ τῆλεφαντίνῃ.

ΔΗΜΟΣ.

1170 ὡς μέγαν ἄρ' εἶχες, ὦ πότνια, τὸν δάκτυλον.

ΚΛΕΩΝ.

ἔγὼ δ' ἔτνος γε πίσινον εὐχρων καὶ καλόν·
ἔτόρυνε δ' αὐθ' ἡ Παλλὰς ἡ Πυλαιμάχος.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ὦ Δῆμ', ἔναργῶς ἡ θεός σ' ἐπισκοπεῖ,
καὶ νῦν ὑπερέχει σου χύτραν ζωμοῦ πλέαν.

ΔΗΜΟΣ.

1175 οἷε γὰρ οἰκεῖσθ' ἂν ἔτι τήνδε τὴν πόλιν,
εἰ μὴ φανερῶς ἡμῶν ὑπερεῖχε τὴν χύτραν;

ΚΛΕΩΝ.

τουτὶ τέμαχος σοῦδωκεν ἡ Φοβεσιστράτη.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἡ δ' Ὀβριμοπάτρα γ' ἐφθὸν ἐκ ζωμοῦ κρέας
καὶ χόλικος ἠγύστρου τε καὶ γαστρὸς τόμον.

ΔΗΜΟΣ.

1180 καλῶς γ' ἐποίησε τοῦ πέπλου μεμνημένη.

ΚΛΕΩΝ.

ἡ Γοργολόφα σ' ἐκέλευε τουτουὶ φαγεῖν
ἐλαιῆρος, ἵνα τὰς ναῦς ἐλαύνωμεν καλῶς.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

λαβὲ καὶ ταδί νυν.

ΔΗΜΟΣ.

καὶ τί τούτοις χρήσομαι

τοῖς ἐντέροις;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἐπίτηδες αὐτ' ἔπεμψέ σοι

1168 μεμιστυλημένας Δ.

1171 πίσινον ΓΔΘ.

1172 τ' αὐ' ἡ πύλας μάχος Δ.

1178 Ὀμβ — Kust.] ὄβ — ΓΔ.

ο

1182 ἐλαύνωμεν Γ.

1185 εἰς τὰς τριήρεις ἐντερόνειαν ἢ θεός·
ἐπισκοπεῖ γὰρ περιφανῶς τὸ ναυτικόν.
ἔχε καὶ πιεῖν κεκραμένον τρία καὶ δύο.

ΔΗΜΟΣ.

ὡς ἠδύς, ὦ Ζεῦ, καὶ τὰ τρία φέρων καλῶς.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἢ Τριτογενῆς γὰρ αὐτὸν ἐνετριτώνισεν.

ΚΛΕΩΝ.

1190 λαβέ νυν πλακοῦντος πίονος παρ' ἔμοῦ τόμον.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

παρ' ἔμοῦ δ' ὅλον γε τὸν πλακοῦντα τουτονί.

ΚΛΕΩΝ.

ἀλλ' οὐ λαγῶ' ἔξεις ὀπόθεν δῶς· ἀλλ' ἐγώ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

οἴμοι· πόθεν λαγῶά μοι γενήσεται;

ὦ θυμὲ, νυνὶ βωμολόχον ἔξευρέ τι.

ΚΛΕΩΝ.

1195 ὄρῳς τὰδ', ὦ κακόδαιμον;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ὀλίγον μοι μέλει·

ἐκεινοὶ γὰρ ὡς ἔμ' ἔρχονται.

ΚΛΕΩΝ.

τίνας;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

πρέσβεις ἔχοντες ἀργυροῦ βαλάντια.

ΚΛΕΩΝ.

ποῦ ποῦ;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

τί δέ σοι τοῦτ'; οὐκ ἔασεις τοὺς ξένους;

ὦ Δημίδιον, ὄρῳς τὰ λαγῶ' ἃ σοι φέρω;

1187 ἔχε καὶ πιεῖν καὶ τρία καὶ δύο κεκραμένον ΓΔΘ.

1195 τόδ' ΓΔ. τόδ' Θ. μέλει] μέλει ταῦτα ΓΘ.

1196 ἐκείνοι γὰρ ὡς ἔμ' ἔρχονται ΓΔΘ.

1197 βαλλάντια ΓΔΘ.

ΚΛΕΩΝ.

1200 οἰμοὶ τέλας, ἀδίκως γε τᾶμ' ὑφήρπασας.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

νῆ τὸν Ποσειδῶν, καὶ σὺ γὰρ τοὺς ἐκ Πύλου.

ΔΗΜΟΣ.

εἶπ', ἀντιβολῶ, πῶς ἐπενόησας ἀρπάσαι;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

τὸ μὲν νόημα τῆς θεοῦ, τὸ δὲ κλέμμ' ἐμόν.

ΚΛΕΩΝ.

ἐγὼ δ' ἐκινδύνευσ'.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἐγὼ δ' ὤπιησά γε.

ΔΗΜΟΣ.

1205 ἄπιθ'· οὐ γὰρ ἀλλὰ τοῦ παραθέντιος ἢ χάρις.

ΚΛΕΩΝ.

οἰμοὶ κακοδαίμων, ὑπεραναιδευθήσομαι.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

τί οὐ διακρίνεις, Δῆμ', ὁπότερός ἐστι νῶν

ἀνῆρ ἀμείνων περὶ σὲ καὶ τὴν γαστέρα;

ΔΗΜΟΣ.

τῷ δῆτ' ἂν ὑμᾶς χρησάμενος τεκμηρίω

1210 δόξαιμι κρίνειν τοῖς θεαταῖσιν σοφῶς;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἐγὼ φράσω σοι. τὴν ἐμὴν ζίστιν ἰὼν

ξύλλαβε σιωπῇ, καὶ βασάνισον ἄτ' ἐνι,

καὶ τὴν Παφλαγόνος· κἀμέλει κρίνεῖς καλῶς,

ΔΗΜΟΣ.

φέρ' ἴδω, τί οὖν ἔνεστιν;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

οὐχ ὀρεῖς κενὴν

1215 ὧ παππίδιον; ἅπαντα γὰρ σοι παρεφόρου.

1210 θεαταῖσι ΔΘ.

1214 ἔστ' Kust.] ἔνεστι'

(γρ. ἔστιν) Γ. ἔνεστιν ΔΘ.

οὐχ] ἀλλ' οὐχ

ΓΘ. ἀλλὰ γ' οὐχ Kust.

1215 ὧ παππί-

διον] γρ. ἅπαντα γὰρ σοι πατρίδιον παρεφό-

ρου Γ.

ΔΗΜΟΣ.

αὕτη μὲν ἢ κίστη τὰ τοῦ δήμου φρονεῖ. 0021

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

βάδιζε γοῦν καὶ δεῦρο πρὸς τὴν Παφλαγόνος.
ὄρας τὰδ' ;

ΔΗΜΟΣ.

οἴμοι τῶν ἀγαθῶν, ὅσων πλέα.

ὅσον τὸ χρῆμα τοῦ πλακοῦντος ἀπέθετο·

1220 ἐμοὶ δ' ἔδωκεν ἀποτεμῶν τυννουτοῖ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

τοιαῦτα μέντοι καὶ πρότερον εἰργάζετο·

σοὶ μὲν προσεδίδου μικρὸν ὧν ἐλάμβανεν,
αὐτὸς δ' ἑαυτῷ παρετίθει τὰ μείζονα.

ΔΗΜΟΣ.

ὦ μιαρὲ, κλέπτων δὴ με ταῦτ' ἐξηπάτας ;

1225 ἐγὼ δέ τυ ἐστεφάνιξα κάδωρησάμαν.

ΚΛΕΩΝ.

ἐγὼ δ' ἔκλεπτον ἐπ' ἀγαθῷ γε τῆ πόλει.

ΔΗΜΟΣ.

κατάθου ταχέως τὸν στέφανον, ἵν' ἐγὼ τουτωῖ
αὐτὸν περιθῶ.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

κατάθου ταχέως, μαστιγία.

ΚΛΕΩΝ.

οὐ δῆτ', ἐπεὶ μοι χρησμός ἐστι Πυθικὸς

1230 φράζων, ὑφ' οὗ χρεῶν ἔμ' ἠτιᾶσθαι μόνου.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

τουμόν γε φράζων ὄνομα καὶ λίαν σαφῶς.

ΚΛΕΩΝ.

καὶ μὴν σ' ἐλέγξαι βούλομαι τεζμησίῳ,
εἴ τι ξυνοίσεις τοῦ θεοῦ τοῖς θεσφάτοις.

1218 ὄρας. οἴμοι ΓΑΘ. Fort. ὄρας; ἰώ μοι.
ὅσον Kust.] ὅσων Θ.

1220 τυννουτοῖ] γρ. καὶ τεννουτοὶ Γ. υ

1226 σ' εἰργάζετο Θ. 1225 τοι Γ. τοι Δ.
τοι (γρ. τυ) Θ. 1230 δεήσειν ἠτιᾶσθαι Δ.

καὶ σου τοσοῦτο πρῶτον ἐκπειράσομαι·

1235 παῖς ὦν ἐφοίτας ἐς τίνος διδασκάλου;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἐν ταῖσιν εὐστραῖς κονδύλοις ἤρμοιτόμην.

ΚΛΕΩΝ.

πῶς εἶπας; ὡς μοῦ χρησμός ἀπτεται φρενῶν.
εἶεν.

ἐν παιδοτροφίῳ δὲ τίνα πάλην ἐμίανθανες;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

κλέπτων ἐπιορκεῖν καὶ βλέπειν ἐναντία.

ΚΛΕΩΝ.

1240 ὦ Φοῖβ' Ἀπολλων Λύκιε, τί ποτέ μ' ἐργάσει;

τέχνην δὲ τίνα ποτ' εἶχες ἐξανδρούμενος;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἠλλαντοπώλουν καὶ

ΚΛΕΩΝ.

τί;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

καὶ βινεσκόμην.

ΚΛΕΩΝ.

οἴμοι κακοδαίμων· οὐκέτ' οὐδέν εἰμ' ἐγώ.

λεπτὴ τις ἐλπίς ἐστ' ἐφ' ἧς ὀχοῦμεθα.

1245 καί μοι τοσοῦτον εἶπέ· πότερον ἐν ἀγορᾷ

ἠλλαντοπώλεις ἐτεὸν ἢ ἔπι ταῖς πύλαις;

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

ἐπὶ ταῖς πύλαισιν, οὗ τὸ τάριχος ὦνιον.

ΚΛΕΩΝ.

οἴμοι πέπρακται τοῦ θεοῦ τὸ θέσφατον.

κυλίνδεν' εἶσω τόνδε τὸν δυσδαίμονα.

1250 ὦ στέφανε, χαίρων ἀπιθι, καὶ σ' ἄκων ἐγὼ

λείπω· σὲ δ' ἄλλος τις λαβὼν κεκλήσεται,

κλέπτῃς μὲν οὐκ ἂν μᾶλλον, εἰτυχῆς δ' ἴσως.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

Ἑλλάνιε Ζεῦ, σὸν τὸ νικητήριον.

1238 εἶεν ὁμ. Θ.

πάλην Γ.

1240 ἐργάση ΓΔΘ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.

ὦ χαῖρε καλλίνικε, καὶ μέμνησ' ὅτι

- 1255 ἀνὴρ γεγένησαι δι' ἐμέ· καὶ σ' αἰτῶ βραχῦ,
ὅπως ἔσομαι σοι Φανὸς ὑπογραφεὺς δικῶν.

ΔΗΜΟΣ.

ἐμοὶ δέ γ' ὅ τι σοι τοῦνομ' εἶπ'.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

Ἀγοράζοιτος·

ἐν τὰγορᾷ γὰρ κρινόμενος ἔβροσκόμην.

ΔΗΜΟΣ.

Ἀγοραζοίτω τοίνυν ξμαντὸν ἐπιτρέπω,
καὶ τὸν Παφλαγόνα παραδίδωμι τουτονί.

ΑΛΛΑΝΤΟΠΩΛΗΣ.

- 1260 καὶ μὴν ἐγὼ σ', ὦ Δῆμε, θεραπέυσω καλῶς,
ὥσθ' ὁμολογεῖν σε μηδέν' ἀνθρώπων ἐμοῦ
ἰδεῖν ἀμείνω τῇ Κεχηναίων πόλει.

ΧΟΡΟΣ.

τί κάλλιον ἀρχομένοισιν

ἢ καταπανομένοισιν

- 1265 ἢ θοᾶν ἱππων ἑλατῆρας αἰεῖδιν, μηδέν ἐς Λυ-
σίστρατον,

μηδὲ Θούμαντιν τὸν ἀνέστιον αὖ λυπεῖν ἐκούσῃ
καρδίᾳ;

- 1270 καὶ γὰρ οὗτος, ὦ φίλ' Ἀπολλον, αἰεὶ πεινῆ, θα-
λεροῖς δακρύοισιν

σᾶς ἀπτόμενος φαρέτρας Πυθῶνι ἐν δία κακῶς
πένεσθαι.

1264 — 1289. = 1290 — 1315.

- 1256 ὅπως γένωμαι] γρ. ὅπως ἔσομαι Γ.

- 1257 ἐμοὶ μέγ' ὅτι ΔΘ.

1258 τῇ ἀγορᾷ Kust.]

τὰγορᾷ ΓΔΘ.

1259 τοίνυν γ' Kust.] γ'

om. ΓΔΘ.

1264 καταπανομένοισι Δ.

- 1268 τὸν, quod om. Kust., habent ΓΔΘ.

- 1270 φίλ' Kust.] ὦ φίλ' ΓΔΘ.

1271 θαλε-

ροῖσι Kust.] θαλεροῖς ΓΔΘ.

1273 ἐν δία

τὸ Kust.] ἐν δία ΓΔ. Ita etiam Ravennas. Recte.

- λοιδορήσαι τοὺς πονηροὺς οὐδέν ἐστ' ἐπίφθονον,
 1275 ἀλλὰ τιμὴ τοῖσι χρηστοῖς, ὅστις εὖ λογίζεται.
 εἰ μὲν οὖν ἄνθρωπος, ὃν δεῖ πόλλ' ἀκοῦσαι
 καὶ κακὰ,
 αὐτὸς ἦν ἔνδηλος, οὐκ ἂν ἀνδρὸς ἐμνήσθην φίλου.
 νῦν δ' Ἀρίγνωτον γὰρ οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἐπίσταται,
 ὅστις ἢ τὸ λευκὸν οἶδεν ἢ τὸν ὄρθιον νόμον.
 1280 ἔστιν οὖν ἀδελφὸς αὐτῷ τοὺς τρόπους οὐ συγ-
 γενής,
 Ἀριφράδης πονηρὸς. ἀλλὰ τοῦτο μὲν καὶ βού-
 λεται.
 ἔστι δ' οὐ μόνον πονηρὸς, οὐ γὰρ οὐδ' ἂν
 ἠσθόμεν,
 οὐδὲ παμπόνηρος, ἀλλὰ καὶ προσεξεύρηκέ τι.
 τὴν γὰρ αὐτοῦ γλῶτταν αἰσχροῖς ἡδοναῖς λυ-
 μαίνεται,
 1285 ἐν κασαυροῖσι λείγων τὴν ἀπόπτυστον δρόσον,
 καὶ μολύνων τὴν ὑπήνην, καὶ κυκῶν τὰς ἐσχάρας,
 καὶ Πολυμνήστεια ποιῶν, καὶ ξυνὼν Οἰωνίχῳ.
 ὅστις οὖν τοιοῦτον ἄνδρα μὴ σφόδρα βδελύττεται,
 οὐ ποτ' ἐκ ταυτοῦ μεθ' ἡμῶν πίεται ποτηρίου.
 1290 ἢ πολλάκις ἐννυχίαισι
 φροντίσι συγγεγένημαι,
 καὶ διεξήτηχ' ὀπόθεν ποτὲ φαύλως ἐσθίει Κλεώ-
 νυμος.
 1295 φασὶ μὲν γὰρ αὐτὸν ἔρεπτόμενον τὰ τῶν ἐχόν-
 των ἀνέρων
 οὐκ ἂν ἐξελεθεῖν ἀπὸ τῆς σιπύης· τοὺς δ' ἀντι-
 βολεῖν ἂν ὁμοίως·
 ἔθ' ὦ ἄνα, πρὸς γονάτων, ἐξελεθε καὶ σύγγνωθι
 τῇ τραπέζῃ.

1282 οὐ γὰρ — παμπόνηρος om. ΓΔΘ.

1285 κασαυροῖσι (γρ. σαλ) Θ. 1289 πίεται
 μεθ' ἡμῶν ΔΘ. 1292 διεξήτηχ' ΔΘ.

1296 ἀπὸ Kust.] ἀπὸ τῆς ΓΔΘ. 1297 ἀνομοίως

Kust.] ἀνομοίως (γρ. καὶ ἀλλ' ὅμως) Γ. [ἀλλ'
 ὅμως Δ. ἀλλ' ὁμῶς (γρ. ἀνομοίως) Θ.

1300 φασίν ἀλλήλαις ξυνελθεῖν τὰς τριήρεις εἰς λόγον,
καὶ μίαν λέξαι τιν' αὐτῶν, ἣτις ἦν γεραιτέρα·
οὐδὲ πυνθάνεσθε ταῦτ', ὧ παρθένοι, τὰν τῆ
πόλει;

φασίν αἰτεῖσθαι τιν' ἡμῶν ἑκατὸν ἔς Καλχηδόνα
ἄνδρα μοχθηρὸν πολίτην, ὀξίνην Ὑπέροβλον·

1305 ταῖς δὲ δόξαι δεινὸν εἶναι τοῦτο κοῦκ ἀνασχετὸν,
καὶ τιν' εἰπεῖν, ἣτις ἀνδρῶν ἄσσον οὐκ ἐληλύθει·
ἀποτρόπαι', οὐ δῆτ' ἔμοῦ γ' ἄρξει ποτ', ἀλλ'
ἔάν με χρῆ,

ὑπὸ τερηδόνων σαπεῖσ' ἐνταῦθα καταγηράσομαι·
οὐδὲ Ναυφάντης γε τῆς Ναύσωνος, οὐ δῆτ', ὧ
θεοί,

1310 εἶπερ ἔκ πεύκης γε κἀγὼ καὶ ξύλων ἐπηγνύμην.
ἦν δ' ἀρέσκη ταῦτ' Ἀθηναίσις, καθῆσθαι μοι
δοκεῖ

εἰς τὸ Θησεῖον πλεούσαις ἢ πλὶ τῶν σεμνῶν θεῶν.
οὐ γὰρ ἡμῶν γε στρατηγῶν ἐγχανεῖται τῆ πόλει·
ἀλλὰ πλείτω χωρὶς αὐτὸς ἔς κόρακας, εἰ βούλεται,

1315 τὰς σκάφας, ἐν αἷς ἐπώλει τοὺς λύχνους, κα-
θελκύσας.

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

εὐφημεῖν χρῆ καὶ στόμα κλείειν, καὶ μαρτυριῶν
ἀπέχεσθαι,

καὶ τὰ δικαστήρια συγκλείειν, οἷς ἢ πόλις ἦδε
γέγηθεν,

ἐπὶ καιναῖσιν δ' εὐτυχίασιν παιωνίζειν τὸ
θέατρον.

1300 συνελθεῖν ΓΔΘ.
ρόν ΓΔΘ.

1304 μοχθηρὸν] πονη-

1305 ταῖς] τὰς ΓΔ.

1308 ἐντεῦθεν ΔΘ.

1311 εἰ δ' ἀρέσσοι Kust.]

ἦν δ' ἀρέσκη Γ et γρ. Θ. ἂν δ' ἀρέσκη ΔΘ.

σι

1314 εἰ] εἶγε ΔΘ.

1318 καιναῖς Γ. κοιναῖς ΔΘ.

εὐτυχίασι ΔΘ.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ ταῖς ἱεραῖς φέγγος Ἀθήναις καὶ ταῖς νήσοις
ἐπίκουρε,
1320 τίν' ἔχων φήμην ἀγαθὴν ἦκεις, ἐφ' ὅτῳ κνισῶ-
μεν ἀγυῖας;

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

τὸν Δῆμον ἀφεψήσας ὑμῖν καλὸν ἐξ αἰσχροῦ
πεποίηκα.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ ποῦ 'στιν νῦν, ὦ θανμαστῖας ἔξευρίσκων
ἐπινοίας;

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

ἐν ταῖσιν ἰοστεφάνοις οἰκεῖ ταῖς ἀρχαίαισιν
Ἀθήναις.

ΧΟΡΟΣ.

πῶς ἂν ἴδοιμεν; ποίαν τιν' ἔχει σκευήν; ποῖος
γεγένηται;

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

1325 οἷός περ Ἀριστείδη πρότερον καὶ Μιλτιάδη ξυν-
εσίτει.

ὄψεσθε δέ· καὶ γὰρ ἀνοιγνυμένων ψόφος ἦδη
τῶν προφυλαίων.

ἀλλ' ὀλολύξατε φαινομέναισιν ταῖς ἀρχαίαισιν
Ἀθήναις

καὶ θανμασταῖς καὶ πολυύμοις, ἔν' ὁ κλεινὸς
Δῆμος ἐνοικεῖ.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ τὰ λιπαρὰ καὶ ἰοστεφάνοι καὶ ἀριζήλωτοι
Ἀθηναί,

1330 δεῖξατε τὸν τῆς Ἑλλάδος ὑμῖν καὶ τῆς γῆς τῆσδε
μόναρχον.

1319 ἐν Ἀθήναις Kust.] ἐν om. ΓΔΘ.

1320 — 1324 om. Γ. 1320 ἦκες ΔΘ.

κνισσῶμεν Kust.] κνισσῶμεν ΔΘ.

1321 ἡμῖν Kust.] ὑμῖν ΔΘ. 1322 νῦν om. ΔΘ.

1323 ἰοστεφάνοισιν Θ. 1326 δέ] γε Γ.

1327 φαινομένησι ΓΔΘ. ἀρχαῖς Δ. ἀρχαίαις Θ.

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

ὄδ' ἐκεῖνος ὄρα'ν τειτιγοφόρας, ἀρχαῖα σχήματι
λαμπρὸς,
οὐ χοιρινῶν ὄζων, ἀλλὰ σπονδῶν, σμύρνη κα-
τάλειπτος.

ΧΟΡΟΣ.

χαῖρ', ὦ βασιλεῦ τῶν Ἑλλήνων· καί σοι ξυγχαί-
ρομεν ἡμεῖς.
τῆς γὰρ πόλεως ἄξια πράττεις καὶ τοῦ Μαρα-
θῶνι τροπαίου.

ΔΗΜΟΣ.

1335 ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, ἔλθ' ἐδεῦρ', Ἀγοράκριτε.
ὄσα με δέδρακας ἀγάθ' ἀφειψήσας.

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

ἔγώ;
ἀλλ', ὦ μέλ', οὐκ οἶσθ' οἶος ἦσθ' αὐτὸς πάρος,
οὐδ' οἷ' ἔδρας· ἐμὲ γὰρ νομίζοις ἂν θεόν.

ΔΗΜΟΣ.

τί δ' ἔδρων πρὸ τοῦ, κάτειπε, καὶ ποῖός τις ἦ;

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

1340 πρῶτον μὲν, ὅπότε εἴποι τις ἐν τῆκκλησίᾳ,
ὦ Δῆμ', ἔραστὴς εἰμι σὸς φιλῶ τέ σε
καὶ κήδομαί σου καὶ προβουλεύω μόνος,
τούτοις ὅποτε χρήσαιτό τις προοιμίαις,
ἀνωρτάλιζες κακερουτίας.

ΔΗΜΟΣ.

ἔγώ;

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

1345 εἴτ' ἐξαπατήσας σ' ἀντὶ τούτων ᾤχετο.

1332 κατάληπτος Θ.

1333 συγχαίρομεν ΔΘ.

1337 μέλε' ΓΘ.

1338 οἶον Kust.] οἷ' ΓΔΘ.

ἔδρας] ἔδρ' Δ. νομίζεις ΔΘ.

1339 καὶ ποῖός τις ἦν ΓΔΘ.

ΔΗΜΟΣ.

τί φής;
ταυτί μ' ἔδρων, ἐγὼ δὲ τοῦτ' οὐκ ἠσθόμην;

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

τὰ δ' ὧτά γ' ἄν σου νῆ Δί' ἐξεπειάννυτο
ὥσπερ σκιάδειον καὶ πάλιν ξυνήγεται.

ΔΗΜΟΣ.

οὕτως ἀνόητος ἐγεγενήμην καὶ γέρων;

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

1350 καὶ νῆ Δί' εἴ γε δύο λεγοίτην ῥήτορες,
ὁ μὲν ποιεῖσθαι ναῦς μακρὰς, ὁ δ' ἕτερος αὐ
καταμισθοφορῆσαι τοῦθ', ὁ τὸν μισθὸν λέγων
τὸν τὰς τριήρεις παραδραμῶν ἄν ὄχετο.
οὗτος, τί κύπτεις; οὐχὶ κατὰ χώραν μενεῖς;

ΔΗΜΟΣ.

1355 ἀσχύνομαί τοι ταῖς πρότερον ἀμαρτίαις.

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

ἀλλ' οὐ σὺ τούτων αἴτιος, μὴ φροντίσης,
ἀλλ' οἱ σε ταῦτ' ἐξηπάτων. νυνδὲ φράσον·
ἐάν τις εἴπη βωμολόχος ξυνήγορος·
οὐκ ἔστιν ὑμῖν τοῖς δικασταῖς ἄλφιστα,
1360 εἰ μὴ καταγνώσεσθε ταύτην τὴν δίκην·
τοῦτον τί δράσεις, εἰπέ, τὸν ξυνήγορον;

1346 τοιαῦτά μ' ἔδρων Kust.] ταυτί μ' ἔδρων ΓΔΘ.

δ' οὐκ Kust.] δὲ τοῦτ' οὐκ ΓΔΘ.

ἠσθόμην] ἠδαιν ΓΔΘ. 1348 σκιάδειον

ΓΔΘ. γρ. καὶ σκιάδιον Γ. 1350 δύο

Kust.] δύο ΔΘ. 1351 λέγων] μακρὰς

ΓΔΘ. in Γ superscr. ἢ λέγων κείμενον.

1352 τοῦτο θ' ὁ τὸν ΓΔ. Quod nihil aliud est quam

τοῦθ' ὁ τὸν. 1357 νυνδὲ Seidlerus. Libri

νῦν δὲ. οἷς

1359 ἡμῖν ΔΘ. ταῖς Γ.

ΔΗΜΟΣ.

ἄρας μετέωρον ἐς τὸ βάραθρον ἐμβαλιῶ,
ἐκ τοῦ λάρυγγος ἐκκρεμάσας Ὑπέρβολον.

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

τουτὶ μὲν ὀρθῶς καὶ φρονίμως ἤδη λέγεις·
1365 τὰ δ' ἄλλα, φέρ' ἴδω, πῶς πολιτεύσει φράσον.

ΔΗΜΟΣ.

πρῶτον μὲν ὁπόσοι ναῦς ἐλαύνουσιν μακρὰς,
καταγομένοις τὸν μισθὸν ἀποδώσω ἄντελῃ.

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

πολλοῖς γ' ὑπολίσποις πυγιδίοισιν ἐχαρίσω.

ΔΗΜΟΣ.

ἔπειθ' ὁ πολίτης ἐντεθεὶς ἐν καταλόγῳ
1370 οὐδείς κατὰ σπονδὰς μετεγγραφήσεται,
ἀλλ' ὡσπερ ἦν τὸ πρῶτον ἐγγεγράψεται.

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

τουτ' ἔδακε τὸν πόρπακα τὸν Κλεωνύμου.

ΔΗΜΟΣ.

οὐδ' ἀγοράσάγένης οὐδείς ἐν ἀγορᾷ.

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

ποῦ δῆτα Κλεισθένης ἀγοράσει καὶ Στρατῶν;

ΔΗΜΟΣ.

1375 τὰ μειράκια ταυτὶ λέγω, τὰν τῷ μύρῳ,
ἃ στωμυλεῖται τοιαυτὰ καθήμενα·

1362 εἰς] ἐς ΓΘ.

1366 ἐλαυνῶσι ΔΘ.

1369 ἐντιθεὶς (γρ. ἐντεθεὶς) Γ. ἐντιθεὶς Θ.

1370 σπονδὰς Γ. σπονδὰς Θ. μεταγγραφήσεται
Kust.] μετεγγραφήσεται Δ.

1371 ἐγγράψεται Δ.

1372 ἔδακνε Δ. ἔδακνε Θ.

1373 δ' ἀγένης ΔΘ. ἐν ἀγορᾷ ΓΔΘ.

σοφός γ' ὁ Φαίαξ, δεξιῶς τ' οὐκ ἀπέθανε.
 συνερκτικὸς γάρ ἐστι καὶ περαντικὸς,
 καὶ γνωμοτυπικὸς καὶ σαφῆς καὶ χρουστικὸς,
 1380 καταληπτικὸς τ' ἄριστα τοῦ θορυβητικοῦ.

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

οὐκουν καταδακτυλικὸς σὺ τοῦ λαλητικοῦ;

ΔΗΜΟΣ.

μὰ Δί', ἀλλ' ἀναγκάσω κυνηγετεῖν ἐγὼ
 τούτους ἅπαντας, παυσαμένους ψηφισμάτων.

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

ἔχε νυν ἐπὶ τούτοις τούτον τὸν ὀκλαδίαν,
 1385 καὶ παῖδ' ἐνόρχην, ὅσπερ οἴσει τόνδε σοι·
 κἄν που δοκῇ σοι, τοῦτον ὀκλαδίαν ποιεῖ.

ΔΗΜΟΣ.

μακάριος ἐς τὰρχαῖα δὴ καθίσταμαι.

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

φήσεις γ', ἐπειδὴν τὰς τριακοντούτιδας
 σπονδὰς παραδῶ σοι. δεῦρ' ἔθ' αἱ Σπονδαὶ ταχύ.

ΔΗΜΟΣ.

1390 ὦ Ζεῦ πολυτίμηθ', ὡς καλά· πρὸς τῶν θεῶν,
 ἔξεστιν αὐτῶν κατατριακοντούτισαι;
 πῶς ἔλαβες αὐτὰς ἔτεόν;

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

οὐ γὰρ ὁ Παφλαγῶν

1377 δεξιῶς ἐμάνθανε ΔΘ. γρ. τ' οὐκ ἀπέθανε Θ.

1383 τούτοις Δ. ^υτούτοις Θ. παυσαμένοις Δ et
 superscr. ους Θ.

1385 ἐνορχιν Θ. ^{ην}ἐνορχιν Γ.

1386 πόει ΓΔΘ.

1387 καθίσταμαι] γρ. κἀθημαι Γ.

1389 ἔθι ΔΘ.

1392 ἔλαβες ταύτας ΓΔΘ.

ἀπέκρῦπτε ταύτας ἔνδον, ἵνα σὺ μὴ λάβοις;
 νῦν οὖν ἐγὼ σοι παραδίδωμ' εἰς τοὺς ἀγροὺς
 1395 αὐτὰς ἵέναι λαβόντα.

ΔΗΜΟΣ.

τὸν δὲ Παρλαγόνα,
 ὃς ταῦτ' ἔδρασεν, εἶφ' ὅ τι ποιήσεις κακόν.

ΑΓΟΡΑΚΡΙΤΟΣ.

οὐδὲν μέγ' ἀλλ' ἢ τὴν ἐμὴν ἔξει τέχνην·
 ἐπὶ ταῖς πύλαις ἀλλαντοπωλήσει μόνος,
 τὰ κύνεια μιγνύς τοῖς ὀνείοις πράγμασι,
 1400 μεθύων τε ταῖς πόρναισι λοιδορήσεται,
 καὶ τῶν βαλανείων πίεται τὸ λούτριον.

ΔΗΜΟΣ.

εὖ γ' ἐπενόησας οὐπὲρ ἔστιν ἄξιος,
 πόρναισι καὶ βαλανεῦσι διακεκραγῆναι,
 καὶ σ' ἀντὶ τούτων ἔς τὸ προτανεῖον καλῶ
 1405 ἔς τὴν ἔδραν θ', ἵν' ἐκεῖνος ἦν ὁ φαρμακός.
 ἔπου δὲ ταυτηνὴ λαβὼν τὴν βατραχίδα·
 κάκεῖνον ἐκφερέτω τις ὡς ἐπὶ τὴν τέχνην,
 ἵν' ἴδωσιν αὐτὸν, οἷς ἔλωβᾷθ', οἱ ξένοι.

1399 πράγμασι ΔΘ.

1400 τε] δὲ ΓΔΘ.

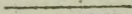
1401 βαλανείων πίεται τὸ λούτριον ΓΔΘ.

1403 διακεκραγῆναι ΔΘ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Ν Ε Φ Ε Λ Α Ι.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ΘΕΡΑΠΩΝ ΣΤΡΕΨΙΑΔΟΥ.

ΜΑΘΗΤΑΙ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ΧΟΡΟΣ ΝΕΦΕΛΩΝ.

ΔΙΚΑΙΟΣ ΛΟΓΟΣ.

ΑΔΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ.

ΠΑΣΙΑΣ, δανειστής.

ΑΜΥΝΙΑΣ, δανειστής.

ΜΑΡΤΥΣ.

ΧΑΙΡΕΦΩΝ.

Τ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Τὸ δράμα τὸ τῶν Νεφελῶν κατὰ Σωκράτους γέγραπται τοῦ φιλοσόφου ἐπίτηδες ὡς κακοδιδασκαλοῦντος τοὺς νέους Ἀθήνησι, τῶν κωμικῶν πρὸς τοὺς φιλοσόφους ἐχόντων τινὰ ἀντιλογίαν· οὐχ, ὡς τινες, δι' Ἀρχέλαον τὸν Μακεδόνων βασιλέα, ὅτι προὔκρινεν αὐτὸν Ἀριστοφάνους. ὁ χορὸς δὲ ὁ κωμικὸς εἰσήρχετο ἐν τῇ ὀρχήστρᾳ τῷ νῦν λεγομένῳ λογίῳ. καὶ ὅτε μὲν πρὸς τοὺς ὑποκριτὰς διελέγετο, εἰς τὴν σκηνὴν ἑώρα· ὅτε δὲ ἀπελθόντων τῶν ὑποκριτῶν τοὺς ἀναπαίστους διεξίημι, πρὸς τὸν δῆμον ἀπεστρέφετο· καὶ τοῦτο ἐκαλεῖτο στροφή. ἦν δὲ τὰ ἱαμβεῖα τετράμετρα. εἶτα τὴν ἀντίστροφον ἀποδόντες, πάλιν τετράμετρον ἐπέλεγον ἴσων στίχων. ἦν δὲ περὶ τὸ πλεῖστον ἰς'. ἐκαλεῖτο δὲ ταῦτα ἐπιρρήματα. ἡ δὲ ὅλη πάροδος τοῦ χοροῦ ἐκαλεῖτο παράβασις. Ἀριστοφάνης ἐν Ἰππεῦσιν,

ἦν μὲν τις ἀνὴρ τῶν ἀρχαίων κωμωδοδιδάσκαλος,
ὅς ἡμᾶς

ἠνάγκαζε λέξοντας ἔπη πρὸς τὸ θέατρον παραβῆναι.

Α Λ Λ Ω Σ.

Φασὶ τὸν Ἀριστοφάνην γράψαι τὰς Νεφέλας ἀναγκασθέντα ὑπὸ Ἀνύτου καὶ Μελήτου, ἵνα διασκέψαιτο ποῖοί τινες εἶεν Ἀθηναῖοι κατὰ Σωκράτους ἀκούοντες. ἠύλαβοντο γὰρ, ὅτι πολλοὺς εἶχεν ἐραστὰς, καὶ μάλιστα τοὺς περὶ Ἀλκιβιάδην, οἳ καὶ ἐπὶ

τοῦ δράματος τούτου μηδὲ νικῆσαι ἐποίησαν τὸν ποιη-
τὴν. ὁ δὲ πρόλογός ἐστι τῶν Νεφελῶν ἀρμοδιώτατα
καὶ δεξιιώτατα συγκείμενος. πρεσβύτης γὰρ ἐστὶν
ἄγροικος ἀχθόμενος παιδὶ ἀστικοῦ φρονήματος γέ-
μοντι καὶ τῆς εὐγενείας εἰς πολυτέλειαν ἀπολελαυκότι.
ἡ γὰρ τῶν Ἀλκμαιωνιδῶν οἰκία, ὅθεν ἦν τὸ πρὸς μη-
τρὸς γένος ὁ μειρακίσκος, ἐξ ἀρχῆς, ὡς φησὶν Ἡρόδο-
τος, τεθριπποτρόφος ἦν, καὶ πολλὰς ἀνηρημένη νίκας,
τὰς μὲν Ὀλυμπίασι, τὰς δὲ Πυθοῖ, ἐνίας δὲ Ἰσθ-
μοῖ καὶ Νεμέα καὶ ἐν ἄλλοις ἀγῶσιν. εὐδοκιμοῦσαν
οὖν ὄρων ὁ νεανίσκος ἀπέκλινε πρὸς τὸ ἦθος τῶν
πρὸς μητρὸς προγόνων.

Α Λ Λ Ω Σ.

Πρεσβύτης τις Στρεψιάδης ὑπὸ δανείων καταπο-
νούμενος διὰ τὴν ἵπποτροφίαν τοῦ παιδός, δεῖται
τούτου, φοιτήσαντα ὡς τὸν Σωκράτην μαθεῖν τὸν
ἥττονα λόγον, εἴ πως δύναίτο τὰ ἄδικα λέγων ἐν τῷ
δικαστηρίῳ τοὺς χρήστας νικᾶν καὶ μηδενὶ τῶν δανει-
σιῶν μηδὲν ἀποδοῦναι. οὐ βουλομένου δὲ τοῦ μειρα-
κίσκου, διαγνοὺς αὐτὸς ἐλθὼν μανθάνειν, μαθητὴν
τοῦ Σωκράτους ἐκκαλέσας τινὰ διαλέγεται. ἐκλυθείσης
δὲ τῆς διατριβῆς, οἳ τε μαθηταὶ κύκλῳ καθήμενοι
πιναροὶ συνορῶνται καὶ αὐτὸς ὁ Σωκράτης ἐπὶ κρε-
μάθρας αἰωρούμενος καὶ ἀποσκοπῶν τὰ μετέωρα θεω-
ρεῖται. μετὰ ταῦτα τελεῖ παραλαβὼν τὸν πρεσβύτην,
καὶ τοὺς νομιζομένους παρ' αὐτῷ θεοὺς, Ἄερα, προσ-
έτι δὲ καὶ Αἰθέρα καὶ Νεφέλας κατακαλεῖται. πρὸς
δὲ τὴν εὐχὴν εἰσέρχονται Νεφέλαι ἐν σχήματι χοροῦ

καὶ φυσιολογήσαντος οὐκ ἀπιθάνως τοῦ Σωκράτους ἀποκαταστᾶσαι πρὸς τοὺς θεατὰς περὶ πλειόνων διαλέγονται. μετὰ δὲ ταῦτα ὁ μὲν πρεσβύτης διδασκόμενος ἐν τῷ φανερωῷ τινὰ τῶν μαθημάτων γελωτοποιεῖ· καὶ ἐπειδὴ διὰ τὴν ἀμαθίαν ἐκ τοῦ φροντιστηρίου ἐκβάλλεται ἄγων πρὸς βίαν τὸν υἱὸν συνίστησι τῷ Σωκράτει. τούτου δὲ ἐξαγαγόντος αὐτῷ ἐν τῷ θεάτρῳ τὸν ἄδικον καὶ τὸν δίκαιον λόγον, διαγωνισθεὶς ὁ ἄδικος πρὸς τὸν δίκαιον λόγον, καὶ παραλαβὼν αὐτὸν ὁ ἄδικος λόγος ἐκδιδάσκει. κομισάμενος δὲ αὐτὸν ὁ πατήρ ἐκπεπονημένον ἐπηρεάζει τοῖς χρήσταις, καὶ ὡς κατωρθωκῶς, εὐωχεῖ παραλαβῶν. γενομένης δὲ περὶ τὴν εὐωχίαν ἀντιλογίας, πληγὰς λαβὼν ὑπὸ τοῦ παιδὸς βοὴν ἴστησι, καὶ προσκαταλαλούμενος ὑπὸ τοῦ παιδὸς ὅτι δίκαιον τοὺς πατέρας ὑπὸ τῶν υἱῶν ἀντιτύπτεσθαι, ὑπεραλγῶν διὰ τὴν πρὸς τὸν υἱὸν σύγκρουσιν ὁ γέρον, κατασκάπτει καὶ ἐμπίρησι τὸ φροντιστήριον τῶν Σωκρατιστῶν. τὸ δὲ δρᾶμα τῶν πάνυ δυνατῶς πεπονημένων.

Α Λ Λ Ω Σ.

Πατήρ τὸν υἱὸν σωκρατίζειν βούλεται·
καὶ τῆς περὶ αὐτὸν ψυχρολογίας διατριβὴν
ικανὴν, λόγων ἀπόνοια πρὸς τὸνναντίον.
χορὸν δὲ Νεφελῶν ὡς ἐπωφελῆ λέγων,
καὶ τὴν ἀσέβειαν Σωκράτους διεξιὼν·
ἄλλαι θ' ὑπ' ἀνδρὸς . . κατηγορίαι πικραὶ,
καὶ τῶν μαθητῶν εἰς πατραλοίας ἐκτόπως.
εἴτ' ἐμπυρισμὸς τῆς σχολῆς τοῦ Σωκράτους.

Τὸ δὲ δράμα τοῦτο τῆς ὄλης ποιήσεως κάλλιστον εἶναι φησι καὶ τεχνικώτατον.

Αἱ πρῶται Νεφέλαι ἐν ἄστει ἐδιδάχθησαν ἐπὶ ἄρχοντος Ἰσάρχου, ὅτε Κρατῖνος μὲν ἐνίκα Πυτίνην, Ἀμειβίας δὲ Κόννην. διόπερ Ἀριστοφάνης διαρρομφεῖς παραλόγως ᾤθη δεῖν ἀναδιδάξας τὰς δευτέρας ἀπομέμφεσθαι τὸ θέατρον. ἀποτυχὼν δὲ πολὺ μᾶλλον καὶ ἐν τοῖς ἔπειτα οὐκέτι τὴν διασκευὴν εἰσήγαγεν. αἱ δὲ δευτέραι Νεφέλαι ἐπὶ Ἀμεινίου ἄρχοντος.

Τοῦτο ταυτὸν ἔστι τῷ προτέρῳ. δισκευάσται δὲ ἐπὶ μέρους ὡς ἂν δὴ ἀναδιδάξαι μὲν αὐτὸ τοῦ ποιητοῦ προθυμηθέντος, οὐκέτι δὲ τοῦτο δι' ἣν ποτε αἰτίαν ποιήσαντος. καθόλου μὲν οὖν σχεδὸν παρὰ πᾶν μέρος γεγενημένη διόρθωσις. τὰ μὲν γὰρ περιήρηται, τὰ δὲ πέπλεκται, καὶ ἐν τῇ τάξει καὶ ἐν τῇ τῶν προσώπων διαλλαγῇ μετεσχημάτισται. ἂ δὲ ὀλοσχερῆ τῆς διασκευῆς τοιαῦτα ὄντα τετύχηκεν, αὐτίκα ἢ παράβασις τοῦ χοροῦ ἡμειπται, καὶ ὅπου ὁ δίκαιος λόγος πρὸς τὸν ἄδικον λαλεῖ, καὶ τελευταῖον ὅπου καλεται ἡ διατριβὴ Σωκράτους.

Τὴν μὲν κωμωδίαν καθῆκε κατὰ Σωκράτους, ὡς τοιαῦτα νομίζοντος, καὶ Νεφέλας καὶ Ἄερα καὶ τί γὰρ ἀλλ' ἢ ξένους εἰσάγοντος δαίμονας. χορῶ δὲ ἐχρήσατο Νεφελῶν πρὸς τὴν τοῦ ἀνδρὸς κατηγορίαν, καὶ διὰ τοῦτο οὕτως ἐπεγράφη. διτταὶ δὲ φέρονται Νεφέλαι. οἱ δὲ κατηγορήσαντες Σωκράτους Μέλητος καὶ Ἄνυτος.

ΘΩΜΑ ΤΟΥ ΜΑΓΙΣΤΡΟΣ.

Ἄνυτος καὶ Μέλητος Σωκράτει τῷ Σωφρονίσκου βασκίησαντες καὶ αὐτὸν μὴ δυνάμενοι βλάψαι ἀργύριον ἱκανὸν Ἀριστοφάνει δεδώκασιν, ἵνα δρᾶμα κατ' αὐτοῦ συστήσῃται. καὶ ὃς πεισθεὶς γέροντά τινα Στρεψιάδην καλούμενον ἐπλάσατο ὑπὸ χρεῶν πιεζόμενον, ἃ δὴ ἀνηλώκει περὶ τὴν τοῦ παιδὸς Φειδιππίδου ἵπποτροφίαν. οὕτω δὲ τούτων ἐχόντων, μὴ ἔχων ὁ Στρεψιάδης τί ποιήσει περὶ τὰ χρέα, βουλευέται προσαγαγεῖν τῷ Σωκράτει τὸν ἑαυτοῦ παῖδα, ἵνα παρ' αὐτοῦ τὸν ἄδικον μάθῃ λόγον, καὶ οὕτω τοὺς δανειστὰς ἀποκρούσῃται. Φειδιππίδης μὲν οὖν, πολλὰ δεηθέντος τοῦ πατρὸς, προσελθεῖν οὐκ ἐπέισθη ἀποτυχὼν δὲ ὁ πρεσβύτης τῆς ἐπ' ἐκείνου ἐλπίδος καὶ οὐκ ἔχων ὅστις καὶ γένηται, εἰς δεύτερον εἶδε πλοῦν. οὐδὲν γὰρ τῆς ἡλικίας φροντίσας οὐδ' ἐνθυμηθεὶς εἴ τισιν ἄτοπος δόξειεν ἀνὴρ ἐπὶ γήραος οὐδὲ μανθάνειν καθάπερ κομιδῇ νέος ἀρχόμενος, ἀλλ' εἰς ἐν ἀφερωρακῶς μόνον ἐκεῖνο, ἐὰν ἄρα οἷός τε γένηται τοὺς δανειστὰς διὰ πειθοῦς ἀποστειρῆσαι τὰ χρήματα, αὐτὸς πρόσεισι τῷ Σωκράτει. οὐκ ἔχων δὲ ὑπηρετοῦντα τῇ νοήσει τὸν νοῦν, ἀλλὰ τοιοῦτος ὢν οἷς ἐμάνθανεν, οἷος καὶ πρὶν τῆς παιδείας ἐφῆφθαι, αὐτὸς μὲν ἀπέγνω παιδεύεσθαι, προσελθὼν δὲ τῷ παιδί καὶ αὐτῆς πολλαῖς πέπεικε ταῖς δεήσεσιν ἕνα τῶν Σωκράτους ὁμιλητῶν γενέσθαι. ὁ δὲ καὶ γέγονε καὶ μεμάθηκε. συνίσταται δὲ τὸ δρᾶμα ἐκ χοροῦ Νεφέλων. ἔχει δὲ κατηγορίαν τοῦ Σωκράτους, ὅτι τοὺς συνήθεις θεοὺς ἀφείδαι καὶ ἐνόμιζε δαιμόνια, Ἀέρα καὶ Νεφέλας καὶ τὰ τοιαῦτα.

ΣΟΦΙΑ ΛΑΛΩΣ.

Πρεσβύτες τις Στρεψιάδης ὑπὸ δανείων καταπο-
 νούμενος διὰ τὴν ἵπποτροφίαν τοῦ παιδὸς δεῖται τού-
 του φοιτήσαντα εἰς τὸν Σωκράτην μαθεῖν τὸν ἄδικον
 λόγον, ὅπως μηδενὶ τῶν δανειστῶν μηδὲν ἀποδώσῃ.
 μὴ βουλομένου δὲ τοῦ παιδὸς εἰσέρχεται αὐτός. καὶ
 μὴ δυνάμενος μαθεῖν διὰ τὸ γῆρας ἐκδιώκεται. ὑπο-
 στρέψας δὲ καὶ τῷ υἱῷ πείσας ἤγαγεν αὐτὸν τῷ Σω-
 κράτει, ὃς καλέσας τὸν δίκαιον λόγον καὶ ἄδικον καὶ
 αἴρεσιν τῷ νέῳ δοὺς ἐκλέξασθαι, διδάσκει ἐκείνον
 τὸν ἄδικον λόγον. μαθὼν δὲ ὁ υἱὸς ὅπερ ἐβούλετο ὁ
 πατήρ καὶ τὴν παχύτητα ἐκείνου καταγνοὺς τύπτει
 τὸν πατέρα αὐτὸν ἐστιῶντα. ὁ δὲ ἀλγήσας διὰ τὴν τοῦ
 παιδὸς ἀσέβειαν ἀπελθὼν κατακαίει τὸ φρονιστήριον,
 νομίσας Σωκράτην αἴτιον τῆς ἀσεβείας τοῦ παιδὸς
 εἶναι. κατηγορεῖ δὲ ἐνταῦθα τοῦ Σωκράτους ὡς ἀσε-
 βοῦς καὶ ξένους θεοὺς ἐπεισάγοντος, ἀφέντος τοὺς
 συνήθεις. ἐπιγράφεται δὲ Νεφέλαι, διότι παρεισά-
 γεται χορὸς Νεφελῶν ὁμιλῶν Σωκράτει, ἃς ἐνόμιζε
 θεὰς, ὡς Ἀριστοφάνης κατηγορεῖ. ὁ γὰρ Ἄνυτος καὶ
 Μέλητος φθονοῦντες Σωκράτει καὶ μὴ δυνάμενοι
 ἄλλως βλεῖναι ἢ φανερωῶς κατηγορῆσαι μεγάλου ὄντος
 ἱκανὸν ἀργύριον δεδώκασιν Ἀριστοφάνει ταύτην τὴν
 κωμῶδιαν κατ' ἐκείνου γράψαι. τὰ δὲ πρόσωπα
 Στρεψιάδης, Φειδιππίδης, μαθητῆς Σωκράτους, Σω-
 κράτης, χορὸς Νεφελῶν, δίκαιος λόγος, ἄδικος λόγος,
 Πασίας δανειστῆς, μάστις.

DE
DUPLICI NUBIUM EDITIONE.

(Ex commentatione de Aristophanis fragmentis
p. 15 — 23.)

Duas Nubium editiones extitisse testes praeter alios habemus duo gravissimos, Eratosthenem et Athenaeum, viros in veteris comoediae historia eximie versatos. Earum primam constat archonte Isarcho in scenam fuisse productam, olympiadis undenonagesimae anno primo, successu minus quam poeta speraverat felici: prima enim praemia ad Cratini Pytinam et, quae in cognato Nubibus argumento versata est, Connun Amipsiae iudicum sententiis sunt delata, ultimus locus Aristophani datus. Quam iudicii quae videbatur iniquitatem quam graviter ferret Aristophanes, in parabasi Vesparum, quam fabulam proximo post Nubes anno archonte Aminia docuit, spectatorum accusavit hebetudinem, qui ingeniosis et subtilibus inventis suis iustum pretium statuere nescivissent. Ut enim omnino de poesi sua admodum magnifice sensit Aristophanes, ita Nubes praecipuo in loco habuisse videtur: ut non mirandum sit poetam, non abiecta spe fabulae aliquando meliore cum fortuna docendae, novam eamque aliquot partibus mutatam parasse editionem, quae

etiam nunc superest. Ea vero magnopere dubitatur an nunquam in scenam prodierit. De qua re quae Eratosthenis fuerit sententia ex scholio ad v. 552. cognoscitur, Ἐρατοσθένης δέ φησι Καλλιμάχον ἐγκαλεῖν ταῖς διδασκαλίαις, ὅτι φέρουσιν ὕστερον τρίτω ἔτει τὸν Μαρικᾶν τῶν Νεφέλων, σαφῶς ἐνταῦθα εἰρημένον ὅτι πρότερον καθεῖται. λανθάνει δ' αὐτὸν, φησὶν, ὅτι ἐν μὲν ταῖς διδαχθείσαις οὐδὲν τοιοῦτον εἶρηκεν, ἐν δὲ ταῖς ὕστερον διασκευασθείσαις εἰ λέγεται, οὐδὲν ἄτοπον. αἱ διδασκαλῖαι δὲ δῆλον ὅτι τὰς διδαχθείσας φέρουσι. Apparet ex his Eratosthenem Nubes alteram inter dramata ἀδίδακτα retulisse, qualia non pauca fuerunt comicorum. Huic adversa fronte repugnat scriptor ignotus argumenti quod in Bekkeri editione quintum numeratur, Ἀριστοφάνης ἀπορριφθεὶς παραλόγως ᾤθηθῆ δεῖν ἀναδιδάξας τὰς δευτέρας ἀπομέμφεσθαι τὸ θέατρον. ἀποτυγῶν δὲ πολὺ μᾶλλον καὶ ἐν τοῖς ἔπειτα οὐκέτι τὴν διασκευὴν εἰσήγαγεν. αἱ δὲ δευτέραι Νεφέλαι ἐπὶ Ἀμεινίου ἄρχοντος. quocum consentire videtur sive idem sive alius qui annotationem ceterum perineptam scripsit ad v. 31. τρεῖς μναῖ διφρίσκου καὶ τροχοῖν Ἀμννία, ubi archontem Aminiam notari existimat. Sed haec de fabula iterum in scenam commissa narratio grammaticorum error esse videtur, qui nisi ex prava versus illius interpretatione originem traxit, hanc etiam causam habere potuit, quod quum in utraque parabasi, et Vespasum et secundarum Nubium, spectatores reprehendere (ἀπομέμφεσθαι τὸ θέατρον) viderent poetam, Vespas, quae archonte Aminia docta est, cum altera Nubium editione confunderent, quae nunquam in scenam producta fuit nec potest ante olympiadis undenagesimae annum quartum facta haberi: de quo dixit Hermannus in praefatione p. XXI. Sed

haec pluribus persequi alienum ab hoc loco iudicamus, ubi illud tantum agendum nobis est ut alterius ad priorem editionem eam fuisse ostendamus rationem, ut recte tanquam nova fabula in indicem dramatum referri potuerit. Id vero demonstratu non est difficile. Praeter enim quam quod parabasis aperte nova est, etiam in aliis fabulae partibus non pauca mutata esse narrat scriptor argumenti septimi, τοῦτο ταυτόν ἐστὶ τῷ προτέρῳ. διεσκευάσται δὲ ἐπὶ μέρους ὡς ἂν δὴ ἀναδιδάξαι μὲν αὐτὸ τοῦ ποιητοῦ προθυμηθέντος, οὐκέτι δὲ τοῦτο δι' ἣν ποτε αἰτίαν ποιήσαντος. καθόλου μὲν οὖν σχεδὸν παρὰ πᾶν μέρος γεγενημένη διόρθωσις. τὰ μὲν γὰρ περιήρηται, τὰ δὲ πέπλεκται, καὶ ἐν τῇ τάξει καὶ ἐν τῇ τῶν προσώπων διαλλαγῇ μετεσχημάτισται. ἃ δὲ ὀλοσχερῇ τῆς διασκευῆς τοιαῦτα ὄντα τετύχηκεν, αὐτίκα ἢ παράβασις τοῦ χοροῦ ἡμειπται, καὶ ὅπου ὁ δίκαιος λόγος πρὸς τὸν ἄδικον λαλεῖ, καὶ τελευταῖον ὅπου καίεται ἢ διατριβὴ Σωκράτους. Videtur autem editio prior admodum mature ex manibus hominum evanuisse: nam et perpauca eaque dubia fragmenta supersunt quae ad eam referantur et semel tantum πρότεροι Νεφέλαι diserte memorantur, apud Athenaeum IV. p. 171 e. Ubi qui appositi sunt versus quoniam etiam nunc in secundis Nubibus exstant, Brunckio aliisque vel προτέραις in δευτέραις mutare vel Athenaeum memoriae lapsus arguere placuit. Qui non cogitasse videntur Athenaeum fortasse nihil aliud significare voluisse quam se, quum illa scriberet, priorum Nubium exemplar versasse, alterarum non inspexisse: quemadmodum si alibi δευτέρας nominat, minime sequitur non eadem in prioribus lecta fuisse, quod necessario sunere debent qui Brunckii consecantur opinionem. Quae praeterea de Nubibus cir-

cumferuntur fragmenta ob hanc solam causam ad priorem editionem referuntur, quod in posteriore, quae superest, non sunt inventa. In quo genere facile intellectu est quam proclivis sit ad errandum via. Nam quum prima Nubium editio cum tot aliis comici fabulis interierit, perdifficile est discernere quid vere quidve memoriae errore ex Nubibus attulerint grammatici. Vellemus igitur omnia tantum ab externa specie sua haberent commendationis quantum qui ab Photio versus servatus est in lexico p. 398, 11. Πάρνηθ: τὸ ὄρος Θηλυκῶς.

Ἐς τὴν Πάρνηθ' ὀργισθεῖσαι φροῦσαι κατὰ τὸν Λυκαβηττόν.

Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. καὶ ἐξῆς. Quod dicit καὶ ἐξῆς, videri potest ad versum fabulae superstitis spectasse 323.

βλέπε νυν δευρὶ πρὸς τὴν Πάρνηθ' • ἤδη γὰρ ὄρω κατιούσας ἤσυχῆ αὐτάς.

ex quo consequeretur utrumque in prima editione versum lectum fuisse. Ceterum quod ad scripturam versus illius attinet, necessaria emendatio est καὶ τὸν Λυκαβηττόν: nisi forte Parnethi superimpositus fuit Lycabettus, quemadmodum Pelio Ossa.

Minus certa haberi possunt quae Suidas in v. πηνίον protulit, πηνίον: ζῶον ὁμοιον κώνωπι. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις

Κείσεσθον ὡσπερ πηνίω βινουμένω, ἀντὶ τοῦ ξηροῦ. σκώπτει γὰρ τοὺς περὶ Χαιρεφῶντα εἰς ξηρότητα καὶ ἀσθένειαν. Facilis enim ad Nubes, in qua Chaerephontis quaedam partes sunt, ab aliis fabulis aberratio fuit, in quibus exagitatam illum esse novimus: cuiusmodi errore haud dubie etiam scholiasta Pacis in codice Veneto ad v. 347. de Phormione scripsit,

αὐτοῦ μέμνηται ὁ κωμικὸς ἐν Ἰππεῦσι (v. 565.) καὶ Νεφέλαις καὶ Βαβυλωνίοις, Nubes pro Lysistrata (v. 804.) nominans. De Chaerephonte autem vetusti scholii ad Platonem auctor p. 331. ed. Bekker., qui studiose conquisivit quae comici in Chaerephontem dicitur iecissent, quatuor nominat Aristophanis fabulas, unam superstitem Aves, perditas tres, Telmesenses, Dramata, Horas. Si tamen vera retulit Suidas, perspicuum est versui illi vix in alia quam extrema Nubium parte locum fuisse. Brevius fragmentum, fortasse ex parabasi sumptum, servavit Athenaeus XI. p. 479 c. κοτυλίσκος δὲ καλεῖται ὁ ἱερὸς τοῦ Διονύσου κρατηρίσκος καὶ οἷς χέονται οἱ μύσται, ὡς Νικανδρὸς φησιν ὁ Θνατειρηνὸς, παρατιθέμενος τὸ ἐκ Νεφελῶν Ἀριστοφάνους „Μηδὲ στείρω κοτυλίσκους.“ Tria verba οὐ μετὸν αὐτῶ ex Nubibus prostant apud Suidam in h. v. explicata per οὐκ ἔξὸν αὐτῶ. Sed idem μετὸν αὐτῶ ex Ecclesiazusarum v. 694. consignavit in v. μετόν. Nec dubitatione vacua sunt quae apud Antiatticistam Bekkeri leguntur p. 98, 1. ζυμήσασθαι: Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. et p. 105, 2. κόλασμα: Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. parum enim accuratus ille grammaticus est, qui, ne iam alia commemorem, p. 97, 14. ἐκπερδικίσαι attulit ex Ecclesiazusis, quod legitur in Avibus v. 773. ἐπανορθώσασθαι p. 96, 25. ex Thesmophoriazusis, quod ad Lysistratae versum 528. pertinere videtur, ubi hodie legitur ἐπανορθώσαιμεν ἂν ὑμᾶς. καταλαλεῖν p. 102, 15. ex Γήρα, quod exstat in Ranis, in Γήρα autem fortasse non lectum fuit. ὀβολίας ἄρτους p. 111, 7. ex Πελαργοῖς, quod ad Γεωργοὺς potius pertinere videbitur, si Athenaeum compares III. p. 111 b. Illud vero plane imperite ab quibusdam factum, quod ad diversam

nescio quam scripturam Nubium versus 1063. (Πηλεὺς ἔλαβε διὰ τοῦτο τὴν μάχαιραν) retulerunt Photii verba p. 428, 3. Πηλέως μάχαιρα: παροιμία· ταύτην ἀναγράφει καὶ Ἀριστοφάνης οὕτως· μέγα φρονεῖ μᾶλλον ἢ Πηλεὺς ἐν τῇ μάχαιρῃ. ex ipso enim verbo ἀναγράφει apertum est non comicum, qui potius κεχοῦσθαι de more dicendus fuisset, sed grammaticum designari Aristophanem, qui in libro de ἀμέτροις παροιμίαις de proverbio illo videtur exposuisse. Non magis scholii ad Theocriti V, 118. ullus usus est, ἐκάθηρεν: ἀντὶ τοῦ ἔτυπτε καὶ ἐξέδειρε. καὶ Ἀριστοφάνης, πέδει τὰς πλευρὰς καὶ ἐκάθηρεν. Pertinent haec ad Nubium v. 1379. κᾶπειτ' ἔφλα με κᾶσπόδει κᾶπνιγε κᾶπέτριβεν. cui adscripta fuit verbi ἐσπόδει explicandi caussa grammatici annotatio τὰς πλευρὰς ἐκάθηρε. Hanc tanquam poetae verba amplexus est imperitus scholiasta, similis Lycopeno, cuius libellum bene fecit Hermannus quod edere non dedignatus est, in appendice libri de grammatica Graeca p. 353 — 391. Est enim ad multas quaestiones utile quibus modis ineptiverint grammatici cognosse.

Superest iam unum de prioribus, ut ferunt, Nubibus fragmentum, quo quum non aliud ab hac fabula alienius inveniri existimem, ultimum tractandum reservavi. Proditum autem illud est ab Diogene Laertio in principio vitae Socratis (II, 18.), cuius locum operae pretium est apponi integrum, Σωκράτης Σωφρονίσκου μὲν ἦν υἱὸς λιθουργοῦ καὶ Φαιναρέτης μαίας, ὡς καὶ Πλάτων ἐν Θεαιτήτῳ φησὶν, Ἀθηναῖος, τῶν δῆμιων Ἀλωπεκῆθεν. ἰδόμεναι δὲ συμποιεῖν Εὐριπίδῃ. ὅθεν Μνησίλοχος οὕτω φησὶ „Φρύγες ἐστὶ καινὸν δρᾶμα τοῦτ' Εὐριπίδου, ᾧ Σωκράτης τὰ φρύγανα ὑποτίθησι.“ καὶ πάλιν

„Εὐριπίδης σωκρατογόμφους.“ καὶ Καλλίας
Πεδήταις

α. τί δὴ σὺ σεμνὴ καὶ φρονεῖς οὕτω μέγα;

β. ἔξεστι γάρ μοι· Σωκράτης γὰρ αἴτιος.

Ἀριστοφάνης Νεφέλαις

Εὐριπίδης δ' ὁ τὰς τραγωδίας ποιῶν

τὰς περιλαλούσας οὕτως ἔστι τὰς σοφάς.

Magnam haec offensionem eo habent quod qui ex Aristophane afferuntur versus alieni videntur ab Diogenis proposito, qui veterum comicorum testimoniis hoc vult comprobare, Euripidem in tragoediis scribendis nonnihil ab Socrate esse adiutum. Quod quum intellexisset Valckenarius, in Diatriba de Euripidis fragmentis p. 14. *Εὐριπίδου* corrigi iussit, cuius loco propius ad codicum scripturam *Εὐριπίδη* poni potuisse alii animadverterunt. Mihi vero utraque praepostera correctio videtur. Pervulgata Athenis fuit opinio, ex intima quae Socrati cum Euripide intercessit necessitudine orta, tragicum in eligendis fabularum argumentis et fingendis moribus sermonibusque personarum, quas plus iusto philosophantes introducebat, Socratis uti opera et consilio: quod praeter comicos ab Diogene memoratos dicere videtur Antiphanes apud Athenaeum IV. p. 134 c. ὁ τὰ κεφάλαια συγγράφων *Εὐριπίδη*. sed integras tragoedias Euripidi fecisse Socratem nec dixit quisquam nec potuit probabiliter comminisci de homine ab poesi valde alieno. Neque Nubium fabulae consilio versus illi conveniunt, sive Euripidem sive Socratem nominari sumamus. Nam Euripidis partes ut in altera editione nullae sunt, ita, si in prima fuissent, sublatae esse vix credibile videtur. Socratis autem personae monstrandae duos tantum invenio aptos in haec fabula locos, alterum ubi ab discipulo Strepsiadi ostenditur, alterum ubi Strepsiades

Phidippidem in Socratis scholam introducit. Quorum neutri congruunt. Nam ab discipulo quidem hoc modo designari potuisse magistrum nemo facile in animum inducet: Strepsiadis autem personae quovis alio modo potius Socratem Phidippidi commendare convenit quam qui ab Euripidis societate ductus est. Eius enim poesin abominatur Strepsiades v. 1371. 1378., qui in Socrate nihil aliud spectat et admiratur quam sophisticæ in utramque partem disputandi facultatem: cum Euripide quid agat rerum curat scilicet.

Hæc igitur satis idoneæ mihi videntur causæ esse ut versus illos aliunde quam ex Nubibus excerptos esse existimem, videorque erroris originem ita posse demonstrare nihil ut dubitationis relinquatur. Quod ita faciam ut ab alio exordiar gravissimo peccato Diogenis — neque enim librariorum eam esse culpam mihi persuadeo — qui allatis tanquam Mnesilochi, comici inauditi, versibus, *Φρύγες ἐστὶ καινὸν δράμα τοῦτ' Εὐριπίδου | ὃ καὶ Σωκράτης τὰ φρυγὰνα ὑποτίθεισιν*, aliud in hac causa edidit negligentiae et imperitiæ documentum vix credibile. Quod quale sit aestimare licet ex vita Euripidis, quam in codice Mediolanensi inventam Baccharum editioni adiunxit Elmsleius p. 193. *δοκεῖ αὐτῷ καὶ σωκράτης ὁ φιλόσοφος καὶ μνησίλοχος συμπεποιημέναι τινὰ, ὡς φησὶ τηλεκλείδης. μνησίλοχος δὲ ἐκεῖνος φρυγικὸν τι δράμα καινὸν εὐριπίδῃ καὶ σωκράτης ὑποτίθεισιν.* Quæ cum Diogene, lacero ut videtur codice uso, comparata et illi lucem afferunt et vicissim accipiunt. Emendanda autem sunt ita ut et Phryges amoveantur, merito iam ab Valckenario in dubitationem vocati neque in *φρυγάνοις*, quæ Socrates supponere dicitur, quidquam præsidii invenientes, et de fabula agi appareat non iam con-

fecta, sed quae nunc ipsum, fortasse in aedi-
bus Euripidis in scena conspectis, praeparetur.
Id enim propter praesentis usum temporis ὑπο-
τίθησι necessarium est, aliter vix satis aptum
futurum. Ea vero omnia lenissima correctione
consequi videmur hac

Μνησίλοχός ἐστ' ἐκεῖνος, ὃς φεύγει τι δρᾶμα
καινόν

Εὐριπίδη, καὶ Σωκράτης τὰ φεύγαν' ὑπο-
τίθησιν.

Talem igitur quum in his versibus se prae-
stiterit Diogenes, quis tandem ea sit levitate ut
de ceteris fidem ei securus habeat? Et qualia
quaeso sunt proxima illa καὶ πάλιν „Εὐριπί-
δης σωκρατογόμφους“? Immo hic quoque im-
manis subest hallucinatio Diogenis, qui ex dis-
iectis poetae membris, quae in unum erant frag-
mentum coagmentanda, duo extudit fragmenta,
alterum absurdissime conformatum, Εὐριπίδης
σωκρατογόμφους, alterum addito περιλαλούσας
eadem qua superiora licentia interpolatum re-
tracto huc lemmate Ἀριστοφάνης Νεφέλαις,
quod apud scriptorem cui sua debet Diogenes
ad longe aliam rem pertinuit. Haec igitur
sunt verba poetae, sive Teleclidis seu, quod
minus probabile duco, Calliae

Εὐριπίδης δ' ὁ τὰς τραγωδίας ποιῶν
τὰς σωκρατογόμφους οὗτός ἐστι τὰς σοφάς.

Cave enim ne servato περιλαλούσας tertii
versus initium statuas τὰς σωκρατογόμφους:
quae misera foret et veteris comoediae vi plane
caritura Euripidis fabularum descriptio. Nihil
huc faciunt quae alibi de Euripidis λαλιᾷ tra-
duntur.

A D D E N D U M.

Quod facile praevideram fore qui in altero illo Teleclidae fragmento servata Diogenis librorum scriptura tertii versus initium essent habituri τὰς σωκρατογόμενους, id ipsum Hermanum esse amplexum video in egregia censura, qua de libello meo retulit in diariis Lipsiensibus a. 1829. vol. II. p. 1623. 1624. Qui quod incredibile sibi videri ait Diogenem ex altero, quem ego statui, versu σωκρατογόμενους avulsisse, ut suo isti περικαλούσας locum faceret, idem mihi quoque credi ab nemine posse visum erat: quamobrem non hoc conieceram, sed, quod haud paullo diversum est, Diogenem quae disiecta invenisset coagmentare nescivisse. Ea vero neque iniqua in Diogenem coniectura est, qui in superiore Teleclidae fragmento simillimum errorem commisit, neque idonea ratione destituta, videturque hac sola via probabiliter explicari posse unde lemma istud Ἀριστοφάνης Νεφέλαις venerit, quod ex inferiore quodam de rebus Socratis excerpto huc ascendit, quemadmodum paullo ante Mnesilochi nomen ex Teleclidae verbis in locum altiorem evectum eamque ob causam pro poetae nomine habitum est.

N E Φ E Λ A I.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Τούτου·

ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τὸ χοῆμα τῶν νυκτῶν ὅσον ἀπέραντον. οὐδέποθ' ἡμέρα γενήσεται;

1 Ὅσον ἀπέραντον] Ita pro ὡς ἀπέραντον dixit satis insolenter et ut pauca exempla similia inveniri existimem. Plutarchus Moral. p. 790 a. Τὸν γοῦν Σέλευχον ἐκάστοτε λέγειν ἔφασαν, εἰ γνοῖεν οἱ πολλοὶ τὸ γράφειν μόνον ἐπιστολὰς τοσαύτας καὶ ἀναγινώσκειν ὅσον ἐργῶδες ἔστιν, ἐρριμμένον οὐκ ἂν ἐλέσθαι διάδημα. ubi tribus quidem locum esse video coniecturis, sed quibus abstinendum videtur. Eodem modo ὅσον ἠδεῖαν interpretabatur Reiskius in Gorgiae qui fertur declamatione vol. VIII. p. 100. (61. ed. Bekker. Oxon.) ἢ δὲ τῶν ἀνδριάντων ποίησις καὶ ἢ τῶν ἀγαλμάτων ἐργασία ὅσον ἠδεῖαν παρέσχετο τοῖς ὄμμασιν ὄψιν. Quo tamen in loco cum ὄψιν ab pluribus libris absit, in uno post ἠδεῖαν illatum, in alio autem ὀπόσῃν τινὰ τέρεψιν scriptum sit, non multum huic exemplo tribuam. Quod vero Themistius in paraphrasi Aristotelis Phys. IV. p. 45. Ald. et Polybius Sardinus in Museo Cantabrigiensi II. p. 200. Aristophanis versum ὦ Ζεῦ βασιλεῦ τὸ χοῆμα τῶν νυκτῶν ὅσον οmissō ἀπέραντον attulerunt nullius plane momenti est, nec mirandum integro illos uti maluisse trimetro quam ex alterius versus initio adiungere quo ad demonstrandum id quod vellent opus non esset.

- καὶ μὴν πάλαι γ' ἀλεκτρούονος ἤκουσ' ἐγώ·
5 οἱ δ' οἰκέται ῥέγκουσιν· ἀλλ' οὐκ ἂν πρὸ τοῦ.
 ἀπόλοιο δῆτ', ὧ πόλεμε, πολλῶν οὐνεκα,
 οἳ οὐδὲ κολάσ' ἔξῃσι μοι τοὺς οἰκέτας.
 ἀλλ' οὐδ' ὁ χρηστός οὔτοσσι νεανίας
 ἐγείρεται τῆς νυκτός, ἀλλὰ πέρδεται
10 ἐν πέντε σισύροις ἐγκεκορδυλημένος.
 ἀλλ' εἰ δοκεῖ, ῥέγκωμεν ἐγκεκαλυμμένοι.
 ἀλλ' οὐ δύναμαι δέλαιος εὔδειν δακνόμενος
 ὑπὸ τῆς δαπάνης καὶ τῆς φάτνης καὶ τῶν χροῶν,
 διὰ τουτοῖν τὸν υἱόν. ὁ δὲ κόμην ἔχων
15 ἰππάζεται τε καὶ ξυνωρίζευεται
 ὄνειροπολεῖ θ' ἵππους· ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι,
 ὄρων ἄγουσαν τὴν σελήνην εἰκάδας·
 οἱ γὰρ τόκοι χωροῦσιν. ἄπτε, παῖ, λύχνον,
 κάκφερε τὸ γράμματεϊον, ἴν' ἀναγνῶ λαβὼν
20 ὁπόσοις ὀφείλω καὶ λογίσωμαι τοὺς τόκους.
 φέρο' ἴδω, τί ὀφείλω; δώδεκα μνάς Πασίας.
 τοῦ δώδεκα μνάς Πασίας; τί ἐχρησάμην;
 ὅτ' ἐπριάμην τὸν κοππατίαν. οἴμοι τάλας,
 εἴθ' ἔξεκόπην πρότερον τὸν ὀφθαλμὸν λίθω.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

- 25** Φίλων, ἀδικεῖς· ἔλαυνε τὸν σαντοῦ δρόμον.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τοῦτ' ἔστι τουτὶ τὸ κακὸν ὃ μ' ἀπολώλεκεν·
 ὄνειροπολεῖ γὰρ καὶ καθεύδων ἱππικὴν.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

πόσους δρόμους ἔλα τὰ πολεμιστήρια;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἐμὲ μὲν σὺ πολλοὺς τὸν πατέρ' ἐλαύνεις δρόμους.

- 30** ἀτὰρ τί χρέος ἔβα με μετὰ τὸν Πασίαν;
 τρεῖς μναῖ διφροίσκου καὶ τροχοῖν Ἀμυνίας.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ἄπαγε τὸν ἵππον ἐξαλίσας οἴκαδε.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἀλλ', ὦ μέλ', ἐξήλικας ξιμέ γ' ἐκ τῶν ξιμῶν,
ὄτε καὶ δίκας ὄφληκα χᾶτεροι τόκου

35 ἐνεχυρώσασθαί φασιν.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ἔτεόν, ὦ πάτερ,
τί δυσκολαίνεις καὶ στρέφει τὴν νύχθ' ὄλην;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

δάκνει με δήμαρχός τις ἐκ τῶν στρωμάτων.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ἔασον, ὦ δαιμόνιε, καταδαρθεῖν τί με.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

σὺ δ' οὖν κάθειυδε· τὰ δὲ χρέα ταῦτ' ἴσθ' ὅτι

40 ἔς τὴν κεφαλὴν ἅπαντα τὴν σὴν τρέψεται.
φεῦ.

εἶθ' ὄφελ' ἢ προμνήστρι' ἀπολέσθαι κακῶς,

ἥτις με γῆμ' ἐπῆρε τὴν σὴν μητέρα·

ξιμοὶ γὰρ ἦν ἄγροικος ἠδιστος βίος,

εὐρωτιῶν, ἀκόρητος, εἰκῆ κείμενος,

45 βρύων μελίτταις καὶ προβάτοις καὶ στεμφύλοις.

ἔπειτ' ἔγημα Μεγακλέους τοῦ Μεγακλέους

ἀδελφιδῆν ἄγροικος ὦν ἐξ ἄστεως,

σεμνὴν, τρουφῶσαν, ἐγκεκοισυρωμένην.

ταύτην ὅτ' ἐγάμουν, συγκατεκλινόμεν ἐγὼ

50 ὄζων τρυγός, τρασιᾶς, ξείων περιουσίας,

ἢ δ' αὖ μύρου, κρόκου, καταγλωττισμάτων,

δαπάνης, λαφυγμοῦ, Κωλιάδος, Γενετυλλίδος.

οὐ μὴν ἔρω γ' ὡς ἀργός ἦν, ἀλλ' ἔσπᾶθα.

ἐγὼ δ' ἂν αὐτῇ θοῖμάτιον δεικνύς τοδὶ

55 πρόφασιν ἔφασκον, ὦ γύναι, λίαν σπαθῆς.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

ἔλαιον ἡμῖν οὐκ ἔνεστ' ἐν τῷ λύχνῳ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

οἴμοι· τί γάρ μοι τὸν πότην ἤπτες λύχνον;

δεῦρ' ἔλθ', ἵνα κλάης.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

διὰ τί δῆτα κλαύσομαι;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

- ὅτι τῶν παχειῶν ἐνετίθεις θρουαλλίδων.
60 μετὰ ταῦθ', ὅπως νῶν ἐγένεθ' υἱὸς οὔτοσι,
 ἐμοί τε δὴ καὶ τῇ γυναικὶ τὰγαθῇ,
 περὶ τοῦνόματος δὴ ντεῦθεν ἐλοιδορούμεθα·
 ἢ μὲν γὰρ Ἴππον προσετίθει πρὸς τοῦνομα,
 Ἐάνθιππον ἢ Χάριππον ἢ Καλλιππίδην,
65 ἐγὼ δὲ τοῦ πάππου τιθέμην Φειδωνίδην.
 τέως μὲν οὖν ἐκρινόμεθ'· εἶτα τῷ χρόνῳ
 κοινῇ ξυνέβημεν κἀθέμεθα Φειδιππίδην.
 τοῦτον τὸν υἱὸν λαμβάνουσ' ἐχορίζετο,
 ὅταν σὺ μέγας ὦν ἄρμ' ἐλαύνῃς πρὸς πόλιν,
70 ὡσπερ Μεγακλῆς, ξυστίδ' ἔχων. ἐγὼ δ' ἔφην,
 ὅταν μὲν οὖν τὰς αἴγας ἐκ τοῦ Φελλέως,
 ὡσπερ ὁ πατήρ σου, διφθέραν ἐνημμένος.
 ἀλλ' οὐκ ἐπίθετο τοῖς ξμοῖς οὐδὲν λόγοις,
 ἀλλ' ἵππερόν μου κατέχεεν τῶν χρημάτων.
75 νῦν οὖν ὅλην τὴν νύκτα φροντίζων, ὁδοῦ
 μίαν εὔρον ἀτραπὸν δαιμονίως ὑπερφυᾶ,
 ἦν ἦν ἀναπέισω τουτονὶ, σωθήσομαι.
 ἀλλ' ἐξεγείραι πρῶτον αὐτὸν βούλομαι.
 πῶς δῆτ' ἂν ἦδιστ' αὐτὸν ἐπεγείραιμι; πῶς;
80 Φειδιππίδην, Φειδιππίδιον.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

τί, ὦ πάτερ;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

κίσον με καὶ τὴν χεῖρα δὸς τὴν δεξιάν.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ἰδοῦ. τί ἔστιν;

74 Photius p. III, 3. Ἰππέρων: τὸν ἐφ' ἵπποις
 ἔρωτα. κατέχεεν] Editiones veteres et pars
 codicum κατέχεε. Quod Salmasius in Exerc. Plin.
 p. 398. scripsit κατέχεέ μου, memoriae errore scri-
 psit, quae ei tripliciter infida fuit, τὸν ἵππερον
 κατέχεέ μου τῶν πραγμάτων.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

εἰπέ μοι, φιλεῖς ξμέ;

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

νῆ τὸν Ποσειδῶ τουτονὶ τὸν ἵππιον.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

μή μοι γε τοῦτον μηδαμῶς τὸν ἵππιον.

85 οὔτος γὰρ ὁ θεὸς αἰτίος μοι τῶν κακῶν.

ἀλλ' εἶπερ ἐκ τῆς καρδίας μ' ὄντως φιλεῖς,

ὦ παῖ, πιθοῦ.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

τί οὖν πίθωμαι δητὰ σοι;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἔκστρεψον ὡς τάχιστα τοὺς σαυτοῦ τρόπους,

καὶ μάνθαν' ἔλθων ἂν ἐγὼ παραινέσω.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

90 λέγε δῆ, τί κελεύεις;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

καὶ τι πείσει;

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

πέλομαι,

νῆ τὸν Διόνυσον.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

δεῦρό νυν ἀπόβλεπε.

ὄρῳ τὸ θύριον τοῦτο καὶ τῷ χίδιον;

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ὄρῳ. τί οὖν τοῦτ' ἐστὶν ἔτεόν, ὦ πάτερ;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ψυχῶν σοφῶν τοῦτ' ἐστὶ φροντιστήριον.

95 ἔνταυθ' ἐνοικοῦσ' ἄνδρες οἱ τὸν οὐρανὸν

λέγοντες ἀναλείθουσιν ὡς ἔστιν πνιγεὺς

καῖστιν περὶ ἡμᾶς οὔτος, ἡμεῖς δ' ἄνθρακες.

οὔτοι διδάσκουσ', ἀργύριον ἦν τις διδῶ,

λέγοντα νικᾶν καὶ δίκαια καῖδικα.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

100 εἰσὶν δὲ τίνες;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

οὐκ οἶδ' ἀκριβῶς τοῦνομα.

μεριμνοφροντισταὶ καλοὶ τε κάγαθοί.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

αἰβοῖ, πονηροὶ γ', οἶδα. τοὺς ἀλαζόνας,
τοὺς ὠχρῶντας, τοὺς ἀνυποδήτους λέγεις·
ὧν ὁ κακοδαίμων Σωκράτης καὶ Χαιρεφῶν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

105 ἦ ἦ, σιώπα· μηδὲν εἶπης νήπιον.

ἀλλ' εἶ τι κήδει τῶν πατρῶων ἀλφίτων,
τούτων γενοῦ μοι, σχασάμενος τὴν ἰππικὴν.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

οὐκ ἂν μὰ τὸν Διόνυσον, εἰ δοῆς γέ μοι
τοὺς φασιανούς οὓς τρέφει Λεωγόρας.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

110 ἴθ', ἀντιβολῶ σ', ὦ φίλατ' ἀνθρώπων ἐμοί,
ἐλθὼν διδάσκον.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

καὶ τί σοι μαθήσομαι;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

εἶναι παρ' αὐτοῖς φασιν ἄμφο τὰ λόγῳ,
τὸν κρείττον', ὅστις ἔστι, καὶ τὸν ἥτιονα.
τούτοιιν τὸν ἕτερον τοῖν λόγοιιν, τὸν ἥτιονα,

115 νικᾶν λέγοντά φασι τὰδικώτερα.

ἦν οὖν μάθης μοι τὸν ἄδικον τοῦτον λόγον,
ἃ νῦν ὀφείλω διὰ σέ, τούτων τῶν χρεῶν
οὐκ ἂν ἀποδοίην οὐδ' ἂν ὀβολὸν οὐδενί.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

οὐκ ἂν πιθοίμην· οὐ γὰρ ἂν τλαίην ἰδεῖν

120 τοὺς ἰππέας τὸ χροῶμα διακεχνησμένους.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

οὐκ ἄρα μὰ τὴν Δήμητρα τῶν γ' ἐμῶν ἔδει,
οὔτ' αὐτὸς οὔθ' ὁ ζύγιος οὔθ' ὁ σαμφόρας·
ἀλλ' ἐξελεῶ σ' ἐς κόρακας ἐκ τῆς οἰκίας.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ἀλλ' οὐ περιόψεται μ' ὁ θεῖος Μεγακλῆς

125 ἀνιππον. ἀλλ' εἴσειμι, σοῦ δ' οὐ φροντιῶ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ μέντοι πεσῶν γε κείσομαι·

ἀλλ' εὐξάμενος τοῖσιν θεοῖς διδάξομαι
αὐτὸς βαδίζων εἰς τὸ φροντιστήριον.
πῶς οὖν γέροντων ἀπληθύνων καὶ βραδύς

- 130 λόγων ἀκριβῶν σχινδαλόμενος μαθήσομαι;
ἰτητέον· τί ταῦτ' ἔχων στραγγεύομαι,
ἀλλ' οὐχὲν κόπιω τὴν θύραν; παῖ, παιδίον.

ΜΑΘΗΤΗΣ.

βάλλ' εἰς κόρακας· τίς ἐσθ' ὁ κόραξ τὴν θύραν;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Φεΐδωνος υἱὸς Στρεψιάδης Κικυννόθεν.

ΜΑΘΗΤΗΣ.

- 135 ἀμαθήσῃ γῆ Ζί', ὅστις οὐτωςὶ σφόδρα
ἀπεριμερόμινως τὴν θύραν λελάκτικας
καὶ φροντίδ' ἐξήμβλωκας ἐξευρημένην.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

σύγγνωθί μοι· τηλοῦ γὰρ οἰκῶ τῶν ἀγρῶν.
ἀλλ' εἶπέ μοι τὸ πρᾶγμα τοῦ ξημβλωμένου.

ΜΑΘΗΤΗΣ.

- 140 ἀλλ' οὐ θέμις πλὴν τοῖς μαθηταῖσιν λέγειν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

λέγε νυν, ξημοὶ θαρρῶν· ἐγὼ γὰρ οὐτωςὶ
ἦκω μαθητῆς εἰς τὸ φροντιστήριον.

ΜΑΘΗΤΗΣ.

λέξω· νομίσαι δὲ ταῦτα, χορὴ μυστήρια.
ἀνῆρετ' ἄορι Χαιρεφῶντα Σωκράτης

- 145 ψύλλαν ὀπόσους ἄλλοιτο τοὺς αὐτῆς πόδας·
δακοῦσα γὰρ τοῦ Χαιρεφῶντος τὴν ὄφρυν
ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τὴν Σωκράτους ἀφήλατο.

- 137 ἐξηυρημένην. ex Etymolog. M. p. 80, 9. scribebat Porsonus. De augmento huius ceterorumque eiusdem generis verborum iam veteres grammaticos in diversas partes abiisse scimus, aliis ηυ, aliis ευ defendentibus. ευ qui probarunt quaeritur unde resciverint, quod veteres scribebant EYPON, id εὔρον potius quam ἠῦρον esse. ἐξηυρέθη codices praebent in Pace v. 129.

145 **ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.**
 πῶς δῆτα τοῦτ' ἐμέτρησε; ὅτι

ΜΑΘΗΤΗΣ.

δεξιώτατα, καὶ κωχόλ

150 κηρὸν διατήξας, εἶτα τὴν ψύλλαν λαβὼν
 ἐνέβαψεν εἰς τὸν κηρὸν αὐτῆς τῷ πόδε

καὶ τα ψυγείση περιέφυσαν Περσικαί.

ταύτας ὑπολύσας ἀνεμέτρει τὸ χωρίον.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ὦ Ζεῦ βασιλεῦ τῆς λεπτότητος τῶν φρενῶν.

ΜΑΘΗΤΗΣ.

155 τί δῆτ' ἄν, ἕτεροι εἰ πύθοιο Σωκράτους
 φρόντισμα;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ποῖον; ἀντιβολῶ, κάτειπέ μοι.

ΜΑΘΗΤΗΣ.

ἀνήρει' αὐτὸν Χαιρεφῶν ὁ Σφήτιος

ὁπότερα τὴν γνώμην ἔχοι, τὰς ἐμπίδας

κατὰ τὸ στόμ' ἄδειν, ἢ κατὰ τοῦρροπύγιον.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τί δῆτ' ἐκείνος εἶπε περὶ τῆς ἐμπίδος;

ΜΑΘΗΤΗΣ.

160 ἔφρασκεν εἶναι τοῦντερον τῆς ἐμπίδος
 στενόν· διὰ λεπτοῦ δ' ὄντος αὐτοῦ τὴν προήν

βία βαδίζειν εὐθὺ τοῦρροπυγίου·

ἔπειτα κοῖλον πρὸς στενῶ προσκείμενον

τὸν προωχτὸν ἡγεῖν ὑπὸ βίας τοῦ πνεύματος.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

165 σάλπιγξ ὁ προωχτός ἐστιν ἄρα τῶν ἐμπίδων.

ὦ τρισμακάριος τοῦ διεντερεύματος.

ἢ ῥαδίως φεύγων ἂν ἀποφύγοι δίκην

ὅστις δίοιδε τοῦντερον τῆς ἐμπίδος.

ΜΑΘΗΤΗΣ.

πρώην δέ γε γνώμην μεγάλην ἀφηρέθη

170 ὑπ' ἀσκαλαβώτου.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τίνα τρόπον; κάτειπέ μοι.

Μ Α Θ Η Τ Η Σ.

ζητοῦντος αὐτοῦ τῆς σελήνης τὰς ὁδοὺς
καὶ τὰς περιφορὰς, εἶτ' ἄνω κεληνότος
ἀπὸ τῆς ὄροφῆς νύκτωρ γαλεώτης κατέχεσεν.

Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Δ Η Σ.

ἤσθη γαλεώτη καταχέσαντι Σωκράτους.

Μ Α Θ Η Τ Η Σ.

175 ἔχθες δέ γ' ἡμῖν δεῖπνον οὐκ ἦν ἐσπέρας.

Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Δ Η Σ.

εἶεν· τί οὖν πρὸς τάλφιτ' ἐπαλαμῆσατο;

Μ Α Θ Η Τ Η Σ.

κατὰ τῆς τράπεζης καταπάσας λεπτὴν τέφραν,
κάμψας ὀβελίσκον, εἶτα διαβήτην λαβὼν,
ἐκ τῆς παλαιστρας θοιμάτιον ὑφείλετο.

Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Δ Η Σ.

180 τί δῆτ' ἐκεῖνον τὸν Θαλῆν θαυμάζομεν;

ἄνοιγ' ἄνοιγ' ἀνύσας τὸ φροντιστήριον,
καὶ δεῖξον ὡς τάχιστα μου τὸν Σωκράτη.
μαθητιῶ γάρ· ἀλλ' ἄνοιγε τὴν θύραν.

ὦ Ἡράκλεις, ταυτὶ ποδαπὰ τὰ θηρία;

Μ Α Θ Η Τ Η Σ.

185 τί ἐθαύμασας; τῷ σοι δοκοῦσιν εἰκέναι;

Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Δ Η Σ.

τοῖς ἐκ Πύλου ληφθεῖσι, τοῖς Λακωνικοῖς.
ἀτὰρ τί ποτ' ἐς τὴν γῆν βλέπουσιν οὐτοῦ;

Μ Α Θ Η Τ Η Σ.

ζητοῦσιν οὗτοι τὰ κατὰ γῆς.

Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Δ Η Σ.

βολβούς ἄρα

ζητοῦσι, μὴ νυν τουτογὶ φροντίζετε·

190 ἐγὼ γὰρ οἶδ' ἔν' εἰσὶ μεγάλοι καὶ καλοί.

τί γὰρ οἶδε δρωῶσιν οἱ σφόδρ' ἐγκεκυφότες;

178 Versum ab aliis non intellectum recte explicuit
Dobraeus ad Plintum v. 314. p. 38. „διαβήτην λα-
βὼν] ὡς optime gl. Harlei. 5. quum sensus sit
διαβήτην χρώμενος.“

Μ Α Θ Η Τ Η Σ .

οὔτοι δ' ἔρεβδιφῶσιν ὑπὸ τὸν Τύρτερον.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΗΣ.

τί δῆθ' ὁ πρωκτὸς ἐς τὸν οὐρανὸν βλέπει;

Μ Α Θ Η Τ Η Σ .

αὐτὸς καθ' αὐτὸν ἀστρονομεῖν διδάσκεται.

195 ἀλλ' εἴσιθ', ἵνα μὴ κείνος ἡμῖν ἐπιτύχη.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΗΣ.

μήπω γε, μήπω γ'· ἀλλ' ἐπιμεινάντων, ἵνα
αὐτοῖσι κοινώσω τι πραγμάτιον ἐμόν.

Μ Α Θ Η Τ Η Σ .

ἀλλ' οὐχ οἶόν τ' αὐτοῖσι πρὸς τὸν ἄερα
ἔξω διατροῖβειν πολὺν ἄγαν ἐστὶν χρόνον.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΗΣ.

200 πρὸς τῶν θεῶν, τί γὰρ τὰδ' ἐστίν; εἰπέ μοι.

Μ Α Θ Η Τ Η Σ .

ἀστρονομία μὲν αὐτή.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΗΣ.

τουτὶ δὲ τί;

Μ Α Θ Η Τ Η Σ .

γεωμετρία.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΗΣ.

τουτ' οὖν τί ἐστὶ χρήσιμον;

Μ Α Θ Η Τ Η Σ .

γῆν ἀναμετρεῖσθαι.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΗΣ.

πότερα τὴν κληρουχικήν;

Μ Α Θ Η Τ Η Σ .

οὐκ, ἀλλὰ τὴν σύμπασαν.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΗΣ.

ἀστεῖον λέγεις.

205 τὸ γὰρ σόφισμα δημοτικὸν καὶ χρήσιμον.

Μ Α Θ Η Τ Η Σ .

αὕτη δέ σοι γῆς περίοδος πάσης. ὄρες;

αἰδὲ μὲν Ἀθῆναι.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΗΣ.

τί σὺ λέγεις; οὐδ' αἰδοῦμαι,

ἐπεὶ δικαστὴς οὐχ ὄρω καθήμενός.

ΜΑΘΗΤΗΣ.

ὡς τοῦτ' ἀληθῶς Ἀττικὸν τὸ χωρίον.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.

210 καὶ ποῦ Κιζυνηῆς εἰσὶν οὔμοι δημόται;

ΜΑΘΗΤΗΣ.

ἐνταῦθ' ἐνεισιν. ἢ δέ γ' Εὐβοί', ὡς ὄραξ,
ἦδ' ἰ παρατέταται μακρὰ πόρρω πάνυ.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.

οἶδ' ὑπὸ γὰρ ἡμῶν παρετάθη καὶ Περιζλέους.
ἀλλ' ἢ Λακεδαιμῶν ποῦ ἔστιν;

ΜΑΘΗΤΗΣ.

ὅπου ἔστιν; αὐτῆ.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.

215 ὡς ἐγγυὲς ἡμῶν. τοῦτο πάνυ φροντίζετε,
ταύτην ἀφ' ἡμῶν ἀπαγαγεῖν πόρρω πάνυ.

ΜΑΘΗΤΗΣ.

ἀλλ' οὐχ οἶόν τε νῆ Δί'.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.

οἰμώξεσθ' ἄρα.

φέρε τίς γὰρ οὗτος οὐπὶ τῆς κρεμάθρας ἀνήρ;

ΜΑΘΗΤΗΣ.

αὐτός.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.

τίς αὐτός;

ΜΑΘΗΤΗΣ.

Σωκράτης.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.

ὦ Σώκρατες.

220 ἴθ' οὗτος, ἀναβόησον αὐτόν μοι μέγα.

ΜΑΘΗΤΗΣ.

αὐτὸς μὲν οὖν σὺ κάλεσον· οὐ γὰρ μοι σχολή.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.

ὦ Σώκρατες,

ὦ Σωκρατίδιον.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

τί με καλεῖς, ὦρήμερε;

ΣΤΡΕΨΙΑΛΛΗΣ.

πρῶτον μὲν ὅτι δρᾶς, ἀντιβολῶ, γάτειπέ μοι.

Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η Σ.

225 ἀεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον.

Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Δ Η Σ.

ἔπειτ' ἀπὸ ταρροῦ τοὺς θεοὺς ὑπερφρονεῖς,
ἀλλ' οὐκ ἀπὸ τῆς γῆς, εἴπερ.

Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η Σ.

οὐ γὰρ ἂν ποτε

ἔξευρον ὀρθῶς τὰ μετέωρα πράγματα,
εἰ μὴ κορμάσας τὸ νόημα καὶ τὴν φροντίδα

230 λεπτὴν καταμίξας εἰς τὸν ὁμοιον ἄερα.

εἰ δ' ὦν χαμαὶ τᾶνω κάτωθεν ἐσκόπουν,
οὐκ ἂν ποθ' εὔρον· οὐ γὰρ ἀλλ' ἢ γῆ βία
ἔλκει πρὸς αὐτὴν τὴν ἰκμάδα τῆς φροντίδος.
πάσχει δὲ ταυτὸ τοῦτο καὶ τὰ κάρδαμα.

Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Δ Η Σ.

235 τί φῆς;

ἢ φροντὶς ἔλκει τὴν ἰκμάδ' εἰς τὰ κάρδαμα;
ἴθι νυν, κατὰβηθ', ὦ Σωκρατίδιον, ὡς ἐμὲ,
ἵνα με διδάξῃς ὧν περ οὔνεκ' ἐλήλυθα.

Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η Σ.

ἦλθες δὲ κατὰ τί;

Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Δ Η Σ.

βουλόμενος μαθεῖν λέγειν.

240 ὑπὸ γὰρ τόκων χρήσιτων τε δυσκολωτάτων
ἄγομαι, φέρομαι, τὰ χρήματ' ἐνεχυράζομαι.

Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η Σ.

πόθεν δ' ὑπόχρεως σαυτὸν ἔλαθες γενόμενος;

Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Δ Η Σ.

νόσος μ' ἐπέτριψεν ἰπικιῆ, δεινὴ φαγεῖν.

ἀλλὰ με δίδαξον τὸν ἕτερον τοῖν σοῖν λόγοιν,

245 τὸν μηδὲν ἀποδιδόντα. μισθὸν δ' ὄντιν' ἂν
πράττη μ' ὁμοῦμαί σοι καταθήσειν τοὺς θεοὺς.

Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η Σ.

πολοὺς θεοὺς ὁμεῖ σύ; πρῶτον γὰρ θεοὶ

ἡμῖν νόμισμ' οὐκ ἔστι.

Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Δ Η Σ.

τῷ γὰρ ὄμνυτ'; ἢ

σιδαρέοισιν, ὥσπερ ἐν Βυζαντίῳ;

Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η Σ.

250 βούλει τὰ θεῖα πράγματ' εἰδέναι σαφῶς
ἅτ' ἐστὶν ὀρθῶς;

Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Δ Η Σ.

νὴ Δί', εἶπερ ἔστι γε.

Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η Σ.

καὶ ξυγγενέσθαι ταῖς Νεφέλαισιν ἐς λόγους,
ταῖς ἡμετέραισι δαίμοσιν;

Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Δ Η Σ.

μάλιστα γε.

Σ Ω Κ Ρ Α Τ Ϊ Σ.

255 κάθιζε τοίνυν ἐπὶ τὸν ἱερὸν σκίμποδα.

Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Δ Η Σ.

ἰδοὺ κάθηναι.

Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η Σ.

τουτοῖοι τοίνυν λαβὲ

τὸν στέφανον.

Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Δ Η Σ.

ἐπὶ τί στέφανον; οἴμοι, Σώκρατες,
ὥσπερ με τὸν Ἀθάμανθ' ὅπως μὴ θύσετε.

Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η Σ.

οὐκ, ἀλλὰ ταῦτα πάντα τοὺς τελουμένους
ἡμεῖς ποιούμεν.

Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Δ Η Σ.

εἶτα δὴ τί κερδανῶ;

Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η Σ.

260 λέγειν γενήσεται τρίμμα, κρόταλον, παιπάλη.
ἀλλ' ἔχ' ἀτρεμί.

261 ἀτρεμί ex Ravennate editum pro vulgato ἀτρέμας, fortasse etiam v. 389. restituendum, ubi libri optimi ἀτρέμα praebent. ἀτρεμεῖ scribendum esse praecipit Theodosius Gramm. p. 75, 4. et Pseudo-Herodotianus Epimerism. p. 255. corrigendus ille ex Boissonadii Anecd. 1. p. 405. Et ita in Alexidis versu apud Athenaeum IX. p. 383 d. codex Veneratus. Eiusdemmodi est ἠρεμί, de quo ad Ranar. v. 315. dicitur.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΗΣ.

μὰ τὸν Αἰ' οὐ ψεύσει γέ με·
καταπαττόμενος γὰρ παιπάλῃ γενήσομαι.

Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η Σ.

εὐφημεῖν χορὴ τὸν πρεσβύτην καὶ τῆς εὐχῆς ὑπα-
κούειν.

ὦ δέσποτ' ἀναξ, ἀμέτροητ' Ἀἴθρ, ὅς ἔχεις τὴν
γῆν μετέωρον,

265 λαμπρός τ' Αἰθῆρ, σεμναί τε θεαὶ Νεφέλαι
βροντησιζέραννοι,
ἄρθητε, φάνητ', ὦ δέσποινα, τῷ φρογιστῇ
μετέωροι.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΗΣ.

μήπω μήπω γε, πρὶν ἂν τουτὶ πτύξωμαι, μὴ
καταβροχεθῶ.

τὸ δὲ μηδὲ κυνῆν οἴκοθεν ἔλθειν ξμὲ τὸν κακο-
δαίμον' ἔχονια.

Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η Σ.

ἔλθετε δῆτ', ὦ πολυτίμητοι Νεφέλαι, τῷδ' εἰς
ἐπίδειξιν·

270 εἴτ' ἐπ' Ὀλύμπου κορυφαῖς ἱεραῖς χιονοβλήτοισι
κάθησθε,

εἴτ' Ὠκεανοῦ πατρὸς ἐν κήποις ἱερὸν χορὸν
ἴστατε Νύμφαις,

εἴτ' ἄρα Νείλου προχοαῖς ὑδάτων χουσέαις ἀρύ-
τεσθε πρόχουσιν,

ἢ Μαιῶτιν λίμνην ἔχειτ' ἢ σκόπελον νιφόεντα
Μίμαντος·

ὑπακούσατε δεξάμεναι θυσίαν καὶ τοῖς ἱεροῖσι
χαρεῖσαι.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

275 ἀέννοι Νεφέλαι,

ἀρθῶμεν φανεραὶ δροσερὰν φύσιν εὐάγητον,

πατρὸς ἀπ' Ὠκεανοῦ βαρναχέος

ὑψηλῶν ὀρέων κορυφὰς ἐπὶ

280 δενδροκόμους, ἵνα

τηλεφανεῖς σκοπιᾶς ἀφορώμεθα,
καρπούς τ' ἀροδομένην ἱερὰν χθόνα,
καὶ ποταμῶν ζαθέων κελადήματα,
καὶ πόντον κελάδοντα βαρύβρομον·

285 ὄμμα γὰρ αἰθέρος ἀκάματον σελαγεῖται
μαρμαρέαις ἐν ἀγλαῖς.

ἀλλ' ἀποσεισάμεναι νέφος ὄμβριον
ἀθανάτας ἰδέας ἐπιδώμεθα

290 τηλεσκόπῳ ὄμματι γαῖαν.

Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η Σ.

ὦ μέγα σεμναὶ Νεφέλαι, φανερωῶς ἠκούσατέ μου
καλέσαντος.

ἦσθου φωνῆς ἅμα καὶ βροντῆς μυκησαμένης
θεοσέπτου;

Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Δ Η Σ.

καὶ σέβομαί γ', ὦ πολυτίμητοι, καὶ βούλομαι
ἀνταποπαρθεῖν

πρὸς τὰς βροντάς· οὕτως αἰτὰς τετρεμαίνω καὶ
πεφρόβημαι·

295 κεῖ θέμις ἐστίν, νυνὶ γ' ἤδη, κεῖ μὴ θέμις ἐστὶ,
χεσεῖω.

Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η Σ.

οὐ μὴ σκώψει μηδὲ ποιήσεις ἄπερ οἱ τρυγοδαί-
μονες οὔτοι,

ἀλλ' εὐφήμει· μέγα γὰρ τι θεῶν κινεῖται σμῆ-
νος ἀοιδαῖς.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

παρθένοι ὄμβροφόροι,

300 ἔλθωμεν λιπαρὰν χθόνα Παλλάδος, εὐάνδρον γὰρ
Κέκροπος ἀψόμεναι πολυήρατον·

οὐ σέβας ἀρρήτων ἱερῶν, ἵνα
μυστοδόκος δόμος

ἐν τελεταῖς ἀγλαῖς ἀναδείκνυται,

305 οὐρανίοις τε θεοῖς δωρήματα,
ναοὶ θ' ὑπερεφείς καὶ ἀγάλματα,

καὶ πρόσοδοι μακάρων ἱερώταται,
εὐστέφανοί τε θεῶν θυσαίαι θαλαίαι τε,

310 παντοδαπαῖς ἐν ὥραις,
ἤρι τ' ἐπερχομένῳ Βρομία χάρις,
εὐζελάδων τε χορῶν ἐρεθίσματα,
καὶ Μοῦσα βαρύβρομος αὐλῶν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

πρὸς τοῦ Διὸς ἀντιβολῶ σε, φράσον, τίνες εἶσ',
ὦ Σώκρατες, αὐταί

315 αἰ φθεγξάμεναι τοῦτο τὸ σεμνόν; μῶν ἠρῶναι
τινές εἰσιν;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἥκιστ', ἀλλ' οὐράναι Νεφέλαι, μεγάλαι θεαὶ
ἀνδράσιν ἀγοῖς·

αἶπερ γνώμην καὶ διάλεξιν καὶ νοῦν ἡμῖν πα-
ρέχουσι

καὶ τερατείαν καὶ περιλέξιν καὶ κροῦσιν καὶ κα-
τάληψιν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ταῦτ' ἄρ' ἀκούσασ' αὐτῶν τὸ φθέγμ' ἢ ψυχῆ
μου πεπότηται,

320 καὶ λεπτολογεῖν ἤδη ζητεῖ καὶ περὶ καπνοῦ στε-
νολεσχεῖν,

καὶ γνωμιδίῳ γνώμην νύξασ' ἑτέρῳ λόγῳ ἀντι-
λογῆσαι·

ὥστ', εἴ πως ἔστιν, ἰδεῖν αὐτὰς ἤδη φανερῶς
ἐπιθυμῶ.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

βλέπε νυν δευρὶ πρὸς τὴν Πάρνηθ'· ἤδη γὰρ
ὄρῳ κατιούσας

ἡσυχῆ αὐτάς.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

φέρε, ποῦ; δεῖξον.

324 Libri antiqui ἡσύχως αὐτάς, recentes nonnulli
ἡσυχὰ ταυτάς, quae incanti librarii coniectura est,
non cogitantis αὐτάς hic aptius dici quam ταυτάς.
Verissime Elmsleius in diario classico XI. p. 138.
ἡσυχῆ αὐτάς. ἡσυχῆ est in Pluto v. 692. 735.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

χωροῦσ' αὐται πάνυ πολλὰι,
325 διὰ τῶν κοίλων καὶ τῶν δασέων, αὐται πλάγαι.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τί τὸ χοῦμα;
ὡς οὐ καθορῶ.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

παρὰ τὴν εἴσοδον.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἤδη νυνὶ μόλις οὕτως.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

νῦν γέ τοι ἤδη καθορᾶς αὐτάς, εἰ μὴ λημᾶς κο-
λοκύνταις.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

νῆ Δί' ἔγωγ', ὦ πολυτίμητοι, πάντα γὰρ ἤδη
κατέχουσι.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ταύτας μέντοι σὺ θεὰς οὔσας οὐκ ἤδης οὐδ
ἐνόμιζες;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

330 μὰ Δί', ἀλλ' ὀμίχλην καὶ δρόσον αὐτάς ἠγούμην
καὶ καπνὸν εἶναι.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

οὐ γὰρ μὰ Δί' οἶσθ' ὅτι ἡ πλείστους αὐται βό-
σκουσι σοφιστὰς,

θουριομάνταις, ἰατροτέχνας, σφραγιδονυχαραγο-
κομήτας,

κυκλίων τε χορῶν ἀσματοκάμπτας, ἄνδρας με-
τεωροφένοντας,

οὐδὲν δρῶντας βόσκουσ' ἀργούς, ὅτι ταύτας
μουσοποιοῦσιν.

327 Versus ab librariis et criticis certatim corrupti ve-
ram scripturam servavit codex Ravennas, nisi
quod νῦν praebet, ex aliis Mss. ab me iam olim
correctum. μόλις οὕτως] Thucydides VI, 23.
μόλις οὕτως οἶοί τε ἐσόμεθα τῶν μὲν κρατεῖν —

328 νῦν γέ τοι om. Ravennas.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

335 ταῦτ' ἄρ' ἐποιοῦν ὑγρᾶν Νεφελᾶν στρεπταιγλᾶν
 δάϊον ὀρμᾶν,
 πλοκάμους θ' ἑκατογκεφάλα Τυφῶ, πρημαινού-
 σας τε θυέλλας,
 εἴτ' ἀερίας, διερὰς, γαμψοὺς οἰωνοὺς ἀερονηχεῖς,
 ὄμβρους θ' ὑδάτων δροσερᾶν Νεφελᾶν· εἴτ'
 ἄντ' αὐτῶν κατέπινον
 κεστρᾶν τεμάχη μεγαλᾶν ἀγαθᾶν, κρέα τ' ὀρνί-
 θεια κίχηλᾶν.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

340 διὰ μέντοι τάσδ' οὐχὶ δικαίως;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

λέξον δὴ μοι, τί παθοῦσαι,
 εἴπερ Νεφέλαι γ' εἰσὶν ἀληθῶς, θνηταῖς εἷξασι
 γυναιξίν;
 οὐ γὰρ ἐκείναι γ' εἰσὶ τοιαῦται.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

φέρε, ποῖαι γὰρ τινές εἰσιν;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

οὐκ οἶδα σαφῶς· εἷξασιν γοῦν ἑρλοισιν πεπτα-
 μένοισι,
 κοῦχλ γυναιξίν, μὰ Δί', οὐδ' ὅτιοῦν· αὐταὶ δὲ
 ῥῖνας ἔχουσιν.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

345 ἀπόκριναί νυν ἄτι' ἂν ἔρωμαι.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

λέγε νυν ταχέως ὅ τι βούλει.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἤδη ποτ' ἀναβλέψας εἶδες νεφέλην Κενταύρω
 ὁμοίαν

ἢ παρδάλει ἢ λύκῳ ἢ ταύρῳ;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

νὴ Δί' ἔγωγ'. εἶτα τί τοῦτο;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

γίγνονται πάνθ' ὅ τι βούλονται· κατ' ἦν μὲν
 ἴδωσι κομήτην,

ἄγριόν τινα τῶν λασίων τούτων, οἷόνπερ τὸν
Ξενοφάντου,

350 σκώπτουσαι τὴν μανίαν αὐτοῦ Κενταύροις ἤκα-
σαν αὐτάς.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τί γὰρ, ἦν ἄρπεγα τῶν δημοσίων κατίδωσι Σί-
μωνα, τί δρωσιν;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἀποφαίνουσαι τὴν φύσιν αὐτοῦ λύκοι ἑξαίφνης
ἐγένοντο.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ταῦτ' ἄρα, ταῦτα Κλεώνυμον αὐται τὸν ῥίψα-
σπιν χθές ἰδοῦσαι,

ὅτι δειλότατον τοῦτον ἑώρων, ἔλαφοι διὰ τοῦτ'
ἐγένοντο.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

355 καὶ νῦν γ' ὅτι Κλεισθένη εἶδον, ὄρας, διὰ τοῦτ'
ἐγένοντο γυναῖκες.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

χαίρετε τοίνυν, ὧ δέσποινα· καὶ νῦν, εἴπερ
τινὶ κάλλω,

οὐρανομήκη ῥήξατε κάμοι φωνήν, ὧ παμβασιλείαι.
ΧΟΡΟΣ.

χαῖρ', ὧ πρεσβῦτα παλαιογενές, θηρατὰ λόγων
φιλομούσων·

σύ τε, λεπτοτάτων λήρων ἱερεῦ, φράζε πρὸς
ἡμᾶς ὅ τι χρήσεις·

360 οὐ γὰρ ἂν ἄλλω γ' ὑπακούσαμεν τῶν νῦν με-
τεωροσοφιστῶν

πλὴν ἢ Προδίκω, τῷ μὲν σοφίας καὶ γνώμης
οὐνεκα, σοὶ δέ,

ὅτι βρενθύει τ' ἐν ταῖσιν ὁδοῖς καὶ τῷφθαλμῷ
παραβάλλεις,

362 Libri multi, in quibus Ravennas, vitiose παραβάλλει: recte alii παραβάλλεις, quod praeter alios agnoscit Philodemus περὶ κακιῶν in voluminibus Herculaneis. Oxonii editis I. p. 22. cuius verba in annotatione ad scholia apposui p. 333 seq.

κάνυπόδητος κακὰ πόλλ' ἀνέχει κἀφ' ἡμῖν σε-
μνοπροσωπεῖς.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ὦ Γῆ τοῦ φθέγματος, ὡς ἱερὸν καὶ σεμνὸν καὶ
τερατῶδες.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

365 αὐται γάρ τοι μόναι εἰσὶ θεαί· τᾶλλα δὲ πάντ'
ἔστι γλῦκρος.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ὁ Ζεὺς δ' ἡμῖν, φέρε, πρὸς τῆς Γῆς, οὐλύμ-
πιος οὐ θεὸς ἔστιν;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ποῖος Ζεὺς; οὐ μὴ ληρήσεις· οὐδ' ἔστι Ζεὺς.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τί λέγεις σύ;

ἀλλὰ τίς ὕει; τουτὶ γὰρ ἔμοιγ' ἀπόφηναι πρῶ-
τον ἀπάντων.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

αὐται δὴ που· μεγάλοις δέ σ' ἐγὼ σημείοις
αὐτὸ διδάξω.

370 φέρε, ποῦ γὰρ πόποι' ἄνευ Νεφελῶν ὄντ'
ἤδη τεθέασαι;

καίτοι χρῆν αἰθρίας ὕειν αὐτὸν, ταύτας δ' ἀπο-
δημεῖν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

νῆ τὸν Ἀπόλλω, τοῦτό γέ τοι τῷ νυνὶ λόγῳ εὖ
προσέφυσας·

καίτοι πρότερον τὸν Δι' ἀληθῶς ὄμην διὰ κο-
σκίνου οὐρεῖν.

ἀλλ' ὅστις ὁ βροντῶν ἔστι φράσον· τοῦτό με
ποιεῖ τετραμαίνειν.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

375 αὐται βροντῶσι κυλινδόμεναι.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τῷ τρόπῳ, ὦ πάντα σὺ τολμῶν;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ὅταν ἐμπλησθῶσ' ὕδατος πολλοῦ κἀναγκασθῶσι
φέρεσθαι,

κατακορημνάμεναι πλήρεις ὄμβρου δι' ἀνάγκην,
εἶτα βαρεῖαι
εἰς ἀλλήλας ἐμπίπτουσαι ῥήγγυνται καὶ πατα-
γοῦσιν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ὁ δ' ἀναγκάζων ἐστὶ τίς αὐτάς, οὐχ ὁ Ζεὺς,
ὥστε φέρεσθαι;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

380 ἦκιστ', ἀλλ' αἰθέριος δῖνος.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Δῖνος; τοῦτ' μ' ἐλελήθη,
ὁ Ζεὺς οὐκ ὦν, ἀλλ' ἀντ' αὐτοῦ Δῖνος νυνὶ
βασιλεύων.

ἀτὰρ οὐδέν πω περὶ τοῦ πατάγου καὶ τῆς βρον-
τῆς μ' ἐδίδαξας.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

οὐκ ἤκουσάς μου τὰς Νεφέλας ὕδατος μεστὰς
ὅτι φημί

ἐμπιπτούσας εἰς ἀλλήλας παταγεῖν διὰ τὴν πυ-
κνότητα;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

385 φέρε τοῦτ' ἐγὼ χρεὶ πιστεύειν;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἀπὸ σαντοῦ γὰρ σε διδάξω.
ἤδη ζωμοῦ Παναθηναίοις ἐμπλησθεῖς εἶτ' ἐτα-
ράχθης

τὴν γαστέρα, καὶ κλόνος ἐξαίφνης αὐτὴν διε-
κοροροῦγησεν;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

νῆ τὸν Ἀπόλλω, καὶ δεινὰ ποιεῖ γ' εὐθύς μοι,
καὶ τειάρακται

χῶσπερ βροντὴ τὸ ζωμίδιον παταγεῖ καὶ δεινὰ
κέκραγεν·

390 ἀτρέμας πρῶτον παππᾶξ παππᾶξ, κᾶπειτ' ἐπά-
γει παπαπαππᾶξ,

χῶταν χέζω, κομιδῆ βροντᾶ παπαπαππᾶξ, ὥσπερ
ἐκεῖναι.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

σκέψαι τάλυν ἀπὸ γαστριδίου τυγνουτοῦ οἶα
 πέπορδας·
 τὸν δ' ἄερα τόνδ' ὄντ' ἀπέραντον, πῶς οὐκ
 εἰκὸς μέγα βροντιᾶν;
 ταῦτ' ἄρα καὶ τῶνόματ' ἀλλήλοιν, βροντιῆ καὶ
 πορδῆ, ὁμοίω.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

395 ἀλλ' ὁ κεραυνὸς πόθεν αὖ φέρεται λάμπων πυρὶ,
 τοῦτο δίδαξον,
 καὶ καταφρύγει βάλλων ἡμᾶς, τοὺς δὲ ζῶντας
 περιφλύει.
 τοῦτον γὰρ δὴ φανερῶς ὁ Ζεὺς ἴησ' ἐπὶ τοὺς
 ἐπιόρκους.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

καὶ πῶς, ὦ μῶρε σὺ καὶ Κρονίων ὄζων καὶ βεχ-
 κεσέληνε,
 εἴπερ βάλλει τοὺς ἐπιόρκους, πῶς οὐχὶ Σίμων'
 ἐνέπρησεν
 400 οὐδὲ Κλεώνυμον οὐδὲ Θέωρον; καίτοι σφόδρα
 γ' εἶσ' ἐπιόρκοι·
 ἀλλὰ τὸν αὐτοῦ γε νεῶν βάλλει καὶ Σούνιον
 ἄκρον Ἀθηνέων
 καὶ τὰς δρυὲς τὰς μεγάλας· τί μαθῶν; οὐ γὰρ
 δὴ δρυὲς γ' ἐπιόρκει.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

οὐκ οἶδ'· ἀτὰρ εὖ σὺ λέγειν φαίνει, τί γὰρ ἔστιν
 δῆθ' ὁ κεραυνός;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ὅταν εἰς ταύτας ἄνεμος ξηρὸς μετεωρισθεὶς κα-
 τακλεισθῆ,
 405 ἐνδοθεν αὐτὰς ὡσπερ κύστιν φρυγῆ, κάπειθ' ὑπ'
 ἀνάγκης
 ῥήξας αὐτὰς ἔξω φέρεται σοβαρὸς διὰ τὴν πυ-
 κνότητα,

ὑπὸ τοῦ ῥοίβδου καὶ τῆς ῥύμης αὐτὸς ἑαυτὸν
κατακάων.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

κῆ Δ', ἐγὼ γοῦν ἀτεχνῶς ἔπαθον τουτί ποτε
Διασίοισιν.

ᾧπτων γαστέρα τοῖς συγγενέσιν, καί τ' οὐκ ἔσχον
ἀμελήσας·

410 ἢ δ' ἄρ' ἐφυσᾶτ', εἴτ' ἐξαίφνης διαλακήσασα
πρὸς αὐτῷ

τῷφθαλμῷ μου προσετίλησεν καὶ κατέκαυσεν τὸ
πρόσωπον.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ τῆς μεγάλης ἐπιθυμήσας σοφίας, ὦνθρωπε,
παρ' ἡμῶν,

ὡς εὐδαίμων ἐν Ἀθηναίοις καὶ τοῖς Ἑλλήσι γε-
νήσει,

εἰ μνήμων εἶ καὶ φροντιστὴς καὶ τὸ ταλαίπω-
ρον ἔνεστιν

415 ἐν τῇ ψυχῇ, καὶ μὴ κάμνεις μῆδ' ἐστὼς μῆτε
βαδίζων,

μῆτε ῥιγῶν ἄχθει λλαν, μῆτ' ἀριστῶν ἐπιθυμεῖς,
οἴνου τ' ἀπέχει καὶ γυμνασίων καὶ τῶν ἄλλων
ἀνοήτων,

καὶ βέλτιστον τοῦτο νομίζεις, ὅπερ εἰκὸς δεξιὸν
ἄνδρα,

νικᾶν πράττων καὶ βουλευῶν καὶ τῇ γλώττῃ πο-
λεμίζων;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

420 ἀλλ' ἔνεκέν γε ψυχῆς στεροῦσ' δυσκολοκότου τε
μερίμνης,

καὶ φειδωλοῦ καὶ τρυσιβίου γαστροῦ καὶ θυμ-
βροπιδείπνου,

ἀμέλει θαρρῶν, οὐνεκα τούτων ἐπιχαλκεύειν
παρέχοιμ' ἄν.

memoriae, opinor, errore. Ita idem ad v. 91.
μειτωρολέσχας ex Nubibus affert, quod ad μειτω-
ροσοφιστῶν spectat v. 360.

Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η Σ.

ἄλλο τι δῆτ' οὖν νομιεῖς ἤδη θεὸν οὐδένα πλὴν
 ἄπερ ἡμεῖς,
 τὸ Χάος τουτὶ καὶ τὰς Νεφέλας καὶ τὴν γλῶτ-
 ταν, τρία ταυτί;

Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Δ Η Σ.

425 οὐδ' ἂν διαλεχθείην γ' ἀτεγγῶς τοῖς ἄλλοις,
 οὐδ' ἂν ἀπαντῶν.
 οὐδ' ἂν θύσαιμ', οὐδ' ἂν σπείσαιμ', οὐδ' ἐπι-
 θείην λιβανωτόν.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

λέγε νυν ἡμῖν ὃ τι σοι δρωμεν θαρρῶν, ὡς οὐκ
 ἀτυχήσεις,
 ἡμᾶς τιμῶν καὶ θαυμάζων καὶ ζητῶν δεξιὸς εἶναι.

Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Δ Η Σ.

ὦ δέσποινα, δέομαι τοίνυν ὑμῶν τουτὶ πάνυ
 μικρὸν,
 430 τῶν Ἑλλήνων εἶναι με λέγειν ἑκατὸν σταδίοισιν
 ἄριστον.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

ἀλλ' ἔσται σοι τοῦτο παρ' ἡμῶν· ὥστε τὸ λοι-
 πόν γ' ἀπὸ τουδὶ
 ἐν τῷ δήμῳ γνώμας οὐδεὶς νικήσει πλείονας ἢ σύ.

Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Δ Η Σ.

μή μοι γε λέγειν γνώμας μεγάλας· οὐ γὰρ
 τούτων ἐπιθυμῶ,
 ἀλλ' ὅσ' ἔμαντιῷ στρεψοδικῆσαι καὶ τοὺς χρή-
 στας διολισθεῖν.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

435 τεύξει τοίνυν ὦν ἱμεῖρες· οὐ γὰρ μεγάλων ἐπι-
 θυμεῖς.
 ἀλλὰ σεαυτὸν παράδος θαρρῶν τοῖς ἡμετέροις
 προπόλοισι.

Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Δ Η Σ.

δράσω τοῦθ' ὑμῖν πιστεύσας· ἢ γὰρ ἀνάγκη
 με πιέζει

διὰ τοὺς ἵππους τοὺς κοππατίας καὶ τὸν γάμον,
ὅς μ' ἐπέτριψεν.

νῦν οὖν χρήσθων ὅ τι βούλονται.

440 τοῦτ' ἐγὼ μὲν σῶμα' αὐτοῖσιν
παρέχω τύπτειν, πεινῆν, διψῆν,
ἀνχμεῖν, ῥιγῶν, ἀσκὸν δαίρειν,
εἴπερ τὰ χρεῖα διαφευξοῦμαι,
τοῖς ἀνθρώποις τ' εἶναι δόξω

445 θρασὺς, εὐγλωττος, τολμηρὸς, ἴτης,
βδελυρὸς, ψευδῶν συγκολλητῆς,
εὐρησιεπῆς, περιτρίμμα δικῶν,
κύρβις, κρόταλον, κίναδος, τρύμη,
μάσθλης, εἴρων, γλοιὸς, ἀλαζῶν,

450 κέντρων, μιαρὸς, στρόφις, ἀργαλέος,
ματτυλοιοχός.

ταῦτ' εἰ με καλοῦσ' ἀπαντῶντες,
δρώντων ἀτεχνῶς ὅ τι χρήζουσιν·
κεῖ βούλονται,

455 νῆ τὴν Δήμητρον ἔξ μου χορδὴν
τοῖς φροντισταῖς παραθέντων.

ΧΟΡΟΣ.

λῆμα μὲν πάρεστι τῶνδ' ἐγὼ
οὐκ ἄτολμον, ἀλλ' ἔτοιμον. ἴσθι δ' ὡς
ταῦτα μαθὼν παρ' ἐμοῦ κλέος οὐρανόμενης

460 ἐν βροτοῖσιν ἔξεις.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τί πείσομαι;

ΧΟΡΟΣ.

τὸν πάντα χρόνον μετ' ἐμοῦ
ζηλωτότατον βίον ἀνθρώπων διάξεις.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

465 ἄρά γε τοῦτ' ἄρ' ἐγὼ ποτ'
ὄψομαι;

438 Codices χρήσθων ἀτεχνῶς. Recte Brunckius de-
levit ἀτεχνῶς, quod fortasse ex v. 453. illatum fuit.

ΧΟΡΟΣ.

ὥστε γε σοῦ πολλοὺς ἐπὶ ταῖσι θύραις
ἀεὶ καθῆσθαι,

470 βουλομένους ἀνακοινοῦσθαι τε καὶ ἐς λόγον ἔλθεῖν,
πράγματα κἀντιγραφὰς πολλῶν ταλάντων

475 ἄξια σῆ φρονιῖ συμβουλευσομένους μετὰ σοῦ.
ἀλλ' ἐγχείρει τὸν προεσβύτην ὃ τι περ μέλλεις
προδιδάσκειν,
καὶ διακίνει τὸν νοῦν αὐτοῦ, καὶ τῆς γνώμης
ἀποπειρῶ.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἄγε δὴ, κάτειπέ μοι σὺ τὸν σαυτοῦ τρόπον,
ἴν' αὐτὸν εἰδῶς ὅστις ἐστὶ μηχανὰς

480 ἤδη 'πὶ τούτοις πρὸς σέ καινὰς προσφέρω.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τί δέ; τειχομαχεῖν μοι διανοεῖ, πρὸς τῶν θεῶν;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

οὐκ, ἀλλὰ βραχέα σου πυθέσθαι βούλομαι,
εἰ μνημονικὸς εἶ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

δύο τρόπῳ νῆ τὸν Δία·

ἦν μὲν γ' ὀφείληται τί μοι, μνήμων πάνυ·

485 ἔαν δ' ὀφείλω, σχέτλιος, ἐπιλήσιμων πάνυ.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἔνεστι δῆτά σοι λέγειν ἐν τῇ φύσει;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

λέγειν μὲν οὐκ ἔνεστι', ἀποστερεῖν δ' ἔνι.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

πῶς οὖν δυνήσει μανθάνειν;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἀμέλει, καλῶς.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἄγε νυν ὅπως, ὅταν τι προβάλωμαι σοφὸν

490 περὶ τῶν μετεώρων, εὐθέως ὑφαρπάσει.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τί δαί; κυνηδὸν τὴν σοφίαν σιτήσομαι;

Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η Σ.

ἄνθρωπος ἀμαθῆς οὐτοσὶ καὶ βάρβαρος,
δέδοικά σ', ὡ̄ πρεσβῦτα, μὴ πληγῶν δέη.
φέρ' ἴδω, τί δοῦς, ἣν τίς σε τύπτῃ;

Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Δ Η Σ.

τύπτομαι,

495 γάπειτ' ἐπισχῶν ὀλίγον ἐπιμαρτύρομαι,
εἴτ' αὐθις ἀκαρῆ διαλιπὼν δικάζομαι.

Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η Σ.

ἴθι νυν, κατάθου θοιμάτιον.

Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Δ Η Σ.

ἠδίκηκά τι;

Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η Σ.

οὐκ, ἀλλὰ γυμνοὺς εἰσιέναι νομίζεται.

Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Δ Η Σ.

ἀλλ' οὐχὶ φωράσων ἔγωγ' εἰσέροχομαι.

Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η Σ.

500 κατάθου. τί ληρεῖς;

Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Δ Η Σ.

εἰπέ δὴ νῦν μοι τοδί·

ἦν ἐπιμελής ὡ̄ καὶ προθύμως μανθάνω,

τῷ τῶν μαθητῶν ἐμφερῆς γενήσομαι;

Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η Σ.

οὐδὲν διοίσεις Χαιρεφῶντος τὴν φύσιν.

Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Δ Η Σ.

οἴμοι κακοδαίμων, ἡμιθνής γενήσομαι.

Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η Σ.

505 οὐ μὴ λαλήσεις, ἀλλ' ἀκολουθήσεις ἔμοι

ἀνύσας τι δευρὸ θᾶιτον;

Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Δ Η Σ.

ἔς τὸ χεῖρέ νυν

δός μοι μελιτοῦτταν πρότερον· ὡς δέδοικ' ἐγὼ

εἴσω καταβαίνων ὡσπερ εἰς Τροφωνίου.

Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η Σ.

χώρει· τί κυπιάξεις ἔχων περὶ τὴν θύραν;

Χ Ο Ρ Ο Σ.

510 ἀλλ' ἴθι χαίρων τῆς ἀνδρείας

- οὔνεκα ταύτης.
 εὐτυχία γένοιτο τάν-
 θρώπων, ὅτι προήκων
 ἐς βαθὺν τῆς ἡλικίας,
 515 νεωτέροις τὴν φύσιν αὐ-
 τοῦ πράγμασιν χρωτίζεται
 καὶ σοφίαν ἐπασκεῖ.
 ὦ θεώμενοι, κατερῶ πρὸς ὑμᾶς ἔλευθέρως
 τάληθῆ, νῆ τὸν Διόνυσον τὸν ἐκθρέψαντά με.
 520 οὕτω νικήσαιμί τ' ἐγὼ καὶ νομιζοίμην σοφός,
 ὡς ὑμᾶς ἠγούμενος εἶναι θεατὰς δεξιούς
 καὶ ταύτην σοφώτατ' ἔχειν τῶν ἐμῶν κωμωδιῶν,
 πρώτους ἠξίωσ' ἀναγεῦσ' ὑμᾶς, ἢ παρέσχε μοι
 ἔργον πλεῖστον· εἴτ' ἀνεχώρουν ὑπ' ἀνδρῶν
 φορητικῶν
 525 ἠττηθεῖς, οὐκ ἄξιός ὢν· ταῦτ' οὖν ὑμῖν μέμ-
 φομαι.
 τοῖς σοφοῖς, ὦν οὔνεκ' ἐγὼ ταῦτ' ἐπραγμα-
 τευόμην.
 ἀλλ' οὐδ' ὡς ὑμῶν ποθ' ἐκὼν προδώσω τοὺς
 δεξιούς.
 ἐξ ὅτου γὰρ ἐνθάδ' ὑπ' ἀνδρῶν, οἷς ἠδὺ καὶ
 λέγειν,
 ὁ σώφρων τε χῶ καταλύγων ἄριστ' ἠκουσάτην,
 530 καὶ γὰρ, παρθένος γὰρ ἔτ' ἦ, κοῦκ ἐξῆν πῶ μοι
 τεκεῖν,
 ἐξέθηκα, παῖς δ' ἑτέρα τις λαβοῦσ' ἀνείλετο,
 ὑμεῖς δ' ἐξεθρέψατε γενναίως καὶ παιδεύσατε·
 ἐκ τούτου μοι πιστὰ παρ' ὑμῖν γνώμης ἔσθ'
 ὄρκια.
 νῦν οὖν Ἠλέκτρον κατ' ἐκείνην ἦδ' ἢ κωμωδία
 535 ζητοῦσ' ἦλθ', ἣν που ἰτύχη θεαταῖς οὕτω σο-
 φοῖς·
 γνώσεται γὰρ, ἦνπερ ἴδῃ, τὰ δελφοῦ τὸν βό-
 στρουχον.
 ὡς δὲ σώφρων ἐστὶ φύσει σκέψασθ'· ἦτις πρώτα
 μὲν

οὐδὲν ἦλθε δαψαμένη σκύτινον καθειμένον,
 ἐρυσθρόν ἐξ ἄκρου, παχὺ, τοῖς παιδίοις ἔν' ἧ
 γέλως·

540 οὐδ' ἔσκωψε τοὺς φαλακρούς, οὐδὲ κόρδαχ'
 εἴλκυσεν,

οὐδὲ πρεσβύτης ὁ λέγων τᾶπη τῇ βακτηρίᾳ
 τύπτει τὸν παρόντ', ἀφανίζων πονηρὰ σκώμματα,
 οὐδ' εἰσηῆξε δᾶδας ἔχουσ', οὐδ' ἰοῦ ἰοῦ βοᾶ,
 ἀλλ' αὐτῇ καὶ τοῖς ἔπεσιν πιστεύουσ' ἐλήλυθεν.

545 ἀγῶ μὲν τοιοῦτος ἀνὴρ ὦν ποιητὴς οὐ κομῶ,
 οὐδ' ὑμᾶς ζητῶ ἔξαπατᾶν δις καὶ τρις ταῦτ'
 εἰσάγων,

ἀλλ' αἰεὶ καινὰς ἰδέας εἰσφέρων σοφίζομαι,
 οὐδὲν ἀλλήλαισιν ὁμοίας καὶ πάσας δεξιᾶς·

ὅς μέγιστον ὄντα Κλέων' ἔπαισ' εἰς τὴν γαστέρα,
 550 κούκ ἐτόλμησ' αὐθις ἐπεμπεδῆσ' αὐτῷ κειμένῳ.
 οὔτοι δ', ὡς ἄπαξ παρέδωκεν λαβὴν Ὑπέροβλος,
 τοῦτον δέλαιον κολετρῶσ' αἰεὶ καὶ τὴν μητέρα.
 Εὐπολις μὲν τὸν Μαρικᾶν πρῶτιστον παρείλκυσεν
 ἐκστρέψας τοὺς ἡμετέρους Ἰππέας κακὸς κακῶς,
 555 προσθεὶς αὐτῷ γραῦν μεθύσην τοῦ κόρδακος οὐ-
 νεχ', ἦν

Φρόνιχος πάλαι πεποίηχ', ἦν τὸ κῆτος ἥσθιεν.
 εἶθ' Ἐρμιππος αὐθις ἐποίησεν εἰς Ὑπέροβλον,
 ἄλλοι τ' ἤδη πάντες ξερίδουσιν εἰς Ὑπέροβλον,
 τὰς εἰκοὺς τῶν ἐγγέλεων τὰς ἑμὰς μιμούμενοι.

560 ὅστις οὖν τούτοισι γελᾷ, τοῖς ἑμοῖς μὴ χαιρέτω·
 ἦν δ' ἑμοὶ καὶ τοῖσιν ἑμοῖς εὐφραίνησθ' εὐρή-
 μασιν,

ἔς τὰς ὥρας τὰς ἑτέρας εὖ φρονεῖν δοκῆσετε.

ὑψιμέδοντα μὲν θεῶν

Ζῆνα τύραννον ἔς χορὸν

565 πρῶτα μέγαν κικλήσκω·

τόν τε μεγασθενῆ τριαίνης ταμίαν,

γῆς τε καὶ ἄλμυρᾶς θαλάσσης ἄγριον μοχλευτήν·

καὶ μεγαλώνυμον ἡμέτερον πατέρ',

563 — 594. = 595 — 626.

- 570 Αἰθέρα σεμνότατον, βιοθρέμμονα πάντων·
 τὸν θ' ἱππονώμαν, ὃς ὑπερ-
 λάμπροις ἀκτῖσιν κατέχει
 γῆς πέδον, μέγας ἐν θεοῖς
 ἐν θνητοῖσὶ τε δαίμων.
- 575 ὦ σοφώτατοι θεαταὶ, δεῦρο τὸν νοῦν πρόσχετε.
 ἠδικομέναι γὰρ ὑμῖν μεμφόμεσθ' ἐναντίον·
 πλεῖστα γὰρ θεῶν ἀπάντων ὠφελούσαις τὴν
 πόλιν,
 δαιμόνων ἡμῖν μόλαις οὐ θύετ' οὐδὲ σπένδετε,
 αἵτινες τηροῦμεν ὑμᾶς. ἦν γὰρ ἡ τις ἔξοδος
- 580 μηδενὶ ξὺν νῶ, τότ' ἡ βροντῶμεν ἡ ψακάζομεν.
 εἶτα τὸν θεοῖσιν ἐχθρὸν βυρσοδέψην Παφλαγόνα
 ἠνίχ' ἠροῖσθε στρατηγὸν, τὰς ὀφροῦς συνήγομεν
 κάποιουμέναι δεινά· βροντῆ δ' ἐρράγη δι' ἀστρα-
 πῆς·
 ἡ σελήνη δ' ἐξέλειπε τὰς ὁδοὺς· ὁ δ' ἥλιος
- 585 τὴν θουαλλίδ' εἰς ἑαυτὸν εὐθέως ξυνελκύσας
 οὐ φανεῖν ἔφασκεν ὑμῖν, εἰ στρατηγήσει Κλέων.
 ἀλλ' ὅμως εἴλεσθε τοῦτον. φασὶ γὰρ δυσβουλίαν
 τῆδε τῆ πόλει προσεῖναι, ταῦτα μέντοι τοὺς
 θεοὺς
 αἶτ' ἂν ὑμεῖς ἐξαμάρτη', ἐπὶ τὸ βέλτιον τρέ-
 πειν.
- 590 ὥς δὲ καὶ τοῦτο ξυνοίσει ῥαδίως διδάζομεν.
 ἦν Κλέωνα τὸν λάρον δώρων ἐλόντες καὶ κλοπῆς,
 εἶτα φιμώσητε τούτου τῶ ξύλῳ τὸν αἰχένα,
 αὐθις ἐς τὰρχαῖον ὑμῖν, εἴ τι κάζημάρτετε,
 ἐπὶ τὸ βέλτιον τὸ πρᾶγμα τῆ πόλει συνοίσεται.
- 595 αἰεὶ μοι αἶτε, Φοῖβ' ἄναξ
 Δήλιε, Κυρθίαν ἔχων
 ὑψικέρατα πέτραν·
 ἡ τ' Ἐφέσου μάκαιρα πάγχρουσον ἔχεις
- 600 οἶκον, ἐν ᾧ κῆραι σε Λυδῶν μεγάλως σέβουσιν·
 ἡ τ' ἐπιχώριος ἡμετέρα θεὸς,
 αἰγίδος ἠνίοχος, πολιοῦχος Ἀθάνα·
 Παρνασίαν θ' ὃς κατέχων

πέτραν σὺν πεύκαις σελαγεῖ

605 Βάγκαις Δελφίσιν ἐμπρόπων,
 ζωμαστῆς Διόνυσος.

ἦνίχ' ἡμεῖς δεῦρ' ἀφορμᾶσθαι παρεσκευάσμεθα,
 ἢ Σελήνη συντυχῶσ' ἡμῖν ἐπέστειλεν φράσαι,
 πρῶτα μὲν χαίρειν Ἀθηναίοισι καὶ τοῖς ξυμ-
 μάχοις.

610 εἶτα θυμαίνειν ἔφρασκε· δεινὰ γὰρ πεπονθέναι,
 ὠφελουῖσ' ὑμᾶς ἅπαντας, οὐ λόγοις, ἀλλ' ἐμ-
 φρανῶς.

πρῶτα μὲν τοῦ μηνὸς εἰς δᾶδ' οὐκ ἔλαττον ἦ
 δραχμῆν,

ὥστε καὶ λέγειν ἅπαντας ἐξιόντας ἐσπέρας,
 μὴ πρόη, παῖ, δᾶδ', ἐπειδὴ φῶς Σεληναίης καλόν.

615 ἄλλα τ' εὐ δραῖν φησιν, ὑμᾶς δ' οὐκ ἄγειν τὰς
 ἡμέρας

οὐδὲν ὀρθῶς, ἀλλ' ἄνω τε καὶ κάτω κνδοιδοπαῖν·
 ὡστ' ἀπειλεῖν φησιν αὐτῇ τοὺς θεοὺς ἐκάστοτε
 ἦνίχ' ἂν ψευσθῶσι δειπνου, κἀπίωσιν οἴκαδε,
 τῆς ἑορτῆς μὴ τυχόντες κατὰ λόγον τῶν ἡμερῶν.

620 κᾶθ' ὅταν θύειν δέη, στρεβλοῦτε καὶ δικάζετε·
 πολλάκις δ' ἡμῶν ἀγόντων τῶν θεῶν ἀπαστίαν,
 ἦνίχ' ἂν πενθῶμεν ἢ τὸν Μέμνον' ἢ Σαρπη-
 δόνα,

σπένδεθ' ὑμεῖς καὶ γελᾶτ'· ἂνθ' ὧν λαχῶν
 Ὑπέροβολος

τῆτες ἱερομνημονεῖν, κἀπειθ' ὑφ' ἡμῶν τῶν
 θεῶν

625 τὸν στέφανον ἀφηρέθη· μᾶλλον γὰρ οὕτως εἴσεται
 κατὰ σελήνην ὡς ἄγειν χρῆ τοῦ βίου τὰς ἡμέρας.

Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η Σ.

μὰ τὴν Ἀναπρόην, μὰ τὸ Χάος, μὰ τὸν Ἄερα,
 οὐκ εἶδον οὕτως ἄνδρ' ἄγροικον οὐδένα
 οὐδ' ἄπορον οὐδὲ σκαιὸν οὐδ' ἐπιλήσιμονα·

630 ὅστις σκαλαθυριάτι ἄττα μικρὰ μανθάνων,
 ταῦτ' ἐπιλέλησται πρὶν μαθεῖν· ὅμως γε μὴν
 αὐτὸν καλῶ θύραζε δευρὶ πρὸς τὸ φῶς.

ποῦ Στρεψιάδης; ἔξει τὸν ἀσκάντην λαβών.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἀλλ' οὐκ ἔωςί μ' ἔξενεγκεῖν οἱ κόρηις.

Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η Σ.

635 ἀγύσας τι κατάθου, καὶ πρόσεχε τὸν νοῦν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἰδού.

Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η Σ.

ἄγε δὴ, τί βούλει πρῶτα νυνὶ μανθάνειν
ὧν οὐκ ἐδιδάχθης πώποτ' οὐδέν; εἰπέ μοι.
πότ' ἐρα περὶ μέτρων ἢ περὶ ἑπῶν ἢ ἑυθμῶν;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

περὶ τῶν μέτρων ἔγωγ'. ἔναγχος γὰρ ποτε
640 ὑπ' ἀλφिताμοιβοῦ παρεκόπην διχοινίκῳ.

Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η Σ.

οὐ τοῦτ' ἔρωτῶ σ', ἀλλ' ὅ τι κάλλιστον μέτρον
ἦγεῖ· πότερον τὸ τρίμετρον ἢ τὸ τετράμετρον;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἐγὼ μὲν οὐδέν πρότερον ἡμικετέου.

Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η Σ.

οὐδέν λέγεις, ὦνθρωπε.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

περίδου νυν ἕμοι,

645 εἰ μὴ τετράμετρόν ἐστιν ἡμικετέον.

Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η Σ.

ἔς κόρακας, ὡς ἄγροικος εἶ καὶ δυσμαθής.
ταχὺ δ' ἂν δύναιο μανθάνειν περὶ ἑυθμῶν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τί δέ μ' ὠφελήσουσ' οἱ ἑυθμοὶ πρὸς τάλφιτα;

Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η Σ.

πρῶτον μὲν εἶναι κομψὸν ἐν συνουσίᾳ,
650 ἐπαῖονθ' ὁποῖός ἐστι τῶν ἑυθμῶν
κατ' ἐνόπλιον, χῶποῖος αὖ κατὰ δάκτυλον.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

κατὰ δάκτυλον; νῆ τὸν Δί' ἀλλ' οἶδ'.

Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η Σ.

εἰπέ δὴ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τίς ἄλλος ἀντὶ τουτουὶ τοῦ δακτύλου;
 πρὸ τοῦ μὲν, ἔτι ἔμοῦ παιδὸς ὄντος, οὔτοσί.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

655 ἀργεῖος εἶ καὶ σκαιός.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

οὐ γὰρ, ὦ ζυρέ,
 τούτων ἐπιθυμῶ μανθάνειν οὐδέν.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

τί δαί;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἔχειν ἔκεινο, τὸν ἀδικώτατον λόγον.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἀλλ' ἕτερα δεῖ σε πρότερα τούτων μανθάνειν,
 τῶν τετραπόδων ἅτι ἔστιν ὀρθῶς ἄρρενα.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

660 ἀλλ' οἶδ' ἔγωγε ἄρρεν', εἰ μὴ μαίνομαι·
 κριὸς, τράγος, ταῦρος, κύων, ἀλεκτρυών.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ὀρθῶς ὃ πάσχεις; τὴν τε θήλειαν καλεῖς
 ἀλεκτρυόνα κατὰ ταῦτό καὶ τὸν ἄρρενα.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

πῶς δὴ; φέρε.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

πῶς; ἀλεκτρυών καὶ ἀλεκτρυών.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

665 νῆ τὸν Ποσειδῶ. νῦν δὲ πῶς με χρῆ καλεῖν;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἀλεκτρυάιναν, τὸν δ' ἕτερον ἀλέκτορα.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἀλεκτρυάιναν; εὖ γε νῆ τὸν Ἄερα·
 ὥστ' ἀντὶ τουτουὶ τοῦ διδάγματος μόνου
 διαλφισώσω σου κύκλω τὴν κάρδοπον.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

670 ἰδοὺ μάλ' αὐθις τοῦθ' ἕτερον. τὴν κάρδοπον
 ἄρρενα καλεῖς, θήλειαν οὔσαν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἄρρενα καλῶ γὼ κάρδοπον;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ὡσπερ γε καὶ Κλεώνυμον.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

πῶς δῆ; φράσον.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ταυτὸν δύναται σοι κάρδοπος Κλεωνύμφ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

675 ἀλλ', ὡγάθ', οὐδ' ἦν κάρδοπος Κλεωνύμφ,

ἀλλ' ἐν θυεῖα στρογγύλῃ νεμάττετο.

ἅτῃρ τὸ λοιπὸν πῶς με χρῆ καλεῖν;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

τὴν καρδόπην, ὡσπερ καλεῖς τὴν Σωστράτην.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τὴν καρδόπην θήλειαν;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ὁρθῶς γὰρ λέγεις.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

680 ἐκεῖνο δ' ἦν ἄν, καρδόπη, Κλεωνύμη.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἔτι δῆ γε περὶ τῶν ὀνομάτων μαθεῖν σε δεῖ,

ἅτῃρ ἄρρεν' ἐστίν, ἅτῃρ δ' αὐτῶν θήλεα.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἀλλ' οἶδ' ἔγωγ' ἃ θήλε' ἐστίν.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

εἰπέ δῆ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Λύσιλλα, Φίλινα, Κλειταγόρα, Δημητρία.

- 676 Legebatur στρογγύλῃ γ' ἀνεμάττετο. Inanem particulam omittit codex Venetus. Verbum autem ἐνεμάττετο potius est, quod etiam Dobraeus in appendice p. (105). proposuit, quam ἀνεμάττετο.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

685 ἄρρενα δὲ ποῖα τῶν ὀνομάτων;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

μυρία.

Φιλόξενος, Μελησίας, Ἀμυνίας.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἀλλ', ὦ πονηρὲ, ταῦτά γ' ἔστι οὐκ ἄρρενα.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

οὐκ ἄρρεν' ὑμῖν ἔστιν;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ

πῶς ἂν καλέσειας ἐντυχῶν Ἀμυνίας;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

690 ὅπως ἂν; ὠδὶ, δεῦρο δεῦρ', Ἀμυνία.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ὄρας; γυναῖκα τὴν Ἀμυνίαν καλεῖς.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

οὐκ οὖν δικαίως ἦτις οὐ στρατεύεται;

ἀτὰρ τί ταῦθ' ἂ πάντες ἴσμεν μαγθάνω;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

οὐδὲν μὰ Δί', ἀλλὰ κατακλινεῖς δευρὶ

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τί δρω;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

695 ἐκφρόντισόν τι τῶν σεαυτοῦ πραγμάτων.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

μὴ δῆθ', ἰκετεύω σ', ἐνθάδ'. ἀλλ' εἶπερ γε χρη-
χαμαί μ' ἔασον αὐτὰ ταῦτ' ἐκφρόντισαι.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλα.

692 ἦτις Ravennas: ceteri libri omnes ὅστις. Ravenna-
tis scripturae gravis accedit auctoritas, si, quod
ego suspicor, ex hoc loco excerpta est Hesychii
glossa, ἦτις: ὅστις. quam omisit Musurus seu ne-
gligentia seu quod nimis inepta videretur.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

κακοδαίμων ἔγώ,
οἶαν δίκην τοῖς κόρεσι δώσω τήμερον.

ΧΟΡΟΣ.

700 φρόντιζε δὴ καὶ διάθρει, πάντα τρόπον τε
σαυτὸν

στρόβει πυκνώσας,

ταχὺς δ', ὅταν εἰς ἄπορον πέσης,

ἔπ' ἄλλο πῆδα

705 νόημα φρενός· ὕπνος δ' ἀπέστω γλυκύθυμος
ὀμμάτων.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

707 λατταταῖ λατταταῖ.

ΧΟΡΟΣ.

τί πάσχεις; τί κάμνεις;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἀπόλλυμαι δειλῆαιος· ἐκ τοῦ σκίμποδος

710 δάκνουσί μ' ἐξέρποντες οἱ Κορίνθιοι,

καὶ τὰς πλευρὰς δαρδάπτουσιν

καὶ τὴν ψυχὴν ἐκπίνουσιν,

καὶ τοὺς ὄρχεις ἐξέλκουσιν,

καὶ τὸν πρωκτὸν διορύττουσιν,

715 καὶ μ' ἀπολοῦσιν.

ΧΟΡΟΣ.

μὴ νυν βαρέως ἄλγει λίαν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

καὶ πῶς; ὅτε μου

φροῦδα τὰ χρήματα, φρούδη χροιά,

φρούδη ψυχὴ, φρούδη δ' ἐμβάς·

720 καὶ πρὸς τούτοις ἔτι τοῖσι κακοῖς

φρουρᾶς ἄδων

ὀλγίου φροῦδος γεγένημαί.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

οὔτος, τί ποιεῖς; οὐχὶ φροντίζεις;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

νῆ τὸν Ποσειδῶ.

ἔγώ;

Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η Σ.

καὶ τί δῆτ' ἐφρόντισας;

Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Δ Η Σ.

725 ὑπὸ τῶν κόρεων εἴ μου τι περιλειφθήσεται.

Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η Σ.

ἀπολεῖ κάκισι'.

Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Δ Η Σ.

ἀλλ', ὄγάθ', ἀπόλωλ' ἀοτίως.

Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η Σ.

οὐ μαλθακιστέ', ἀλλὰ περικαλυπτέα.

ἔξευρετέος γὰρ νοῦς ἀποστερητικὸς
κάπαιόλημ'.

Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Δ Η Σ.

οἴμοι, τίς ἂν δῆτ' ἐπιβάλοι

730 ἔξ ἀρακίδων γνώμην ἀποστερητρίδα;

Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η Σ.

φέρε νυν, ἀθρήσω πρῶτον, ὃ τι δρᾷ, τουτονί.
οὔτος, καθεύδεις;

Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Δ Η Σ.

μὰ τὸν Ἀπόλλω γὰρ μὲν οὔ.

Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η Σ.

ἔχεις τι;

Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Δ Η Σ.

μὲν Δί' οὐ δῆτ' ἔγωγ'.

Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η Σ.

οὐδὲν πάνυ;

Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Δ Η Σ.

οὐδὲν γε πλήν ἢ τὸ πέος ἐν τῇ δεξιᾷ.

Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η Σ.

735 οὐκ ἐγκαλυψάμενος ταχέως τι φροντιεῖς;

Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Δ Η Σ.

περὶ τοῦ; σὺ γὰρ μοι τοῦτο φράσον, ὦ Σώ-
κρατες.

Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η Σ.

αὐτὸς ὃ τι βούλει πρῶτος ἔξευρῶν λέγε.

Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Δ Η Σ.

ἀκήκοας μυριάκις ἀγῶ βούλομαι,

περὶ τῶν τόκων, ὅπως ἂν ἀποδῶ μηδενί.

Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η Σ.

740 ἴθι νυν, καλύπτου καὶ σχάσας τὴν φροντίδα
λεπιτὴν κατὰ μικρὸν περιφρόνει τὰ πράγματα,
ὀρθῶς διαιωῶν καὶ σκοπῶν.

Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Δ Η Σ.

οἴμοι τάλας.

Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η Σ.

ἔχ' ἀτοξμα· κἂν ἀπορῆς τι τῶν νοσημάτων,
ἀφείς ἀπελθε· κἄτα τὴν γνώμην πάλιν

745 κίνησον αὐθις αὐτὸ καὶ ζυγῶθρισον.

Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Δ Η Σ.

ὦ Σωκρατίδιον φίλτατον.

Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η Σ.

τί, ὦ γέρον;

Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Δ Η Σ.

ἔχω τόξου γνώμην ἀποστερητικὴν.

Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η Σ.

ἐπίδειξον αὐτήν.

Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Δ Η Σ.

εἶπε δὴ νῦν μοι τοδί·

γυναῖκα φαρμακίδ' εἰ προιάμενος Θετταλὴν,

750 καθέλοιμι νύκτωρ τὴν σελήνην, εἶτα δὴ

αὐτὴν καθείρξαιμ' ἐς λοφεῖον στρογγύλον,

ὥσπερ κάτοπτρον, κἄτα τηροῖην ἔχων,

Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η Σ.

τί δῆτα τοῦτ' ἂν ὠφελήσειέν σ' ;

Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Δ Η Σ.

ὅ τι ;

εἰ μηκέτ' ἀνατέλλοι σελήνη μηδαμοῦ,

755 οὐκ ἂν ἀποδοίην τοὺς τόξους.

Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η Σ.

ὀτιή τί δῆ ;

Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Δ Η Σ.

ὀτιή κατὰ μῆνα τὰργύριον δανείζεται.

Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η Σ .

εὖ γ'· ἀλλ' ἕτερον αὖ σοι προβαλῶ τι δεξιόν, ἢ
εἴ σοι γράφοιτο πεντετάλαντός τις δίκη,
760 ὅπως ἂν αὐτὴν ἀφανίσαιας εἰπέ μοι.

Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Δ Η Σ .

ὅπως; ὅπως; οὐκ οἶδ'· ἀτὰρ ζητητέον.

Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η Σ .

μή νυν περὶ σαυτὸν εἶλλε τὴν γνώμην ἀεὶ,
ἀλλ' ἀποχάλα τὴν φροντίδ' εἰς τὸν ἄερα,
λιγόδετον ὥσπερ μηλολόνην τοῦ ποδός.

Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Δ Η Σ .

765 εὖρηξ' ἀφάνισιν τῆς δίκης σοφωτάτην,
ὥστ' αὐτὸν ὁμολογεῖν σ' ἐμοί.

Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η Σ .

ποῖαν τινά;

Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Δ Η Σ .

ἤδη παρὰ τοῖσι φαρμακοπόλαις τὴν λίθον
ταύτην ἐόρακας, τὴν καλὴν, τὴν διαφανῆ,
ἀφ' ἧς τὸ πῦρ ἄπτουσι;

Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η Σ .

τὴν ὕαλον λέγεις;

Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Δ Η Σ .

ἔγωγε. φέρε, τί δῆτ' ἂν, εἰ ταύτην λαβὼν,
770 ὁπότε γράφοιτο τὴν δίκην ὁ γραμματεὺς,
ἀπωτέρω σιὰς ὧδε πρὸς τὸν ἥλιον
τὰ γράμματα' ἐκτῆξαιμι τῆς ἐμῆς δίκης;

Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η Σ .

σοφῶς γε νῆ τὰς Χάριτας.

Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Δ Η Σ .

οἴμ' ὡς ἤδομαι

ὅτι πεντετάλαντος διαγέγραπται μοι δίκη.

Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η Σ .

775 ἄγε δὴ ταχέως τοῦτ' ἐξανάρασον.

Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Δ Η Σ .

τὸ τί;

Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η Σ .

ὅπως ἀποστρέψαις ἂν ἀντιδίκων δίκην,
μέλλων ὀφλήσειν, μὴ παρόντων μαριύρων.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

φανλότατα καὶ ῥᾶσι'.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

εἰπὲ δὴ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

καὶ δὴ λέγωμαι

εἰ πρόσθεν ἔτι μιᾶς ἐνεσιώσης δίκης,

780 πρὶν τὴν ἐμὴν καλεῖσθ', ἀπαγξαίμην τρέχων

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

οὐδὲν λέγεις.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

νὴ τοὺς θεοὺς ἔγωγ', ἐπεὶ

οὐδεὶς κατ' ἐμοῦ τεθνεῶτος εἰσάξει δίκην.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ὕθλεις· ἄπερρ', οὐκ ἂν διδαξαίμην σ' ἔτι.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ὅτι τί; καὶ πρὸς τῶν θεῶν, ὦ Σώκρατες.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

785 ἀλλ' εὐθύς ἐπιλήθει σύ γ' αἴτ' ἂν καὶ μάθης·

ἐπεὶ τί νυνὶ πρῶτον ἐδιδάχθης; λέγε.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

φέρ' ἴδω, τί μέντοι πρῶτον ἦν; τί πρῶτον ἦν;

τίς ἦν ἐν ἧ ματιόμεθα μέντοι ἰάλφιτα;

οἴμοι, τίς ἦν;

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

οὐκ ἔς κόρακας ἀποφθερεῖ,

790 ἐπιλησμότατον καὶ σκαιότατον γερόντιον;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

οἴμοι, τί οὖν δῆθ' ὁ κακοδαίμων πείσομαι;

ἀπὸ γὰρ ὀλοῦμαι μὴ μαθὼν γλωττιστροφεῖν.

ἀλλ', ὦ Νεφέλαι, χρηστόν τι συμβουλευσατε.

ΧΟΡΟΣ.

ἡμεῖς μὲν, ὦ πρεσβῦτα, συμβουλευόμεν,

786 νυνὶ — ἐδιδάχθης] Adverte νυνὶ aoristo iunctum. Photius p. 305, 22. Νυνὶ μ' ἔπεισας: μᾶλλον νῦν λέγε. Infra v. 528. ὤμοσας νυνὶ Δία.

795 εἴ σοί τις υἱὸς ἔστιν ἐκτεθραμμένος,
πέμπειν ἐκείνον ἀντὶ σαυτοῦ μανθάνειν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἀλλ' ἔστ' ἔμοιγ' υἱὸς καλὸς τε κάγαθός·
ἀλλ' οὐκ ἐθέλει γὰρ μανθάνειν, τί ἐγὼ πάθω;

ΧΟΡΟΣ.

σὺ δ' ἐπιτρέπεις;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

εὐσωματεῖ γὰρ καὶ σφριγᾷ,

800 κᾶσ' ἐκ γυναικῶν εὐπτέρων τῶν Κοισύρας.
ἀτὰρ μέτειμί γ' αὐτόν· ἦν δὲ μὴ θέλη,
οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἐξελῶ 'κ τῆς οἰκίας.
ἀλλ' ἐπανάμεινόν μ' ὀλίγον εἰσελθὼν χρόνον.

ΧΟΡΟΣ.

805 ἄρ' αἰσθάνει πλεῖστα δι' ἡμᾶς ἀγάθ' αὐτίχ'
ἔξων

μόνας θεῶν; ὡς

ἔτοιμος ὄδ' ἔστιν ἅπαντα δρᾶν

ὅσ' ἂν κελεύῃς.

810 σὺ δ' ἀνδρὸς ἐκπεπληγμένου καὶ φανερῶς ἐπηρ-
μένου

γνοὺς ἀπολάψεις, ὅ τι πλεῖστον δύνασαι,

ταχέως· φιλεῖ γὰρ πῶς τὰ τοιαῦθ' ἑτέρα τρέ-
πεσθαι.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

οὔτοι μὰ τὴν Ὀμίχλην ἔτ' ἐνταυθὶ μενεῖς·

815 ἀλλ' ἔσθι' ἐλθὼν τοὺς Μεγακλέους κίονας.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ὦ δαιμόνιε, τί χρῆμα πάσχεις, ὦ πάτερ;

οὐκ εὖ φρονεῖς μὰ τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἰδοὺ γ' ἰδοὺ Δί' Ὀλύμπιον· τῆς μωρίας·

τὸ Δία νομίζειν, ὄντα τηλικουτοῖ.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

820 τί δὲ τοῦτ' ἐγέλασας ἑτεόν;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἐνθυμούμενος

ὅτι παιδάριον εἶ καὶ φρονεῖς ἀρχαῖκά.
 ὅμως γε μὴν πρόσελθ', ἔν' εἰδῆς πλείονα,
 καὶ σοι φράσω πρῶγμ' ὃ σὺ μαθὼν ἀνήρ ἔσει.
 ὅπως δὲ τοῦτο μὴ διδάξεις μηδένα.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΑΔΗΣ.

825 ἰδού· τί ἔστιν;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ὤμοσας νυνὶ Δία.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΑΔΗΣ.

ἔγωγ'.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ὄρῳ οὖν ὡς ἀγαθὸν τὸ μανθάνειν;
 οὐκ ἔστιν, ὦ Φειδιππίδη, Ζεὺς.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΑΔΗΣ.

ἀλλὰ τίς;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Δίνος βασιλεύει, τὸν Δί' ἐξεληλαζώς.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΑΔΗΣ.

αἰβοῖ, τί ληρεῖς;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἴσθι τοῦθ' οὕτως ἔχον.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΑΔΗΣ.

830 τίς φησι ταῦτα;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Σωκράτης ὁ Μήλιος

καὶ Χαιρεφῶν, ὃς οἶδε τὰ ψυλλῶν ἴχνη.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΑΔΗΣ.

σὺ δ' εἰς τοσοῦτο τῶν μανιῶν ἐλήλυθας

ὥστ' ἀνδράσιν πείθει χολῶσιν;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

εὐστόμει,

καὶ μηδὲν εἶπης φλαῦρον ἄνδρας δεξιούς

835 καὶ νοῦν ἔχοντας· ὧν ὑπὸ τῆς φειδωλίας

ἀπεκείρατ' οὐδεὶς πάποτ' οὐδ' ἠλείψατο

οὐδ' εἰς βαλανεῖον ἦλθε λουσόμενος· σὺ δὲ

ὥσπερ τεθνεῶτος καταλόει μου τὸν βίον.

838 καταλόει Bekkerus. Libri καταλούει.

ἀλλ' ὡς τάχιστα ἔλθῶν ὑπὲρ ξιμοῦ μάνθανε.

Φ Ε Ι Δ Ι Π Η Π Ι Δ Η Σ.

840 τί δ' ἂν παρ' ἐκείνων καὶ μάθοι χρηστόν τις ἄν;

Σ Τ Ρ Ε Φ Ι Α Δ Η Σ.

ἄληθες; ὅσα περ ἔστ' ἐν ἀνθρώποις σοφά·

γνώσει δὲ σαυτὸν ὡς ἀμαθῆς εἶ καὶ παχύς.

ἀλλ' ἐπανάμεινόν μ' ὀλίγον ἐνταυθὶ χρόνον.

Φ Ε Ι Δ Ι Π Η Π Ι Δ Η Σ.

οἴμοι, τί δράσω παραφρονοῦντος τοῦ πατρός;

845 πότερον παρανοίας αὐτὸν εἰσαγαγῶν ἔλω,

ἢ τοῖς σοροπηγοῖς τὴν μανίαν αὐτοῦ φράσω;

Σ Τ Ρ Ε Φ Ι Α Δ Η Σ.

φέρ' ἴδω, σὺ τοῦτον τίνα νομίζεις; εἰπέ μοι.

Φ Ε Ι Δ Ι Π Η Π Ι Δ Η Σ.

ἄλεκτρούνα.

Σ Τ Ρ Ε Φ Ι Α Δ Η Σ.

καλῶς γε. ταυτηνὴ δὲ τί;

Φ Ε Ι Δ Ι Π Η Π Ι Δ Η Σ.

ἄλεκτρούον'.

Σ Τ Ρ Ε Φ Ι Α Δ Η Σ.

ἄμω ταυτό; καταγέλαστος εἶ.

850 μὴ νυν τὸ λοιπὸν, ἀλλὰ τήνδε μὲν καλεῖν

ἄλεκτρούαιναν, τουτονὶ δ' ἄλεκτορα.

Φ Ε Ι Δ Ι Π Η Π Ι Δ Η Σ.

ἄλεκτρούαιναν; ταῦτ' ἔμαθες τὰ δεξιὰ

εἶσω παρελθὼν ἄρτι παρὰ τοὺς γηγενεῖς;

Σ Τ Ρ Ε Φ Ι Α Δ Η Σ.

χάτερά γε πόλλ'. ἀλλ' ὅ τι μάθοιμ' ἐκάστοτε,

855 ἐπελανθανόμεν ἂν εὐθύς ὑπὸ πλήθους ἐτῶν.

Φ Ε Ι Δ Ι Π Η Π Ι Δ Η Σ.

διὰ ταῦτα δὴ καὶ θοδμάτιον ἀπώλεσας;

Σ Τ Ρ Ε Φ Ι Α Δ Η Σ.

ἀλλ' οὐκ ἀπολώλεξ', ἀλλὰ καταπεφρόντιζα.

Φ Ε Ι Δ Ι Π Η Π Ι Δ Η Σ.

τὰς δ' ἐμβάδας ποῖ τέτορας, ὠνόητε σὺ;

Σ Τ Ρ Ε Φ Ι Α Δ Η Σ.

ὄσπερ Περισκλήης εἰς τὸ δέον ἀπώλεσα.

860 ἀλλ' ἴθι, βάδιζ', ἴωμεν· εἶτα τῷ πατρὶ
πειθόμενος ἐξάμαρτε· καὶ γὰρ τοί ποτε
οἶδ' ἐξέτει σοι τραυλίσαντι πιθόμενος,
ὄν πρῶτον ὀβολὸν ἔλαβον Ἑλιαστιζόν,
τούτου ἑπριάμην σοι Διασίοις ἀμαξίδα.

Φ Ε Ι Δ Ι Π Π Ι Δ Η Σ.

865 ἦ μὴν σὺ τούτοις τῷ χρόνῳ ποτ' ἀχθέσει.

Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Δ Η Σ.

εὖ γ' ὅτι ἐπείσθης. δεῦρο δεῦρ', ὦ Σώκρατες,
ἔξελεθ'. ἄγω γὰρ σοι τὸν υἱὸν τουτονί,
ἄκοντ' ἀναπείσας.

Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η Σ.

νηπύτιος γὰρ ἐστ' ἔτι,
καὶ τῶν κρεμαθῶν οὐ τρίβων τῶν ἐνθάδε.

Φ Ε Ι Δ Ι Π Π Ι Δ Η Σ.

870 αὐτὸς τρίβων εἴης ἂν, εἰ κρεμαῖό γε.

Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Δ Η Σ.

οὐκ ἔς κόρακας; καταρῶ σὺ τῷ διδασκάλῳ;

Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η Σ.

ἰδοὺ κρέμαι', ὡς ἡλίθιον ἐφθέγγετο
καὶ τοῖσι χεῖλεσιν διερρουηκόσιν.

πῶς ἂν μάθοι ποθ' οὗτος ἀπόφρευξιν δίκης

875 ἦ κλησιν ἢ χάνωσιν ἀναπειστηρίαν;

καίτοι ταλάντου τοῦτ' ἔμαθεν Ἑπέρολος.

Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Δ Η Σ.

ἀμέλει, δίδασκε· θυμόσοφός ἐστιν φύσει·

εὐθύς γέ τοι παιδάριον ὄν τυννουτονί

ἔπλαττεν ἔνδον οἰκίας ναῦς τ' ἔγλυφεν,

880 ἀμαξίδας τε σκυτίνας εἰργάζετο,

καὶ τῶν σιδίων βατράχους ἐποίει πῶς δοκεῖς.

ὅπως δ' ἐκείνω τὸ λόγῳ μαθήσεται,

τὸν κρεῖττον', ὅστις ἐστὶ, καὶ τὸν ἥττονα,

ὅς τὰδιστα λέγων ἀνατρέπει τὸν κρεῖττονα·

885 εἰάν δὲ μὴ, τὸν γοῦν ἄδικον πάσῃ τέχνῃ.

Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η Σ.

αὐτὸς μαθήσεται παρ' αὐτοῖν τοῖν λόγοιν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἐγὼ δ' ἀπέσομαι· τοῦτο γαῖν μέμνησ', ὅπως
πρὸς πάντα τὰ δίκαι' ἀντιλέγειν δυνήσεται.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

χώρει δευρὶ, δεῖξον σαντόν
890 τοῖσι θεαταῖς, καίπερ θρασὺς ὢν.

ΑΔΙΚΟΣ.

ἔθ' ὅποι χροῖσεις. πολὺ γὰρ μᾶλλον σ'
ἐν τοῖς πολλοῖσι λέγων ἀπολω.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

ἀπολεῖς σύ; τίς ὢν;

ΑΔΙΚΟΣ.

λόγος.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

ἤτιων γ' ὢν.

ΑΔΙΚΟΣ.

ἀλλὰ σε νικῶ, τὸν ἐμοῦ κρείττω

895 φάσκοντι' εἶναι.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

τί σοφὸν ποιῶν;

ΑΔΙΚΟΣ.

γνώμας καινὰς ἐξευροσκων.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

ταῦτα γὰρ ἀνθεὶ διὰ τουτουσὶ
τοὺς ἀνοήτους.

ΑΔΙΚΟΣ.

οὐκ, ἀλλὰ σοφούς.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

ἀπολῶ σε κακῶς.

ΑΔΙΚΟΣ.

900 εἰπέ, τί ποιῶν;

ΔΙΚΑΙΟΣ.

τὰ δίκαια λέγων.

888 Post hunc versum chori canticum desiderari animadvertit Brunckius.

Δ Ι Κ Α Ι Ο Σ .

ἀλλ' ἀνατρέψω γ' αὐτ' ἀντιλέγων·
οὐδὲ γὰρ εἶναι πάνυ φημι δίκην.

Δ Ι Κ Α Ι Ο Σ .

οὐκ εἶναι φής;

Δ Ι Κ Α Ι Ο Σ .

φέρε γὰρ, ποῦ 'στιν;

Δ Ι Κ Α Ι Ο Σ .

παρὰ τοῖσι θεοῖς.

Δ Ι Κ Α Ι Ο Σ .

πῶς δῆτα δίκης οὔσης ὁ Ζεὺς
905 οὐκ ἀπόλωλεν τὸν πατέρ' αὐτοῦ
δήσας;

Δ Ι Κ Α Ι Ο Σ .

αἰβοῖ, τοῦτ' καὶ δὴ
χωρεῖ τὸ κακόν· δότε μοι λεκάνην.

Δ Ι Κ Α Ι Ο Σ .

τυφογέρων εἰ κἀνάρομοςτος.

Δ Ι Κ Α Ι Ο Σ .

καταπύγων εἰ κἀναίσχυντος.

Δ Ι Κ Α Ι Ο Σ .

910 ῥόδα μ' εἴρηκας.

Δ Ι Κ Α Ι Ο Σ .

καὶ βωμολόχος.

Δ Ι Κ Α Ι Ο Σ .

κρίνεσι στεφανοῖς.

Δ Ι Κ Α Ι Ο Σ .

καὶ πατραλοίας.

Δ Ι Κ Α Ι Ο Σ .

χρυσῶ πάπτων μ' οὐ γινώσκεις.

Δ Ι Κ Α Ι Ο Σ .

οὐ δῆτα πρό τοῦ γ', ἀλλὰ μολύβδω.

Δ Ι Κ Α Ι Ο Σ .

νῦν δέ γε κόσμος τοῦτ' ἐστὶν ξημοί.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

915 θρασὺς εἶ πολλοῦ.

ΑΔΙΚΟΣ.

σὺ δέ γ' ἀρχαῖος.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

διὰ σέ δὲ φοιτᾷν
οὐδείς ξέθει τῶν μειρακίων·
καὶ γνωσθήσει ποτ' Ἀθηναίοις
οἷα διδάσκεις τοὺς ἀνοήτους.

ΑΔΙΚΟΣ.

920 ἀρχμεῖς αἰσχρῶς.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

σὺ δέ γ' εὖ πράττεις.

καίτοι πρότερόν γ' ἐπτώχευες,
Τήλεφος εἶναι Μυσοῦς φάσκων,
ἐκ πηριδίου
γνώμας τρώγων Πανδελετείου.

ΑΔΙΚΟΣ.

925 ὦμοι σοφίας ἦς ἐμνήσθης.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

ὦμοι μανίας τῆς σῆς, πόλεώς θ',
ἦτις σε τρέφει
λυμαινόμενον τοῖς μειρακίοις.

ΑΔΙΚΟΣ.

οὐχὶ διδάξεις τοῦτον Κρόνος ὦν.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

930 εἶπερ γ' αὐτὸν σωθῆναι χρὴ
καὶ μὴ λαλιὰν μόνον ἀσκῆσαι.

ΑΔΙΚΟΣ.

δεῖρ' ἔθι, τοῦτον δ' ἔα μαίνεσθαι.

915 πολλοῦ] De hoc usu vocabuli dixi ad Aristidem
vol. II. p. 325. et in addendis vol. I. p. IX.

916 διὰ σέ δέ] Memorabilis proceleusmatici usus, quem
falluntur qui corrigendum esse existimant. De
quo dictum in praefatione ad poetas scenicos.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

κλαύσει, τὴν χειρ' ἣν ἐπιβάλλης.

ΧΟΡΟΣ.

παύσασθε μάχης καὶ λοιδορίας.

935 ἀλλ' ἐπίδειξαι

σύ τε τοὺς προτέρους ἄττ' ἐδίδασκες,

σύ τε τὴν καινὴν

παιδευσιν, ὅπως ἂν ἀκούσας σφῶν

ἀντιλεγόντιον κρίνας φοιτᾷ.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

δρᾷν ταῦτ' ἐθέλω.

ΑΔΙΚΟΣ.

κ' ἄγωγ' ἐθέλω.

ΧΟΡΟΣ.

940 φέρε δὴ πότερος λέξει πρότερος;

ΑΔΙΚΟΣ.

τούτῳ δώσω·

καὶτ' ἐκ τούτων ὧν ἂν λέξη

ῥηματίοισιν καινοῖς αὐτὸν

καὶ διανοίαις κατατοξεύσω.

945 τὸ τελευταῖον δ', ἣν ἀναγρύξη,

τὸ πρόσωπον ἅπαν καὶ τὰ φθαλμῶ

κεντούμενος ὡσπερ ὑπ' ἀνθρωπῶν

ὑπὸ τῶν γνωμῶν ἀπολεῖται.

ΧΟΡΟΣ.

949 νῦν δείξετον τῷ πισύνῳ τοῖς περιδεξίοισι

λόγοισι καὶ φροντίσι καὶ γνωμοτύποις μερίμναις,

ὁπότερος αὐτοῖν λέγων ἀμείνων φανήσεται.

955 νῦν γὰρ ἅπας ἐνθάδε κίνδυνος ἀνεῖται σοφίας,

ἧς πέρι τοῖς ἔμοῖς φίλοις ἔστιν ἀγὼν μέγιστος.

959 ἀλλ' ὦ πολλοῖς τοὺς πρεσβυτέρους ἤθεσι χρη-

στοῖς στεφανώσας,

960 ῥήξον φωνὴν ἧτινι χάρεις, καὶ τὴν σαυτοῦ

φύσιν εἰπέ.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

λέξω τοίνυν τὴν ἀρχαίαν παιδείαν, ὡς διέκειτο,

949 — 958. — 1024 — 1033.

ὄτ' ἐγὼ τὰ δίκαια λέγων ἤνθουν καὶ σωφρο-
σύνη νερόμιστο.

πρῶτον μὲν ἔδει παιδὸς φωνὴν γρύξαντος μη-
δέν' ἀκοῦσαι·

εἶτα βαδίζειν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς εὐτάκτως ἐς κι-
θαριστοῦ

965 τοὺς κωμήτας γυμνοὺς ἀθρόους, καὶ κριμνώδη
κατανίφοι.

εἶτ' αὖ προμαθεῖν ἄσμι' ἐδίδασκεν, τὼ μῆρῳ
μὴ ξυνέχοντας,

ἢ Παλλάδα περσέπολιν δεινὰν, ἢ Τηλέπορόν
τι βόαμα,

ἐντειναμένους τὴν ἀρμονίαν, ἣν οἱ πατέρες πα-
ρέδωκαν.

εἰ δέ τις αὐτῶν βωμολοχεύσεται ἢ κάμψειέν τινα
καμπήν,

971 οἷας οἱ νῦν τὰς κατὰ Φρῦνιν ταύτας τὰς δυσκο-
λοκάμπτους,

ἐπειρίβειο τυπτόμενος πολλὰς ὡς τὰς Μούσας
ἀφανίζων.

ἐν παιδοτρίβου δὲ καθίζοντας τὸν μῆρὸν ἔδει
προβαλέσθαι

τοὺς παῖδας, ὅπως τοῖς ἔξωθεν μηδὲν δείξειαν
ἀπηγές·

975 εἶτ' αὖ πάλιν αὐθις ἀνισταμένους συμψησαι,
καὶ προνοεῖσθαι

εἶδωλον τοῖσιν ἔρασταῖσιν τῆς ἥβης μὴ καταλείπειν.

ἠλείψατο δ' ἂν τοῦμφαλοῦ οὐδεὶς παῖς ὑπένερ-
θεν τότε ἂν, ὥστε

τοῖς αἰδοίοισι δρόσος καὶ χροῦς ὥσπερ μήλοισιν
ἐπήνθει·

οὐδ' ἂν μαλακὴν φουρασάμενος τὴν φωνὴν πρὸς
τὸν ἔραστην

980 αὐτὸς ἑαυτὸν προαγωγεύων τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐβά-
διζεν,

οὐδ' ἂν ἐλέσθαι δειπνοῦντ' ἐξῆν κεφάλαιον τῆς
ῥαφανίδος,

οὐδ' ἄννηθον τῶν πρεσβυτέρων ἀρπάζειν οὐδὲ
σέλινον,

οὐδ' ὀψοφαγεῖν, οὐδὲ κιχλίζειν, οὐδ' ἴσχειν
τὸ πόδ' ἐναλλάξ.

Α Δ Ι Κ Ο Σ.

ἀρχαῖά γε καὶ Διπολιώδη καὶ τεττίγων ἀνά-
μεστα

985 καὶ Κηκείδου καὶ Βουφονίων.

Δ Ι Κ Α Ι Ο Σ.

ἀλλ' οὖν ταῦτ' ἔστιν ξεῖνα,
ἐξ ὧν ἄνδρας Μαραθωνομάχας ἡμῆ παιδεύσεις
ἔθρεψεν.

σύ δὲ τοὺς νῦν εὐθύς ἐν ἱματίοις προδιδάσκεις
ἐντετυλίχθαι·

ᾧστε μ' ἀπάγγεσθ', ὅταν ὀρχεῖσθαι Παναθη-
ναίοις θέον αὐτοὺς

τὴν ἀσπίδα τῆς κωλῆς προέχων ἀμελῆ τῆς Τρι-
τογενείης.

990 πρὸς ταῦτ', ᾧ μειράκιον, θαρρῶν ἐμὲ τὸν κρεῖτ-
τω λόγον αἰροῦ·

καπιστήσει μισεῖν ἀγορὰν καὶ βαλανείων ἀπέ-
χεσθαι

καὶ τοῖς αἰσχροῖς αἰσχύνεσθαι, κἄν σκώπη τις
σε, φλέγεσθαι·

καὶ τῶν θάκων τοῖς πρεσβυτέροις ὑπανίστασθαι
προσιούσιν,

καὶ μὴ περὶ τοὺς σαντοῦ γονέας σζαιουργεῖν,
ἄλλο τε μηδὲν

995 αἰσχρὸν ποιεῖν, ὅτι τῆς Αἰδοῦς μέλλεις τ' ἄγαμ'
ἀναπλάττειν·

μηδ' εἰς ὀρχηστρίδος εἰσάτιειν, ἵνα μὴ πρὸς
ταῦτα κεχηνώς,

989 Vulgo Τριτογενείας. Recte libri antiqui Τριτο-
γενείης. In Aeschyli Prometheo v. 590. fortasse
verum est Ἰναχείης, quod codices quidam praebent
et Stephanus Byzant. in v. Ἰναχία.

μήλω βληθεὶς ὑπὸ πορνιδίου, τῆς εὐκλείας ἀπο-
 θρασυθῆς·
 μηδ' ἀντειπεῖν τῷ πατρὶ μηδὲν, μηδ' Ἰαπετῶν
 καλέσαντα
 μνησικακῆσαι τὴν ἡλικίαν, ἐξ ἧς ἐνεοιτοτρο-
 φήθης.

Δ Δ Ι Κ Ο Σ .

1000 εἰ ταῦτ', ὧ μαιράκιον, πείσει τούτῳ, νῆ τὸν
 Διόνυσον
 τοῖς Ἴπποκράτους νύεσιν ἔξιεις, καὶ σε καλοῦσι
 βλιτομάμμαν.

Δ Ι Κ Α Ι Ο Σ .

ἀλλ' οὖν λιπαρός γε καὶ εὐανθῆς ἐν γυμνασίοις
 διατρέφεις,
 οὐ στωμύλλον κατὰ τὴν ἀγορὰν τριβολετρά-
 πελ', οἷάπερ οἱ νῦν,
 οὐδ' ἐλκόμενος περὶ πραγματίου γλισχραντιλο-
 γεξεπιτρέπτου·

1005 ἀλλ' εἰς Ἀκαδήμειαν κατιῶν ὑπὸ ταῖς μορίαις
 ἀποθρέξει
 στεφανωσάμενος καλάμῳ λευκῷ μετὰ σώφρονος
 ἡλικιώτου,
 μίλακος ὄζων καὶ ἀπραγμοσύνης καὶ λεύκης φυλ-
 λοβολούσης,
 ἦρος ἐν ὄρα χαίρων, ὁπότεν πλάτανος πτελέα
 ψιθυροῖζῃ.

ἦν ταῦτα ποιῆς ἀγὼ φράζω,
 1010 καὶ πρὸς τούτοις προσέχης τὸν νοῦν,
 ἔξιεις αἰεὶ σιτῆθος λιπαρὸν,
 χροιάν λευκὴν, ὄμους μεγάλους,
 γλῶτταν βαιὰν, πυγὴν μεγάλην,
 πόσθην μικράν.

1015 ἦν δ' ἄπερ οἱ νῦν ἐπιτηδεύης,
 πρῶτα μὲν ἔξιεις χροιάν ὠχρὰν,
 ὄμους μικροὺς, σιτῆθος λεπτὸν,
 γλῶτταν μεγάλην, πυγὴν μικράν,
 κωλὴν μεγάλην, ψήφισμα μακρὸν,

- καὶ σ' ἀναπέσει·
1020 τὸ μὲν αἰσχρὸν ἅπαν καλὸν ἠγεῖσθαι,
 τὸ καλὸν δ' αἰσχρὸν·
 καὶ πρὸς τούτοις τῆς Ἀντιμάχου
 καταπυγούνης ἀναπλήσει.

ΧΟΡΟΣ.

- 1024** ὦ καλλίπυργον σοφίαν κλεινοτάτην ξηρασκῶν,
 ὡς ἠδύ σου τοῖσι λόγοις σῶφρον ἔπεστιν ἄνθος.
 εὐδαίμονες δ' ἦσαν ἄρ' οἱ ζῶντες τότε ἐπὶ τῶν
 προτέρων.
1030 πρὸς οὖν τάδ', ὦ κομψοπρεπῆ μουσαν ἔχων,
 δεῖ σε λέγειν τι καινόν, ὡς εὐδοκίμηζεν ἀνήρ.
 δεινῶν δέ σοι βουλευμάτων ἔοικε δεῖν πρὸς
 αὐτόν,

- 1035** εἶπερ τὸν ἄνδρ' ὑπερβαλεῖ καὶ μὴ γέλωτ' ὀφ-
 λήσεις.

ΔΔΙΚΟΣ.

καὶ μὴν πάλαι γ' ἐπνιγόμεν τὰ σπλάγγνα, κά-
 πεθύμουν

ἅπαντα ταῦτ' ἐναντίαις γνώμαισι συνταράξαι.
 ἐγὼ γὰρ ἦτιτων μὲν λόγος δι' αὐτὸ τοῦτ' ἐκλήθη
 ἐν τοῖσι φροντισταῖσιν, ὅτι πρῶτιστος ἐπενόησα

- 1040** καὶ τοῖς νόμοις καὶ ταῖς δίκαις τάναντι ἀντιλέξαι.
 καὶ τοῦτο πλεῖν ἢ μυρίων ἔστ' ἄξιον στατήρων,
 αἰρούμενον τοὺς ἦττονας λόγους ἔπειτα νικᾶν.
 σκέψαι δὲ τὴν παιδευσιν ἢ πέποιθεν ὡς ἐλέγξω·
 ὅστις σε θερμῶ φησι λουῖσθαι πρῶτον οὐκ ἔάσειν.

- 1045** καίτοι τίνα γνώμην ἔχων ψέγεις τὰ θερμὰ λουτρά;

ΔΙΚΑΙΟΣ.

ὅτι κακιστόν ἐστι καὶ δειλὸν ποιεῖ τὸν ἄνδρα.

ΔΔΙΚΟΣ.

ἐπίσχε· εὐθύς γὰρ σε μέσον ἔχω λαβὼν ἄφρυκτον.
 καὶ μοι φράσον, τῶν τοῦ Διὸς παίδων τίν'
 ἄνδρ' ἄριστον
 ψυχὴν νομίζεις, εἰπέ, καὶ πλείστους πόνοους
 πονήσαι;

ΔΙΚΑΙΟΣ.

1050 ἔγω μὲν οὐδέν' Ἡρακλέους βελτίον' ἄνδρα κρίνω.

ΔΔΙΚΟΣ.

ποῦ ψυχρὰ δῆτα πόποι' εἶδες Ἡράκλεια λουτρά;
καίτοι τίς ἀνδρείότερος ἦν;

ΔΙΚΑΙΟΣ.

ταῦτ' ἐστὶ ταῦτ' ἔκεινα,
ἃ τῶν νεανίσκων ἀεὶ δι' ἡμέρας λαλοῦντων
πλήρες τὸ βαλανεῖον ποιεῖ, κενὰς δὲ τὰς παλαί-
στρας.

ΔΔΙΚΟΣ.

1055 εἴτ' ἐν ἀγορᾷ τὴν διατριβὴν ψέγεις· ἐγὼ δ'
ἐπιανῶ.

εἰ γὰρ πονηρὸν ἦν, Ὅμηρος οὐδέ ποτ' ἂν ἐποίει
τὸν Νέσιον' ἀγορητὴν ἂν οὐδὲ τοὺς σοφοὺς
ἅπαντας.

ἄνεμι δῆτ' ἐντεῦθεν εἰς τὴν γλῶτταν, ἦν ὁδὸ μὲν
οὐ φησὶ χοῖναι τοὺς νέους ἄσκειν, ἐγὼ δὲ φημί.

1060 καὶ σωφρονεῖν αὐ φησὶ χοῖναι· δύο κακῶ με-
γίστω.

ἐπεὶ σὺ διὰ τὸ σωφρονεῖν τῷ πόποι' εἶδες ἤδη
ἀγαθόν τι γενόμενον, φράσον, καὶ μ' ἐξέλεγ-
ξον εἰπών.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

πολλοῖς. ὁ γοῦν Πηλεὺς ἔλαβε διὰ τοῦτο τὴν
μάχαιραν.

ΔΔΙΚΟΣ.

μάχαιραν; ἀστεῖόν γε κέρδος ἔλαβεν ὁ κακο-
δαίμων.

1065 Ὑπέρβολος δ' οὐκ τῶν λύχνων πλεῖν ἢ τάλαντα
πολλὰ

1065 πλεῖν ἢ τάλαντα πολλά] Non debebat Ernestio
πολλὰ vitiosum videri nec fortasse visum esset, si
Demosthenis verba in promptu habuisset p. 846, 23.
μαρτυριῶν πλεον ἢ πάνυ πολλῶν. Cuiusmodi
dicta hyperbolica facile intelligitur non esse ad
dialectices normam exigenda.

ἔλληφε διὰ πονηρίαν, ἀλλ' οὐ μὰ Δί' οὐ μά-
χαιραν.

ΔΙΚΑΙΟΣ.

καὶ τὴν Θεὸν γ' ἔγημε διὰ τὸ σωφρονεῖν ὁ Πηλεύς.

ΑΔΙΚΟΣ.

καὶτ' ἀπολιποῦσά γ' αὐτὸν ὄχει· οὐ γὰρ ἦν
ὑβριστῆς

οὐδ' ἠδὺς ἐν τοῖς στρώμασιν τὴν νύκτα παν-
νυχίζειν·

1070 γυνὴ δὲ σιναμωρουμένη χαίρει· σὺ δ' εἶ κρό-
νιππος.

σκέψαι γὰρ, ὦ μειράκιον, ἐν τῷ σωφρονεῖν
ἅπαντα

ἔνεστιν, ἡδονῶν θ' ὅσων μέλλεις ἀποστερεῖσθαι,
παίδων, γυναικῶν, κοττάβων, ὄψων, πότων,
καχασμῶν.

καίτοι τί σοι ζῆν ἄξιον, τούτων ξὰν στερηθῆς;

1075 εἶεν. πάρειμ' ἐντεῦθεν ἐς τὰς τῆς φύσεως ἀ-
νάγκας.

ἤμαρτες, ἠράσθης, ξμοίχευσάς τι, καὶτ' ἐλήφθης·
ἀπόλωλας· ἀδύνατος γὰρ εἶ λέγειν. ξμοὶ δ'
ὁμιλῶν,

χρῶ τῇ φύσει, σκίρτα, γέλα, νόμιζε μηδὲν αἰ-
σχρὸν.

μοιχὸς γὰρ ἦν τύχης ἀλοῦς, τὰδ' ἀντερεῖς πρὸς
αὐτὸν,

1080 ὡς οὐδὲν ἠδίκηκας· εἶτ' εἰς τὸν Δί' ἐπανενεγκεῖν,

καὶκεῖνος ὡς ἠττων ἔρωτός ἐστι καὶ γυναικῶν·

καίτοι σὺ θνητὸς ὢν θεοῦ πῶς μεῖζον ἂν δύναιο;

ΔΙΚΑΙΟΣ.

τί δ' ἦν ῥαφανιδωθῆ πιθόμενός σοι τέφρα τε
τιλθῆ;

ἔξει τίνα γνώμην λέγειν, τὸ μὴ εὐρύπρωκτος
εἶναι;

ΑΔΙΚΟΣ.

1085 ἦν δ' εὐρύπρωκτος ἦ, τί πείσεται κακόν;

ΔΙΚΑΙΟΣ.

τί μὲν οὖν ἂν ἔτι μεῖζον πάθοι τούτου ποτέ;

- **ΑΔΙΚΟΣ.**
 τί δῆτ' ἔρεῖς, ἣν τοῦτο νικηθῆς ξμοῦ;
ΔΙΚΑΙΟΣ.
 σιγήσομαι. τί δ' ἄλλο;
ΑΔΙΚΟΣ.
 φέρε δὴ μοι φράσον·
 συνηγοροῦσιν ἐκ τίνων;
ΔΙΚΑΙΟΣ.
 1090 ἐξ εὐρυπρώκτων.
ΑΔΙΚΟΣ.
 πείθομαι.
 τί δαί; τραγωδοῦσ' ἐκ τίνων;
ΔΙΚΑΙΟΣ.
 ἐξ εὐρυπρώκτων.
ΑΔΙΚΟΣ.
 εὖ λέγεις.
 δημηγοροῦσι δ' ἐκ τίνων;
ΔΙΚΑΙΟΣ.
 ἐξ εὐρυπρώκτων.
ΑΔΙΚΟΣ.
 ἄρα δῆτ'
 1095 ἔγνωκας ὡς οὐδὲν λέγεις;
 καὶ τῶν θεατῶν ὀπότεροι
 πλείους σκόπει.
ΔΙΚΑΙΟΣ.
 καὶ δὴ σκοπῶ.
ΑΔΙΚΟΣ.
 τί δῆθ' ὄρεῖς;
ΔΙΚΑΙΟΣ.
 πολὺ πλείονας, νῆ τοὺς θεοὺς,
 τοὺς εὐρυπρώκτους· τουτονὶ
 1100 γοῦν οἶδ' ἔγωγ κάκεινον
 καὶ τὸν κομήτην τουτονί.
ΑΔΙΚΟΣ.
 τί δῆτ' ἔρεῖς;
ΔΙΚΑΙΟΣ.
 ἠτιήμεθ', ὧ κινούμενοι,

πρὸς τῶν θεῶν δέξασθέ μου

θοιμάτιον, ὡς ἔξουτομολῶ πρὸς ὑμᾶς.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

1105 τί δῆτα; πότερα τοῦτον ἀπάγεσθαι λαβῶν
βούλει τὸν υἱόν, ἢ διδάσκω σοι λέγειν;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

δίδασθε καὶ κόλαζε, καὶ μέμνησ' ὅπως
εὖ μοι στομώσεις αὐτόν, ἐπὶ μὲν θᾶτερα
οἶαν δικιδίοις, τὴν δ' ἑτέραν αὐτοῦ γνάθον

1110 στόμωσον οἶαν ἐς τὰ μείζω πράγματα.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἀμέλει, κομιεῖ τοῦτον σοφιστὴν δεξιόν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ὠχρόν μὲν οὖν ἔγωγε καὶ κακοδαίμονα.

ΧΟΡΟΣ.

χωρεῖτέ νυν. οἶμαι δέ σοι ταῦτα μεταμελήσειν.

1115 τοὺς κριτὰς ἃ κερδανούσιν, ἦν τι τόνδε τὸν
χορὸν

ὠφελῶσ' ἐκ τῶν δικαίων, βουλόμεσθ' ἡμεῖς
φράσαι.

πρῶτα μὲν γὰρ, ἦν νεᾶν βούλησθ' ἐν ὧρα τοῖς
ἀγροῦς,

ὑσομεν πρώτοισιν ὑμῖν, τοῖσι δ' ἄλλοις ὑστερον.
εἶτα τὸν καρπὸν τε καὶ τὰς ἀμπέλους φυλάξομεν,

1119 τὸν καρπὸν τε καὶ τὰς ἀμπέλους] Legebatur
τὸν καρπὸν τεκούσας ἀμπέλους. Coraes ad Plu-
tarchum vol. V. p. 352. Ὅτι δὲ οἱ παλαιοὶ κυρίως
καρπούς ὠνόμαζον τοὺς σιτικοὺς καὶ ἀντιδιέστελ-
λον αὐτοὺς πρὸς τοὺς ἐκ τῶν λοιπῶν φυτῶν καὶ
ἰδιαιτέρως πρὸς τὰς σταφυλὰς καὶ τὸν ἐξ αὐτῶν
οἶνον, ἔστι μυρία παρασχέσθαι μαρτύρια. αὐτίκα
Ἀριστοφάνης (Ἐκκλησ. 14.) λέγων

στοᾶς τε καρποῦ βακχίου τε νάματος

πλήρεις,

οὐδὲν ἕτερον λέγειν βούλεται ἢ στοᾶς σίτου καὶ

1120 ὥστε μήτ' ἀρχμὸν πιέζειν μήτ' ἔγαν ἐπομβροίαν.
 ἦν δ' ἀτιμάσῃ τις ἡμᾶς θνητὸς ὧν οὐσας θεὰς,
 προσχέτω τὸν νοῦν, πρὸς ἡμῶν οἷα πείσεται
 κακὰ,
 λαμβάνων οὔτ' οἶνον οὔτ' ἄλλ' οὐδὲν ἐκ τοῦ
 χωρίου.
 ἦνίξ' ἂν γὰρ αἶτ' ἐλαῖαι βλαστάνωσ' αἶτ' ἄμ-
 πελοι,

1125 ἀποκεκόφονται· τοιαύταις σφενδόταις παίησομεν.
 ἦν δὲ πλινθεύοντ' ἴδωμεν, ὕσομεν καὶ τοῦ τέ-
 γους
 τὸν κέραμον αὐτοῦ χαλάζαις στρογγύλαις συν-
 τρίψομεν.
 καὶν γαμῆ ποτ' αὐτὸς ἢ τῶν ξυγγενῶν ἢ τῶν
 φίλων,

ὕσομεν τὴν νύκτα πᾶσαν· ὥστ' ἴσως βουλήσεται
 1130 καὶν ἐν Αἰγύπτῳ τυχεῖν ὧν μᾶλλον ἢ κρινῶν
 κακῶς.

Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Δ Η Σ .

πέμπτη, τετρὰς, τρίτη, μετὰ ταύτην δευτέρα,
 εἶθ' ἦν ἐγὼ μάλιστα πασῶν ἡμερῶν
 δέδοικα καὶ πέφοικα καὶ βδελύττομαι,

οἴνου πλήρεις. ὅθεν ὠριμημένος διώρθωκα πάλαι
 ἕτερον Ἀριστοφάνους χωρίον ἀντὶ τοῦ βαρβάρου
 εἶτα τὸν καρπὸν τεκούσας ἀμπέλους φυλάξομεν,
 γράφων

εἶτα τὸν καρπὸν τε καὶ τὰς ἀμπέλους φυλά-
 ξομεν.

ὡσαύτως καὶ Πλούταρχος (Πότερ. ὕδωρ ἢ πῦρ
 χρησιμ. § 7.) κυρίως χρησάμενος τοῖς ὀνόμα-
 σιν εἶρηκε „Νυνὶ δὲ τοῦτο μὲν παρ' Ἰνδῶν
 ἀμπελον τοῖς Ἕλλησιν, ἐκ δὲ τῆς θαλάσσης ἔδω-
 κεν.“ Verissime haec Coraes: neque enim satis
 est ut agros novantibus auxilio se esse futuras Nu-
 bes polliceantur, sed illud inprimis dici debebat,
 curaturas se esse ne fruges aut siccitate nimia aut
 pluvia pessumdarentur.

εὐθύς μετὰ ταύτην ἔστι ἔνη τε καὶ νέα.

- 1135 πᾶς γὰρ τις ὄμνυσ', οἷς ὀφείλων τυγχάνω,
 θείς μοι προτανεῖ' ἀπολεῖν μέ φησι κάξολεῖν,
 ἔμοῦ μέτροι' ἅπτα καὶ δίκαι' αἰτουμένου.
 „ὦ δαιμόνιε, τὸ μὲν τι νυνὶ μὴ λάβης,
 τὸ δ' ἀναβαλοῦ μοι, τὸ δ' ἄφες“, οὐ φασίν ποτε
- 1140 οὕτως ἀπολήψεσθ', ἀλλὰ λουδοροῦσί με
 ὡς ἄδικός εἰμι, καὶ δικάσασθαί φασί μοι.
 νῦν οὖν δικαζέσθων· ὀλίγον γὰρ μοι μέλει,
 εἶπερ μεμάθηκεν εὖ λέγειν Φειδιππίδης.
 τάχα δ' εἴσομαι κόψας τὸ φροντιστήριον.
- 1145 παῖ, ἦμι, παῖ παῖ.

Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η Σ.

Στρεφιάδην ἀσπάζομαι.

Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Δ Η Σ.

κᾶγωγέ σ'· ἀλλὰ τουτονὶ πρῶτον λαβέ·
 χρῆ γὰρ ἐπιθανμάζειν τι τὸν διδάσκαλον.
 καὶ μοι τὸν υἱὸν, εἰ μεμάθηκε τὸν λόγον
 ἐκεῖνον, εἶψ', ὃν ἀρτίως εἰσήγαγες.

Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η Σ.

- 1150 μεμάθηκεν.

Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Δ Η Σ.

εὖ γ', ὦ παμβασιλεῖ, Ἀπειόλη.

Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η Σ.

ᾧσι' ἀποφύγοις ἂν ἦντιν' ἂν βούλη δίκην.

Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Δ Η Σ.

κεῖ μάρτυρες παρήσαν, ὅτ' ἐδανειζόμεν;

Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η Σ.

πολλῷ γε μᾶλλον, κᾶν παρῶσι χίλιοι.

Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Δ Η Σ.

βοάσομαί τᾶρα τὰν ὑπέρονον

- 1155 βοάν. ἰὼ, κλάει' ὠβολοστάται,
 αὐτοί τε καὶ τὰρχαῖα καὶ τόκοι τόκων·
 οὐδὲν γὰρ ἂν με φλαῦρον ἐργάσαισθ' ἔτι·
 οἷος ἔμοι τρέφεται
 τοῖσδ' ἐνὶ δώμασι παις,

- 1160 ἀμφήζει γλώτιγ λάμπων,

πρόβολος ξιμὸς, σωτῆρ δόμοις, ἐχθροῖς βλάβη,
 λυσανίας πατρῶων μεγάλων κακῶν·
 ὄν κάλεσον τρέχων ἐνδοθεν ὡς ἐμέ.

1165 ὦ τέκνον, ὦ παῖ, ἔξελθ' οἴκων,
 ἄϊε σοῦ πατρός.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ὄδ' ἐκεῖνος ἀνῆρ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ὦ φίλος, ὦ φίλος.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

ἄπιθε λαβὼν τὸν υἱόν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἰὼ ἰὼ τέκνον.

1170 ἰοῦ ἰοῦ.

ὡς ἦδομαί σου πρῶτα τὴν χροιάν ἰδών.
 νῦν μὲν γ' ἰδεῖν εἰ πρῶτον ἔξαρνητικὸς
 κἀντιλογικὸς, καὶ τοῦτο τοῦπιχώριον.
 ἀτεχνῶς ἐπανθῆ, τὸ τί λέγεις σύ; καὶ δοκεῖν

1175 ἀδικοῦντ' ἀδικεῖσθαι καὶ κακουροῦντ', οἶδ' ὅτι.
 ἐπὶ τοῦ προσώπου τ' ἐστὶν Ἀιτικὸν βλέπος.
 νῦν ἄν ὅπως σώσεις μ', ἐπεὶ κἀπώλεσας.

ΦΕΙΛΙΠΠΙΑΔΗΣ.

φοβεῖ δὲ δὴ τί;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τὴν ἔνην τε καὶ νέαν.

ΦΕΙΛΙΠΠΙΑΔΗΣ.

ἔνη γὰρ ἐστὶ καὶ νέα τις ἡμέρα;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

1180 εἰς ἣν γε θήσειν τὰ προτανεῖά φασί μοι.

ΦΕΙΛΙΠΠΙΑΔΗΣ.

ἀπολοῦσ' ἄρ' αὐθ' οἱ θέντες· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως
 μὴ ἡμέρα γένοιτ' ἄν ἡμέραι δύο.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

οὐκ ἂν γένοιτο;

ΦΕΙΛΙΠΠΙΑΔΗΣ.

πῶς γάρ; εἰ μὴ πέρ γ' ἅμα
 αὐτὴ γένοιτ' ἂν γραῦς τε καὶ νέα γυνή.

1185 καὶ μὴν νενόμισται γ'.
 ΦΕΙΔΙΠΠΙΑΔΗΣ.
 οὐ γίγρ, οἶμαι, τὸν νόμον
 ἴσασιν ὀρθῶς ὅ τι νοεῖ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

νοεῖ δὲ τί;

ΦΕΙΔΙΠΠΙΑΔΗΣ.

ὁ Σόλων ὁ παλαιὸς ἦν φιλόδημος τὴν φύσιν,
 ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τουτὶ μὲν οὐδέν πω πρὸς ἔννην τε καὶ νέαν.
 ΦΕΙΔΙΠΠΙΑΔΗΣ.

1190 ξεκῆνος οὖν τὴν κλῆσιν εἰς δὴ ἡμέρας
 ἔθνηκεν, εἰς γε τὴν ἔννην τε καὶ νέαν,
 ἔν' αἱ θέσεις γίνονται τῇ νομηνίᾳ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἵνα δὴ τί τὴν ἔννην προσέθνηκεν;
 ΦΕΙΔΙΠΠΙΑΔΗΣ.

ἵνα ἔν' ὧ μέλε, παρόντες οἱ φεύγοντες ἡμέρα μιᾶ
 πρότερον ἀπαλλάττοινθ' ἐκόντες, εἰ δὲ μὴ,

1195 ἔωθεν ὑπανιῶντο τῇ νομηνίᾳ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

πῶς οὐ δέχονται δῆτα τῇ νομηνίᾳ
 ἀρχαὶ τὰ πρυτανεῖ', ἀλλ' ἔνη τε καὶ νέαι;

ΦΕΙΔΙΠΠΙΑΔΗΣ.

ὅπερ οἱ προτένθαι γὰρ δοκοῦσί μοι ποιεῖν.
 ἔν' ὡς τάχιστα τὰ πρυτανεῖ' ὑφελόιστο,

1200 διὰ τοῦτο προτένθενσαν ἡμέρα μιᾶ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

εὐ γ', ὧ κακοδαίμονες, τί κάθησθ' ἀβέλτεροί
 ἡμέτερα κέρδη τῶν σοφῶν, ὄντες λίθοι,
 ἀριθμὸς, πρόβατ' ἄλλως, ἀμφορῆς νενησμένοι;
 ὥστ' εἰς ξμαυτὸν καὶ τὸν υἱὸν τουτονί.

1205 ἔπ' εὐτυχίαςιν ἔστίον μούγκωμιον.

μάκαρ ὧ Στρεψιάδες,
 αὐτὸς τ' ἔφρυς ὡς σοφὸς,

χοῖον τὸν υἷον τρέφεις,
φήσουσι δὴ μ' οἱ φίλοι

1210 χοῖ δημόται

ζηλοῦντες ἤνικ' ἂν σὺ νικᾷς λέγων τὰς δίκας.
ἀλλ' εἰσάγων σε βούλομαι πρῶτον ἐστιᾶσαι.

ΠΑΣΙΑΣ.

εἴτ' ἄνδρα τῶν αὐτοῦ τι χρῆ προσίεναι;

1215 οὐδέποτε γ', ἀλλὰ κρεῖττον ἦν εὐθύς τότε

ἀπερυσθριᾶσαι μᾶλλον ἢ σχεῖν πράγματα,
ὅτι τῶν ξμαυτοῦ γ' ἔνεκα νυνὶ χρημάτων
ἔλκω σε κλητεύσοντα, καὶ γενήσομαι
ἐχθρὸς ἔτι πρὸς τούτοισιν ἄνδρῶν δημότη.

1220 ἀτὰρ οὐδέποτε γε τὴν πατρίδα καταισχυνῶ

ζῶν, ἀλλὰ καλοῦμαι Στρεψιάδην

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τίς οὕτοσί;

ΠΑΣΙΑΣ.

ἐς τὴν ἔνην τε καὶ νέαν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

μαρτύρομαι,

ὅτι ἐς δύ' εἶπεν ἡμέρας. τοῦ χρήματος;

ΠΑΣΙΑΣ.

τῶν δώδεκα μνῶν, ἃς ἔλαβες ὠνούμενος

1225 τὸν ψαρὸν ἵππον.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἵππον; οὐκ ἀκούετε,

ὄν πάντες ὑμεῖς ἴστε μισοῦνθ' ἵππικὴν.

ΠΑΣΙΑΣ.

καὶ νῆ Δί' ἀποδώσειν γ' ἐπώμνυς τοὺς θεοὺς.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

μὰ τὸν Δί· οὐ γὰρ πω τότε' ἐξηπίστατο

Φειδιππίδης μοι τὸν ἀκατάβλητον λόγον.

1213 Vulgatim εἰσαγαγῶν ex pluribus codicibus cor-
rexī. Ita ἐξαγαγῶν pro ἐξάγων vitiose scriptum
in libris omnibus Equit. v. 282.

ΠΑΣΙΑΣ.

1230 νῦν δὲ διὰ τοῦτ' ἕξαρονος εἶναι διανοεῖ;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τί γὰρ ἄλλ' ἂν ἀπολαύσαιμι τοῦ μαθήματος;

ΠΑΣΙΑΣ.

καὶ ταῦτ' ἐθειλήσεις ἀπομόσαι μοι τοὺς θεοὺς;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ποίους θεοὺς;

ΠΑΣΙΑΣ.

τὸν Δία, τὸν Ἑρμῆν, τὸν Ἥσσειδῶ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

νῆ Δία,

1235 κἄν προσκαταθείην γ', ὥστ' ὁμόσαι, τριώβολον.

ΠΑΣΙΑΣ.

ἀπόλοιο τοίνυν ἔνεκ' ἀναιδεΐας ἔτι.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἀλσὶν διασμηχθεὶς ὕναιτ' ἂν οὔτοσί.

ΠΑΣΙΑΣ.

οἴμ' ὡς καταγελαῖς.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἕξ χόας χωρήσεται.

ΠΑΣΙΑΣ.

οὔ τοι μὰ τὸν Δία τὸν μέγαν καὶ τοὺς θεοὺς

1240 ἔμοῦ καταπροΐξει.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

θαυμασίως ἦσθην θεοῖς,
καὶ Ζεὺς γέλοιος ὀμνύμενος τοῖς εἰδόσιν.

ΠΑΣΙΑΣ.

ἦ μὴν σὺ τούτων τῷ χρόνῳ δώσεις δίκην.
ἄλλ' εἴτ' ἀποδώσεις μοι τὰ χρήματ' εἴτε μὴ,
ἀπόλεμπον ἀποκρινάμενος.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἔχε νυν ἦσυχος.

1245 ἐγὼ γὰρ αὐτίκ' ἀποκρινοῦμαι σοι σαφῶς.

ΠΑΣΙΑΣ.

τί σοι δοκεῖ δρᾶσθαι;

ΜΑΡΤΥΣ.

ἀποδώσειν μοι δοκεῖ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ποῦ 'σθ' οὔτος ἀπαιτῶν με τὰργύριον; λέγε,
τουτὶ τί ἐστι;

ΠΑΣΙΑΣ.

τοῦθ' ὅ τι ἐστί; κάρδοπος.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἔπειτ' ἀπαιτεῖς τὰργύριον τοιοῦτος ὢν;

1250 οὐκ ἂν ἀποδοίην οὐδ' ἂν ὀβολὸν οὐδενί,
ὅστις καλέσειε κάρδοπον τὴν καρδόπην.

ΠΑΣΙΑΣ.

οὐκ ἄρ' ἀποδώσεις;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

οὐχ, ὅσον γέ μ' εἰδέναι.

οὐκουν ἀνύσας τι θᾶτιον ἀπολιταργιεῖς
ἀπὸ τῆς θύρας;

ΠΑΣΙΑΣ.

ἄπειμι, καὶ τοῦτ' ἴσθ', ὅτι

1255 θήσω πρυτανεῖ', ἧ μηκέτι ζῶν ἔγω.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

προσαποβαλεῖς ἄρ' αὐτὰ πρὸς ταῖς δώδεκα.
καίτοι σε τοῦτό γ' οὐχὶ βούλομαι παθεῖν,
οἵτι' κάλεσας εὐηθικῶς τὴν κάρδοπον.

ΑΜΥΝΙΑΣ.

ἰὼ μοί μοι.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἔα.

1260 τίς οὔτισί ποι' ἔσθ' ὁ θρηγῶν; οὐ τί που
τῶν Καρκίνου τις δαιμόνων ἐφθέγγατο;

ΑΜΥΝΙΑΣ.

τί δ' ὅστις εἰμὶ, τοῦτο βούλεσθ' εἰδέναι;
ἀνὴρ κακοδαίμων.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

κατὰ σεαυτὸν νυν τρέπου.

ΑΜΥΝΙΑΣ.

ὦ σκληρὸ δαῖμον, ὦ τίχαι θραυσάντυγες

1265 ἔλπων ἐμῶν· ὦ Παλλὰς, ὡς μ' ἀπώλεσας.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τί δαί σε Τληπόλεμός ποί' εἰργασται κακόν;

ΑΜΥΝΙΑΣ.

μὴ σκῶπτέ μ', ὦ τᾶν, ἀλλά μοι τὰ χρήματα
τὸν υἱὸν ἀποδοῦναι κέλευσον ἄλαβεν,
ἄλλως τε μέντοι καὶ κακῶς πεπραγότι.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

1270 τὰ ποῖα ταῦτα χοήμαθ' ;

ΑΜΥΝΙΑΣ.

ἀδανείσατο.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

κακῶς ἄρ' ὄντως εἶχες, ὡς γ' ἔμοι δοκεῖς.

ΑΜΥΝΙΑΣ.

Ἰππους ἐλαύνων ἐξέπεσον νῆ τοὺς θεούς.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τί δῆτα ληρεῖς ὥσπερ ἀπ' ὄνου καταπεσών;

ΑΜΥΝΙΑΣ.

ληρῶ, τὰ χρήματ' ἀπολαβεῖν εἰ βούλομαι;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

1275 οὐκ ἔσθ' ὅπως σύ γ' αὐτὸς ὑγιαίνεις.

ΑΜΥΝΙΑΣ.

τί δαί;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τὸν ἐγκέφαλον ὥσπερ σεσεῖσθαί μοι δοκεῖς.

ΑΜΥΝΙΑΣ.

σύ δὲ νῆ τὸν Ἑρμῆν προσκεκλήσεσθαί γέ μοι,
εἰ μὰ ποδώσεις τὰργύριον.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

κάτειπέ νυν,

πότερα νομίζεις καινὸν ἀεὶ τὸν Δία

1280 ὕειν ὕδωρ ἐκάστοτ', ἢ τὸν ἥλιον

ἔλκειν κάτωθεν ταῦτὸ τοῦθ' ὕδωρ πάλιν;

ΑΜΥΝΙΑΣ.

οὐκ οἶδ' ἔγωγ' ὀπότερον, οὐδέ μοι μέλει.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

πῶς οὖν ἀπολαβεῖν τὰργύριον δίκαιος εἶ,

εἰ μηδὲν οἶσθα τῶν μετεώρων πραγμάτων;

ΑΜΥΝΙΑΣ.

1285 ἀλλ' εἰ σπανίζεις, τὰργυρίου μοι τὸν τόκον
ἀπόδος γε.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τοῦτο δ' ἔσθ' ὁ τόκος τί θηρίον;

ΑΜΥΝΙΑΣ.

τί δ' ἄλλο γ' ἢ κατὰ μῆνα καὶ καθ' ἡμέραν
πλέον πλέον τὰργυρίον ἀεὶ γίγνεται,
ἰπορρέοντος τοῦ χρόνου;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

καλῶς λέγεις.

1290 τί δῆτα; τὴν θάλατταν ἔσθ' ὅτι πλείονα
νυνὶ νομίζεις ἢ πρὸ τοῦ;

ΑΜΥΝΙΑΣ.

μὰ Δί', ἀλλ' ἴσην.

οὐ γὰρ δίκαιον πλείον' εἶναι.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

κᾶτα πῶς

αὕτη μὲν, ὧ κακόδαιμον, οὐδὲν γίγνεται
ἐπιρρεόντων τῶν ποταμῶν πλείων, σὺ δὲ

1295 ζητεῖς ποιῆσαι τὰργυρίον πλείον τὸ σόν;
οὐκ ἀποδιώξει σαυτὸν ἀπὸ τῆς οἰκίας;
φέρει μοι τὸ κέντρον.

ΑΜΥΝΙΑΣ.

ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ὑπαγε, τί μέλλεις; οὐκ ἐλάς, ὧ σαιμόρα;

ΑΜΥΝΙΑΣ.

ταῦτ' οὐχ ὕβρις δῆτ' ἐστίν;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἄξις; ἐπιαλῶ

1300 κεντῶν ὑπὸ τὸν προκτόν σε τὸν σειραφόρον,
φεύγεις; ἔμελλον σ' ἄρα κινήσειν ἐγὼ
αὐτοῖς τροχαῖς τοῖς σοῖσι καὶ ξυρωρίσιν.

ΧΟΡΟΣ.

οἶον τὸ πραγμάτων ἐρᾶν φλαύρων· ὁ γὰρ

1303 — 1310. = 1311 — 1320.

γέρον ὄδ' ἔρασθεῖς

1305 ἀποστερηῆσαι βούλεται

τὰ χρήμαθ' ἀδανείσατο·

κοῦκ ἔσθ' ὅπως οὐ τήμερον

λήψεται τι προῶγμ', ὃ τοῦ-

τον ποιήσει τὸν σοφιστὴν *

1310 * ὦν πανουργεῖν ἤρξαιτ', ἐξαίφνης λαβεῖν κα-
ζόν τι.

οἶμαι γὰρ αὐτὸν αὐτίχ' εὐρήσειν ὅπερ

πάλαι ποτ' ἐπέξει,

εἶναι τὸν υἱὸν δεινὸν οἱ

γνώμας ἐναντίας λέγειν

1315 τοῖσιν δικαίοις, ὥστε νι-

κᾶν ἅπαντας οἷσπερ ἄν

ξυγγένηται, κᾶν λέγη παμπόνηρ'.

1320 ἴσως δ' ἴσως βουλήσεται κᾶρωνον αὐτὸν εἶναι.

Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Δ Η Σ.

ἰοῦ ἰοῦ.

ὦ γείτονες καὶ ξυγγενεῖς καὶ δημόται,

ἀμυνάθετέ μοι τυπτομένῳ πάσῃ τέχνῃ.

οἶμοι κακοδαίμων τῆς κεφαλῆς καὶ τῆς γνάθου.

1325 ὦ μιαρὲ, τύπτεις τὸν πατέρα;

Φ Ε Ι Δ Ι Π Η Ι Δ Η Σ.

φήμ', ὦ πάτερ.

Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Δ Η Σ.

ὄραθ' ὁμολογοῦνθ' ὅτι με τύπτει.

Φ Ε Ι Δ Ι Π Η Ι Δ Η Σ.

καὶ μάλα.

Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Δ Η Σ.

ὦ μιαρὲ καὶ πατραλοῖα καὶ τοιχωρούχε.

Φ Ε Ι Δ Ι Π Η Ι Δ Η Σ.

αὔθις με ταῦτὰ ταῦτα καὶ πλείω λέγε.

ἄρ' οἶσθ' ὅτι χαίρω πόλλ' ἀκούων καὶ κακά;

Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Δ Η Σ.

1330 ὦ λακκόπρωχτε.

1312 ἐπέξει] Vulgo ἐξήτει. Codices antiqui ἐπεξήτει.

ΦΕΙΛΙΠΠΙΑΔΗΣ.

πάτε πολλοῖς τοῖς ῥόδοις.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τὸν πατέρα τύπτεις;

ΦΕΙΛΙΠΠΙΑΔΗΣ.

καποφανῶ γε νῆ Δία

ὡς ἐν δίχῃ σ' ἔτυπον.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ὦ μακρότατε,

καὶ πῶς γένοιτ' ἂν πατέρα τύπτειν ἐν δίχῃ;

ΦΕΙΛΙΠΠΙΑΔΗΣ.

ἔγωγ' ἀποδείξω, καὶ σε νικήσω λέγων.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

1335 τουτὶ σὺ νικήσεις;

ΦΕΙΛΙΠΠΙΑΔΗΣ.

πολύ γε καὶ ῥαδίως.

ἐλοῦ δ' ὁπότερον τοῖν λόγοιιν βούλει λέγειν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ποιοῖν λόγοιιν;

ΦΕΙΛΙΠΠΙΑΔΗΣ.

τὸν χρεῖττον', ἢ τὸν ἥτιτοα;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἔδιδαξάμην μέντοι σε νῆ Δί', ὦ μέλε,

τοῖσιν δικαίοις ἀντιλέγειν, εἰ ταυτιά γε

1340 μέλλεις ἀναπέσειν, ὡς δίκαιον καὶ καλὸν

τὸν πατέρα τύπτεισθ' ἔστιν ὑπὸ τῶν υἱέων.

ΦΕΙΛΙΠΠΙΑΔΗΣ.

ἀλλ' οἶομαι μέντοι σ' ἀναπέσειν, ὥστε γε

οὐδ' αὐτὸς ἀκροασάμενος οὐδὲν ἀντερεῖς.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

καὶ μὴν ὅ τι καὶ λέξεις ἀκοῦσαι βούλομαι.

ΧΟΡΟΣ.

1345 σὸν ἔργον, ὦ πρεσβῦτα, φροντίζειν ὄπη

τὸν ἄνδρα κρατήσεις,

ὡς οὗτος, εἰ μὴ τῷ πεποίθειν, οὐκ ἂν ἦν

οὕτως ἀκόλαστος.

1345 — 1352. = 1391 — 1398.

ἀλλ' ἔσθ' ὅτι θρασύνεται.

1350 δῆλον τὸ λῆμ' ἐστὶ τάνθρωπον.

ἀλλ' ἐξ ὅτου τὸ πρῶτον ἠρξάσθ' ἡ μάχη γενέσθαι
ἤδη λέγειν χρὴ πρὸς χορόν· πάντως δὲ τοῦτο
δράσεις.

Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Δ Η Σ.

καὶ μὴν ὄθεν γε πρῶτον ἠρξάμεσθα λουδορεῖσθαι
ἐγὼ φράσω· πειδὴ γὰρ εἰσιτώμεθ', ὡσπερ ἴστε,

1355 πρῶτον μὲν αὐτὸν τὴν λύραν λαβόντ' ἐγὼ κέ-
λευσα

ἄσαι Σιμωνίδου μέλος, τὸν κριὸν, ὡς ἐπέχθη.
ὁ δ' εὐθέως ἀρχαῖον εἶν' ἔφασκε τὸ κιθαρίζειν
ἄδειν τε πίνονθ', ὡσπερ εἰ κάχρους γυναῖκ' ἀλοῦσαν.

Φ Ε Ι Δ Ι Π Η Ι Δ Η Σ.

οὐ γὰρ τότε εὐθύς χορὴν σ' ἄρα τύπτεσθαι τε
καὶ πατεῖσθαι,

1360 ἄδειν κελεύονθ', ὡσπερ εἰ τέτιγας ἐστιῶντα;

Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Δ Η Σ.

τοιαῦτα μέντοι καὶ τότε ἔλεγεν ἔνδον, οἷάπερ νῦν,
καὶ τὸν Σιμωνίδην ἔφασκ' εἶναι κακὸν ποιητήν.
καὶ γὰρ μόλις μὲν, ἀλλ' ὁμως ἠνεσχόμην τὸ πρῶτον·
ἔπειτα δ' ἐκέλευσ' αὐτὸν ἀλλὰ μυρορίνην λαβόντα

1365 τῶν Αἰσχύλου λέξαι τί μοι· καὶ οὗτος εὐθύς
εἶπεν,

ἐγὼ γὰρ Αἰσχύλον νομίζω πρῶτον ἐν ποιηταῖς,
ψόφου πλέων, ἀξύστατον, στόμφακα, κρημνο-
ποιόν;

κάνταῦθα πῶς οἶεσθέ μου τὴν καρδίαν ὀρεχθεῖν;
ὁμως δὲ τὸν θυμὸν δακῶν ἔφην, σὺ δ' ἀλλὰ
τούτων

1350 1351 Intactam reliqui Ravennatis Venetique libri
et distinctionem versuum et scripturam ab aliis
aliter correctam. Postrema ista ἐστὶ τάνθρωπου
non improbable est delenda esse, excidisse autem
tot syllabas quot ad integritatem utriusque versus
opus est. Alter versus fortasse fuit δῆλον δὲ τὸ
λῆμα.

1370 λέξον τι τῶν νεωτέρων, ἅτι ἔστι τὰ σοφὰ ταῦτα.
 ὁ δ' εὐθύς ἦσ' Εὐριπίδου ῥῆσίν τιν', ὡς ἐκίνει
 ἀδελφός, ὠλεξίκακε, τὴν ὁμομητρῖαν ἀδελφήν.
 καὶ γὰρ οὐκέτ' ἐξηνεσχόμεν, ἀλλ' εὐθύς ἐξαοράτω
 πολλοῖς κακοῖς καίσχροῖσι· κατ' ἐντεῦθεν, οἷον
 εἰκός,

1375 ἔπος πρὸς ἔπος ἠρειδόμεσθ'· εἶθ' οὗτος ἐπαναπηδᾷ,
 κάπειτ' ἔφλα με κάσπόδει κάπνιγε κάπέτριβεν.

Φ Ε Ι Δ Ι Π Π Ι Δ Η Σ.

οὐκουν δικαίως, ὅστις οὐκ Εὐριπίδην ἐπαινεῖς,
 σοφώτατον;

Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Δ Η Σ.

σοφώτατόν γ' ἐκείνον, ὦ τί σ' εἶπω;
 ἀλλ' αὐθις αὐ τυπήσομαι.

Φ Ε Ι Δ Ι Π Π Ι Δ Η Σ.

νὴ τὸν Δί', ἐν δίκῃ γ' ἄν.

Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Δ Η Σ.

1380 καὶ πῶς δικαίως; ὅστις ὠναίσχυντέ σ' ἐξέθρεψα,
 αἰσθανόμενός σου πάντα τραυλίζοντος, ὃ τι
 νοοίης.

εἰ μὲν γε βροῦν εἶποις, ἐγὼ γνοῦς ἂν πιεῖν ἐπέσχον·
 μαμμῶν δ' ἂν αἰτήσαντος ἠκόν σοι φέρων ἂν ἄρτον
 κακῶν δ' ἂν οὐκ ἐφθης φράσαι, καὶ γὰρ λαβῶν
 θύραζε

1385 ἐξέφερον ἂν καὶ προῦσχόμεν σε· σὺ δ' ἐμὲ
 νῦν ἀπάγχων

βοῶντα καὶ κεκραγόντ' ὅτι

χεζητιώην, οὐκ ἔτιλης

ἔξω ἔξενεγκεῖν, ὦ μιαρῆ,

θύραζέ μ', ἀλλὰ πνιγόμενος

1390 αὐτοῦ ποίησα κακῶν.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

οἶμαι γε τῶν νεωτέρων τὰς καρδίας

πηδᾶν, ὃ τι λέξει.

1379 τυπήσομαι] τυπήσομαι Buttmanus gr. Gr. vol. II.
 p. 55.

εἰ γὰρ τοιαῦτά γ' οὗτος ἐξεργασμένος
λαλῶν ἀναπέσει,

- 1395 τὸ δέσμα τῶν γεραιτέρων λάβοιμεν ἂν
ἀλλ' οὐδ' ἐρεβίνθου.
σὸν ἔργον, ὦ καινῶν ἐπῶν κινήτὰ καὶ μοχλευτὰ,
πειθῶ τινα ζητεῖν, ὅπως δόξεις λέγειν δίκαια.

ΦΕΙΛΙΠΠΙΑΔΗΣ.

- ὡς ἡδὺ καινοῖς πράγμασιν καὶ δεξιοῖς ὁμιλεῖν,
1400 καὶ τῶν καθεστῶτων νόμων ὑπερφρονεῖν δύ-
νασθαι.

ἔγω γὰρ ὅτε μὲν ἱππικῇ τὸν νοῦν μόνον προσ-
εἶχον,

οὐδ' ἂν τρί' εἰπεῖν ῥήμαθ' οἷός τ' ἦ πρὶν ἑξα-
μαρτεῖν.

νυνὶ δ' ἐπειδὴ μ' οὐτοσὶ τούτων ἔπαυσεν αὐτός,
γνώμαις δὲ λεπταῖς καὶ λόγοις ξύνειμι καὶ με-
ρίμναις,

- 1405 οἶμαι διδάξειν ὡς δίκαιον τὸν πατέρα κολάζειν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἔπνευε τοίνυν νῆ Δί', ὡς ἔμοιγε κρεῖττόν ἐστιν
ἔππων τρέφειν τέθριππον ἢ τυπτόμενον ἐπιτρο-
βῆναι.

ΦΕΙΛΙΠΠΙΑΔΗΣ.

ἔκεισε δ' ὄθεν ἀπέσχισάς με τοῦ λόγου μέτειμι,
καὶ πρῶτ' ἐρήσομαι σε τουτί· παῖδά μ' ὄντ'
ἔτυπτες;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

- 1410 ἔγω γέ σ', εὐνοῶν τε καὶ κηδόμενος.

ΦΕΙΛΙΠΠΙΑΔΗΣ.

εἰπέ δὴ μοι,
οὐ καμέ σοι δίκαιόν ἐστιν εὐνοεῖν ὁμοίως,
τύπτειν τ', ἐπειδὴ περ γε τουτί' ἔστι' εὐνοεῖν,
τὸ τύπτειν;

πῶς γὰρ τὸ μὲν σὸν σῶμα χρῆ πληγῶν ἀθῶον
εἶναι,
τουμόν δὲ μή; καὶ μὴν ἔφην ἐλεύθερός γε καὶ γώ.

1415 κλάουσι παῖδες, πατέρα δ' οὐ κλάειν δοκεῖς;
 ἤρσεις νομίζεσθαι γε παιδὸς τοῦτο τοῦργον εἶναι·
 ἐγὼ δέ γ' ἀντιέποιμ' ἄν ὡς δις παῖδες οἱ γέροντες·
 εἰκὸς δὲ μᾶλλον τοὺς γέροντας ἢ νέους τι κλάειν,
 ὅσπερ ἐξαμαρτάνειν ἥττον δίκαιον αὐτούς.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

1420 ἀλλ' οὐδαμοῦ νομίζεται τὸν πατέρα τοῦτο πάσχειν.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

οὐκ οὐν ἀνὴρ ὁ τὸν νόμον θεῖς τοῦτον ἦν τὸ
 πρῶτον,

ὅσπερ σὺ κἀγὼ, καὶ λέγων ἔπειθε τοὺς παλαιούς;
 ἥττον τί δῆτ' ἔξεστι κἀμοὶ καιρὸν αὐτὸ λοιπὸν
 θεῖναι νόμον τοῖς νέεσιν, τοὺς πατέρας ἀνιτύ-
 πτειν;

1425 ὅσας δὲ πληγὰς εἴχομεν πρὶν τὸν νόμον τεθῆναι,
 ἀφίεμεν, καὶ δίδομεν αὐτοῖς προῖκα συγκεκόφθαι.
 σκέψαι δὲ τοὺς ἀλεκτρούνας καὶ τᾶλλα τὰ βοτὰ
 ταυτί,

ὡς τοὺς πατέρας ἀμύνεται· καίτοι τι διαφέρουσιν
 ἡμῶν ἐκεῖνοι, πλὴν ὅτι ψηγίσματ' οὐ γράφουσιν;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

1430 τί δῆτ', ἐπειδὴ τοὺς ἀλεκτρούνας ἅπαντα μιμεῖ,
 οὐκ ἐσθίεις καὶ τὴν κόπρον κατὰ ξύλου καθεύδεις;

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

οὐ ταυτὸν, ὡ τᾶν, ἐσθιν, οὐδ' ἄν Σωκράτει δοκοίη.

1415 κλάουσι παῖδες, πατέρα δ' οὐ κλάειν δοκεῖς;]
 Parodia versus Euripidei Alcestidis 691.

χαίρεις ὀρώων φῶς, πατέρα δ' οὐ χαίρειν δοκεῖς;
 quo etiam in Thesmophoriazasis utitur v. 194.
 Inde factum ut tetrametris senarium immiscuerit.
 Quo non intellecto infimae aetatis librarius aliquis,
 cuius coniecturam deteriores Mss. servarunt, τῆ
 δῆ in fine versus adiecit, quod in libros editos
 primus intulit Francinius editionis Iuntinae secun-
 dae auctor.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

πρὸς ταῦτα μὴ τύπῃ· εἰ δὲ μὴ, σπαντόν ποτ'
αἰτιάσει.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΑΔΗΣ.

καὶ πῶς;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἐπεὶ σὲ μὲν δίκαιός εἰμ' ἐγὼ κολάζειν,

1435 σὺ δ', ἦν γένηται σοι, τὸν υἱόν.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΑΔΗΣ.

ἦν δὲ μὴ γένηται,
μάτην ἔμοι κεκλαύσεται, σὺ δ' ἐγγανῶν τεθνήξεις.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἔμοι μὲν, ὧνδρες ἡλικες, δοκεῖ λέγειν δίκαια·
καί μοιγε συγχωρεῖν δοκεῖ τούτοισι τάπεικῃ.

κλάειν γὰρ ἡμᾶς εἰκός ἐστ', ἦν μὴ δίκαια δρωῖμεν.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΑΔΗΣ.

1440 σκέψαι δὲ χιτέραν ἔτι γνώμην.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἀπὸ γὰρ ὀλοῦμαι.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΑΔΗΣ.

καὶ μὴν ἴσως γ' οὐκ ἀχθήσει παθῶν ἃ νῦν
πέπονθας.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

πῶς δῆ; δίδαξον γὰρ τί μ' ἐκ τούτων ἐπωφε-
λήσεις.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΑΔΗΣ.

τὴν μητέρ' ὥσπερ καὶ σὲ τυπήσω.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τί φῆς; τί φῆς σύ;

1445 τοῦθ' ἕτερον αὖ μείζον κακόν.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΑΔΗΣ.

τί δ', ἦν ἔχων τὸν ἦτιο

λόγον σὲ νικήσω λέγων
τὴν μητέρ' ὡς τύπειν χρεών;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τί δ' ἄλλο γ'; ἦν ταυτὶ ποιῆς,
οὐδέν σε κωλύσει σεαυ-

1450 τὸν ἐμβαλεῖν ἐς τὸ βάραθρον

μετὰ Σωκράτους

καὶ τὸν λόγον τὸν ἤττω.

ταυτὶ δι' ὑμᾶς, ὦ Νεφέλαι, πέπονθ' ἐγὼ,

ὑμῖν ἀναθεῖς ἅπαντα τὰμὰ πράγματα.

ΧΟΡΟΣ.

αὐτὸς μὲν οὖν σαυτῷ σὺ τούτων αἴτιος,

1455 στρέψας σεαυτὸν ἐς πονηρὰ πράγματα.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

τί δῆτα ταῦτ' οὐ μοι τότ' ἠγορεύετε,

ἀλλ' ἄνδρ' ἄγροικον καὶ γέροντ' ἐπήρατε;

ΧΟΡΟΣ.

ἡμεῖς ποιοῦμεν ταῦθ' ἐκάστοθ' ὄντιν' ἂν

γνωῖμεν πονηρῶν ὄντ' ἐραστήν πραγμάτων,

1460 ἕως ἂν αὐτὸν ἐμβάλωμεν εἰς κακόν,

ὅπως ἂν εἰδῆ τοὺς θεοὺς δεδοικέναι.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ὦμοι, πονηρὰ γ', ὦ Νεφέλαι, δίκαια δέ.

οὐ γάρ μ' ἐχοῖν τὰ χρήμαθ' ἀδανεισάμεν

ἀποστερεῖν. νῦν οὖν ὅπως, ὦ φίλτατε,

1465 τὸν Χαιρεφῶντα τὸν μικρὸν καὶ Σωκράτη

ἀπολεῖς, μετ' ἐμοῦ γ' ἔλθ', οἱ σὲ κάμ' ἐξη-

πάτων.

ΦΕΙΔΙΠΠΙΔΗΣ.

ἀλλ' οὐκ ἂν ἀδικήσαιμι τοὺς διδασκάλους.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ναὶ ναὶ, καταιδέσθητι πατρῶον Δία.

Φ Ε Ι Δ Ι Π Π Ι Δ Η Σ.

ἰδοῦ γε Δία πατρῶν· ὡς ἀρχαῖος εἶ.

1470 Ζεὺς γάρ τις ἔστιν;

Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Δ Η Σ.

ἔστιν.

Φ Ε Ι Δ Ι Π Π Ι Δ Η Σ.

οὐκ ἔστ' οὐκ, ἐπεὶ

Δῖνος βασιλεύει, τὸν Δί' ἐξεληλακῶς.

Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Δ Η Σ.

οὐκ ἐξελήλακ', ἀλλ' ἐγὼ τοῦτ' ὤομην,

διὰ τουτοῖν τὸν Δῖνον. οἴμοι δεΐλαιος,

ὅτε καὶ σὲ χυτρεοῦν ὄντα θεὸν ἠγησάμην.

Φ Ε Ι Δ Ι Π Π Ι Δ Η Σ.

1475 ἐνταῦθα σαντῶ παραφρόνει καὶ φληνάφα.

Σ Τ Ρ Ε Ψ Ι Α Δ Η Σ.

οἴμοι παρανοίας· ὡς ξμαινόμεν ἄρα,

ὄτ' ἐξέβαλλον τοὺς θεοὺς διὰ Σωκράτη.

ἀλλ', ὦ φίλ' Ἐριῆ, μηδαμῶς θύμαινέ μοι,

μηδέ μ' ἐπιτρέψης, ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε

1480 ξμοῦ παρανοήσαντος ἀδολεσχίᾳ.

καὶ μοι γενοῦ ξύμβουλος, εἴτ' αὐτοὺς γραφὴν

διωκάθω γραψάμενος, εἴθ' ὅ τι σοι δοκεῖ.

ὀρθῶς παραινεῖς οὐκ ἔων διζορραφεῖν,

ἀλλ' ὡς τάχιστ' ἐμπιμπράναι τὴν οἰκίαν

1485 τῶν ἀδολεσχῶν. δεῦρο δεῦρ', ὦ Ξανθία,

κλίμακα λαβὼν ἔξελθε καὶ σμινύην φέρων,

κἄπειτ' ἐπαναβὰς ἐπὶ τὸ φροντιστήριον

1482 εἴτ' αὐτοὺς γραφὴν διωκάθω] διωκάθω subiunctivus aoristi est, quem particulae εἰ ter deinceps iunxit poeta in Equitibus v. 698. 700. et ibidem v. 805. 806.

τὸ τέγος κατάσκαπτ', εἰ φιλεῖς τὸν δεσπότην,
ἕως ἂν αὐτοῖς ἐμβάλῃς τὴν οἰκίαν.

1490 ἔμοι δὲ δᾶδ' ἐνεγγάτω τις ἡμιμένην,
καὶ γὼ τιν' αὐτῶν τήμερον δοῦναι δίξην
ἔμοι ποιήσω, καὶ σφόδρ' εἶσ' ἀλαζόνες.

ΜΑΘΗΤΗΣ Α.

ιοῦ ἰοῦ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

σὸν ἔργον, ὦ δᾶς, ἰέναι πολλὴν φλόγα.

ΜΑΘΗΤΗΣ Α.

1495 ἄνθρωπε, τί ποιεῖς;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ὅ τι ποιῶ; τί δ' ἄλλο γ' ἢ
διαλεπτολογοῦμαι ταῖς δοκοῖς τῆς οἰκίας.

ΜΑΘΗΤΗΣ Β.

οἴμοι, τίς ἡμῶν πυρπολεῖ τὴν οἰκίαν;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἐκεῖνος οὐπερ θοιδμάτιον εἰλήφατε.

ΜΑΘΗΤΗΣ Γ.

ἀπολεῖς ἀπολεῖς.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

1500 τοῦτ' αὐτὸ γὰρ καὶ βούλομαι,
ἦν ἢ σμινύη μοι μὴ προδῶ τὰς ἐλπίδας,
ἦ γὰρ πρότερόν πως ἐκτραχηλισθῶ πεσών.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

οὔτις, τί ποιεῖς ἐτερόν, οὐπὶ τοῦ τέγους;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ἀεροβατῶ, καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

οἴμοι τάλας, δελκίος ἀποπνιγήσομαι.

ΧΑΙΡΕΦΩΝ.

1505 ἔγὼ δὲ κακοδαμῶν γε κατακαυθήσομαι.

ΣΤΡΕΨΙΑΛΗΣ.

τί γὰρ μαθόντ' ἐς τοὺς θεοὺς ὑβριζέτην,
καὶ τῆς Σελήνης ἐσκοπεῖσθον τὴν ἔδραν;
δίωκε, βάλλε, παῖε, πολλῶν οὐνεκα,
μάλιστα δ' εἰδὼς τοὺς θεοὺς ὅς ἠδίκουν.

ΧΟΡΟΣ.

1510 ἠγεῖσθ' ἔξω· κεχόρευται γὰρ μετρίως τό γε τή-
μερον ἡμῖν.

ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΣΤΑΜΑΤΑ ΤΟΥ ΑΤ

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Σ Φ Η Κ Ε Σ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΣΩΣΙΑΣ } οἰκείται Φιλοκλέωνος.
ΞΑΝΘΙΑΣ }

ΒΛΕΔΥΚΛΕΩΝ.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ ΣΦΗΚΩΝ.

ΠΑΙΔΕΣ.

ΚΥΩΝ.

ΑΡΤΟΠΩΛΙΣ.

ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ.

Τ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Φιλοκλέων Ἀθηναῖος φιλόδικος ὢν τὴν φύσιν ἐφοίτα περὶ τὰ δικαστήρια συνεχῶς. Βδελυκλέων δὲ ὁ τούτου παῖς ἀχθόμενος ταύτῃ τῇ νόσῳ καὶ πειρώμενος τὸν πατέρα παύειν, ἐγκαθείρξας τοῖς οἴκοις καὶ δίχτυα περιβαλὼν ἐφύλαττε νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν. ὁ δὲ ἐξόδου αὐτῷ μὴ προκειμένης ἐκραζεν. οἱ δὲ συνδικασταὶ αὐτοῦ σφηξὶν ἑαυτοὺς ἀφομοιῶσαντες παρεγένοντο, βουλόμενοι διὰ ταύτης τῆς τέχνης ὑποκλέπειν τὸν συνδικαστήν. ἐξ ὧν καὶ ὁ χορὸς συνέστηκε καὶ τὸ δράμα ἐπιγέγραπται. ἀλλ' οὐδὲν ἡνυὸν οὐδὲ οὔτοι. πέρας δὲ τοῦ νεανίσκου θαυμάζοντος τίνος ἔνεκα ὁ πατήρ οὕτως ἤττηται τοῦ πράγματος, ἔφη ὁ πρεσβύτης εἶναι τὸ πράγμα σπουδαῖον καὶ σχεδὸν ἀρχὴν τὸ δικάζειν. ὁ δὲ παῖς ἐπειρᾶτο τὰς ὑποψίας ἐξαιρεῖν τοῦ πράγματος, νουθετῶν τὸν γέροντα. ὁ δὲ πρεσβύτης μηδαμῶς νουθετούμενος οὐ μεθίει τοῦ πάθους· ἀλλ' ἀναγκάζεται ὁ νέος ἐπιτρέπειν φιλοδικεῖν, καὶ ἐπὶ τῆς οἰκίας τοῦτο ποιεῖ, καὶ τοῖς κατὰ τὴν οἰκίαν δικάζει. καὶ δύο κύνες ἐπεισάγονται πολιτικῶς παρ' αὐτῷ κρινόμενοι· καὶ κατὰ τοῦ φεύγοντος ἐκφέρειν συνεχῶς τὴν ψῆφον μέλλων ἀπατηθεὶς ἄκων τὴν ἀποδικάζουσαν φέρει ψῆφον. περιέχει δὲ καὶ δικαιολογίαν τινὰ τοῦ χοροῦ ἐκ τοῦ ποιητοῦ προσώπου, ὡς σφηξὶν ἐμπερεῖς εἰσὶν οἱ τοῦ χοροῦ, ἐξ ὧν καὶ τὸ δράμα. οἱ ὅτε μὲν ἦσαν νέοι, πικρῶς ταῖς δίκαις ἐφήδρευον, ἐπεὶ δὲ γέροντες γεγόνασι, κεντουῖσι τοῖς κέντροις. ἐπὶ τέλει δὲ τοῦ δράματος ὁ γέρον ἐπὶ δεῖπνον καλεῖται, καὶ ἐπὶ ὕβριν τρέπεται, καὶ κρίνει αὐτὸν ὕβρεως ἀρτόπωλις· ὁ δὲ γέρον πρὸς αὐλὸν καὶ ὄρχησιν τρέπεται, καὶ γελωτοποιεῖ τὸ δράμα.

Τοῦτο τὸ δράμα πεποιήται αὐτῷ οὐκ ἐξ ὑποκει-
 μένης ὑποθέσεως, ἀλλ' ὡσανεὶ γενομένης. πέπλασται
 γὰρ τὸ ὄλον. διαβάλλει δὲ Ἀθηναίους ὡς φιλοδικουῦ-
 τας, καὶ σωφρονίζει τὸν δῆμον ἀποσιῆναι δικῶν, καὶ
 διὰ τοῦτο καὶ τοὺς δικαστὰς σφηξίν ἀπεικάζει κέντρι
 ἔχουσι καὶ πλήττουσι. πεποιήται δ' αὐτῷ χαριέντως.
 ἐδιδάχθη ἐπὶ ἄρχοντος Ἀμεινίου διὰ Φιλωνίδου [ἐν
 τῇ πρ' Ὀλυμπιάδι]. β' ἡν. εἰς Αἴθαια. καὶ ἐνίκα πρῶ-
 τος Φιλωνίδης Προάγωνι, Λεύκων Πρόσβεσι τρίτος.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

Φιλοῦντα δικάζειν πατέρα παῖς εἰρξας ἄγνω
 αὐτός τ' ἐφύλαττεν ἔνδον οἰκέται θ', ὅπως
 μὴ λανθάνῃ μηδ' ἐξίη διὰ τὴν νόσον.
 ὁ δ' ἀντιμάχεται παντὶ τρόπῳ καὶ μηχανῇ.
 εἶθ' οἱ συνήθεις καὶ γέροντες, λεγόμενοι
 σφηῆκες, παραγίνονται βοηθοῦντες σφόδρα
 ἐπὶ τῷ δύνασθαι κέντρον ἐπιέναι τισὶ
 φρονοῦντες ἱκανόν. ὁ δὲ γέρων τηροῦμενος
 συμπίθεται ἔνδον διαδικάζειν καὶ βιοῦν,
 ἐπεὶ τὸ δικάζειν κέκοικεν ἐκ παντὸς τρόπου.

Σ Φ Η Κ Ε Σ.

ΣΩΣΙΑΣ.

Οὔτις, τί πάσχεις, ὦ καζόδαιμον Ξανθία;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

φυλακὴν καταλύειν νυκτερινὴν διδάσχομαι.

ΣΩΣΙΑΣ.

κακὸν ἄρα ταῖς πλευραῖς τι προῦφείλεις μέγα.
ἄρ' οἷσθ' ἄ γ' οἷόν κνώδαλον φυλάττομεν;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ὅοιδ'· ἀλλ' ἐπιθυμῶ σμικρὸν ἀπομερμηρῆσαι.

ΣΩΣΙΑΣ.

σὶ δ' οὖν παρακινδύνειν, ἐπεὶ καὶ τοῦ γ' ἐμοῦ
κατὰ ταῖν κόρην ὕπνου τι καταχεῖται γλυκύ.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ἀλλ' ἢ παραφρονεῖς ἐτιὸν ἢ κορυβαντιῆς;

ΣΩΣΙΑΣ.

οὐκ, ἀλλ' ὕπνος μ' ἔχει τις ἐκ Σαβαζίου.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

10 τὸν αὐτὸν ἄρ' ἐμοὶ βουκολεῖς Σαβαζίου.

καὶ μοι γὰρ ἀρτίως ἐπεστρατεύσατο

Μῆδός τις ἐπὶ τὰ βλέφαρα νυστακτικῆς ὕπνος·

καὶ δῆτ' ὄναρ θαυμασιὸν εἶδον ἀρτίως.

ΣΩΣΙΑΣ.

κἄγωγ' ἀληθῶς οἷον οὐδεπώποτε.

15 αἰὲρ σὺ λέξον πρότερος.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ἐδόκουν ἀετὸν

καταπιάμενον εἰς τὴν ἀγορὰν μέγαν πάνυ

ἀναρπάσαντα τοῖς ὄνυξιν ἀσπίδα

φέρειν ἐπέγαλλον ἀνεκὰς εἰς τὸν οὐρανὸν,
κᾶπειτα ταύτην ἀποβαλεῖν Κλεώνυμον.

Σ Ω Σ Ι Α Σ.

20 οὐδὲν ἄρα γρίφου διαφέρει Κλεώνυμος.
πῶς δὴ, προσερεῖ τις τοῖσι συμπόταις λέγων,
ὅτι ταυτὸν ἐν γῆ τ' ἀπέβαλεν κᾶν οὐρανῷ
κᾶν τῇ θαλάττῃ θηρίον τὴν ἀσπίδα;

Ξ Α Ν Θ Ι Α Σ.

οἴμοι, τί δῆτά μοι κακὸν γενήσεται

25 ἰδόντι τοιοῦτον ἐνύπνιον;

Σ Ω Σ Ι Α Σ.

μὴ φροντίσης.

οὐδὲν γὰρ ἔσται δεινὸν οὐ μὰ τοὺς θεοὺς.

Ξ Α Ν Θ Ι Α Σ.

δεινὸν γέ τοῦστ' ἄνθρωπος ἀποβαλὼν ὄπλα.
ἀτὰρ σὺ τὸ σὸν αὖ λέξον.

Σ Ω Σ Ι Α Σ.

ἀλλ' ἔστιν μέγα.

περὶ τῆς πόλεως γὰρ ἔστι τοῦ σκίφους ὄλου.

Ξ Α Ν Θ Ι Α Σ.

30 λέγε νυν ἀνύσας τι τὴν τρόπον τοῦ πράγματος.

Σ Ω Σ Ι Α Σ.

ἔδοξέ μοι περὶ πρῶτον ὕπνον ἐν τῇ πυκνῇ
ἐκκλησιάζειν πρόβατα συγκαθήμενα,
βακτηρίας ἔχοντα καὶ τριβῶνια·
κᾶπειτα τούτοις τοῖσι προβάτοις μούδῳκει

35 δημηγορεῖν φάλαινα πανδοκεύτρια,
ἔχουσα φωνὴν ἐμπερημένης ὑός.

Ξ Α Ν Θ Ι Α Σ.

αἰβοῖ.

Σ Ω Σ Ι Α Σ.

τί ἔστι;

Ξ Α Ν Θ Ι Α Σ.

παῦε παῦε, μὴ λέγε·

ὄξει κάκιστον τοῦνύπνιον βύρσης σαπρᾶς.

Σ Ω Σ Ι Α Σ.

εἶθ' ἢ μιὰ φάλαιν' ἔχουσα τρυτάνην

40 ἔστη βόειον δημόν.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

οἴμοι δέιλαιος·

τὸν δῆμον ἡμῶν βούλεται διυστάναι.

ΣΩΣΙΑΣ.

ἔδόκει δέ μοι Θέωρος αὐτῆς πλησίον
 χαμαὶ καθῆσθαι, τὴν κεφαλὴν κόρακος ἔχων.

εἶτ' Ἀλκιβιάδης εἶπε πρὸς με τραυλίσας·

45 ὀλῆς; Θέωλος τὴν κεφαλὴν κόλακος ἔχει.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ὀρθῶς γε τοῦτ' Ἀλκιβιάδης ἐτραύλισεν.

ΣΩΣΙΑΣ.

οὐκ οὐν ἐκεῖν' ἀλλόκοτον, ὁ Θέωρος κόραξ
 γιγνώμενος;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ἤμιστ', ἀλλ' ἄριστον.

ΣΩΣΙΑΣ.

πῶς;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ὅπως;

ἄνθρωπος ὧν εἶτ' ἐγένετ' ἐξαίφνης κόραξ·

50 οὐκ οὐν ἐναργῆς τοῦτο συμβαλεῖν, ὅτι

ἀρθεῖς ἀπ' ἡμῶν ἐς κόρακος οὐχ ἴσεται;

ΣΩΣΙΑΣ.

εἶτ' οὐκ ἐγὼ δούς δὴ ὀβολῶ μισθώσομαι

οὕτως ὑποκρινόμενον σοφῶς ὀνειράτα;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

* φέρε νυν κατεῖπω τοῖς θεαταῖς τὸν λόγον,

55 ὀλίγ' ἄτθ' ὑπειπὼν πρῶτον αὐτοῖσιν ταδί,

μηδὲν παρ' ἡμῶν προσδοκᾶν λίαν μέγα,

μηδ' αὖ γέλωτα Μεγαρόθεν κεκλεμμένον.

ἡμῖν γὰρ οὐκ ἔστ' οὔτε κίον' ἐκ φορμίδος

δούλω διαρριπτοῦντε τοῖς θεωμένοις,

60 οὔθ' Ἡρακλῆς τὸ δεῖπνον ἐξαπατώμενος,

οὐδ' αὐθις ἐνασελγαινόμενος Εὐριπίδης·

61 ἐνασελγαινόμενος] Legebatur ἀνασελγαινόμενος
 sollemni errore, cuius exempla collegit Dobraeus
 in Appendice p. (105). Verbum ἀνασελγᾶναιεν
 alibi non est inventum.

- οὐδ' εἰ Κλέων γ' ἔλαμψε τῆς τύχης χάριν,
 αὐθις τὸν αὐτὸν ἄνδρα μυτιωτεύσομεν.
 ἀλλ' ἔστιν ἡμῖν λογίδιον γνώμην ἔχον,
 65 ὑμῶν μὲν αὐτῶν οὐχὶ δεξιώτερον,
 ζωμφθίας δὲ φορητιζῆς σοφώτερον.
 ἔστιν γὰρ ἡμῖν δεσπότης ἐκεινοσὶ
 ἄνω καθεύδων, ὁ μέγας, οὐπὶ τοῦ τέγουσ.
 οὗτος φυλάττειν τὸν πατέρ' ἐπέταξε νῶν,
 70 ἔνδον καθείρξας, ἵνα θύραζε μὴ ἔϊη.
 νόσον γὰρ ὁ πατήρ ἀλλόκοτον αὐτοῦ νοσεῖ,
 ἦν οὐδ' ἂν εἰς γνώη ποτ' οὐδ' ἂν ξυμβάλοι,
 εἰ μὴ πύθοιθ' ἡμῶν· ἐπεὶ τοπάξετε.
 Ἄμυντίας μὲν ὁ Προνάπους φῆσ' οὐτοσὶ
 75 εἶναι φιλόκυβον αὐτόν· ἀλλ' οὐδὲν λέγει.

Σ Ω Σ Ι Α Σ.

μὰ Δί', ἀλλ' ἀφ' αὐτοῦ τὴν νόσον τεκμαίρεται.

Ξ Α Ν Θ Ι Α Σ.

οὐκ, ἀλλὰ φιλο μὲν ἔστιν ἀρχὴ τοῦ κακοῦ.
 ὁδὶ δέ φησι Σωσίας πρὸς Δερκύλον
 εἶναι φιλοπότην αὐτόν.

Σ Ω Σ Ι Α Σ.

- οὐδαμῶς γ', ἐπεὶ
 80 αὕτη γε χρηστῶν ἔστιν ἀνδρῶν ἢ νόσος.

Ξ Α Ν Θ Ι Α Σ.

Νικόστρατος δ' αὖ φησιν ὁ Σκαμβωνίδης
 εἶναι φιλοθύτην αὐτόν ἢ φιλόξενον.

Σ Ω Σ Ι Α Σ.

μὰ τὸν κύν', ὃ Νικόστρατ', οὐ φιλόξενος,
 ἐπεὶ καταπύγων ἔστιν ὃ γε Φιλόξενος.

Ξ Α Ν Θ Ι Α Σ.

- 85 ἄλλως φλυαρεῖτ'· οὐ γὰρ ἐξευρήσετε.
 εἰ δὴ πιθυμεῖτ' εἰδέναι, σιγαῦτε νῦν.
 φράσω γὰρ ἤδη τὴν νόσον τοῦ δεσπότου.
 φιληλιαστίης ἔστιν ὡς οὐδεὶς ἀνήρ,
 ἐρᾷ τε τούτου τοῦ δικάζειν, καὶ στένει,
 90 ἦν μὴ πὶ τοῦ πρώτου καθέζηται ξύλου.
 ὕπνου δ' ὀρᾷ τῆς νυκτὸς οὐδὲ πασπάλην.

- ἦν δ' οὖν καταμύση κἄν ἄγνην, ὅμως ἐκεῖ
 ὁ νοῦς πέτεται τὴν νύκτα περὶ τὴν γλειφύδραν. 011
 ὑπὸ τοῦ δὲ τὴν ψῆφόν γ' ἔχειν εἰωθέναι
- 95** τοὺς τρεῖς ξυνέχων τῶν δακτύλων ἀνίσταται,
 ὥσπερ λιβανωτὸν ἐπιτιθεῖς νουμηρία.
 καὶ νῆ Δι' ἦν ἴδη γέ που γεγραμμένον
 υἱὸν Πυριλάμπους ἐν θύρᾳ Δῆμον καλὸν,
 ἰὼν παρεγράψε πλησίον „ κημὸς καλός.“
- 100** τὸν ἀλεκτρούνα δ', ὃς ἦδ' ἔφ' ἐσπέρας, ἔφη
 ὄψ' ἐξεγείρειν αὐτὸν ἀναπεπεισμένον,
 παρὰ τῶν ὑπευθύνων ἔχοντα χρήματα.
 εὐθύς δ' ἀπὸ δορπηστοῦ κέκραγεν ἐμβάδας,
 κἄπειτ' ἐκεῖσ' ἐλθὼν προκαθεύδει πρῶ πάνυ,
- 105** ὥσπερ λεπὰς προσεχόμενος τῷ κίονι.
 ὑπὸ δυσκολίας δ' ἅπασι τιμῶν τὴν μακρὴν
 ὥσπερ μέλιττ' ἢ βομβυλιὸς εἰσέρχεται,
 ὑπὸ τοῖς ὄνουξι κηρὸν ἀναπεπλασμένος.
 ψῆφον δὲ δείσας μὴ δεηθεῖη ποτὲ,
- 110** ἴν' ἔχοι δικάζειν, αἰγιαλὸν ἔνδον τρέφει
 τοιαῦτ' ἀλύει· νουθετούμενος δ' αἰεὶ
 μᾶλλον δικάζει. τοῦτον οὖν φυλάττομεν
 μοχλοῖσιν ἐνδήσαντες, ὡς ἂν μὴ ἕξη.
 ὁ γὰρ υἱὸς αὐτοῦ τὴν νόσον βαρέως φέρει.
- 115** καὶ πρῶτα μὲν λόγοισι παραμυθούμενος
 ἀνέπειθεν αὐτὸν μὴ φορεῖν τριβώνιον
 μηδ' ἐξιέναι θύρας· ὁ δ' οὐκ ἐλείθετο.
 εἶτ' αὐτὸν ἀπέλου κακάθαιρ', ὁ δ' οὐ μῦλα.
 μετὰ ταῦτ' ἐκορυβάντιζ'· ὁ δ' αὐτῷ τυμπάνῳ
- 120** ἄξας ἐδίδαξεν εἰς τὸ Καινὸν ξυμπεσῶν.
 ὅτε δῆτα ταύταις ταῖς τελεταῖς οὐκ ὠφέλει,
 διέπλευσεν εἰς Αἴγιναν· εἶτα ξυλλαβῶν
 νύκτωρ κατέκλινεν αὐτὸν εἰς Ἀσκληπιοῦ·
 ὁ δ' ἀνεφάνη κνεφαῖος ἐπὶ τῇ γιγκλίδι.
- 125** ἐντεῦθεν οὐκέτι αὐτὸν ἐξεφρόομεν.
 ὁ δ' ἐξεδίδρασκε διὰ τε τῶν ὑδροροσῶν
 καὶ τῶν ὀπῶν· ἡμεῖς δ' ὅσ' ἦν τετραημένα
 ἐνεβύσαμεν ῥακίοισι κάπακτώσαμεν·

- ὁ δ' ὡσπερὲν κολοῖος αὐτῷ παιτάλους
 130 ἐνέχρουεν εἰς τὸν τοῖχον, εἴτ' ἐξήλλετο.
 ἡμεῖς δὲ τὴν αὐλήν ἅπασαν δικτύοις
 καταπετάσαντες ἐν κύκλῳ φυλάτιμεν.
 ἔστιν δ' ὄνομα τῷ μὲν γέροντι Φιλοκλέων,
 καὶ μὰ Δία, τῷ δ' υἱεῖ γε τῷδὲ Βδελυκλέων,
 135 ἔχων τρόπους φρουαγμοσεμνάκους τινάς.

Β Δ Ε Λ Υ Κ Λ Ε Ω Ν.

ὦ Ξανθία καὶ Σωσία, καθεύθετε;

Ξ Α Ν Θ Ι Α Σ.

οἴμοι.

Σ Ω Σ Ι Α Σ.

τί ἔστι;

Ξ Α Ν Θ Ι Α Σ.

Βδελυκλέων ἀνίσταται.

Β Δ Ε Λ Υ Κ Λ Ε Ω Ν.

- οὐ περιδραμεῖται σφῶν ταχέως δεῦρ' αἴτερος;
 ὁ γὰρ πατήρ εἰς τὸν ἱπνὸν εἰσελήλυθεν
 140 καὶ μυσπολεῖ τι καταδεδυκώς. ἀλλ' ἄθρει,
 κατὰ τῆς πυέλου τὸ τρημ' ὅπως μὴ κδύσεται.
 σὺ δὲ τῇ θύρᾳ πρόσκεισο.

Σ Ω Σ Ι Α Σ.

ταῦτ', ὦ δέσποια.

Β Δ Ε Λ Υ Κ Λ Ε Ω Ν.

ἄναξ Πόσειδον, τί ποτ' ἄρ' ἢ κάπηνη ψοφεῖ;
 οὗτος, τίς εἶ σύ;

Φ Ι Λ Ο Κ Λ Ε Ω Ν.

καπνὸς ἔγωγ' ἐξέροχομαι.

Β Δ Ε Λ Υ Κ Λ Ε Ω Ν.

- 145 καπνός; φέρ' ἴδω ξύλου τίνος σύ.

Φ Ι Λ Ο Κ Λ Ε Ω Ν.

συκίνου.

Β Δ Ε Λ Υ Κ Λ Ε Ω Ν.

νῆ τὸν Δί' ὅσπερ γ' ἔστι δριμύτατος καπνῶν.
 ἀτὰρ οὐκ * ἐρρήσεις γε, ποῦ σθ' ἢ τηλία;
 δύου πάλιν φέρ' ἐπαναθῶ σοι καὶ ξύλον.

ἐνταῦθά νυν ζήτει τιν' ἄλλην μηχανήν.

150 ἀτὰρ ἄθλιός γ' εἴμ' ὡς ἕτερος οὐδείς ἀνήρ,
ὅστις πατρὸς νῦν Καπνίου κεκλήσομαι.

Σ Ω Σ Ι Α Σ.

* * τὴν θύραν ὠθεῖ· πίεξέ νυν σφόδρα
εὖ κἀνδρικῶς· κἀγὼ γὰρ ἐνταῦθ' ἔρχομαι.
καὶ τῆς κατακλειῖδος ἐπιμελοῦ καὶ τοῦ μοχλοῦ·

155 φύλατθ' ὅπως μὴ τὴν βάλανον ἐκτρώξεται.

Φ Ι Λ Ο Κ Λ Ε Ω Ν.

τί δράσειτ'; οὐκ ἐκφρήσειτ', ὧ μακρότατοι,
δικάσοντά μ', ἀλλ' ἐκφεύξεται Δρακοντίδης;

Β Δ Ε Λ Υ Κ Λ Ε Ω Ν.

σύ δὲ τοῦτο βαρέως ἂν φέροις;

Φ Ι Λ Ο Κ Λ Ε Ω Ν.

ὁ γὰρ θεὸς

μαντευομένῳ μούχρησεν ἐν Δελφοῖς ποτὲ,

160 ὅτιαν τις ἐκφύγη μ', ἀποσκλήναι τότε.

Β Δ Ε Λ Υ Κ Λ Ε Ω Ν.

Ἄπολλον ἀποτρόπαιε, τοῦ μαντεύματος.

Φ Ι Λ Ο Κ Λ Ε Ω Ν.

ἴθ', ἀντιβολῶ σ', ἔκφρες με, μὴ διαρραγῶ.

Β Δ Ε Λ Υ Κ Λ Ε Ω Ν.

μὰ τὸν Ποσειδῶ, Φιλοκλέων, οὐδέποτε γε.

Φ Ι Λ Ο Κ Λ Ε Ω Ν.

διατρώξομαι τοίνυν ὁδᾶξ τὸ δίκτυον.

Β Δ Ε Λ Υ Κ Λ Ε Ω Ν.

165 ἀλλ' οὐκ ἔχεις ὁδόντιας.

quo spectare videtur Photii glossa p. 17, 9. Elms-
leius οὐκέτ' ἐρρήσεις. Fortasse ἀτὰρ, οὐ γὰρ ἐρ-
ρήσεις γε, ποῦ ἴθ' ἢ τηλία; Sic in Acharn. v. 487.
ἀτὰρ, φίλοι γὰρ οἱ παρόντες ἐν λόγῳ, τί ταῦτα
τοὺς Λάκωνας αἰτιώμεθα;

152 Vulgo παῖ τὴν. Libri optimi omittunt παῖ. For-
tasse σὺ scripserat poeta.

162 ἔκφρες Buttmannus. Vulgo ἔκφερε.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

οἶμοι δαίλαιος·

πῶς ἂν σ' ἀποκτείναιμι; πῶς; δότε μοι ξίφος
ὅπως τάχιστ', ἢ πινάκιον τιμητικόν.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἄνθρωπος οὗτος μέγα τι δρασεῖει κακόν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

170 μὰ τὸν Δι' οὐ δῆτ', ἀλλ' ἀποδόσθαι βούλομαι
τὸν ὄνον ἄγων αὐτοῖσι τοῖς κερθηλοῖσι,
νουμηγία γάρ ἐστιν.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

οὐκ οὐκ ἂν ἐγὼ

αὐτὸν ἀποδοίμην δῆτ' ἂν;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

οὐχ ὥσπερ γ' ἐγώ.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

μὰ Δι', ἀλλ' ἄμεινον. ἀλλὰ τὸν ὄνον ἔξαγε.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

175 ὅταν πρόφασιν καθῆζεν, ὡς εἰρωνικῶς,
ἔν' αὐτὸν ἐκπέμψεις.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἀλλ' οὐκ ἔσπασεν

ταύτη γ'· ἐγὼ γὰρ ἠσθόμην τεχνωμένου.

ἀλλ' εἰσιὼν μοι τὸν ὄνον ἐξάγειν δοκῶ,

ὅπως ἂν ὁ γέρον μηδὲ παρακύνῃ πάλιν.

κάνθων, τί κλάεις; ὅτι πεπράσει τήμερον;

180 βάδιζε θᾶπτον. τί στένεις, εἰ μὴ φέρεις

Ὀδυσσεά τιν';

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ἀλλὰ ναὶ μὰ Δία φέρει

κάτω γε τουτονί τιν' ὑποδεδυκότα.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ποῖον; φέρ' ἴδωμαι.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

τουτονί.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

τουτὶ τί ἦν;

τίς εἶ ποτ', ὠνθροπ', ἕτεόν;
ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Οὔτις νῆ Δία.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

185 Οὔτις σύ; ποδαπός;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Ἰθακός Ἀποδρασιππίδου.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

Οὔτις μὰ τὸν Δί' οὔ τι χαιρήσων γε σύ.
ὑφελκε θᾶπτον αὐτόν. ὦ μιαρῳάτατος,
ἔν' ὑποδέδυκεν· ὥστ' ἔμοιγ' ἰνδάλλεται
ὁμοιότατος κλητῆρος εἶναι πωλίῳ.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

190 εἰ μὴ μ' ἔάσεθ' ἤσυχον, μαχούμεθα.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

περὶ τοῦ μαχεῖ νῶν δῆτα;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

περὶ ὄνου σκιᾶς.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

πονηρός εἰ πόρρω τέχνης καὶ παράβολος.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἐγὼ πονηρός; οὐ μὰ Δί', ἀλλ' οὐκ οἶσθα σὶ
νῦν μ' ὄντ' ἄριστον· ἀλλ' ἴσως, ὅταν φάγῃς

195 ὑπογάστριον γέροντος ἡλιαστικοῦ.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ᾧθαι τὸν ὄνον καὶ σάυτὸν ἐς τὴν οἰκίαν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ὦ ξυνδικασταὶ καὶ Κλέων, ἀμύνετε.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἔνδον κέκραχθι τῆς θύρας κεκλεισμένης.

ᾧθαι σὺ πολλοὺς τῶν λίθων πρὸς τὴν θύραν,

200 καὶ τὴν βάλανον ἔμβαλλε πάλιν ἐς τὸν μοχλόν,

185 Ἰθακός] Male Kusterns et Brunckius Ἰθακός in-
vexerunt. Vide Herodianum in Arcadii epitome
p. 51, 4.

καὶ τῇ δοξῶ προσθεῖς τὸν ὕμνον τὸν μέγαν
ἀνύσας τι προσζύλιέ γ'.

ΣΩΣΙΑΣ.

οἶμοι δείλαιος·
πόθεν ποτ' ἐμπέπτωκέ μοι τὸ βῶλιον;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ἴσως ἄνωθεν μῦς ἐνέβαλέ σοί ποθεν.

ΣΩΣΙΑΣ.

205 μῦς; οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ὑποδυόμενός τις οὔτοσ' ἔστι
ὑπὸ τῶν κεραμίδων ἠλιαστής ὄροφίας.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

οἶμοι κακοδαίμων, στρουθὸς ἀνὴρ γίγνεται·
ἐκπιθήσεται. ποῦ ποῦ 'στί μοι τὸ δίκτυον;
σοῦ σοῦ, πάλιν σοῦ.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

νῆ Δί' ἧ μοι κρεῖττον ἦν

210 τηρεῖν Σκιώνην ἀντὶ τούτου τοῦ πατρός.

ΣΩΣΙΑΣ.

ἄγε νυν, ἐπειδὴ τουτονὶ σεσοβήκαμεν,
κοῦκ ἔσθ' ὅπως διαδὺς ἂν ἡμᾶς ἔτι λάθοι,
τί οὐκ ἀπεχοιμήθημεν ὅσον ὅσον στίλην;

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἀλλ', ὦ πονήρ', ἤξουσιν ὀλίγον ὕστερον

215 οἱ ξυνδικασταὶ παρακαλοῦντες τουτονὶ
τὸν πατέρα.

ΣΩΣΙΑΣ.

τί λέγεις; ἀλλὰ νῦν ὄρθρος βαθύς.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

νῆ τὸν Δί', ὀψέ τ' ἄρ' ἀνεστήκασι νῦν.

ὡς ἀπὸ μέσων νυκτῶν γε παρακαλοῦσ' αἰεὶ,
λύχνους ἔχοντες καὶ μινυρίζοντες μέλη

220 ἀρχαιομελησιδωνοφρυνηχῆρατα,
οἷς ἐκκαλοῦνται τούτον.

ΣΩΣΙΑΣ.

οὐκοῦν, ἦν δέη,
ἦδη ποτ' αὐτοὺς τοῖς λίθοις βαλλήσομεν.

Β Δ Ε Λ Υ Κ Λ Ε Ω Ν.

ἀλλ', ὡς πογηρὲ, τὸ γένος ἦν τις ὀργίσθη
τὸ τῶν γερόντων, ἔσθ' ὁμοιον σφηκιᾶ.

225 ἔχουσι γὰρ καὶ κέντρον ἐκ τῆς ὀσφύος
ὀξύτατον, ᾧ κεντοῦσι, καὶ κεκραγότες
πηδῶσι καὶ βάλλουσιν ὡσπερ φέφαλοι.

Σ Ω Σ Ι Α Σ.

μὴ φροντίσης· ἐὰν ἐγὼ λίθους ἔχω,
πολλῶν δικαστῶν σφηκιᾶν διασκεδῶ.

228 ἐὰν ἐγὼ libri Ravennas et Venetus: vulgo ἐὰν
περ ἐγὼ, quam scripturam ignorata ab librariis
ἐὰν particulae mensura peperit, de qua ante ali-
quot annos primum exposui, allatis de Aristophane
exemplis quattuor, quae aliis aliorum aucta repe-
tam, ut cognoscatur quam late error ille propaga-
tus fuerit. Pluti v. 126.

ἐὰν γ' ἀναβλέψης σὺ καὶ μικρὸν χρόνον
excludenda γε particula plus decem in libris omissa,
in quibus Ravennas Venetusque sunt. Ibidem v. 481.

ἐὰν γ' ἀλῶς. ὃ τι σοι δοκεῖ. καλῶς λέγεις.
codices antiqui veram scripturam servarunt ἐὰν
ἀλῶς cum Suida in v. τίμημα. Aliquanto impe-
ritius γε istud in proximum versum illatum lege-
batur

τὸ γὰρ αὐτό γ', ἐὰν ἠτιᾶσθε, καὶ σφῶν δεῖ
παθεῖν,

quod si hoc modo dicere voluisset Aristophanes,
non ἐὰν sed ἦν erat scripturus. Nunc quum ἐὰν
legatur, manifesto scribendum αὐτ' ἐὰν, quod
ipsum plurimi libri conservarunt quamvis neglecta
elisione αὐτὸ ἐὰν. In Vespis v. 1231.

ἐὰν γ' ἀπειλῆ, νῆ Δι' ἕτερον ἄσομαι.
deletam iam olim ab me particulam libris opti-
mis abesse nuper cognovimus. In tragicorum re-
liquiis casu accidit ut unum tantum quo huius vo-
culae mensura declarari possit exemplum invenia-

ΑΡΧΟΡΟΣ.

230 χάσει, πρόβαν' ἐρρωμένως. ὦ Κωμία, βοά-
δύνεις;

tur, cui librarii non magis quam Aristophaneis pepercerunt, Sophoclis dico versum in Oedipo Col. v. 1407.

μή τοί με πρὸς θεῶν σφώ γ', ἐὰν αἰ τοῦδ'
ἀραὶ,

ita ab Elmsleio perite emendatum. Ceterorum poetarum exempla omissis libroriorum criticorum-
que erroribus apponam. Archestratus apud Athe-
naeum I. p. 29 c.

ἔστι δὲ καὶ Θάσιος πίνειν γενναῖος, ἐὰν ἦ —
idem VII. p. 285 c.

ἔστι Ρόδῳ γενναῖος, ἐὰν ἐπιχώριος ἔλθῃ.
et p. 321 a.

ἐν δὲ Θάσῳ τὸν σκορπίον ὠνοῦ, ἐὰν ἦ —
Comicorum loci apud eundem scriptorem sunt III.
p. 100 e. 119 f. IV. p. 160 f. VII. p. 280 c. 300 a.
X. p. 441 c. Menandri et Philemonis in Meinekii
sylloge p. 242. 376. Ex his intelligitur in eius-
modi versibus qualis hic Alexidis est apud Athe-
naeum XV. p. 693 a.

ὁ Ζεὺς ὁ σωτήρ, ἐὰν ἐγὼ διαρραγῶ,
aut Menandri p. 79.

ἄνθρωπος ἐὰν ἦ χρηστὸς, εὐγενὴς σφόδρα,
cuius similes plures exstant, aut ἄν aut ἦν esse
reponendum. Contra in Iphigenia Aulidensi quod
legitur v. 1193.

παίδων σ', ἐὰν αὐτῶν προθέμενος κτάνης
τινά,

intactum relinqui oportet. Neque enim Euripidis
totus ille locus est, sed hominis linguae, metro-
rum et syllabarum mensurae imperiti, qui tot alia
in illa fabula turpiter interpolavit, adeoque μικρός
correpto iota extulit.

μὰ τὸν Δί', οὐ μέντοι πρὸ τοῦ γ', ἀλλ' ἦσθ'
ἱμᾶς κύνειος·

νυνὶ δὲ κρείπτων ἐστὶ σοῦ Χαρινάδης βαδίζειν.

ὦ Στρυμόδωρε Κονδυλεῦ, βέλτιστε συνδικαστῶν,
Εὐεργίδης ἄρ' ἐστὶ που ἄταυθ', ἢ Χάβης ὁ
Φλυεύς;

235 πάρεσθ', ὃ δὴ λοιπὸν γ' εἶ' ἐστὶν, ἀππαπαῖ
παπαυᾶξ,

ἦβης ἐκείνης, ἠνίκ' ἐν Βυζαντίῳ ξυνῆμεν

φρουροῦντ' ἐγὼ τε καὶ σύ· κᾶτα περιπατοῦντε
νύκτωρ

τῆς ἀροτοπώλιδος λαθόντ' ἐκλέψαμεν τὸν ὄλμον,
κᾶθ' ἦψομεν τοῦ κορχόρου, κατασχίσαντες αὐτόν.

240 ἀλλ' ἐγκονῶμεν, ὦνδρες, ὡς ἔσται Λάχητι νυνί·
σίμβλον δέ φασι χρημάτων ἔχειν ἅπαντες αὐτόν.
χθές οὖν Κλέων ὁ κηδεμῶν ἡμῖν ἐφεῖτ' ἐν ὥρᾳ
ἦκειν ἔχοντας ἡμερῶν ὄργην τριῶν πονηρῶν
ἐπ' αὐτόν, ὡς κολωμένους ὧν ἠδίκησεν. ἀλλὰ

245 σπεύδωμεν, ὦνδρες ἠλιζες, πρὶν ἡμέραν γε-
νέσθαι.

χωρῶμεν, ἅμα τε τῷ λύχνῳ πάντῃ διασκοπῶμεν,
μή που λαθῶν τις ἐμποδῶν ἡμᾶς κακόν τι δράσῃ.

ΠΑΙΣ.

τὸν πηλὸν, ὦ πάτερ πάτερ, τουτοῦν φύλαξαι.

ΧΟΡΟΣ.

κάρφος χαμᾶθέν νυν λαβὼν τὸν λύχνον πρόβυσον.

ΠΑΙΣ.

250 οὐκ, ἀλλὰ τωδί μοι δοκῶ τὸν λύχνον προβύσειν.

ΧΟΡΟΣ.

τί δὴ μαθῶν τῷ δακτύλῳ τὴν θρουαλλίδ' ὠθεῖς,
καὶ ταῦτα τοῦλαίου σπανίζοντος, ὦνόητε;

οὐ γὰρ δάκνει σ', ὅταν δέῃ τίμιον πρίασθαι.

ΠΑΙΣ.

εἰ νῆ Δί' αὐθις κονδυλοῖς νουθετήσεθ' ἡμᾶς,

255 ἀποσβέσαντες τοὺς λύχνους ἄπιμεν οἴκαδ' αὐτοί·

κάπειτ' ἴσως ἐν τῷ σκοτῷ τουτοῦν στερηθεῖς

τὸν πηλὸν ὥσπερ ἄπταγᾶς τυρβάσεις βαδίζων.

ΧΟΡΟΣ.

- ἢ μὴν ἐγὼ σου χατέρους μείζονας κολάζω.
 ἀλλ' οὔτοσί μοι βόρβορος φαίνεται πατοῦντι.
 260 κοῦζ ἔσθ' ὅπως οὐχ ἡμερῶν τετιάρων τὸ πλεῖστον
ὔδωρ ἀναγκαίως ἔχει τὸν θεὸν ποιῆσαι.
 ἔπεισι γοῦν τοῖσιν λύχνοις οὔτοι μύζητες.
 φιλεῖ δ', ὅταν τοῦτ' ἦ, ποιεῖν ὑέτον μάλιστα.
 δεῖται δὲ καὶ τῶν καρπίμων ἅτια μή' σι προῦα
 265 ὔδωρ γενέσθαι κάπιπνεῦσαι βόρειον αὐτοῖς.
 τί χοῦμ' ἄρ' οὐκ τῆς οἰκίας τῆσδε συνδικαστῆς
 πέπονθεν, ὡς οὐ φαίνεται δεῦρο πρὸς τὸ πλῆθος;
 οὐ μὴν πρὸ τοῦ γ' ἐφολκὸς ἦν, ἀλλὰ πρῶτος ἡμῶν
 ἠγεῖτ' ἂν ἔδωκ Φρουρίχου· καὶ γὰρ ἔστιν ἀνήρ
 270 φιλωδός. ἀλλά μοι δοκεῖ σιάντας ἐνθάδ', ὦνδρες,
 ἄδοντας αὐτὸν ἐκκαλεῖν, ἦν τί πως ἀκούσας
 τοῦμοῦ μέλους ὑφ' ἠδονῆς ἐρπύση θύραζε.
 τί ποτ' οὐ πρὸ θυρῶν φαίνεται' ἄρ' ἡμῖν ὁ γέ-
 ρων οὐδ' ὑπακούει;
 μῶν ἀπολώλεκε τὰς
 275 ἔμβάδας, ἢ προσέκοψ' ἐν
 τῷ σκότῳ τὸν δάκτυλόν που,
 εἶτ' ἐφλέγμηνεν αὐτοῦ
 τὸ σφυρὸν γέροντος ὄντος;
 καὶ τάχ' ἂν βουβωνιῶη.
 ἢ μὴν πολὺ δριμύτατός γ' ἦν τῶν παρ' ἡμῖν,
 καὶ μόνος οὐκ ἂν ἐπείθεται,
 ἀλλ' ὅπότ' ἀντιβολοίη
 τις, κάτω κύπτων ἂν οὔτω,
 280 λίθον ἔψεις, ἔλεγεν.
 τάχα δ' ἂν διὰ τὸν χθιζινὸν ἀνθρώπον, ὃς
 ἡμᾶς διεδύετ'
 ἔξαπατῶν καὶ λέγων
 ὡς φιλαθήναιος ἦν καὶ

273 — 280. = 281 — 289.

274 275 Nihil neque hic mutandum neque in anti-
 stropho., ubi respondent versus ἀνακλώμενοι.

τὰν Σάμω πρῶτος κατέλποι,
διὰ τοῦτ' ὀδυνηθεῖς
εἶτ' ἴσως κείται πυρέττων.

285 ἔστι γὰρ τοιοῦτος ἀνὴρ.
ἀλλ', ὠγάθ', ἀνίστασο μῆδ' οὕτως σεαυτὴν
ἔσθιε, μῆδ' ἀγανάχτει.
καὶ γὰρ ἀνὴρ παχὺς ἦκει
τῶν προδόντων τὰπὶ Θυρέκης
ὄν ὅπως ἐγγυτριεῖς.

290 ὕπαγ', ὦ παῖ, ὕπαγε.

ΠΑΙΣ.

ἐθελήσεις τί μοι οὖν, ὦ
πάτερ, ἦν σοῦ τι δεηθῶ;

ΧΟΡΟΣ.

πάνυ γ', ὦ παιδίον. ἀλλ' εἰ-
πὲ τί βούλει με πρίασθαι

295 καλόν; οἶμαι δέ σ' ἔρειν ἀ-
στραγάλους δῆπουθεν, ὦ παῖ.

ΠΑΙΣ.

μὰ Δί', ἀλλ' ἰσχάδας, ὦ παπ-
πία· ἦδιον γάρ.

ΧΟΡΟΣ.

οὐκ ἂν

μὰ Δί', εἰ κρέμαισθέ γ' ὑμεῖς.

ΠΑΙΣ.

μὰ Δί' οὐ τᾶρα προπέμψω σε τὸ λοιπόν.

ΧΟΡΟΣ.

300 ἀπὸ γὰρ τοῦδέ με τοῦ μισθάρου
τρίτον αὐτὸν ἔχειν ἄλ-
φιτα δεῖ καὶ ξύλα κ' ὄψων·
οὐ δὲ σὺκά μ' αἰτῆς.

ΠΑΙΣ.

ἄγε νυν, ὦ πάτερ, ἦν μὴ
τὸ δικαστήριον ἄρχων

305 καθίση νῦν, πόθεν ὦνη-
σόμεθ' ἄριστον; ἔχεις ἐλ-

291 — 303. = 304 — 316.

πίδα χρηστήν τινα νῶν ἤ
 πόρον Ἑλλάς ἱρὸν εἰπεῖν;

ΧΟΡΟΣ.

ἀπαπαῖ, φεῦ, ἀπαπαῖ, φεῦ,
 310 μὰ Δι' οὐκ ἔγωγε νῶν οἶδ'
 ὁπόθεν γε δεῖπνον ἔσται.

ΠΑΙΣ.

τί με δῆτ', ὦ μελέα μητέρα, ἔιικτες,
 ἔν' ἐμοὶ πράγματα βόσκειν παρέχης;

ΧΟΡΟΣ.

ἀνόνητον ἄρ' ὦ θυ-
 315 λάχιόν σ' εἶχον ἄγαλμα.

ΠΑΙΣ.

ἔ ἔ.

πάρα νῶν στενάζειν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

317 φίλοι, τήκομαι μὲν
 πάλαι διὰ τῆς ὀπῆς
 ὑμῶν ὑπακούων.
 ἀλλ' οὐ γὰρ οἶός τ' ἔτ' εἴμ'
 ἄδειν. τί ποιήσω;
 τηροῦμαι δ' ὑπὸ τῶνδ', ἐπεὶ

308 ἱρὸν εἰπεῖν Hermannus. Vulgo ἱερὸν, omisso
 εἰπεῖν.

317 318 Veram horum versuum descriptionem ab cri-
 ticus parum intellectam praebet liber Ravennas.

Versibus glyconeis bacchiacum praemisit poeta

φίλοι τήκομαι μὲν,

ut Euripides in Supplicibus v. 993.

τί φέγγος, τίν' αἴγλακ

ἐδίφρευε τόθ' ἄλιος

σελάνα τε κατ' αἰθέρα.

Duos huius metri versus glyconeis interposuit Ari-
 stophanes in Thesmoph. 1143. 1144.

318 ἀλλ' οὐ γὰρ οἶός τ' ἔτ' εἴμ'] Sic corrigenda fuit
 Ravennatis scriptura ἀλλὰ γὰρ οὐχ οἶός τ' εἴμ'.

320 βούλομαι γε πάλαι μεθ' ὑ-
μῶν ἐλθῶν ἐπὶ τοὺς καθέ-
σκους κακόν τι ποιῆσαι.

ἀλλ', ὦ Ζεῦ Ζεῦ, μέγα βροντήσας
ἤ με ποιήσον καπνὸν ἐξαίφνης,

325 ἢ Προξενίδην, ἢ τὸν Σέλλου
τοῦτον τὸν ψευδαμάμαξυν.
τόλμησον, ἄναξ, χαρίσασθαι μοί,
πάθος οἰκτεῖρας·

ἢ με κεραυνῷ διατινθαλέω
σπόδισον ταχέως·

330 κᾶπειτ' ἀνελών μ' ἀποφυσήσας
εἰς ὀξάλμην ἔμβαλε θερμῆν·
ἢ δῆτα λίθον με ποιήσον ἐφ' οὗ
τὰς χοιρίνας ἀριθμοῦσιν.

ΧΟΡΟΣ.

τίς γὰρ ἔσθ' ὁ ταῦτά σ' εἰργων
κάποκλείων τὰς θύρας; λέ-

335 ξον· πρὸς εὔνουσ γὰρ φράσεις.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

οἶμός υἱός. ἀλλὰ μὴ βοᾶτε· καὶ γὰρ τυγχάνει
οὔτοσὶ πρόσθεν καθεύδων. ἀλλ' ὕφεσθε τοῦ
τόνου.

ΧΟΡΟΣ.

τοῦ δ' ἔφεξιν, ὦ μάταιε, ταῦτα δρᾶν σε βού-
λεται;

τίνα πρόφασιν ἔχων;

ΦΙΚΟΚΛΕΩΝ.

340 οὐκ ἔῃ μ', ὦνδρες, δικάζειν οὐδὲ δρᾶν οὐδὲν
κακόν,

333 — 345. = 365 — 378.

323 Addidi alterum Ζεῦ et βροντήσας dedi pro βρόντα.

339 τίνα πρόφασιν ἔχων] In hoc versu corrigendo
critici non minus laborant quam in illo

πολέμιον ἐτράφη,

qui est Avium 333.

ἀλλά μ' εὐωχεῖν ἔτοιμός ἐσθ'· ἐγὼ δ' οὐ βού-
λομαι.

ΧΟΡΟΣ.

τοῦτ' ἐτόλμησ' ὁ μισθὸς χα-
νεῖν ὁ Δημολογακλέων ὄδ',
343 ὅτι λέγεις τι περὶ τῶν νε-
ῶν ἀληθές. οὐ γὰρ ἄν ποθ'
οὗτος ἀνὴρ τοῦτ' ἐτόλμη-
σεν λέγειν, εἰ

345 μὴ ξυνομότης τις ἦν.
ἀλλ' ἐκ τούτων ὦρα τινά σοι ζητεῖν καινὴν ἐπί-
ροϊαν,

ἣτις σε λάθρα τάνδρὸς τουδὲ καταβῆναι δεῦρο
ποιήσει.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

τίς ἂν οὖν εἴη; ζητεῖθ' ὑμεῖς, ὡς πᾶν ἂν
ἔγωγε ποιήην·
οὕτω κιτιῶ διὰ τῶν σανίδων μετὲ χοιρίνης πε-
ριελθεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

350 ἔστιν ὁπῆ δῆθ' ἦντιν' ἂν ἔνδοθεν οἶός τ' εἴης
διορύξαι,
εἴτ' ἐκδῦναι ῥάκεσιν κρυφθεῖς, ὥσπερ πολύμη-
τις Ὀδυσσεύς;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

πάντα πέφρακται κοῦκ ἔστιν ὁπῆς οὐδ' εἰ σέρ-
φω διαδῦναι.
ἀλλ' ἄλλο τι δεῖ ζητεῖν ὑμᾶς· ὁπίαν δ' οὐκ ἔστι
γενέσθαι.

ΧΟΡΟΣ.

μέμνησαι δῆθ', ὅτ' ἐπὶ στρατιᾶς κλίψας ποτὲ
τοὺς ὀβελίσκους

355 ἦεις σαντὸν κατὰ τοῦ τείχους ταχέως, ὅτε Νάξος
ἔάλω;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

οἶδ'· ἀλλὰ τί τοῦτ' ; οὐδέν γάρ τοῦτ' ἐστὶν
ἐκείνω προσόμοιον.

ἦβων γὰρ κἀδυνάμην κλέπτειν, ἰσχυόν τ' αὐτὸς
ἔμαυτοῦ,

κοῦδείς μ' ἐφύλατι, ἀλλ' ἐξῆν μοι
φεύγειν ἀδεῶς. νῦν δὲ ξὺν ὄπλοις

360 ἄνδρες ὀπλίται διαταξάμενοι
κατὰ τὰς διόδους σκοπιωροῦνται,
τῷ δὲ δὴ αὐτῶν ἐπὶ ταῖσι θύραις
ὡσπερ με γαλῆν κρέα κλέψασαν
τηροῦσιν ἔχοντ' ὀβελίσκους.

ΧΟΡΟΣ.

365 ἀλλὰ καὶ νῦν ἐκπύριζε
μηχανὴν ὅπως τάχισθ'· ἔ-
ως γὰρ, ὦ μελίτιον.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

διατραγεῖν τοίνυν κράτιστον ἐστὶ μοι τὸ δίχτυον.
ἡ δέ μοι Δίχτυννα συγγνώμην ἔχει τοῦ δικτύου.

ΧΟΡΟΣ.

ταῦτα μὲν πρὸς ἀνδρὸς ἐστὶ ἄγοντος ἐς σω-
τηρίαν.

370 ἀλλ' ἔπαγε τὴν γνάθον.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

διατέτρωκται τοῦτό γ'. ἀλλὰ μὴ βοᾷτε μηδαμῶς,
ἀλλὰ τηρώμεσθ' ὅπως μὴ Βδελυκλέων αἰσθή-
σεται.

ΧΟΡΟΣ.

μηδέν, ὦ τᾶν, δέδιθε, μηδέν·
ὡς ἐγὼ τοῦτόν γ', ἔὰν γρύ-
ξη τι, ποιήσω δακεῖν τὴν

375 καρδίαν καὶ τὸν περὶ ψυ-

χῆς δρόμον δραμεῖν, ἔν' εἰδῆ
μὴ πατεῖν τὰ
τῶν θεῶν ψηφίσματα.

ἀλλ' ἐξάψας διὰ τῆς θυρίδος τὸ καλώδιον εἶτα
καθίμι

380 δήσας σαυτὸν καὶ τὴν ψυχὴν ἐμπλησάμενος Διο-
πέθους.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἄγε νυν, ἦν ἀδαθομένω τούτῳ ζητήτόν μ' ἐσκα-
λαμᾶσθαι
κἀνάσπαστον ποιεῖν εἴσω, τί ποιήσετε; φρά-
ζετε νυνί.

ΧΟΡΟΣ.

ἀμνοῦμέν σοι τὸν προνώδη θυμὸν ἅπαντες κα-
λέσαντες,
ὥστ' οὐ δυνατόν σ' εἶργειν ἔσται· τὰ τοιαῦτα
ποιήσομεν ἡμεῖς.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

385 δράσω τοίνυν ὑμῖν πῖσνος· καὶ μανθάνει· ἦν
τι πάθω ἄγῳ,
ἀνελόντες καὶ κατακλαύσαντες θεῖναι μ' ὑπὸ
τοῖσι δρυφάκτοις.

ΧΟΡΟΣ.

οὐδὲν πείσει· μηδὲν δείσης, ἀλλ', ὧ βέλτιστε,
καθίει
σαυτὸν θαρρῶν κἀπευξάμενος τοῖσι πατρώοισι
θεοῖσιν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ὦ Λύκε δέσποτα, γέλιτων ἦρος· σὺ γὰρ οἷσπερ
ἐγὼ κεχάρησαι,
390 τοῖς δακρύοισιν τῶν φευγόντων ἀεὶ καὶ τοῖς
ὄλοφυρμοῖς·

ᾧκησας γοῦν ἐπίτηδες ἰὼν ἐνταῦθ', ἵνα ταῦτ'
ἀχροῶς,
κἀβουλήθης μόνος ἠρώων παρὰ τὸν κλάοντα κα-
θῆσθαι.

ἐλέησον καὶ σῶσον νυνὶ τὸν σαυτοῦ πλησιόχωρον·
κοῦ μή ποτέ σου παρὰ τὰς κἀννας οὐρήσω μὴδ'
ἀποπάρδω.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

395 οὔτος, ἐγειρου.

Σ Ω Σ Ι Α Σ.

τί τὸ πρῶγμ';

Β Δ Ε Λ Υ Κ Λ Ε Ω Ν.

ὥσπερ φωνή μέ τις ἐγκεκύκλωται.

Σ Ω Σ Ι Α Σ.

μῶν ὁ γέρον πη διαδύεται αὖ;

Β Δ Ε Λ Υ Κ Λ Ε Ω Ν.

μὰ Δί' οὐ δῆτ', ἀλλὰ καδιμῆ
αὐτὸν δήσας.

Σ Ω Σ Ι Α Σ.

ὦ μιαιώτατε, τί ποιεῖς; οὐ μὴ καταβήσει;

Β Δ Ε Λ Υ Κ Λ Ε Ω Ν.

ἀνάβαιν' ἀνύσας κατὰ τὴν ἑτέραν καὶ ταῖσιν
φυλλάσι παιε,ἦν πως πρύμνη ἀνακρούσεται πληγεῖς ταῖς
εἰρεσιώναις.

Φ Ι Λ Ο Κ Λ Ε Ω Ν.

400 οὐ ξυλλήψεσθ' ὁπόσοισι δίκαι τῆτες μέλλουσιν
ἔσεσθαι,ὦ Σμικυθίων καὶ Τιτιάδη καὶ Χορήμων καὶ
Φερέδειπνε;πότε δ', εἰ μὴ νῦν, ἐπαρήξετέ μοι, πρὶν μ'
εἴσω μᾶλλον ἄγεσθαι;

Χ Ο Ρ Ο Σ.

εἰπέ μοι, τί μέλλομεν κινεῖν ἐκείνην τὴν χολήν,
ἦνπερ, ἦνίχ' ἄν τις ἡμῶν ὀργίσῃ τὴν σφηκιάν;405 νῦν ἐκεῖνο νῦν ἐκεῖνο
τοῦξυθύμον, ᾧ κολαζό-
μεσθα, κέντρον ἐντέτατ' ὀξύ.ἀλλὰ θαυμάτια βαλόντες ὡς τάχιστα, παιδία,
θεῖτε καὶ βοᾶτε, καὶ Κλέωνι ταῦτ' ἀγγέλλετε,

403 — 429. — 461 — 487.

399 Vulgo πρύμναν, quod altera syllaba producta ab
poeta Dorico dici potuisset, ab Attico non potuit.
Recte ergo Elmsleius πρύμνην.

407 ὀξύ τέιαταί τιμ Hermannus.

410 καὶ κελεύει' αὐτὸν ἤκειν
ὡς ἐπ' ἄνδρα μισόπολιν
ὄντα κἀπολούμενον, ὅτι
τόνδε λόγον εἰσφέρει,
ὡς χοῦ μὴ δικάζειν δίκας.

Β Δ Ε Λ Υ Κ Λ Ε Ω Ν.

415 ὦ γὰρ τοὶ, τὸ πρᾶγμ' ἀκούσατ', ἀλλὰ μὴ κεκοράγετε.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

νῆ Δί' ἐς τὸν οὐρανόν γ'· ὡς τόνδ' ἐγὼ οὐ
μεθήσομαι.

ταῦτα δῆτ' οὐ δεινὰ καὶ τυραννίς ἐστιν ἐμφανής;
ὦ πόλις καὶ Θεῶρου θεοσεχθρία,
κεῖ τις ἄλλος προέστηκεν ὑμῶν κόλαξ.

410 — 414 Versus turpiter interpolati et ex tribus quos
scripserat poeta efficti, qui fortasse hi fuerunt

μισόπολιν οὗτος ὅτι
τόνδε λόγον εἰσφέρει,
μὴ δικάζειν δίκας.

418 θεοσεχθρία] Ita in libris omnibus scriptum est,
nisi quod in Ravennate divisim exaratum θεὸς
ἐχθρία, quemadmodum idem liber praeter alia
huiusmodi πλοῦθ' ὑγίειαν infra v. 677. et in Avi-
bus v. 731. praebet, legitque θεοσεχθρία etiam
scholiasta, qui aliud huius vocabuli exemplum ex
Pluto Archippi apposuit,

τίς ἢ πανουργία τε καὶ θεοσεχθρία;

Ab Ravennatis igitur codicis scriptura θεὸς ἐχθρία
nemo, qui veteris scribendi moris sit peritus, prae-
sidium petet coniecturae olim ab me ipso commen-
datae θεοῖς ἐχθρία, quam re denuo perpensa non
satis firmo fundamento niti intelligo. Usus autem
eram ad eam defendendam Demosthenis loco in
oratione contra Androtionem p. 611. qui in libris
vulgatis ita legitur, βούλομαι δεῖξαι τοῦτον — διὰ
τὴν αὐτοῦ βδελυρίαν καὶ θεοῖς ἐχθρὰν ἀσχοκέρ-
δειαν πεπονθότα μὲν μέχρι τῆσδε τῆς ἡμέρας

ΞΑΝΘΙΑΣ.

420 Ἡράκλεις, καὶ κέντρο' ἔχουσιν. οὐχ ὄραϊς, ὡ
δέσποτα;

οὐδέν — . Ibi duo optimae notae codices ἔχθραν
praebent omisso αἰσχροζέρδειαν, unde suspicabar
vulgatum illud ex oratione Timocratea p. 761. in-
terprolatum esse, οὐδεμίαν γὰρ ἂν εἰπεῖν ἔχοις
ἄλλην πρόφασιν δι' ἣν τοιοῦτον ἐπήρθης εἰσε-
νεγκεῖν νόμον ἢ τὴν σεαυτοῦ θεοῖς ἔχθρὰν αἰ-
σχροκερδίαν, quocum comparabam verba θεοῖς
ἔχθρῶν ῥητόρων πονηρίαν, οἱ τοσαύτην ὑπερβο-
λὴν πεποίηται τῆς αὐτῶν αἰσχροκερδίας p. 687.
Quod argumentum etsi per se non improbable
est, apparet eodem iure in contrariam partem verti
posse. Huc accedit quod parum credibile est ora-
torem inaudito isto ἔχθραν, quod ne Geneseos
quidem interpreti Graeco XXVI, 21. relinquen-
dum, sed ex Mss. corrigendum est, uti maluisse
quam quae communi usu recepta fuit vocabuli forma
θεοσεχθρία seu θεοεχθρία. Non magis ferri potest
quod in aliam partem peccat ab Brunckio propo-
situm θεοεισεχθρία. Quamobrem nunc θεοσεχθρία
retinui, neque est cur de metro timeas. Nam
quum haec verba Θεώρου θεοσεχθρία, quae tan-
quam unam notionem efficiunt, nec seiungi neque
aliter collocari potuerint, facilis parata excusatio
syllabae ancipiti est, videturque poeta simili li-
bertate usus esse in versu cretico Acharnensium 338.

ἀλλὰ νυνὶ λέγ', εἴ σοι δοκεῖ, τὸν Λακε-
δαιμόνιον αὐτὸν ὅτι τῷ τρόπῳ σουσιτὶ φίλος.

Nam ita recte illic scriptum exhibent liber Ra-
vennas et Gregorius Corinth. p. 129.: vulgo τὸν
τε Λακεδαιμόνιον, quae haud dubie metrici emen-
datoris correctio est, qui fortasse non τε, sed usi-
tatum metricis veteribus γε posuerat.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

οἷς γ' ἀπώλεσαν Φίλιππον ἐν δίκῃ τὸν Γοργίου. 024

ΧΟΡΟΣ.

καὶ σέ γ' αὖθις ἐξολοῦμεν· ἀλλ' ἄπας ἐπίστρεψε
δεῦρο κἀξείρας τὸ κέντρον εἶτ' ἐπ' αὐτὸν ἴεσο,
ξυσταλεις, εὐτακτος, ὀργῆς καὶ μένους ἐμπλή-
μενος,

425 ὡς ἂν εὖ εἰδῆ τὸ λοιπὸν σμῆνος οἶον ὠργισεν.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

τοῦτο μέντοι δεινὸν ἤδη νῆ Δί', εἰ μαχοῦμεθα·
ὡς ἔγωγ' αὐτῶν ὀρῶν δέδοικα τὰς ἐγκεντροῖδας.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἀφίει τὸν ἄνδρ'· εἰ δὲ μὴ, φῆμ' ἐγὼ
τὰς χελώνας μακαριεῖν σε τοῦ δέρματος.

ἴπρον ποῖον πια ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

430 εἶά νυν, ὦ ξυνδικασταί, σφῆγες ὄξυκάρδιοι,
οἱ μὲν ἐς τὸν προκτὸν αὐτῶν εἰσπέτεσθ' ὠρ-
γισμένοι,
οἱ δὲ τῶφθαλμῶ κύκλω κεντεῖτε καὶ τοὺς δα-
κτύλους.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ὦ Μίδα καὶ Φρυξ βοήθει δεῦρο καὶ Μασυντία,
καὶ λάβεσθε τουτοῦ καὶ μὴ μεθῆσθε μηδενί·

435 εἰ δὲ μὴ, ἴν πέδαις παχείαις οὐδὲν ἀριστήσετε.
ὡς ἐγὼ πολλῶν ἀκούσας οἶδα θρῶν τὸν ψόφον.

ΧΟΡΟΣ.

εἰ δὲ μὴ τοῦτον μεθήσεις, ἐν τί σοι παγήσεται.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ὦ Κέκροψ ἦρως ἄναξ, τὰ πρὸς ποδῶν Δρα-
κοντίδη,

περιορῆς οὕτω μ' ὑπ' ἀνδρῶν βαρβάρων χει-
ρούμενον,

440 οὗς ἐγὼ δίδαξα κλάειν τέτιαρ' ἐς τὴν χοίρικα;

ΧΟΡΟΣ.

εἶτα δῆτ' οὐ πόλλ' ἔνεστι δεινὰ τῶ γήρας κακά;
δηλαδὴ· καὶ νῦν γε τούτω τὸν παλαιὸν δεσπότην

πρὸς βίαν χειροῦσιν, οὐδὲν τῶν πάλαι μεμνη-
μένοι

διφθερῶν κάξωμίδων, ἄς οὔτος αὐτοῖς ἠμπόλα,
445 καὶ κυνᾶς, καὶ τοὺς πόδας χειμῶνος ὄντος ὠφέλει,
ᾧστε μὴ ῥιγῶν ἐκάστοτ'· ἀλλὰ τούτοις γ' οὐκ ἐνι
οὐδ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν αἰδῶς τῶν παλαιῶν ἐμ-
βάδων.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

οὐκ ἀφήσεις οὐδὲ νυνὶ μ', ᾧ κάκιστον θηρόν;
οὐδ' ἀναμνησθεῖς ὄθ' εὐρῶν τοὺς βότρους κλέ-
πιοντὰ σε

450 προσαγαγῶν πρὸς τὴν ἐλάαν ἐξέδειρ' εὖ κἀν-
δρικῶς,

ᾧστε σε ζηλωτὸν εἶναι, σὺ δ' ἀχάριστος ἦσθ' ἄρα.
ἀλλ' ἄνες με καὶ σὺ καὶ σὺ, πρὶν τὸν υἱὸν ἐκ-
δραμεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλὰ τούτων μὲν τάχ' ἡμῖν δώσετον καλὴν δίκην,
οὐκέτ' ἐς μακρὰν, ἵν' εἰδῆθ' οἷόν ἐστ' ἀνδρῶν
τρόπος

455 ὄξυθύμων καὶ δικαίων καὶ βλεπόντων κάρδαμα.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

παῖε παῖ', ᾧ Ξανθία, τοὺς σφῆκας ἀπὸ τῆς
οἰκίας.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ἀλλὰ δρῶ τοῦτ'· ἀλλὰ καὶ σὺ τῦφε πολλῶ τῷ
καπνῷ.

ΣΩΣΙΑΣ.

οὐχὶ σοῦσθ', οὐκ ἐς κόρακας; οὐκ ἄπιτε; παῖε
τῷ ξύλῳ.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

καὶ σὺ προσθεῖς Αἰσχίνην ἐντυφε τὸν Σελλαρτίου.

460 ἄρ' ἐμέλλομέν ποθ' ὑμᾶς ἀποσοβήσειν τῷ χρόνῳ.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἀλλὰ μὰ Δί' οὐ ραδίως οὕτως ἂν αὐτοὺς διέ-
φυγες,

εἴπερ ἔτυχον τῶν μελῶν τῶν Φιλοκλέους βε-
βρωκότες.

ΧΟΡΟΣ.

- ἄρα δῆτ' οὐκ αὐτὰ δῆλα
 τοῖς πένησιν, ἢ τυραννίς
 465 ὡς λάθρα γ' ἐλάνθαν' ὑπιοῦσά με;
 εἰ σύ γ', ὦ πόνη πονηρὸ καὶ κόμηταμνία,
 τῶν νόμων ἡμᾶς ἀπείργεις ὧν ἔθηκεν ἡ πόλις,
 οὔτε τιν' ἔχων πρόφρασιν
 οὔτε λόγον εὐτράπελον,
 470 αὐτὸς ἄρχων μόνος.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἔσθ' ὅπως ἄνευ μάχης καὶ τῆς κατοξείας βοῆς
 ἐς λόγους ἔλθωμεν ἀλλήλοισι καὶ διαλλαγῆς;

ΧΟΡΟΣ.

- σοὶ λόγους, ὦ μισόδημε καὶ μοναρχίας ἐρῶν,
 475 καὶ ξυνῶν Βρασίδα, καὶ φορῶν κρασπεδα
 στεμμάτων, τὴν θ' ὑπήγην ἄκουρον τρέφων;
 ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

νῆ Δε' ἢ μοι κρεῖττον ἐκστῆναι τὸ παράπαν
 τοῦ πατρὸς

μᾶλλον ἢ κακοῖς τοσοῦτοῖς ναυμαχεῖν ὁσημέραι.

ΧΟΡΟΣ.

- 480 οὐδὲ μὲν γ' οὐδ' ἐν σελίνῳ σοῦστιν οὐδ' ἐν
 πηγάνῳ·

τοῦτο γὰρ παρεμβалоῦμεν τῶν τριχωνίκων ἐπῶν.
 ἀλλὰ νῦν μὲν οὐδὲν ἀλγεῖς, ἀλλ' ὅταν ξυνήγορος
 ταυτὰ ταυτὰ σου κατατιλῆ καὶ ξυνωμότας καλῆ.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἄρ' ἂν, ὦ πρὸς τῶν θεῶν, ἡμεῖς ἀπαλλαγθεῖτέ
 μου;

- 485 ἢ δέδοχται μοι δέρεσθαι καὶ δέρειν δι' ἡμέρας.

ΧΟΡΟΣ.

οὐδέποτε γ', οὔχ, ἕως ἂν τί μου λοιπὸν ἦ,
 ὅστις ἡμῶν ἐπὶ τυραννίδ' ὧδ' ἐστάλης.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

- ὡς ἄπανθ' ὑμῖν τυραννίς ἐστί καὶ ξυνωμότια,
 ἦν τε μεῖζον ἦν τ' ἐλαττον προῦγμά τις κατηγοροῦ,
 490 ἦς ἐγὼ οὐκ ἤκουσα τοῦνομ' οὐδὲ πεντήκοντι
 ἔτων·

νῦν δὲ πολλῶ τοῦ ταρίχου ἐστὶν ἀξιοτέρα·
 ὥστε καὶ δὴ τοῦνομ' αὐτῆς ἐν ἀγορᾷ κυλίνδεται.
 ἦν μὲν ὠνήται τις ὀρφῶς, μεμβριάδας δὲ μὴ θέλη,
 εὐθέως εἶρηχ' ὁ πωλῶν πλησίον τὰς μεμβριάδας·

495 οὗτος ὀφώνειν ἔοιχ' ἄνθρωπος ἐπὶ τυραννίδι.
 ἦν δὲ γήτειον προσαιτῆ τις ἀφύαις ἠδυσμά τι,
 ἢ λαχανόπωλις παραβλέψασά φησι θατέρω·
 εἰπέ μοι, γήτειον αἰτεῖς, πότερον ἐπὶ τυραννίδι;
 ἢ νομίζεις τὰς Ἀθήνας σοὶ φέρειν ἠδύσματα;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

500 κάμει γ' ἢ πόρνη χθῆς εἰσελθόντα τῆς μεσημβρίας,
 ὅτι κελητίσαι κέλευον, ὄξυθυμηθεῖσά μοι
 ἤρει' εἰ τὴν Ἰππίου καθίσταμαι τυραννίδα.

ΒΛΕΑΥΚΛΕΩΝ.

ταῦτα γὰρ τούτοις ἀκούειν ἠδέ', εἰ καὶ νῦν ἐγὼ
 τὸν πατέρ' ὅτι βούλομαι τούτων ἀπαλλαχθέντα
 τῶν

505 ὀρθροφοιτοσυκοφραντοδικοταλαιπώρων τρόπων
 ζῆν βίον γενναῖον ὥσπερ Μόρουχος, αἰτίαν ἔχω
 ταῦτα δρᾶν ξυνομότης ὦν καὶ φρονῶν τυραννικῆ.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

νῆ Δ' ἐν δίκῃ γ'· ἐγὼ γὰρ οὐδ' ἂν ὀρνίδων
 γάλα

ἀντὶ τοῦ βίου λάβοιμ' ἂν οὐ με νῦν ἀποστερεῖς·

510 οὐδὲ χαίρω βατίσιν οὐδ' ἐγγέλεσιν, ἀλλ' ἠδιον ἂν
 δικίδιον σμικρὸν φάγοιμ' ἂν ἐν λοπάδι πεπνιγ-
 μέγον.

ΒΛΕΑΥΚΛΕΩΝ.

νῆ Δ' εἰδίσθης γὰρ ἠδεσθαι τοιούτοις πράγ-
 μασιν·

ἀλλ' ἐὰν σιγῶν ἀνάσχη καὶ μάθης ἀγὼ λέγω,

515 ἀναδιδάξεν οἶομαι σὺ ὡς πάντα ταῦθ' ἄμαρ-
 τάνεις.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἔξαμαρτάνω δικάζων;

ΒΛΕΑΥΚΛΕΩΝ.

καταγελῶμενος μὲν οὖν

οὐκ ἐπαίεις ὑπ' ἀνδρῶν, οὓς σὺ μόνον οὐ προσ-
 κυνεῖς.
 ἀλλὰ δουλεύων λέληθας.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

παῦε δουλείαν λέγων,
 ὅστις ἄρχω τῶν ἀπάντων.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

οὐ σύ γ', ἀλλ' ὑπηρετεῖς
 οἴομενος ἄρχειν· ἐπεὶ δίδαξον ἡμᾶς, ὦ πάτερ,
 520 ἥτις ἡ τιμὴ ἵστί σοι καρπουμένῳ τὴν Ἑλλάδα.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

πάνυ γε· καὶ τούτοισί γ' ἐπιτρέψαι θέλω.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

καὶ μὴν ἐγὼ.
 ἄφειτέ νυν ἅπαντες αὐτὸν, καὶ ξίφος γέ μοι δότε.
 ἦν γὰρ ἠτιτηθῶ λέγων σου, περιπεσοῦμαι τῷ
 ξίφει.

εἶπέ μοι, τί δ' ἦν, τὸ δεῖνα, τῇ διαίτῃ μὴ μ-
 μένης;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

525 μηδέποτε πλοῖμ' ἀκράτου μισθὸν ἀγαθοῦ δαί-
 μονος.

ΧΟΡΟΣ.

νῦν δὲ τὸν ἐκ θῆμιτέρου
 γυμνασίου λέγειν τι δεῖ
 καινὸν, ὅπως φανήσῃ.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἐνεγκάτω μοι δεῦρο τὴν κλισίην τις ὡς τάχιστα.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

530 ἀτὰρ φανεῖ ποῖός τις ὢν, ἦν ταῦτα παρακέλευῃ.

ΧΟΡΟΣ.

μὴ κατὰ τὸν νεανίαν
 τόνδε λέγειν. ὄρα's γὰρ ὡς
 σοὶ μέγας ἐστὶν ἄγων
 καὶ περὶ τῶν ἀπάντων,

535 εἶπερ, ὃ μὴ γένοιθ', οὐ-
 τός σ' ἐθέλει κρατῆσαι.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

καὶ μὴν ὅσ' ἂν λέξη γ' ἀπλῶς μνημόσυνα γρά-
ψομαι ἴγώ.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

τί γὰρ φάθ' ὑμεῖς, ἦν ὁδί με τῷ λόγῳ κρατήσῃ;

ΧΟΡΟΣ.

540 οὐκέτι πρεσβυτῶν ὄχλος
χρήσιμος ἔστι· οὐδ' ἀκαρῆ·
σκωπτόμενοι δ' ἐν ταῖς ὁδοῖς
θαλλοφόροι καλούμεθ', ἀν-

545 τωμοσιῶν κελύφη.

ἀλλ' ὦ περὶ τῆς πάσης μέλλων βασιλείας ἀντι-
λογήσειν
τῆς ἡμετέρας, νυνὶ θαρρῶν πᾶσαν γλῶττιαν βα-
σάνιζε.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

καὶ μὴν εὐθύς γ' ἀπὸ βαλβίδων περὶ τῆς ἀρχῆς
ἀποδείξω

τῆς ἡμετέρας ὡς οὐδεμιᾶς ἥτιτων ἔστιν βασιλείας.

550 τί γὰρ εὐδαιμον καὶ μακαριστὸν μᾶλλον νῦν
ἔστι δικάστοῦ,

ἢ τρυφερώτερον, ἢ δεινότερον ζῶον, καὶ ταῦτα
γέροντος;

ὃν πρῶτα μὲν ἔρποντι' ἐξ εὐνῆς τηροῦσ' ἐπὶ
τοῖσι θρυφάκτοις

ἄνδρες μεγάλοι καὶ τετραπήχεις· κᾶπειτ' εὐθύς
προσιόντι

ἐμβάλλει μοι τὴν χεῖρ' ἀπαλήν, τῶν δημοσίων
κεκλοφυῖαν·

555 ἐξετεύουσίν θ' ὑποκύπτοντες, τὴν φωνὴν οἰκτρο-
χοοῦντες·

542 Libri, σκωπτόμενοι δ' ἂν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς ἀπά-
σαις θαλλοφόροι καλοῖμεθ'. Emendavi in Com-
mentariis p. 425. correxitque eodem modo Porso-
nus apud Dobraeum. In antistropho v. 647. indi-
cavimus quattuor syllabarum defectum.

οἰκτιρόν μ', ὦ πάτερ, αἰτοῦμαι σ', εἰ καὶ τὸς
πώποθ' ὑφείλου

ἀρχὴν ἄρξας ἢ πλὴ στρατιᾶς τοῖς ξυσσίτοις ἀγο-
ράζων·

ὅς ἔμ' οὐδ' ἂν ζῶντ' ἤδειν, εἰ μὴ διὰ τὴν προ-
τέραν ἀπόφυξιν.

Β Δ Ε Λ Υ Κ Λ Ε Ω Ν.

τουτὶ περὶ τῶν ἀντιβολουμένων ἔστι τὸ μνημό-
συρόν μοι.

Φ Ι Λ Ο Κ Λ Ε Ω Ν.

560 εἴτ' εἰσελθὼν ἀντιβοληθεὶς καὶ τὴν ὄργην ἀπο-
μορχθεὶς,

ἔνδον τούτων ὦν ἂν φάσκω πάντων οὐδὲν πε-
ποίηκα,

ἀλλ' ἀκροῶμαι πάσας φωνὰς ἰέντων εἰς ἀπόφυξιν.
φέρε' ἴδω, τί γὰρ οὐκ ἔστιν ἀκοῦσαι θώπευμ'
ἐνταῦθα δικαστῆ;

οἱ μὲν γ' ἀποκλάονται πενίαν αὐτῶν καὶ προσ-
τιθέασιν

565 κακὰ πρὸς τοῖς οὔσιν, ἕως ἀνιῶν ἂν ἰσώσῃ τοῖ-
σιν ἕμοϊσιν·

οἱ δὲ λέγουσιν μύθους ἡμῖν, οἱ δ' Αἰσώπου τι
γέλοιοι·

οἱ δὲ σκώπτουσ', ἔν' ἐγὼ γελάσω καὶ τὸν θυ-
μὸν κατὰθωμαι.

κἂν μὴ τούτοις ἀναπειθώμεσθα, τὰ παιδάρι'
εὐθύς ἀνέλκει,

τὰς θηλείας καὶ τοὺς υἱεῖς, τῆς χειρὸς, ἐγὼ δ'
ἀκροῶμαι·

570 τὰ δὲ συγκύπτονθ' ἅμ' βληχᾶται· κἄπειθ' ὁ πα-
τήρ ὑπὲρ αὐτῶν

565 Codex Ravennas ἕως ἂν ἰσώσῃ, Venetus ἕως
ἀνιῶν ἀνισώσῃ: unde facile fuit veram eruere
scripturam ἕως ἀνιῶν ἂν ἰσώσῃ.

570 Vulgo ἅμα βληχᾶται. Venetus ἀποβληχᾶται, Ra-
vennas ἅμ' ἅμα βληχᾶται. Hoc est ἅμ' βληχᾶται.
Formam monosyllabam ἅμ' annotavit Hesychius,
non intellectus ab editoribus suis.

ὥσπερ θεὸν ἀντιβολεῖ με τρέμων τῆς εὐθύνης
ἀπολῦσαι·

εἰ μὲν χαίρεις ἀρνὸς φωνῆ, παιδὸς φωνὴν ἐλεή-
σαις·

εἰ δ' αὖ τοῖς χοιριδίοις χαίρω, θυγατρὸς φωνῆ
με πιθέσθαι.

χῆμεῖς αὐτῷ τότε τῆς ὀργῆς ὀλίγον τὸν κόλλοπ'
ἀνεῖμεν.

575 ἄρ' οὐ μεγάλη τοῦτ' ἔστ' ἀρχὴ καὶ τοῦ πλοῦτου
καταχρήνη;

Β Δ Ε Λ Υ Κ Λ Ε Ω Ν.

δεύτερον αὖ σου τοῦτ' γράφομαι, τὴν τοῦ πλού-
του καταχρήνην·

καὶ τὰγαθὰ μοι μέμνησ' ἄγεις φάσκων τῆς Ἑλ-
λάδος ἄρχειν.

Φ Ι Λ Ο Κ Λ Ε Ω Ν.

παίδων τοίνυν δοκιμαζομένων αἰδοῖα πάρεστι
θεῶσθαι.

κἂν Οἶαγρος εἰσέλθῃ φεύγων, οὐκ ἀποφεύγει
πρὶν ἂν ἡμῖν

580 ἐκ τῆς Νιόβης εἶπῃ ῥῆσιν τὴν καλλίστην ἀπολέξας.

κἂν ἀθλητῆς γε δίκεν νικᾷ, ταύτης ἡμῖν ἐπιχειρεῖ
ἐν φορβειᾷ τοῖσι δικασταῖς ἔξοδον ἠῦλησ' ἀπι-
οῦσιν.

κἂν ἀποθνήσκων ὁ πατὴρ τῷ δῶ καταλείπων
παῖδ' ἐπίκληρον,

κλάειν ἡμεῖς μακρὰ τὴν κεφαλὴν εἰπόντες τῇ
διαθήκῃ

585 καὶ τῇ κόγχῃ τῇ πάνυ σεμνῶς τοῖς σημείοισιν
ἐπούση,

ἔδομεν ταύτην ὅστις ἂν ἡμᾶς ἀντιβολήσας ἀνα-
πείσῃ.

καὶ ταῦτ' ἀνυπεύθυνοι δρωῖμεν· τῶν δ' ἄλλων
οὐδεμὶ' ἀρχή.

Β Δ Ε Λ Υ Κ Λ Ε Ω Ν.

τοῦτ' γὰρ τοι σεμνὸν τούτων ὧν εἴρηκας μα-
καρίζω·

τῆς δ' ἐπικλήρου τὴν διαθήκην ἀδικεῖς ἀνα-
κογχυλιάζων.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

590 ἔτι δ' ἡ βουλή χά' δῆμος ὅταν κοῖναι μέγα
πρᾶγμ' ἀπορήσῃ,
ἐπρήφισται τοὺς ἀδικοῦντας τοῖσι δικασταῖς πα-
ραδοῦναι·

εἶτ' Εὐαθλος χά' μέγας οὗτος κολακῶνυμος ἀσπι-
δαποβλής

οὐχὶ προδώσειν ὑμᾶς φασίν, περὶ τοῦ πλήθους
δὲ μαχεῖσθαι.

κάν τῷ δήμῳ γνώμην οὐδεὶς πώποτ' ἐνίκησεν,
εἰάν μῃ

595 εἶπῃ τὰ δικαστήρι' ἀφεῖναι πρῶτιστα μίαν δι-
κάσαντας·

αὐτὸς δ' ὁ Κλέων ὁ κεκραξιδάμας μόνον ἡμᾶς
οὐ περιτρώγει,

ἀλλὰ φυλάττει διὰ χειρὸς ἔχων καὶ τὰς μυίας
ἀπαμύνει.

σὺ δὲ τὸν πατέρ' οὐδ' ὀτιοῦν τούτων τὸν σαυ-
τοῦ πώποτ' ἔδρασας.

ἀλλὰ Θέωρος, καίτουστίν ἀνὴρ Εὐφημίου οὐδὲν
ἐλάττων,

600 τὸν σπόγγον ἔχων ἐκ τῆς λεκάνης τὰμβάδι'
ἡμῶν περικωνεῖ.

σκέψαι δ' ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν οἶων ἀποκλείεις καὶ
κατερούκεις,

ἦν δουλείαν οὔσαν ἔφρασκες χύπηρεσίαν ἀπο-
δείξειν.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἔμπλησο λέγων· πάντως γάρ τοι παύσει ποτὲ
κἀναφανήσει

πρωκτὸς λουτροῦ περιγιγνόμενος τῆς ἀρχῆς τῆς
περισέμνου.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

605 ὃ δέ γ' ἥδιστον τούτων ἔστιν πάντων, οὗ γὰρ
πυλελήσμην,

ὅταν οἴκαδ' ἴω τὸν μισθὸν ἔχων, κατ' εἰσήκονθ'
ἅμα πάντες

ἀσπάζονται διὰ τὰργύριον, καὶ πρῶτα μὲν ἡ
θυγάτηρ με

ἀπονίζῃ καὶ τὼ πόδ' ἀλείφῃ καὶ προσκύψασα
φιλήσῃ,

καὶ παππάζουσ' ἅμα τῇ γλώττῃ τὸ τριώβολον
ἐκκαλαμᾶται,

610 καὶ τὸ γύναιόν μ' ὑποθωπεῦσαν φρυστὴν μᾶζαν
προσενέγκῃ,

κᾶπειτα καθεζομένη παρ' ἐμοὶ προσαναγκάζῃ,
φάγε τουτὶ,

ἔντραγε τουτί· τούτοισιν ἐγὼ γάννυμαι, καὶ μὴ
με δεήσῃ

ἔς σέ βλέψαι καὶ τὸν ταμίαν, ὁπότ' ἄριστον
παραθήσει

καταρασάμενος καὶ τονθορούσας, ἄλλην μὴ μοι
ταχὺ μᾶξῃ.

615 τάδε κέκτημαι πρόβλημα κακῶν, σκευὴν βελέων
ἄλεωρήν.

κἂν οἶνόν μοι μὴ ᾿γχῆς σὺ πιεῖν, τὸν ὄνον
τόνδ' ἔσκεκόμισμαι

οἴνου μεστὸν, κατ' ἐγχεόμαι κλίνας· οὗτος δὲ
κεχηγῶς

βρωμησάμενος τοῦ σοῦ δίνου μέγα καὶ στράτιον
κατέπαρδεν.

ἄρ' οὐ μεγάλην ἀρχὴν ἄρχω

620 καὶ τῆς τοῦ Διὸς οὐδὲν ἐλάττω,

ὅστις ἀκούω ταῦθ' ἄπερ ὁ Ζεὺς;

ἦν γοῦν ἡμεῖς θορυβήσωμεν,

πᾶς τίς φησιν τῶν παριόντων,

οἶον βροντᾶ τὸ δικαστήριον,

625 ὦ Ζεῦ βασιλεῦ.

κἂν ἀστράψω, ποππύζουσιν,

καγχεχόδασίν μ' οἱ πλουτοῦντες

καὶ πάνυ σεμνοί.

καὶ σὺ δέδοικάς με μάλιστ' αὐτός·

νή τὴν Δήμητρα, δέδοικας. ἐγὼ δ'
630 ἀπολοίμην, εἴ σε δέδοικα.

ΧΟΡΟΣ.

οὐπώποθ' οὕτω καθαρώς
οὐδενὸς ἠκούσαμεν οὐ-
δὲ ξυνειῶς λέγοντος.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

οὐκ, ἀλλ' ἐρήμας ᾤεθ' οὗτος ῥαδίως τρυγήσειν·
635 καλῶς γὰρ ἤδειν ὡς ἐγὼ ταύτη κράϊσιτός εἰμι.

ΧΟΡΟΣ.

ὡς δ' ἐπὶ πάντ' ἐλήλυθεν
κοῦδὲν παρηλθεν, ὥστ' ἔγωγ'
ἠῦξανόμην ἀκούων,
κὰν μακάρων δικάζειν
640 αὐτὸς ἔδοξα νήσοις,
ἠδόμενος λέγοντι.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ὥσθ' οὗτος ἤδη σκορδινᾶται κάστιν οὐκ ἐν αὐτοῦ.
ἢ μὴν ἐγὼ σε τήμερον σκύτη βλέπειν ποιήσω.

ΧΟΡΟΣ.

δεῖ δέ σε παντοίας πλέκειν
645 εἰς ἀπόφυξιν παλάμας.
τὴν γὰρ ἐμὴν ὄργην πεπᾶ-
ναι χαλεπὸν * * * *
μὴ πρὸς ἐμοῦ λέγοντι.
πρὸς ταῦτα μύλην ἀγαθὴν ὦρα ζητεῖν σοι καὶ
νεόκοπτον,
ἢν μὴ τι λέγῃς, ἣτις δυνατὴ τὸν ἐμὸν θυμὸν
κατερεῖξαι.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

650 χαλεπὸν μὲν καὶ δεινῆς γνώμης καὶ μείζονος
ἢ πὶ τρυγωδοῖς,
λάσασθαι νόσον ἀρχαίαν ἐν τῇ πόλει ἐντετοκουῖαν.
ἅταρ, ὧ πάτερ ἡμέτερε Κρονίδη

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

παῦσαι καὶ μὴ πατέριζε.

εἰ μὴ γὰρ ὅπως δουλεύω ἄγω, τοῦτι ταχέως με
 διδάξεις,

οὐκ ἔστιν ὅπως οὐχὶ τεθνήξεις, κὰν χρῆ σπλάγ-
 χνων μ' ἀπέχεσθαι.

Β Δ Ε Λ Υ Κ Λ Ε Ω Ν.

655 ἀκρόασαί νυν, ὦ παππίδιον, χαλάσας ὀλίγον τὸ
 μέτωπον·

καὶ πρῶτον μὲν λόγισαι φανύως, μὴ ψήφοις,
 ἀλλ' ἀπὸ χειρὸς,

τὸν φόρον ἡμῖν ἀπὸ τῶν πόλεων συλλήβδην τὸν
 προσιόντα·

κἄξω τούτου τὰ τέλη χωρὶς καὶ τὰς πολλὰς ἑκα-
 τοστὰς,

πρυτανεῖα, μέταλλ', ἀγορὰς, λιμένας, μισθοὺς
 καὶ δημιόπρατα.

660 τούτων πλήρωμα τάλαντ' ἑγγυὺς δισχίλια γίννε-
 ται ἡμῖν.

ἀπὸ τούτων νυν κατάθες μισθὸν τοῖσι δικασταῖς
 ἐνιαυτοῦ,

ἑξ χιλιάσιν, κοῦπω πλείους ἐν τῇ χώρᾳ κατέ-
 νασθεν,

γίννεται ἡμῖν ἑκατὸν δῆπου καὶ πεντήκοντα τά-
 λαντα.

Φ Ι Λ Ο Κ Λ Ε Ω Ν.

οὐδ' ἢ δεκάτη τῶν προσιόντων ἡμῖν ἄρ' ἐγίγ-
 νεθ' ὁ μισθός.

Β Δ Ε Λ Υ Κ Λ Ε Ω Ν.

665 μὰ Δί' οὐ μέντοι· καὶ ποῖ τρέπεται δὴ ἴπειτα
 τὰ χρήματα τἄλλα;

Φ Ι Λ Ο Κ Λ Ε Ω Ν.

ἔς τούτους τοὺς, οὐχὶ προδώσω τὸν Ἀθηναίων
 κολοσυρτὸν,

ἀλλὰ μαχοῦμαι περὶ τοῦ πλήθους αἰεὶ.

Β Δ Ε Λ Υ Κ Λ Ε Ω Ν.

σὺ γὰρ, ὦ πάτερ, αὐτοὺς
 ἄρχειν αἰρεῖ σαυτοῦ, τούτοις τοῖς ῥηματίοις πε-
 ριπεφθεῖς.

- καὶ οὗτοι μὲν δωροδοκοῦσιν κατὰ πενήτην
τάλαντα
670 ἀπὸ τῶν πόλεων, ἐπαπειλοῦντες τοιαυτὴ κἀνα-
φοβοῦντες,
δώσετε τὸν φόρον, ἢ βροντήσας τὴν πόλιν ὑμῶν
ἀνατρέψω.
σὺ δὲ τῆς ἀρχῆς ἀγαπᾷς τῆς σῆς τοὺς ἀργελο-
φους περιτρώγων.
οἱ δὲ ξύμμαχοι ὡς ἤσθηται τὸν μὲν σύρφακα
τὸν ἄλλον
ἐκ κηθαρίου λαγαροζόμενον καὶ τραγαλίζοντα
τὸ μηδὲν,
675 σὲ μὲν ἠγοῦνται Κόννου ψῆφον, τούτοισι δὲ
δωροφοροῦσιν
ἕρχας, οἶνον, δάπιδας, τυρὸν, μέλι, σήσαμα,
προσκεφάλαια,
φιάλας, γλανίδας, στεφάνους, ὄρμους, ἐκπώ-
ματα, πλουθυγίαν·
σοὶ δ' ὧν ἄρχεις πολλὰ μὲν ἐν γῆ, πολλὰ δ'
ἐφ' ὑγρᾷ πιτυλεύσας,
οὐδείς οὐδὲ ἀγοροῦτον κεφαλὴν τοῖς ἐψητοῖσι δί-
δωσιν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

- 680 μὰ Δί' ἀλλὰ παρ' Εὐχαρίδου καυτὸς τρεῖς γ'
ἄγλιθας μετέπεμψα.
ἀλλ' αὐτήν μοι τὴν δουλείαν οὐκ ἀποφαίνων
ἀποκναίεις.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

- οὐ γὰρ μεγάλη δουλεία ἴσιν τούτους μὲν ἅπαν-
τας ἐν ἀρχαῖς
αὐτούς τ' εἶναι καὶ τοὺς κόλακας τοὺς τούτων
μισθοφοροῦντας;

675 δωροφοροῦσιν ex codice Veneto restitui. Vulgo δωροδοκοῦσιν, quod fortasse ex v. 669. illatum fuit. Notabunt hoc qui de usu illo verbi δωροδοκεῖν dona dare dubitant.

σοι δ' ἦν τις δῶ τοὺς τρεῖς ὀβολοὺς, ἀγαπᾷς,
οὓς αὐτὸς ἐλαύνων

685 καὶ πεζομαχῶν καὶ πολιορκῶν ἐκτίσω, πολλὰ
πονήσας.

καὶ πρὸς τούτοις ἐπιπατιόμενος φοιτᾷς, ὃ μά-
λισιὰ μ' ἀπάγγχει,

ᾧαν εἰσελθὼν μειράκιόν σοι καταπῦγον, Χαι-
ρέου υἱὸς,

ὡδὶ διαβὰς, διακινηθεῖς τῷ σώματι καὶ τρυφε-
ρανθεῖς,

ἤκειν εἶπη πρῶ καὶ ὄρα δικάσονθ', ὡς ὅστις
ἂν ὑμῶν

690 ὕστερος ἔλθῃ τοῦ σημείου, τὸ τριῶβολον οὐ κο-
μιεῖται·

αὐτὸς δὲ φέρει τὸ συνηγορικόν, δραχμὴν, καὶ
ὕστερος ἔλθῃ·

καὶ κοινωνῶν τῶν ἀρχόντων ἐτέρῳ τινὶ τῶν
μεθ' ἑαυτοῦ,

ἦν τίς τι διδῶ τῶν φευγόντων, ξυνθέντε τὸ
πρᾶγμα δὴ ὄντε

ἔσπουδάκατον, καὶθ' ὡς πρίων' ὃ μὲν ἔλκει, ὃ
δ' ἀντιενέδωκε·

695 σὺ δὲ χασκάξεις τὸν κωλακρέτην· τὸ δὲ πρατιό-
μενόν σε λέληθεν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ταυτί με ποιοῦσ'; οἴμοι, τί λέγεις; ὡς μου τὸν
θῖνα ταράτεις,

694 Libri Parisini πρίων, Ravennas et Venetus πρίον', servata scriptura antiqua ΠΡΙΟΝ, quam male interpretati sunt qui πρίων exararunt. Restitui neglectum ab lexicographis vocabulum πρίωνε. Photius p. 448, 19. Πρίων: ὀξυτόνως τὸ ἄρμενον· πρίων δὲ, ὡς παίων, ὃ τέμνων τῷ ἄρμενον τούτῳ· τὸ δὲ πληθυντικὸν πρίονες διὰ τοῦ ὁ Κρατῖνος. Ex his apparet Cratinum, haud dubie metri caussa, πρίονας dixisse qui vulgo πρίωνες dicebantur.

καὶ τὸν νοῦν μου προσάγεις μᾶλλον, κοῦκ οἶδ'
ὅ τι χρῆμά με ποιεῖς.

Β Δ Ε Λ Υ Κ Λ Ε Ω Ν.

σκέψαι τοίνυν ὡς ἐξόν σοι πλουτεῖν καὶ τοῖσιν
ἅπασιν,
ὑπὸ τῶν ἀεὶ δημιζόντων οὐκ οἶδ' ὅπῃ ἐγκεκύ-
κλησαι·

700 ὅστις πόλεων ἄρχων πλείστων, ἀπὸ τοῦ Πόντου
μέχρι Σαρδοῦς,
οὐκ ἀπολαύεις πλὴν τοῦθ' ὃ φέρεις, ἀκαρῆ. καὶ
τοῦτ' ἐρίω σοι
ἐνστάζουσιν κατὰ μικρὸν ἀεὶ, τοῦ ζῆν ἔνεχ',
ὥσπερ ἄλευρον.
βούλονται γάρ σε πένητ' εἶναι· καὶ τοῦθ' ὦν
οὔνεκ', ἐρῶ σοι,
ἵνα γινώσκῃς τὸν τιθασευτήν· κἄθ' ὅταν οὗτός
γ' ἐπισίξῃ,

705 ἐπὶ τῶν ἐχθρῶν τιν' ἐπιρρούξας, ἀγρίως αὐτοῖς
ἐπιπηδᾷς.

εἰ γὰρ ἐβούλοντο βίον πορίσαι τῷ δήμῳ, ῥᾶδιον
ἦν ἂν.

εἰσὶν γε πόλεις χίλια, αἶ νῦν τὸν φόρον ἡμῶν
ἀπάγουσιν·

τούτων εἴκοσιν ἄνδρας βόσκειν εἴ τις προσέταξεν
ἐκάστη,

δύο μυριάδες τῶν δημοτικῶν ἕξων ἐν πᾶσι λα-
γύοις

710 καὶ στεφάνοισιν παντοδαποῖσιν καὶ πύῳ καὶ
πυριάτῃ,

ἄξια τῆς γῆς ἀπολαύοντες καὶ τοῦ Μαραθῶνι
τροπαίου.

νῦν δ' ὥσπερ ἐλαολόγοι χωρεῖθ' ἅμα τῷ τὸν
μισθὸν ἔχοντι.

Φ Ι Λ Ο Κ Λ Ε Ω Ν.

οἴμοι, τί ποθ' ὥσπερ νάρκη μου κατὰ τῆς χει-
ρὸς καταχεῖται,

καὶ τὸ ξίφος οὐ δύναμαι κατέχειν, ἀλλ' ἤδη
μαλθακός εἰμι.

Β Δ Ε Λ Υ Κ Λ Ε Ω Ν.

- 715 ἀλλ' ὅποταν μὲν δείσωσ' αὐτοί, τὴν Εὐβοίαν
 διδόασιν
 ὑμῖν καὶ σῖτον ὑφίστανται κατὰ πεντήκοντα με-
 δίμους
 ποριεῖν· ἔδωσαν δ' οὐδέποτε σοι, πλὴν πρόην
 πέντε μεδίμους,
 καὶ ταῦτα μόλις ξενίας φεύγων ἔλαβες κατὰ
 χοίνικα, κριθῶν.
 ὦν οὐνεκ' ἐγώ σ' ἀπέκλειον αἰεὶ,
 720 βόσκειν ἐθέλων καὶ μὴ τούτους
 ἐγγάσκειν σοι στομφάζοντις.
 καὶ νῦν ἀτεχνῶς ἐθέλω παρέχειν
 ὅ τι βούλει σοι,
 τλήν κωλακρέτου γάλα πίνειν.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

- 725 ἦ που σοφὸς ἦν ὅστις ἔφρασεν, πρὶν ἂν ἀμ-
 φοῖν μῦθον ἀκούσης,
 οὐκ ἂν δικάσαις. σὺ γὰρ οὖν νῦν μοι νικᾶν
 πολλῶν δεδόκησαι·
 ὥστ' ἤδη τὴν ὄργην χαλάσας τοὺς σκίπωνας κα-
 ταβάλλω.
 ἀλλ' ὦ τῆς ἡλικίας ἡμῖν τῆς ἀντιῆς συνθιασῶτα,
 πιθοῦ πιθοῦ λόγοισι, μηδ' ἄφρων γένη,
 730 μηδ' ἀτενῆς ἄγαν ἀτεράμων τ' ἀνήρ.
 εἶθ' ὠφελὲν μοι κηδεμῶν ἢ ξυγγενῆς
 εἶναι τις ὅστις τοιαῦτ' ἐγουθέτει.
 σοὶ δὲ νῦν τις θεῶν
 παρῶν ἐμφανῆς
 ξυλλαμβάνει τοῦ πράγματος,
 735 καὶ δῆλός ἐστιν εὖ ποιῶν·
 σὺ δὲ παρῶν δέχου.

Β Δ Ε Λ Υ Κ Λ Ε Ω Ν.

καὶ μὴν θρέψω γ' αὐτὸν παρέχων
 ὅσα πρεσβύτη ξύμφορα, χόνδρον
 λείχειν, χλαῖναν μαλακὴν, σισύραν,

729 — 736. = 743 — 749.

πόρην, ἥτις τὸ πέος τρίψει,
 740 καὶ τὴν ὄσφυν.
 ἀλλ' ὅτι σιγαῖ ζουδὲν γρούζει,
 τοῦτ' οὐ δύναται με προσέσθαι.

ΧΟΡΟΣ.

νενουθέτηκεν αὐτὸν ἐς τὰ πράγματα, οἷς
 τότ' ἐπεμαίνεται· ἔγνωκε γὰρ ἀσπίως,
 745 λογίζεται τ' ἐκεῖνα πάνθ' ἀμαρτίας
 ἃ σοῦ κελεύοντος οὐκ ἐπέιδετο.
 νῦν δ' ἴσως τοῖσι σοῖς
 λόγοις πείθεται,
 καὶ σωφρονεῖ μέντοι μεθι-
 στὰς ἐς τὸ λοιπὸν τὸν τρόπον
 749 πειθόμενός τέ σοι.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἰὼ μοί μοι.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

οὔτις, τί μοι βοῆς;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

750 μὴ μοι τούτων μηδὲν ὑπισχνού.
 κείνων ἔραμαι, κεῖθι γενοίμαν,
 ἐν' ὃ κήρυξ φησὶ, τίς ἀψήφι-
 στος; ἀνιστάσθω.
 κάπισταίην ἐπὶ τοῖς κημοῖς
 755 ψηφιζομένων ὁ τελευταῖος.
 σπεῦδ', ὦ ψυχή. ποῦ μοι ψυχή;
 πάρες, ὦ σκιερά. μὰ τὸν Ἡρακλέα,
 μὴ νῦν ἔτ' ἐγὼ 'ν τοῖσι δικασταῖς
 κλέπτοντα Κλέωνα λάβοιμι.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

760 ἴθ' ὦ πάτερ, πρὸς τῶν θεῶν, ἔμοι πιθού.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

τί σοι πίθωμαι; λέγ' ὅ τι βούλει, πλὴν ἐνός.

743 Libri πράγματα | οἷς τότ' ἐπεμαίνεται. Quae scriptura nulla alia opus habet emendatione quam qua ego usus sum.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ποιου; φέρ' ἴδω.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

τοῦ μὴ δικάζειν. τοῦτο δὲ
Ἰδῆς διακρινεῖ πρότερον ἢ γὰρ πείσομαι.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

σὺ δ' οὖν, ἐπειδὴ τοῦτο κεχάρηκας ποιῶν,
765 ἐκεῖσε μὲν μηκέτι βάδιζ', ἀλλ' ἐνθάδε
αὐτοῦ μένων δίκαιζε τοῖσιν οἰκέταις.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

περὶ τοῦ; τί ληρεῖς;

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ταῦθ' ἄπερ ἐκεῖ πράττεται·
ὅτι τὴν θύραν ἀνέφξεν ἢ σηκίς λάθρα,
ταύτης ἐπιβολὴν ψηφιεῖ μίαν μόνην.
770 πάντως γε κακεῖ ταῦτ' ἔδρας ἐκάστοτε.
καὶ ταῦτα μὲν νυν εὐλόγως, ἣν ἐξέχη
εἴλη κατ' ὄρθρον, ἠλιάσει πρὸς ἥλιον·
ἐὰν δὲ νύφη, πρὸς τὸ πῦρ καθήμενος,
ῥυτος, εἴσει· καὶ ἔγρη μεσημβρινός,
775 οὐδέεις σ' ἀποκλείσει θεσμοθέτης τῇ κιγκλίδι.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

τουτί μ' ἀρέσχει.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

πρὸς δὲ τούτοις γ', ἦν δίχην
λέγη μακρὰν τις, οὐχὶ πεινῶν ἀναμενεῖς,
δάκνων σεαυτὸν καὶ τὸν ἀπολογοῦμενον.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

πῶς οὖν διαγιγνώσκειν καλῶς δυνήσομαι
780 ὡσπερ πρότερον τὰ πράγματ' ἔτι μασῶμενος;

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

πολλῶ γ' ἄμεινον· καὶ λέγεται γὰρ τουτογὶ,
ὡς οἱ δικασταὶ ψευδομένων τῶν μαρτύρων
μόλις τὸ πρᾶγμ' ἔγνωσαν ἀναμασῶμενοι.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἀνά τοί με πείθει. ἀλλ' ἐκεῖν' οὔπω λέγεις,
785 τὸν μισθὸν ὀπόθεν λήψομαι.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

παρ' ἐμοῦ.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

καλῶς,

ὅτι κατ' ἐμαντὸν τοῦ μεθ' ἐτέρου λήψομαι.
 αἴσχιστα γὰρ τοί μ' εἰργάσατο Λυσίστρατος
 ὁ σκωπτόλης. δραχμὴν μετ' ἐμοῦ πρώην λαβὼν,
 ἔλθων διεξερμάτιζεν ἐν τοῖς ἰχθύσιν,

790 κἄπειτ' ἐπέθηγε τρεῖς λοπίδας μοι κεστρέων·
 κἀγὼ νέκαψ' ὀβολοὺς γὰρ ὄμοιην λαβεῖν·
 κἄτα βδελυχθεὶς ὀσφρόμενος ἐξέπτυσα·
 κἄθ' εἶλζον αὐτόν.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ὁ δὲ τί πρὸς ταῦτ' εἶψ';

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ὅ τι;

ἀλεξιτρονός μ' ἔφασκε κοιλίαν ἔχειν·

795 ταχὺ γοῦν καθέψεις ἀργύριον, ἧ δ' ὅς λέγων.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ὄρα ὅσον καὶ τοῦτο δῆτα κερδανεῖς;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

οὐ πάνυ τι μικρὸν. ἀλλ' ὅπερ μέλλεις ποιεῖ.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἀνάμενέ νυν· ἐγὼ δὲ ταῦθ' ἤξω φέρων.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ὄρα τὸ χρῆμα· τὰ λόγι' ὡς περαίνεται.

800 ἠκηκόη γὰρ ὡς Ἀθηναῖοί ποτε
 δικάσοιεν ἐπὶ ταῖς οἰκίαισι τὰς δίκας,
 κὰν τοῖς προθύροις ἐνοικοδομήσοι πᾶς ἀνὴρ
 αὐτῷ δικαστηρίδιον μικρὸν πάνυ,
 ὥσπερ Ἐκάτειον, πανταχοῦ πρὸ τῶν θυρῶν.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

805 ἰδοὺ, τί ἔτ' ἔρεις; ὡς ἔπανι' ἐγὼ φέρω
 ὄσαπέρ γ' ἔφασκον, κἄτι πολλῶν πλείονα.
 ἀμὲς μὲν, ἦν οὐρητιάσης, αὐτῇ
 παρὰ σοὶ κρεμῆσεται ἐγγυὺς ἐπὶ τοῦ παττάλου.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

σοφόν γε τουτὶ καὶ γέροντι πρόσφορον
810 ἔξευρες ἀτεχνῶς φάρμακον στραγγουρίας.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

καὶ πῦρ γε τουτὶ, καὶ προσέστηκεν φακῆ,
ροφεῖν ἔαν δέη τι.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

τουτ' αὖ δεξιόν·

καὶν γὰρ πυρέττω, τόν γε μισθὸν λήψομαι.
αὐτοῦ μένων γὰρ τὴν φακὴν ροφήσομαι.
815 ἀτὰρ τί τὸν ὄρνιν ὡς ἔμ' ἐξηνέγκατε;

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἵνα γ', ἣν καθεύδης ἀπολογουμένου τινός,
ἄδων ἄνωθεν ἐξεγείρη σ' οὔτοσί.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἐν ἔτι ποθῶ, τὰ δ' ἄλλ' ἀρέσκει μοι.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

τὸ τί;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

θῆρῶν εἴ πως ἐκκομίσεις τὸ τοῦ Λύκου.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

820 πάρεστι τουτὶ, καὶ τὸς ἄναξ οὔτοσί.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ῶ δέσποθ' ἤρωσ, ὡς χαλεπὸς ἄρ' ἦσθ' ἰδεῖν·
οἰόσπερ ἡμῖν φαίνεται Κλεώνυμος.

ΣΩΣΙΑΣ.

οὔκουν ἔχει γ' οὐδ' αὐτὸς ἤρωσ ὦν ὄπλα.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

εἰ θᾶπτον ἐκαθίζου σὺ, θᾶπτον ἀν δίκην

825 ἐκάλουγ.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

κάλει νυν, ὡς κάθημαι ἔγὼ πάλαι.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

φέρε νυν, τίς αὐτῷ πρῶτον εἰσαγάγω δίκην;
τί τις κακὸν δέδρακε τῶν ἐν τῷκίε;
ἢ Θραῖτια προσκαύσασα πρῶην τὴν χύτραν

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἐπίσχεσ οὗτος· ὡς ὀλίγου μ' ἀπώλεσας.

830 ἄνευ δρυφάκτου τὴν δίκην μέλλεις καλεῖν,
ὃ πρῶτον ἡμῖν τῶν ἱερῶν ἐφαίνετο;

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

μὰ τὸν Δι' οὐ πάρεσιν· ἀλλ' ἐγὼ δραμῶν
αὐτὸς κομιοῦμαι τό γε παραντίξ' ἔνδοθεν.
τί ποτε τὸ χρῆμ'; ὡς δεινὸν ἢ φιλοχωρία.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

835 βάλλ' ἐς κόρακας. τοιοῦτονὶ τρέφειν κύνα.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

τί δ' ἔστιν ἔτεόν;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

οὐ γὰρ ὁ Λάβης ἀρτίως
ὃ κύων παράξας ἐς τὸν ἱπνὸν ἀρπάσας
τροφαλίδα τυροῦ Σικελικὴν κατεδήδοκεν;

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

τοῦτ' ἄρα πρῶτον τὰ δίκημα τῷ πατρὶ
840 εἰσακτέον μοι· σὺ δὲ κατηγορεῖ παρών.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

μὰ Δι' οὐκ ἔγωγ'· ἀλλ' ἄτερός φησιν κύων
κατηγορήσειν, ἣν τις εἰσάγη γραφήν.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἴθι νυν, ἄγ' αὐτὸ δεῖσο.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ταῦτα χρὴ ποιεῖν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

τουτὶ τί ἔστι;

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

χοιροκομεῖον Ἑστίας.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

845 εἴθ' ἱεροσυλήσας φέρεις;

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

οὐκ, ἀλλ' ἵνα

ἄφ' Ἑστίας ἀρχόμενος ἐπιτρέψω τινά.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἀλλ' εἰσαγ' ἀνύσας· ὡς ἐγὼ τιμῶν βλέπω.

Β Δ Ε Λ Υ Κ Λ Ε Ω Ν.

φέρε νυν, ἐνέγκω τὰς σανίδας καὶ τὰς γραφάς.

Φ Ι Λ Ο Κ Λ Ε Ω Ν.

οἴμοι, διατρίψεις κάπολεις τριψημερῶν.

850 ἐγὼ δ' ἄλοκίξεν ἐδεόμην τὸ χωρίον.

Β Δ Ε Λ Υ Κ Λ Ε Ω Ν.

ἰδοῦ.

Φ Ι Λ Ο Κ Λ Ε Ω Ν.

κάλει νυν.

Β Δ Ε Λ Υ Κ Λ Ε Ω Ν.

ταῦτα δῆ.

Φ Ι Λ Ο Κ Λ Ε Ω Ν.

τίς οὗτος;

ὁ πρῶτός ἐστιν;

Β Δ Ε Λ Υ Κ Λ Ε Ω Ν.

ἐς κόρακας, ὡς ἄχθομαι,
ὅτι ἡ πελαθόμην τοὺς καδίσχους ἐκφέρειν.

Φ Ι Λ Ο Κ Λ Ε Ω Ν.

οὔτος σὺ ποῖ θεῖς;

Β Δ Ε Λ Υ Κ Λ Ε Ω Ν.

ἐπὶ καδίσχους.

Φ Ι Λ Ο Κ Λ Ε Ω Ν.

μηδαμῶς.

855 ἐγὼ γὰρ εἶχον τούσδε τοὺς ἀρυστίχους.

Β Δ Ε Λ Υ Κ Λ Ε Ω Ν.

κάλλιστα τοίνυν· πάντα γὰρ πάρεστι νῶν
ὄσων δεόμεθα, πλὴν γε δῆ τῆς κλειψύδρας.

Φ Ι Λ Ο Κ Λ Ε Ω Ν.

ἦδὲ δὲ δῆ τίς ἐστιν; οὐχὶ κλειψύδρα;

Β Δ Ε Λ Υ Κ Λ Ε Ω Ν.

εὖ γ' ἐκπορίζεις αὐτὰ κάπιχωρίως.

860 ἀλλ' ὡς τάχιστα πῦρ τις ἐξενεγκάτω

καὶ μυρρίνας καὶ τὸν λιβανωτὸν ἔνδοθεν,

ὅπως ἂν εὐξώμεσθα πρῶτα τοῖς θεοῖς.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

καὶ μὴν ἡμεῖς ἐπὶ ταῖς σπονδαῖς

καὶ ταῖς εὐχαῖς

865 φήμην ἀγαθὴν λέξομεν ὑμῖν,
ὅτι γεγραύως ἐκ τοῦ πολέμου
καὶ τοῦ νείκους ξυνέβητον.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

εὐφημία μὲν πρῶτα νῦν ὑπαρχέτω.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ Φοῖβ' Ἀπολλον Πύθι', ἐπ' ἀγαθῇ τύχῃ
870 τὸ πρῶγμ' ὃ μηχανᾶται
ἔμπροσθεν οὗτος τῶν θυρῶν,
ἅπασιν ἡμῖν ἀρούσαι
παυσάμενοις πλάνων.
Ἴημε Παιάν.

ΒΑΕΛΥΚΛΕΩΝ.

875 ὦ δέσποτ' ἄναξ, γείτον ἀγνιεύ τοῦμοῦ προθύ-
ρου προπύλαιε,
δέξαι τελετὴν καινὴν, ὠνάξ, ἣν τῷ πατρὶ και-
νοτομοῦμεν.
παῦσόν τ' αὐτοῦ τοῦτο τὸ λίαν στρυφνὸν καὶ
πρίνινον ἦθος,
ἀντὶ σιραίου μέλιτος μικρὸν τῷ θυμιδίῳ παρα-
μίξας.

ἦδη δ' εἶναι τοῖς ἀνθρώποις
ἦπιον αὐτὸν,

880 τοὺς φεύγοντάς τ' ἔλεεῖν μᾶλλον
τῶν γραψαμένων
κάπιδακρούειν ἀντιβολούντων,
καὶ πάνσάμενον τῆς δυσκολίας
ἀπὸ τῆς ὀργῆς
τὴν ἀκαλήφην ἀφελέσθαι.

ΧΟΡΟΣ.

885 ξυνευχόμεσθ' ἀ σοὶ * * κατὰ δόμεν
νέαισιν ἀρχαῖς, ἔνεκα τῶν προλελεγμένων.
εὖνοι γάρ ἐσμεν ἐξ οὗ
τὸν δῆμον ἠσθόμεσθ' ἀ σου
φιλοῦντος ὡς οὐδεὶς ἀνήρ

890 τῶν γε νεωτέρων.

868 — 873. = 885 — 890.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

εἴ τις θύρασιν ἡλιαστῆς, εἰσίτω·
ὡς ἤνικ' ἂν λέγωσιν, οὐκ εἰσφρήσομεν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

τίς ἄρ' ὁ φεύγων οὗτος; ὅσον ἀλώσεται.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ἀκούετ' ἤδη τῆς γραφῆς. ἐγράψατο
895 κύων Κυδαθηναίεὺς Λάβητ' Αἰξωνέα,
τὸν τυρὸν ἀδικεῖν ὅτι μόνος κατήσθιεν
τὸν Σικελικόν. τίμημα κλωδὸς σύκινος.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

θάνατος μὲν οὖν κύνειος, ἦν ἅπαξ ἀλφ.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

καὶ μὴν ὁ φεύγων οὗτοσὶ Λάβης πάρα.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

900 ὦ μιᾶρὸς οὗτος· ὡς δὲ καὶ κλέπτον βλέπει,
οἶον σεσηρῶς ἔξαπατήσειν μ' οἶται.

ποῦ δ' ὁ διώκων, ὁ Κυδαθηναίεὺς κύων;

ΚΥΩΝ.

αὖ αὖ.

902 ποῦ δ' ὁ διώκων] Ita Brunckius edidit nihil de codicibus suis monens videturque idem in Ravennate esse inventum. Editiones veteres cum libris Florentinis Venetoque ποῦ δ' οὐ διώκων, nisi quod in Veneto οὐ scriptum. De qua scriptura perinepta annotatio scholiastae est, ποῦ δ' οὐ διώκων: τὸ πλήρες, ποῦ δὲ ὁ διώκων. ἐκτείνουσι μέντοι καὶ τὸ ὁ ἄρθρον. Εὐπολις Αἰξί „Τὴν πανδοχεύτριαν γὰρ ἀνὴρ ὁ γλήμων (codex Venetus τλήμων) ἔχει.“ quae hanc solam habent utilitatem ut lectionem illam ποῦ δ' ὁ διώκων antiquam esse intelligamus, eoque magis dubia videatur Toupii vel propter se non satis probabilis correctio ποῦ δ' ἔσθ' ὁ διώκων, quaeque alii aliter tentarunt, quibus ipse adderem coniecturam ποῦ ποῦ δ' ὁ διώκων, nisi dubitari posse viderem

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

πίφιστιν. ἕτερος οὗτος αὐτὸς Λάβης,
ἀγαθός γ' ὑλακτεῖν καὶ διαλεῖχειν τὰς χύτρας.

ΣΩΣΙΑΣ.

905 σίγα, κάθιζε, σὺ δ' ἀναβὰς κατηγόρει.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

φέρει νυν, ἄμα τήνδ' ἐγγεάμενος καὶ γὰρ ῥοφῶ.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

τῆς μὲν γραφῆς ἠκούσαθ' ἦν ἐγραψάμην,
ἄνδρες δικασταί, τουτονί. δεινότηα γὰρ
ἔργων δέδρακε καὶ μὲ καὶ τὸ ῥυπαπαί.

910 ἀποδράς γὰρ ἐς τὴν γωνίαν τυρόν πολὺν
κατεσικέλιζε κἀνέπλητ' ἐν τῷ σκότῳ,

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

νῆ τὸν Δί', ἀλλὰ δῆλός ἐστ'· ἔμοιγέ τοι
τυροῦ κάκιστον ἀρτίως ἐνήρυγεν
ὁ βδελυρὸς οὗτος.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

κοῦ μετέδωκ' αἰτοῦντί μοι.

915 καίτοι τίς ὑμᾶς εὖ ποιεῖν δυνήσεται,
ἦν μὴ τι κάμοι τις προβάλλη τῷ ζυνί;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

οὐδὲν μετέδωκεν;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

οὐδὲ τῷ κοινῷ γ' ἔμοι.

an in formula hac ποῦ δ' ὁ διώκων idem sibi
licere putaverit poeta quod in εἶεν, ἀκούω in Pace
v. 663.

εἶεν, ἀκούω. ταῦτ' ἐπικαλεῖς; μανθάνω.

et Aeschylus in Choephoris v. 657.

εἶεν, ἀκούω. ποδαπὸς ὁ ξένος; πόθεν;

In Eupolidis autem loco, quo utitur scholiasta,
non est, quod Porsono placuit, delendum ἀνήρ,
sed corrigendum,

Τὴν πανδοκεύτριαν γὰρ ἀνήρ ὁ γλάμων
ἔχει.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

θερμὸς γὰρ ἀνὴρ οὐδὲν ἤτιον τῆς φακῆς.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

πρὸς τῶν θεῶν, μὴ προκαταγίγνωσκ', ὦ πάτερ,

920 πρὶν ἄν γ' ἀκούσης ἀμφοτέρων.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἀλλ', ὦγαθέ,
τὸ πρᾶγμα φανερόν ἐστιν· αὐτὸ γὰρ βοᾷ.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

μὴ νυν ἀρῆτέ γ' αὐτὸν, ὡς ὄντι· αὐτὸν πολὺν

κυνῶν ἀπάντων ἄνδρα μονοφαγίστατον,

ὅστις περιπλεύσας τὴν θυσίαν ἐν κύκλῳ

925 ἐκ τῶν πόλεων τὸ σκῆρον ἐξεδήδοκεν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἔμοι δέ γ' οὐκ ἔστι· οὐδὲ τὴν ὑδρίαν πλάσαι.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

πρὸς ταῦτα τοῦτον κολάσαι· οὐ γὰρ ἄν ποτε

τρέφειν δύναται· ἄν μία λόχη κλέπτα δύο·

ἵνα μὴ κεκλάγχω διὰ κενῆς ἄλλως ἐγώ·

930 ἔὰν δὲ μὴ, τὸ λοιπὸν οὐ κεκλάγχωμαι.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἰοὺ ἰοῦ.

ὅσας κατηγορήσῃ τὰς πανουργίας.

κλέπτον τὸ χρῆμα τὰνδρός· οὐ καὶ σοὶ δοκεῖ,

ὦλεκτροῶν; νῆ τὸν Δί', ἐπιμύει γέ τοι.

935 ὁ θεσμοθέτης. ποῦ 'σθ' οὗτος; ἀμίδα μοι δότω.

ΣΩΣΙΑΣ.

αὐτὸς καθελοῦ· τοὺς μάρτυρας γὰρ ἐσκαλοῦ.

Λάβητι μάρτυρας παρεῖναι, τρυβλίον,

δοίδυκα, τυρόκηστιν, ἐσχάραν, χύτρον,

καὶ τᾶλλα τὰ σκεύη τὰ προσκεκαυμένα.

940 ἀλλ' ἔτι σύ γ' οὐρεῖς καὶ καθίζεις οὐδέπω;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

τοῦτον δέ γ' οἴμ' ἐγὼ χεσεῖσθαι τήμερον.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

οὐκ αὖ σὺ παύσει χαλεπὸς ὢν καὶ δύσκολος,

καὶ ταῦτα τοῖς φεύγουσιν, ἀλλ' ὁδᾶξ ἔχει;

ἀνάβαν', ἀπολογοῦ. τί σεσιώπησας; λέγει.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

945 ἀλλ' οὐκ ἔχειν οὗτός γ' ἔοικεν ὃ τι λέγῃ.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

οὐκ, ἀλλ' ἐκείνῳ μοι δοκεῖ πεπονθέναι,
ὅπερ ποτὲ φεύγων ἔπαθε καὶ Θουκυδίδης·
ἀπόπληκτος ἐξαιφνης ἐγένετο τὰς γνάθους.
πάρεχ' ἐκποδῶν. ἐγὼ γὰρ ἀπολογήσομαι.

950 χαλεπὸν μὲν, ὦνδρες, ἔστι διαβεβλημένον
ὑπεραποκρίνεσθαι κυνός· λέξω δ' ὁμῶς.
ἀγαθὸς γάρ ἐστι καὶ διώκει τοὺς λύκους.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

κλέπτῃς μὲν οὖν οὗτός γε καὶ ξυνωμότης.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

μὰ Δί', ἀλλ' ἀριστιός ἐστι τῶν νυνὶ κυνῶν,
955 οἷός τε πολλοῖς προβατίοις ξεφιστάναι.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

τί οὖν ἄφελος, τὸν τυρὸν εἰ κατεσθῆι;

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ὅτι σοῦ προμάχεται καὶ φυλάττει τὴν θύραν
καὶ τὰλλ' ἀριστιός ἐστιν· εἰ δ' ὑφείλειτο,
ξύγγνωθι. κίθαριζεῖν γὰρ οὐκ ἐπίσταται.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

960 ἐγὼ δ' ἐβουλόμην ἂν οὐδὲ γράμματα,
ἵνα μὴ κακουργῶν ἐνέγραφ' ἡμῖν τὸν λόγον.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἄκουσον ὦ δαιμόνιέ μου τῶν μαρτύρων.
ἀνάβηθι, τυρόζηνησι, καὶ λέξον μέγα·
σύ γὰρ ταμειεύουσ' ἔτυχες. ἀποκρίναι σαφῶς,

965 εἰ μὴ κατέκνησας τοῖς στρατιώταις ἄλαβες,
φῆσὶ κατακνήσαι.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

νῆ Δί', ἀλλὰ ψεύδεται.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ὦ δαιμόνι', ἔλει τοὺς ταλαιπωρουμένους.

967 Codices antiqui ἔλει τοὺς ταλαιπωρουμένους,
quod in recentibus correctum est eiecto articulo.

οὔτος γὰρ ὁ Λάβης καὶ τραχήλι' ἔσθιει
καὶ τὰς ἀκάνθας, κούδέποι' ἐν ταυτῷ μένει.

970 ὁ δ' ἕτερος οἶός ἐστιν οἰκουρός μόνον.

αὐτοῦ μένων γὰρ ἄτι' ἂν εἶσω τις φέρῃ,
τούτων μεταίτει τὸ μέρος· εἰ δὲ μὴ, δάκνει.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

αἰβοῖ, τί κακόν ποτ' ἔσθ' ὅτῳ μαλαίτομαι;
κακόν τι περιμένει με κάναπείδομαι.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

975 ἴθ', ἀντιβολῶ σ', οἰκτεῖρατ' αὐτὸν, ὦ πάτερ,

καὶ μὴ διαφθείρητε. ποῦ τὰ παιδία;
ἀναβαίνειτ', ὦ πονηρὰ, καὶ κνυζούμενα
αἰτεῖτε κἀντιβOLEῖτε καὶ δακρύετε.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

κατάβα κατάβα κατάβα κατάβα.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

καταβήσομαι.

980 καίτοι τὸ κατάβα τοῦτο πολλοὺς δὴ πάνυ

ἐξηπάτησεν. ἀτὰρ ὁμῶς καταβήσομαι.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἐς χόρακας, ὡς οὐκ ἀγαθόν ἐστι τὸ ῥοφεῖν.

ἐγὼ γὰρ ἀπεδάκρυσσα νῦν γνώμην ξυήν
οὐδέν ποτ' ἀλλ' ἢ τῆς φρακῆς ἐμπλήμενος.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

985 οὐζοῦν ἀποφεύγει δῆτα;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

χαλεπὸν εἶδέναι.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἴθ', ὦ πατρίδιον, ἐπὶ τὰ βελτίω τρέπου.

Ego eo servato non, quod olim placebat, δαιμό-
νιε mutavi, sed ἔλα edidi, quam ἐχθλίμην veteri-
bus non plane innsitam fuisse et ex Attica forma
ἐλεινός colligere posse videor et ex ἀνελήμων,
quod interdum pro ἀκελεήμων dictum esse ex
grammatico Bekkeri I. p. 400, 30. cognoscitur,
cuius locum Ruhkenius ediderat annotatione ad
hymnum in Cererem v. 284.

τηνδὲ λαβὼν τὴν ψῆφον ἐπὶ τὸν ὕστερον
 μύσας παρ᾿ ἑξὸν κατόλυσον, ὡς πᾶτερ.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

οὐ δῆτα· καθαρίζειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

990 φέρε νῦν σε τῆδὲ τὴν ταχίστην περιάγω.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ὄδ' ἔσθ' ὁ πρότερος;

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

οὗτος.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

αὕτη ἴντευθενί.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἐξηπάτηται, καπολέλυκεν οὐχ ἐκῶν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

φέρ' ἐξεράσω. πῶς ἄρ' ἠγωνίσμεθα;

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

δειξέιν ἔοικεν· ἐκπέφυγας, ὡς Λάβης.

995 πᾶτερ πᾶτερ, τί πέπονθας;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

οἴμοι, ποῦ ἔσθ' ὕδωρ;

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἔπαιρε σαντόν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

εἰπέ νῦν ἐκείνῳ μοι,

ὄντως ἀπέφυγεν;

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

νῆ Δε·

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

οὐδέν εἰμ' ἄρα.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

μὴ φροντίσης, ὡς δαιμόνι', ἀλλ' ἀνίστασο.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

πῶς οὖν ἑμαυτῷ τοῦτ' ἐγὼ ξυνείσομαι;

1000 φεύγοντι ἀπολύσας ἄνδρα; τί ποτε πείσομαι;

ἀλλ', ὡς πολυτίμητοι θεοὶ, ξύγγνωτέ μοι·

ἄκων γὰρ αὐτὶ ἔδρασα καὶ τοῦμοῦ τρόπον.

Β Δ Ε Λ Υ Κ Λ Ε Ω Ν.

καὶ μηδὲν ἀγανάκτει γ'. ἐγὼ γάρ σ', ὦ πάτερ,
 θρέψω καλῶς, ἄγων μετ' ἐμεινοῦ πανταχοῖ,
 1005 ἐπὶ δεῖπνον, εἰς ξυμπόσιον, ἐπὶ θεωρίαν,
 ὥσθ' ἠδέως διάγειν σε τὸν λοιπὸν χρόνον·
 οὐκ ἐγχανεῖται σ' ἐξαπατῶν Ὑπέροβλος.
 ἔλλ' εἰσώμεν.

Φ Ι Λ Ο Κ Λ Ε Ω Ν.

ταῦτά γυν, εἴπερ δοκεῖ.

Χ Ο Ρ Ο Σ.

ἀλλ' ἴτε χαίροντες ὅποι βούλεσθ'·
 1010 ὑμεῖς δὲ τέως, ὦ μυριάδες
 ἀναρίθμητοι,
 νῦν μὲν τὰ μέλλοντι' εὖ λέγε-
 σθαι μὴ πέση φαύλως χαμαῖς
 εὐλαβεῖσθε.
 τοῦτο γὰρ σκαιῶν θεατῶν
 ἔστι πάσχειν, κοῦ πρὸς ὑμῶν.
 1015 νῦν αὐτε λεῶ πρόσχετε τὸν νοῦν, εἴπερ καθα-
 ρόν τι φιλεῖτε.
 μέμψασθαι γὰρ τοῖσι θεαταῖς ὁ ποιητὴς νῦν ἐπι-
 θυμεῖ.
 ἀδικεῖσθαι γὰρ φησὶν πρότερος πόλλ' αὐτοὺς εὖ
 πεποικῶς,
 τὰ μὲν οὐ φανερῶς, ἀλλ' ἐπικουρῶν κρύβδην
 ἑτέροισι ποιηταῖς,
 μιμησάμενος τὴν Εὐρουκλέους μαντείαν καὶ διά-
 νοιαν,
 1020 εἰς ἀλλοτρίας γαστέρας ἐνδὺς κωμωδικὰ πολλὰ
 χέασθαι·
 μετὰ τοῦτο δὲ καὶ φανερῶς ἤδη κινδυνεύων
 καθ' ἑαυτὸν,
 οὐκ ἀλλοτρίων, ἀλλ' οἰκείων Μουσῶν στόμαθ'
 ἠνιοχήσας.
 ἀρθεῖς δὲ μέγας καὶ τιμηθεῖς ὡς οὐδεὶς πώποτι'
 ἐν ὑμῖν,
 οὐκ ἐκτελέσαι φησὶν ἐπαρθεῖς οὐδ' ὀγκῶσαι τὸ
 φρόνημα,

- 1025 οὐδὲ παλαίστρας περιχωμάζειν πειρῶν· οὐδ' εἶ
 τις ἐραστῆς,
 χωμῶδεῖσθαι παιδίχ' ἑαυτοῦ μισῶν ἔσπευδε
 πρὸς αὐτὸν,
 οὐδενὶ πάποτε φησι πιθέσθαι, γνώμην τιν'
 ἔχων ἐπιεικῆ,
 ἵνα τὰς Μούσας αἴσιν χρῆται μὴ προαγωγούς
 ἀποφήνη.
 οὐδ' ὅτε πρῶτόν γ' ἤρξε διδάσκειν, ἀνθρώποις
 φῆσ' ἐπιθέσθαι,
- 1030 ἀλλ' Ἡρακλέους ὄργην τιν' ἔχων τοῖσι μεγίστοις
 ἐπιχειρεῖν,
 θρασέως ξυστὰς εὐθύς ἀπ' ἀρχῆς αὐτῷ τῷ καρ-
 χαρόδοντι,
 οὗ δεινότεται μὲν ἀπ' ὀφθαλμῶν Κύννης ἀκτι-
 νες ἔλαμπον,
 ἑκατὸν δὲ κύκλω κεφαλᾷ κολάκων οἰμωξομένων
 ἐλιχμῶντο
 περὶ τὴν κεφαλὴν, φωνὴν δ' εἶχεν χαράδρας
 ὄλεθρον τετοχυίας,
- 1035 φώκης δ' ὄσμην, Λαμίας δ' ὄρχεις ἀπλύτους,
 πρωκτὸν δὲ καμήλου.
 τοιοῦτον ἰδὼν τέρας οὗ φησιν δείσας καταδωρο-
 δοκῆσαι,
 ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν ἔτι καὶ νυνὶ πολεμεῖ· φησὶν τε
 μετ' αὐτοῦ
 τοῖς ἠπιάλοις ἐπιχειροῦσιν πέρυσιν καὶ τοῖς πυρε-
 τοῖσιν,
 αἳ τοὺς πατέρας τ' ἠγγχον νύκτωρ καὶ τοὺς πάπ-
 πους ἀπέπνιγον,
- 1040 κατακλινόμενοί τ' ἐπὶ ταῖς κοίταις ἐπὶ τοῖσιν
 ἀπράγμοσιν ὑμῶν
 ἀντωμοσίας καὶ προσκλήσεις καὶ μαρτυρίας συν-
 ἐζόλλων,
 ὥστ' ἀναπηδᾶν δειμαίνοντας πολλοὺς ὡς τὸν
 πολέμαρχον.
 τοιόνδ' εὐρόντες ἀλεξίστακον, τῆς χάρας τῆσδε
 καθαρτὴν,

- πέρουσιν καταπρούδοτε καινοτάταις σπείραντ'
αὐτὸν διανοίαις,
1045 ὡς ὑπὸ τοῦ μὴ γνῶναι καθαρῶς ὑμεῖς ἐποιήσατ'
ἀναλδεῖς·
καίτοι σπένδων πόλλ' ἐπὶ πολλοῖς ὄμνυσιν τὸν
Διόνυσον
μὴ πρόποι' ἀμείνον' ἔπη τούτων κωμωδικὰ μη-
δέν' ἀκοῦσαι.
τοῦτο μὲν οὖν ἔσθ' ὑμῖν ἀσχρὸν τοῖς μὴ γνοῦ-
σιν παραχοῆμα,
ὁ δὲ ποιητὴς οὐδὲν χείρων παρὰ τοῖσι σοφοῖς
γενόμειστα,
1050 εἰ παρελαύνων τοὺς ἀντιπάλους τὴν ἐπίνοιαν
ξυνέτριψεν.
ἀλλὰ τὸ λοιπὸν τῶν ποιητῶν,
ὧ δαιμόνιοι, τοὺς ζητοῦντας
καινόν τι λέγειν κάξευρίσκειν
στέργετε μᾶλλον καὶ θεραπεύετε,
1055 καὶ τὰ νοήματα σώξεσθ' αὐτῶν·
ἐσβάλλετε δ' εἰς τὰς κιβωτοὺς
μετὰ τῶν μῆλων.
κἄν ταῦτα ποιῆθ', ὑμῖν δι' ἔτους
τῶν ἱματίων
ὀξήσει δεξιότητος.
1060 ὧ πάλαι ποτ' ὄντες ὑμεῖς ἄλκιμοι μὲν ἐν χοροῖς,
ἄλκιμοι δ' ἐν μάχαις,
καὶ κατ' αὐτὸ δὴ μόνον τοῦτ' ἄνδρες ἀνδρι-
κώτατοι,
πρὶν ποτ' ἦν, πρὶν ταῦτα· νῦν δ'
οἴχεται κύκνου τ' ἔτι πολιώτεραι δὴ
1065 αἶδ' ἐπανθοῦσιν τρίχες.
ἀλλὰ κακ τῶν λειψάνων δεῖ τῶνδε ῥώμην
νεανικὴν σχεῖν· ὡς ἐγὼ τοῦμόν νομίζω
1060 — 1090. = 1091 — 1121.

1067 1069 νεανικὴν — νεανιῶν] Mihi cur νεανικὴν
et νεανιῶν scribendum videatur dixi ad Euripidis
Alcest. v. 103. in praefatione ad poetas scenicos.

γῆρας εἶναι κρεῖττον ἢ πολ-
λῶν κικλίνουσι νεανιῶν καὶ

1070 σχῆμα κενυπροωχίαν.

εἴ τις ὑμῶν, ὦ θεαταί, τὴν ξυμῆν ἰδὼν φύσει
εἶτα θαυμάζει μ' ὄρωι μέσον διεσφηκωμένον,
ἢ τίς ἡμῶν ἐστὶν ἢ πίνουσι τῆς ἐγκεντρύδος,
ῥαδίως ἐγὼ διδάξω, καὶ ἄμουσος ἢ τὸ πρῶν.

1075 ἔσμεν ἡμεῖς, οἷς πρόσεστι τοῦτο τοῦροπύγιον,
Ἰτιτικοὶ μόνου δικαίως εὐγενεῖς αὐτόχθονες,
ἀνδρικότατον γένος καὶ πλεῖστα τήνδε τὴν πόλιν
ὠφελῆσαν ἐν μάχαισιν, ἠνίκ' ἦλθ' ὁ βάρβαρος,
τῷ καπνῷ τύφρων ἔπασαν τὴν πόλιν καὶ πυρ-
πολῶν,

1080 ἐξελεῖν ἡμῶν μενοιῶν πρὸς βίαν τὰνθρήνια.
εὐθέως γὰρ ἐκδραμόντες σὺν δόρει σὺν ἀσπίδι
ἐμαχόμεσθ' αὐτοῖσι, θυμὸν ὀξύνην πεπωκότες,
στάς ἀνὴρ παρ' ἀνδρ', ὑπ' ὄργῆς τὴν χελύνην
ἐσθίων·

ὑπὸ δὲ τῶν τοξευμάτων οὐκ ἦν ἰδεῖν τὸν οὐ-
ρανόν.

1085 ἀλλ' ὅμως ἀπώσαμεσθα ξὺν θεοῖς πρὸς ἐσπέρα.
γλαυξ γὰρ ἡμῶν πρῶν μάχεσθαι τὸν σιρατὸν
διέπτατο.

εἶτα δ' εἰπόμεσθα θυγγάζοντες εἰς τοὺς θυλά-
κους,

οἱ δ' ἔφευγον τὰς γνάφους καὶ τὰς ὄφρυς κεν-
τούμενοι·

ὥστε παρὰ τοῖς βαρβάρουσι πανταχοῦ καὶ νῦν ἐτι

1090 μηδὲν Ἰτιτικοῦ καλεῖσθαι σφηκὸς ἀνδρικότερον.
ἄρα δεινὸς ἢ τόθ' ὥστε πάντα μὴ δεδοικέναι,
καὶ κατεστρεψάμην

τοὺς ἐναντίους, πλέων ἐκεῖσε ταῖς τριήρεσιν.

οὐ γὰρ ἦν ἡμῖν ὅπως

1095 ὥρῃσιν εὐ λέξεν ἐμέλλομεν τότε, οὐδὲ
συκοφαντήσιν τινὰ

φροντίς, ἀλλ' ὅστις ξρέτης ἔσοιτ' ἀριστος.

τοιγαροῦν πολλὰς πόλεις Μήδων ἐλόντες,

αἰτιώτατοι φέρεσθαι
τὸν φόρον δεῦρ' ἔσμεν, ὃν κλέ-

1100 πίουσιν οἱ νεώτεροι.

πολλαχοῦ σκοποῦντες ἡμᾶς εἰς ἅπανθ' εὐρήσετε
τοὺς τρόπους καὶ τὴν δίαιταν σφηξίν ἔμφερε-

στάτους.

πρῶτα μὲν γὰρ οὐδὲν ἡμῶν ζῶον ἠρεθισμένον

1105 μᾶλλον ὀξύθυμόν ἐστιν οὐδὲ δυσκολώτερον·

εἶτα τᾶλλ' ὅμοια πάντα σφηξὶ μηχανώμεθα.

ἔυλλεγέντες γὰρ καθ' ἔσμούς, ὥσπερ εἰ τᾶν-
θρήνια,

οἱ μὲν ἡμῶν οὐπὲρ ἄρχων, οἱ δὲ παρὰ τοὺς
ἔνδεκα,

οἱ δ' ἐν ὠδείῳ δικάζουσ', οἱ δὲ πρὸς τοῖς τειχοῖς

1110 ἔυμβεβυσμένοι, πυκνὸν νεύοντες εἰς τὴν γῆν,
μόλις

ὥσπερ οἱ σκώληκες ἐν τοῖς κυττάρῳις κινούμενοι.

ἔς τε τὴν ἄλλην δίαιταν ἔσμεν εὐπορώτατοι.

πάντα γὰρ κεντοῦμεν ἄνδρα κἀκπορίζομεν βίον.

ἀλλὰ γὰρ κηφῆνες ἡμῖν εἰσὶν ἐγκαθήμενοι,

1115 οὐκ ἔχοντες κέντρον· οἱ μένοντες ἡμῶν τοῦ
φόρου

τὸν γόνον κατεσθίουσιν, οὐ ταλαιπωρούμενοι.

τοῦτο δ' ἔστ' ἄλγιστον ἡμῖν, ἣν τις ἀστράτευ-
τος ὦν

ἔχροφῆ τὸν μισθὸν ἡμῶν, τῆσδε τῆς χώρας ὑπερ

μήτε κώπην μήτε λόγῃην μήτε φλύκταιναν λαβοῖν.

1120 ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖ τὸ λοιπὸν τῶν πολιτῶν ἔμβραχυ
ὅστις ἂν μὴ ᾗ τὸ κέντρον, μὴ φέρειν τριώ-
βολον.

Φ Ι Λ Ο Κ Λ Ε Ω Ν.

οὔ τοι ποτὲ ζῶν τοῦτον ἀποδυθήσομαι,

ἐπεὶ μόνος μ' ἔσωσε παρατεταγμένον,

ὄθ' ὁ βορέας ὁ μέγας ἐπεστρατεύσατο.

Β Λ Ε Λ Υ Κ Λ Ε Ω Ν.

1125 ἀγαθὸν ζοικας οὐδὲν ἐπιθυμεῖν παθεῖν.

Φ Ι Λ Ο Κ Λ Ε Ω Ν.

μὰ τὸν Δί', οὐ γὰρ οὐδαμῶς μοι ζῦμφορον.

καὶ γὰρ πρότερον ἔπανθρακίδων ἐμπλήμενος
ἀπέδωκ' ὀφείλων τῷ κναιρεῖ τριώβολον.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἀλλ' οὖν πεπειράσθω γ', ἐπειδήπερ γ' ἄπαξ
1130 ἔμοι σεαυτὸν παραδέδωκας εὖ ποιεῖν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

τί οὖν κελεύεις δρᾶν με;

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

τὸν τρίβων' ἄφες·
τηνδὲ δὲ χλαῖναν ἀναβαλοῦ τριβωνικῶς.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἔπειτα παῖδας χρὴ φυτεύειν καὶ τρέφειν,
ὄθ' οὕτωςί με νῦν ἀποπνίξαι βούλειαι;

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

1135 ἔχ', ἀναβαλοῦ τηνδὲ λαβὼν, καὶ μὴ λάλει.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

τουτὶ τὸ κακὸν τί ἐστι πρὸς πάντων θεῶν;

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

οἱ μὲν καλοῦσι Περσίδ', οἱ δὲ καυνάκην.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἐγὼ δὲ σισύραν ὀμόην Θυμοιτίδα.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

κοῦ θαυμά γ'· ἐς Σάρδεις γὰρ οὐκ ἐλήλυθας.

1140 ἔγνωσ γὰρ ἄν· νῦν δ' οὐχὶ γιγνώσκεις.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἐγὼ;
μὰ τὸν Δι' οὐ τοίνυν· ἀτὰρ δοκεῖ γέ μοι
ἐοικέναι μάλιστα Μορίχου σάγματι.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

οὐκ, ἀλλ' ἐν Ἐκβατάνοισι ταῦθ' ὑφαίνεται.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἐν Ἐκβατάνοισι γίγνεται κρόκης χόλιξ;

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

1145 πόθεν, ὦ γὰρ; ἀλλὰ τοῦτο τοῖσι βαρβάροις
ὑφαίνεται πολλαῖς δαπάναις. αὕτη γέ τοι
ἐρίων τάλαντον καταπέπωκε ῥαδίως.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

οὔτεον ξριώλην δῆτ' ἐχοῖν ταύτην καλεῖν
δικαιοτέρον ἢ καυνάκη;

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἔχ', ὦγαθὲ,

1150 καὶ στήθι γ' ἀμπισχόμενος.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

οἴμοι δείλαιος·

ὡς θερμόν ἢ μιὰρά τί μου κατήρυγεν.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

οὐκ ἀναβαλεῖ;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ'. ἀλλ', ὦγαθὲ,

εἶπερ γ' ἀνάγκη, κριβανόν μ' ἀμπισχετε.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

φέρ', ἀλλ' ἐγὼ σε περιβαλῶ· σὺ δ' οὖν ἴθι.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

1155 κατάθου γε μέντοι καὶ κρεάγραν.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

τιῆ τέ δή;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἔν' ἐξέλης με πρὶν διερρηχέναι.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἄγε νυν, ἀποδύου τὰς καταράτους ξμβάδας,
τασδί δ' ἀνύσας ὑπόδυθι τὰς Λακωνικάς.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἐγὼ γὰρ ἂν τλαίην ὑποδύσασθαι ποτε

1160 ἐχθρῶν παρ' ἀνδρῶν δυσμενῆ κατύματα;

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἔνθες πόδ', ὦ τῶν, κἀπόβαιν' ἐρρωμένως
ἐς τὴν Λακωνικὴν ἀνύσας.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἀδικεῖς γέ με

ἐς τὴν πολεμικὴν ἀποβιβάζων τὸν πόδα.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

φέρε καὶ τὸν ἕτερον.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

μηδαμῶς τοῦτόν γ', ἐπεὶ

1165 πάνυ μισολάκων αὐτοῦ ἴστιν εἰς τῶν δακτύλων.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλα.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

κακοδαίμων ἐγὼ,

ὅστις ἐπὶ γῆρα χίμετλον οὐδὲν λήψομαι.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἄνυσόν ποθ' ὑποδυσάμενος· εἶτα πλουσίως

ὠδὶ προβάς τρυφερόν τι διασαλακώνισον.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

1170 ἰδοῦ. θεῶ τὸ σχῆμα, καὶ σκέψαι μ' ὄτρ

μάλιστ' ἔοικα τὴν βάδισιν τῶν πλουσίων.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ὄτρ; δοθιῆνι σζόροδον ἡμφιεσμένω.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

καὶ μὴν προθυμοῦμαι γε σανλοπρωξιᾶν.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἄγε νυν, ἐπιστήσει λόγους σεμνοὺς λέγειν

1175 ἀνδρῶν παρόντων πολυμαθῶν καὶ δεξιῶν;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἔγωγε.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

τίνα δῆτ' ἂν λέγοις;

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

πολλοὺς πάνυ.

πρῶτον μὲν ὡς ἡ Λάμι' ἀλοῦσ' ἐπέρδετο,

ἔπειτα δ' ὡς ὁ Καρδοπίων τὴν μητέρα.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

μὴ μοί γε μύθους, ἀλλὰ τῶν ἀνθρωπίνων,

1180 οἷους λέγομεν μάλιστα τοὺς κατ' οἰκίαν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἐγὼ δα τοίνυν τῶν γε πάνυ κατ' οἰκίαν

ἐκείνον, ὡς οὕτω ποτ' ἦν μῦς καὶ γαλῆ

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ὦ σκαιὲ κάπαίδευτε, Θεογένης ἔφη

τῷ κοπρόλογῳ, καὶ ταῦτα λοιδορούμενος,
1185 μῦς καὶ γαλαῖς μέλλεις λέγειν ἐν ἀνδράσιν;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ποίους τινὰς δὲ χρὴ λέγειν;

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

μεγαλοπρεπεῖς,

ὡς ξυνεθεώρεις Ἀνδροκλεῖ καὶ Κλεισθένει.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἐγὼ δὲ τεθεώρηκα πῶποτ' οὐδαμοῖ
πλὴν ἐς Πάρον, καὶ ταῦτα δὴ ὀβολῶ φέρων.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

1190 ἀλλ' οὖν λέγειν χρὴ σ' ὡς ξιμάχέτο γ' αὐτίκα
Ἐφουδίῳν παγκράτιον Ἀσκωνδα καλῶς,
ἤδη γέρον ὦν καὶ πολιὸς, ἔχων δέ τοι
πλευρὰν βαρυτάτην καὶ χέρας λαγόνας τε καὶ
θώρακ' ἄριστον.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

παῦε παῦ', οὐδὲν λέγεις.

1195 πῶς δ' ἂν μαχέσαιτο παγκράτιον θώρακ' ἔχων;

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

οὕτως διηγεῖσθαι νομίζουσ' οἱ σοφοί.
ἀλλ' ἕτερον εἶπέ μοι· παρ' ἀνδράσι ξένοις
πίνων, σεαυτοῦ ποῖον ἂν λέξαι δοκεῖς
ἐπὶ νεότητος ἔργον ἀνδρικότατον;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

1200 ἐκεῖν' ἐκεῖν' ἀνδρειότατόν γε τῶν ξιμῶν,
ὅτ' Ἐργασίωνος τὰς χάρακας ὑφειλόμην.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἀπολεῖς με. ποίας χάρακας; ἀλλ' ὡς ἢ κάπρον
ἐδιώκαθές ποτ', ἢ λαγῶν, ἢ λαμπάδα
ἔδραμες, ἀνευρῶν ὃ τι νεανικότατον.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

1205 ἐγὼ δα τοίνυν τό γε νεανικότατον·

1193 λαγόνας τε] καὶ λαγόνας Ravennas. καὶ λαγόνα
Venetus. Hoc qui posuit, poterat etiam καὶ λαγόνα.

ὅτε τὸν δρομέα Φάϋλλον, ὦν βούπαις ἔτι,
εἶλον διώκων λαιδορίας ψήφοιν δυοῖν.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

παῦ· ἀλλὰ δευρὶ κατακλινεῖς προσμάνθανε
ξυμποτικὸς εἶναι καὶ ξυνουσιαστικός.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

1210 πῶς οὖν κατακλινῶ; φράζ' ἀνύσας.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

εὐσχημόνως.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ὡδὶ κελεύεις κατακλινῆναι;

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

μηδαμῶς.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

πῶς δαί;

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

τὰ γόνατ' ἔκτεινε, καὶ γυμναστικῶς
ὑγρὸν χύτλασον σεαυτὸν ἐν τοῖς στρώμασιν.
ἔπειτ' ἐπαίνεσόν τι τῶν χαλκωμάτων·

1215 ὄροφὴν θάσσαι, κρεκάδι ἀλλῆς θαύμασον·

ὑδωρ κατὰ χειρός· τὰς τραπέζας εἰσφέρειν·

δειπνοῦμεν· ἀπονεύμεθ'· ἤδη σπένδομεν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

πρὸς τῶν θεῶν, ἐνύπνιον ἐστιώμεθα;

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἀλλητρίς ἐνεφύσησεν. οἱ δὲ συμπόται

1220 εἶσιν Θέωρος, Αἰσχίνης, Φανὸς, Κλέων,

ξένος τις ἕτερος πρὸς κεφαλῆς Ἀλέστορος.

τούτοις ξυνὼν τὰ σκόλι' ὅπως δέξει καλῶς.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἄληθες, ὡς οὐδεὶς Διακρίτων δέξεται.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἐγὼ εἶσομαι· καὶ δὴ γὰρ εἰμ' ἐγὼ Κλέων,

1225 ἕδω δὲ πρῶτος Ἀρμοδίου· δέξει δὲ σύ.

οὐδεὶς πώποτ' ἀνὴρ ἐγένετ' Ἀθηναῖος

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

οὐχ οὕτω γε πανοῦργος κλέπτης

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

τουτὶ σὺ δράσεις; παραπολεῖ βοώμενος·
φῆσει γὰρ ἔξολεῖν σε καὶ διαφθερεῖν

1230 καὶ τῆσδε τῆς γῆς ἔξελάν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἐγὼ δέ γε,

ἐὰν ἀπειλῇ, νῆ Δί' ἕτερον ἕσομαι.

ᾧνθρωφ', οὗτος ὁ μαιόμενος τὸ μέγα κράτος,

1235 ἀνθρώφεις ἔτι τὰν πόλιν· ἃ δ' ἔχεται ῥοπαῖς.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

τί δ', ὅταν Θέωρος πρὸς ποδῶν κατακείμενος

ἔδη Κλέωνος λαβόμενος τῆς δεξιᾶς,

Ἀδμήτου λόγον, ὠταῖρε, μαθῶν τοὺς ἀγαθοὺς φίλει,

1240 τούτῳ τί λέξεις σκόλιον;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ᾧδικῶς ἐγὰ,

οὐκ ἔστιν ἀλωπεκίζειν,

οὐδ' ἀμφοτέροισι γίνεσθαι φίλον.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

μετὰ τοῦτον Αἰσχίνης ὁ Σέλλου δέξεται,

ἀνὴρ σοφὸς καὶ μουσικὸς· κατ' ἕσεται·

1245 χρήματα καὶ βίαν

Κλειταγόρα τε καὶ

μοὶ μετὰ Θετταλῶν

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

πολλὰ δὴ διεκόμισας σὺ καγώ.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

τουτὶ μὲν ἐπεικῶς σὺ γ' ἐξεπίστασαι·

1250 ὅπως δ' ἐπὶ δεῖπνον εἰς Φιλοκλήμονος ἔμεν.

παῖ παῖ, τὸ δεῖπνον, Χρυσέ, συσκευάσθε νῶν,

ἵνα καὶ μεθύσθῶμεν διὰ χρόνου.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

μηδαμῶς.

κακὸν τὸ πίνειν· ἀπὸ γὰρ οἴνου γίνεται

1231 Vulgo ἐάν γ'. Vide ad v. 228. —

καὶ θυροκοπήσαι καὶ πατάξαι καὶ βαλεῖν,
 1255 κάπειτ' ἀποτίνειν ἀργύριον ἐκ κραπάλης.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

οὐκ, ἦν ξυνῆς γ' ἀνδράσι καλοῖς τε καγαθοῖς.
 ἦ γὰρ παρητήσαντο τὸν πεπονθότα,
 ἦ λόγον ἔλεξας αὐτὸς ἀστεῖόν τινα,
 Αἰσωπικὸν γέλοιον ἢ Συβαριτικὸν,
 1260 ὧν ἔμαθες ἐν τῷ συμπόσιῳ· κατ' ἐς γέλων
 τὸ πρᾶγμ' ἔτρεψας, ὥστ' ἀφείς σ' ἀποίχεται.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

μαθητέον τᾶρ' ἐσι πολλοὺς τῶν λόγων,
 εἴπερ γ' ἀποτίσω μηδέν, ἦν τι δρω κακόν.
 ἄγε νυν ἴωμεν· μηδέν ἡμᾶς ἰσχύτω.

ΧΟΡΟΣ.

1265 πολλάκις δὴ ἄδοξ' ἔμαυτῷ δεξιὸς πεφυκέναι,
 καὶ σκαιὸς οὐδεπώποτε·
 ἀλλ' Ἀμυνίας ὁ Σέλλου μᾶλλον οὐκ τῶν Κρω-
 βύλου,
 οὗτος ὅν γ' ἐγὼ ποι' εἶδον ἀντὶ μῆλου καὶ
 ῥοιᾶς
 δειπνοῦντα μετὰ Λεωγόρου.

1270 πεινῆ γὰρ ἤπερ Ἀντιφῶν.
 ἀλλὰ πρεσβεύων γὰρ ἐς Φάρσαλον ὄχει· εἴτ'
 ἐχει

μόνος μόνοις
 τοῖς Πενέσταισι ξυνῆν τοῖς
 Θειταλῶν, αὐτὸς πενέσις ὧν ἐλάττων οὐδενός.

1275 ὦ μακάρι' Αὐτόμενες, ὡς σε μακαρίζομεν,
 παῖδας ἐφύτευσας ὅτι χειροτεχνικωτάτους,
 πρῶτα μὲν ἅπασι φίλον ἄνδρα τε σοφώτατον,
 τὸν κιθαραοιδότατον, ᾧ χάρις ἐφέσπετο·
 τὸν δ' ὑποκριτὴν ἕτερον, ἀργαλέον ὡς σοφόν·

1280 εἴτ' Ἀμφιράδην, πολὺ τι θυμοσοφικώτατον,
 ὄντινά ποτ' ὠμοσε μαθόντα παρὰ μηδενός,
 ἀλλ' ἀπὸ σοφῆς φύσεος αὐτόματον ἐκμαθεῖν

γλωττοποιεῖν εἰς τὰ πορνεῖ' εἰσιόνθ' ἐκάστοτε.

* * * * *

1285 εἰσί τινες οἳ μ' ἔλεγον ὡς καταδηλλάγην,
 ἦνίκα Κλέων μ' ὑπετίραττεν ἐπικείμενος
 καί με κακίαις ἔκνισε· κᾶθ' ὅτ' ἀπεδειρόμην,
 οὐκτὸς ἐγέλων μέγα κεκραγότα θεώμενοι,
 οὐδὲν ἄρ' ἐμοῦ μέλον, ὅσον δὲ μόνον εἰδέναι
 σχωμμάτιον εἶποτέ τι θλιβόμενος ἐξβαλῶ.

1290 ταῦτα κατιδὼν ὑπὸ τι μικρὸν ἐπιθήκισα·
 εἶτα νῦν ἐξηπάτησεν ἡ χάραξ τὴν ἄμπελον.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

ἰὼ χελῶναι μακάριαι τοῦ δέρματος,
 καὶ τρισμακάριαι τοῦ ἔπι ταῖς πλευραῖς τέγους.

1283 Post hunc versum exciderunt quae responderunt
 versibus 1265 — 1275. de quo hae sunt veterum
 grammaticorum annotationes in codice Veneto, Μετὰ
 τοῦτο διάλειμμα στίχων ἀνάστατον εἶναι. τῶν
 πλείστων δὲ εὗρον ἔνδεκα. — Ἡλιόδωρος μετὰ
 τὸν στίχον τὸν „γλωττοποιεῖν . . ἐκάστοτε“ εἰσὶ
 τόποι ἐπιτὰ ἔχοντες σιγμὰς, καὶ ἀλόγως, ὧν ἐκ
 προχείρου μὲν εὗρεῖν τὸν λόγον οὐκ ἔστι, τὰ δὲ
 τοιαῦτα πολλάκις εἶπον ὑπολαμβάνω ὅτι ἐν τοῖς
 πρώτοις ἀντιγράφοις φθαρέντα ὅτι μὲν τοσαῦτα
 ἦν, τοσαῦτα τὸν ἀριθμὸν γνωσθῆναι, οὐ μὴν
 τίνα.

1293 πλευραῖς τέγους Bentleyus. Vulgo πλευραῖς
 ἔμαῖς, quae imperita est coniectura emendatoris.
 ἔμαῖς omittunt codex Venetus et alii quidam, ne-
 que in suo invenit Suidas, qui in v. ἰὼ versus
 1292 — 1294. attulit. Qui factum sit ut τέγους
 excideret, nunc planissime intelligimus cognita
 Ravennatis libri scriptura, in quo πλευραῖς στέ-
 γειν legitur, omissis proximis versibus duobus,
 qui ab recenti manu in margine sunt adscripti.
 Apertum est antiqui alicuius librarii oculos ab
 πλευραῖς ad πλευρὰς aberrasse.

ὡς εὖ κατηρέψασθε καὶ νουβυστιζῶς
 1295 κεράμω τὸ νῶτον ὥστε τὰς πληγὰς στέγειν.

ἔγὼ δ' ἀπόλωλα στιζόμενος βακτηρία.

ΧΟΡΟΣ.

τί δ' ἔστιν, ὦ παῖ; παῖδα γὰρ, γὰν ἢ γέρον,
 καλεῖν δίκαιον ὅστις ἂν πληγὰς λάβῃ.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

οὐ γὰρ ὁ γέρον ἀτηρότατον ἄρ' ἦν κακόν
 1300 καὶ τῶν ξυνόγων πολὺ παροιινιώτατος;

καίτοι παρῆν Ἰππύλλος, Ἀντιφῶν, Δύκων,
 Λυσίστρατος, Θούφραστος, οἱ περὶ Φρύνιχον.

τούτων ἀπάντων ἦν ὑβριστότατος μακροῦ.
 εὐθύς γὰρ ὡς ἐνέπλητο πολλῶν γάλαθῶν,

1305 ἐνήλατ', ἐσχίρα, πεπόρδει, κατεγέλα,
 ὥσπερ καχρύων ὀνίδιον εὐωχήμενον.

κἄτυπτε δὴ με νεανικῶς, παῖ παῖ καλῶν.

εἴτ' αὐτὸν ὡς εἶδ', ἤκασεν Λυσίστρατος.

ἔοικας, ὦ προεσβῦτα, νεοπλούτῳ τρυγῆ.

1310 κλητῆρὶ τ' εἰς ἀχυρῶνας ἀποδεδρακότι.

ὁ δ' ἀνακραγὼν ἀντήκασ' αὐτὸν πάροπι.

τὰ θοῖα τοῦ τρίβωνος ἀποβεβληκότι,

Σθενέλῳ τε τὰ σκευάρια διακεκαρμένῳ.

οἱ δ' ἀνεκρότησαν, πλήν γε Θουφράστου μόνου.

1315 οὗτος δὲ διεμύλλαιεν, ὡς δὴ δεξιός.

ὁ γέρον δὲ τὸν Θούφραστον ἤρει', εἶπέ μοι,

ἐπὶ τῷ κομῆς καὶ κομῆος εἶναι προσποιεῖ,

κωμωδολοιστῶν περὶ τὸν εὖ πράττοντ' αἰεῖ;

τοιαῦτα περιύβριζεν αὐτοὺς ἐν μέρει,

1320 σκώπτων ἀγροίκως καὶ προσεῖε λόγους λέγων

ἀμαθέστατ', οὐδὲν εἰκότας τῷ πράγματι.

ἔπειτ' ἐπειδὴ μέθυεν, οἴκαδ' ἔρχεται

τύπτων ἅπαντας, ἦν τις αὐτῷ ξυντύχη.

ὁδὲ δὲ δὴ καὶ σφαλλόμενος προσέρχεται.

1325 ἀλλ' ἐκποδῶν ἄπειμι πρὶν πληγὰς λαβεῖν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἄνεχε, πάρεχε

κλαύσεται τις τῶν ὀπισθεν.

ἔπακολουθοῦντων ἔμοι·

οἶον, εἰ μὴ ῥρήσεθ', ὑμᾶς,

1330 ὦ πονηροὶ, ταυτηλ τῆ·

δαδὲ φρυκτοὺς σκευάσω.

Β Δ Ε Λ Υ Κ Λ Ε Ω Ν.

ἦ μὴν σὺ δώσεις αὔριον τούτων δίκην

ἡμῖν ἅπασι, κεῖ σφόδρ' εἰ νεανίας.

ἀθροοὶ γὰρ ἤξομέν σε προσκαλούμενοι,

Φ Ι Λ Ο Κ Λ Ε Ω Ν.

1335 ἰὴ λεῦ, καλούμενοι.

ἀρχαῖά γ' ὑμῶν· ἀρά γ' ἴσθ'

ὡς οὐδ' ἀκούων ἀνέχομαι

δικῶν; λαίβοι αἰβοῖ.

τάδε μ' ἀρέσκει· βάλλε κημούς.

1340 οὐκ ἄπει σύ; * * ποῦ ἔστιν

ἡλιαστής; ἐκποδῶν.

ἀνάβαινε δεῦρο χρυσομηλολόνηθιον,

τῆ χειρὶ τουδὶ λαβομένη τοῦ σχοινίου.

ἔχου· φυλάττου δ', ὡς σαπρὸν τὸ σχοινίον·

ὅμως γέ μέντοι τριβόμενον οὐκ ἄχθεται.

1345 ὄρας ἐγὼ σ' ὡς δεξιῶς ὑφειλόμην

μέλλουσαν ἤδη λεσβιεῖν τοὺς ξυμπότας·

ὦν οὔνεκ' ἀπόδος τῷ πέει τωδὶ χάριν.

ἀλλ' οὐκ ἀποδώσεις οὐδὲ φιλολεῖς, οἶδ' ὅτι,

ἀλλ' ἐξαπατήσεις κἀγχανεῖ ταῦτω μέγα·

1350 πολλοῖς γὰρ ἤδη χυτέροις αὐτ' εἰργάσω.

ἐὰν γένη δὲ μὴ κακὴ νυκὶ γυνή,

ἐγὼ σ', ἐπειδὴν οὐμὸς υἱὸς ἀποθάνῃ,

λυσάμενος ἔξω παλλακίην, ὦ χοιρίον.

νῦν δ' οὐ κρατῶ γὼ τῶν ἐμμαντοῦ χρημάτων.

1355 νέος γάρ εἰμι καὶ φυλάττομαι σφόδρα.

τὸ γὰρ ὑἷδιον τηρεῖ με, κἄστι δύσκολον

κἄλλως κυμινοπριστοκαρδαμόγλυφον.

ταῦτ' οὖν περὶ μου δέδοικε μὴ διαφθαρῶ.

πατήρ γὰρ οὐδεὶς ἔστιν αὐτῷ πλην ἔμοι.

1360 ὀδὶ δὲ καὐτὸς ἐπὶ σὲ κἄμ' ἔοικε θεῖν.

ἀλλ' ὡς τάχιστα σιῆθι τάσδε τὰς δευτὰς

λαβοῦσ', ἴν' αὐτὸν τωθάσω νεανικῶς,
οἷως ποθ' οὔτος ἐμὲ πρὸ τῶν μυστηρίων.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ὦ οὔτος οὔτος, τυφεδανὲ καὶ χοιροθήλιψ,
1365 ποθεῖν ἐρᾶν τ' ἔοικας ὠραίας σοροῦ.
οὐ τοι καταπροῖξει μὰ τὸν Ἀπόλλω τοῦτο δρῶν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ὡς ἠδέως φάγοις ἄν ἐξ ὄξους δίκτην.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

οὐ δεινὰ τωθάζειν σε, τὴν αὐλητροῖδα
τῶν ξυμποιῶν κλέψαντα;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ποῖαν αὐλητροῖδα;

1370 τί ταῦτα ληρεῖς, ὥσπερ ἀπὸ τύμβου πεσών;

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

νῆ τὸν Δί', αὐτὴ πού' στί σοί γ' ἡ Δαρδανίς.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

οὐκ, ἀλλ' ἐν ἀγορᾷ τοῖς θεοῖς δᾶς κάεται.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

δᾶς ἦδε;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

δᾶς δῆτ' οὐχ ὄρας ἐστιγμένην;

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

τί δὲ τὸ μέλαν τοῦτ' ἐστὶν αὐτῆς τοῦν μέσῳ;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

1375 ἡ πίττα δῆπου καομένης ἐξέρχεται.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ὁ δ' ὀπισθεν οὐχὶ προκίτος ἐστὶν οὔτοσί;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ὄξος μὲν οὖν τῆς δαδὸς οὔτος ἐξέχει.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

τί λέγεις σύ; ποῖος ὄξος; οὐκ εἶ δεῦρο σί;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ᾄ ᾄ, τί μέλλεις δρᾶν;

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ἄγειν ταύτην λαβῶν

1380 ἀρελόμενός σε καὶ νομίσσας εἶναι σαπρὸν
 κοῦδέν δύνασθαι δρᾶν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἄκουσόν νυν ἔμοῦ.

Ἵλυμπίασιν ἠνίκ' ἐθεώρουν ἐγὼ,
 Ἐφουδίων ἔμαχέσατ' Ἀσκώνδεα καλῶς,
 ἦδη γέρον ὦν· εἶτα τῇ πυγμῇ θεῶν
 1385 ὁ πρεσβύτερος κατέβαλε τὸν νεώτερον.
 πρὸς ταῦτα τηροῦ μὴ λάβῃς ὑπώπια.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

νῆ τὸν Δί' ἐξέμαθές γε τὴν Ὀλυμπίαν.

ΑΡΤΟΠΩΛΙΣ.

Ἴθι μοι παράστηθ', ἀντιβολῶ πρὸς τῶν θεῶν.
 ὀδὲ γὰρ ἀνήρ ἐστιν ὅς μ' ἀπώλεσεν

1390 τῇ δαδί παίων, καῖξέβαλεν ἐντευθενὶ
 ἄρτους δέκ' ὀβολῶν κάπιθήκην τέτταρας.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ὄρας ἃ δέδρακας; πράγματ' αὐτὸ δεῖ καὶ δίκας
 ἔχειν διὰ τὸν σὸν οἶνον.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

οὔδαμῶς γ', ἐπεὶ

λόγοι διαλλάξουσιν αὐτὰ δεξιοί·

1395 ὥστ' οἶδ' ὅτι τὴ ταύτη διαλλαχθήσομαι.

ΑΡΤΟΠΩΛΙΣ.

οὔ τοι μὰ τὸ θεῷ καταπροῖξει Μυρτιάς
 τῆς Ἀγκυλίωνος θυγατέρος καὶ Σωστράτης,
 οὔτω διαφθείρας ἔμοῦ τὰ φορτία.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἄκουσον, ὦ γύναι· λόγον σοι βούλομαι

1400 λέξαι χαρίεντα.

ΑΡΤΟΠΩΛΙΣ.

μὰ Δία μή μοί γ', ὦ μέλε.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Αἴσωπον ἀπὸ δείπνου βαδίζονθ' ἔσπερας
 θρασεῖα καὶ μεθύση τις ὑλάττει κύων.
 κάπειτ' ἐκεῖνος εἶπεν, ὦ κύον κύον,
 εἰ νῆ Δί' ἀντὶ τῆς κακῆς γλώττης ποθὲν
 1405 πυρούς πρῖαιο, σωφρονεῖν ἄν μοι δοκοῖς.

ΑΡΤΟΠΩΛΙΣ.

καὶ καταγελαῖς μου; προσκαλοῦμαί σ' ὅστις εἶ,
 πρὸς τοὺς ἀγορανόμους βλάβης τῶν φορτίων,
 κλητῆρ' ἔχουσα Χαιρεφῶντα τουτονί.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

μὰ Δί', ἀλλ' ἄκουσον, ἦν τί σοι δόξω λέγειν.
 1410 Λᾶσός ποτ' ἀντιδίδασκε καὶ Σιμωνίδης·
 ἔπειθ' ὁ Λᾶσος εἶπεν, ὀλίγον μοι μέλει.

ΑΡΤΟΠΩΛΙΣ.

ἄληθες, οὗτος;

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

καὶ σὺ δὴ μοι Χαιρεφῶν
 γυναικὶ κλητεύειν ἔοικας θαιρίνη,
 Ἴνοϊ κρεμαμένη πρὸς ποδῶν Εὐριπίδου.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

1415 ὁδί τις ἕτερος, ὡς ἔοικεν, ἔρχεται
 καλούμενός σε· τόν γέ τοι κλητῆρ' ἔχει.

ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ.

οἴμοι κακοδαίμων. προσκαλοῦμαί σ', ὦ γέρον,
 ὕβρεως.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ὕβρεως; μὴ, μὴ καλέσης πρὸς τῶν θεῶν.
 ἐγὼ γὰρ ὑπὲρ αὐτοῦ δίκην δίδωμι σοι,
 1420 ἦν ἂν σὺ τάξης, καὶ χάριν πρὸς εἶσομαι.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἐγὼ μὲν οὖν αὐτῷ διαλλαχθήσομαι
 ἐκῶν· ἐμολογῶ γὰρ πατάξαι καὶ βαλεῖν.
 ἀλλ' ἐλθὲ δευρὶ πρότερον, ἐπιτρέπεις ἐμοί,

ο τι χρήμ' ἀποτίσαντ' ἀργύριον τοῦ πράγματος,
1425 εἶναι φίλον τὸ λοιπὸν, ἢ σὺ μοι φράσεις;

ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ.

σὺ λέγε. δικῶν γὰρ οὐ δέομ' οὐδὲ πραγμάτων.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἀνὴρ Συβαρίτης ἐξέπεσεν ἐξ ἄρματος,
καί πως κατεάγη τῆς κεφαλῆς μέγα σφόδρα·
ἐτύγχανεν γὰρ οὐ τρίβων ὦν ἱππικῆς.

1430 κᾶπειτ' ἐπιστάς εἶπ' ἀνὴρ αὐτῷ φίλος·

ἔρδοι τις ἢν ἕκαστος εἰδείη τέχνην.

οὕτω δὲ καὶ σὺ παράτρεχ' εἰς τὰ Πιπτάλου.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ὁμοιά σου καὶ ταῦτα τοῖς ἄλλοις τρόποις.

ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ.

ἀλλ' οὖν σὺ μέμνησ' αὐτὸς ἀπεκρίνατο.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

1435 ἄκουε, μὴ φεῦγ'. ἐν Συβάρει γυνή ποτε
κατέαξ' ἐχθρον.

ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ.

ταῦτ' ἐγὼ μαρτύρομαι.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

οὐχίνος οὖν ἔχων τιν' ἐπεμαρτύρατο·
εἶθ' ἢ Συβαρίτης εἶπεν, εἰ ναὶ τὰν κόραν
τὴν μαρτυρίαν ταύτην ξάσας ἐν τάχει

1440 ἐπίδεσμον ἐπρίω, νοῦν ἂν εἶχες πλείονα.

ΚΑΤΗΓΟΡΟΣ.

ὑβριζ', ἕως ἂν τὴν δίχην ἄρχων καλῆ.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

οὐ τοι μὰ τὴν Δήμητρο' εἶτ' ἐνιαυθὶ μενεῖς,
ἀλλ' ἀράμενος ἐγὼ σε

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

τί ποιεῖς;

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ὅ τι ποιῶ;

εἴσω φέρω σ' ἐντεῦθεν· εἰ δὲ μὴ, τάχα
 1445 κλητῆρες ἐπιλείψουσι τοὺς καλουμένους.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

Δῖσωπον οἱ Δεῖφοί ποτ'

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ὀλίγον μοι μέλει.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

φιλίαν ἐπητιῶντο κλέψαι τοῦ θεοῦ·

ὁ δ' ἔλεξεν αὐτοῖς, ὡς ὁ κἀνθαρός ποτε

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

οἴμ' ὡς ἀπολῶ σ' αὐτοῖσι τοῖσι κἀνθάροις.

ΧΟΡΟΣ.

1450 ζηλῶ γε τῆς εὐτυχίας

τὸν πρέσβυν, οἷ μετέστη

ξηρῶν τρόπων καὶ βιοτῆς·

ἕτερα δὲ νῦν ἀντιμαθῶν

ἢ μέγα πείσεται τι

1455 ἐπὶ τὸ τρυφῶν καὶ μαλακόν.

τάχα δ' ἂν ἴσως οὐκ ἐθέλοι.

τὸ γὰρ ἀποσιῆναι χαλεπὸν

φύσεος, ἦν ἔχοι τις αἰεί.

καίτοι πολλοὶ ταῦτ' ἔπαθον·

1460 ξυγόντες γνώμας ἐτέρων

μετεβάλλοντο τοὺς τρόπους.

πολλοῦ δ' ἐπαινοῦ παρ' ἔμοι

καὶ τοῖσιν εὖ φρονοῦσιν

τυχῶν ἄπεισιν διὰ τὴν

1450 — 1461. = 1462 — 1473.

1454 Ravennas ἢ μέγα τι μέγα πείσεται. Venetus ἢ
 μέγα τι μεταπείσεται. Transposui τι.

1455 Ravennas ἐπιτρυφὸν (sic). Venetus ἐπὶ τὸ ἑν-
 φαῖν, alii ἐπὶ τὸ τρυφερόν. Scholiasta interpre-
 tatur οἷον ἐπὶ τὸ τρυφαῖν μαλακῶς. Verum vi-
 detur ἐπὶ τὸ τρυφῶν.

1465 φιλοπατρίαν καὶ σοφίαν
ὁ παῖς ὁ Φιλοκλέωνος.
οὐδενὶ γὰρ οὕτως ἀγανῶ
ξυνεγενόμην, οὐδὲ τρόποις
ἐπεμάνην, οὐδ' ἐξεχύθην.

1470 τί γὰρ ἐκείνος ἀντιλέγων
οὐ κρείττων ἦν, βουλόμενος
τὸν φύσαντα σεμνοτέροις
κατακοσμηῆσαι πράγμασι;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

νῆ τὸν Διόνυσον, ἀπορά γ' ἡμῖν πράγματα
1475 δαίμων τις εἰσεκτύκῃεν εἰς τὴν οἰκίαν.
ὁ γὰρ γέρον ὡς ἔπιδε διὰ πολλοῦ χρόνου
ἤκουσέ τ' ἀλλοῦ, περιχαρῆς τῷ πράγματι
ὄρχούμενος τῆς νυκτὸς οὐδὲν παύεται
τάρχαϊ' ἐκεῖν' οἷς Θέσπις ἠγωνίζετο.
1480 καὶ τοὺς τραγωδοὺς φησὶν ἀποδείξειν χρόνους
τοὺς νῦν, διορχησόμενος ὀλίγον ὕστερον.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

τίς ἐπ' ἀυλείοισι θύραις θάσσει;

ΞΑΝΘΙΑΣ.

τουτὶ καὶ δὴ χωρεῖ τὸ κακόν.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

κλῆθρα χαλάσθω τάδε. καὶ δὴ γὰρ
1485 σχήματος ἀρχή

ΞΑΝΘΙΑΣ.

μᾶλλον δέ γ' ἴσως μανίας ἀρχή.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

πλευρᾶν λυγίσαντος ὑπὸ ῥώμης,
οἶον μυκτιῆρ μυκάται καὶ
σφόνδυλος ἀχει.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

πῖθ' ἐλλέβορον.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

1490 πτήσσει Φρύνιχος ὡς τις ἀλέκτωρ,

ΞΑΝΘΙΑΣ.

τάχα βαλλήσεις.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

σκέλος οὐράνιον γ' ἐκλακτίζων.
πρωκτὸς χάσκει.

ΞΑΝΘΙΑΣ.

κατὰ σαυτὸν ὄρα.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

νῦν γὰρ ἐν ἄρθροις τοῖς ἡμετέροις
1495 στρέφεται χαλαρὰ κοτυληδῶν.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

οὐκ εὖ μὰ Δί' οὐ δῆτ', ἀλλὰ μανικὰ πράγματα.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

φέρε νυν ἀνείπω κἀνταγωνιστὰς καλῶ.
εἴ τις τραγωδὸς φησιν ὀρχεῖσθαι καλῶς,
ἐμοὶ διορχησόμενος ἐνθάδ' εἰσίτω.

1500 φησὶν τις, ἧ οὐδεὶς;

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

εἷς γ' ἐκεινοσὶ μόνος.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

τίς ὁ κακοδαίμων ἐστίν;

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

ὁ μέσατος.
υἱὸς Καρχίνου

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ἀλλ' οὗτός γε καταποθήσεται.
ἀπολῶ γὰρ αὐτὸν ἐμμελεία κρονδύλου.
ἐν τῷ ῥυθμῷ γὰρ οὐδέν ἐστ'.

ΒΔΕΛΥΚΛΕΩΝ.

1505 ἕτερος τραγωδὸς Καρχινίτης ἔρχεται,
ἀδελφὸς αὐτοῦ.
ἀλλ', ὦζυρέ,

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

νῆ Δί' ὠψώνηζ' ἄρα.

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

μὰ τὸν Δί' οὐδέν γ' ἄλλο πλὴν γε καρζίνους.
προσέρχεται γὰρ ἕτερος αὖ τῶν Καρζίνου.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

τουτὶ τί ἦν τὸ προσέρπον; ὄξις, ἢ φάλαγξ;

ΒΛΕΛΥΚΛΕΩΝ.

1510 ὁ πιρνοτήρης οὗτός ἐστι τοῦ γένους,
ὁ σμικρότατος, ὃς τὴν τραγωδίαν ποιεῖ.

ΦΙΛΟΚΛΕΩΝ.

ὦ Καρζίν', ὦ μακάριε τῆς εὐπαιδίας·
ὅσον τὸ πλῆθος κατέπεσεν τῶν ὀρχίλων.
ἀτὰρ καταβατέον γ' ἐπ' αὐτοὺς, ὦψυρέ.

1515 ἄλμην κύκα τούτοισιν, ἦν ἐγὼ κρατῶ.

ΧΟΡΟΣ.

φέρε νυν ἡμεῖς αὐτοῖς ὀλίγον ξυγχωρήσωμεν
ἅπαντες,
ἐν' ἐφ' ἡσυχίας ἡμῶν πρόσθεν βεμβικίζωσιν
ἑαυτούς.

ἄγ', ὦ μεγαλῶνυμα τέκνα
τοῦ θαλασσίοιο,

1520 πηδᾶτε παρὰ ψάμαθον
καὶ θῖν' ἀλὸς ἀτρογέτου,
καρίδων ἀδελφοί·
ταχὺν πόδα κυκλοσοβεῖτε,
καὶ τὸ Φρονίχειον

1525 ἐκλαχτισιάτω τις, ὅπως
ἰδόντες ἄνω σκέλος ὦ-
ζωσιν οἱ θεαταί.

στρόβει, παράβαινε κύκλω καὶ γάστρισον σεαυτὸν,

1518 — 1522. = 1523 — 1527.

1519 1521 Vulgo θαλασσίου et ἀτρογέτιοιο.

1523 πόδα κυκλοσοβεῖτε] Legebatur πόδ' ἐν κύκλω
σοβεῖτε.

- 1530 ῥίπτε σκέλος οὐράνιον· βέμβιζες ἐγγενέσθων.
καὐτὸς γὰρ ὁ ποντομέδων ἀναξ πατήρ προσέρπει
ἤσθεις ἐπὶ τοῖσιν ἑαυτοῦ παισὶ, τοῖς τριόρχαις.
- 1535 ἀλλ' ἐξάγει', εἴ τι φιλεῖτ' ὀρχοῦμενοι, θύραζε
ἡμᾶς ταχύ· τοῦτο γὰρ οὐδείς πω πάρος δέδρακεν,
ὀρχοῦμενον ὅστις ἀπήλλαξεν χορὸν τρυγηδῶν.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΕΙΡΗΝΗ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΟΙΚΕΤΑΙ ΔΥΟ Τρυγαίου.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ΚΟΡΑΙ, θυγατέρες Τρυγαίου.

ΕΡΜΗΣ.

ΠΟΛΕΜΟΣ.

ΚΥΔΟΙΜΟΣ.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΩΡΓΩΝ.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ, μάντις.

ΔΡΕΠΑΝΟΥΡΓΟΣ.

ΔΟΦΟΠΟΙΟΣ.

ΘΩΡΑΚΟΠΩΛΗΣ.

ΣΑΛΠΙΓΓΟΠΟΙΟΣ.

ΚΡΑΝΟΠΩΛΗΣ.

ΔΟΥΞΟΣ.

ΠΑΙΣ ΔΑΜΑΧΟΥ.

ΠΑΙΣ ΚΛΕΩΝΥΜΟΥ.

ΕΙΡΗΝΗ

ΟΠΩΡΑ

ΘΕΩΡΙΑ

} ζωικά πρόσωπα.

Τ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Ἦδη τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ κεκημηῶτας τοὺς Ἀθηναίους καὶ τοὺς σύμπαντας Ἕλληνας Ἀριστοφάνης ἰδὼν, ἱκανὸς γὰρ διππεύκει πολεμούντων αὐτῶν χρόνος, τὸ δράμα συνέγραψε τοῦτο, προτρέπων τὰς πόλεις καταθέσθαι μὲν τὴν πρὸς αὐτὰς φιλονεικίαν, ὁμόνοιαν δὲ καὶ εἰρήνην ἀντὶ τῆς πρότερον ἔχθρας ἐλέσθαι. παρυσάγει τὸν γεωργὸν, Τρυγαῖον τοῦνομα, μάλιστα τῆς εἰρήνης ἀντιποιοούμενον. ὃς ἀσχάλλων ἐπὶ τῷ πολέμῳ εἰς οὐρανὸν ἀνελθεῖν ἐβουλεύσατο πρὸς τὸν Δία, πεισόμενος παρ' αὐτοῦ δι' ἣν αἰτίαν οὕτως ἐκτρέχει τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα, τοσοῦτον ποιήσας πόλεμον αὐτοῖς. ὃν δὴ διαποροῦντι τίνα τρόπον τὴν εἰς οὐρανὸν πορείαν ποιήσει, παρυσάγει τρέφοντι κἀνθαρὸν ὡς ἀναπτησόμενον εἰς οὐρανὸν δι' αὐτοῦ, Βελλεροφόντιου δίκην. προλογίζουσι δὲ οἱ δύο θεράποντες αὐτοῦ, οἷς καὶ ἐκτρέφειν προσετέτακτο τὸν κἀνθαρὸν, δυσφοροῦντες ἐπὶ τοῖς αὐτοῦ σιτίοις. ἡ δὲ σκηνὴ τοῦ δράματος ἐκ μέρους μὲν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ μέρους δὲ ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ. ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐκ τινῶν ἀνδρῶν Ἀιτικῶν γεωργῶν.

Φέρεται ἐν ταῖς διδασκαλίαις καὶ ἑτέραν δεδιδαχῶς Εἰρήνην ὁμοίως ὁ Ἀριστοφάνης. ἄδηλον οὖν φησιν Ἐρατοσθένης, πότερον τὴν αὐτὴν ἀνεδίδαξεν, ἢ ἑτέραν καθῆκεν, ἥτις οὐ σώζεται. Κράτης μέντοι

δύο οἶδε δράματα γράφων οὕτως· ἀλλ' οὖν γε ἐν τοῖς Ἀχαρνεῦσιν, ἢ Βαβυλωνίοις, ἢ ἐν τῇ ἑτέρᾳ Εἰρήνῃ. καὶ σποράδην δέ τινα ποιήματα παρατίθεται, ἅπερ ἐν τῇ νῦν φερομένῃ οὐκ ἔστιν.

Ἐνίκησε δὲ τῷ δράματι ὁ ποιητὴς ἐπὶ ἄρχοντος Ἀλκαίου, ἐν ἄστει. πρῶτος Εὐπολις Κόλαξι, δεύτερος Ἀριστοφάνης Εἰρήνῃ, τρίτος Δεύκων Φράτορσι. τὸ δὲ δράμα ὑπεκρίνατο Ἀπολλόδωρος, ἡνίκα ἐρμῆν λοιοκρότης (ἡνίκα ἔτ' ἦν ὑποκριτής?).

E I P H N H.

ΟΙΚΕΤΗΣ Α.

Αἶψ' αἶρε μᾶζαν ὡς τάχιστα κανθάρα.

ΟΙΚΕΤΗΣ Β.

ἰδοῦ.

ΟΙΚΕΤΗΣ Α.

δὸς αὐτῷ τῷ κάκιστ' ἀπολουμένῳ.

ΟΙΚΕΤΗΣ Β.

καὶ μήποτ' αὐτῆς μᾶζαν ἠδίω φάγοι.

ΟΙΚΕΤΗΣ Α.

δὸς μᾶζαν ἑτέραν ἐξ ὀνίδων πεπλασμένην.

ΟΙΚΕΤΗΣ Β.

5 ἰδοῦ μάλ' αὖθις.

ΟΙΚΕΤΗΣ Α.

ποῦ γὰρ ἦν νῦν δὴ φερες;

οὐ κατέφαγεν;

ΟΙΚΕΤΗΣ Β.

μὰ τὸν Δί', ἀλλ' ἐξαρπάσας
ὄλην ἐνέκαψε περικυλίσας τοῖν ποδοῖν.

ΟΙΚΕΤΗΣ Α.

ἀλλ' ὡς τάχιστα τρῖβε πολλὰς καὶ πυκνάς.

ΟΙΚΕΤΗΣ Β.

ἄνδρες κοπρολόγοι, προσλάβεσθε πρὸς Θεῶν,
10 εἰ μή με βούλεσθ' ἀποπνιγέντα περιδεῖν.

ΟΙΚΕΤΗΣ Α.

ἑτέραν ἑτέραν δὸς παιδὸς ἠταιρηκότος
τετριμμένης γὰρ φησιν ἐπιθυμεῖν.

ΟΙΚΕΤΗΣ Β.

ἰδοῦ.

ἐνὸς μὲν, ὦνδρες, ἀπολελύσθαι μοι δοκῶ·
οὐδεὶς γὰρ ἂν φαίη με μάττοντ' ἐσθίειν.

ΟΙΚΕΤΗΣ Α.

15 αἰβοῖ, φέρ' ἄλλην, χιτέραν μοι χιτέραν,
καὶ τρίβ' ἔθ' ἑτέρας.

ΟΙΚΕΤΗΣ Β.

μὰ τὸν Ἀπόλλω γὰρ μὲν οὐ·
οὐ γὰρ ἔθ' οἶός τ' εἶμ' ὑπερέχειν τῆς ἀντλίας.
αὐτὴν ἄρ' οἶσω συλλαβὼν τὴν ἀντλίαν.

ΟΙΚΕΤΗΣ Α.

νῆ τὸν Δι' ἔς κόρακάς γε, καὶ σαυτὸν γε πρὸς.

ΟΙΚΕΤΗΣ Β.

20 ὑμῶν δέ γ' εἴ τις οἶδ' ἔμοι κατειπάτω
πόθεν ἂν πριαίμην ἥϊνα μὴ τετραμένην.
οὐδὲν γὰρ ἔργον ἦν ἄρ' ἀθλιώτερον
ἢ κανθάρω μάττοντα παρέχειν ἐσθίειν.

ἔς μὲν γὰρ, ὥσπερ ἂν χέση τις, ἢ κύων,
25 φαύλως ἔρειδει· τοῦτο δ' ὑπὸ φρονήματος
βρενθύεται τε καὶ φαγεῖν οὐκ ἄξιοι,
ἦν μὴ παραθῶ τρίψας δι' ἡμέρας ὄλης
ὥσπερ γυναικὶ γογγύλην μεμαγμένην.
ἀλλ' εἰ πέπανται τῆς ἐδωδῆς σκέψομαι

30 τηδὶ παροίξας τῆς θύρας, ἵνα μὴ μ' ἴδῃ.
ἔρειδε, μὴ παύσαιο μηδέποτ' ἐσθίω
τέως ἕως σαυτὸν λάθης διασραγεῖς.
οἶον δὲ κύψας ὁ κατάρατος ἐσθίει,
ὥσπερ παλαιστῆς, παραβαλὼν τοὺς γομφίους,

35 καὶ ταῦτα τὴν κεφαλὴν τε καὶ τὸ χεῖρῃ πως
ὠδὶ περιάγων, ὥσπερ οἱ τὰ σχοινία
τὰ παχέα συμβάλλοντες εἰς τὰς ὀλκάδας.
μιαρὸν τὸ χρῆμα καὶ κάκοσμον καὶ βορρὸν,
χῶτου ποτ' ἐστὶ δαιμόνων ἢ προσβολῆ

40 οὐκ οἶδ'. Ἀφροδίτης μὲν γὰρ οὐ μοι φαίνεται,
οὐ μὴν Χαρίτων γε.

ΟΙΚΕΤΗΣ Α.

τοῦ γάρ ἐστι·

ΟΙΚΕΤΗΣ Β.

οὐκ ἔσθ' ὅπως

τοῦτ' ἔστι τὸ τέρας οὐ Διὸς καταιβάτου.
 οὐκοῦν ἂν ἤδη τῶν θεαιῶν τις λέγοι
 νεανίας δοκησίσοφος, τὸ δὲ πρᾶγμα τί;
 45 ὁ κἀνθάρος δὲ πρὸς τί; κᾶτ' αὐτῷ γ' ἀνήρ
 Ἰωνικός τίς φησι παρακαθήμενος·
 δοκέω μὲν, ἐς Κλέωνα τοῦτ' αἰνίττεται,
 ὡς κείνος ἀναιδέως σπαιτίλην ἐσθίει.
 ἀλλ' εἰσιῶν τῷ κἀνθάρῳ δώσω πιεῖν.

ΟΙΚΕΤΗΣ Α.

50 ἐγὼ δὲ τὸν λόγον γε τοῖσι παιδίοις
 καὶ τοῖσιν ἀνδρίοισι καὶ τοῖς ἀνδράσι
 καὶ τοῖς ὑπερτάτοισιν ἀνδράσιν φράσω
 καὶ τοῖς ὑπερηνορέουσιν ἔτι τούτοις μάλᾳ.
 ὁ δεσπότης μου μαίνεται καινὸν τρόπον,
 55 οὐχ ὄνπερ ὑμεῖς, ἀλλ' ἕτερον καινὸν πᾶν.
 δι' ἡμέρας γὰρ εἰς τὸν οὐρανὸν βλέπων
 ὡδὶ κεχηνῶς λουδορεῖται τῷ Διὶ,
 καὶ φησιν, ὦ Ζεῦ, τί ποτε βουλευεῖ ποιεῖν;
 κατάθου τὸ κόρημα· μὴ κκόρει τὴν Ἑλλάδα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

60 ἔα ἔα.

ΟΙΚΕΤΗΣ Α.

σιγήσαθ', ὡς φωνῆς ἀκούειν μοι δοκῶ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὦ Ζεῦ, τί δρασεῖεις ποθ' ἡμῶν τὸν λεῶν;
 λήσεις σεαυτὸν τὰς πόλεις ἐκκοκίσις.

ΟΙΚΕΤΗΣ Α.

τοῦτ' ἔστι τουτὶ τὸ κακὸν αὐθ' οὐγὼ λέγον.

48 Vulgo ἀναιδῶς τὴν σπαιτίλην. Ravennas et Venetus ἀναιδέως. Itaque τὴν delendum, quod qui vidit Elmsleins, non debebat ἀναιδέως in ἡδέως mutare.

64 τουτὶ Ravennas. Ceteri δῆτα. Conf. ad Nubium v. 26.

- 65 τὸ γὰρ παράδειγμα τῶν μανιῶν ἀκούετε·
 αἰ δ' εἶπε πρῶτον ἠνίκ' ἤρχεθ' ἢ χολή,
 πεύσεσθ'. ἔφασκε γὰρ πρὸς αὐτὸν ἐνθαδί·
 πῶς ἂν ποτ' ἀφικοίμην ἂν εὐθὺ τοῦ Διός;
 ἔπειτα λεπτὰ κλιμάκια ποιούμενος,
 70 πρὸς ταῦτ' ἀνερχοῦμαι ἂν εἰς τὸν οὐρανόν,
 ἕως ξυνετρέβη τῆς κεφαλῆς καταρροεῖς.
 ἔχθρες δὲ μετὰ ταῦτ' ἐκφθαρεῖς οὐκ οἶδ' ὅποι
 εἰσήγαγ' Αἰτναῖον μέγιστον κάνθαρον,
 κἄπειτα τοῦτον ἱπποκομῆν μ' ἠνάγκασεν,
 75 καὐτὸς καταψῶν αὐτὸν ὡσπερ πωλίον,
 ὃ Πηγασίον μοί φησι, γενναῖον πτερόν,
 ὅπως πετήσει μ' εὐθὺ τοῦ Διὸς λαβών.
 ἀλλ' ὅ τι ποιῆι τηδὶ διακύνψας ὄψομαι.
 οἴμοι τάλας· ἴτε δεῦρο δεῦρ', ὃ γείτονες
 80 ὁ δεσπότης γὰρ μου μετέωρος αἴρεται
 ἱππηδὸν εἰς τὸν αἰὲρ' ἐπὶ τοῦ κανθάρου.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

- ἦσυχος ἦσυχος, ἠρέμα, κάνθων·
 μή μοι σοβαρῶς χῶρει λίαν
 εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς ῥύμη πίσυνος,
 85 πρὶν ἂν ἰδίης καὶ διαλύσης
 ἄρθρων ἵνας πτερύγων ῥύμη.
 καὶ μὴ πνεῖ μοι κακὸν, ἀντιβολῶ σ'·
 εἰ δὲ ποιήσεις τοῦτο, κατ' οἴκους
 αὐτοῦ μείνον τοὺς ἡμετέρους.

ΟΙΚΕΤΗΣ Α.

- 90 ὦ δέσποτ' ἀναξ, ὡς παραπατεῖς.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

σίγα σίγα.

ΟΙΚΕΤΗΣ Α.

ποῖ δὴτ' ἄλλως μετεωροκοπεῖς;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὑπὲρ Ἑλλήνων πάντων πέτομαι,
 τόλμημα νέον παλαμησάμεγος.

ΟΙΚΕΤΗΣ Α.

- 95 τί πέτει; τί μάτην οὐχ ὑγιαίνεις;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εὐφημεῖν χορὴ καὶ μὴ φλαῦρον
 μηδὲν γρύζειν, ἀλλ' ὀλολύζειν.
 τοῖς ἀνθρώποις τε φράσον σιγᾶν,
 τοὺς τε κοπρῶνας καὶ τὰς λαύρας
 100 καιναῖς πλίνθοισιν ἀνοικοδομεῖν,
 καὶ τοὺς προωκτοὺς ἐπικλείειν.

ΟΙΚΕΤΗΣ Α.

οὐκ ἔσθ' ὅπως σιγήσομ', ἦν μὴ μοι φράσης
 ὅποι πέτεσθαι διανοεῖ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τί δ' ἄλλο γ' ἦ
 ὡς τὸν Δί' εἰς τὸν οὐρανόν;

ΟΙΚΕΤΗΣ Α.

τίνα νοῦν ἔχων;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

105 ἐρησόμενος ξεκῆνον Ἑλλήνων πέρι
 ἀπαξαπάντων ὃ τι ποιεῖν βουλεύεται.

ΟΙΚΕΤΗΣ Α.

ἐὰν δὲ μὴ σοι καταγορεύσῃ;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Μήδοισιν αὐτὸν προδιδόναι τὴν Ἑλλάδα.

ΟΙΚΕΤΗΣ Α.

μὰ τὸν Διόνυσον οὐδέποτε ζῶντός γ' ἐμοῦ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

110 οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλ'.

ΟΙΚΕΤΗΣ Α.

ὦ παιδί', ὁ πατὴρ ἀπολιπὼν ἀπέροχεται
 ὑμᾶς ἐρήμους εἰς τὸν οὐρανὸν λάθρα.
 ἀλλ' ἀντιβολεῖτε τὸν πατέρ', ὃ κακοδαίμονα.

ΚΟΡΗ.

ὦ πάτερ, ὦ πάτερ, ἦ ῥ' ἔτυμός γε

114 ἦ ῥ' ἔτυμός γε] Libri ἄρ' ἔτυμός γε. Illud servavit scholiasta in codice Veneto, τὸ δὲ ἦ ῥ' ἔτυ-

- 115 δώμασιν ἡμετέροις φάτις ἦκει
ὡς σὺ μετ' ὀρνίθων προλιπὼν ξυμὲ
ξς κόρακας βαδιεῖ μεταμώνιος;
ἔστι τι τῶνδ' ἐτύμως; εἴπ', ὦ πάτερ, εἴ τι φι-
λεῖς με.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

- δοξάσαι ἔστι, κόραι· τὸ δ' ἐτήτυμον, ἄχθο-
μαι ὑμῖν,
120 ἦνίξ' ἂν αἰτίζητ' ἄρτον, πάμπαν με καλοῦσαι,
ἔνδον δ' ἀργυρίου μηδὲ ψακὰς ἢ πάνυ πάμπαν.
ἦν δ' ἐγὼ εὖ πράξας ἔλθω πάλιν, ἔξετ' ἐν ὥρᾳ
κολλύραν μεγάλην καὶ κόνδυλον ὄψον ἐπ' αὐτῇ.

ΚΟΡΗ.

- καὶ τίς πόρος σοι τῆς ὁδοῦ γενήσεται;
125 ναῦς μὲν γὰρ οὐκ ἄξει σε ταύτην τὴν ὁδόν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

- πιτηνὸς πορεύσει πῶλος· οὐ ναυσθλώσομαι.
ΚΟΡΗ.
τίς δ' ἢ ἴπινοιά σουστίη ὥστε κἀνθαρὸν
ζεύξαντ' ἐλαύνειν εἰς θεοὺς, ὦ παππία;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

- ἐν τοῖσιν Αἰσώπου λόγοις ἐξευρέθη
130 μόνος πετεινῶν εἰς θεοὺς ἀφιγμένος.

ΚΟΡΗ.

- ἄπιστον εἶπας μῦθον, ὦ πάτερ πάτερ,
ὅπως κάκοσμον ζῶον ἦλθεν εἰς θεοὺς.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

- ἦλθεν κατ' ἔχθραν ἀετοῦ πάλαι ποτὲ,
ὦ ἔκκυλίνδων κἀντιτιμωρούμενος.

ΚΟΡΗ.

- 135 οὐκοῦν ἐχθρὴν σε Πηγιάσου ζεῦξαι πτερὸν,
ὅπως ἐφαίνου τοῖς θεοῖς τραγικώτερος.

μός γε εἴρηται παρὰ τὸ ἐξ Αἰόλου Εὐροπίδου
„Ἄρ' ἐτύμον φάτιν ἔγνων Αἰόλον εὐνάζειν,
τέκνα φίλτατα;“

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλ' ὦ μὲλ' ἄν μοι σιτών διπλῶν ἔδει·
 νῦν δ' αἶτ' ἄν αὐτὸς καταφάγω τὰ σιτία,
 τούτοισι τοῖς αὐτοῖσι τοῦτον χορτάσω.

ΚΟΡΗ.

140 τί δ', ἦν ἔς ὑγρὸν πόντιον πέση βάθος;
 πῶς ἐξολισθεῖν πτηνὸς ὧν δυνήσεται;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἐπίτηδες εἶχον πηδάλιον, ᾧ χρῆσομαι·
 τὸ δὲ πλοῖον ἔσται Ναξιουργῆς κάνθαρος.

ΚΟΡΗ.

λιμὴν δὲ τίς σε δέξεται φοροῦμενον;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

145 ἐν Πειραεῖ δήπου 'σὶ Κανθάρου λιμὴν.

ΚΟΡΗ.

ἐκεῖνο τήρει, μὴ σφαλῆς καταρροῆς
 ἐντεῦθεν, εἶτα χολὸς ὧν Εὐριπίδῃ
 λόγον παράσχῃς καὶ τραγωδία γένη.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἔμοι μελήσει ταυτιά γ'. ἀλλὰ χαίρετε.

150 ὑμεῖς δέ γ', ὑπὲρ ὧν τοὺς πόρους ἐγὼ πονῶ,
 μὴ βδεῖτε μηδὲ χέζεθ' ἡμερῶν τριῶν·
 ὡς εἰ μετέωρος οὗτος ὧν ὀσφρήσεται,
 κάτω κάτω ῥίψας με βουζολήσεται.
 ἀλλ' ἄγε, Πήγασε, χῶρει χαίρων,

155 χρυσοχάλινον πάταγον ψαλίων
 διακινήσας φαιδροῖς ὄσιν.

τί ποιεῖς, τί ποιεῖς; ποῖ παρακλίνεις
 τοὺς μυκτῆρας πρὸς τὰς λαύρας;
 ἴει σαντὸν θαρρῶν ἀπὸ γῆς,

160 κἄτα δρομαίαν πτέρυγ' ἐκτείνων
 ὀρθῶς χῶρει Διὸς εἰς αὐλὰς,
 ἀπὸ μὲν κἄκκης τὴν ῥῖν' ἀπέχων,
 ἀπὸ δ' ἡμερινῶν σίτων πάντων.
 ἄνθρωπε, τί δρᾷς, οὗτος ὁ χέζων

165 ἐν Πειραεῖ παρὰ ταῖς πόρταις;
 ἀπολεῖς μ', ἀπολεῖς. οὐ κατορύξεις,

κάπιφορήσεις τῆς γῆς πολλήν,
 κάπιφρτεύσεις ἔρπυλλον ἄνω,
 καὶ μύρον ἐπιχεῖς; ὡς ἦν τι πεσῶν
 170 ἔνθενδε πάθω, τοῦμοῦ θανάτου
 πέντε τάλανθ' ἢ πόλις ἢ Χίων
 διὰ τὸν σὸν πρωκτὸν ὀφλήσει.
 οἴμ' ὡς δέδοικα κούκετι σκώπτων λέγω.
 ὦ μηχανοποιέ, πρόσεχε τὸν νοῦν ὡς ἐμέ·

175 ἤδη στροφεῖ τι πνεῦμα περὶ τὸν ὀμφαλόν,
 κεί μὴ φυλάξεις, χορτάσω τὸν κύνθαρον.
 ἀτὰρ ἐγγύς εἶναι τῶν θεῶν ἔμοι δοκῶ,
 καὶ δὴ καθορῶ τὴν οἰκίαν τὴν τοῦ Διός.
 τίς ἐν Διὸς θύραισιν; οὐκ ἀνοίξετε;

ΕΡΜΗΣ.

180 πόθεν βροτοῦ με προσέβαλ'; ὦναξ Ἡράκλεις,
 τουτὶ τί ἔστι τὸ κακόν;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἱπποκύνθαρος.

ΕΡΜΗΣ.

ὦ βδελυρὲ καὶ τολμηρὲ κἀναίσχυντε σὺ
 καὶ μιαρὲ καὶ παμμίαρὲ καὶ μιαρῶτατε,
 πῶς δεῦρ' ἀνήλθες, ὦ μιαρῶν μιαρῶτατε;
 185 τί σοί ποί' ἔστι ὄνομ'; οὐκ ἔρεῖς;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μιαρῶτατος.

ΕΡΜΗΣ.

ποδαπὸς τὸ γένος δ' εἶ; φράζε μοι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μιαρῶτατος.

ΕΡΜΗΣ.

πατὴρ δέ σοι τίς ἔστιν;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἔμοι; μιαρῶτατος.

ΕΡΜΗΣ.

οὔ τοι μὰ τὴν Γῆν ἔσθ' ὅπως οὐκ ἀποθανεῖ,
 εἰ μὴ κατερεῖς μοι τοῦνομόν, ὃ τι ποί' ἔστι σοι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

190 Τρυγαῖος Ἀθμονεύς, ἀμπελοουργὸς δεξιὸς,
οὐ συκοφάντης, οὐδ' ἔραστής πραγμάτων.

ΕΡΜΗΣ.

ἤκεις δὲ κατὰ τί;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τὰ κρέα ταυτί σοι φέρων.

ΕΡΜΗΣ.

ὦ δειλαζοίων, πῶς ἤλθες;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὦ γλίσχρων, ὄρας

ὡς οὐκέτι εἶναι σοι δοκῶ μικρότατος;

195 ἴθι νυν, κάλεσόν μοι τὸν Δί'.

ΕΡΜΗΣ.

ἦ ἦ ἦ,

ὅτ' οὐδὲ μέλλεις ἔγγυς εἶναι τῶν θεῶν.

φροῦδοι γὰρ ἔχθρες εἰσιν ἐξωχισμένοι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ποι γῆς;

ΕΡΜΗΣ.

ἰδοὺ γῆς.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλὰ ποι;

ΕΡΜΗΣ.

πόρρω πάνυ,

ὑπ' αὐτὸν ἀτεχνῶς τούρανῶ τὸν κύτταρον.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

200 πῶς οὖν σὺ δῆτ' ἐνταῦθα κατελείφθης μόνος;

ΕΡΜΗΣ.

τὰ λοιπὰ τηρῶ σκευάρια τὰ τῶν θεῶν,

χυτρίδια καὶ σανίδια κάμφορείδια.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἐξωχίσαντο δ' οἱ θεοὶ τίνος οὕνεκα;

ΕΡΜΗΣ.

Ἑλλησιν ὀργισθέντες. εἴτ' ἐνταῦθα μὲν,

205 ἔν ἦσαν αὐτοὶ, τὸν Πόλεμον κατόχισαν,

ὑμᾶς παραδόντες θρῶν ἀτεχνῶς ὅ τι βούλεται.

αὐτοὶ δ' ἀνοξίσανθ' ὅπως ἀνωτάτω,
 ἵνα μὴ βλέποιεν μαχομένους ὑμᾶς ἔτι
 μηδ' ἀντιβολούντων μηδὲν αἰσθανοίατο.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

210 τοῦ δ' οὐνεχ' ἡμᾶς ταῦτ' ἔδρασαν; εἶπέ μοι.

ΕΡΜΗΣ.

ὅτι ἡ πολεμεῖν ἡρεῖσθ' ἐκείνων πολλάκις
 σπονδάς ποιούντων· κεί μὲν οἱ Λακωνικοὶ
 ὑπερβάλοιντο μικρὸν, ἔλεγον ἂν ταδί·
 ναὶ τὼ σιῶ, νῦν ἀτικίων δώσει δίκην.

215 εἰ δ' αὖ τι πράξαισι' ἀγαθὸν ἀτικωνικοὶ
 κάλθοιεν οἱ Λάκωνες εἰρήνης πέρι,
 ἔλεγες' ἂν ὑμεῖς εὐθύς· ἐξαπατώμεθα
 νῆ τὴν Ἀθηναῖαν, νῆ Δί', οὐχὶ πειστέον·
 ἥξουσι καὶ οὖτις, ἣν ἔχωμεν τὴν Πύλον.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

220 ὁ γοῦν χαρακτήρ ἡμεδαπὸς τῶν ῥημάτων.

ΕΡΜΗΣ.

ὧν οὐνεχ' οὐκ οἶδ' εἴ ποτ' Εἰρήνην ἔτι
 τὸ λοιπὸν ὄψεσθ'.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλὰ ποῖ γὰρ οἴχεται;

ΕΡΜΗΣ.

ὁ Πόλεμος αὐτὴν ἐνέβαλ' εἰς ἄντρον βαθύ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εἰς ποῖον;

ΕΡΜΗΣ.

εἰς τοῦτ' ἐπὶ τὸ κάτω· κάπειθ' ὄρεσ

ὅσους ἄνωθεν ἐπεφόρησε τῶν λίθων,

225 ἵνα μὴ λάβητε μηδέ ποτ' αὐτήν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εἶπέ μοι,

ἡμᾶς δὲ δὴ τί δρᾶν παρασκευάζεται;

ΕΡΜΗΣ.

οὐκ οἶδα πλὴν ἔν, ὅτι θυεῖαν ἐσπέρας

ὑπερφυᾶ τὸ μέγεθος εἰσηνέγκατο.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τί δῆτα ταύτῃ τῇ θυεῖαι χρήσεται;

ΕΡΜΗΣ.

τρέβειν ἔν αὐτῇ τὰς πόλεις βουλεύεται.
 ἀλλ' εἶμι· καὶ γὰρ ἔξιέναι, γνώμην ξυῖν,
 μέλλει· θορυβεῖ γοῦν ἔνδοθεν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οἴμοι δέλαιος.

φῆρ' αὐτὸν ἀποδρῶ· καὶ γὰρ ὡσπερ ἡσθόμην
 235 καυτὸς θυεῖας φθέγμα πολεμιστηρίας.

ΠΟΛΕΜΟΣ.

ἰὼ βροτοὶ βροτοὶ βροτοὶ πολυτλήμονες,
 ὡς αὐτίκα μάλα τὰς γνάθους ἀλγήσετε.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὦναξ Ἄπολλον, τῆς θυεῖας τοῦ πλάτους.
 ὅσον κακὸν καὶ τοῦ Πολέμου τοῦ βλέμματος.
 240 ἄρ' οὗτός ἐστ' ἐκείνος ὃν καὶ φεύγομεν,
 ὁ δεινὸς, ὁ ταλαύρινος, ὁ κατὰ τοῖν σκελοῖν;

ΠΟΛΕΜΟΣ.

ἰὼ Πρασιαὶ τρισάθλια καὶ πεντιάκις
 καὶ πολλοδεκάκις, ὡς ἀπολεῖσθε τήμερον.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τουτὶ μὲν, ἄνδρες, οὐδὲν ἡμῖν προᾶγμά πω·
 245 τὸ γὰρ κακὸν τοῦτ' ἐστὶ τῆς Λακωνικῆς.

ΠΟΛΕΜΟΣ.

ᾧ Μέγαρα Μέγαρ', ὡς ἐπιτετρίψεσθ' αὐτίκα
 ἀπαξάπαντα καταμεμυτιτωτενμένα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

βαβαὶ βαβαιὰξ, ὡς μεγάλα καὶ δριμέα
 τοῖσιν Μεγαρεῦσιν ἐνέβαλεν τὰ κλαύματα.

ΠΟΛΕΜΟΣ.

250 ἰὼ Σικελία, καὶ σὺ δ' ὡς ἀπόλλυσαι.
 οἷα πόλις τάλαινα διακναισθήσεται.
 φῆρ' ἐπιχέω καὶ τὸ μέλι τουτὶ τὰτικόν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὗτος, παραινῶ σοι μέλιτι χρῆσθ' ἀτέρω.
 τετρώβολον τοῦτ' ἐστὶ· φείδου τὰτικῶ.

ΠΟΛΕΜΟΣ.

255 παῖ παῖ Κυδοιμέ.

ΚΥΔΟΙΜΟΣ.

τί με καλεῖς;

ΠΟΛΕΜΟΣ.

κλαύσει μακρά.

ἔστηκας ἀργός; οὔτοσί σοι κόνδυλος.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὡς δοιμύς.

ΚΥΔΟΙΜΟΣ.

οἴμοι μοι τάλας, ὦ δέσποτα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μῶν τῶν σοροόδων ἐνέβαλεν εἰς τὸν κόνδυλον;

ΠΟΛΕΜΟΣ.

οἴσεις ἀλετριβανον τρέχων;

ΚΥΔΟΙΜΟΣ.

ἀλλ', ὦ μέλε,

260 οὐκ ἔστιν ἡμῖν· ἐχθρὸς εἰσρηγίσμεθα.

ΠΟΛΕΜΟΣ.

οὔκουν παρ' Ἀθηναίων γε μεταθρέξει ταχύ;

ΚΥΔΟΙΜΟΣ.

ἔγωγε νῆ Δί· εἰ δὲ μὴ γε, κλαύσομαι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἄγε δὴ, τί δρωμέν, ὦ πονήρ' ἀνθρώπια;

ὄρατε τὸν κίνδυνον ἡμῖν ὡς μέγας·

265 εἴπερ γὰρ ἤξει τὸν ἀλετριβανον φέρων,

τούτῳ ταράξει τὰς πόλεις καθήμενος.

ἀλλ', ὦ Διόνυσ', ἀπόλοιτο καὶ μὴ λθοι φέρων.

exhibens. Recte Brunckius crasin restituit quamvis male litteris expressam, χρῆσθαι τέρψι. Scholiasta in codice Veneto, παραινῶ σοι: ἐν πολλοῖς κεῖται τὸ σοί. τάχα δὲ οὐκ ὠφελεῖ διὰ τὸ μέτρον εἶναι, εἰ μὴ ἄρα τὴν αἰ κοινήν λάβοιμεν. Indocta haec annotatio si quae alia: sed non negligenda talia criticis, quae plurimum conferunt ad pernoscendas tollendasque veterum criticorum coniecturas in codices illatas.

οὔτος.

ΠΟΛΕΜΟΣ.

ΚΥΔΟΙΜΟΣ.

τί ἐστιν;

ΠΟΛΕΜΟΣ.

οὐ φέρεϊς;

ΚΥΔΟΙΜΟΣ.

τὸ δεῖνα γάρ,

ἀπόλωλ' Ἀθηναίοισιν ἀλετριβανος,

270 ὁ βυρσοπώλης, ὃς ἐκύκα τὴν Ἑλλάδα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εὐ γ', ὃ πότνια δέσποιν' Ἀθηναία, ποιῶν

ἀπόλωλ' ἐκεῖνος κὰν δέοντι τῇ πόλει.

ΠΟΛΕΜΟΣ.

οὐκουν ἕτερόν γέ τιν' ἐκ Λακεδαίμονος μέτει

275 ἀνύσας τι;

ΚΥΔΟΙΜΟΣ.

ταῦτ', ὃ δέσποθ.

ΠΟΛΕΜΟΣ.

ἤκέ νυν ταχύ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ᾧνδρες, τί πεισόμεσθα; νῦν ἄγων μέγας.

ἀλλ' εἴ τις ὑμῶν ἐν Σαμοθράκη τυγχάνει

μεμνημένος, νῦν ἐστὶν εὐξασθαι καλὸν

ἀποστραφῆναι τοῦ μετιόντος τῷ πόδε.

ΚΥΔΟΙΜΟΣ.

280 οἴμοι τάλας, οἴμοι γε, κατ' οἴμοι μάλα.

272 Qui in libris sequitur versus ἢ πρὶν γε τὸν μυτωτὸν ἡμῶν ἐγγεῖαι, agnitus ab Suida in v. ἐν δέοντι, eum et olim eiiciendum esse indicavi nec muto sententiam. Quod Buttmano aliquando placebat πρὶν ἢ γε, idem librarii quidam in Theocriti carmen V, 148. intulerunt, ubi recte alii libri plurimi πρὶν ἢ ἐμὲ καλλιμερῆσαι.

ΠΟΛΕΜΟΣ.

τί ἔστι; μῶν οὐκ αὖ φέρεις;

ΚΥΔΟΙΜΟΣ.

ἀπόλωλε γὰρ
καὶ τοῖς Λακεδαιμονίοισιν ἀλειτρίβανος.

ΠΟΛΕΜΟΣ.

πῶς, ὦ πανοῦργ’;

ΚΥΔΟΙΜΟΣ.

ἔς τὰ πὶ Θράκης χωρία
χρήσαντες ἑτέροις αὐτὸν εἶτ’ ἀπώλεσαν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

285 εὖ γ’, εὖ γε ποιήσαντες, ὦ Διοσκόρω.
ἴσως ἂν εὖ γένοιτο· θαρρεῖτ’, ὦ βροτοί.

ΠΟΛΕΜΟΣ.

ἀπόφερε τὰ σκεύη λαβῶν ταυτὶ πάλιν·
ἐγὼ δὲ δοῖδυκ’ εἰσιῶν ποιήσομαι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

νῦν τοῦτ’ ἔχειν ἤκει τὸ Δάτιδος μέλος,
290 ὃ δεφόμενός ποτ’ ἦδε τῆς μεσημβρίας,
ὡς ἦδομαι καὶ χαίρομαι κεύφραίνομαι.
νῦν ἔστιν ἡμῖν, ὦνδρες Ἕλληνες, καλὸν
ἀπαλλαγεῖσι πραγμάτων τε καὶ μαχῶν
ἐξελκύσαι τὴν πᾶσιν Εἰρήνην φίλην,

295 πρὶν ἕτερον αὖ δοῖδυκα κωλύσαι τινα.
ἀλλ’, ὦ γεωργοὶ κάμποροι καὶ τέκτονες
καὶ δημιουργοὶ καὶ μέτοικοι καὶ ξένοι
καὶ νησιῶται, δεῦρ’ ἴτ’, ὦ πάντες λεῶ,
ὡς τάχιστ’ ἄμας λαβόντες καὶ μοχλοῦς καὶ
σχοινία·

300 νῦν γὰρ ἡμῖν ἀρπάσαι πάρεστιν ἀγαθοῦ δαί-
μονος.

ΧΟΡΟΣ.

δεῦρο πᾶς χώρει προθύμως εὐθύ τῆς σωτηρίας.
ὦ Πανέλληνες, βοηθήσωμεν, εἴπερ πώποτε,
τάξεων ἀπαλλαγέντες καὶ κακῶν φοινικικῶν·
ἡμέρα γὰρ ἐξέλαμψεν ἠδε μισολάμαχος.

305 πρὸς τὰδ' ἡμῖν, εἴ τι χρὴ δρᾶν, φράζε κάρχι-
 τεκτόνει,
 οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως ἀπειπεῖν ἂν δοκῶ μοι τί-
 μερον,
 πρὶν μοχλοῖς καὶ μηχαναῖσιν εἰς τὸ φῶς ἀνελ-
 ζύσαι
 τὴν θεῶν πασῶν μεγίστην καὶ φιλαμπελωτάτην.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὐ σιωπήσεσθ', ὅπως μὴ περιχαρεῖς τῷ πρά-
 γματι

310 τὸν Πόλεμον ἐκζωπυρήσει' ἔνδοθεν κεκραγότες;
 ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἀκούσαντες τοιούτου χαίρομεν κηρύγματος.
 οὐ γὰρ ἦν ἔχοντας ἤκειν σιτί' ἡμέρων τριῶν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εὐλαβεῖσθέ νυν ἐκείνον τὸν κάτωθεν Κέρβερον,
 μὴ παρφλάζων καὶ κεκραγῶς, ὡσπερ ἡνίκ' ἐν-
 θάδ' ἦν,

315 ἔμποδὼν ἡμῖν γένηται τὴν θεὸν μὴ ἕλκυσαι.
 ΧΟΡΟΣ.

οὔτι καὶ νῦν ἔστιν αὐτὴν ὅστις ἐξαιρήσεται,
 ἦν ἄπαξ ἐς χεῖρας ἔλθῃ τὺς ἐμάς. ἰοῦ ἰοῦ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἐξολεῖτέ μ', ὦνδρες, εἰ μὴ τῆς βοῆς ἀνήσετε·
 ἐκδραμῶν γὰρ πάντα ταυτὶ συνταράξει τῶν
 ποδοῖν.

ΧΟΡΟΣ.

320 ὡς κυκάτω καὶ πατεῖτω πάντα καὶ ταρατιέτω,
 οὐ γὰρ ἂν χαίροντες ἡμεῖς τήμερον παυσά-
 μεθ' ἂν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τί τὸ κακόν; τί πάσχει, ὦνδρες; μηδαμῶς,
 πρὸς τῶν θεῶν,
 πρᾶγμα κάλλιστον διαφθείρητε διὰ τὰ σχήματα.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἔγωγ' οὐ σχηματίζειν βούλομ', ἀλλ' ὑφ'
 ἡδονῆς

325 οὐκ ἐμοῦ κινουῦντος αὐτῷ τὸ σκέλη χορεύετον. 202

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μή τι καὶ νυνὶ γ' ἔτι, ἀλλὰ παῦε παῦ' ὀρχού-
μενος.

ΧΟΡΟΣ.

ἦν ἰδοῦ, καὶ δὴ πέπαυμαι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

φῆς γε, παύει δ' οὐδέπω.

ΧΟΡΟΣ.

ἔν μὲν οὖν τουτί μ' ἔασον ἐλκύσαι, καὶ μηκέτι. 016

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τουτό νυν, καὶ μηκέτ' ἄλλο μηδὲν ὀρχήσησθ' ἔτι.

ΧΟΡΟΣ.

330 οὐκ ἂν ὀρχησάμεθ', εἶπερ ὠφελήσαιμὲν τί σε.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλ' ὀραῖτ', οὐπω πέπαυσθε.

ΧΟΡΟΣ.

τουτογὶ νῆ τὸν Δία
τὸ σκέλος ῥίψαντες ἤδη λήγομεν τὸ δεξιόν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἐπιδίδωμι τουτό γ' ὑμῖν, ὥστε μὴ λυπεῖν ἔτι.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλὰ καὶ τὰριστερόν τοι μοῦσι ἀναγκαίως ἔχον.

335 ἦδομαι γὰρ καὶ γέγηθα καὶ πέπορθα καὶ γελῶ
μᾶλλον ἢ τὸ γῆρας ἐκδὺς ἐκφυγῶν τὴν ἀσπίδα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μή τι καὶ νυνὶ γε χαίρει· οὐ γὰρ ἴστε πῶ σαφῶς·
ἀλλ' ὅταν λάβωμεν αὐτήν, τηνικαῦτα χαίρετε
καὶ βοᾶτε καὶ γελᾶτ'· ἦ-

340 δη γὰρ ἐξέσται τόθ' ὑμῖν

πλεῖν, μένειν, κινεῖν, καθεύδειν,

ἔς πανηγύρεις θεωρεῖν,

ἔστιᾶσθαι, κοτταβλίζειν,

συβαρίζειν,

345 ἰοῦ ἰοῦ κεκραγένοι.

ΧΟΡΟΣ.

εἰ γὰρ ἐκγένοιτ' ἰδεῖν ταύτην μέ ποτε τὴν
ἡμέραν.

πολλὰ γὰρ ἀνεσχόμεν
πράγματά τε καὶ στιβάδας,
ἄς ἔλαχε Φορμίων·

κούκέτ' ἂν μ' εὖροις δικαστὴν δριμύν οὐδὲ δύσ-
κολον,

350 οὐδὲ τοὺς τρόπους γε δήπου σκληρόν, ὥσπερ
καὶ πρὸ τοῦ,

ἀλλ' ἀπαλὸν ἂν μ' ἴδοις
καὶ πολὺ νεώτερον, ἀ-
παλλαγέντα πραγμάτων.
καὶ γὰρ ἱκανὸν χρόνον ἀ-

355 πολλύμεθα καὶ κατατε-
τρίμεθα πλανώμενοι
ἐς Λυκείον καὶ Λυκείου σὺν δόρει σὺν ἀσπίδι.
ἀλλ' ὅ τι μάλιστα χαρι-
ούμεθα ποιῶντες, ἄγε
φράζε· σὲ γὰρ αὐτοκράτορ

360 εἶλειτ' ἀγαθὴ τις ἡμῖν τύχη.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

φέρε δὴ κατῖδω, ποῖ τοὺς λίθους ἀφέλξομεν.

ΕΡΜΗΣ.

ὦ μαρὲ καὶ τολμηρὲ, τί ποιεῖν διανοεῖ;

346 — 360. = 385 — 399. = 582 — 600.

357 Libri omnes δορί. Choeroboscus Bekkeri p. 1364.
τὸ σὺν δόρει σὺν ἀσπίδι, ὅπερ Ἀριστοφάνης
παρεμφαίνει ἐν Εἰρήνῃ ἐν Μῶμῳ Σοφοκλέους
προκείμενον, ὡς ἀπὸ τοῦ δόρος ἐστίν. Scholiasta
Venetus, τὸ δὲ σὺν δορὶ σὺν ἀσπίδι Ἀχαιοῦ ἐστίν
ἐκ Μῶμου. οὐδὲν δὲ χεῖρον ὀλόκληρον θεῖναι
τὸ ἱαμβεῖον, ὅπερ οὕτως ἔχει

Ἄρης ὁ ληστής σὺν δορὶ σὺν ἀσπίδι.

Achaei tragoediam Μῶμον aliunde non novi: con-
tra Sophoclis Μῶμος ex aliquot scriptorum testi-
moniiis cognitus est.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὐδέν πονηρόν, ἀλλ' ὅπερ καὶ Κιλλικῶν,
ΕΡΜΗΣ.

ἀπόλωλας, ὦ κακόδαιμον.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὐκοῦν, ἦν λάγω.

365 Ἐρμῆς γὰρ ὦν κλήρω ποιήσεις οἶδ' ὅτι.

ΕΡΜΗΣ.

ἀπόλωλας, ἐξόλωλας.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἔς τίν' ἡμέραν;

ΕΡΜΗΣ.

ἔς αὐτίκα μάλ'.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλ' οὐδέν ἠμπόληκά πω,
οὔτ' ἄλφιτ' οὔτε τυρόν, ὡς ἀπολούμενος.

ΕΡΜΗΣ.

καὶ μὴν ἐπιτέτριπαί γε.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

καίτα τῷ τρόπῳ

370 οὐκ ἠσθόμην ἀγαθὸν τοσουτοῦν λαβών;

ΕΡΜΗΣ.

ἄρ' οἶσθα θάνατον ὅτι προεῖψ' ὁ Ζεὺς ὅς ἂν
ταύτην ἀνορύττων εὐρεθῆ;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

νῦν ἄρά με

ἅπασ' ἀνάγκη 'σι' ἀποθανεῖν;

ΕΡΜΗΣ.

εὐ ἴσθ' ὅτι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἔς χοιρίδιόν μοι νυν δάνεισον τρεῖς δραχμάς;

375 δεῖ γὰρ μνηθῆναί με πρὶν τεθνηκέναι.

ΕΡΜΗΣ.

ὦ Ζεῦ κεραινοβρόντα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μὴ πρὸς τῶν θεῶν
ἡμῶν κατείπης, ἀντιβολῶ σε, δέσποτα.

ΕΡΜΗΣ.
οὐκ ἂν σιωπήσαιμι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.
ναί, πρὸς τῶν κρεῶν
ἀγὼ προθύμως σοι φέρων ἀφικόμην.

ΕΡΜΗΣ,
380 ἀλλ', ὦ μέλ', ὑπὸ τοῦ Διὸς ἀμαλδυνθήσομαι,
εἰ μὴ τετορήσω ταῦτα καὶ λακήσομαι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.
μὴ νυν λακήσης, λίσσομαί σ', ὦρμίδιον.
εἰπέ μοι, τί πάσχειτ', ὦνδρες; ἔσται ἔκπεπλη-
γμένοι.

ὦ πονηροὶ, μὴ σιωπᾶτ'· εἰ δὲ μὴ, λακήσεται.

ΧΟΡΟΣ.
385 μηδαμῶς, ὦ δέσποθ' Ἐρμῆ, μηδαμῶς, μὴ,
μηδαμῶς,

εἷ τι κεχαρισμένον
χοιρίδιον οἶσθα παρ' ἐ-
μοῦ γε κατεδηδοκῶς,
τοῦτο μὴ φαῦλον νόμιζ' ἐν τουτωῖ τῷ πράγματι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.
οὐκ ἀκούεις οἶα θωπεύουσί σ', ὦναξ δέσποτα;

ΧΟΡΟΣ.

390 μὴ γένη παλίγκτος
ἀντιβολοῦσιν ἡμῖν,
ὥστε τήνδε μὴ λαβεῖν·
ἀλλὰ χάρισ', ὦ φιλαν-
θροπότετε καὶ μεγαλο-
δωρότατε δαιμόνων,

395 εἷ τι Πεισάνδρου βδελύττει τοὺς λόφους καὶ τὰς
ὄφρυς.

380 μέλε' ὑπὸ τοῦ διὸς Γ. 382 λίσσομαι Γ.

388 γε om. Γ. 391 ἡμῖν γε Kust.] γε om. Γ.

392 χάρισ'] χάρισαι Γ.

η

395 βδελύττει Γ.

καὶ σε θυσίαισιν ἱε-
ραῖσι προσόδοις τε μεγά-
λαισι διὰ παντός, ὦ
δέσποτ', ἀγαλοῦμεν ἡμεῖς ἀεί.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

400 ἴθ', ἀντιβολῶ σ', ἐλέησον αὐτῶν τὴν ὄπα,
ἐπεὶ σε καὶ τιμῶσι μᾶλλον ἢ πρὸ τοῦ.

ΕΡΜΗΣ.

κλέπται τε γὰρ νῦν μᾶλλον εἰσιν ἢ πρὸ τοῦ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

καὶ σοι φράσω τι πρᾶγμα δεινὸν καὶ μέγα,
ὃ τοῖς θεοῖς ἅπασιν ἐπιβουλεύεται.

ΕΡΜΗΣ.

405 ἴθι δὴ, κάτειπ' ἴσως γὰρ ἂν πείσαις ἐμέ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἢ γὰρ Σελήνη γὰρ πανοῦργος Ἥλιος,
ὑμῖν ἐπιβουλεύοντε πολὺν ἤδη χρόνον,
τοῖς βαρβάροισι προδίδοτον τὴν Ἑλλάδα.

ΕΡΜΗΣ.

ἵνα τί δὲ τοῦτο δρᾶτον;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὅτι νῆ Δία

410 ἡμεῖς μὲν ὑμῖν θύομεν, τούτοισι δὲ
οἱ βάρβαροι θύουσι. διὰ τοῦτ' εἰκότως

397 ἱεραῖς προσόδοισί τε Γ.

401 προτοῦ Kust.] πρὸ τοῦ Γ.

402 Legebatur κλέπται γὰρ εἰσι νῦν γε μᾶλλον. Co-
dex Venetus κλέπται τε γὰρ νῦν μᾶλλον εἰσιν
in αι τε correctus. Ravennas totum versum omisit.
Ego non dubitavi libri Veneti scripturam praeferre
vulgatae. τε γὰρ, namque, quod Aristotelis aetate
frequentari coepit, rarum est in veterum Atticorum
scriptis. In tragicis unum tantum exemplum est
Sophoclis in Trachiniis v. 1019. σοὶ τε γὰρ ὄμ-
μα | ἔμπλεον ἢ δι' ἐμοῦ σώζειν.

407 ἐπιβουλεύονται Γ.

βούλονται ἂν ὑμᾶς πάντας ἐξολωλέναι,
ἵνα τὰς τελετὰς αὐτοὶ λάβοιεν τῶν θεῶν.

ΕΡΜΗΣ.

ταῦτ' ἄρα πάλαι τῶν ἡμερῶν παρεκλεπτήτην,
415 καὶ τοῦ κύκλου παρέτρωγον ὑφ' ἀρματωλίας.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ναὶ μὰ Δία. πρὸς ταῦτ', ὦ φίλ' Ἐρμῆ, ξύλλαβε
ἡμῖν προθύμως τήνδε καὶ ξυνέλκυσσον.

καὶ σοὶ τὰ μεγάλ' ἡμεῖς Παναθήναι' ἄξομεν,
πάσας τε τὰς ἄλλας τελετὰς τὰς τῶν θεῶν,

420 Μυστήρι' Ἐρμῆ, Διπόλει', Ἀδώνια·

ἄλλαι τέ σοι πόλεις πεπαυμέναὶ κακῶν
ἀλεξικάκῃ θύσουσιν Ἐρμῆ πανταχοῦ.

χᾶτερ' ἔτι πόλλ' ἔξεις ἀγαθὰ. πρῶτον δέ σοι
δῶρον δίδωμι τήνδ', ἵνα σπένδειν ἔχῃς.

ΕΡΜΗΣ.

425 οἴμ' ὡς ἐλεήμων εἴμ' αἰεὶ τῶν χρυσίδων.
ὑμέτερον ἐντεῦθεν ἔργον, ὦνδρες. ἀλλὰ ταῖς
ἄμαις

εἰσιόντες ὡς τάχιστα τοὺς λίθους ἀφέλκετε.

ΧΟΡΟΣ.

ταῦτα δράσομεν· σὺ δ' ἡμῖν, ὦ θεῶν σοφώτατε,
ἅττα χρῆ ποιεῖν ἐφεστῶς φράζε δημιουργικῶς·

430 τᾶλλα δ' εὐρήσεις ὑπουργεῖν ὄντας ἡμᾶς οὐ
κακούς.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἄγε δὴ, σὺ ταχέως ὑπεχε τὴν φιάλην, ὅπως
ἔργῳ φιαλοῦμεν, εὐξάμενοι τοῖσιν θεοῖς.

ΕΡΜΗΣ.

σπονδὴ σπονδὴ·

εὐφημεῖτε εὐφημεῖτε.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

435 σπένδοντες εὐχόμεσθα τὴν νῦν ἡμέραν

413 αὐτοὶ λάβοιεν Γ. Vulgo λάβοιεν αὐτοί.

414 παρέκλεπτον Γ. 415 κύκλου om. Γ.

421 πόλις Γ. 429 ποεῖν Γ.

Ἑλλησιν ἄρξαι πᾶσι πολλῶν κάγαθῶν,
 γῶστις προθύμως ξυλλάβοι τῶν σχοινίων,
 τοῦτον τὸν ἄνδρα μὴ λαβεῖν ποῖ ἀσπίδα.

ΧΟΡΟΣ.

μὰ Δί', ἀλλ' ἐν εἰρήνῃ διάξειν τὸν βίον,
 440 ἔχονθ' ἑταίραν καὶ σκαλεύοντ' ἄνθρωκας.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὅστις δὲ πόλεμον μᾶλλον εἶναι βούλεται,
 μηδέποτε παύσασθ' αὐτὸν, ὦ Διόνυσ' ἄναξ,
 ἐκ τῶν ὀλεκράνων ἀκίδας ἔξαιρούμενον.

ΧΟΡΟΣ.

κεῖ τις ἐπιθυμῶν ταξιαρχεῖν σοὶ φθονεῖ
 445 εἰς φῶς ἀνελθεῖν, ὦ πότνι', ἐν ταῖσιν μάχαις
 πάσχοι γε τοιαῦθ' οἷάπερ Κλεώνυμος.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

κεῖ τις δορυξὸς ἢ κάπηλος ἀσπίδων,
 ἔν' ἔμπολῃ βέλτιον, ἐπιθυμεῖ μαχῶν,
 ληφθεῖς ὑπὸ ληστῶν ἐσθίοι κριθὰς μόνας.

ΧΟΡΟΣ.

450 κεῖ τις στρατηγεῖν βουλόμενος μὴ ξυλλάβῃ,
 ἢ δοῦλος αὐτομολεῖν παρεσκευασμένος,
 ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γ' ἔλκοιτο μαστιγούμενος
 ἡμῖν δ' ἀγαθὰ γένοιτ'. ἰὴ παιῶν, ἰή.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἄφελε τὸ παῖεν, ἀλλ' ἰὴ μόνον λέγε.

ΧΟΡΟΣ.

455 ἰὴ ἰὴ τοίνυν, ἰὴ μόνον λέγω.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Ἐρμῆ, Χάρισιν, Ὠραῖσιν, Ἀφροδίτῃ, Πόθῳ.

437 γ' ὥτις — ξυλλάβῃ Γ.

439 διάξειν] Vulgo

διάγειν με. με om. Γ, Ravennas et Venetus.

445 πότνι' ἐν ταῖς Γ.

450 κεῖ — ξυλλάβῃ]

Vide ad Nub. v. 1482.

455 τοίνυν ἰὴ]

τοίνυν ἰὴ ἰὴ Γ.

456 ὦραις Γ et scholiasta.

Ita etiam Ravennas et Venetus: ut coniecturae locus sit, Ὠραῖς, Ἀφροδίτῃ καὶ Πόθῳ.

ΧΟΡΟΣ,

ἄρει δὲ μή;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ,

μή.

ΧΟΡΟΣ.

μηδ' Ἐνυαλίῳ γε;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μή.

ΧΟΡΟΣ.

ὑπότεινε δὴ πᾶς, καὶ κάταγε τοῖσιν κάλως.

ΕΡΜΗΣ.

ὦ εἶα.

ΧΟΡΟΣ,

460 εἶα μάλα.

ΕΡΜΗΣ.

ὦ εἶα.

ΧΟΡΟΣ,

ἔτι μάλα.

ΕΡΜΗΣ.

ὦ εἶα, ἄ εἶα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ,

ἀλλ' οὐχ ἔλκουσ' ἄνδρες ὁμοίως.

465 οὐ ξυλλήψεσθ' ; οἳ δ' ὀγκύλλεσθ' ;
οὐ μώξεσθ' οἳ Βοιωτοί.

ΕΡΜΗΣ.

εἶα νῦν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εἶα ὦ.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἄγεθ' ἔλκετον ** καὶ σφῶ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

470 οὐκ οὐν ἔλκω κάξασι τῶμαι

κάπεμπίπτω καὶ σπουδάζω;

459 — 472. = 486 — 499.

458 τοῖσι κάλοις Γ. 462 ἔτι μάλα Γ, Raven-
nas et Venetus. Legebatur εἶα ἔτι μάλα.

469 Libri omnes ἄγετον ξυνέλκετον καὶ σφῶ.

ΧΟΡΟΣ.

πῶς οὖν οὐ χωρεῖ τοῦργον;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὦ Λάμαχ', ἀδικεῖς ἐμποδῶν καθήμενος.
οὐδὲν δεόμεθ', ὦνθρωπε, τῆς σῆς μορμόνος.

ΕΡΜΗΣ.

475 οὐδ' οἶδε γ' εἶλκον οὐδὲν ἀργεῖοι πάλαι
ἀλλ' ἦ κατεγέλων τῶν τάλαιπωρουμένων,
καὶ ταῦτα διχόθεν μισθοφοροῦντες ἄλφριτα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλ' οἱ Λάκωνες, ὦγάθ', ἔλκουσ' ἀνδρικῶς.

ΧΟΡΟΣ.

ἄρ' οἶσθ' ὅσοι γ' αὐτῶν ἔχονται τοῦ ξύλου,
480 μόνοι προθυμοῦντ'· ἀλλ' ὁ χαλκεὺς οὐκ ἔξ.

ΕΡΜΗΣ.

οὐδ' οἱ Μεγαρῆς δρῶσ' οὐδὲν· ἔλκουσιν δ' ὄμως
γλισχρότατα σαρκάζοντες ὥσπερ κυνίδια,
ὑπὸ τοῦ γε λιμοῦ νῆ Δί' ἐξολωλότες.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὐδὲν ποιοῦμεν, ὦνδρες, ἀλλ' ὁμοθυμαδὸν
485 ἅπασιν ἡμῖν αὐθις ἀντιληπτέον.

ΕΡΜΗΣ.

ὦ εἶα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εἶα μάλα.

ΕΡΜΗΣ.

ὦ εἶα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εἶα νῆ Δία.

ΕΡΜΗΣ.

491 μικρόν γε κινοῦμεν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὐκ οὐκ δεινὸν * * * *

478 ἔλκουσιν Γ.

481 ἔλκουσι Γ.

489 εἶα νῆ Δία] εἶα delendum videtur. Post Δίαν
addebatur ΕΡΜ. ὦ εἶα, ὦ εἶα, quae om. P. cum
Ravennate et Veneto.

τοὺς μὲν τείνειν, τοὺς δ' ἀντισπᾶν;
 πληγὰς λήψουσ', ὄργεῖοι.

ΕΡΜΗΣ.

εἶα νῦν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

495 εἶα ὦ.

ΧΟΡΟΣ.

ὡς κακόνοι τινές εἰσιν ἐν ἡμῖν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὑμεῖς μὲν γ' οὖν οἱ κιτιῶντες
 τῆς εἰρήνης σπᾶτ' ἀνδρείως.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' εἶσ' οἱ κωλύουσιν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

500 ἄνδρες Μεγαρῆς, οὐκ ἔς κόρακας ἐρρήσετε;
 μισεῖ γὰρ ὑμᾶς ἡ θεὸς μεμνημένη·
 πρῶτοι γὰρ αὐτὴν τοῖς σκορόδοις ἠλείψατε.
 καὶ τοῖς Ἀθηναίοισι παύσασθαι λέγω
 ἐντεῦθεν ἐχομένοις ὄθεν νῦν ἔλκετε.

505 οὐδὲν γὰρ ἄλλο δρᾶτε πλὴν δικάζετε.
 ἀλλ' εἴπερ ἐπιθυμεῖτε τήνδ' ἐξελκύσαι,
 πρὸς τὴν θάλατταν ὀλίγον ὑποχωρήσατε.

ΧΟΡΟΣ.

ἄγ', ὦνδρες, αὐτοὶ δὴ μόνοι λαβώμεθ' οἱ
 γεωργοί.

ΕΡΜΗΣ.

χωρεῖ γέ τοι τὸ πρᾶγμα πολλῷ μᾶλλον, ὦνδρες,
 ὑμῖν.

ΧΟΡΟΣ.

510 χωρεῖν τὸ πρᾶγμά φησιν· ἀλλὰ πᾶς ἀνὴρ προ-
 θυμοῦ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οἷ τοι γεωργοὶ τοῦργον ἐξέλκουσι, κἄλλος οὐδεὶς.

ΧΟΡΟΣ.

ἄγε νυν, ἄγε πᾶς·

καὶ μὴν ὁμοῦ ἴσιν ἤδη.
μὴ νῦν ἀνωμέν, ἀλλ' ἔπεν-

515 τείνωμεν ἀνδρικότερον.

ἤδη ἴσιν τοῦτ' ἐκείνο.

ὦ εἶα νῦν, ὦ εἶα πᾶς.

ὦ εἶα, εἶα, εἶα, εἶα, εἶα, εἶα.

ὦ εἶα, εἶα, εἶα, εἶα, εἶα πᾶς.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

520 ὦ πότνια βοτρυσώδωρε, τί προσείπω σ' ἔπος;

πόθεν ἄν λάβοιμι ῥῆμα μυριάμορον

ὅτω προσείπω σ'; οὐ γὰρ εἶχον οἴκοθεν.

ὦ χαῖρ' Ὀπώρα, καὶ σὺ δ', ὦ Θεωρία.

οἶον δ' ἔχεις τὸ πρόσωπον, ὦ Θεωρία.

525 οἶον δὲ πνεῖς, ὡς ἠδὺ κατὰ τῆς καρδίας,
γλυκύτατον, ὡσπερ ἀστρατείας καὶ μύρου.

ΕΡΜΗΣ.

μῶν σὺν ὁμοίον καὶ γυλίου στρατιωτικοῦ;

ΧΟΡΟΣ.

ἀπέπτυσ' ἐχθροῦ φωτὸς ἐχθιστον πλέκος.

τοῦ μὲν γὰρ ὄζει κρομμυοξυρεγμίας,

530 ταύτης δ' ὀπώρας, ὑποδοχῆς, Διονυσίων,

αὐλῶν, τραγῳδῶν, Σοφοκλέους μελῶν, κιχλῶν,

ἐπυλλίων Εὐριπίδου,

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

κλαύσᾳρα σὺ

ταύτης καταψευδόμενος· οὐ γὰρ ἤδεται

αὕτη ποιητῆ ῥηματίων δικανικῶν.

ΧΟΡΟΣ.

535 κίττου, τρυγοίπου, προβατίων βληχωμένων,

κόλπου γυναικῶν διατρεχουσῶν εἰς ἀγρὸν,

δούλης μεθυσούσης, ἀνατετραμμένου χοῦδος,

ἄλλων τε πολλῶν κἀγαθῶν.

ΕΡΜΗΣ.

ἴθι νῦν, ἄθρει

532 κλαύσᾳρα] De hac crasi vide ad Plutl v. 876. In Equit. v. 1373. restitui ἀγοράσᾳγένειος. Vulgo ἀγοράσει γ' ἀγένειος.

οἶον πρὸς ἀλλήλας λαλοῦσιν αἱ πόλεις
 540 διαλλαγεῖσαι καὶ γελῶσιν ἄσμεναι,
 καὶ ταῦτα δαιμονίως ὑπωπιασμένα
 ἀπαξάπασαι καὶ κυάθοις προσκείμεναι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

καὶ τῶνδε τοίνυν τῶν θεωμένων σκόπει
 τὰ πρόσωφ', ἵνα γνῶς τὰς τέχνας.

ΕΡΜΗΣ.

αἰβοῦ·τάλας,
 545 ἔκεινονι γοῦν τὸν λοφοποιὸν οὐχ ὄρας
 τίλλονθ' ἑαυτόν; ὁ δέ γε τὰς σμινύας ποιῶν
 κατέπαρδεν ἄρτι τοῦ ξιφουρογοῦ· κεινοῦ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὁ δὲ δρεπανουργὸς οὐχ ὄρας ὡς ἦδεται
 καὶ τὸν δορυξὸν οἶον ἔσχιμάλισεν;

ΕΡΜΗΣ.

550 ἴθι νυν, ἄνειπε τοὺς γεωργοὺς ἀπιέναι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀκούετε λεψ'· τοὺς γεωργοὺς ἀπιέναι
 τὰ γεωργικὰ σκευῆ λαβόντας εἰς ἀγρὸν
 ὡς τάχιστ' ἄνευ δοραιίου καὶ ξίφους κακοντίου·
 ὡς ἄπαντ' ἤδη 'στὶ μεστὰ τὰνθάδ' εἰρήνης
 σαπρᾶς.

555 ἀλλὰ πᾶς χώρει πρὸς ἔργον εἰς ἀγρὸν παιω-
 νίσας.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ ποθεινὴ τοῖς δικαίοις καὶ γεωργοῖς ἡμέρα,
 ἄσμενός σ' ἰδὼν προσεπιεῖν βούλομαι τὰς ἀμ-
 πέλους·

τάς τε συκᾶς, αἷς ἐγὼ 'φύτευον ὦν νεώτερος,
 ἀσπάσασθαι θυμὸς ἡμῖν ἔστι πολλοστίῳ χρόνῳ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

560 νῦν μὲν οὖν, ὦνδρες, προσευξώμεσθα πρῶτον
 τῇ θεῷ,

557 ἄσμενος ἰδὼν Γ.

559 ἔστι] ἐπὶ Γ.

ἤπερ ἡμῶν τοὺς λόφους ἀφεῖλε καὶ τὰς Γοργόνας·

εἶδ' ὅπως λιταργοῦμεν οἴκαδ' εἰς τὰ χωρία,
ξμπολήσαντές τι χρηστὸν εἰς ἀγρὸν ταρίχιον.

ΕΡΜΗΣ.

ὦ Πόσειδον, ὡς καλὸν τὸ στίφος αὐτῶν φαίνεται

565 καὶ πυκνὸν καὶ γοργὸν ὥσπερ μᾶζα καὶ πανδαισία.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

νῆ Δι' ἣ γὰρ σφῦρα λαμπρὸν ἦν ἄρ' ἐξωπλισμένη,

αἶ τε θρίνακες διασιέλβουσι πρὸς τὸν ἥλιον,
ἧ καλῶς αὐτῶν ἀπαλλάξειεν ἂν μετόρχιον.

ὥστ' ἔγωγ' ἤδη πιθυμῶ καὐτὸς ἐλθεῖν εἰς ἀγρὸν

570 καὶ τριαινοῦν τῇ δικέλλῃ διὰ χρόνου τὸ γήδιον.

ἀλλ' ἀναμνησθέντες, ὦνδρες,

τῆς διαίτης τῆς παλαιᾶς,

ἦν παρεῖχ' αὕτη ποθ' ἡμῖν,

τῶν τε παλασίων ἐκείνων,

575 τῶν τε σύκων, τῶν τε μύρτων,

τῆς τρυγός τε τῆς γλυκείας,

τῆς ἰωνιᾶς τε τῆς πρὸς

τῷ φρέατι, τῶν τ' ἐλαῶν,

ὧν ποθοῦμεν,

580 ἀντὶ τούτων τήνδε νυνὶ

τὴν θεὸν προσείπατε.

ΧΟΡΟΣ.

χαῖρε χαῖρ', ὡς ἤλθες ἡμῖν ἀσμένοις, ὦ φιλιότη.

σῶ γὰρ ἐδάμην πόθω,

585 δαιμόνια βουλόμενος

εἰς ἀγρὸν ἀνερπύσαι.

ἦσθα γὰρ μέγιστον ἡμῖν κέρδος, ὦ ποθουμένη,

566 νῆ τὸν δι' Γ. ἦν ἂν Kust.] ἦν ἄρ' Γ.

574 παλασίων Kust.] παλασίων Γ.

587 γὰρ τὸ Kust.] τὸ om. Γ.

* * * * * μόνη γὰρ ἡμᾶς ὠφέλεις
* * * * *

πᾶσιν ὅποσοι βίον ἐ-

590 τρίβομεν γεωργικόν.
πολλὰ γὰρ ἐπάσχομεν
πρὶν ποί' ἐπὶ σοῦ γλυκέα
καδάπανα καὶ φίλα.

595 τοῖς ἀγροίκοισιν γὰρ ἦσθα χίδρα καὶ σωτηρία.
ὥστε σὲ τὰ τ' ἀμπέλια
καὶ τὰ νέα συκίδια
τᾶλλα θ' ὅπόσ' ἐστὶ φυτὰ

600 προσγελάσεται λαβόντ' ἄσμενα.
ἀλλὰ ποῦ ποί' ἦν ἀφ' ἡμῶν τὸν πολὺν τοῦτον
χρόνον
ἦδε, τοῦθ' ἡμᾶς δίδαξον, ὃ θεῶν εὐνούστατε.

ΕΡΜΗΣ.

ὃ σοφώτατοι γεωργοί, τὰμὰ δὴ ξυνίετε
ῥήματ', εἰ βούλεσθ' ἀκοῦσαι τήνδ' ὅπως ἀπώλετο.

605 πρῶτα μὲν γὰρ ἤρξεν ἄτης Φειδίας πράξας
κακῶς·

εἶτα Περικλῆς φοβηθεὶς μὴ μετᾶσχοι τῆς τύχης,
τὰς φύσεις ὑμῶν δεδοικῶς καὶ τὸν αὐτοδάξ
τρόπον,

πρὶν παθεῖν τι δεινὸν, αὐτὸς ἐξέφλεξε τὴν
πόλιν,

ἐμβάλων σπινθῆρα μικρὸν Μεγαρικοῦ ψηφίσ-
ματος,

610 κάξεφύσησεν τοσοῦτον πόλεμον ὥστε τῶ καπνῷ
πάντας Ἑλληνας δακρῦσαι, τοὺς τ' ἐκεῖ τοὺς
τ' ἐνθάδε.

ὡς δ' ἅπαξ τὸ πρῶτον ἄκουσ' ἐψόφησεν ἄμπελος

595 ἀγροίκοις Γ. 600 σε λαβόντ' Kust.] σε
om. Γ. 601 τοῦτον om. Γ.

610 ἐξεφύσησε Γ. 612 ἄκουσ' ex Γ, Raven-
nate et Veneto dedi. Vulgo ἠκούσ'.

καὶ πίθος πληγείς ὑπ' ὀργῆς ἀντελάκτισεν πίθῳ,
οὐκέτι ἦν οὐδείς ὁ παύσων, ἦδε δ' ἠφρανίζετο.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

613 ταῦτα τοίνυν μὰ τὸν Ἀπόλλω ἄγῳ πεπύσμην
οὐδενός,

οὐδ' ὅπως αὐτῇ προσήκοι Φειδίας ἠκηκόνη.

ΧΟΡΟΣ.

οὐδ' ἔγωγε, πλήν γε νυνί. ταῦτ' ἄρ' εὐπρόσω-
πος ἦν,

οὔσα συγγενῆς ἐκείνου. πολλά γ' ἡμᾶς λανθάνει.

ΕΡΜΗΣ.

καίτ' ἐπειδὴ ἔγνωσαν ὑμᾶς αἱ πόλεις ὧν ἤραξετε
620 ἠγχιωμένους ἐπ' ἀλλήλοισι καὶ σεσηρότας,

πάντ' ἐμηχανῶντ' ἐφ' ὑμῖν, τοὺς φόρους φο-
βούμεναι,

κἀνέπειθον τῶν Λακωνῶν τοὺς μεγίστους χρή-
μασιν.

οἱ δ' αἶτ' ὄντες αἰσχροκερδεῖς καὶ διειρωνόξενοι
τῆνδ' ἀπορρίψαντες αἰσχροῶς τὸν πόλεμον ἀν-
ήρπασαν.

625 καῖτα τὰ κείνων γε κέρδη τοῖς γεωργοῖς ἦν κακά·
αἱ γὰρ ἐνθένδ' αὖ τριήρεις ἀντιτιμωρούμεναι
οὐδὲν αἰτίων ἂν ἀνδρῶν τὰς κράδας κατήσθιον.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἐν δίξῃ μὲν οὖν, ἐπεὶ τοι καὶ κορώνεων γέ μου
ἐξέκοψαν, ἦν ἐγὼ ἄφύτευσα κἀξεθρεψάμην.

ΧΟΡΟΣ.

630 νῆ Δί', ὦ μέλ', ἐνδίξως γε δῆτ', ἐπεὶ κάμου
λίθον

ἐμβalόντες ἐξμεδιμονον κυψέλην ἀπώλεσαν.

ΕΡΜΗΣ.

καῖτα δ' ὡς ἐκ τῶν ἀγρῶν ξυνῆλθεν οὐργάτης λέως,

613 ἀντελάκτισε Γ.

619 ἡμᾶς Γ.

621 ἡμῖν Γ.

625 καῖτα ἄκείνων Γ.

627 αἰτίων ἀνδρῶν τὰς Γ.

630 μέλε ἐνδίξως Γ.

δῆτ' Γ.

631 ἀπώλεσα Γ.

τὸν τρόπον πωλούμενος τὸν αὐτὸν οὐκ ἐμίανθανεν,
 ἀλλ' ἄτ' ὦν ἄνευ γιγάρτων καὶ φιλῶν τὰς ἰσχάδας
 635 ἔβλεπεν πρὸς τοὺς λέγοντας· οἱ δὲ γιγνώσκον-
 τες εὖ

τοὺς πένητας ἀσθενοῦντας κἀποροῦντας ἀλφίτων,
 τήνδε μὲν δικροῖς ἐώθουν τὴν θεὸν κεκράγμασιν,
 πολλάκις φανεῖσαν αὐτὴν τῆσδε τῆς χώρας πόθῃ,
 τῶν δὲ συμμάχων ἔσειον τοὺς παχεῖς καὶ πλουσίους,
 640 αἰτίας ἂν προστιθέντες, ὡς φρονοῖ τὰ Βρασίδου.
 εἴτ' ἂν ὑμεῖς τοῦτον ὥσπερ κενίδι ἐσπαράττετε·
 ἡ πόλις γὰρ ὠχρῶσα κὰν φόβῳ καθημένη
 ἅπτα διαβάλοι τις αὐτῇ, ταῦτ' ἂν ἦδιστ' ἦσθιεν.
 οἱ δὲ τὰς πληγὰς ὀρῶντες ἄς ἐτύπτονθ', οἱ ξένοι
 645 χρυσίῳ τῶν ταῦτα ποιοῦντων ἐβύνουν τὸ στόμα,
 ὥστ' ἐκείνους μὲν ποιῆσαι πλουσίους, ἡ δ'
 Ἑλλὰς ἂν

ἐξερημωθεῖσ' ἂν ὑμᾶς ἔλαθε. ταῦτα δ' ἦν ὁ δρῶν
 βυρσοπώλης.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

παῦε παῦ', ὦ δέσποθ' Ἐρμῆ, μὴ λέγε,
 ἀλλ' ἕα τὸν ἄνδρ' ἐκεῖνον οὔπερ ἔστ' εἶναι κάτω·
 650 οὐ γὰρ ἡμέτερος ἔτ' ἔστ' ἐκεῖνος ἀνήρ, ἀλλὰ σός.
 ἅττ' ἂν οὖν λέγῃς ἐκεῖνον,
 κεῖ πανοῦργος ἦν, ὅτ' ἔζη,
 καὶ λάλος καὶ συκοφάντης
 καὶ κύκηθρον καὶ τάρρακτρον,
 655 ταῦθ' ἀπαξάπαντα νυνὶ
 τοὺς σεαυτοῦ λοιθορεῖς.
 ἀλλ' ὅ τι σιωπᾶς, ὦ πότνια, κάτειπέ μοι.

- 633 ^μ ἐλάνθανεν Γ. 637 κεκράγμασι Kust.]
 κεκράγμασιν Γ. 640 φρονεῖ Kust.]
 φρονοῖ Γ. 643 ἦσθιον Γ.
 645 ἐβύνουν Kust.] ἐβύνουν Γ. 650 ἡμέτερος
 ἔσται κείνος Γ.

ΕΡΜΗΣ.

ἀλλ' οὐκ ἂν εἶποι πρὸς γε τοὺς θεωμένους·
ὄργην γὰρ αὐτοῖς ὧν ἔπαθε πολλὴν ἔχει.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

660 ἢ δ' ἀλλὰ πρὸς σὲ μικρὸν εἰπάτω μόνον.

ΕΡΜΗΣ.

εἴφ' ὅ τι νοεῖς αὐτοῖσι πρὸς ξίμ', ὧ φιλιότη.
ἴθ' ὧ γυναικῶν μισοπορπακισιότη.
εἶεν, ἀκούω. ταῦτ' ἐπικαλεῖς; μανθάνω.
ἀκούσαθ' ὑμεῖς ὧν ἔνεκα μομφὴν ἔχει.

665 ἔλθοῦσά φησιν αὐτομάτη μετὰ τὰν Πύλω
σπονδῶν φέρουσα τῇ πόλει κίστην πλέαν
ἀποχειροτονηθῆναι τοῖς ἐν τῆκκλησίᾳ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἡμᾶρτομεν ταῦτ'· ἀλλὰ συγγνώμην ἔχε·
ὁ νοῦς γὰρ ἡμῶν ἦν τότε' ἐν τοῖς σκύτεσιν.

ΕΡΜΗΣ.

670 ἴθι νῦν, ἀκουσον οἶον ἄρτι μ' ἤρετο·
ὅστις κακόνους αὐτῇ μάλιστ' ἦν ἐνθάδε,
χῶστις φίλος κᾶσπευθεν εἶναι μὴ μάχας.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εὐνούστατος μὲν ἦν μακροῦ Κλεώνυμος.

ΕΡΜΗΣ.

ποιός τις οὖν εἶναι δοκεῖ τὰ πολεμικὰ

675 ὁ Κλεώνυμος;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ψυχὴν ἄριστος, πλήν γ' ὅτι
οὐκ ἦν ἄρ' οὐπὲρ φησιν εἶναι τοῦ πατρός.
εἰ γάρ ποτ' ἐξέλθοι στρατιώτης, εὐθέως
ἀποβολιμαῖος τῶν ὄπλων ἐγίγνετο.

ΕΡΜΗΣ.

ἔτι νῦν ἀκουσον οἶον ἄρτι μ' ἤρετο·

680 ὅστις κρατεῖ νῦν τοῦ λίθου τοῦ 'ν τῇ πυκνί.

661 αὐτοῖσι] αὐτοῖς Γ, Ravennas, Venetus.

663 εἶέν γ' Kust.] γ' om. Γ. 675 ψυχὴν τ' 680 οἶον

ἄριστος Γ.

676 ὅπερ φησὶν Γ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Ἐπέρβολος νῦν τοῦτ' ἔχει τὸ χωρίον.
αὕτη, τί ποιεῖς; τὴν κεφαλὴν ποῖ περιάγεις;

ΕΡΜΗΣ.

ἀποστρέφεται τὸν δῆμον ἀχθεσθεῖς' ὅτι
αὐτῷ πονηρὸν προσιάτην ἐπεγράψατο.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

685 ἀλλ' οὐκέτι' αὐτῷ χρησόμεθ' οὐδέν, ἀλλὰ νῦν
ἀπορῶν ὁ δῆμος ἐπιτρόπου καὶ γυμνὸς ὦν
τοῦτον τέως τὸν ἄνδρα περιεζώσατο.

ΕΡΜΗΣ.

πῶς οὖν ξυνοῖσει ταῦτ', ἐρωτᾷ, τῇ πόλει;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εὐβουλότεροι γενησόμεσθα.

ΕΡΜΗΣ.

τίμ τρόπῳ;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

690 ὅτι τυγχάνει λυγροποιὸς ὦν. πρὸ τοῦ μὲν οὖν
ἐψηλαφῶμεν ἐν σκότῳ τὰ πράγματα,
νυνὶ δ' ἅπαντα πρὸς λύγρον βουλευόμεν.

ΕΡΜΗΣ.

ὦ ὦ,

οἰά μ' ἐκέλευσεν ἀναπυθέσθαι σου.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τὰ τί;

ΕΡΜΗΣ.

πάμπολλα, καὶ τὰρχαῖ' ἃ κατέλιπεν τότε.

695 πρῶτον δ' ὅ τι πράττει Σοφοκλῆς ἀνήρητο.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εὐδαιμονεῖ· πάσχει δὲ θαυμασίον.

ΕΡΜΗΣ.

τὸ τί;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἐκ τοῦ Σοφοκλέους γίγνεται Σιμωνίδης.

681 πυκνὴ Kust.] πυκνὴ Γ.

682 ποῖ om. Γ.

695 πράττει Kust.] πράττει Γ.

ΕΡΜΗΣ.

Σιμωνίδης; πῶς;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὄτι γέρον ὦν καὶ σαπρὸς
κέρδους ἕκατι κἄν ἐπὶ ῥιπὸς πλέοι.

ΕΡΜΗΣ.

700 τί δαί; Κρατῖνος ὁ σοφὸς ἔστιν;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὄθ' οἱ Λάκωνες ἐνέβαλον,
ἀπέθανεν,

ΕΡΜΗΣ.

τί παθῶν;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὅ τι;

ὠρεκιάσας· οὐ γὰρ ἐξηνέσχετα
ἰδὼν πίθον καταγνύμενον οἴνου πλέων.

χᾶτερα πρὸς ἅτ' οἶει γεγενῆσθ' ἐν τῇ πόλει;

705 ὥστ' οὐδέποτ', ὦ δέσποιν', ἀφησόμεσθά σου.

ΕΡΜΗΣ.

ἴθι νυν, ἐπὶ τούτοις τὴν Ὀπώραν λέμβανε
γυναῖκα σαντιῶ τήνδε· κἄτ' ἐν τοῖς ἀγροῖς
ταύτῃ ξυνοικῶν ἐκποιοῦ σαντιῶ βότρους.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὦ φιλιότη, δεῦρ' ἔλθῃ καὶ δός μοι κύσαι.

710 ἄρ' ἂν βλαβῆναι διὰ χρόνου τέ σοι δοκῶ,

ὦ δέσποθ' Ἐρμῆ, τῆς Ὀπώρας κατελάσας;

ΕΡΜΗΣ.

οὐκ, εἴ γε κυκεῶν' ἐπιπίοις βληχωνίαν.

ἄλλ' ὡς τάχιστα τήνδε τὴν Θεωρίαν

ἀπάγαγε τῇ βουλῇ λαβὼν, ἧσπέρ ποτ' ἦν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

715 ὦ μακαρία βουλή σὺ τῆς Θεωρίας,

ὅσον φοιρήσει ζωμὸν ἡμερῶν τριῶν,

ἕσας δὲ κατέδει χόλικας ἐφθὰς καὶ κρέα.

ἄλλ', ὦ φίλ' Ἐρμῆ, χαῖρε πολλά.

699 ἐπὶ τῆς Kust.] τῆς om. Γ.

700 δέ Kust.]

δαί Γ.

717 κατέδη Kust.] κατέδει Γ.

ΕΡΜΗΣ,

καὶ σύ γε,
 ὠνθρωπε, χαίρων ἄπιθι καὶ μέμνησό μου.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

720 ὦ κύνθαρ', οἴκαδ' οἴκαδ' ἀποπετώμεθα.

ΕΡΜΗΣ.

οὐκ ἐνθάδ', ὦ τῶν, ἔστι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ποῖ γὰρ οἴχεται;

ΕΡΜΗΣ.

ὑρ' ἄρματ' ἐλθὼν Ζηνὸς ἀστραπηφορεῖ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

πόθεν οὖν ὁ τλήμων ἐνθάδ' ἔξει σιτία;

ΕΡΜΗΣ.

τὴν τοῦ Γανυμήδους ἀμβροσίαν σιτήσεται.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

725 πῶς δῆτ' ἐγὼ καταβήσομαι;

ΕΡΜΗΣ.

θάρρει, καλῶς.

τηδὲ παρ' αὐτὴν τὴν θεόν,

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

δεῦρ', ὦ κόραι,

ἔπεσθον ἅμ' ἐμοὶ θάπτον, ὡς πολλοὶ πάντῃ

ποθοῦντες ὑμᾶς ἀναμένουσ' ἔστιν κάτες.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἴθι χαίρων· ἡμεῖς δὲ τέως τάδε τὰ σκευὴ
 παραδόντες

730 τοῖς ἀκολούθοις δῶμεν σώζειν, ὡς εἰώθασι
 μάλιστα

περὶ τὰς σκηνὰς πλεῖστοι γλέπται κυπτάζειν καὶ
 κακοποιεῖν.

ἀλλὰ φυλάττετε ταῦτ' ἀνδρείως· ἡμεῖς δ' αὖ
 τοῖσι θεαταῖς,

ἦν ἔχομεν ὁδὸν λόγων εἰπωμεν, ὅσα τε νοῦς ἔχει.

Χρῆν μὲν τύπτειν τοὺς ῥαβδούχους, εἴ τις κω-
 μῆδοποιητὴς

732 φύλαττε ταῦτ' Γ.

733 ὅσα etiam Γ.

735 αὐτὸν ἐπῆνει πρὸς τὸ θέατρον παραβὰς ἐν τοῖς
ἀναπαίστοις.

εἰ δ' οὖν εἰκός τινα τιμῆσαι, θύγατερ Διὸς,
ὅστις ἄριστος

κωμωδοδιδάσκαλος ἀνθρώπων καὶ κλεινότατος
γεγένηται,

ἄξιός ἐίναι φησ' εὐλογίας μεγάλης ὁ διδάσκαλος
ἡμῶν.

πρῶτον μὲν γὰρ τοὺς ἀντιπάλους μόνος ἀνθρώ-
πων κατέπαυσεν

740 εἰς τὰ ῥάκια σκώπτοντας ἀεὶ καὶ τοῖς φθειροσὶν
πολεμοῦντας·

τούς θ' Ἡρακλέας τοὺς μάπτοντας, καὶ τοὺς
πεινῶντας ἐκείνους,

τοὺς φεύγοντας κᾶξαπατῶντας καὶ τυπτομένους
ἐπίτηδες,

ἐξήλασ' ἀτιμώσας πρῶτος, καὶ τοὺς δούλους
παρέλυσεν,

οὓς ἐξῆγον κλάοντας ἀεὶ, καὶ τούτους οὖνεκα
τουθι,

745 ἔν' ὁ σύνδουλος σκώψας αὐτοῦ τὰς πληγὰς, εἴτ'
ἀνέροιτο,

ὦ κακόδαιμον, τί τὸ δέρι' ἔπαθες; μῶν ὑστρι-
χίς εἰσέβαλέν σοι

εἰς τὰς πλευρὰς πολλῇ στρατιᾷ κἀδενδροτόμησε
τὸ νῶτον;

τοιαῦτ' ἀφελὼν κακὰ καὶ φόρτον καὶ βωμολο-
χεύματ' ἀγεννῆ,

ἐποίησε τέχνην μεγάλην ἡμῖν κἀπύργωσ' οἰκο-
δομήσας

750 ἔπεσιν μεγάλοις καὶ διανοαῖς καὶ σκώμμασιν
οὐκ ἀγοραίοις,

οὐκ ἰδιώτας ἀνθρωπίσκους κωμωδῶν οὐδὲ γυ-
ναῖκας,

740 φθειροσὶ Γ.

744 κλάοντας Kust.] κλάον-

τας Γ.

746 εἰσέβαλε Γ.

747 τὸν

νῶτον Γ.

750 ἔλαισιν Γ.

ἀλλ' Ἡρακλέους ὀργὴν τιν' ἔχων τοῖσι μεγίστοις
 ἐπεχείρει,
 διαβὰς βυρσῶν ὀσμῆς δεινὰς κάπειλὰς βορβορο-
 θύμους.
 καὶ πρῶτον μὲν μάχομαι πάντων αὐτῷ τῷ καρ-
 χαρόδοντι,
 755 οὗ δεινόταται μὲν ἀπ' ὀφθαλμῶν Κύννης ἀκτι-
 νες ἔλαμπον,
 ἑκατὸν δὲ κύκλῳ κεφαλὰὶ κολάκων οἰμωξομένων
 ἔλιξιμῶντο
 περὶ τὴν κεφαλὴν, φωνὴν δ' εἶχεν χαράδρας
 ὄλεθρον τειτοκυίας,
 φώκης δ' ὀσμὴν, Λαμίας ὄρχεις ἀπλύτους, προ-
 κτὸν δὲ καμήλου.
 τοιοῦτον ἰδὼν τέρας οὐ κατέδεισ', ἀλλ' ὑπὲρ
 ὑμῶν πολεμίζων
 760 ἀντεῖχον ἀεὶ καὶ τῶν ἄλλων γήσων. ὧν οὐνεκα
 νυνὶ
 ἀποδοῦναί μοι τὴν χάριν ὑμᾶς εἰκὸς καὶ μνή-
 μονας εἶναι.
 καὶ γὰρ πρότερον πράξας κατὰ νοῦν οὐχὶ πα-
 λαίστρας περινοστῶν
 παῖδας ἐπείρων, ἀλλ' ἀράμενος τὴν σκευὴν εὐ-
 θὺς ἐχώρουν,
 παῦρ' ἀνιάσας, πόλλ' εὐφράνας, πάντα παρα-
 σχῶν τὰ δέοντα.
 765 πρὸς ταῦτα χρεῶν εἶναι μετ' ἔμοῦ
 καὶ τοὺς ἄνδρας καὶ τοὺς παῖδας·
 καὶ τοῖς φαλακροῖσι παραινοῦμεν
 ξυσπουδάσειν περὶ τῆς νίκης.
 πᾶς γὰρ τις ἔρει νικῶντος ἔμοῦ
 775 — 796. = 797 — 817.

752 ἐπιχειρεῖ Kust.] ἐπεχείρει Γ.   755 κύννης Γ.
 757 εἶχε Γ.   758 καμίνου Γ.   759 τοι-
 οὔτ' ἰδὼν (γρ. τοιοῦτον δ' ἰδὼν) Γ.
 761 εἰκὸς ὑμᾶς Kust.] ὑμᾶς εἰκὸς Γ.

- 770 κἀπὶ τραπέζῃ καὶ ξυμποσίοις,
 φέρε τῷ φαλακρῷ, δὸς τῷ φαλακρῷ
 τῶν τραγαλίων, καὶ μὴ ἀφαίρει
 γεννησιότατου τῶν ποιητῶν
 ἀνδρὸς τὸ μέτωπον ἔχοντος.
- 775 Μοῦσα, σὺ μὲν πολέμους ἀπωσαμένη μετ' ἔμοῦ
 τοῦ φίλου χορευσον,
 κλείουσα θεῶν τε γάμους ἀνδρῶν τε δαίτας
- 780 καὶ θαλάσσι μακάρων· σοὶ γὰρ τάδ' ἐξ ἀρχῆς
 μέλει.
 ἦν δέ σε Καρκίνος ἐλθὼν
 ἀντιβολῆ μετὰ τῶν παίδων χορευῆσαι,
- 785 μῆθ' ὑπάκουε μῆτ' ἔλ-
 θης συνέριδος αὐτοῖς,
 ἔλλα νόμιζε πάντας
 ὄρτυγας οἰκογενεῖς, γυλιαύχενας ὄρχηστὰς
- 790 γαννοφυεῖς, σφυράδων ἀποκνήσματα, μηχανο-
 δίφας.
 καὶ γὰρ ἔφρασχ' ὁ πατήρ ὁ παρ' ἐλπίδας
- 795 εἶχε τὸ δρᾶμα γαλῆν τῆς
 ἐσπέρας ἀπάγξαι,
 τοιάδε χορῆ Χαρίτων δαμώματα καλλικόμων
 τὸν σοφὸν ποιητὴν
- 800 ὑμνεῖν, ὅταν ἤρινά μὲν φωνῆ χειλῶν
 ἔξαμένη κελαδῆ, χορὸν δὲ μὴ ᾗ Μόρσιμος
 μηδὲ Μελάνθιος, οὗ δὴ
- 805 πικροτάτην ὅπα γηρούσαντος ἤκουσ',
 ἠνίκα τῶν τραγωδῶν
 τὸν χορὸν εἶχον ἀδελ-
 φός τε καὶ αὐτὸς, ἄμφω
- 810 Γοργόνες ὀψοφάγοι, βατιδοσκόποι, ἄρπυιαι,
 γρασοῖβαι, μιαρροὶ, τραγομάσχαλοι, ἰχθυολῦμαι·
- 815 ὧν καταχρεμισμένη μέγα καὶ πλατὺ
 Μοῦσα θεὰ μετ' ἔμοῦ ξύμ-
 παιζε τὴν ἑορτήν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὡς χαλεπὸν ἔλθειν ἦν ἄρ' εὐθὺ τῶν θεῶν.

820 ἔγωγέ τοι πεπόνηκα κομιδῇ τῷ σκέλει.
μικροὶ δ' ὄρᾶν ἄνωθεν ἦσι'. ἔμοιγέ τοι
ἀπὸ τοῦρανοῦ φαίνεσθε κακοήθεις πάνυ,
ἐντευθενὶ δὲ πολὺ τι κακοηθέστεροι,

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ὦ δέσποθ', ἦκεις;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὡς ἐγὼ 'πυθόμην τινός.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

825 τί δ' ἔπαθες;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἤλγουν τῷ σκέλει μακρὰν ὁδὸν
διεληλυθώς.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ἴθι νυν, κάτειπέ μοι,

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τὸ τί;

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ἄλλον τιν' εἶδες ἄνδρα κατὰ τὸν ἀέρα
πλανώμενον πλὴν σαυτὸν;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὐκ, εἰ μὴ γέ που
ψυχὰς δὴ ἢ τρεῖς διδυραμβοδιδασκάλων,

ΟΙΚΕΤΗΣ.

830 τί δ' ἔδρων;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ξυνελέγονι' ἀναβολὰς ποτιώμεναι,
τὰς ἐνδιαεριανερηνηχέτους τινάς.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

οὐκ ἦν ἄρ' οὐδ' ἂ λέγουσι κατὰ τὸν ἀέρα,
ὡς ἀστέρες γιγνώμεθ', ὅταν τις ἀποθάνῃ;

819 ἦν ἔλθειν ἄρ' Kust.] ἔλθειν ἦν ἄρα Γ.

822 ἀπὸ τοῦρανοῦ φαίνεσθαι Γ.

824 ἔγωγ'

ἐπυθόμην Γ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μάλιστα.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

καὶ τίς ἐστιν ἀστήρ νῦν ἐκεῖ;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

835 Ἴων ὁ Χῖος, ὅσπερ ἐποίησεν πάλαι
ἐνθάδε τὸν Ἀοῖόν ποθ'· ὡς δ' ἦλθ', εὐθέως
Ἀοῖον αὐτὸν πάντες ἐκάλουν ἀστέρα.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

τίνες γάρ εἰς' οἱ διατρέχοντες ἀστέρες,
οἱ καόμενοι θέουσιν;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀπὸ δέλνου τινὲς

840 τῶν πλουσίων οὔτιοι βαδίζουσ' ἀστέρων,
ἴπνοὺς ἔχοντες, ἐν δὲ τοῖς ἴπνοισι πῦρ.
ἀλλ' εἴσαγ' ὡς τάχιστα ταυτηνὴ λαβὼν,
καὶ τὴν πύελον κατάκλυζε, καὶ θέρμαιν' ὕδωρ·
στόρνυ τ' ἐμοὶ καὶ τῆδε κουρίδιον λέχος.

845 καὶ ταῦτα δράσας ἦγε δεῦρ' αὐθις πάλιν·
ἐγὼ δ' ἀποδώσω τήνδε τῆ βουλῆ τέως.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

πόθεν δ' ἔλαβες ταῦτα σύ;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

πόθεν; ἐκ τοῦρανοῦ.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

οὐκ ἂν ἔτι δαίην τῶν θεῶν τριώβολον,
εἰ πορνοβοσκοῦσ' ὅσπερ ἡμεῖς οἱ βροτοί.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

850 οὐκ, ἀλλὰ κακεῖ ζῶσιν ἀπὸ τούτων τινές.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ἄγε νυν ἴωμεν. εἰπέ μοι, δῶ καταφαγεῖν
ταύτη τι;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μηδέν· οὐ γὰρ ἐθελήσει φαγεῖν

836 ὥστε γ' εὐθέως Kust.] ὡς δ' ἦλθ' εὐθέως Γ.

838 — 892 om. Γ, adscripto in margine λείπει πολλά.

οὔτ' ἄρτον οὔτε μᾶζαν, εἰωθυὶ' ἀεὶ
παρὰ τοῖς θεοῖσιν ἀμβροσίαν λείχειν ἄνω.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

855 λείχειν ἄρ' αὐτῇ κἀνθάδε σκευαστέον.

ΧΟΡΟΣ.

εὐδαιμονικῶς γ' ὁ πρεσ-
βύτης, ὅσα γ' ὧδ' ἰδεῖν,
τὰ νῦν τάδε πράττει.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τί δῆτ', ἐπειδὴν νυμφίον μ' ὄρατε λαμπρὸν ὄντα;

ΧΟΡΟΣ.

860 ζηλωτὸς ἔσει, γέρον,
αὐθις νέος ὢν πάλιν,
μύρω κατάλειπτος.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οἶμα. τί δῆθ', ὅταν ξυνῶν τῶν τιθίων ἔχωμαι;

ΧΟΡΟΣ.

εὐδαιμονέστερος φανεῖ τῶν Καρκίνου στροβίλων.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

865 οὐκουν δικαίως; ὅστις εἰς
ὄχημα κἀνθάρου ἴβας
ἔσωσα τοὺς Ἕλληνας, ὥστ'
ἐν τοῖς ἀγροῖς
ἅπαντας ὄντας ἀσφαλῶς
κινεῖν τε καὶ καθεύδειν.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ἡ παῖς λέλουται καὶ τὰ τῆς πυγῆς καλὰ·
ὁ πλακοῦς πέπεπται, σησαμῆ ξυμπλάττεται,

870 καὶ τᾶλλ' ἀπαξᾶπαντα· τοῦ πέους δὲ δεῖ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἴθι νυν ἀποδοῶμεν τήνδε τὴν Θεωρίαν
ἀνύσαντε τῇ βουλῇ τι ταυτηί.

856 — 867. = 909 — 921.

872 Male codex Venetus ταυτηνί: recte Ravennas
ταυτηί· nam praesens est βουλή.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

τί φής;

αὕτη Θεωρία ἴσιν, ἣν ἡμεῖς ποτε
ἐπαλομεν Βραυρωῶνάδ' ὑποπεπωκότες;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

875 σάφ' ἴσθι, κἀλήφθῃ γε μόλις.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ὦ δέσποτα,

ὄσῃν ἔχει τὴν πρωχτοπεντετηρίδα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εἶεν, τίς ἐσθ' ὑμῶν δίκαιος, τίς ποτε,
τίς διαφυλάξει τήνδε τῇ βουλῇ λαβῶν;
οὔτος, τί περιγράφεις;

ΟΙΚΕΤΗΣ.

τὸ δεῖν', εἰς Ἴσθμια

880 σκηνήν ξμαντοῦ τῷ πέει καταλαμβάνω.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὔπω λέγεθ' ὑμεῖς τίς ὁ φυλάξων; δεῖρο σύ·
καταθήσομαι γὰρ αὐτὸς εἰς μέσους ἄγων.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ἔχεινοσὶ νεύει.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τίς;

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ὄστις; Ἀριφράδης,

ἄγειν παρ' αὐτὸν ἀντιβολῶν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλ', ὦ μέλε,

885 τὸν ζωμὸν αὐτῆς προσπεσὼν ἐκλάφεται.

ἄγε δὴ σὺ κατάθου πρῶτα τὰ σκευῆ χαμαί.

βουλῇ, πρυτάνεις, ὁρᾶτε τὴν Θεωρίαν.

σκέψασθ' ὅσ' ὑμῖν ἀγαθὰ παραδώσω φέρων,

ὥστ' εὐθέως ἄραντας ὑμᾶς τὸ σκέλη

890 ταύτης μετέωρα καταγαγεῖν ἀνάρρυσιν.

τουτὶ δ' ὄρα τοῦπτάνιον ἡμῖν ὡς καλόν.

διὰ ταῦτα καὶ κεκάπνικ' ἄρ'· ἐνταῦθεν γὰρ ἦν
 πρὸ τοῦ πολέμου τὰ λάσανα τῇ βουλῇ ποτέ.
 ἔπειτ' ἀγῶνα δ' εὐθύς ἐξέσται ποιεῖν

895 ταύτην ἔχουσιν αὔριον καλὸν πάνυ,
 ἐπὶ γῆς παλαίειν, τετραποδηδὸν ἐστάναι,
 πλαγίαν καταβάλλειν, ἐς γόνατα κύβδ' ἐστάναι,
 καὶ παγκράτιόν γ' ὑπαλειψαμένοις νεανικῶς
 παίειν, ὀρύττειν, πύξ ὁμοῦ καὶ τῷ πέει·
 τρίτη δὲ μετὰ ταῦθ' ἵπποδρομίαν ἄξετε,

900 ἵνα δὴ κέλης κέλητα παρακελητιεῖ,
 ἄρματα δ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἀνατετραμμένα
 φουσῶντα καὶ πνέοντα προσκινήσεται,
 ἕτεροι δὲ κείσονται γ' ἀπειψωλημένοι
 περὶ ταῖσι καμπαῖς ἠνίοχοι πεπιτωκότες.

905 ἀλλ', ὦ πρυτάνεις, δέχεσθε τὴν Θεωρίαν.
 θᾶσ' ὡς προθύμως ὁ πρύτανις παρεδέξατο.
 ἀλλ' οὐκ ἂν, εἴ τι προῖκα προσαγαγεῖν σ' ἔδει·
 ἀλλ' εὐρον ἂν σ' ὑπέχοντα τὴν ἔχεχειρίαν.

ΧΟΡΟΣ.

ἦ χρησιὸς ἀνὴρ πολί-

910 τῆς ἐστὶν ἅπασιν ὅσ-
 τις γ' ἐστὶ τοιοῦτος.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὅταν τρυγᾷτ', εἴσεσθε πολλῶ μᾶλλον οἶός εἰμι.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ νῦν σύ γε δῆλος εἶ.

892 893 Ita correxi codicum scripturam, διὰ ταῦτα
 καὶ κεκάπνικ' ἄρ'· ἐνταῦθα γὰρ | πρὸ τοῦ πο-
 λέμου τὰ λάσανα τῇ βουλῇ ποτ' ἦν.

894 ποεῖν Γ. 899 ἔξεσται Γ. 904 κάμ-
 παῖς Γ. 905 δέχεσθαι Γ.

906 ἴθ' Kust.] θᾶσ' Γ. Ita etiam alii. Scribendum
 autem θᾶσ', de quo dictum ad Euripidis Alcest. 110
 v. 103. in praefatione ad poetas scenicos.

907 προῖκ' ἂν Γ. 911 γ' om. Γ.

912 εἴσεσθαι Γ.

σωτήρ γὰρ ἅπασιν ἀν-

915 θρώποισ γεγένησαι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

φῆσεις γ', ἐπειδὴν ἐκλήης οἴνου νέου λεπαστήν.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ πλήν γε τῶν θεῶν αἰεὶ σ' ἠγησόμεσθα πρώτον.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

πολλῶν γὰρ ὑμῖν ἄξιος

Τρυγαῖος ἀθμονεὺς ἐγὼ,

920 δεινῶν ἀπαλλάξας πόνων

τὸν δημότην

καὶ τὸν γεωργικὸν λεῶν,

921 Ὑπέροβλόν τε παύσας.

ΧΟΡΟΣ.

ἄγε δὴ, τί νῶν ἐντευθενὲ ποιητέον;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τί δ' ἄλλο γ' ἢ ταύτην χύτραις ἰδρυτέον;

ΧΟΡΟΣ.

χύτραισιν, ὥσπερ μέμφόμενον Ἐρμίδιον;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

925 τί δαὶ δοκεῖ; βούλεσθε λαρινῶ βοῦ;

ΧΟΡΟΣ.

βοῦ; μηδαμῶς, ἵνα μὴ βοηθεῖν ποι δέοι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλ' οὐ παχείαι καὶ μεγάλη;

ΧΟΡΟΣ.

μὴ μὴ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τιή;

ΧΟΡΟΣ.

ἵνα μὴ γένηται Θεογένους ὑνία.

916 φῆσεις τί δῆτ' Kust.] τί δῆτ' om. IV. [καὶ 308 308

917 ἠγησόμεθα Γ. [καὶ 308 308 928 Θεογένους] Scribatur Θεογένους, quam formam etiam quattuor alios in locos comici (Avium v. 822. 1127. 1295. Lystr. v. 63.) invexerunt librarii, sed intactum re-

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τῷ δὴ δοκεῖ σοι δῆτα τῶν λοιπῶν;

ΧΟΡΟΣ.

οἶ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

930 οἶ;

ΧΟΡΟΣ.

ναὶ μὰ Δι'.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλὰ τοῦτό γ' ἔστ' Ἴωνικόν

τὸ ῥῆμ'.

ΧΟΡΟΣ.

ἐπίτηδες οὖν, ἔν' ἐν τήκκλησίᾳ
ὡς χρῆ πολεμεῖν λέγων τις οἱ καθήμενοι
ὑπὸ τοῦ θεοῦ λέγωσ' Ἴωνικῶς οἶ;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εὖ τοι λέγεις.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ τὰλλα γ' ὧσιν ἦπιοι.

935 ὡστ' ἔσόμεθ' ἀλλήλοισιν ἀμνοὶ τοὺς τρόπους
καὶ τοῖσι συμμάχοισι προότεροι πολὺ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἔθι νυν, ἄγ' ὡς τάχιστα τὸ πρόβατον λαβών·
ἐγὼ δὲ ποριῶ βωμόν ἐφ' οὔτου θύσομεν.

ΧΟΡΟΣ.

ὡς πάνθ' ὅσ' ἂν θεὸς θέλῃ χῆ τύχῃ κατορθοῖ,

940 χωρεῖ κατὰ νοῦν, ἕτερον δ' ἑτέρῳ
τούτων κατὰ καιρὸν ἀπαντιᾷ.

939 — 955. = 1023 — 1038.

liquerunt Θεογένης in Vesp. v. 1183. Eadem li-
brorum discrepantia in Thucydidis, Xenophontis
aliorumque scriptis est, sed ut Θεογένης plerum-
que in deterioribus, Θεογένης in antiquis codici-
bus legatur, commendatum illud etiam marmoris
Sandvicensis auctoritate.

939 θέλη γε Kust.] γε om. Γ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὡς ταῦτα δῆλά γ' ἔσθ'· ὁ γὰρ βωμὸς θύρασι
καὶ δῆ.

ΧΟΡΟΣ.

ἐπείγετε νῦν ἐν ὄσῳ
σοβαρὰ θεόθεν κατέχει

- 945 πολέμου μετάρροπος αὔρα.
νῦν γὰρ δαίμων φανερωῶς
ἐς ἀγαθὰ μεταβιβάζει.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τὸ κανοῦν πάρεσι' ὀλὰς ἔχον καὶ στέμμα καὶ
μάχαιραν,
καὶ πῦρ γε τουτὶ, κούδεν ἴσχει πλὴν τὸ πρό-
βατον ἡμᾶς.

ΧΟΡΟΣ.

- 950 οὐκουν ἀμιλλήσεσθον; ὡς
ἦν Χαῖρις ὑμᾶς ἴδη,
πρόσεισιν αὐλῶν ἄκλη-
τος, κᾶτα σάφ' οἶδ' ὅτι
φυσῶντι καὶ πονουμένῳ

- 955 προσδώσετε δῆπου.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἄγε δῆ, τὸ κανοῦν λαβὼν σὺ καὶ τὴν χέριβα
περίθι τὸν βωμὸν ταχέως ἐπιδέξια.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ἰδοῦ· λέγοις ἂν ἄλλο· περιελήλυθα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

φέρει δῆ, τὸ δαλίον τόδ' ἐμβάψω λαβῶν.

- 960 σείου σὺ ταχέως· σὺ δὲ πρότεινε τῶν ὀλῶν,
καυτός τε χερνίπτου, παραδούς ταύτην ξμολ,
καὶ τοῖς θεαταῖς ῥίπτε τῶν κριθῶν.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ἰδοῦ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἔδωκας ἦδη;

ΟΙΚΕΤΗΣ.

νή τὸν Ἑρμῆν, ὥστε γε
τούτων ὅσοιπέρ εἰσι τῶν θεωμένων
965 οὐκ ἔστιν οὐδείς ὅστις οὐ κριθὴν ἔχει.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὐχ αἱ γυναῖκες γ' ἔλαβον.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ἀλλ' εἰς ἐσπέραν
δώσουσιν αὐτοῖς ἄνδρες.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλ' εὐχόμεθα.
τίς τῆδε; ποῦ ποί' εἰσὶ πολλοὶ κάγαθοί;

ΟΙΚΕΤΗΣ.

τοισδὶ φέρε δῶ· πολλοὶ γάρ εἰσι κάγαθοί.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

970 τούτους ἀγαθοὺς ἐνόμισας;

ΟΙΚΕΤΗΣ.

οὐ γάρ, οὔτινες
ἡμῶν καταχερόντων ὕδωρ τοσουτονὶ
ἔς ταυτὸ τοῦθ' ἔστιᾶσ' ἰόντες χωρίον;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλ' ὡς τάχιστ' εὐχόμεθ', εὐχόμεσθα δῆ.
ὦ σεμνοτάτη βασίλεια θεά,

975 πότιν' Εἰρήνη,

δέσποινα χορῶν, δέσποινα γάμων,
δέξαι θυσίαν τὴν ἡμετέραν.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

δέξαι δῆτ', ὦ πολυτιμήτη,
νή Δία, καὶ μὴ ποίει γ' ἄπερ αἱ

980 μοιχευόμεναι δοῶσι γυναῖκες.

καὶ γὰρ ἐκεῖναι παρακλίναςαι
τῆς ἀλλείας παρακύντουσιν·

καὶν τις προσέχη τὸν νοῦν αὐταῖς,
ἀναχωροῦσιν·

985 καίτ' ἦν ἀπίη, παρακύντουσιν.

τούτων σὺ ποίει μηδὲν ἔθ' ἡμᾶς.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μὰ Δί', ἀλλ' ἀπόφηνον ὄλην σαυτὴν
γενναιοπρεπῶς τοῖσιν ἐρασιαῖς
ἡμῖν, οἷ σου τρυχόμεθ' ἤδη

990 τρία καὶ δέκ' ἔτη.

λύσον δὲ μάχας καὶ κοροκουγὰς,
ἵνα Λυσιμάχην σε καλῶμεν.
παῦσον δ' ἡμῶν τὰς ὑπονοίας
τὰς περικόμπους,

995 αἷς στωμυλλόμεθ' εἰς ἀλλήλους·

μιξον δ' ἡμᾶς τοὺς Ἑλληνας
πάλιν ἐξ ἀρχῆς

φιλίας χυλῶ, καὶ συγγνώμη
τινὶ πραοτέρᾳ κέρασον τὸν νοῦν·
καὶ τὴν ἀγορὰν ἡμῖν ἀγαθῶν

1000 ἐμπλησθῆναι μεγάλων, σκοροόδων,

σικύων πρῶων, μήλων, ῥοιῶν,
δούλοισι χλανισκιδίων μικρῶν·

καὶ Βοιωτῶν γε φέροντας ἰδεῖν
χῆνας, νήτιας, φάτιας, τροχίλους·

1005 καὶ Κωπάδων ἔλθεῖν σπυρίδας,

καὶ περὶ ταύτας ἡμᾶς ἀθρόους
ὀψωνοῦντας τυρβάζεσθαι

Μορύχῳ, Τελέᾳ, Γλανκέτῃ, ἄλλοις
τένθαις πολλοῖς· κατὰ Μελάνθιον

1010 ἤκειν ὕστερον εἰς τὴν ἀγορὰν,

τὰς δὲ πεποῶσθαι, τὸν δ' ὀτοτύζειν,
εἶτα μονοφδεῖν ἐκ Μηδείας,

ὀλόμαν ὀλόμαν, ἀποχηρωθεῖς
τᾶς ἐν τεύτλοισι λοχευομένας·

1015 τοὺς δ' ἀνθρώπους ἐπιχαίρειν.

ταῦτ', ὧ πολυτίμητ', εὐχομένοις ἡμῖν δίδου.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

λαβὲ τὴν μάχαιραν· εἶθ' ὅπως μαγειρικῶς
σφάξεις τὸν οἶν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλ' οὐ θέμις.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τιή τί δή;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὐχ ἦδεταί δῆπουθεν Εἰρήνη σφαγαῖς,
 1020 οὐδ' αἵματοῦται βωμός. ἀλλ' εἴσω φέρων
 θύσας τὰ μηρί' ἐξελὼν δεῦρ' ἔκφερε,
 χούτω τὸ πρόβατον τῷ χορηγῷ σώζεται.

ΧΟΡΟΣ.

σέ τοι θύρασι χροῖ * * μένοντα τοίνυν
 σχίζας δευρὶ τιθέναι ταχέως
 1025 τὰ τε πρόσφορα πάντ' ἐπὶ τούτοις.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὐκ οὖν δοκῶ σοι μαντικῶς τὸ φρύγανον τίθεσθαι;

ΧΟΡΟΣ.

πῶς δ' οὐχί; τί γάρ σε πέφυγ'
 ὅσα χροῖ σοφὸν ἄνδρα; τί δ' οὐ
 σὺ φρονεῖς, ὅπόσα χρεῶν τὸν
 1030 σοφῆ * * δόχιμον
 φρενὶ πορίμω τε τόλμῃ;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἡ σχίζα γοῦν ἐνήμημένη τὸν Στιλβίδην πιέζει,
 καὶ τὴν τράπεζαν οἶσομαι, καὶ παιδὸς οὐ δεήσει.

ΧΟΡΟΣ.

τίς οὖν ἂν οὐκ ἐπαινέσει-
 εν ἄνδρα τοιοῦτον, ὅσ-
 1035 τις πόλλ' ἀνατλάς ἔσω-
 σε τὴν ἱερὰν πόλιν;
 ὥστ' οὐχὶ μὴ παύσει ποτ' ὦν
 ζηλωτὸς ἅπασιν.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ταυτὶ δέδραται. τίθεσο τῷ μηρῷ λαβῶν.
 1040 ἐγὼ δ' ἐπὶ σπλάγχχ' εἶμι καὶ θυλήματα.

1030 ἐστὶ χρεῶν τὸν γε Kust.] χρεῶν ἐστὶ τὸν Γ.
 καὶ πορίμω Kust.] πορίμω τε Γ.

1032 οὐδέν δεήσει Γ. 1033 τίς ἂν οὐκ Γ.

1037 ὦν] ἂν Γ. 1040 θυλήματα Γ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἔμοι μελήσει ταῦτά γ'· ἀλλ' ἤκειν ἔχρην.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ἰδοῦ, πάρειμι. μῶν ἐπισχεῖν σοι δοκῶ;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὄπτα καλῶς νυν αὐτά· καὶ γὰρ οὔτοσι
προσέοχεται δάφνη τις ἐστεφανωμένος.

1045 τίς ἄρα ποτ' ἔστιν;

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ὡς ἀλαζῶν φαίνεται·

μάντις τίς ἔστιν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὐ μὰ Δί', ἀλλ' Ἰεροκλῆς.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

οὗτός γέ ποῦ 'σθ' ὁ χρησμολόγος οὐξ Ὠρεοῦ.
τί ποτ' ἄρα λέξει;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

δηλὸς ἔσθ' οὗτός γ' ὅτι

ἐναντιώσεται τι ταῖς διαλλαγαῖς.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

1050 οὐκ, ἀλλὰ κατὰ τὴν κνῖσαν εἰσελήλυθεν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μὴ νυν ὄραν δοκῶμεν αὐτόν.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

εὖ λέγεις.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

τίς ἢ θυσία ποθ' αὐτὴν καὶ τῶ θεῶν;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὄπτα σὺ σιγῇ, κάπαγ' ἀπὸ τῆς ὀσφύος.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

ὅτω δὲ θύει' οἱ φράσεθ';

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἢ κέρκος ποιεῖ

1055 καλῶς.

1050 κνῖσαν Γ.

1054 φράζεσθε — ποεῖ Γ.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

καλῶς δῆτι, ὃ πότινι' Εἰρήνη φέλη.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

ἄγε νυν ἀπάρχου, κῆτα δὸς τὰ πάργματα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὄπτᾶν ἄμεινον προῶτον.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

ἀλλὰ ταυταγὶ

ἦδη ὅτιν ὄπτιά.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

πολλὰ πράττεις, ὅστις εἶ.

κατάτεμνε. ποῦ τράπεζα; τὴν σπονδὴν φέρε.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

1060 ἢ γλῶττα χωρὶς τέμνεται.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μεμνήμεθα.

ἀλλ' οἶσθ' ὃ δρᾶσον;

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

ἦν φράσης.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μὴ διαλέγου

νῶν μηδέν· Εἰρήνη γὰρ ἱερὰ θύομεν.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

ὦ μέλεοι θνητοὶ καὶ νήπιοι,

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἔς κεφαλὴν σοί.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

οἷτινες ἀφραδίησι θεῶν νόον οὐκ αἴοντες

1065 συνθήκας πεποίησθ' ἄνδρες χαροποῖσι πιθήκοις,

ΟΙΚΕΤΗΣ.

αἰβοῦ βοῦ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τί γελᾷς;

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ἦσθην χαροποῖσι πιθήκοις.

1065 πεποίησθ' Γ.

αἰβοῦ βοῦ Γ.

1066 αἰβοῦ αἰβοῦ Kust.]

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

καὶ κέπφοι τρήρωνες ἀλωπεκιδεῦσι πέπεισθε,
ὧν δόλιαι ψυχαὶ, δόλιαι φρένες.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εἶθε σου εἶναι
ᾧφελεν, ᾧλαζῶν, οὕτωςι θερμοῦς ὁ πλεύμων.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

1070 εἰ γὰρ μὴ Νύμφαι γε θεὰ Βάκιν ἔξαπάτασκον,
μηδὲ Βάκισ θνητοῦς, μηδ' αὖ Νύμφαι Βάκιν
αὐτόν,

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἔξώλης ἀπόλοι', εἰ μὴ παύσαιο βακίζων.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

οὐπω θέσφατον ἦν Εἰρήνης δέσμ' ἀναλῦσαι,
ἀλλὰ τόδε πρότερον

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τοῖς ἀλσί γε παστέα ταυτί.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

1075 οὐ γὰρ πω τοῦτ' ἐστὶ φίλον μακάρεσσι θεοῖσιν,
φυλόπιθος λῆξαι, πρὶν κεν λύκος οἶν ὑμεναιοῖ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

καὶ πῶς, ᾧ κατάρατε, λύκος ποτ' ἂν οἶν ὑμε-
ναιοῖ.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

ὡς ἢ σφονδύλη φεύγουσα πονηρότατον βδεῖ,
χῆ κώδων ἀκαλανθὶς ἐπειγομένη τυφλὰ τίκει,
τουτάκις οὐπω χρῆν τὴν εἰρήνην πεποιῆσθαι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

1080 ἀλλὰ τί χρῆν ἡμᾶς; οὐ παύσασθαι πολεμοῦντας,
ἢ διακαυνιάσαι πότεροι κλαυσούμεθα μείζον,
ἔξὸν σπεισαμένοις κοινῇ τῆς Ἑλλάδος ἄρχειν;

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

οὐποτε ποιήσεις τὸν καρκίνον ὀρθὰ βαδίζειν.

1067 ἀλωπεκίδεσσι Kust.] ἀλωπεκιδεῦσι Γ.

1075 θεοῖσι Γ.

1079 πεποῆσθαι Γ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὔποτε δειπνήσεις ἔτι τοῦ λοιποῦ ἢ πρῦτα γεῖναι,
 1085 οὐδ' ἐπὶ τῷ πραχθέντι ποιήσεις ὕστερον οὐδέν.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

οὐδέποτε ἂν θείης λείον τὸν τραχὺν ἐχθρὸν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἄρα φενακίζων ποτ' Ἀθηναίους ἔτι παύσει;

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

ποῖον γὰρ κατὰ χρησμὸν ἐκαύσατε μῆρα θεοῖσιν;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὄνπερ κάλλιστον δήπου πεποίηκεν Ὀμηρος.

1090 ὡς οἱ μὲν νέφος ἐχθρὸν ἀπώσαμενοι πολέμοιο
 Εἰρήνην εἶλοντο καὶ ἰδρῦσανθ' ἱερεῖω.

αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη καὶ σπλάγχχ' ἐπά-
 σαντο,

ἔσπενδον δεπάεσσιν· ἐγὼ δ' ὁδὸν ἠγεμόνευον·
 χρησμολόγῳ δ' οὐδεὶς ἐδίδου κώθωνα φαιρινόν.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

1095 οἱ μετέχω τούτων· οὐ γὰρ ταῦτ' εἶπε Σίβυλλα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλ' ὁ σοφός τοι νῆ Δί' Ὀμηρος δεξιὸν εἶπεν·
 ἀφρήτωρ, ἀδέμιστος, ἀνέστιός ἐστιν ἐκεῖνος,
 ὃς πολέμου ἔραται ἐπιδημίου ὀκρουέεντος.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

φράζεο δῆ, μὴ πῶς σε δόλω φρένας ἐξαπατήσας

1100 ἰκτιῖνος μάρψῃ

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τουτὶ μέντοι σὺ φυλάττου,

ὡς οὗτος φοβερός τοῖς σπλάγχχνοις ἐστὶν ὁ χρη-
 σμός.

ἔγχει δῆ σπονδὴν καὶ τῶν σπλάγχχνων φέρε
 δευρί.

1084 δειπνήσεις τοῦ λοιποῦ γ' ἐν Kust.] δειπνήσεις
 ἔτι τοῦ λοιποῦ ἢ Γ.

1086 θύης Γ.

1087 φαινακίζων Γ.

1090 ἐχθρῶν Γ.

1095 μετέχων Γ.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

ἀλλ' εἰ ταῦτα δοκεῖ, καὶ γὰρ ἄμυτῶ βαλανεύσω.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

σπονδὴ σπονδὴ.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

1105 ἔγχει δὴ κάμοι καὶ σπλάγγων μοῖραν ὄρεξον.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλ' οὐπω τοῦτ' ἐστὶ φίλον μακάρεσσι θεοῖσιν·
ἀλλὰ τόδε πρότερον, σπένδειν ἡμᾶς, σὲ δ' ἀπελ-
θεῖν.

ὦ πότνι' Εἰρήνη, παράμεινον τὸν βίον ἡμῖν.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

πρόσφερε τὴν γλῶτταν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

σὺ δὲ τὴν σαυτοῦ γ' ἀπένεγκον.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

1110 σπονδὴ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

καὶ ταυτὶ μετὰ τῆς σπονδῆς λαβὲ θῦπτον.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

οὐδεὶς προσδώσει μοι σπλάγγων;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὐ γὰρ οἶόν τε
ἡμῖν προσδιδόναι, πρὶν κεν λύκος οἶν ὑμεναιοῖ.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

καὶ πρὸς τῶν γονάτων.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἄλλως, ὦ τῶν, ἱκετεύεις·

οὐ γὰρ ποιήσεις λεῖον τὸν τραχὺν ἐχθίνον.

1115 ἄγε δὴ, θεαταί, δεῦρο συσπλαγγνεύετε
μετὰ νῶν.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

τί ἐγὼ δέ;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τὴν Σίβυλλαν ἔσθιε.

1111 προσδώσει Γ.

1112 προδιδόναι Γ.

1113 τῶν om. Γ.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

οὗ τοι μὰ τὴν Γῆν ταῦτα κατέδεσθον μόνω,
 ἀλλ' ἀρπάσομαι σφῶν αὐτά· κεῖται δ' ἐν μέσῳ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὦ παῖε παῖε τὸν Βάκιν.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ

μαρτύρομαι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

1120 κἄγωγ', ὅτι τένθης εἶ σὺ κἀλαζὼν ἀνήρ.
 παῖ' αὐτὸν ἐπέχων τῷ ξύλῳ τὸν ἀλαζόνα.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

σὺ μὲν οὖν· ἐγὼ δὲ τουτοινὶ τῶν κωδίων,
 ἀλάμβαν' αὐτὸς ἕξαπατῶν, ἐκβολβιῶ.
 σὺ καταβαλεῖς τὰ κώδι', ὦ θνηπόλε;

1125 ἤκουσας; ὁ κόραξ οἶος ἦλθ' ἐξ Ὠρεοῦ.
 οὐκ ἀποπετήσει θᾶπτον εἰς Ἐλύμνιον;

ΧΟΡΟΣ.

ἦδομαι γ', ἦδομαι
 κράνους ἀπὴλλαγμένος
 τυροῦ τε καὶ κρομμύων.

1130 οὐ γὰρ φιληδῶ μάχαις,
 ἀλλὰ πρὸς πῦρ διέλ-
 ζων μετ' ἀνδρῶν ἐταί-
 ρων φίλων, ἐκκέας
 τῶν ξύλων ἄττ' ἂν ἦ
 δανότατα τοῦ θέρους

1135 ἐκπεπρισμένα,
 κἀνθρακίζων τοῦρεβίνθου,
 τὴν τε φηγὸν ἐμπυρεύων,
 χᾶμα τὴν Θραῖτιαν κυνῶν,
 τῆς γυναικὸς λουμένης.

1140 οὐ γὰρ ἔσθ' ἦδιον ἢ τυχεῖν μὲν ἦδη ἴσπαρμένα,
 τὸν θεὸν δ' ἐπιπακάζειν, καὶ τιν' εἰπεῖν γείτονα,
 εἰπέ μοι, τί τῆνικαῦτα δρωῶμεν, ὦ Κωμαρχίδη;

1127 — 1158. = 1159 — 1190.

1120 κἀγὼ δ' ὅτι Γ.

1127 — 1190 om. Γ.

- ξμπιεῖν ἔμοιγ' ἀρέσκει, τοῦ θεοῦ δρωῶντος καλῶς.
 ἀλλ' ἄφευε τῶν φασήλων, ὧ γύναι, τρεῖς χοίνικας,
1145 τῶν τε πυρῶν μῖξον αὐτοῖς, τῶν τε σύκων ἕξελε,
 τὸν τε Μανῆν ἢ Σύρα βωστρησάτω 'κ τοῦ χωρίου.
 οὐ γὰρ οἶόν τ' ἐστὶ πάντως οἰναρίζειν τήμερον
 οὐδὲ τυντλάζειν, ἐπειδὴ παρδαχὸν τὸ χωρίον·
 καὶ ξμοῦ δ' ἐνεγκάτω τις τὴν κίχλην καὶ τὸ
 σπίνω·
- 1150** ἦν δὲ καὶ πνός τις ἔνδον καὶ λαγῶα τέτταρα,
 εἴ τι μὴ ἔξηνεγκεν αὐτῶν ἢ γαλῆ τῆς ἐσπέρας·
 ἐψόφει γοῦν ἔνδον οὐκ οἶδ' ἅπτα κακυδοιδόπα·
 ὦν ἐνεγκ', ὧ παῖ, τρεῖς ἡμῖν, ἐν δὲ δοῦναι τῷ
 πατρί·
 μυρρίνας τ' αἴτησον ἐξ Αἰσχινάδου τῶν καρπίμων·
- 1155** χάμα τῆς αὐτῆς ὁδοῦ Χαρινάδην τις βωσάτω,
 ὡς ἂν ἐμπλή μεθ' ἡμῶν,
 εὖ ποιῶντος κώφελουῶντος
 τοῦ θεοῦ τὰ ρώματα.
 ἠνίκ' ἂν δ' ἀχέτας
- 1160** ἄδη τὸν ἠδὺν νόμον,
 διασκοπῶν ἠδομαι
 τὰς Αἰμυνίας ἀμπέλους,
 εἰ πεπαίνουσιν ἠ-
 δη· τὸ γὰρ φῖτυ προῶ-
- 1165** ον φύει· τὸν τε φή-
 ληχ' ὀρῶν οἰδάνοντ'·
 εἶθ' ὀπότιαν ἢ πέπων,
 ἕσθίω καπέχω,
 χάμα φῆμ', ὦραι φίλαι· καὶ
 τοῦ θυμοῦ τριβῶν κυκῶμαι·
- 1170** κᾶτα γίγνομαι παχὺς
 τηνικαῦτα τοῦ θέρους
 μᾶλλον ἢ θεοῖσιν ἐχθρὸν ταξίλαρχον προσβλέπων,
 τρεῖς λόφους ἔχοντα καὶ φοινικίδ' ὀξειαν πάνυ,
 ἦν ἐκεῖνός φησιν εἶναι βάμμα Σαρδιανικόν·
- 1175** ἦν δὲ που δέη μάχεσθ' ἔχοντα τὴν φοινικίδα,
 τηνικαῦτ' αὐτὸς βέβαπται βάμμα Κυζικηνικόν·

κῆρα φεύγει πρώτος, ὡσπερ ξουθὸς ἱππαλεκτροῶν
 τοὺς λόφους σείων· ἐγὼ δ' ἔστηκα λινοπτώμενος.
 ἦνίχ' ἂν δ' οἴκοι γένωνται, δρωσιν οὐκ ἱνασχετὰ,
 1180 τοὺς μὲν ἐγγράφοντες ἡμῶν, τοὺς δ' ἄνω τε
 καὶ κάτω

ἐξαλείφοντες δις ἢ τρίς. αὐριον δ' ἔσθ' ἢ ἕξοδος·
 τῷ δὲ σιτί' οὐκ ἐώνητ'· οὐ γὰρ ἦδειν ἐξιῶν·
 εἶτα προστάς πρὸς τὸν ἀνδριάντα τὸν Πανδίονος,
 εἶδεν αὐτὸν, κάπορῶν θεῖ τῷ κακῷ βλέπων ὀπόν.
 1185 ταῦτα δ' ἡμᾶς τοὺς ἀγροίκους δρωσι, τοὺς δ' ἐξ
 ἄστεως

ἤττον, οἱ θεοῖσιν οὔτοι κἀνδράσιν ριψάσπιδες.
 ὦν ἔτ' εὐθύνας ἐμοὶ δώσουσιν, ἦν θεὸς θέλη.
 πολλὰ γὰρ δὴ μ' ἠδίκησαν,
 ὄντες οἴκοι μὲν λέοντες,
 1190 ἐν μάχῃ δ' ἀλώπεκες.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἰοὺ ἰοῦ.

ὄσον τὸ χρῆμ' ἐπὶ δεῖπνον ἦλθ' ἐς τοὺς γάμους.
 ἔχ', ἀποκάθαιρε τὰς τραπέζας ταυτηί·
 πάντως γὰρ οὐδὲν ὄφελός ἐστ' αὐτῆς ἔτι.
 1195 ἔπειτ' ἐπέσφερε τοὺς ἀμύλους καὶ τὰς κίχλας
 καὶ τῶν λαγῶν πολλὰ καὶ τοὺς κολλάβους.

ΔΡΕΠΑΝΟΥΡΓΟΣ.

ποῦ ποῦ Τρυγαῖός ἐστιν;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀναβράττω κίχλας.

ΔΡΕΠΑΝΟΥΡΓΟΣ.

ὦ φίλτατ', ὦ Τρυγαῖ', ὅσ' ἡμᾶς τὰγαθὰ
 δέδρακας, εἰρήνην ποιήσας· ὡς πρὸ τοῦ
 1200 οὐδεὶς ἐπρίατ' ἂν δρέπανον οὐδὲ κολλύβου,

1189 Hoc proverbium orationi suae accommodavit Plu-
 tarchus Vit. p. 476 e. ἀλλ' εἰ δὴ τις ἄλλος ἐκπε-
 φευγῶς τοῦτ' ἐπερίακτον, οἴκοι λέοντες, ἐν
 ὑπαίθρῳ δ' ἀλώπεκες. 1195 ἐπεισφόρει Γ.

1199 ποιήσας Γ.

νυνὶ δὲ πεντήκοντα δραχμῶν ξμπολῶ.
 ὀδὶ δὲ τριδράχμους τοὺς κάδους εἰς τοὺς ἀγροῦς.
 ἀλλ', ὧ Τρυγαῖε, τῶν δρεπάνων τε λάμβανε
 καὶ τῶνδ' ὅ τι βούλει προῖκα· καὶ ταυτὶ δέχου·

1205 ἀφ' ὧν γὰρ ἀπεδόμεσθα κάκερδάναμεν
 τὰ δῶρα ταυτί σοι φέρομεν εἰς τοὺς γάμους.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Ἴθι νυν, καταθέμενοι παρ' ἑμοὶ ταῦτ' εἴσιτε
 ἐπὶ δεῖπνον ὡς τάχιστα· καὶ γὰρ οὕτωσὶ
 ὄπλων κάπηλος ἀχθόμενος προσέρχεται.

ΛΟΦΟΠΟΙΟΣ.

1210 οἴμ' ὡς προθέλυμνόν μ', ὧ Τρυγαῖ', ἀπώλεσας.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τί δ' ἔστιν, ὧ κακόδαιμον; οὐ τί που λοφῆς;

ΛΟΦΟΠΟΙΟΣ.

ἀπώλεσάς μου τὴν τέχνην καὶ τὸν βίον,
 καὶ τουτουὶ καὶ τοῦ δορυξοῦ κεινοῦ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τί δῆτα τουτοιῶν καταθῶ σοι τοῖν λόφοιν;

ΛΟΦΟΠΟΙΟΣ.

1215 αὐτὸς σὺ τί δίδως;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὅ τι δίδωμ'; ἀσχύνομαι.

ὁμως δ' ὅτι τὸ σφήκωμ' ἔχει πόνον πολὺν,
 δοίην ἂν αὐτοῖν ἰσχάδων τρεῖς χοίνικας,
 ἵν' ἀποκαθαίρω τὴν τράπεζαν τουτωῖ.

ΛΟΦΟΠΟΙΟΣ.

ἔνεγκε τοίνυν εἰσιῶν τὰς ἰσχάδας·

1220 κρεῖττον γὰρ, ὧ τῶν, ἔστιν ἢ μηδὲν λαβεῖν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀπόφερ' ἀπόφερ' ἐς κόρακας ἀπὸ τῆς οἰκίας.
 τριχορρουεῖτον, οὐδὲν ἔστων τῷ λόφῳ.
 οὐκ ἂν πριαίμην οὐδ' ἂν ἰσχάδος μιᾶς.

1205 ἀπεδόμεσθα Knst.] ἀπεδόμεσθα Γ.

1214 καταθῶσι τοῖν Γ.

ΘΩΡΑΚΟΠΩΛΗΣ.

τί δαὶ δεκάμηνω τῷδε θώρακος κύτε
 1225 ἐνημμένω κάλλιστα χρήσομαι τάλας;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὗτος μὲν οὐ μή σοι ποιήσει ζημίαν.
 ἀλλ' αἰρέ μοι τοῦτόν γε τῆς ἰσωνίας.
 ἐναποπατεῖν γάρ ἐστ' ἐπιτήδειος πάνυ.

ΘΩΡΑΚΟΠΩΛΗΣ.

παῦσαι μ' ὑβρίζων τοῖς ξημοῖσι χρήμασιν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

1230 ὦδι, παραθέντι τρεῖς λίθους. οὐ δεξιῶς;

ΘΩΡΑΚΟΠΩΛΗΣ.

ποία δ' ἀποψήσει ποτ', ὦμαθέστιάτε;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τηδὲ, διεῖς τὴν χεῖρα διὰ τῆς θαλαμῖας
 καὶ τῆδ'.

ΘΩΡΑΚΟΠΩΛΗΣ.

ἄμ' ἀμφοῖν δῆτ';

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἔγωγε νῆ Δία,

ἵνα μή γ' ἀλῶ τρύπημα κλέπτων τῆς νεώς.

ΘΩΡΑΚΟΠΩΛΗΣ.

1235 ἔπειτ' ἐπὶ δεκάμηνω χεσεῖ καθήμενος;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἔγωγε νῆ Δί', ὠπίτριπτ'. οἶε γὰρ ἂν
 τὸν πρωκτὸν ἀποδόσθαι με χιλίων δραχμῶν;

ΘΩΡΑΚΟΠΩΛΗΣ.

ἴθι δῆ, ἔξενεγκε τὰργύριον.

1226 ποιήσει Γ.

1237 με om. Γ.

χιλίων]

χιλίων Ravennas. χιλίων δραχμῶν legitur in Acharn. v. 1055. ubi Ravennas μυριάων δραχμῶν. Suidas, χιλίων δραχμῶν: οὕτως οἱ Ἄτι- κοὶ περισπῶσιν. Ioannes Alexandrinus de accen- tibus p. 18, 6. τὸ χιλίων φρασι παρ' Ἀθηναίοις παραλόγως περισπᾶσθαι. Idem de genitivis χιλια- δῶν et μυριαδῶν docet Arcadii epitome p. 136, 4.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλ', ὦγαθὲ,
θλίβει τὸν ὄρρον. ἀπόφερ', οὐκ ὠνήσομαι.

ΣΑΛΠΙΓΓΟΠΟΙΟΣ.

1240 τί δ' ἄρα τῇ σάλπιγγι τῆδε χρήσομαι,
ἣν ἐπριάμην δραχμῶν ποθ' ἐξήκοντ' ἐγὰ;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μόλυβδον εἰς τοῦτ' ἐκὼν ἐγχείας,
ἔπειτ' ἄνωθεν ῥάβδον ἐνθεις ὑπόμακρον,
γενήσεται σοι τῶν κατακτιῶν κοπιάβων.

ΣΑΛΠΙΓΓΟΠΟΙΟΣ.

1245 οἴμοι καταγελαῖς.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλ' ἕτερον παραινέσω.
τὸν μὲν μόλυβδον, ὥσπερ εἶπον, ἐγχείων,
ἐντευθενὶ δὲ σπαρτίοις ἠρτημένῃν
πλάστιγγα πρόσθες, καὶ τό σοι γενήσεται
τὰ σὺκ' ἐν ἀγρῶ τοῖς οἰζέταισιν ἰστάναι.

ΚΡΑΝΟΠΟΙΟΣ.

1250 ὦ δυσκάθαρτε δαῖμον, ὡς μ' ἀπόλεσας,
ὅτ' ἀντέδωκά γ' ἀντὶ τῶνδε μνᾶν ποτέ·
καὶ νῦν τί δράσω; τίς γὰρ αὐτ' ὠνήσεται;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

πῶλει βαδίζων αὐτὰ τοῖς Αἰγυπτίοις·
ἔστιν γὰρ ἐπιτήδεια συρμαίαν μετρεῖν.

ΔΟΡΥΞΟΣ.

1255 οἴμ', ὦ κρονοποι', ὡς ἀθλίως πεπράγαμεν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὗτος μὲν οὐ πέπονθεν οὐδέν.

ΔΟΡΥΞΟΣ.

ἀλλὰ τί

ἔτ' ἔστι τοῖσι κράνεσιν ὅ τι τις χρήσεται;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἐὰν τοιαυτὰσὶ μάθῃ λαβὰς ποιεῖν,
ἄμεινον ἢ νῦν αὐτ' ἀποδώσεται πολί.

1242 1246 μόλυβδον Kust.] μόλυβδον Γ.

1248 καὶ τό σοι Γ. 1254 ἔστι Γ.

ΚΡΑΝΟΠΟΙΟΣ.

1260 ἀπίωμεν, ὦ δορυξέ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μηδαμῶς γ', ἐπεὶ
τούτω γ' ἐγὼ τὰ δόρατα ταῦτ' ὠνήσομαι.

ΔΟΡΥΞΟΣ.

πόσον δίδως δῆτ';

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εἰ διαπρισθεῖεν δίχα,
λάβοιμ' ἂν αὐτ' ἐς χάρακας, ἑκατὸν τῆς δραχμῆς.

ΔΟΡΥΞΟΣ.

ὑβριζόμεθα. χωρῶμεν, ὦ τῶν, ἐκποδῶν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

1265 νῆ τὸν Δί', ὡς τὰ παιδί' ἤδη ἔξερχεται
οὐρησόμενα τὰ τῶν ἐπικλήτων δεῦρ', ἵνα
ἄτι' ἄσεται προαναβάληται μοι δοκεῖ.
ἀλλ' ὅ τι περ ἄδειν ἐπινοεῖς, ὦ παιδίον,
αὐτοῦ παρ' ἐμὲ σιὰν πρότερον ἀναβαλοῦ ἴθθαδι.

ΠΑΙΣ ΛΑΜΑΧΟΥ.

1270 Νῦν αὖθ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχώμεθα

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

παῦσαι

ὀπλοτέρους ἄδον, καὶ ταῦτ', ὦ τρισκακόδαιμον,
εἰρήνης γ' οὔσης· ἀμαθές γ' εἶ καὶ κατάρατον.

ΠΑΙΣ ΛΑΜΑΧΟΥ.

Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
σὺν ῥ' ἔβαλον ριγούς τε καὶ ἀσπίδας ὀμφαλοέσσας.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

1275 ἀσπίδας; οὐ παύσει μεμνημένον ἀσπίδος ἡμῖν;

ΠΑΙΣ ΛΑΜΑΧΟΥ.

Ἔνθα δ' ἄμ' οἰμωγὴ τε καὶ εὐχολὴ πέλεν ἀνδρῶν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀνδρῶν οἰμωγὴ; κλαυσεῖ νῆ τὸν Διόνυσον
οἰμωγὰς ἄδον, καὶ ταύτας ὀμφαλοέσσας.

ΠΑΙΣ ΛΑΜΑΧΟΥ.

ἀλλὰ τί δῆτ' ἄδω; σὺ γὰρ εἶπέ μοι οἴσισι χαίρεις.

1274 σύρρ' ἔκβαλον Γ.

1275 παύση Γ.

1279 σοὶ γάρ Γ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

1280 Ὡς οἱ μὲν δαίνυντο βοῶν κρέα, καὶ τὰ τοιαυτὰ
Ἄριστον προτίθεντο καὶ ἄτθ' ἠδιστα πάσασθαι.

ΠΑΙΣ ΛΑΜΑΧΟΥ.

Ὡς οἱ μὲν δαίνυντο βοῶν κρέα, καὶ χένας ἵππων
ἔκλυον ἰδρώοντας, ἐπεὶ πολέμου ἐκόρεσθεν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εἶεν· ἐκόρεσθεν τοῦ πολέμου κατ' ἠσθιον.

1285 ταῦτ' ἄδε, ταῦθ', ὡς ἠσθιον κεκορημένοι.

ΠΑΙΣ ΛΑΜΑΓΟΥ.

Θωρήσσοντ' ἄρ' ἔπειτα πεπαυμένοι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἄσμενοι, οἶμαι.

ΠΑΙΣ ΛΑΜΑΧΟΥ.

Πύργων δ' ἐξεχέοντο, βοή δ' ἄσβεστος ὀρώρει.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

κάκιστ' ἀπόλοιο, παιδάριον, αὐταῖς μάχαις·
οὐδὲν γὰρ ἄδεις πλὴν πολέμου. τοῦ καὶ ποτ' εἶ;

ΠΑΙΣ ΛΑΜΑΧΟΥ.

1290 ἐγώ;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

σὺ μέντοι νῆ Δί'.

ΠΑΙΣ ΛΑΜΑΧΟΥ.

υἱὸς Λαμάχου.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

αἰβοῦ·

ἢ γὰρ ἐγὼ θαύμαζον ἀκούων, εἰ σὺ μὴ εἶης
ἀνδρὸς βουλομάχου καὶ κλαυσιμάχου τινὸς υἱός.
ἄπερρε καὶ τοῖς λογχοφόροισιν ἄδ' ἰόν.

1295 ποῦ μοι τὸ τοῦ Κλεωνύμου ἔστι παιδίον;

ἄσον πρὶν εἰσιέναι τι· σὺ γὰρ εὖ οἶδ' ὅτι
οὐ πράγματ' ἄσει· σόφρονος γὰρ εἶ πατρός.

ΠΑΙΣ ΚΛΕΩΝΥΜΟΥ.

Ἄσπιδι μὲν Σαίων τις ἀγάλλεται, ἣν παρὰ θάμνω
ἔντος ἀμώμητον κάλλιπον οὐκ ἐθέλων.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

1300 εἶπέ μοι, ὦ πόσθων, εἰς τὸν σαυτοῦ πατέρ' ἄδεις;

1286 Habet Γ οἶμαι, quod om. Kust.

ΠΑΙΣ ΚΛΕΩΝΥΜΟΥ.

Ψυχὴν δ' ἐξεσάωσα,

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

κατήσχυνας δὲ τοκῆας.

ἀλλ' εἰσίσωμεν. εὖ γὰρ οἶδ' ἐγὼ σαφῶς
ὅτι ταῦθ' ὅσ' ἦσας ἄρτι περὶ τῆς ἀσπίδος
οὐ μὴ' πιλάθη ποτ', ὧν ἐκείνου τοῦ πατρός.

1305 ὑμῶν τὸ λοιπὸν ἔργον ἤδη ἵταῦθα τῶν μερόντων
φλᾶν ταῦτα πάντα καὶ σποδεῖν, καὶ μὴ κενὰς
παρέλκειν.

ἀλλ' ἀνδρικοῦς ξμβάλλετον,

καὶ σμώχετ' ἀμφοῖν ταῖν γνάθων· οὐδὲν γὰρ,
ὧ πονηροῖ,

1310 λευκῶν ὀδόντων ἔργον ἔστ', ἣν μὴ τι καὶ μασῶνται.

ΧΟΡΟΣ.

ἡμῖν μελήσει ταῦτά γ'· εὖ ποιεῖς δὲ καὶ σὺ φράζων.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλ', ὧ πρὸ τοῦ πεινῶντες, ξμβάλλεσθε τῶν
λαγῶων·

ὡς οὐχὶ πᾶσαν ἡμέραν

πλακοῦσιν ἔστιν ἐντυχεῖν πλανωμένοις ξρήμοις.

1315 πρὸς ταῦτα βρούκετ', ἣ τάχ' ὑμῖν φημι μεταμε-
λήσειν.

ΧΟΡΟΣ.

εὐφημεῖν χρῆ καὶ τὴν νύμφην ἔξω τινὰ δεῦρο
κομίζειν,

δαδάς τε φέρειν, καὶ πάντα λεῶν ξυγχαίρειν
κάπιχορεύειν.

καὶ τὰ σκεύη πάλιν εἰς τὸν ἀγρὸν νυκτὶ χρῆ
πάντα κομίζειν

ὀρχησαμένους καὶ σπείσαντας καὶ Ὑπέροβλον
ἐξελάσαντας,

1320 κάπευξαμένους τοῖσι θεοῖσιν
διδόναι πλοῦτον τοῖς Ἑλλησιν,
κριθάς τε ποιεῖν ἡμᾶς πολλὰς
πάντας ὁμοίως οἶνόν τε πολὺν,
σῦκά τε τρώγειν,

1325 τὰς τε γυναῖκας τίκτειν ἡμῖν,

1301 usque ad finem fabulae om. Γ.

καὶ τὰγαθὰ πάνθ' ὅσ' ἀπώλεσαμεν
 συλλέξασθαι πάλιν ἐξ ἀρχῆς,
 λῆξαι τ' αἴθωνα σίδηρον.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

δεῦρ', ὦ γύναι, εἰς ἀγρόν,

- 1330 ῥῶπως μετ' ἐμοῦ καλῆ
 καλῶς κατακείσει.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ τρισμάκαρ, ὡς δικαί-
 ως τὰγαθὰ νῦν ἔχεις.

- 1335 Ὑμῆν, Ὑμέναι' ὦ.
 Ὑμῆν, Ὑμέναι' ὦ.

τί δρᾶσομεν αὐτήν;
 τί δρᾶσομεν αὐτήν;
 τρυγήσομεν αὐτήν,
 τρυγήσομεν αὐτήν.

- 1340 ἀλλ' ἀράμενοι φέρω-
 μεν οἱ προτεταγμένοι
 τὸν νυμφίον, ὦνδρες.

Ὑμῆν, Ὑμέναι' ὦ,
 Ὑμῆν, Ὑμέναι' ὦ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οἰκίσετε γοῦν καλῶς

- 1345 οὐ πράγματ' ἔχοντες, ἀλ-
 λά συζολογοῦντες.

Ὑμῆν, Ὑμέναι' ὦ,
 Ὑμῆν, Ὑμέναι' ὦ.

ΧΟΡΟΣ.

τοῦ μὲν μέγα καὶ παχὺ,

- 1350 τῆς δ' ἠδὲ τὸ σῦκον.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

φήσεις γ', ὅταν ἐσθίης
 οἶνόν τε πίης πολύν.

Ὑμῆν, Ὑμέναι' ὦ,
 Ὑμῆν, Ὑμέναι' ὦ.

- 1355 ὦ χαίρετε χαίρει', ἄν-
 δρες, κἄν ξυνέπησθέ μοι,
 πλακοῦντας ἔδεσθε.